

கிருஷ்ண எசுர்வேதம்

தைத்திரீய சங்கிதை

மகாக்கீனிசயன வேள்விப் பிரகரணம்
சாயணபாடியக் கருத்து, பதவுரைகளுடன் கூடியது

ஆறாம் பதிதி

காசிவாசி சிவானந்த யதித்திர சுவாமிகளால்
மொழிபெயர்க்கப்பெற்று

சென்னை

திருவொற்றியூரான் அடிமை என்னும்
த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை அவர்களால்
தமது சோந்தப் பொருட்சேலலில் பதிப்பித்து
நன்கொடையாக அளிக்கப்பெற்றது.

பிரமாதீஸ்ர தைத் திங்கள்

1940.

கிருஷ்ண எசுர்வேதம்

தைத்திரீய சங்கிதை

நாலங்காண்டம், ஆரம்பகுதி.

வே. மொ. பெ. கா. வெளியீடு, நெ. 5.

PRINTED AT THE EVEREADY PRESS,
34, HUNTERS ROAD,
CHOOLOAI. VEPERY, MADRAS.

கிருஷ்ண எசுவேத தைத்திரீய சங்கிதையில்

மகாக்கினிசயன வேள்வியின்

விடய அட்டவணை.

முதலாம் (பிரசினம்) பிரபாடகம்.

பக்கம்.	விரியோகம்.	விடயம்.
1		நான்காம் காண்ட விடயச் சுருக்கம்
"		மகாக்கினிசயனத்தின் உபோற்காதம்
3		முதல் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
5	1	கட்டப்பாரையை எடுத்தற்குச் செய்யவேண்டிய ஓம் மந்திரங் கள்
8	2	மீண்டும் ஹோமம்
"	3	கட்டப்பாரையை யெடுத்தல்
10		இரண்டாம் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
11		அநுவாக மந்திரங்கள்
12	1	குதிரையைக் கட்டுங் கயிற்றை எடுத்தல்
13	2	குதிரையைக் கட்டுதல்
"	3	கழுதையைக் கட்டுதல்
14	4	மூன்று மந்திரங்களால் மண்ணிருக்கு மிடஞ் செல்லுதல்
15	5	பகைவனைக் காணில் ஓதுதல்
16	6	புத்து மண்ணைப் போற்றுகல்
"	7	மண் கொண்டு வரும்போது பகைவன் காணப்படில் ஓதுதல்
"	8	புத்துமேடை யடைதல்
17	9	குதிரை, தெற்காக, புத்தைத் தாண்டுதல்
18	10	குதிரையின் பின்புறத்தைத் துடைத்தல்
"	11	குதிரை வடக்காக, புத்தைத் தாண்டல்
19	12	குதிரை யடியில் நீர் விடல்
20	13	குதிரை யடியின் மீது பொன்னை எவத்து ஓமஞ் செய்தல்
21	14	மூன்று மந்திரங்களால் வட்டமாய் மூன்றுகோடுகள் கிழித்தல்

பக்கம். வீதி.

விடயம்.

22. மூன்றாம் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்

- 24 1 இரண்டு மந்திரங்களால் மண்ணைக் கெல்லுதல்
 ,, 2 தாமரை நிலையைச் சொல்லி வருதல்
 25 3 இரண்டு மந்திரங்களால் மண்ணை விநித்தலும், தாமரை
 நிலையை வைத்தலும்
 26 4 கெல்லிய மண்ணைத் தொட்டுப் போற்றல்
 ,, 5 கெல்லிய மண்ணை எடுத்து வைத்தல்
 27 6 அரசனுக்குரிய மந்திரங்கள்

29 நான்காம் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்

- 31 1 மண்ணில் நீர் தெளித்தல்
 ,, 2 மண்ணை மூட்டையாகக் கட்டுதல்
 32 3 மண்ணை எடுத்துக் கொண்டெழுதல்
 33 4 மண்ணை, கழுதைபிடங் கொண்டு போதல்
 ,, 5 மண் மூட்டையை கழுதைபின்மீது வைத்தல்
 ,, 6 வைத்த மண்ணைப் போற்றுதல்
 34 7 திரும்பி வரும் மூன்று மந்திரங்கள்
 35 8 மண்ணை இறக்கி வைத்தல்

36 ஐந்தாம் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்

- 38 1 கயிறை அவிழ்த்தல்
 ,, 2 மண்ணில் நீர் தெளித்தல்
 39 3 மண்ணில், மான் மயிர் முத்தையவைகளைச் சேர்த்தல்
 40 4 மண்ணைப் பிசைதல்
 ,, 5 வேள்வித்தலைவரிடங் கொடுத்தல்
 41 6 மண்ணை உருண்டையாக்கல்
 42 7 ஏழாம் விநியோகம்
 ,, 8 மந்திரங்கள் நான்கால் உகாச் செய்தல்
 44 9 வரம்பு கட்டல்
 ,, 10 பள்ளம் பண்ணுதல்
 45 11 மணலின்மீது வைத்தல்

பக்கம்.	விந்.	விடயம்.
45		ஆறாம் அநுவாகம்.
„		விடயச் சுருக்கம்
47	1	உகாவை, ஏழு மந்திரங்களால் புகையிற் காட்டுதல்
49	2	குழி கெல்லுதல்
„	3	உகாவை வைத்தல்
50	4	தீ வைத்தல்
51	5	குளைத் தீயைச் சமப்படுத்தல்
52	6	உகாவை எடுத்தல்
„	7	மணலின் மீது வைத்தல்
„	8	உகாவில் வெள்ளாட்டுப் பாலை விடுதல்
54		ஏழாம் அநுவாகம்.
„		விடயச் சுருக்கம்
56	1	சமித்துக்களை வைக்கும் மந்திரங்கள்
60		எட்டாம் அநுவாகம்.
„		விடயச் சுருக்கம்
62	1	முதல் மந்திரம்
66	2	ஆகார ஹோமஞ் செய்தல்
„	3	முதலாவது புரோது வாக்கிய மந்திரம்
67		இரண்டாவது யாஜ்யா மந்திரம்
„		புரோடாச யாஜ்யா வாக்கியங்களுள் முதல் மந்திரம்
„		இரண்டாவது மந்திரம்
68		அவிகளின் யாஜ்யாவாக்கியங்களுள் முதல் மந்திரம்
„		இரண்டாவது மந்திரம்
„		அதற்கே விகல்ப மந்திரம்
69		ஒன்பதாம் அநுவாகத்தின் அநுபந்தம்
70		ஒன்பதாம் அநுவாகம்.
„		விடயச் சுருக்கம்
71	1	ஏழு மந்திரங்களால் ஆறுகுழிகள் செய்வது
74	2	உகாவை, தீயில் வைத்தல்
75	3	நெருப்பைத் தள்ளி விடல்
„	4	இழைப்புளிச் சிராயையும் முஞ்சிப்புல்லையும் போடுதல்
76	5	சோத்தைக் களாச் சமித்தை வைத்தல்
„	6	வன்னிச் சமித்தை வைத்தல்
77	7	உண்டாகிய தீயைப் போற்றல்

பக்கம். விதி.

விடயம்.

78

பத்தாம் அநுவாகம்.

,,

விடயச் சுருக்கம்.

80

1

அக்திமரசு சமித்துக்களை வைக்கு மந்திரங்கள்

81

2

அரசன், சமித்தை வைத்தல்

82

3

செய்தைக்களரசு சமித்தை வைத்தல்

,,

4

வன்னிச் சமித்தை வைத்தல்

83

5

எசமானனுடைய செயல்

84

6

பொன் தகட்டைக் கட்டிக் கொள்ளல்

,,

7

உறிக் கயிற்றைக் கட்டிக் கொள்ளல்

85

8

கருமான் தோலைக் கட்டிக் கொள்ளல்

,,

9

உகாத் தீயை நோக்குதல்

, 86

10

தீத் தொட்டியை எடுத்துக் கொண்டு எழுந்திருத்தல்

,,

பதினொராம் அநுவாகம்.

,,

விடயச் சுருக்கம்

88

1

யாஜ்ய புரோது வாக்கியங்கள்

96

நான்காங் காண்டம்-இரண்டாம் பிரபாடகம்

,,

விடயச் சுருக்கம்

,,

முதல் அநுவாகம்.

,,

விடயச் சுருக்கம்

98

1

முதலாவது அடியெடுத்து வைத்தல்

100

2

ஓதாதல்

,,

3

வலமாய்க் கிருந்தி வந்தல்

102

5

தீத் தொட்டியை அவிழ்த்தல்

,,

6

அக்கினித் தொட்டியைக் கொண்டு வருதல்

103

7

தீயைப் போற்றுதல்

,,

8

நாற்காளியின் மீது உகர்வை வைத்தல்

105

இரண்டாம் அநுவாகம்.

,,

விடயச் சுருக்கம்.

107

1

உகாவிலுள்ள தீயைப் போற்றுதல்

111

மூன்றாம் அநுவாகம்.

,,

விடயச் சுருக்கம்

113

1

அத்திச் சமித்தைத் தீயில் வைத்தல்

114

2

தீத் தொட்டியை மேலே தூக்குதல்

115

3

யாகசாலைக்குச் செல்லல்

பக்கம். விதி. விடயம்.

116	4	சமித்தை வைத்தல்
„	5	அரசனானவன் சமித்தை வைத்தல்
117	6	சாம்பரை நீரிற் கொட்டுதல்
118	7	பிழிந்தெடுத்த சாம்பரை உகாவில் போடுதல்
119	8	திரும்பி வருதல்
„	9	மீண்டும் உகாத் தீயை வளர்த்தல்
120	10	தீயைப் போற்றல்

121 நான்காம் அநுவாகம்.

„		விடயச் சுருக்கம்
123	1	மண்ணைக் கொத்தல்
124	2	மணலை இறைத்தல்
„	3	உலர் மண்ணை யிறைத்தல்
125	4	மணலையும் உலர் மண்ணையும் கலத்தல்
„	5	நாளுக்கு செங்கல்லை வைப்பது
127	6	மற்றும் இரண்டு செங்கல்கள் வைத்தல்
128	7	மற்றிரண்டு செங்கல்களை வைத்தல்
129	8	எஞ்சிய இடங்களில் கல்லுகளை வைத்தல்
130		முதலாவது செங்கல் அடுக்குப் படம்
131		இரண்டாம் வரிசைப் படம்

132 ஐந்தாம் அநுவாகம்.

„		விடயச் சுருக்கம்.
134	1	உகாத் தீயை, காருகபத்தியத்தில் வைத்தல்
135	2	உறியினின்றும் உகாவை வேறாய் எடுத்தல்
„	3	உறியை எடுத்துக் கொள்ளல்
137	4	உறியை யெறிதல்
„	5	செங்கல்க் குற்களை வைத்தல்
139	6	உறியால் உற்களை முடித்தல்
140	7	மூவரும் போற்றுதல்
141	8	ஏவுதல்
„	9	தொட்டிகளில் தண்ணீரை நிறைத்தல்
142	10	எரைத் தேடுதல்
143	11	(பொதுவாக) ஏருழுதல்
144	12	மும்முன்று படைச் சால்களாக உழுதல்

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
145		உழும் முறையைக் காட்டும் படம்.
„	13	படைச் சால்களைத் தோடுதல்
146		ஆளும் அநுவாகம்.
„		விடயச் சுருக்கம்
148	1	எள்ளை விதைத்தல்
„	2	உழுந்தை விதைத்தல்
149	3	நெல்லை விதைத்தல்
„	4	வாற் கோதுமையை விதைத்தல்
150	5	திரியையை விதை விதைத்தல்
„	6	புல் விதையை விதைத்தல்
151	7	கோதுமையை விதைத்தல்
„	8	முங்கில் விதையை விதைத்தல்
152	9	சாமையை விதைத்தல்
„	10	செந் நெல் விதைத்தல்
153	11	காட்டு எள்ளை விதைத்தல்
„	12	காட்டுக் கோதுமையை விதைத்தல்
154	13	முத்துச் சம்பா நெல்லை விதைத்தல்
„	14	கொள்ளை விதைத்தல்
155		மேற் கூறியவைகளின் ஆறு விசற்ப மந்திரங்கள்
157		ஏழாம் அநுவாகம்.
„		விடயச் சுருக்கம்.
158	1	மேற்கில் மண் கட்டிகளை எடுத்துப் போடுதல்.
159	2	வடக்கில் மண்கட்டிகளை எடுத்துப் போடுதல்.
„	3	கிழக்கில் மண் கட்டிகளை எடுத்துப் போடுதல்.
160	4	தெற்கில் மண் கட்டிகளை எடுத்துப் போடுதல்.
161	5	மணலைக் கொண்டு வருவது
163	6	சுக்கான் கல்லுகளை இறைத்தல்
„	7	அந்தணன் மணலைப் பரப்பி விடல்
164	8	அரசன் மணலைப் பரப்பல்
165		எட்டாம் அநுவாகம்.
„		விடயச் சுருக்கம்
167	1	குதிரை, தர்ப்பையைத் தாண்டுதல்
„	2	மீண்டும் குதிரை தாண்டுதல்

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
168	3	முதலில் தாமரை இலையை வைத்தல்
169	4	பொன் தகட்டை வைத்தல்
"	5	பொன்னுற் செய்த புருடனை வைத்தல்
170	6	புருடனைத் தொடுதல்
"	7	அப் புருடனைப் போற்றுகல்
172		ஒன்பதாம் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
174	1	சுக்கான் கல்லைத் தொடுதல்
175	2	சுக்கான் கல்லை வைத்தல்
177	3	அறுகம் புல்லை வைத்தல்
"	4	அட்டாடம் என்னுஞ் செங்கல்லை வைத்தல்
178	5	தயிர் கலந்த தேனை ஆமையின்மீது விடுதல்
179	6	ஆவட்டைய வைத்தல்
180	7	உலக்கையை வைத்தல்
181	8	உகாவை (தொட்டியை) வைத்தல்
"	9	'லாமிருதம்' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல்
182	10	'ரேதசிக்கு' என்னும் மூன்று கல்லுகளை வைத்தல்
184	11	உகாவில் ஓமம் செய்தல்
185	12	பொற்புருடன் வாயில் பொன் துண்டைப் போடுதல்
"	13	அதற்கே விகல்ப மந்திரம்
"	14	வலது கண்ணிற் போடுதல்
186	15	இடது கண்ணிற் போடுதல்
"	16	தயிர் கலந்த தேனை, புருடன் தலையில் விடுதல்
187	17	புருடன் தலையை எடுத்துக் கொள்ளுதல்
"		பத்தாம் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
189	1	புருடன் தலையை வைத்தல்
190	2	புருடன் தலையைப் போற்றுகல்
"	3	குதிரைத் தலையை வைத்தல்
191	4	குதிரைத் தலையைப் போற்றுகல்
"	5	எருதின் தலையை வைத்தல்
192	6	எருதின் கிரசைப் போற்றுகல்
"	7	செம்மறி ஆட்டின் தலையை வைத்தல்
193	8	செம்மறி ஆட்டின் தலையைப் போற்றல்

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
193	9	வேள்ளாட்டின் தலையை வைத்தல்
194	10	வேள்ளாட்டின் தலையைப் போற்றுகல்
195		இவ்வறுவாக பரிசேடம்
"		முதலாவது பன்னிரண்டாம் வைக்கும் முறை
196		இரண்டாம் முறை வைக்கும் பன்னிரண்டு
"		மூன்றா முறை வைக்கும் பன்னிரண்டு
197		பதினேராம் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
199	1	ஐந்திராக்கீனியின் புரோது வாக்கியம்
"	2	அதில் யாஜ்யா வாக்கியம்
"	3	அதில் வீசற்பமாக மற்றொரு யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
200	4	மாருதி ஆமிட்சையில் புரோது வாக்கியம்
"	5	அதில் வீசற்பமாக மற்றொரு புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
"	6	அதில் யாஜ்யா வாக்கியம்
201	7	வாருணி ஆமிட்சையின் யாஜ்யா புரோது வாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள்
"	8	'காயம் ஏக கபாலம்' என்பதின் புரோது வாக்கியம்
"	9	அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியம்
"	10	சுவிஷ்டகிருதின் யாஜ்யா வாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள்
202	11	'ஆமிட்சா நித்பாதின:' என்பதற்கும் 'வாஸீன ஹவிஷ:' என்பதற்கும் யாஜ்யாதுவாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள் கூறப்படுகின்றன
"	12	அவபிருதத்தில் முதலாவது ஆஜ்ய பாகத்திற்கு புரோது வாக்கியம்
"	13	இரண்டாவது ஆஜ்ய பாகத்தின் புரோது வாக்கியம்
203	14	வாருணத்தின் யாஜ்யாது வாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள் கூறப்படுகின்றன
"	15	அக்கினி, வாருண, சுவிஷ்டகிருத என்பவற்றின் யாஜ்யா வாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள்
204		நான்காங் காண்டம்-மூன்றாம் பிரபாடகம்
"		விடயச் சுருக்கம்

பக்கம். விதி.	விடயம்.
204	முதல் அநுவாகம்.
”	விடயச் சுருக்கம்
205	‘அபஸ்யம்’ என்னும் பெயர்கொண்ட செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்
” 1	முதலாவது கல்லை வைத்தல்
206	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
”	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
”	நான்காவது கல்லை வைத்தல்.
207	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
” 2	ஆறாவது கல்லை வைத்தல்
”	ஏழாவது கல்லை வைத்தல்
208	எட்டாவது கல்லை வைத்தல்
”	ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்
”	பத்தாவது கல்லை வைத்தல்
209	3 பதினொராவது கல்லை வைத்தல்
”	பன்னிரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
”	பதின்மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
210	பதினான்காவது கல்லை வைத்தல்
”	பதினைந்தாவது கல்லை வைத்தல்
”	நான்காவது ஐந்து
211	பரிசேடம்
216	இரண்டாம் அநுவாக உபோற்காமை
218	இரண்டாம் அநுவாகம்.
”	விடயச் சுருக்கம்
”	‘பிராணபிஞ்சு’ என்னுஞ் செங்கல்களை வைத்தற்குரிய மந்திரங்கள்
220 } 223 }	கிழக்கில் வைக்கவேண்டிய பத்துச் செங்கல்கள்
” } 226 }	தெற்குத் திசையில் வைக்கவேண்டிய பத்து
” } 229 }	மேற்கில் வைக்கும் மூன்றாவது பத்து
230 } 233 }	வடக்கில் வைக்கும் நான்காவது பத்து

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
233 } 236 }		நடுவில் வைக்கும் ஐந்தாவது பத்து
„		முன்றும் அநுவாகம்.
„		விடயச் சுருக்கம்
237		‘அபாணபிருத்’ என்னுஞ் செங்கல்களை வைத்தற்குரிய மந்திரங்கள்
238 } 241 }		கிழக்கில் வைக்கவேண்டிய பத்து
244 }		தெற்குச் சிறையில் வைக்க வேண்டிய பத்து
247 }		மேற்கில் வைக்கவேண்டிய பத்து
248 } 251 }		வடக்கில் வைக்க வேண்டிய பத்து
254 }		நடுவில் வைக்க வேண்டிய பத்து
„		மேற்குறிய மந்திரங்களிற் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய
„		மந்திரம்
255		நான்காம் அநுவாகத்தின் அவதாரிகை
„		நான்காம் அநுவாகம்.
„		விடயச் சுருக்கம்
256		‘அசுவினிகள்’ என்னுஞ் செங்கல்களை வைத்தற்குரிய மந்திரங்கள்
257	1	முதலில் வைக்கவேண்டிய ஐந்தில் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
„	2	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
258	3	முன்றாவது கல்லை வைத்தல்
259	4	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
„	5	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
260	6	முன் வைத்த செங்கல்களுக்குப் பக்கத்தில் வைக்க வேண்டிய ஐந்தில் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
„	7	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
261	8	முன்றாவது கல்லை வைத்தல்
„	9	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
„	10	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
262	11	‘பிராணபிருத்’ என்னும் ஐந்தனுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்

பக்கம்.	விந்.	விடயம்.
262	12	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
„	13	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
263	14	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
„	15	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
„	16	அபஸ்யங்கள், அல்லது, விருஷ்டியங்கள் என்னும் ஐந்தனுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
264	17	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
„	18	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
„	19	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
265	20	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
„		ஐந்தாம் அநுவாகம்.
„		விடயச் சுருக்கம்
„		வயசிகள், என்னுஞ் செங்கல்களை வைத்தற்குரிய மந்திரங்கள்
266	1	முதலாவது கல்லை வைத்தல்
267	2	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
„	3	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
„	4	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
268	5	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
„	6	ஆறாவது கல்லை வைத்தல்
„	7	ஏழாவது கல்லை வைத்தல்
269	8	எட்டாவது கல்லை வைத்தல்
„	9	ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்
„	10	பத்தாவது கல்லை வைத்தல்
270	11	பதினொராவது கல்லை வைத்தல்
„	12	பன்னிரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
„	13	பதின்மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
271	14	பதினான்காவது கல்லை வைத்தல்
„	15	மதினைந்தாவது கல்லை வைத்தல்
„	16-17 } 18-19 }	16-17-18-19-வது கல்லுகளை வைத்தல்
272		இரண்டாவது அடுக்கின் பரிசேடம்
„		ஆறாம் அநுவாகம்.
„		விடயச் சுருக்கம்

பக்கம். விந்.

விடயம்.

273 முன்றாவது அடுக்கிள், இயற்கைச் சங்காண்கல் முதலிய செங்
கல்களை அடுக்குதற்குரிய மந்திரங்கள்

274 1 கக்கான் கல்லைப் போற்றல்

„ 2 சக்கான் கல்லை வைத்தல்

276 3 திசைக் கல்லுகள் ஐந்தில் முதலாவது கல்லை வைத்தல்

277 4 இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்

„ 5 முன்றாவது கல்லை வைத்தல்

„ 6 நான்காவது கல்லை வைத்தல்

278 7 ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்

„ 8 பிராணபிருத் என்னும் பத்தனுள் முதலாவது கல்லை வைத்
தல்

„ 9 இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்

279 10 முன்றாவது கல்லை வைத்தல்

„ 11 நான்காவது கல்லை வைத்தல்

„ 12 ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்

280 13 ஆறாவது கல்லை வைத்தல்

„ 14 ஏழாவது கல்லை வைத்தல்

„ 15 எட்டாவது கல்லை வைத்தல்

281 16 ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்

„ 17 பத்தாவது கல்லை வைத்தல்

„ ஏழாம் அநுவாகம்.

„ விடயச் சுருக்கம்

282 பிருகத் என்னும் செங்கல்களை வைக்கும் முறையைக் கூறும்
மந்திரங்கள்

„ } தேற்கில் வைக்க வேண்டிய பிருகத் என்னும் பன்னிரண்டு
செங்கல்களை வைத்தல்

84 } மேற்கில் வைக்க வேண்டிய பன்னிரண்டு

85 } வடக்கில் வைக்க வேண்டிய பன்னிரண்டு

„ வாஸ்கியங்களென்னும் ஏழு கல்துகளை வைத்தல்

89 } மேற்கிலிருந்து கிழக்காக வைக்கும் ஏழு வாக்கியங்கள்

91 } இவ் வதுவாகத்தின் பரிசேடம்

„ எட்டாம் அநுவாகம்.

93 விடயச் சுருக்கம்

„

பக்கம், விதி.

விடயம்.

- 293 நான்காவது செங்கலடுக்கில் வைக்க வேண்டிய அட்சிண்யாஸ்
தோமங்கள் என்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்
- 294 }
299 } அட்சிண்யாஸ்தோமங்கள் என்னும் பதினெட்டுச் செங்கல்
களை வைத்தல்
- 300 ஒன்பதாம் அநுவாகம்.
- " விடயச் சுருக்கம்
- " மீந்த அட்சண்யா ஸ்தோமங்க ளென்னுஞ் செங்கல்களை
கூறும் மந்திரங்கள்
- 301 } 1-10 { மீந்த பத்து அட்சண்யா ஸ்தோமங்கள் என்னுஞ் செங்கல்களை
305 } வைத்தல்
- " இவ்வநுவாக பரிசேடம்
- 306 பத்தாம் அநுவாகம்.
- " விடயச் சுருக்கம்
- " சிருஷ்டி, என்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறுகின்ற மந்திரங்கள்
- 307 } 1-17 சிருஷ்டி, என்னும் பதினேழு கல்லுகளை வைத்தல்
312 }
- 313 பதினொராம் அநுவாகம்.
- " விடயச் சுருக்கம்
- " வியுஷ்டி என்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறுகின்ற மந்திரங்கள்
- 315 } 1-15 வியுஷ்டி என்னும் பதினைந்து கல்லுகளை வைத்தல்
321 }
- 322 இவ் வநுவாகத்தின் பரிசேடம்
- 323 பன்னிரண்டாம் அநுவாகம்.
- " விடயச் சுருக்கம்
- " ஐந்தாவது அடுக்கின் அசபக்ஷம் முதலான செங்கல்களைக்
கூறும் மந்திரங்கள்
- 324 அசபக்ஷங்கள் என்னும் ஐந்து
- 325 விராசம், என்னும் நாத்பதில் சீழ்ப்பக்கத்தில் வைக்கவேண்டிய
பத்து
- 327 தென் பக்கத்துச் சிறகில் வைக்க வேண்டிய பத்து
மேற்கில் (வாலில்) வைக்க வேண்டிய பத்து
- 328 வடபக்கச் சிறகில் வைக்க வேண்டிய பத்து
- 329 பதின்மூன்றாம் அநுவாகம்.
- " விடயச் சுருக்கம்

பக்கம். வீதி.

விடயம்.

- 330 யாஜ்யாது வாக்கியங்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்
- 332 1 முதலாவது ஆஜ்ய பாகத்திற்குப் புரோது வாக்கியம்
- " 2 இரண்டாவது ஆஜ்ய பாகத்தின் புரோது வாக்கியம்
- 333 3 பிரதானமாகிய அக்கிரி அனீகவதிகரின் அலிகட்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- " 4 அதற்கே யாஜ்ய வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- " 5 அதற்கே விகற்பத்தில் மற்றொரு யாஜ்ய வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- 334 6 சுவீஷ்டகிருதின் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- " 7 அதற்கே யாஜ்ய வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- " 8 'சாந்தபன மருத்துக்களுக்கு மத்தியானத்திற் பொங்கல் செய்க' என்பதில் முதலாவது ஆஜ்ய பாகத்திற்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- 335 9 இரண்டாவது ஆஜ்ய பாகத்திற்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- " 10 பிரதான அலிகட்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- " 11 அதற்கே யாஜ்ய வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- 336 12 அதற்கே விகற்ப யாஜ்ய வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- " 13 அதிலுள்ள சுவீஷ்ட கிருத்திற்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- " 14 அதற்கே யாஜ்ய வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- 337 15 "மருத்துக்களுக்கும், கிருக மேதிகளுக்கும் எல்லாவற்றிலும் சுறந்த பாலில் மாலையில் பொங்கல்" என்பதில் முதலாவது ஆஜ்ய பாகத்திற்குப் புரோது வாக்கியங்கள் கூறப்படுகின்றது
- " 16 இரண்டாவது ஆஜ்ய பாகத்தின் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- 338 17 பிரதானத்திற்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- " 18 மேற் கூறிய அதற்கே யாஜ்ய வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- " 19 முற்கூறிய அதற்கே விகல்பமாகிய வேறொரு யாஜ்ய வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- " 20 அதிலேயே சுவீஷ்டகிருத்திற்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
- 339 21 மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்ய வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது

பக்கம்.	விந்.	விடயம்.
339	22	"கிடை செய்யும் மருத்துக்கட்டு ஏழு கபாலங்களின் புரோடாசஞ் செய்க" என்பது முதலியதில் அவிக்குப்புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
340	23	மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்ய வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
"	24	மேற்கூறிய அதற்கே விகற்பித்து மற்றொரு புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
"	25	மேற்கூறிய அதற்கே விகல்பித்து மற்றொரு யாஜ்யைக் கூறப்படுகின்றது
341	26	அதிவேக விகல்ப விகற்பிப்புப்புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
"	27	மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்ய வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
"	28	மற்றும் "ஐந்திராக்னம் ஏகாதச கபாலம், ஐந்திர சரும் வைசுவ கருமணம், ஏக கபாலம்" என்னும் முன்று அவிகளுள் ஐந்திராக்கினியின் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
342	29	ஐந்திரத்தின், யாஜ்ய புரோது வாக்கியங்களில் தலைப்புச் சொற்கள் கூறப்படுகின்றன
"	30	வைசுவ கருமத்தில், யாஜ்ய புரோது வாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள் கூறப்படுகின்றன
343		நான்காவ் காண்டப் நான்காவது பிரபாடகம்
"		விடயச் சுருக்கம்
"		முதல் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
"		ஸ்தோம பாகங்களென்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்
344 } 346 }		கிழக்கில் வைக்க வேண்டிய ஏழு செங்கல்கள்
347 } 349 }		தெற்குப் பக்கத்தில் வைக்க வேண்டிய ஏழு செங்கல்கள்
351 }		மேற்கில் வைக்க வேண்டிய ஏழு செங்கல்கள்
352		வட பக்கத்தில் வைக்க வேண்டிய ஏழு செங்கல்கள்
"		நடுவில் வைக்க வேண்டிய முன்று செங்கல்கள்
353		இரண்டாம் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
"		நாகசத்துக்கள் என்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
354	1	முதலாவது கல்லை வைத்தல்
355	2	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
"	3	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
356	4	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
"	5	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
357		மேற்கூறிய ஐந்து மந்திரங்களிலுஞ் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய எஞ்சிய மந்திரம்
"		மூன்றாம் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
358		'சோடா' என்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்
359	1	முதலாவது கல்லை வைத்தல்
"	2	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
360	3	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
"	4	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
361	5	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
"		மேலே கூறிய ஐந்து மந்திரங்களிலுஞ் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய மந்திரம்
362	6	தொடுதல்
"	7	சுக்கான் கல்லை வைத்தல்
363	8	'விகர்ணி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல்
364		பரிசேடம்
365		நான்காம் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
366		சந்தங்க ளென்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்
368	1	கிழக்கில் வைக்க வேண்டிய காயத்திரிச்சந்த மென்னு மூன்று செங்கல்களுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
"	2	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
369	3	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
"	4	தெற்கில் வைக்க வேண்டிய திருஷ்டுப்ச் செங்கல்கள் மூன்ற னுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
370	5	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
"	6	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
371	7	மேற்கில் வைக்க வேண்டிய சகதிச் சந்தக் கல்லுகள் மூன் றனுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
"	8	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்

பக்கம்.	வரி.	விடயம்-
372	9	முன்றாவது கல்லை வைத்தல்
"	10	வடக்கில் வைக்கவேண்டிய அனுஷ்டுப் செங்கல்கள் முன்றனுள், முதலாவது கல்லை வைத்தல்
373	11	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
"	12	முன்றாவது கல்லை வைத்தல்
374	13	நடுவில் வைக்கவேண்டிய பிருகத்ச் சந்தக்கல்கள் முன்றனுள், முதலாவது கல்லை வைத்தல்
"	14	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
375	15	முன்றாவது கல்லை வைத்தல்
"	16	உஷ்டிக் சந்தக்கல்கள் முன்றனுள், முதலாவது கல்லை வைத்தல்
376	17	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
"	18	முன்றாவது கல்லை வைத்தல்
377	19	'பங்கதி' என்னுஞ் செங்கல்கள் முன்றனுள், முதலாவது கல்லை வைத்தல்
"	20	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
378	21	முன்றாவது கல்லை வைத்தல்
"	22	அட்சரபந்திகள் என்னும் முன்றனுள், முதலாவது கல்லை வைத்தல்
379	23	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
"	24	முன்றாவது கல்லை வைத்தல்
"	25	முன்றாவது கல்லை வைத்தலில் விதற்பம்
380	26	அதிச்சந்தமென்னும் கல்லை வைத்தல்
"	27	துவிபதமென்னும் முன்றனுள், முதலாவது கல்லை வைத்தல்
381	28	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
"	29	முன்றாவது கல்லை வைத்தல்
382		ஐந்தாம் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
"		'சயுக்' என்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்
383	1	'சயுக்' என்னும் எட்டனுள், முதலாவது கல்லை வைத்தல்
"	2	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
"	3	முன்றாவது கல்லை வைத்தல்
384	4	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
"	5	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
"	6	ஆறாவது கல்லை வைத்தல்

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
385	7	ஏழாவது கல்லை வைத்தல்
„	8	எட்டாவது கல்லை வைத்தல்
386	9	கிருத்திகைகள் என்னும் ஏழு செங்கல்சூரன், முதலாவது கல்லை வைத்தல்
„	10	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
„	11	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
387	12	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
„	13	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
„	14	ஆறாவது கல்லை வைத்தல்
388	15	ஏழாவது கல்லை வைத்தல்
„	16	‘மண்டலம்’ என்னும் முன்றலுள், முதலாவது கல்லை வைத்தல்
389	17	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
„	18	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
390		ஆறாம் அநுவாகம்.
„		விடயச் சுருக்கம்
„		விசுவசோதி முதலிய செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்
391	1	விசுவசோதி என்னும் முன்றலுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
„	2	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
392	3	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
„	4	கிருஷ்ணசுனி என்னும் ஐந்தனுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
393	5	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
„	6	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
„	7	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
394	8	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
„	9	சம்யாதி என்னும் எட்டனுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
„	10	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
395	11	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
„	12	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
396	13	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
„	14	ஆறாவது கல்லை வைத்தல்
„	15	ஏழாவது கல்லை வைத்தல்

பக்கம். விதி.

விடயம்.

397	16	எட்டாவது கல்லை வைத்தல்
"	17	ஆதித்தியம் என்னும் எட்டனுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
"	18	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
398	19	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
"	20	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
"	21	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
399	22	ஆறாவது கல்லை வைத்தல்
"	23	ஏழாவது கல்லை வைத்தல்
"	24	எட்டாவது கல்லை வைத்தல்
"	25	கிருதம் என்னும் ஐந்தனுள் முதலாவது நெய்க்கல்லை வைத்தல்
400	26-29	மற்றும், நான்கு நெய்க் கட்டிகளை வைத்தல்
"	30	எசோதா என்னும் ஐந்தனுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
401	31	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
"	32	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
"	33	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
402	34	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
"		ஏழாம் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்.
403		பூயஸ்கிருத் என்பது முதலிய செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்
"	1	பூயஸ்கிருத் என்னும் ஐந்தனுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
404	2	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
"	3	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
"	4	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
"	5	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
405	6	அக்கிலியின் உருவங்கள் என்னும் ஐந்தனுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
"	7	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
"	8	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
406	9	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
"	10	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
"	11	திரவிதோதா என்னும் ஐந்தனுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
407	12	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
"	13	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
"	14	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
408	15	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
"	16	ஆயுதங்கள் என்னும் ஆற்றலுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
"	17	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
409	18	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
"	19	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
"	20	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
410	21	ஆறாவது கல்லை வைத்தல்
"	22	அக்கினியின் இருதயம் என்னும் கல்லை வைத்தல்
"	23-29	ரிதவ்யம் என்னும் ஏழு செங்கல்களை வைத்தல்
411		சூத்திரத்தைத் தழுவிச் செய்யும் முறை
"		இயற்கைத் துளைகளையுடைய நான்கு சுக்கான் கல்லுகளை வைத்தல்
"		பிரசாபத்யம்
"		ஐந்து அச்யானிகள்
412		ஐந்து கூழாங்கல்களை வைக்கும் முறை
413		ராவ்ஷாபிருத் என்னும் நான்கு கல்லுகளை வைக்கும் முறை
414		எட்டாம் அநுவாக உபோற்காதம்
415		எட்டாம் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
"		இந்திரதனுக்கள் என்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்
416	1-4	நான்கு செங்கல்களை வைத்தல்
"	5-11	ஏழு செங்கல்களை வைத்தல்
417	12-18	மற்றும் ஏழு செங்கல்களை வைத்தல்
418	19-22	நான்கு செங்கல்களை வைத்தல்
"		ஒன்பதாம் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
"		யக்ஞதனுக்கள் என்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்
419	1-6	ஆறு செங்கல்களை வைத்தல்
420	7-12	மற்றும் ஆறு செங்கல்களை வைத்தல்
"	13-19	மற்றும் ஏழு கல்லுகளை வைத்தல்
421	20-26	மற்றும் ஏழு கல்லுகளை வைத்தல்

பக்கம்.	வீதி.	விடயம்.
422	27-33	மற்றும் ஏழு கல்லுகளை வைத்தல்
"		பத்தாம் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
423		நட்சத்திரச் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்
424	1-29	இருபத்தொன்பது செங்கல்களை வைத்தல்
433		
434		
"		பதினொராம் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
"		'ரிதவ்யங்கள்' என்னுள் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்
435		சூத்திரக்கதைத் தழுவிய வைக்க வேண்டிய 'சரித்' என்னும் எட்டுச் செங்கல்களை வைக்கும் முறை
436	1-2	முதலாவது இரண்டாவது விரியோகங்கள்
437	3-4	வேளிற் காலம்
"	5-6	மழைக் காலம்
438	7-8	சூளிர் காலம்
"	9-10	பனிக்காலம்
439	11-12	பின் பனிக்காலம்
"	13	வைசுவதேவ்யம் என்னும் ஐந்தனுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
440	14	இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்
"	15	மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்
"	16	நான்காவது கல்லை வைத்தல்
441	17	ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்
"		சூத்திர முறைப்படி 'வாமதேவ்யம்' என்பது முதலிய செங் கல்களை வைக்குமுறை
"		அதர்வசிரசுகள் என்னும் பத்து
442		யக்ஞா யக்ஞீயம் என்னும்மூன்று
"		அச்யாநிகள் ஐந்து
"		சந்தங்கள் ஏழு
"		ராஷ்ட்ராபிருத் நான்கு
443		சூத்திரப்படி சஞ்சித ருமஞ் செய்யும் வகை
444	18-22	பொன்தாண்டுகளை இறைத்தல்
445	23	மகாக்கினி சயனத்திலுள்ள இஷ்டகைகளை காமதேனுக்களாக பாவத்துப் போற்றல்
446		பன்னிரண்டாம் அநுவாகம்.
"		விடயச் சுருக்கம்
"		யாஜ்ஞ புரோதுவாக்கியங்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்

பக்கம்.	விந்.	விடயம்.
448	1	அக்னயே காயத்ராய திரிவிருதே ராதந்தராய வாஸந்தாயாஷ்ட கபாலம் நிர்பதி, என்பதற்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப் படுகின்றது
„	2	அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
449	3	இக்கிரயக்ரைஷ்டிராய பஞ்சகசாய பார்ஹதாய க்ரைஷ்டிராய ஏகாதச கபாலம் என்பதற்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப் படுகின்றது
„	4	அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
„	5	விசுவேப்யோ தேவோப்யோ சாகதேப்யஸ் ஸப்தகசேப்யோ வைருபேப்யோ வார்ஷிகேப்யோ த்வாதச கபாலம் என்பதற் குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
450	6	அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
„	7	மித்திராவருணாப்யாம் அறுஷ்டோப்யாம் ஏக விம்சாப்யாம் வைராசாப்யாம் சாரதாப்யாம் பயஸ்யா, என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
451	8	அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
„	9	பிருகஸ்பதயே பாந்த்ராய திரிணவாய சாக்வராய ஹைமந்தி காயசரு: என்பதற்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
452	10	அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
„	11	சவித்ர ஆதிச்சந்தஸாய த்ரயத்திரிம்சாய ரைவதாய சைகிராய த்வாதச கபால: என்பதற்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படு கின்றது
„	12	அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
453	13	ஆகித்யை விஷ்ணுபக்யை சரு, என்பதற்குப் புரோது வாக்கி யங் கூறப்படுகின்றது
„	14	அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது
„	15-16	அக்னயே வைசுவானராய த்வாதசகபாலம் என்பதற்கு யாஜ் யா புரோது வாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள் கூறப்படு கின்றன
454	17-18	அதமத்யை சரு, என்பதற்கு யாஜ்யா புரோது வாக்கியங்க ளின் தலைப்புச் சொற்கள்
„	19-20	காய ஏக கபால, என்பதற்கு யாஜ்யா புரோது வாக்கியங்க ளின் தலைப்புச் சொற்கள்
455		மகாக்கினி சயன உபதான சாரிகை

மகாக்கினி சயனத்தின் விடய அட்டவணை முற்றிற்று.

மகாக்கிளிசயன் வேள்வியின்
பிழை திருத்தங்கள்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
16	29	रनु	ननु
23	9	षिः । पु	षिः पु
27	29	न्सा	न्सा
„	30	जाय	जास्य
28	7	रसु	रसु
29	13	अनन्दम्	अनन्दम्
30	13	दक्षाः	दक्षाः
„	18	वृषा	वृषा
31	9	यश्च	यश्च
32	23	देवी	देवो
33	5	त्यक्तः	त्यक्तः
35	18	दिनो	दिनो
36	22	मून्तु	नान्तु
„	26	ऊर्जे	ऊर्जे
40	27	வேள்வித்தலைவனி,	வேட்போனி
43	14	சாகதி	சகதி
„	20	सजान्य	सजातान्य
45	30	शिकता	शिकता
46	8	இருபத்தொகாரு	இருபத்தொன்பது
48	11	इन्द्रा	इन्द्र
„	24	வருணன்	வருணன்
50	11	पन्तू	पयन्तू
53	17	त्वा	न्त्वा
54	19	एधि	एधि
56	7	प्रजा	प्राजा
„	24	अभा	आभा
61	15	आत्मदा	आत्मदा
64	27	सरस्वती ।	भारती ।

பக்கம்.	வரி.	பிறை.	திருத்தம்.
67	18	रस	रश
70	14	ஐந்து	முன்று
71	1	द्वन्त्रः	द्वन्त्रः
78	10	ஐந்து	இவ்வூ
„	17	எட்டு	முப்பத்தெட்டு
79	9	मस्मि । पु	मस्मिपु
80	13	यदध्यु	यदत्यु
„	22	वायं	யாவ்
86	29	द्याया	द्यावा
87	2	யாஜ்யாபுரோது	புரோது
„	3	சோம்யத்தின்	அக்கினி சோம்யத்தின்
89	19	अकुक्षि	अकुक्ष
94	18	द्यापृ	द्यावापृ
97	6	நான்கு	ஐந்து
„	„	பத்தினாந்து	பதினாறு
102	4	स्मवा	स्मदवा
105	7	முன்று	நான்கு
„	11	विद्मा	विद्ना
107	4	अमिरस्म	अमिरस्म
110	4	सस्य	शस्य
„	17	गोमन्ता	गोमन्त
112	3	முன்று	நான்கு
113	17	सिष्मिणः	शुष्मिणः
116	11	பாலில்	நெய்யில்
117	8	विभु	विभृ
122	4	अर्ण	अर्ण
„	„	ऊचि	ऊचि
„	6	वर्चः ।	वर्चः
„	9	पुरु	पुरु
„	12	योनि	योनि
„	13	ध्रुवा	ध्रुवा

பக்கம்.	வரி:	பிழை.	திருத்தம்.
122	14	योना	யோனா
"	15	हस	ஹஸு
123	11	अदादिदं यमो नूतनाः	இல்லை
"	27	अक्किनीय	அக்கினேயை
124	27	श्रुतानन्तु	சூதானத்தினல்
125	4	धस्तु ।	தஸ்து
"	24	न्तू	நஸ்து
127	8	பகின்முன்று	பகின்முன்றே முக்கால்
"	30	योनी	யோனி
128	22	रधु	ரஸ்வபு
129	4	पृणच्छि	பூணச்சி
134	14	चिष्णू	சிஷ்நூ
140	1	ऊर्जि	ஊர்ஜ
141	9	முழம்	0
163	27	உன்னு	உன்னு
164	28	मान	மானே
169	19	துவாரங்களை	துவாரத்தை
172	24	பொன்மனிதன்	மனிதன்
173	3	ஐந்து	ஐது
187	28	आद्यखायां	ஆத்யகாயா
192	4	விவங்கு	விளங்கு
194	16	शरफ	சரப
198	15	रनुरुध्य	ரனூரூத்ய
"	21	ஐந்திரமே	ஐந்திராக்னமே
215	4	ஒன்று	0
"	17	பப்போற்றல்	ததொடுதல்
219	3	ईरूपं	ஈரூபம்
221	9	வரிசை	வரிசை
227	9	முதலாவதாகிய	இரண்டாவது வரிசையில் முதலாவதாகிய
246	19	இருபது	இருபத்தொரு
256	3	ஏழு	பதினேழு
271	25	वयोय	வயோமய
272	15	போற்றல்	தொடுதல்
275	22	விடல்	அடக்கல்

பக்கம். வரி.	பிழை.	தீருத்தம்.
276 2	स्वाप्तमाट्, राट्	सप्ताट्, स्वराट्
293 16	ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் முப்பத்தேழு	முப்பத்தேழு
298 13	இருபத்தேகாரு	முப்பத்தேகாரு
331 12	वस्तोह	वस्ताह
341 25	புரோது	யாஜ்யா புரோது
342 2	சுதுத்க்விரு	சனதத்க்விரு
359 6	ஆதனவள்	ஐந்தனவள்
„ 10	अप्सरसो	अप्सरसो
363 20	விடல்	இழுத்தல்
366 15	भरत	भरते
367 16	शम्	शम्
368 4	द्युमत्तमो	द्युमत्तमो
377 18	हव	हव्य
385 13	रयै	रयै
390 21	ज्योतिष्प	ज्योतिष्म
391 2	दिव	दिव
392 12	विश्वस्मै	विश्वस्मै
399 31	கல்லை	நெய் கல்லை
405 22	மருந்தாக	பருந்தாக
411 3	ஆறுகளின்	ஆறு இருதுக்களின்
413 27	பேபாற்றல்	தெகாடுகல்
414 10	துவசுழிதி	துருவசுழிதி
420 31	நாற்காளியில்	வண்டியில்
430 19	आषाढा	अषाढा
„ 29	आषाढा	अषाढा
441 21	அதவ	அதர்வ
443 7	கல்லுகளையும்	கல்லையும்
446 18	हविर्मवद	हविर्भिद
449 8	க்ரைஷ்மாய	க்ரைஷ்மாய
454 12	வாமஸ்யே	வாமாஸ்யே
சுலோகம்		उपधान कारिका
2 56	क्षप्या	क्षप्य

கீருஷ்ண எகர்வேத தைத்திரீய சங்கீதை

நாலாங் காண்டம்

மகாக்கினி சயனம்

வீடயச் சுருக்கம்,

चतुर्थकाण्डमन्यारुयं सप्तमिः पाठकैर्युतम् ।

उखासंभरणेमन्नाः प्रथमे पाठके श्रुताः ॥ १ ॥

एकादशानु वाकास्युस्तदथाः स्युः क्रमादमी ।

अभ्रयादानं मृदाक्रान्तिः खननं हरणं तथा ॥ २ ॥

उखानिर्माणसंस्कारौ सामिधेन्यस्तथाऽऽप्रियः ।

अन्युत्पादो धारणं च याज्या इत्यनुवाक्याः ॥ ३ ॥

இந் நான்காங் காண்டம் ஏழு பிரபாடகங்களை உடையது. அவற்றுள் முதற் பிரபாடகத்தில் 'உகா' செய்வது சொல்லப்படுகிறது. அதிலும் பதினொரு அநுவாகங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் முதல் அநுவாகத்தில் மாக் கட்டப்பாரையை எடுத்தல். இரண்டாவது அநுவாகத்தில் மண்ணைத் தாண்டு தல். மூன்றாவது அநுவாகத்தில் மண்ணைக் கெல்லுதல். நான்காவது அநுவாகத் தில் மண்ணைக் கொண்டு வருதல். ஐந்தாவது ஆறாவது அநுவாகங்களில் உகா வைச் செய்தலும், உகாவைப் புகையிற் காட்டுதலும். ஏழாவது அநுவாகத் தில் சமித்துகளை வைக்கும் மந்திரங்கள். எட்டாவது அநுவாகத்தில் பிரயாஜ் யாகங்களின் யாஜ்யைகள். ஒன்பதாவது அநுவாகத்தில் உகையில் அக்னியை உண்டாக்குதல். பத்தாவது அநுவாகத்தில் உகையில் உண்டான அக்னியில் சமித்துகளை போடுதல். பதினொராவது அநுவாகத்தில் யாஜ்யைகளும் கூறப் படுகின்றன என்பது.

மகாக்கினி சயனத்தின் உபோற்காதம்.

எண்டு, மகாக்கினி சயனம் என்பது, அக்கினியைப் பரப்பி விடல் என்ப தாம். எனவே, சுல்ப சூத்திரங் கூறியபடி செங்கல் கற்களை அக்கினியாகப் ப்ரவித்து வரிசை வரிசையாய் அடுக்கி வைக்கும் மேடையே அக்கினி சயனம்.

இனி, செங்கல் கற்களை அடுக்கும் அளவு, நூற்றிருபது அங்குலங் கொண்ட சதுரப்பரப்பாய். அதுவும், வேள்வித்தலைவன் (இரண்டு ஸகலமோன் குவித்துத் தூக்கக் கொண்டு கிழ்ந்தும்பாது எடுக்கப்படும்) புருட அளவாய். இது, ஒரு முறை செய்தல், இரண்டு முறை செய்தல் முதல் கொண்டு மேலே பெருக்குமிடத்து அசுவமேதமாகப் முதலியவைகளில் கடமார் ஒரு மைல் தூரம் பரப்பிடையதாக வரூம்.

இத்தனைய அக்கிலி சயனத்தைச் செய்ய விருப்புடையவன், அநாவது இவ்வண்ணமாகிய அக்கிலியைக் குணமாகுடைய யாதத்தைச் செய்ய வேண்டியவன், சோமயாகத்திற்குச் சங்கற்பஞ் செய்வதுடன் இதற்குஞ் சங்கற்பஞ் செய்து கொள்ளல் வேண்டும். ஏனெனின்? இந்த யாகம், பெரும்பான்மை சோமயாகத்துடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றதா லென்க.

இத்தகைய அக்கினிசயனமானது, (அடுக்கு வகையானது) பயன் வேறு பாட்டை முன்னிட்டு, முக்கோணம், நாற்கோணம் முதலாகப் பதினெட்டு வகைப்படுகின்றது. இவை, சம்மிதையிலும், சூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றை, கா-5, பிர-4, அந-11-ல் காண்க. இவற்றுள்ளும் சேனசயனமே சிறந்ததாம்.

இதபற்றியே,

इयेन चितं चिन्वीत स्वर्गकामः । का-७, பிர-4, அது-11-வது மந்திரமும்
என்று கூறுகின்றது. அதாவது 'சுவர்க்கத்தை விரும்பியவன் சேனசயனஞ்
செய்யக்கடவன்' என்பதாம்.

மற்றும், இத்தக ளோசனையுடையதும், பூர்வம், உத்தரம் என இரு இடப்
படும். இதை, சுல்ப சூத்திரம், 17-ம் காண்டத்திற் காண்க. இவற்றுள்ளும்
உத்தர-சயனமே இப்போது ஆசரிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இந்த, மகாக்கினி சயனத்துடன் சோமயாகத்தைச் செய்யலாம். அல்லது, இதைச் செய்யாமல் சோமயாகத்தை மாத்ஹிரஞ் செய்யினுஞ் செய்யலாம். அங்ஙனமாயினும், முதலாவது முறையாக ஒருவன் சோமயாகஞ் செய்வானாகில் அதில் இந்த மகாக்கினி சயனம் கூடாதென்பதை யுணர்க.

மற்றும், இந்த மகாக்கினி சயனம், அழீனமான சோமயாகங்களில் அவசியம் செய்யற்பாலதாம்.

சோடசீ, சாத்யஸ்கரம், வாசுபேயம், சாரஸ்வதம், சத்திரம் என்பவை
களில் செய்யக்கூடாததாம்.

இந்த, மகாக்கினி சயனத்திற்கு “சோதிட்டோமம், அதிராத்திரம், அக்கினி சயனம் என்பவைகளோடு கூடியதும், ‘ரத்தந்தரம்’ என்னும் சாமப்பாட்டை யுடையதும், கோக்கள் ஆபிரக் கணக்கான்னைவகளைத் தட்சிணையாகக் கொண்டதுமாகிய சோமயாகத்தால் பாமேசுவரன் ஆராதிக்கின் றேன்” என்று சங்கற்பித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

சம்வாதத்திலும், ‘மகாக்கினி சயனத்துடன்’ என்பதைபுஞ் சேர்த்துக் கொள்க.

முதல் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.

युजाष्टकेनैकहोम ऋचास्तोमं पुनर्हतिः ।

.. देवेत्याभि चतुष्केणाऽऽदत्ते मन्त्रास्त्रयोदश ॥ १ ॥

எட்டு மந்திரங்களாலும் ஒரு ஓமஞ் செய்தல், மற்றொரு மந்திரத்தால் ஒரு ஓமஞ் செய்தல், நான்கு மந்திரங்களால் மரங் கட்டப்ப்பாரையை யெடுத்தல் என்பது.

நாலங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

முதல் அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிகளுக்கு மேல் மூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

‘அப்ரி’ என்னும் மரத்தினுற் செய்த கட்டப்பாரையை

எடுத்தற்குரிய மந்திரங்கள்.

युञ्जानः प्रथमं मनस्तत्त्वाय सविता धियः । अग्निं ज्योति-

निचाट्य पृथिव्या अग्न्याभिरत् । युक्त्वाय मनसा देवान् सुर्व्यतो

धिया दिवम् । बृहज्योतिः करिष्यतस्सविता प्रसुवातितान् ।

युक्तेन मनसा वयं देवस्य सवितुस्मवे । सुवर्गेयाय शक्त्यै । युञ्जते

मन उत युञ्जने धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः । विहोत्रा

दधेव्युनाविदेक इत् ॥ १ ॥ महीदेवस्य सवितुः परिण्डुतिः ।

யுஜேவா¹ ब्रह्मपूर्यन्मोभिर्विश्लोका² यन्ति पृथ्वे³व सूर⁴ाः । शृण्वन्ति⁵
 विश्वे⁶ अमृतस्य पुत्रा⁷ आये धामानि दिव्यानि तस्थुः । यस्य⁸
 प्रयाणमन्वन्य इधयुर्देवादेवस्य महिमानमर्चतः⁹ । यः पार्थिवानि¹⁰
 विममे सएत शोरजा¹¹सि देवस्सविता महित्वना । देवसवितः प्रसुव¹²
 यज्ञं प्रसुव ॥ २ ॥ यज्ञपतिं भगाय दिव्यो गन्धर्वः । केतपूः¹³
 केतन्नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचमद्यस्वदातिनः । इमन्नो देवसवित-
 र्यज्ञं प्रसुवदेवा युव¹⁴सखिविद¹⁵सत्राजितं धनजित¹⁶सुवर्जितम् ।
 ऋचास्तोम¹⁷समर्धयगायत्रेण रथन्तरम् । बृहद्गायत्रवर्तनि । देव-
 स्यत्वा सवितुः प्रसेव¹⁸श्चिनोर्वाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां गायत्रेण
 छन्दसाऽददेज्जिरस्वदभिरमि नारिः ॥ ३ ॥ असि पृथिव्यास्मधस्था-
 दग्निं पुरीष्यमज्जिरस्वदाभिरत्रैष्टुभेनत्वा छन्दसाऽददेज्जिरस्वदभिरमि
 नारिरसि त्वया वय¹⁹सधस्य आग्नि²⁰शकेम खनितुं पुरीष्यं जागते
 नत्वा छन्दसाऽददेज्जिरस्वद्वस्त²¹आधाय सविता विभ्रदभि²²हिरण्य-
 यीम् । तया ज्योतिरजसमिदग्निं खात्वीन आभसानुष्टुभेनत्वा छन्द-
 साऽददेज्जिरस्वत् ॥

மரக் கட்டப்பாரையை யெடுப்பதற்கு வேண்டிய ஒமங்கள் இவ்வநுவாகத்
 திற் கூறப்படுகின்றன.

ஈண்டு, சூத்திரத்தைத் தழுவி, தேவயசன யாசனம், (தேவாராதனை
 செய்கின்றேன்.) என்று ஆணை பெற்றுக்கொண்ட பிறகு, ஆக்வலீயத்தில்
 அக்கினியைப் பிரணயனஞ் செய்து கொண்டு, சுருவில் நான்கு முறை நெய்
 யெடுத்து 'பிருக்ஸ்பதி புரோஹிதா' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்தால்
 அதன் பொருட்டு ஹோமங்கள் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'தேவேப்ய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல்
 வேண்டும்.

ஹோமங்கள்)

பிறகு, வேட்போன் மந்திரமோதாமலே சுருவையும் சுருவத்தையுந்
துடைத்து, சுருவில் எட்டுமுறை நெய் நெய்துத்துக்கொண்டு நடுவேதியில்
நித்தல் வேண்டும்.

முதல் வீதியோகம்.

கட்டப்பாரையை எடுத்தற்குச் செய்ய வேண்டிய ஓம மந்திரங்களுள்
முதலாவது மந்திரம்.

युञ्जानः प्रथमं मनस्तत्वाय सविता धियः । अग्निं ज्योतिर्निचक्ष्य
पृथिव्या अग्न्याभरत् ।

என்பது.

உரை.

அனைத்தையுந் செலுத்தும் பரமேசுவரன், முதலில் மகாக்கினி சபன
விடயத்தில் திருவுள்ளத்தை நிறுத்தியருளி, செங்கல்களைக் கவரும் உணர்ச்
செயை விரித்து, அதன் வாயிலாக அக்கினி பப்பரவச் செய்து, அவ்வக்கினி
யானது பயன்றரும் கருமங்களை விளக்குவதற் சாதனமா யிருக்குமென்று
உறுதி கொண்டு, அவ்வக்கினியைப் பூமிக்குக் கொண்டுவந்தருளினன். பிறகு,
அவ் வக்கினியை, உகா என்னும் மண் தொட்டியாகிய மண்ணில் வைப்பதன்
பொருட்டு, அத்தகைய மண் தொட்டி செவ்வதை முன்னிட்டு இந்த ஹோ
மத்தைச் செய்கின்றேன் என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்.

युक्त्वाय मनसा देवान् सुवर्यतो धिया दियम् । बृहज्योतिः
करिष्यतस्सविता प्रसुवातितान् ।

என்பது.

உரை.

சுவர்க்கத்தை யடைதற் பொருட்டு முயல்கின்றவைகளும், பேரொளியை
புடைய சபனாக்கினியைப் சுவர்க்கமாகச் செய்கின்றவைகளும், அவ்வக் கற்
களை புணரும் புத்தியை விளக்குவதற்கு முயற்சிக்கின்றவைகளுமான் இந்தி
ரியங்களை, பரமேசுவரன், மனதுடன் சேர்த்து விளையாட்டை மேற்கொண்டவை
களாக விடயத்திற் புகுத்தியவனாய் வவுகின்றனன் என்பது.

மூன்றாவது மந்திரம்.

युक्तेन मनसा वयं देवस्य सवितुस्सवे । सुवर्गेयाय शक्त्यै ।

என்பது.

உரை.

முற் கூறியபடியே பரமேசுரன் ஏவி, விடயத்திற் புகுத்தப்பெற்ற மனதால், யாம், சுவர்க்கத்தில் துதிக்கின்ற அக்கினியைத் தேடிச் கொள்வ தற்கு வன்மையுடையவர்களாகின்றோம் என்பது.

நான்காவது மந்திரம்.

युञ्जते मन उत युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः ।

विहोत्रा दधेवयुनाविदेक इन्महीदेवस्य सवितुः परिष्टुतिः ।

என்பது.

உரை.

வேள்வித்தலைவனைப் பின்பற்றிய வேள்விச் செயலாளர்கள், மனத்தை விடயங்களினின்றும் திருப்பி ஒருமைப்படுத்துகின்றார்கள். மற்றும், மகாக் கினி-சயனத்தால் பெருமை யடைந்தவனும், வித்வானும், பிரயோகங்களை இனிதூண்டிவனுமாகிய வேள்வித்தலைவனைப் பின்பற்றினவர்களும், ஹோ மச்செயலை மேற்கொண்டவர்களுமான வேள்விச் செயலாளர்கள், வேதங்க ளனைத்தும் போற்றும் மகிமையையுடைய பரமேசுரனுடைய ஏவலால், செங் கல் விடயமான உணர்ச்சிகளைத் தேடிச் கொள்கின்றார்கள் என்பது.

ஐந்தாவது மந்திரம்.

युजेवां ब्रह्मपूव्यन्नमोभिर्विश्वोका यन्ति पथ्येव सूराः । शृण्वन्ति

विश्वे अमृतस्य पुत्रा आये धामानि दिव्यानि तस्थुः ।

என்பது.

உரை.

வேள்வித்தலைவன், தலைவி, என்னும் தம்பதிகளே ! உங்கட்காக, பண் டைய முனிவர்களால் ஆசரிக்கப் பெற்ற மகாக்கினி சயனமாகிய இந்தக் கருமச் செயலை, வணக்கங்களுடன் கூடிய செங்கல்களை அறிக்கி வைத்தலால் தேடுகின்றேன். தேடிச், வானில் சூரிய கிரணங்கள் பரவுவது போன்று, உலகில், வேள்வித்தலைவனுடைய கீர்த்தியானது பரவும். மற்றும், பிரசாபதி யின் புதல்வர்கள், திவ்ய ஸ்தானத்தை யடைந்திருக்கின்றார்களன்றோ ! அவர்களனைவரும் வேள்வித்தலைவனுடைய பெருமைபைக் கேட்டுணர்வார் கள் என்பது.

(ஹோமங்கள்)

ஆறாவது மந்திரம்.

यस्य प्रयाणमन्वन्य इद्युर्देवादेवस्य महिमानमर्चतः । यः पार्थि-
वानि विममे सएत शोरजासि देवस्सविता महित्वना ।

என்பது.

உரை.

எவனுடைய ஏவற் செயலை தேவர்களைவரும் அவனுடைய மகிமை யைப் போற்றுகின்றவர்களாய்ப் பின்பற்றிச் செல்கின்றார்களோ, எவன், பூமியி லுள்ள அனுக்களை அவாந்து தெரிந்தனனோ, அத்தகைய சவிதா தேவன் தனது மகிமையால் எங்கும் பரந்துள்ளான் என்பது.

ஏழாவது மந்திரம்.

देवसवितः प्रसुवयज्ञं प्रसुव । यज्ञपतिं भगाय दिव्यो गन्धर्वः ।
केतपूः केतन्नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचं मयस्वदातिनः ।

என்பது.

உரை

சவிதா தேவ ! நீ, நலத்தின் பொருட்டு, வேள்வியையும் வேள்வித்தலை வனையும் ஏவுவாயாக. மற்றும், பிறருடைய புத்தியிலுள்ள மயக்கத்தைப் புரிதப்படுத்துவோனாகிய சுவர்க்கத்திலுள்ள ஒரு கந்தருவன் என்பவனும், எனது உள்ளத்துணர்ச்சியை மயக்க மறுத்துப் புரிதப்படுத்துவானாக. வாசற்பதி தேவதையும், இக் கருமச் செயலில் எமது வாக்கை இனியதாய்ச் செய்வதாகுக என்பது.

எட்டாவது மந்திரம்.

इमन्नो देवसवितर्यज्ञं प्रसुवदेवा युवः सखिविदः सत्राजितं
धनजितः सुवर्जितम् ।

என்பது.

உரை.

சவிதா தேவ ! நீ, தேவர்களுடன் கலப்புடையதும், தன்னை யுண்டாக்கும் வேள்வித்தலைவனை நன்குணர்வதும், சத்திரயாகம் முதலியவைகளை வசப்படுத்திவதும், அதாவது அவைகள் மகாக்கீரி சயனத்தைத் தழுவியவைகள் என்பதாம். தனக்கைப் பயனாக வுடையதும், சுவர்க்கத்தைப் பயனாகக் கொடுப்பதுமாகிய எம்முடைய இந்த யாகத்தினை நன்கு நடத்தி வைப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் எட்டினாலும் ஸ்வாஹா என்பதுடன் முன்போல் ஒமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

‘சனித்ர இதம்’ என்று வெள்வித்தலைவன் தியாகஞ் செய்தல் வேண்டுமென்க.

இரண்டாம் விநியோகம்.
மீண்டும் ஹோமம்

மந்திரம் :

ऋचास्तोमः समर्घ्य गायत्रेण रथन्तरम् । बृहदायत्रवर्तनि ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ, துதிப்பதற்குக் காரணமாகியதும், சாமப்பாடல்களுக்கு ஆதாரமுமாகிய இருக்கு மந்திரத்தால், துதியை, அல்லது, இருக்கை மறித்து மறித்துக் கூறுந் துதிமஞ்சரிபை நன்கு வளரச் செய்வாயாக. காயத்திரிச் சாமத்துடன் கூட்டரத்தந்தர மென்னும் சாமப்பாடலையும் வளர்ப்பாயாக. மற்றும், காயத்திரிச் சாமத்தின் வழியாய் வந்த பிருகத் சாமத்தையும் வளர்ப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மீண்டும் நான்கு முறை சுருவில் நெய்யெடுத்துக் கொண்டு முன்போல் ஒமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், அக்னய இதம் என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மூன்றாம் விநியோகம்.

கட்டப்பாபாயை யெடுத்தலில் முதல் மந்திரம்

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्वाहुभ्यां पूणो हस्ताभ्यां गायत्रेण
छन्दसाऽऽदेक्षिरस्वत् ।

என்பது.

உரை

மரத்தினுலாக்கப்பட்ட கட்டப்பாபாயே! உன்னை ஏவுகின்ற பரமே
சுரனுடைய ஆணையிருத்தலின், அக்வினி தேவதைகளின் மணிக்கட்டு வரை

எடுத்தல்)

யுள்ள தோள்களாலும், பூஷாவின் விரல்களையுடைய கைகளாலும் காயத்திரிச் சந்தத்தைக் கொண்டு, அங்கிரச ரிஷி பெடுத்தது போல் எடுத்துக் கொள்கின் றேன் என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்.

अभिरसि नारिरसि पृथिव्यास्सधस्यादग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदाभर
त्रैण्डुमेनत्वा छन्दसाऽददेऽङ्गिरस्वत् ।

என்பது.

உரை.

மண் கெல்லாவதற்குச் சாதனமாயும், பனையின் நியதாயு மிருக்கின்ற கட டப்பாசையே! நீ, பூமியின் மேலுள்ள மண்வடிவ அக்கினியைக் கொடுப்பா யாக. திருஷ்டிப் சந்தத்தால், அங்கிரச ரிஷி எடுத்தது போன்று உன்னை எடுத்துக் கொள்கின்றேன் என்பதாம்.

மூன்றாவது மந்திரம்.

वभिरसि नारिरसि त्वया वयं सधस्य आग्निं शक्रे मखनितुं पुरीष्यं
जागतेनत्वा छन्दसाऽददेऽङ्गिरस्वत् ।

என்பது.

உரை.

மரக் கட்டப்பாசையே! நீ, மண்ணைத் தேடுவதற்கு அதுகூலமா யிருக் கின்றாய். பசையற்றதா யிருக்கின்றாய். உன்னுடன் கூடிய யாம் நிலத்தின் நீதுள்ள மண்ணை பெடுத்ததற்கு வன்மை ஈடையவரானோம். ஆதலின், சாகதி என்னும் சந்தமாகிய கருவியால், அங்கிரச ரிஷி எடுத்துக்கொண்டது போல் உன்னை எடுத்துக் கொள்கின்றேன் என்பதாம்.

நான்காவது மந்திரம்.

हस्त आधाय सविता विभ्रदग्निं हिरण्ययीम् । तया ज्योतिरजस
मिदग्निं खात्वीन आभरानुष्टुमेनत्वा छन्दसाऽददेऽङ्गिरस्वत् ।

என்பது.

உரை.

அனைத்தையுஞ் செலுத்துகின்ற ப்ரமேசுவரன், பொன் மயமாகிய கட்டப் பாசையை திருக்காத்திற்றுகி யிருக்கின்றனன். ஆதலின், அத்தகைய பொன் தன்மையையுடைய நீ, அக்கினியென்று உபசரிக்கப்படும் இந்த

மண்ணை எமக்குக் கல்லிக் கொடுப்பாயாக. அதுஷ்டிப் என்னும் சந்த உதவி யால், அங்கிரச-ரிஷி எடுத்ததுபோல் உன்னை எடுத்துக் கொள்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மேற்கூறிய நான்கு மந்திரங்களையும் ஒத்த மாக் கட்டப்பாசையைக் கையில் எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டியும் என்பதாகும்.

எண்டு, அத்துகைய கட்டப்பாசை, ஒட்டைச்சாண் அளவுள்ளதாயும், அல்லது, ஒரு முழம், அல்லது, ஒரு மார் தீளமுடையதாகவும், கருங்காசி, புரக, அத்தி, எருக்கு, குமுளை, வன்னி முதலானவைகளுள் யாதானு மொன்றைச் செய்யப்பட்டதாயும், கரிய பட்டையின் அடையாள முள்ளதாக வும், உள்ளே துளை யுடையதாகவும், அல்லது உறுதியுடையதாகவும், ஒரு துணி கூருடையதாகவேனும், அல்லது, இரண்டு துணிகளும் கூருடையதாக வேனு மிருக்கலாம்.

முதல் அலுவாகம் முற்றிற்று.

இரண்டாம் அலுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

इमां रज्जुं समादाय प्रतु तुरगबन्धनम् ।

युजागर्दभमावध्य योगो यान्ति त्रिभिर्मृदम् ॥ १ ॥

इमोन्तादग्निमित्यादेर्गमनेद्वेष्ट्यमन्त्रणम् ।

व्यामोन्तेन वपा जप्या रामोन्ताद्वेष्ट्यमन्त्रणम् ॥ २ ॥

अन्वग्नि गच्छेदागत्य द्वाभ्या माक्रमयेद्भुवम् ।

धौस्तेऽथपृष्ठं संमाष्टिं द्युक्ताद्वाभ्यां तदुक्तरमः ॥ ३ ॥

अपः पदे पोनि नयेजिघद्वाभ्यां जुहोति हि ।

परित्रिभिः परिलिखेदेकविंशतिरीरिताः ॥ ४ ॥

குதிரையைக்கட்டும் கயிற்றை எடுத்தல். குதிரையைக் கட்டுதல், கழுதையக் கட்டுதல். மண் இருக்குமிடத்திற்குச் செல்லுதல். சத்துருவை அபி மந்திரணஞ் செய்தல், மண்ணைப் போற்றுதல். சத்துருவை அபிமந்திரணஞ் செய்தல். புத்து மண்ணை அடைதல், இரண்டு மந்திரங்களால் குதிரை, புத்து மண்ணை தாண்டும்படி செய்தல். குதிரையின் பின்புறத்தைத் தடவி கொடுத்தல். இரண்டு மந்திரங்களால் புத்தைத் திரும்பித் தாண்டும்படி செய்தல். குதிரையின் அடியில் ஜலத்தை விடுதல். இரண்டு மந்திரங்களால் ஹோமஞ் செய்தல். மூன்று மந்திரங்களால் கோடுகளை கிழித்தல் என்பது.

சேல்லுதல்]

நாலாங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

இரண்டாம் அநுவாகம்

நான்து பஞ்சாதிகளுக்கு மேல் இருபது பதங்களைக் கொல்லுது.

மண்ணிருக்குமிடஞ் சேல்லுதற்குரிய மந்திரங்கள்.

इ॒मा॒सं॒गृ॒ष्ण॒न्न॒श॒ना॒मृ॒त॒स्य॒ पूर्॒व॒ आ॒यु॒षि॒ वि॒द॒थे॒षु॒ क॒व्या । त॒या॒
 दे॒वा॒स्सु॒त॒मा॒ ब॒भू॒वु॒र्ऋ॒त॒स्य॒ सा॒म॒न्त॒र॒मा॒र॒प॒न्ती । प्र॒तूर्त॑ वा॒जि॒न्ना॒
 द्र॒व॒वी॒रे॒ष्ठा॒म॒नु॒स॒ंव॒त॒म् । दि॒वि॒ ते॒ज॒न्म॑ पर॒म॒म॒न्त॒रि॒क्षे॒नाभिः॑ पृ॒थि॒
 व्या॒म॒धि॒यो॒निः । यु॒ज्ञा॒था॒ रा॒स॒भं॑ यु॒व॒म॒स्मिन्॒ यो॒मे॒ वृ॒ष॒ण्व॒सू ।
 अ॒मि॒ भर॑न्त॒म॒स॒यु॒म् । यो॒गे॒ यो॒गे॒ त॒व॒स्तरं॑ वा॒जे॒ वा॒जे॒ ह॒वाम॑हे ।
 स॒खा॒य॒ इ॒न्द्र॑मृ॒ते॒य॑ । प्र॒तूर्व॑न् ॥ १ ॥ ए॒ह्य॒व॒क्रा॒म॒न्न॑स्ती रु॒द्र॒स्य॒
 गा॒ण॒प॒त्या॒न्म॒यो॒भू॒रो॒हि॑ । उ॒र्व॒न्त॒रि॒क्ष॒म॒न्वि॒हि॒ स्व॒स्ति॒ ग॒व्य॒पु॒ति॒र॒भ॒
 या॒नि॒ कृ॒ण्व॑न् । पू॒ष्णा॒ स॒यु॒जा॒ सह॑ । पृ॒थि॒व्या॒स॒ध॒स्था॒दि॒मि॑ पु॒री॒
 ष्य॑म॒ङ्गि॒र॒स्व॒द॒च्छे॒ह्य॒मि॑ पु॒री॒ष्य॑म॒ङ्गि॒र॒स्व॒द॒च्छे॒मो॒ऽमि॑ पु॒री॒ष्य॑म॒ङ्गि॒र॒
 स्व॒द्व॒रि॒ष्या॒मो॒ऽमि॑ पु॒री॒ष्य॑म॒ङ्गि॒र॒स्व॒द्व॒रामः॑ । अ॒न्व॒मि॒रु॒प॒सा॒म॒ग्रं॒म॒ख्य॒
 द॒न्व॒हा॒नि॒ श॒थ॒मो॒ जा॒त॒वे॒दाः॑ । अ॒नु॒सू॒र्य॑स्य ॥ २ ॥ पु॒रु॒त्रा॒च॒र॒श्मी॒
 न॒नु॒ द्या॒वा॒ पृ॒थि॒वी॒ आ॒त॒ता॒न॒ । आ॒ग॒त्य॑ वा॒ज्य॒ध्व॒न॒स्स॒र्वा॒मृ॒धो॒ वि॒धू॒
 नु॒ते॒ । अ॒मि॒ स॒ध॒स्थे॑ म॒ह॒ति॒ च॑क्षु॒पा॒ नि॒चि॑की॒ष॒ते॒ । आ॒क्र॒म्य॑ वा॒जि॒न्
 पृ॒थि॒वी॒म॒मि॒मि॒च्छ॒रु॒चा॒त्व॒म् । भू॒म्या॑ वृ॒त्वा॒य॒नो॒ ब्रू॒हि॒ य॒तः॒ख॒ना॒म॒तं॑
 व॒य॒म् । द्यौ॒स्ते॒ पृ॒ष्ठं॑ पृ॒थि॒वी॒ स॒ध॒स्थे॑ सा॒त्मा॒ऽन्त॒रि॒क्ष॑ समु॒द्र॒स्ते॒
 यो॒निः॑ । वि॒रु॒या॒य॒ च॑क्षु॒पा॒त्व॒म॒भि॒ति॑ष्ठ ॥ ३ ॥ पृ॒त॒न्य॒तः॑ ।
 उ॒त्क्रा॑म॒ म॒ह॒ते॒ सौ॒म॒गा॒या॒सा॒दा॒स्या॒ना॒त् द्र॒वि॒णो॒दा॒वा॒जि॒न् । व॒य॑

स्यामसुमतौ पृथिव्या अग्निं खनिष्यन्त उपस्थे अस्याः । उदक्र-
 मीत् द्रविणोदावाज्यर्वाऽकस्मलोकं सुकृतं पृथिव्याः । ततः
 खनेम सुप्रतीकमग्निं सुवो रुहाणा अधिनाकं उत्तमे । अपो देवी
 रूपसुजमधुमतीरयक्ष्माय प्रजाभ्यः । तामास्थानादुज्जिहता-
 मोषधयस्सु पिप्पलाः । जिघर्षि ॥ ४ ॥ अग्निं मनसा घृतेन प्रति-
 क्ष्यन्तं भुवनानि विश्वा । पृथुन्तिरश्वावयसा बृहन्तं व्यचिष्टुमन्नं
 रभसं विदानम् । आत्वा जिघर्षि वचसा घृतेनारक्षसा मनसा
 तज्जुषस्व । मयेश्रीस्स्पृह्यद्वर्णो अग्निर्नाभिमृशे तनुवार्जहृषाणः ।
 परिवार्जपतिः कविरभिर्हव्यान्यक्रमीन् । दधद्रत्नानि दाशुषं ।
 परिर्त्वाऽमे पुरं वयं विप्रं सहस्य धीमहि । धृषद्वर्णन्दिवे दिवे-
 भेत्तारं भंगुरावतः । त्वमग्नेद्युभिस्त्वमौशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्म-
 नस्परि । त्वं वेनभ्यस्त्वमोषंधीभ्यस्त्वन्नृणान्नृपते जायसे शुचिः ॥

முதலாவது அறுவாகத்தில் மரக் கட்டப்ப்பாரையை எடுத்தல் கூறப்பட்டது. இதில், தளிமண்டாரிநுக்குமிடஞ் செல்லும் வகை கூறப்படுகின்றது.

முதல் விநியோகம்.

குதிரையைக் கட்டுங் கயிற்றை எடுத்தல்

மந்திரம் :

इमामगृभ्णन्नशनामृतस्य पूर्वं आयुषि विदधेपु कव्या । तया
 देवास्सुतमा बभूवुर्ऋतस्य सामन्त्सरमारपन्ती ।

என்பது.

உரை.

பண்டைக் காலத்திய மகரிஷிகள், சோதிட்டோம முதலிய யரகங்களில், ஆயுள் கூடிவரும் குதிரை வருகலாகிய நிமித்தத்தை முன்னிட்டு, எந்தக் கயிறு யாக முடிவுவரை வேள்விச் செயலை முடித்து வைக்கின்றதோ, எந்தக்

செல்லுதல்)

கபிற்றால் தேவர்கள் முன்னர்ச் சோமபாகத்தை யடைந்தார்களோ, அத்தகைய இந்தக் கபிற்றை எடுத்தார்கள் என்பது.

சுண்டு, கபிற்றால் கட்டியுள்ள ஒரு குதிரையை, களிமண் எடுக்குமிடத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அக் களிமண்ணை மிகுக்கும்படி செய்து அம் மண்ணைத் தொட்டி (உதா) செய்து அதில் அங்குனிபை யுண்டாக்கி மகாக்கீனி சபனஞ் செய்புமிடத்தில் சோதிட்டோம முதலிய பாகங்கள் செய்தல் வேண்டுமென்பது சுருத்து.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், குதிரையைக் கட்டுவதற்கு ஒரு கபிற்றை எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டுமென்பதாம்.

இரண்டாம் வீநியோகம்.

குதிரையைக் கட்டுதல்

மந்திரம்:

प्रवृत्तं वाजिनाद्वयवरिष्ठामनुसंवन् । दिवि तेजः परममन्तरिक्षे
नामिः पृथिव्याम धियोनि ।

என்பது.

உரை.

'நிபுத்' என்றும் வாயுவால், குதிரையும், குதிரையின் தேரும் வானில் தாங்கப்படுகின்றன வல்லவா? அத்தகைய மகிமை பொருந்திய குதிரையே! நீ, மிகச் சிறந்த களிமண்ணுள்ள விடத்திற்கு விரைவில் வருவாயாக. உனக்கு வானுலகில் மேலாகிய பிறப்பு வரும். இது, ரோஷிதன் முதலிய தேவர்கள் குதிரையாய் வானிற் பிறந்ததால் வெளிப்படையாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், அக் கபிற்றைக்கொண்டு குதிரையைக் கட்டல் வேண்டுமென்பதாம். கட்டுதல் = கழுத்திற் கட்டிப் பிடித்துக் கொள்ளுதல்.

சுண்டு, மந்திர மோதாமலே கழுதையைக் கட்டுவதற்கு ஒரு கபிற்றையும் எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

மூன்றாம் வீநியோகம்.

கழுதையைக் கட்டுதல்

மந்திரம்:

युञ्जाथा रासं युवमस्मिन् यामे वृण्वसू । अग्निं भरन्तमस्ययुम् ।

என்பது.

உரை.

யாகத்தைச் செய்வதற்குத் தனத்தையுடைய வேள்வித்தலைவன் பத்தினி என்னும் தம்பதிகளே! நீவிர், அக்கினியைத் தாங்கும் தொட்டி செய்வதற்குரிய களிமண்ணைச் சுமக்கின்றதும், நமக்கு நலம் தருவதுமாகிய கழுதைகளைத் தட்டியீடுக்காத என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் ஒரு கழுதைகளைக் கழிற்றாற் கட்டி வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

—+—

நான்காம் விகியோகம்.

முன்று மந்திரங்கனால் மண்ணிருக்குமிடஞ் சேல்லுதலில்

முதல் மந்திரம்

योगे योगे तवस्तरं वाजे वाजे हवामहे । सखाय इन्द्रमूतये ।

என்பது.

உரை

அவ்வக் கருமங்களில் மிகுந்த வன்மை யுடையதும், இந்திரியத்தை யளிப்பதுமாகிய குதிரையை, பாதுகாப்பின் பொருட்டு, அவ்வ வுணவுப் பொருளின் நிமித்தம் ஒருவர்க்கொருவர் நட்புடையவர்களாகிய வேள்விச் செயலாளர், வேட்போன் என்பவர்களுடைய யாம் அழைக்கின்றோம் என்பது.

—+—

இரண்டாம் மந்திரம்

प्रतूर्वनेह्य वक्रामन्नशस्ती रुद्रस्य गाणपत्यान्मयो भूरेहि । उर्वन्तरिक्ष-
मन्विहि स्वस्तिगव्यूतिरभयानि कृण्वन् ।

என்பது.

உரை.

குதிரையே! நீ, பகைவரை யழித்து, பகைவரால் வரும் அவமானத் தையும் நீக்கிக்கொண்டு வருவாயாக மற்றும், உருத்திர தேவதையின் விலங்கிற்கு இறைவனாக தன்மைபிவின்று நீங்கி, எமக்கு நலஞ் செய்வதாய் வருவாயாக. விரிந்த வாளை நோக்கி, பசுக்கூட்டங்கட்கு, புவி முதலியவைகளினின்றும் பயத்தை நீக்கிக் கொண்டு இடம் பேற நடந்து வருவாயாக என்பது.

—+—

சேல்லுதல்)

மூன்றாம் மந்திரம்

पूणास युजा सह । पृथिव्यास्सधस्यादग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेहि ।

என்பது.

உரை

குதிரையே! நீ, பூஷா தேவதையுடன், பூமியின் மேற்புறத்திலிருக்கும் தொட்டி செய்யும் களிமண் வடிவ அக்கினியைக் குறித்து அங்கிரச ரிஷியைப் போல் செல்வாயாக. பூமியில் களிமண் இருக்குமிடத்தை நோக்கிச் செல்வாயாக என்பது குறிப்பு.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்களாலும் குதிரையை மூன்றாம், கழுதையை அதன் பின்னுமாக ஒட்டிக்கொண்டு, வேட்போன், பிரமன், வேள்வித்தலைவன் என்பவர்கள் மண்ணெடுக்கு மிடத்திற்குக் கிழக்கு நோக்கிச் செல்லல் வேண்டுமென்பதாம்.

நண்டுச் சூத்திரப்படி, வேட்போன் செல்லும்போது, 'அग्निं पुरीष्यं' என்பது முதலிய மந்திரத்தைச் செபித்தல் வேண்டுமென்பதையு முணர்க.

—+—

ஐந்தாம் விரியோகம்.

பகைவனைக் காணில் ஓதுதல்

மந்திரம்:

अग्निं पुरीष्यपङ्गिरस्वदच्छेमः ।

என்பது.

உரை.

உகாவாகும் மண்ணைக் குறித்து அங்கிரசர் போன்று செல்கின்றோம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

வழியில் பகைவனைக் காணில் இம் மந்திரத்தை ஓதல் வேண்டும். நேரில் பகைவனைக் காணாவிடில் இம் மந்திரத்தை மனதில் படிக்கல் வேண்டுமென்பதாம்.

நண்டு, கிழக்கே சென்று கரையான் புத்து இருக்குமிடம் போய், அப் புத்து மேட்டின் மேல் இருக்கும் அழுக்கு மண்ணை மந்திரமின்றிச் சுரண்டித் தள்ளி விடல் வேண்டும்.

—+—

ஆறாம் விரியோகம்.

புத்து மண்ணைப் போற்றுதல்

மந்திரம் :

अग्निं पुरीष्यमक्षिरस्वद्भिरिष्यामः ।

எண் 11 ஆம்.

உரை.

உகா மண்ணாகிய அக்கினியை, அங்கிரச ரிஷியைப் போல எடுத்துக் கொள்கின்றோம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், அப் புத்தின்மீது சூரியனுதிக்கும் வெயில் படுமிடம் பார்த்து மந்திரமின்றி ஒரு பிடி மண்ணெடுத்து அதைப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஏழாம் விரியோகம்.

மண் கொண்டுவரும்போது பகைவன் தேன்படில் ஒதுதல்

மந்திரம் :

अग्निं पुरीष्यमक्षिरस्वद्भिरामः ।

என்பது.

உரை.

உகா மண்ணாகிய அக்கினியை, அங்கிரச ரிஷியைப் போன்று எடுத்துக் கொள்கின்றோம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

வரும்போது, பகைவன் எதிர்ப்படில் இம்மந்திரத்தை ஒதுதல் வேண்டும். இன்றெனில் மனதில் படித்தல் வேண்டுமென்பதாம். இதன் விரியோகம் பின் வரும்.

எட்டாம் விரியோகம்.

புத்துமேடை யடைதல்

மந்திரம் :

अन्वमिरुपसामग्रमख्यदन्वहानि प्रथमो जातवेदाः । अनुसूर्यस्य

पुरुवाच रश्मीरनुद्यावापृथिवी आततान ।

என்பது.

செல்லுதல்)

உரை.

இவ்வக்கினி உஷாக்காலத்தின் தொடக்கத்தைக் காட்டிற்று. சாதவேத மாகிய இது (அக்கினியானது) முக்கியமா யிருந்து பகலையுங் காட்டிற்று. மற்றும், சூரியதவடைய வெயிலையும் முறையாகக் காட்டிற்று. அஃதன்றியும், வானும் மண்ணும் முறையாய் எங்குங் கலந்திருக்கின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால், அங்குள்ள கரையான் புத்தை யடைதல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஒன்பதாம் விநியோகம்

தந்தை, தென்கில் புத்தைத் தாண்டுதலில்
முதல் மந்திரம்

மந்திரம் :

आगत्यवाज्यध्वनस्सर्वासृधो विधूनुते । अग्निं सधस्थे महति
चक्षुषा निचिकीषते ।

என்பது.

உரை

இக் குதிரையே, வழியிலேயே வந்துசேர்ந்து, வழியிலுண்டாகிய களைப்பு முதலானவைகளை நீக்கிக்கொள்கின்றது. பாரந்த புத்து மேட்டு மண்ணை நோக்கி, அக்கினிக்குக் காரணமாகிய மண்ணைத் தேடுவதற்கு விரும்புகிறது என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

आक्रम्य वाजिन्पृथिवीमग्निमिच्छुरुचात्वम् । भूम्यां वृत्वायनो मूहि
यतः खनामत्तं धयम् ।

என்பது.

உரை

குதிரையே ! நீ, அடி வைத்துப் பரீட்சை செய்து தனது மன வுணர்ச்சியால், அக்கினிக்குக் காரணமாகிய மண்ணை இதுவெனத் தெளிவாயாக. மண்ணைக் கேட்டு, இது அக்கினிக்குக் காரணமாகிய மண்ணிருக்கு மிடமென்று எமக்குச் சொல்வாயாக. அவ்விடத்தை யாம் கல்லுவோம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும், மண் கெல்ல வேண்டிய புத்தை, வடக்கி லிருந்து தெற்காக வலது காலால் குதிரையைத் தாண்டச் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பத்தாம் விரியோகம்.

குதிரையின் பின்புறத்தைத் துடைத்தல்

மந்திரம் :

धौस्ते ऋषं पृथिवी सधस्यमात्मान्तरिक्षं समुद्रस्ते योनिः । विख्याय
चक्षुषात्वमभितिष्ठ पृतन्यतः ।

என்பது.

உரை

குதிரையே! உனது பின்புறம் விண்ணுலகமா யிருக்கிறது. அக்கினி யுடன் நீ வாழும் இடம் பூமியாயிருக்கிறது. உனது நடுவிலுள்ள சீவன் அந் தரிக்க லோகமா யிருக்கிறது. கடல், உனது பிறப்பிற்குக் காரணம். இவ்வாறு போற்றத்தக்க நீ, கெல்லத்தக்க மண்ணைப் பார்த்து, அங்குப் போரிட விரும் பும் பகைவர்களான இராக்கதர்கள் மண்ணில் மறைந்து கொண்டிருக்கின்றனர் அவர்களை நாசஞ் செய்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து..

இம் மந்திரத்தால், குதிரையின் பின்புறத்தைத் துடைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

சுண்டுச் குத்திரத்தைத் தழுவி, 'அபிதிष्ठ पृतन्यतः' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், பகைவன், குதிரையின் காலுக்குக் கீழே யிருப்பதாக எண்ணிக் கொள்ளல் வேண்டும். இன்றெனில், பாவத்தை அவ்வாறு நினைத்துக் கொள் ளல் வேண்டும் என்பதை யுணர்க.

பதினொராவது விரியோகம்.

குதிரை, வடக்கில் புத்தைத் தாண்டல்.

முதல் மந்திரம்.

उत्क्राममहते सौभगायासादास्थानाद्रविणोदावाजिन् । वयं स्याम
सुमतौ पृथिव्या अग्निं खनिष्यन्त उपस्थे अस्याः ।

என்பது.

உரை

தனத்தை யளிக்கும் குதிரையே! நீ, வேள்வித்தலைவனுக்குப் பெரும் பாக்கியத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டு மண்ணெடுக்க வேண்டிய புத்தைத் தாண்டுவாயாக. பூமியின் அதுக்கிரகத்தை வேண்டி மண்ணெடுப்பதற்குப் பூமியின் மேல் யாம் நிற்கின்றோம்.

இரண்டாம் மந்திரம்.

उदकमीद्रविणोदावाज्यर्वाकरसलोकः सुकृतं शिव्याः । ततः खनेम
सुप्रतीकमग्निं सुवोरुहाणा अधिनाक उत्तमे ।

என்பது.

உரை

வேள்வியின் பயன் வாயிலாக தனத்தை யளிப்பதும், உணவுப் பொருளை யளிப்பதும், விரைவாய்ச் செல்வதுமாகிய இக் குதிரை, இவ் விடத்தைத் தாண்டுக. தாண்டும் இக் குதிரை, தாண்டுவதால், இராக்கதரை ஒதுக்கி விட்டு மண்ணெடுக்கு மிடத்தைச் செய்கின்றது. ஆதலின், மலர் முகமுடைய அக்கி னியை யுண்டாக்குவதற்குக் காரணமாகிய அவ்விடத்தை, துன்பொரு சிறிது மின்றிய சுவர்க்கத்தை யடைய விரும்பிய யாம் செல்லுகின்றோம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ் விரண்டு மந்திரங்களாலும், தெற்கிலிருந்து வடக்காக, குதிரையை, அப் புத்தைத் தாண்டும்படி செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது விநியோகம்.

குதிரையடியில் நீர் விடல்.

மந்திரம் :

अपो देवीरुपसृजमधुमतीरयक्ष्माय प्रजाभ्यः । तासां स्थानादुज्जिह्व
तामोषधयसु पिप्पलाः ।

என்பது.

உரை

விளக்கமுடையதும், இன்கவை யுடையதுமாகிய தண்ணீராகிய தேவியே! இங்கு விடுகின்ற நீர், மக்களின் நலத்தின் பொருட்டு வெளியாகும்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், குதிரை அடி வைத்த இடத்தில் நீரை விடல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதீன்முன்றும் விரியோகம்.

குதிரையடியின் மீது பொன்னை வைத்து ஓமஞ் செய்தல்.

முதல் மந்திரம்

जिघर्ष्यन्ति मनसा घृतेन प्रतिक्ष्यन्तं भुवनानि विष्वा । पृथुंति रक्षा
वचसा बृहन्तं व्यचिष्टमन्नं रभसं विदानम् ।

என்பது.

உரை.

எல்லாப் புவனங்கட்கும் தனித்தனியாக இருப்பதும், திரியக் பிரமாணத்தால் விரிந்ததும், கால முறைமையில் பெருந்ததும், அருந்தல், உண்ணல் முதலிய உணவுகளை விரைவில் தருவதுமாகிய அக்கினியைப் மனத்தால் நினைத்து நெய்யால் வளர்க்கின்றேன் என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

आत्वा जिघर्षिं वचसा घृतेना रक्षसा मनसा तज्जुषस्व ।
मर्यं श्रीस्पृह यद्वर्णो अग्निर्नाभि मृशेत नुवाजहृ षाणः ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! உன்னை, வாக்காலும், மந்திரத்தாலும், நெய்யாலும் வளர்க்கின்றேன். பொறுமைமயுடைய மனதால் அதை ஏற்றுக் கொள்வாயாக. இவ்வக்கினி மக்களைப்பற்றி நிற்கின்றது. தலைவனால் விரும்பத்தக்க வருவமுடையது. தோட முடியாதது. களிப்பிடைய திருமேனியை யுடையது எனப்படும்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இவ் விரண்டு மந்திரங்களாலும், தண்ணீர் விட்ட குதிரையின் அடியில் பொன்னை வைத்து அதில் ஓமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இதற்கு, 'அகநய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அடைதல்)

பதினான்காம் விகியோகம்.

முன்று மந்திரங்களால் வட்டமாய் முன்று கோடுகள் கிழித்தல்

முதல் மந்திரம்

परिवाजपतिः कविरसिर्हव्यान्यकमीत् । दधद्रत्नानि दाशुपे ।

என்பது.

உரை

உணவுப் பொருள்களைப் பாதுகாக்கும் இவ் வக்கினி, அனியை யறிக்கின்ற வேள்வித்,தலைவனுக்கு இரத்தினங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டு, அவிகளைச் சூழ்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தினால், புத்து மண் எடுக்கும் மேட்டில் மரக் கட்டப்பா ரையால் ஒரு கோடு கிழித்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இரண்டாவது மந்திரம்.

परित्वामे पुरं वयं विप्रः सहस्य धीमहि । धृषद्वर्णं दिवे दिवे भेत्तारं
भंगुरावतः ।

என்பது.

உரை.

வன்மையாற் றோன்றும் அக்கினியே ! உன்னை, யாம் ஏற்றுக் கொள்கின் றோம். நீ, எத்தன்மையனெனின் ? வேண்டிய பயனை யளிப்பவன். அந்தணர் குலத்தில் அபிமான முடையவன். பகைவர்களான அசுரரை யொழிப்பவன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன் கிழித்துள்ள கோட்டிற்கு வெளியில் இரண்டா வதாக மற்றொரு கோடு கிழித்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

முன்றாம் மந்திரம்

त्वमग्ने द्युमिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमग्नस्त्वमश्मस्परि । त्वं वनेभ्यस्त्व
सोपधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे मृचिः ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே ! நீ, சுவர்க்கத்தை முன்னிட்டு அவ்வம் வேள்விகளில் உண்டாகின்றாய். மற்றும், ஈரமாகிய பூமியை உரை வைப்பவனாகவும், சுல்லீன்மேல் சுல்லை வைத்து அடிக்கும்போதும் வானத்தில் தாவானைமாகவும், கொடி செடிகளில் அனைகளைவாய் மருந்தாகவும் இருந்து, அலைவையாய் பாதுகாக்கும் நீ, ஒவ்வொரு விட்டிலும் புதிதப்படுத்துவோனாகவும் உண்டாகின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், அக் கோடுகளுக்கு வெளியில் முன்னுதான மற்றொரு கோட்டைக் கிழித்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இவ்வாறு கோடுகளை வட்டமாகக் கிழித்து விட்டுக் கையில் தண்ணீரைத் தோட்டுக் கொள்ளலும் வேண்டும்.

இரண்டாம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

முன்றும் அநுவாகம்.

வீடயச் சருக்கம்.

विष्णोर्वा सनेद्यावा पञ्चमं समाहरेत् ।

विष्णोर्वा पञ्चमं इमां पथ पुरीष्यः ॥ १ ॥

अथवा यवादि विषय पुरीष्यः ।

विष्णोर्वा पञ्चमं इमां पथ पुरीष्यः ॥ २ ॥

மண்ணைக் கெட்டுத்தல், தாமரை விட்டைப் போண்டு வந்து வைத்தல், மான் தேயை கிழித்தல், மண்ணைத் தோட்டுப் போத்தல், மண்ணைப் பெடுத்தல், போற்றுதல் என்பது.

நானாய் காண்டம் முதற் பிரபாகம்

முன்றும் அநுவாகம்

முன்று பஞ்சாதிக்களுக்கு மேல் இருபத்தேழு பதவிகளைக் கொண்டது.

மண் (கல்லுதற்குரிய மந்திரங்கள்.

देवस्य त्वा सवितुः प्रसेवऽश्विनोर्वाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां
पृथिव्यास्मधस्येऽग्निं पुरीष्यमग्निरस्वस्वनामि । ज्योतिष्मन्तन्वा-

ॐ सुप्रतीकमजस्रेण भानुनादीद्यानम् । शिवं प्रजाभ्योऽहिंसन्तं
पृथिव्यास्सधस्थेऽग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वत्स्वनामि । अपां पृष्ठमसि
सप्रथा उर्वग्निं भरिष्यदर्परावपिष्ठम् । वर्धमानं मह आच पुष्कर-
न्दित्रो मात्रया वरिणा प्रथस्व । शर्मचस्थः ॥ १ ॥ वर्मचस्थो अच्छिद्रे
बहुले उभे । व्यचस्वती संवसाथां भर्तमग्निं पुरीष्यम् । संव-
साथा सुवर्विदासमीची उरसात्मना । अग्निमन्तं भरिष्यन्ती ज्यो-
तिष्मन्तमजस्रमिह । पुरीष्योऽसि विश्वभराः । अथर्वात्वा प्रथमो-
निरमन्थदमे । त्वामग्ने पुष्करादव्यथर्वानिरमन्थत । मूर्ध्नो विश्वस्य
वाघतः । तमुत्वा दध्यङ् क्रपिः । पुत्रईधे ॥ २ ॥ अथर्वणः ।
घृत्रहणं पुरन्दरम् । तमुत्वा पाथ्यो घृषा समीधेदस्युहन्तमम् ।
धनञ्जयः रणे । सीदहोतस्स्व उलोके चिकित्वान्त्सादया यज्ञ-
सुकृतस्य योनौ । देवावीदेवान् हविषा यज्ञायमे बृहद्यजमाने वयो-
धाः । निहोता होतृषदेने विदानस्त्वेपो दीदिवा असदत्सुदक्षः ।
अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठस्तहस्रं भरश्शुचिजिह्वो अग्निः । स सीद-
स्वमहा असि शोचस्व ॥ ३ ॥ देववीतमः । विधूमर्ममे अरुषं
मियेष्यसृजप्रशस्तदर्शतम् । जनिष्वाहिजेन्यो अग्रे अह्ना हितो
हितेष्वरुषो वनेषु । दमेदमे सप्तरत्नादधानोऽग्निर्होतानिपसादाय
जीयान् ॥ ४ ॥

இரண்டாவது அநுவாகத்தில் புத்து மண் இருக்குமிடத்தை யடைதல் கூறப்பட்டது. இதில், அம் மண்ணைக் கெல்லுதல் கூறப்படுகின்றது.

முதல் விரியோகம்.

இரண்டு மந்திரங்களால் மண்ணைக் கெல்லுதலில்

முதல் மந்திரம்

देवस्यत्वा सविनुः प्रसवेऽश्विनोर्वाह्य्यां पूष्णो दत्ताभ्यां पृथिव्यास्स
धस्थेऽग्निं पुरीष्य मग्निं रस्वत्स्वनामि ।

என்பது.

இதன் பொருள் வெளிப்படை.

—*—

இரண்டாம் மந்திரம்.

ज्योतिष्मन्तं त्वामि सुप्रतीकमजस्रेण भानुनादीद्यानं । शिवं प्रजाभ्योहिः
सन्तं पृथिव्यास्सधस्थेऽग्निं पुरीष्यमग्निं रस्वत्स्वनामि ।

என்பது.

உரை.

ஒளியுடையதும், மலர்ந்த முக முடையதும், அகிய இரவியின் வெளி
லால் விளக்கப்பட்டதும், மக்கட்கு உதவியாய்ப்படி மிகப் பொறுமை யுடைய
தும், துன்புறுத்தாததும், பூமியின் மேல் இருப்பதுமாகிய மண் வடிவ அக்கி
னியே! உன்னை, அங்கிரசரைப் போலக் கெல்லுகின்றேன்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்களை
வேண்டுமென்பதாம்.

ஒதி, கட்டப்பாசையால் புத்து மண்ணைக் கெல்லல்

கெல்லிய பின்
வேண்டும்.

காசுரினால் தண்ணீரைத் தொட்குக் கொள்ளுதல்

—*—

இரண்டாம் விரியோகம்.

தாமரையிலையைக் கொண்டு வருதல்

மந்திரம் :

अपां पृष्ठमसि सप्रथा उर्वसि भरिष्यदपरावपिष्ठम् । वर्धमानं मह
आचपुङ्कं दिवो मात्रया वरिणा प्रथस्व ।

என்பது.

உரை.

அகன்றதும், அக்கினிக்குக் காரணமாகிய மண்ணைத் தாங்குதற்கு வன்
கூட யுடையதும், கெடாததும், நீர் பெருகப் பெருக வளர்வதும், போற்றத்

(கேல்லுதல்)

தக்கதும், அக்கினியை யுண்டாக்கும் வாயிலாக புஷ்டியை யுடையதுமாகிய தாமரையிலேயே! நீ, தண்ணீரின் பின்புறம் போல் தண்ணீரின் மேலிருக்கின்றாய். வானிலும் பெரிதாகுவாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தாமரை யிலேயைக் கொண்டு வருகல்வேண்டு மென்பதாம்.

சுண்டுச் சூத்திரப்படி, இம் மந்திரத்தினாலேயே அந்தத் தாமரை யிலேயைக் கொள்ளைபோல் மடித்துக் கொள்ளல் வேண்டு மென்பதையு முணர்க.

மூன்றாம் விநியோகம்.

இரண்டு மந்திரங்களால் மான் தோலை விரித்தலும் தாமரையிலேயை வைத்தலும்

அதில் முதல் மந்திரம்

शर्मचस्थो वर्मचस्थोअजिछद्रे बहुले उभे । यचस्वती संवसाथा
भर्तमग्निं पुरीषम् ।

என்பது.

உரை.

மான் தோல் தாமரையிலே என்னும் இருவர்களே! நீவிர், சுகந்தருபவர் களா யிருக்கின்றீர்கள். கலசமாகவும் இருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் எத் தன்மை யர்களேனின்? துளையின்றியவர்கள், பரப்புடையவர்கள், பெட்டி போல் உள்ளவர்கள் என்க. அத்தகைய உங்களை மண்ணால் மறைக்கின்றோம் அதைத் தாங்கிக் கொள்வீர்களாக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

संवसाथाः सुवर्षिदासमीची उरसात्मना । अग्निं मन्तर्भरिष्यन्ती
ज्योतिष्मन्त मजसमिन् ।

என்பது.

உரை.

சுவர்க்கத்தை யடைவதற்குச் சாதனர்களும், மண்ணைக் கட்டுவதற்கு அறுகூலர்களும், இயற்கையில் தமக்குள் அக்கினியை வைத்திருக்கின்றவர்களும்

மான மான் தேதால் தாமரைபிலைகளே ! மார்பு போன்ற உங்களுடைய உருவத் தால், உங்களே மறைத்துக் கொள்வீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இந்த இரண்டு மந்திரங்களாலும், கிழங்கே தலையும், மேலே மயிருமாக மண்ணிற்கு வடக்கில் மான் தேதலை விரித்து விட்டு அதன் மேல் தாமரை பிலையை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—+—

நான்காம் விரியோகம்

கேல்லிய மண்ணைத் தொட்டுப் போற்றல்

மந்திரம் :

पुरीषोऽसि विश्वभराः । अथवा त्वा प्रथमो निरमन्थदमे ।

என்பது.

உரை

மண் கெல்லுமிடமே ! நீ, மண் அணுக் கூட்டங் ட்டுத் தக்கதா யிருக் கின்றாய். இதனாலே, உகா என்னும் தொட்டி முழுதுங் கலந்து கொள்வதா யிருக்கின்றாய். அக்கினியே ! உன்னை, அதர்வர் என்னும் முனிவர் முதலில் உன்னைக் கடைந்தனர். கடைதல் = காணல் என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், கேல்லிய மண்ணைத் தொட்டுப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

—+—

ஐந்தாம் விரியோகம்.

கேல்லிய மண்ணை எடுத்து வைத்தல்

முதல் மந்திரம்

மந்திரம் :

त्वामग्ने पुष्करादध्यथवा निरमन्थत । मूर्ध्नो विश्वसं वाघतः ।

என்பது.

தோடுதல்)

உரை.

அக்கினியே! அதர்வணர் என்னும் ரிஷி, தலைமையா யுள்ள தும், கடைந்த அக்கினி வாயிலாக வேள்வியை புண்டாக்கி உலகைத் - தாங்குவதுமாகிய தாமரையிலேயின் மீது உன்னைக் கடைந்தெடுத்தனர் என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்.

तमुवा दध्यङ् ऋषिः पुत्रईधे अथर्वणः । वृत्रहणं पुरंदरं ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! பகையை பாழிப்பதென்பதும், உருத்திரவாழ்வால் முப் புரத்தை யெரித்தவனுமாகிய உன்னை, அதர்வண ரிஷியின் புத்திரராகிய தத் தியங் ரிஷி யென்பவர் நன்கு வளர்த்தனர் என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்.

तमुवा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तसं । धनंजयं रणे रणे ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! கள்வரைத் தொலைப்பவனும், ஒவ்வொரு ரணகளங்களிலும் தனத்தை வெற்றி கொள்பவனுமாகிய உன்னை, பத்தியர் என்னும் ரிஷி பெரி தாமாறு வளர்த்தனர் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்கள் முன்றினாலும், கெல்லிய மண்ணை மான் தோலின் மீது வைத்துள்ள தாமரை யிலேயில் எடுத்து வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அல்லது, முற்கூறிய, புரீஷோஸி, என்பது முதலிய மந்திரத்தைபுஞ் சேர்த்து நான்காக ஒதுக்கொண்டு மண்ணை யெடுத்து வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இம் மந்திரங்கள், காயத்திரி சந்தங்களானதால் இவைகளால், அந்தணன் மண்ணை எடுத்து வைத்தல் வேண்டும் என்பதை யுணர்க.

ஆறாம் விநியோகம்.

அரசனுக்குரிய மந்திரங்களுள்

முதல் மந்திரம்

सीदहोतस्वउलोके चिकित्वान्सादया यज्ञं सुकृतस्य योनौ ।

देवावीर्देवान्हविषा यजायग्ने बृहद्यजमाने वयोधाः ।

என்பது.

உரை.

அறிவுமிக்க ஹோதாவே! (ஹோமத்தைச் செய்வோய்!) நீ, உத்தா வேதியாகிய உனதிடத்தில் உட்காருவாயாக. தேவர்கட்குப் பிரியமாகிய நீ, அவியால் தேவர்களைப் பூசிப்பாயாக. அக்கினியே! நீ, எசமானனுக்கு நீண்ட ஆயுளைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம்.

இரண்டாவது மந்திரம்.

निहोता होतृषदने विदानस्त्वेषो दीदिवाः असदस्सुदक्षः ।
अदध्यव्रतममतिर्वसिष्ठसहस्रं भरशुचिजिह्वो अग्निः ।

என்பது.

உரை.

தேவர்களை யழைப்பதும், இடத்தை யுணர்வதும், ஒளி யுடையதும், தேவர்கட்கு அவி கொடுப்பதும், மிக வன்மை யுடையதும், கெடாத கருமத்தில் புத்தியை வைப்பதும், அதிசயமாய் வசிப்பதும், ஆயிரக் கணக்கான அவி களைப் பாதுகாப்பதும், புதிதமாகிய நாகை யுடையதுமாகிய அக்கினி, தான் இருத்தற்குரிய உத்தர வேதியாகிய இடத்தில் இயற்கையாய் இனிது அமர்ந் திருக்கின்றது என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்.

सः सीदस्व महाः असि शोचस्व देववीतमः । विधूममग्ने अरुधं
मिषेध्य सृजप्रशस्तदर्शतं ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ, இந்தத் தாமரை யிலேயின் மீது உட்காருவாயாக. நீ மகானாயிருக்கின்றாய். தேவர்களைக் குறித்துச் செல்வதில் மிகச் சிறந்தோனாயிருக்கின்றாய். அத்தகைய நீ ஒளிவுடன் விளங்குவாயாக. சிறந்ததும் மேதா வியுமாகிய அக்கினியே! நீ, பார்த்தற்குரியதும் பொறுமையுடையதுமாகிய புகையைத் தோற்றுவிப்பாயாக என்பது.

தோடுதல்)

நான்காம் மந்திரம்.

जनिष्वाहि जेन्यो अये अह्नाहितो हितेष्वरुषो वनेषु । दमे दमे
सप्तर्त्तादधानोमिहोत्तर निषसादाय जीयान् ॥

என்பது.

உரை.

அக்கினியே ! நீ, வெற்றிச் சீலமுடையவனும், அவினைய யுண்ணுந் தேவர்
களுள் எவர் உனக்கு இனிது செய்கின்றாரோ, அருளுக்கு இனிபோனுமா
யிருக்கின்றாய், வனங்களுள் சாந்தமா யிருக்கின்றாய். அதாவது தாவாக்கினி
யாய் எரிப்பதில்லை பென்பதாம். இவ் வக்கினி எசமானனுடைய ஒவ்வொரு
வீட்டிலும் இருக்கின்றது. இது, இரத்தினங்கள் போன்ற ஏழு நாக்குக்களை
புடையது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

அநுஷ்டிப்ச் சந்தமுடைய இந்த நான்கு மந்திரங்களாலும், கெல்லிய
மண்ணை யெடுத்து மான்தோலின் மீதுள்ள தாமரை யிலேபில் அரசன் வைத்தல்
வேண்டு மென்பதாம்.

ஈண்டுச் சூத்திரத்தைத் தழுவி, 'जनिष्वाहि' என்பது முதலிய ஈற்று
மந்திரத்தை மீண்டும் ஒதுக்கொண்டு, எடுத்து வைத்த மண்ணைத் தொட்டுப்
போற்றுதல் வேண்டு மென்பதாம்.

மூன்றாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

~~~~~

நான்காம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

संमुखनेऽपो निनयेत् सुजा संभृतबन्धनम् ।

उदु द्वाभ्यां समुखाय सजातस्वा हरेन्मृदम् ॥ १ ॥

स्थिरो गर्दभ आधाय शिव आहितमन्नम् ।

प्रेतु त्रिभिः शनैर्याति ह्योषद्वाभ्यामिमां मृदम् ॥ २ ॥

उपाहरे दोषधीषु मन्त्राद्वादशवर्णिताः ।

புத்தில் தண்ணீரை விடுதல். கயிற்றால் எடுத்த மண்ணை வைத்திருக்கும்
மான்தோலைக் கட்டுதல். இரண்டு மந்திரங்களால் எடுத்துக்கொண்டு எழுந்
திருத்தல். மண்ணைக் கொண்டு வருதல். கழுதையின் மேல் வைத்தல். அம்
மண்ணைப் போற்றுதல். மூன்று மந்திரங்களால் திரும்பி வருதல். இரண்டு
மந்திரங்களால் நெல்களின் மேல் இறக்கி வைத்தல் என்பது.

நான்காம் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

நான்காம் அநுவாகம்.

முன்று பஞ்சாதிக்கு மேல் முப்பத்தாறு பதங்களைக் கொண்டது.

மண்ணைக் கொண்டு வருவதற்குரிய மந்திரங்கள்.

सन्ते वायुर्मातरिश्वादधातूतानायै हृदयं यद्विलिष्टम् ।
 देवानां ययश्चरति प्राणधेन तस्मै च देविवण्डस्तु तुभ्यम् । सुजातो
 ज्योतिषा सह शर्मवरूथमाऽसदस्सुवः । वासो अमे विश्वरूप संव्य
 यस्व विभावसो । उदुतिष्ठस्व धरावानो देव्या कृपा । दृशे च
 मासा बृहता सुशुक्निराऽग्ने याहि सुशस्तिभिः ॥ १ ॥ ऊर्ध्व
 ऊषुण ऊतये ठिष्ठा देवोन सविता । ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यद-
 क्षिभिर्वाघद्विर्विह्वया महे । सजातो गर्भो असि रोदस्योरमे चारु-
 विभृत ओषधीषु । चित्रशिशुः परितमाऽस्यक्तः प्रमातृभ्यो अधि-
 कनिक्रदङ्गाः । स्थिरोर्भववीङ्ग आशुर्भववाज्यर्वन् । पृथुर्भवसुष-
 दस्त्वमग्नेः पुरीषवाहनः । शिवो भव ॥ २ ॥ प्रजाभ्यो मानुषीभ्य-
 स्त्वमङ्गिरः । मा द्यावापृथिवी अभिशूशुचोमाऽन्तरिक्षं मा वन-
 स्पतीन् । प्रेतुवाजीकनिक्रदन्नानदद्रासमः पत्वा । भरन्नमिं पुरीष्यं
 मा पाद्यायुषः पुरा । रासभोवाङ्गनिक्रदत्सुयुक्तो वृषणारथे । सर्वा-
 मग्निं पुरीष्यं माशुर्दतो वहादितः । वृषाऽग्निं वृषणं भरन्नपाङ्गर्भं
 समुद्रियम् । अग्न आयाहि ॥ ३ ॥ वीतय क्रतुः सत्यम् । ओषधयः
 प्रतिगृहीताग्निमेतं शिवमायन्तमभ्यत्र युष्मान् । व्यस्यन्विश्वा

கொண்டு வருதல்)

अमतीरातीनिपीदन्नो अपदुर्मतिः हनत् । ओषधयः प्रतिमोदध्व-
मेनं पुष्पावतीसु पिप्पलाः । अयं वो गर्भं कृत्वि यः प्रत्नः मधस्थ
माऽसदत् ॥ ४ ॥

முன்றும் அநுவாகத்தில் மண்ணைக் கெல்லுதல் சொல்லப்பட்டது.
இதில், மண் கொண்டு வருதல் கூறப்படுகின்றது,

~~~~~

முதல் விரியோகம்.

மண்ணில் நீர் தெளித்தல்.

மந்திரம் :

संते वायुर्मातरिश्वाद्धातू तानायै हृदयं यद्विलिप्तम् । देवानां यंध्वरति
प्राणथेन तस्मै च देवि वषट्स्तु तुभ्यम् ।

என்பது.

உரை.

பூமியே! உனது இருதயம் போன்றுள்ள மண் கெல்லிய விடத்தை,
வானில், உயிர்களனைத்தையும் இவ்வளவென்று அளந்து கொண்டு வசிக்
கின்றதும், தேவர்களுடைய பிராணனாக விருப்பதுமாகிய வாயு, புல் துரும்பு
களுடன் தெளிக்கப்பட்ட இந்த நீரால், முன் போல் பள்ளமில்லாமற் செய்க.
பூமியே! உனக்கு, துரும்புகளுடன் கூடிய இந்த நீர் அர்ப்பணமாகுக
என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், புல் துரும்பு முதலியவைகளை, முன் மண் கெல்லிய
பள்ளத்தில் போட்டு அதில் தண்ணீரைத் தெளித்தல் வேண்டு மென்பதாம்.
சுண்டுப் பூமியாகிய தேவியை கெல்லிய கொடுமை சாந்தமாதற் பொருட்டு
இது செய்யப்படுகின்ற தென்பதை யுணர்க.

இரண்டாவது விரியோகம்.

மண்ணை முட்டையாகக் கட்டுதல்.

மந்திரம் :

सुजातो ज्योतिषा सह शर्मकरुथमासदस्सुवः । वासो अमे
विश्वरूपः संययस्व विभावसो ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நன்கு உதித்த நீ, உனது ஒளியுடன் கூட சுகமாம்படி
மான் தோலாற் செய்த வீட்டை யடைவாயாக. ஒளியாகிய தனத்தை யுடை
யோய்! பல்வகைகளை யுடைய மான் தோலாகிய ஆடையை அணிந்து கொள்
வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பட்டு, மஞ்சி, எருக்கு என்பவைகளுள் ஏதாகிலும்
ஒரு கயிற்றால் அம் மண்ணை மூட்டைகளாகக் கட்டுதல் வேண்டும்.

மந்திர மோதாமல் அம் மண் மூட்டையை எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்
டும்.

மூன்றும் விரியோகம்.

மண்ணை எடுத்துக் கொண்டேழுதல்

முதல் மந்திரம்.

उदुतिष्ठस्वधरावानो देव्या कृपा । दशे च भासा बृहता
सुशक्निरामे याहि सुरास्तिभिः ।

என்பது.

உரை.

வேள்வியை நடாத்தும் அக்கினியே! நீ, எழுந்திருப்பாயாக. எழுந்து
விளையாட்டாகிய கிருபையால் பரிபாலிப்பாயாக. சுவாலைகளுக்கு வரிதையா
கிய அக்கினியே! நீ, நல்ல கீர்த்தியுடன் அனைவரும் உன்னைப் பார்ப்பதன்
பொருட்டு வருவாயாக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்

ऊर्ध्व ऊपुण ऊतये तिष्ठा देवी न सविता । ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता
यदक्षिभिर्वाधक्षिर्विह्वयामहे ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ, எம்மைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு, மேலே யெழுந்து
நின்று சஷ்டித் தேவன் எம்மைப் பாதுகாப்பது போல் மேலே யெழுந்து நிற்
பாயாக. மேலெழுந்து நின்று உணவுப்பொருளை யளிப்பாயாக. மந்திரங்க
ளால் வேள்விச் செயலாளர்கள் அழைத்தற் பொருட்டு எழுந்து நிற்பாயாக
என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களிரண்டாலும் எழுந்திருத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

நான்காம் விரியோகம்.

மண்ணைக் கழுதையிடங் கொண்டு போதல்.

மந்திரம் :

सजातो गर्भो असि रोदस्योरग्रे चारुविभृत ओषधीषु । चित्तशिशुः
परितमास्यक्तः प्रमातृभ्यो अधि कनिकदद्वाः ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ, போற்றத்தக்கோனும், கொடி செடிகளில் சாடராக்கினி யாக விருந்து போஷிக்கின்றவனும், பல்வகைச் சுவாஸைகளால் விசுத்திசு வழுவு லும், சிவ அமாக இருக்கின்றாய். மாதாவாகப் கொடி செடிகளைக் குறித்து குழந்தை, தாயினிடத்திற் செல்வதுபோற் செல்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், கழுந்தையை நோக்கி மண் மூட்டையைக் கொண்டு போதல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஐந்தாம் விரியோகம்.

மண் மூட்டையைக் கழுதையின் மீது வைத்தல்.

மந்திரம் :

स्थिरोभव वीङ्गवङ्ग आयुर्भव वाज्यर्वन् । पुथुर्भवसुपदस्त्वमग्नेः
पुरीषवाहनः ।

என்பது.

உரை.

அக்கினிக்குக் காரணமாகிய மண்ணைச் சுமக்குங் கழுதையே! நடையில் வலிமையுடைய! நீ, அசைந்து நடக்காதவனாய், பரந்த கையுடையவனாய், அக் கினிக்கு நல்ல ஆசனமு மாவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், கழுதையின் முதுகின் மீது அம் மண் மூட்டையை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம். கண்கள், இக் காரணம்பற்றியோ இக் காலத் தாம் கழுதை அமை அமப்பதில் மிகச் சிறந்ததாயிருக்கிறது என்பதை புணரிக்.

ஆறாம் விரியோகம்.

வைத்த மண்ணைப் போற்றுவதல்

மந்திரம் :

शिवो भव प्रजाभ्यो मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिरः । मा द्यावापृथिवी
अमिशोशुचो मान्तरिक्षं मावनस्पतीन् ।

என்பது.

உரை

அங்கிரச ரிஷியால் முதலில் தேடப் பெற்றமையால் 'அங்கிரா' என்னும் பெயர்பூண்ட அக்கினியே! நீ, மனிதர்களைக் குறித்துப் பொறுமை யுடையோனாவாயாக. மந்திரம், வான் மண்ணைக் குறித்தும் தாப மடையாதே. அந்தரிக்கத்தன் குறித்தும் தாப மடையாதே. வானம்பயிர்களை மோத்திரம் தாபங்கொள்ளாதே என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், கழுதைகளின் முன்கண் மீது வைத்து மண்ணைத் தொட்டுப் போற்றுதல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஏழாம் விரியோகம்.

தீருமீ லரும் முன்று மந்திரங்களுள்
முதல் மந்திரம்

प्रैतु वाजी कनिक्कदत्तानदद्रासमः पत्वा । भरन्नमिं पुरीष्यं मापाद्यायुपः पुरा ।

என்பது.

உரை.

இந்தக் குதிரை, களைத்துக் கொண்டு களிப்புடன் முதலில் செல்க. பிறகு, கழுதை கத்திக்கொண்டு பின்செல்க. அது மண் சுமந்ததாமாயினும் மிருத்துவால் இறவாததாகுக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

रासभो वां कनिक्कदत्सुयुक्तो वृषणारथे । सवामग्निं पुरीष्य
माशुर्दतोवहादितः ।

என்பது.

உரை

வேண்டியவற்றை யளிக்கும் குதிரை கழுதைகளே! உங்களுக்குள் களிப்புடன் கத்துவதாகிய கழுதை, மட்பாரமாகிய இரதத்தில் பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய கழுதை, அரசனால் அனுப்பிய தூதனைப்போல் விரைவில் நடப்பதாய் இவ்விடத்திலிருந்து மண்ணாகிய அக்கினியைத் தாங்கிச் செல்க என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்

वृषामि वृषणं भरन्नपां गर्भः समुद्रियम् । अग्न आयाहि वीतय
ऋतः सत्यम् ।

என்பது.

உரை.

பயனை யளிப்பதில் வன்மைமுடைய கழுதை, மேக நீரிலுள்ள மின்ன லும், கடலில் வடவானலமாயு மிருக்கின்ற மண்வடிவ அக்கினியைத் தாங்கிக் கொண்டு செல்க. அத்தகைய அக்கினி, மண்ணையும் விண்ணையும் அறி விப்பதாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் முன்றாலும், குகிரை கழுதைகளுடன் மெதுவாய் வேட் போன் வரல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஈண்டுச் சூத்திரத்தைத் தழுவி, மண் கொண்டு வரும்போது பகைவன் எதிர்ப்படில், இரண்டாமதுவாகம் ஏழாம் விநியோகத்தை. இங்கு உபயோகித் துக் கொள்க. அதன் பொருளும் விநியோகமும் அங்குக் கூறப்பட்டன.

உத்தர விகாரத்தில், ஒரு இடஞ் செய்து அதில் பூக்களையுடைய கொடி செடிகளைப் பரப்பி வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

எட்டாம் விநியோகம்.

மண்ணை இறக்கி வைத்தல்
முதல் மந்திரம்

ओषधयः प्रतिगृहीताग्निमेतः शिवमायन्तमभ्यस्य युष्मान् ।

व्यसन्विश्वामतीररातीर्निषीदिनो अपदुर्मतिः हनत् ।

என்பது.

உரை

கொடி செடிகளே! நீங்கள், உங்களை நோக்கி வந்திருக்கும் சாந்தமாகிய அக்கினியை ஏற்றுக் கொள்வீர்களாக. இவ் வக்கினி இங்கிருந்து கொண்டு பகையாகிய பிணியைப் போக்குவதுடன் எமது மதியின் மறதி சோம்பல் முதலியவைகளைக் கெடுப்பதாமாகுக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்.

ओषधयः प्रतिमोदस्वमेनं पुष्पावतीसु पिप्पलाः । अयं वो गर्भ

क्रत्वियः प्रज्ञः सधस्थमासदत् ।

என்பது.

உரை.

பூக்களையும் பழங்களையு முடைய கொடி செடிகளே! இவ் வக்கினியைக் குறித்து நீங்கள் கனிப்படைவீர்களாக. இவ் வக்கினி, உங்களுடைய இருது காலங்களில் கருப்பமாகி அதற்குரிய பழைய இடத்தை யடைந்து விட்டது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ் விரண்டு மந்திரங்களாலும், பாப்பி வைத்துள்ள கோடி செடிகளின் மேல் அம் மண்ணை இறக்கி வைத்து விடல் வேண்டுமென்பதாம்.

எண்டுப் பிரணயனஞ் செய்திருக்கும் ஆகவனீய அக்கினியை எடுத்து விடல் வேண்டும். சமுதையையும் அவிழ்த்து விட்டு விடல் வேண்டும்.

நான்காம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

ஐந்தாம் அநுவாகம்.

விடயச் சருக்கம்.

विपा विसंसये दापसिभिर्मृदिजलं क्षिपेत् ।

मित्रोद्वाभ्यां शक्रादि योगो रुद्रेति संक्षिपेत् ॥ १ ॥

संसृष्टिभिर्मृत्तिकां तामुखाकर्त्रं प्रयच्छति ।

मखपिण्डकृतियज्ञ चर्मपणाभिमर्शनम् ॥ २ ॥

कुर्याद्वसचतुभिस्तां ध्रुवाऽसिःपुन्यनुपश्यते ।

अदि रास्नामदि विलं कुर्यात्कुत्वाव तामुखाम् ॥ ३ ॥

सिक्तासु स्थापयति मन्त्रा एकोनविंशतिः ।

மண் மூட்டையை அவிழ்த்தல், மண்ணில் நீர் விடுதல், மான் மயிர் முதலியவைகளைக் கலைத்தல், பிசைதல், செய்வோனிடத்திற் கொடுத்தல், உண்டை செய்தல், தொடல், தொடடி செய்தல், வரம்பு கட்டல், பள்ளம் பண்ணல், மணலில் வைத்தல் என்பது.

நாலாய் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

ஐந்தாம் அநுவாகம்

முன்று பஞ்சாதிகளுக்கு மேல் நான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

உகா (தோட்டி) செய்தற்குரிய மந்திரங்கள்.

विपाजसा पृथुनाशो शुचानो वाधस्व द्विपो रक्षसो अमीवाः ।

सुशर्मणो बृहतश्शर्मणिस्याममे रहंसु हवस्य प्रणोतौ । आपो

हिष्ठा मयोभुवस्तान ऊर्जे दधातन । महेरुणाय चक्षसे । योवश्शिव-

தமோரசுத்தரய் மாகயதே ஹந: । உசுதீரீவ் மாதர: । தஸ்மா அரஜமா
 மவோ யசுயக்ஷயாய் ஜிந்வத । அபொ ஜந யதாசந: । மித்ர: ॥ 1 ॥
 ச: சூர்ய ப்ரதீவீ ப்ரமித்வ ஜ்யோதிஸா சஹ । சுஜாதஜாதேவதமமமி
 வீசுவானரம் விபும । அயக்ஷமா யத்வாச: சமூஜாமி ப்ரஜாப்ய: । விசுவேத்வா
 தேவா வீசுவானராஸ்ப: சமூஜந்வானுஸ்டுமேந் ஸுந்ந்மாஸஜிர்ஸுவத் । ருத்ராஸ்ச-
 மூர்ய ப்ரதீவீ ப்ரஹ்ஜ்யோதிஸமோதிநே । தோ ப்ரானுரஜஸ ஸ்ருக்ரோ
 தேவோ ரோததே । ச: சூர்ய வஸுமீருத்ர: தீர: கர்மண்யம் மூதம் । ஹஸ்தா
 ம்யம் மூதீ க்ருத்வா சினிவாலி க்ரோது ॥ 2 ॥ தாம் । சினிவாலி
 சுகபதா சுகுரீரஸ்வோபஸா । சாதம்யமததே மஹ ஓஸவந்ந்மாஸு
 ஹஸ்யோ: । உஸா க்ரோது சகத்யா வாஹம்யாமதததிதீயா । மாதா பூத
 யதோபஸ்தே மாஸமி விமர்துமமீதா । மஸுஸுய சிராஸி யஜ்ஞசுய பதேஸ்த: ।
 வஸவஸ்தவா க்ருவந்து காயத்ரேந் ஸுந்ந்மாஸஜிர்ஸுவத் ப்ரதீவாசி ருத்ராஸ்தவா
 க்ருவந்து த்ரேஸ்டுமேந் ஸுந்ந்மாஸஜிர்ஸுவதந்ந்ரீக்ஷமசி ॥ 3 ॥ அதி-
 த்யாஸ்தவா க்ருவந்து ஜாஸ்தேந் ஸுந்ந்மாஸஜிர்ஸுவதீரமி விசுவேத்வா தேவா
 வீசுவானரா: க்ருவந்வானுஸ்டுமேந் ஸுந்ந்மாஸஜிர்ஸுவதிஸோஸி பூவா சி
 தாரயா மாயி ப்ரஜா: ராயஸ்போபஜ்ஞோபத்ய: சுவீர்ய: சஜாதாந் யஜமா-
 நாஸாதீத்யே ராஸ்தா ஸாதீதீஸ்தே விலீ ரூக்ராத பாக்தேந் ஸுந்ந்மாஸ ஜிர்-
 ஸுவத் । க்ருத்வாயஸா மஹி ஸுஸா மூந்மயீ யோநிமயேய । தா பூத்ரேம்ய-
 ஸஸுப்ராயச்சுததீதீஸ்த்ரபயானிதி ॥ 4 ॥

நான்காம் அநுவாகத்தில் மண் கொண்டு வருதல் கூறப்பட்டது.
 இதில், நெருப்பு உண்டாக்குதற்கு கொட்டி (உதா) செய்தல் கூறப்படுகின்
 றது.

முதல் விரியோகம்
கயிற்றை அவிழ்த்தல்

மந்திரம் :

विपाजसा पृथुना शोशुचानो बाधस्वद्विपो रक्षसो अमीवाः ।
सुशर्मणो बृहतशर्मणि स्याममे रहः सुहवस्य प्रणीतौ ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே ! வன்மை மிகுதியால் பரந்து விளங்குகின்ற நீ, பகைவரை
யும், அசுரரையும் பிணிகளையும் போக்குவாயாக. மலர்ந்த முகமுடையதும்
இனிது அழைத்தற்குரியதுமாயி அந்நொடின் வழிபாட்டில் யான், இன்புற்
றிருக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மண் முட்டையைக் கட்டி யிருந்த கயிற்றை அவிழ்
த்து விடல் வேண்டும் என்பதாம்.

இரண்டாம் விரியோகம்.
மண்ணில் நீர் தெளித்தல்
முதல் மந்திரம்

आपोहिष्ठा मयो भुवस्तास ऊर्जं दधातन । महे रणाय चक्षसे ।

என்பது.

உரை

தண்ணீரே ! நீ, இன்பை அநுபவிக்கும்படி செய்வாயாக. நீராடல் அருந்
தல் முதலியவைகளால் நீரால் இன்ப முண்டாதல் வெளிப்படை. இரசத்தை
அநுபவிக்கும்படி வைப்பாயாக. மற்றும், பாதத்துவத்தைக் காணுதற்குரியோ
ராய் எம்மைச் செய்வாயாக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

योवेशिष्वतमो रसः तस्य भाजयते हनः । उशतीरिव मातरः ।

என்பது.

உரை.

மிகச் சாந்தமுடையதும் சுகத்திற்கு முக்கிய காரணமுமாகிய யாதொரு
ரசம் உண்டோ, அதை, பிரியமிக்க மாதாவின் முலைகளை குழந்தை யடைவது
போல் அடைவோமாக என்பது.

செய்தல்)

மூன்றாம் மந்திரம்

तस्मा अंगमामवो यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जन् यथाचनः ।

என்பது.

உரை.

இரச முடைமையால் நீ பிரியமாவாயாக. அத்தகைய இரசத்தின் பொருட்டு உன்னை இனிது அடைவோம். மற்றும், தண்ணீரே! எமக்குப் பிரசைகள் உண்டாகும்படி செய்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மூன்று மந்திரங்களாலும், மண்ணில் நீரை விடுதல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாம் விகியோகம்.

மண்ணில் மான் மயிர் முதலியவைகளைச் சேர்த்தல்

முதல் மந்திரம்

मित्रसः सृज्य पृथिवीं भूमिच ज्योतिषा सह । सुजातं जातवेदसमग्निं वैश्वानरं विभुम् ।

என்பது.

உரை

அனைவருக்கும் ஆப்தனாகிய மித்திர தேவதை, பரந்த இம் மண்ணை, கரு மான் மயிர் முதலியவைகளுடன் கூடும்படிச் செய்து அக்கினியை யுண்டாக்கிற்று. அதாவது, அக்கினி என்னும் உகாவை உண்டாக்கியது என்பதாம். எவ்விதமாகிய அக்கினியை யுண்டாக்கிற் றெனின்? தோன்றியவைகளை யெல்லா முணர்கின்றதும், அனைவருக்கும் உதவி செய்யும் வகையில் எங்கும் பரந்திருக்கின்றதுமாகிய அக்கினியை என்க.

இரண்டாம் மந்திரம்.

अयक्ष्मायत्वा सः सृजामि प्रजाभ्यः । विश्वेत्वां देवा वैश्वानरास्सः सृजन्स्वानुष्टुमेन छन्दसाङ्गिरस्वत् ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! உன்னை, உயிர்களின் பிணி நீங்குதற் பொருட்டு, கருமான் மயிர் முதலியவைகளுடன் அங்கிரச ரிஷி சேர்த்தது போல் சேர்க்கின்றேன். நலஞ் செய்பவர்காரான தேவர்களைவிடவும், அந்நாதிப் சந்த வுதவிபால் உன்னைச் சேர்த்து வணங்குபவர்களை வணங்குக.

சாயணபாடியக் கருத்து

இவ் விரண்டு மந்திரங்களாலும், கருமான் மயிர், ஆட்டு மயிர், நீண்ட காலம் பலாழிந்து போய்க் கிடந்த மண்ணுக்குள் விருந்த மட்பாண்ட ஒட்டுச் சல்லித்தூள், பூமிக்குள் விருந்த கிரியைகள்களின் தூள், உபரி, முங்கிலின் கரிந் தூள், புரசம்பட்டைக் கஷாயம் என்பவைகளை, உறுதியின் பொருட்டு அம் மண்ணுடன் சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டு மென்பதாம்.

நான்காம் விநியோகம்

மண்ணைப் பிசைதல்

மந்திரம்:

रुद्रास्संभृत्य पृथिवीं बृहज्योतिस्समी धिरे । तेषां भानुरजस्रमिच्छुको
देवेषु रोचते ।

என்பது.

உரை

உருத்திரர்கள் என்னுந் தேவர்கள்; உகா செய்யவேண்டிய மண்ணை, குழைவாம்படி பிசைந்து பேரொளியுடைய அக்கினியை வளர்த்தனர். அந்த உருத்திரர்களுடைய இவ் வக்கினி, எப்போதும், பெரும் ஒளியோடு கூடத் தேவர்களிடத்தில் விளங்குகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் வேள்வித்தலைவன் மண்ணை நன்றாய்ப் பிசைதல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஐந்தாம் விநியோகம்

வேள்வித்தலைவனிடங் கொடுத்தலில்

முதல் மந்திரம்.

மந்திரம்:

सप्तसृष्टां वसुभिरुद्धारैः कर्मण्यां मृदम् । हस्ताभ्यां मृद्नीं कृत्वा
सिनीवाली करोतु ताम् ।

என்பது.

செய்தல்)

உரை.

முன் மந்திரத்தாற் பெறப்பட்ட புத்திமான்களான் வசுக்களாலும், உருத்திரர்களாலும், மான் மயிர் முதலியவைகளைச் சேர்த்துப் பிசைந்து உகா செய்தற்குரியதாகிய மண்ணை, 'சினீவாலி' என்னும் தேவதை மீண்டும் தனது கைகளாற் பிசைந்து குழைவாக்கி உகையைச் செய்வதாக்குக என்பது,

இரண்டாவது மந்திரம்.

सिनीवाली सुकपर्दा सुकुरीरा स्वौपशा । सा तुभ्यमदिते मह ओखां
दधातु हस्तयोः ।

என்பது.

உரை.

அழகிய தலைமயிர் முடிச்சு, வலை முதலிய அலங்காரங்களுடன் கூடிய பூமிதேவியாகிய மாபெரும் சினீவாலி தேவியே ! உனது, கைகளால் உகையை எடுத்துக் கொள்வாயாக என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்.

उखां करोतु शक्त्या बाहुभ्यामदितिधिया । माता पुत्रं यथोपस्थे साभिं
विभर्तुगर्भभा ।

என்பது.

உரை.

அகிதி தேவியான்வள், புத்தி வலியாலும் கைகளின் ஆற்றலாலும் தேச வன்மைபாலும், தாய் குழந்தையை மடியில் வைத்துப் பாதுகாப்பதுபோல் உகாவை தனது மடியின்மீது வைத்துப் பாதுகாப்பாளாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம். மூன்று மந்திரங்களாலும், குழைத்த மண்ணை, வேள்வித்தலைவ னுடைய மனைவி ஒருத்தியாபிருந்தால் வேட்போனிடத்தில் உகா (தொட்டி) செய்தல் வேண்டும். மனைவிகள் பலர்களாபிரூப்பாரோல், அவர்களுள் முதத்த மனையாளிடத்திற் கொடுத்து உகாவைச்செய்தல் வேண்டு மென்பதை யுணர்க.

ஆறாம் விரியோகம்.

மண்ணை உருண்டையாக்கல்.

மந்திரம் :

मखस्य शिरोसि ।

என்பது.

உரை.

மண்ணுருண்டையே! நீ, வேள்வியின் சிரசாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பிசைந்த மண்ணை உருண்டையாக்கல் வேண்டு மென் பதாம்.

—+—

ஏழாம் விநியோகம்.

மந்திரம்:

यज्ञस्य पदेभ्यः ।

என்பது.

உரை.

மான் தோல் தாமரையிலே யென்னுமிருவர்களே! நீங்கள், வேள்வியின் பாதங்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மான் தோலையும் தாமரை யிலையையும் தொடல் வேண்டும். அல்லது, மண்ணை இரண்டு விரலால் அழுத்தல் வேண்டு மென் பதாம்.

—+—

எட்டாம் விநியோகம்.

மந்திரங்கள் நான்கால் உகாச் செய்தலில்
முதல் மந்திரம்.

वसवस्त्वा कृण्वन्तु गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वत्पृथिव्यसि, घृवासि धारया
मयि प्रजाः रायस्पोषं गौपत्यः सुवीर्यः सजातान् यजमानाय ।

என்பது.

உரை.

உகாவே! (தொட்டியே!) வசக்கள் என்னுந்தேவர்கள், காயத்திரிச் சந்த வுதவியால் அங்கிரச ரிஷிபோல, உன்னைச் செய்வார்களாக. நீ, பூமி வடிவா யிருக்கின்றாய். மற்றும், உகாவே! நீ, உறுதியுடையதா யிருக்கின்றாய். ஆதலின், உன்னைச் செப்கின்ற வேட்போனாகிய எனக்கு, பிரசை, தனம், கோ, நல்ல வீரம், சகோதரர் என்பவற்றைக் கொடுப்பாயாக. வேள்வித்தலைவ னுக்கும் இவைகளைக் கொடுப்பாயாக என்பது.

—+—

செய்தல்)

இரண்டாவது மந்திரம்

रुद्रास्वा कृण्वन्तु त्रैलुमेन छन्दसाङ्गिरस्वदन्तरिक्षमसि, ध्रुवासि

धारयामयि प्रजाः रायस्पोषं गौपत्यः सुवीर्यः सजातान्यजुमानाय ।

என்பது.

உரை.

உகாவே! உன்னை, திருஷ்டுப் சந்த வுதவியால் உருத்திரர்கள் செய்வார்களாக. நீ அந்தரிட்சமாயிருக்கின்றாய் என்பது. ஏனையவைகளை முன்போல் வருவித்துப் பொருளுரைத்துக் கொள்க என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்.

आदित्यास्वा कृण्वन्तु जागतेन छन्दसाङ्गिरस्वधौरसि, ध्रुवासि

धारयामयि प्रजाः रायस्पोषं गौपत्यः सुवीर्यः सजातान्यजमानाय ।

என்பது.

உரை.

உகாவே! உன்னை, ஆதித்தர்கள், சாகதிச் சந்த வுதவியாற் செய்வார்களாக. நீ, சுவர்க்கமாயிருக்கின்றாய் என்பது. ஏனையவைகளை முன்போல் வருவித்துப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

—ॐॐॐ—

நான்காம் மந்திரம்.

विश्वेत्वा देवा वैश्वानराः कृण्वन्त्वानुष्टुमेन छन्दसाङ्गिरस्वद्विशोसि

ध्रुवासि धारयामयि प्रजाः रायस्पोषं गौपत्यः सुवीर्यः

सजाभ्यजमानाय ।

என்பது.

உரை.

உகாவே! உன்னை, வைசுவானரா (அனைவருக்கும் நலஞ் செய்கின்ற) தேவர்கள், அநுஷ்டுப் சந்த வுதவியால் செய்வார்களாக. நீ, திசையாயிருக்கின்றாய் என்பது. ஏனையவைகளை முன்போல் வருவித்துப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

சாயணபாடியக் கருத்து

இந் நான்கு மந்திரங்களாலும், வேட்போன், உகாவைச் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

சூத்திரப்படி, வேள்யித்தலைவன் இந் நான்கு மந்திரங்களாற் போற்
தல் வேண்டு மென்பதையு முணர்க. ஈண்டு, உகா என்னும் அந்தத் தொட்டி,
ஒன்றன் மேலொன்று, முன்று, அல்லது, ஐந்தை அடுக்கி வைத்தது போல
வும், ஒட்டைச்சாண் உயரம், ஒரு முழம், தற் சதுரம், அல்லது, வட்டம்,
அல்லது நாத்கோண வடிவமுமாக இருந்தல் வேண்டும் என்க.

—•—•—•—

ஒன்பதாம் விரியோகம்

வரம்பு கட்டல்

மந்திரம் :

अदित्यै रात्रासि ।

என்பது.

உரை

வரம்பே ! நீ, பூமி தேவி வடிவாகிய உகையின் எழுதவமா யிருக்கின்றாய்
என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் தொட்டியின் கழுத்தில் கயிறு போன்று வரம்பு செய்
தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஈண்டுச் சூத்திரப்படி தொட்டியின் நான்கு பக்கங்களிலும் முலைபோல்
இரண்டிரண்டு குமிழ்கள் செய்தலும் வேண்டும் என்க.

—•—•—•—

பத்தாம் விரியோகம்.

பள்ளம் பண்ணுதல்

மந்திரம் :

अदितिस्ते विलं गृह्णातु पाङ्क्तेन छन्दसाङ्गिरस्वत् ।

என்பது.

உரை

உன்னிடத்தில் பூமியானது பங்கிதி என்னும் சந்த உதவியால் பள்ளஞ்
செய்க என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தொட்டியின் நடுவில் பள்ளஞ் செய்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

—•—•—•—

செய்தல்)

பதினொருவது விகியோகம்.

மணல் மீது வைத்தல்

மந்திரம் :

कृत्वायसा मही मुखां मृन्मयीं योनिमग्नये । तां पुत्रेभ्यस्संप्रायच्छ
ददितिश्चपयानिति ।

என்பது.

உரை.

இவ் வகிதி தேவியானவள், மண்ணு லாக்கப்பட்டதும், அக்கினிக்குக் காரணமுமாகிய பெரியதோர் உகாவை (தொட்டியை) உண்டாக்கி, தனது புத் திரர்கள் போன்ற மணலுக்குக் கொடுத்துவிட்டனர். எப்படிக் கொடுத்தன னெனின்? 'இதை உலர்ச்சுவிர்களாக' என்று கூறிக் கொடுத்தனர் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மணல் மீது அத் தொட்டியை வடக்கில் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

சுண்டுச் சூத்திரத்தைத் தழுவி, 'सिन्नैतान्त उखां परिदामि अभित्या एवा मामेदि' என்னும் சூத்திர மந்திரத்தால், அதிற் சூரியன் படும்படி வைத்தலும் வேண்டு மென்பதையு முணர்க.

தொட்டி செய்து எஞ்சிய மண்ணை மந்திர மின்றியே அஷாடா, என் னும் முக்கோண வடிவச் செங்கல்லாகச் செய்து, அதையும் மணலில் வைத் துச் சூரியன் படும்படியுஞ் செய்தல் வேண்டும். இக் கல் மகாக்கினி சயனத் தில் 'பாதேஷ்டினைக' என்னும் பெயருடன் வைக்கப்படுவதாம்.

ஐந்தாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

ஆறாம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

वसवः सप्तभिर्धूपोऽदितिस्येत्यवटं खनेत् ।

देवोखां तत्र संस्थाप्य धिपणोति चतुष्टयात् ॥ १ ॥

अग्निं क्षिपेन्मघमेदो वरुज्जनपदद्वयात् ।

मित्रत्रयेणोपचारो देव उद्दासये दुखाम् ॥ २ ॥

अपेति शिकतास्वेतां निधाय वसवेत्यतः ।

चतुष्टयादजा क्षीरं सिञ्चेदद्वाविंशतिर्मताः ॥ ३ ॥

ஏழு மந்திரங்களால் செங்கற் குளை போடுதல், குழியை வெட்டுதல், உகையை அக்குழியில் வைத்தல், நாலு மந்திரங்களால் தீயை உகையின் மேல் வைத்தல், மூன்று மந்திரங்களால் உபசரித்தல், உகையை எடுத்தல், உகையை மணலின்மேல் வைத்தல், நான்கு மந்திரங்களால் ஆட்டுப்பாலை உகையில் நிறைய விடுதல் என்பன.

நால்கரம் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

ஆறாம் அநுவாகம்.

மூன்று பஞ்சாதிக்கு மேல் இருபத்தொரு பதங்களைக் கொண்டது.

உகா (மண் தோட்டி) வை சமற்காரஞ்செய்தற்குரிய மந்திரங்கள்.

वसवस्त्वा धूपयन्तु गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वद्रुद्रास्त्वा धूप-
यन्तु त्रैलुभेन छन्दसाङ्गिरस्वदादित्यास्त्वा धूपयन्तु जागतेन
छन्दसाङ्गिरस्वद्विश्वत्वा देवा वैश्वानरा धूपयन्तु त्रैलुभेन छन्दसा-
ङ्गिरस्वदिन्द्रास्त्वा धूपयत्वङ्गिरस्वद्विष्णुस्त्वा धूपयत्वङ्गिरस्व-
दुरुणस्त्वा धूपयत्वङ्गिरस्वददितिस्त्वा देवी विश्वेदेव्यावती पृथि-
व्यास्सधस्थेऽङ्गिरस्वत्स्वनत्ववट देवानान्त्वा पत्नीः ॥ १ ॥ देवी-
विश्वेदेव्यावतीः पृथिव्यास्सधस्थेऽङ्गिरस्वद्धतूखे धिपणास्त्वा
देवीविश्वेदेव्यावतीः पृथिव्यास्सधस्थे ङ्गिरस्वदुभीन्धतामुखेमास्त्वा
देवीविश्वेदेव्यावतीः पृथिव्यास्सधस्थे ङ्गिरस्वच्छूपयन्तूखेवरूत्रयो
जनयस्त्वा देवीविश्वेदेव्यावतीः पृथिव्यास्सधस्थे ङ्गिरस्वत्पच-
न्तूखे । मित्रैता सुखां पचैपामोभेदि । एतान्ते परिददाम्याभिरयै ।
अभीमाम् ॥ २ ॥ महिनादिव मित्रो वभूव सप्रथाः । उत्तश्रवसा
पृथिवीम् । मित्रस्य चर्पणीधृतश्रवो देवस्य सानसिम् । ह्युमश्चित्र
श्रवस्तमम् । देवस्त्वा सवितोद्वपतु सुपाणिस्स्वगुरिः । सुबाहुरुत-

சமற்காரம்)

शक्त्या । अपद्यमाना पृथिव्याशादिशु आपृण । उत्तिष्ठ बृहती
भवोर्ध्वा तिष्ठध्रुवा त्वम् । वसवस्त्वा च्छन्दन्तु गायत्रेण छन्दसा
ज्जिरस्वद्रास्त्वा ऽच्छन्दन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाऽज्जिरस्वदादित्या-
स्त्वाऽच्छन्दन्तु जागतेन छन्दसाऽज्जिरस्वद्विश्वेत्वा देवा वैश्वानरा
आच्छन्दन्त्वानुष्टुभेन छन्दसाऽज्जिरस्वत् ॥ ३ ॥

ஐந்தாம் அநுவாகத்தில், உகா என்னும் மண் தொட்டியைச் செய்தல்
கூறப்பட்டது. இதில், அநனுடைய மான்காரம் கூறப்படுகின்றது.

முதல் விநியோகம்

உகாவை, ஏழு மந்திரங்களால் புகையிற் காட்டுதலில்
முதல் மந்திரம்

वसवस्त्वा धूपयन्तु गायत्रेण छन्दसाऽज्जिरस्वत् ।

என்பது.

உரை

உகாவே ! உன்னை, எட்டு வசுக்களும், காயத்திரிச் சந்தத்தால், அங்கரசு
ரிஷிபோல புகை பிடிப்பார்களாக என்பது.

ஈண்டு, காருகபத்தியத்தினுந்து எடுத்து அக்கினியை வடக்கில்வைத்து,
அவ்வக்கினியில் குதிரைச் சாணத்தை வைத்துப் புகை புண்டாக்கி அப்
புகையில் உகாவைக் காட்டுதல் வேண்டு மென்பதை யுணர்க.

இரண்டாம் மந்திரம்.

रद्रास्त्वा धूपयन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाऽज्जिरस्वत् ।

என்பது.

உரை

இதில் உருத்திரர்கள் இருஷ்டப் சந்தத்தால் என்பது விசேடம் விரைய
வைகள் முன் போன்றன என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்

आदित्यास्त्वा धूपयन्तु जागतेन छन्दसाऽज्जिरस्वत् ।

என்பது.

உரை

இதில் ஆதித்தியர்கள், சாகசுச் சந்தத்தால் என்பது விசேடம், ஏனையவை முன் போன்றன என்பது.

நான்காம் மந்திரம்

विश्वेत्वा देवा वैश्वानरा धूपयन्तु आनुष्टुमेन छन्दसाऽक्षिरस्वत् ।

என்பது.

உரை

இதில் விசுவ தேவர்கள் அநுஷ்டுப் சந்தத்தால் என்பது விசேடம், ஏனையவை முன் போன்றன என்பது.

ஐந்தாம் மந்திரம்.

इन्द्रास्वा धूपयत्वक्षिरस्वत् ।

என்பது.

உரை

இந்திரன், உன்னை, அங்கிரச நிரிபோல் புனை காட்டுவானாக என்பது.

ஆறாம் மந்திரம்

विष्णुस्वा धूपयत्वक्षिरस्वत् ।

என்பது.

உரை

இதில் விஷ்ணு என்பது விசேடம் ஏனையது முன் போல் என்பது.

ஏழாம் மந்திரம்.

वरुणस्वा धूपयत्वक्षिरस्वत् ।

என்பது.

உரை

இதில் வருணன் என்பது விசேடம், மற்றையது முன் போன்றது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மேற் கூறிய ஏழு மந்திரங்களாலும், குதிரைச் சாண்டி' புகையில் அந்த மண் தொட்டியை புனை பிடித்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இவ் வக்கிரியை இத்துடன் தள்ளி விடல் வேண்டும் என்பதை யுணர்க.

சமற்காரம்)

இரண்டாவது விகியோகம்.

தழீ கேல்லுதல்

மந்திரம்:

अदितिस्त्वा देवी विश्वदेव्यावती पृथिव्यास्सधस्थेज्जिरस्वत्खनत्त्वट ।

என்பது.

உரை.

குழியே! உன்னை, எல்லாத் தேவர்கட்கும் உபசாரஞ் செய்யுந் தன் மையை யுடைய அதிதி தேவி, பூமியின்மேல், அங்கிரச ரிஷி செய்ததுபோற் செய்வாளாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், காருகபத்தியத்திற்குக் கிழக்கில் ஒரு பள்ளங் கேல் லுதல் வேண்டு மென்பதாம்.

சுண்டு, உகா, சிவப்பாதற் பொருட்டு, கரும்புத் தோவை முதலியவற்றை அப்பள்ளத்தில் நிரப்பி வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டு மென்பதையு முணர்க.

மூன்றாம் விகியோகம்.

உகாஸை வைத்தல்

மந்திரம்:

देवानां त्वा पत्नीर्देवीविश्वदेव्यावतीः पृथिव्यास्सधस्थेज्जिरस्वहृदतूखे ।

என்பது.

உரை.

உகாவே! உன்னை, எல்லாத் தேவர்கட்கும் உபசாரஞ் செய்யுந் தன் மையை யுடைய தேவ பத்தினிகள் பள்ளத்தில் வைப்பார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், உகாஸை, அப் பள்ளத்தில் வைத்தல் வேண்டு மென் பதாம்.

சுண்டு, மந்திரமின்றியே, அஷ்டாடா, என்னுஞ் செங்கல்லையும் அதனுடன் குழியில் வைத்து, முன்போல், கரும்புத் தோகை முதலியவைகளைக் கொண்டு குழியை மூடி விடல் வேண்டும்.

பிறகு, காருகபத்தியத்திலிருந்து தீயை எடுத்துக்கொண்டு வரல் வேண் டும்.

நான்காம் விநியோகம்

தீ வைத்தலில்

முதல் மந்திரம்.

धिपणास्वा देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्यास्सधस्थेऽग्निरस्वदभीन्धतामुखे ।

என்பது.

உரை

எல்லாத் தேவிகளின் உபசாரத்தைக் கொண்டவனும், விக்ந்தையின் அபிமானி தேவதைபுமாகிய 'திஷ்ணா' என்னுந் தேவி, பூமியின் மீது, அங்கிரசுரிஷி போல் இந்த உகாவைச் சுடுவாளாக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

नास्वा देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्यास्सधस्थेऽग्निरस्वच्छपन्तूखे ।

என்பது.

உரை

இதில் சுந்தோபிமானி தேவிகள் என்பது விசேடம், ஏனையவை முன்போன்றன.

மூன்றாம் மந்திரம்

वरुणयस्वा देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्यास्सधस्थेऽग्निरस्वत्पचन्तूखे ।

என்பது.

உரை.

ஹோதா கணத்தை அபிமானித்தின்ற 'வரு' என்னும் மூன்று தேவிகள், உகா பக்குவமாயிற்று? என்று பார்த்துக்கொள்வார்களாக என்பது விசேடம். ஏனையவை முன்போன்றன.

நான்காம் மந்திரம்

जमयस्वा देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्यास्सधस्थेऽग्निरस्वत्पचन्तूखे ।

என்பது.

உரை

'ஜமய:' என்னுந் தேவ பத்தினிகள் என்பது விசேடம், ஏனையவைகள் முன்போன்றன.

சமற்காரம்).

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்கள் நான்காலும், எடுத்துக்கொண்டு வந்த தீயைச் சூனையில் வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாம் விகியோகம்.

சூனேத் தீயைச் சமப்படுத்தல்

முதல் மந்திரம்

मिद्वैता मुखां पचैषामा भेदि । एतान्ते परिददाभ्यमित्यै ।

என்பது.

உரை

அனைவருக்கு நலஞ் செய்யும் மித்திரதேவதையே! நீ, இந்த உகாவைப் பக்குவஞ் செய்வாயாக. இது உடைதல் கூடாது. உடையாம் வீருத்தம் பொருட்டே உன்னிடங் கொடுக்கின்றேன் என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்.

अभीष्टां महिना दिवं मित्रो बभूव सप्रथाः । उत अवसा पृथिवी ।

என்பது.

உரை.

பெருங் கீர்த்தியையுடைய மித்திரன், மகிமையால் சுவர்க்கம்போன்றதும் கீர்த்தியால் பூமி போன்றதுமாகிய இந்த உகாவை அடந்தனன் என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்

मित्रस्य चर्पणीधृतश्चवो देवस्य सानसिम् । युस्रश्चित्र भवस्तमम् ।

என்பது.

உரை.

மக்களைத் தாங்கும் மித்திர தேவனுடைய மகிமை பெரிதாயிருக்கிறது. பயனை யளித்தல், தனத்தைக் கொடுத்தலால் பெரிய கீர்த்தியை யுடைய மித்திர தேவன் இந்த உகாவை நன்கு பக்குவஞ் செய்வானாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் மூன்றாலும், சூனையில் உகா வேகும்போது தீயைச் சமப்படுத்தி விடல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஆறும் விரியோகம்.

உகாவை எடுத்தல்

மந்திரம்:

देवस्या सवितो हवतु सुपाणिस्वंगुरिः । सुवाहुरुत शक्त्या ।.

என்பது.

உறை

உகாவே! உன்னை, நல்ல கைகளையும், மணிக் கட்டுகளையும், தோள்களையும் விரல்களையு முடைய சவிதா தேவதை பள்ளத்திலிருந்து வலியால் மேலே யெடுக்குக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் வெந்து போன உகாவைச் சூளையினின்றும் வெளியி லெடுத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாம் விரியோகம்.

மணலின் மீது வைத்தல்

மந்திரம்:

अपद्यमाना शिव्याशा दिश आरुण । उत्तिष्ठ बृहती भवोर्ध्वं
तिष्ठध्रुवा त्वम् ।

என்பது.

உறை

உகாவே! நீ, பூமியில் உடையாதிருந்தனை. கிழக்கு முதலிய திசைகளில் பரவுவாயாக. பள்ளத்திலிருந்து வெளியில் எழும்புவாயாக. எழுந்து, மேலே நிலையை யடைவாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், எடுத்த உகாவை, வடக்கில் மணலின் மீது வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம். முன்போல் சூரியன் படும்படியும் வைத்தல் வேண்டும்.

எட்டாம் விரியோகம்.

உகாவில் வேள்ளாட்டுப் பாலை விடுதலில்

முதல் மந்திரம்

वसवस्त्वाचमन्तु गायत्रेण छन्दसाङ्गिरसत् ।

என்பது.

சமற்காரம்)

உரை.

உகாவே! உன்னை, வசு, என்னுந் தேவதை, காயத்திரிச் சந்தத்தால் அங்கிரசரிஷி போல் பாலால் நனைக்குக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

सदास्वाच्छन्दन्तु त्रैष्टुमेन छन्दसाङ्गिरस्वत् ।

என்பது.

உரை

இதில், உருத்திரர்கள் திருஷ்டுப் சந்தத்தால் என்பது விசேடம். ஏனையவை முன் போன்றன.

மூன்றாம் மந்திரம்

आदित्यास्वाच्छन्दन्तु जागतेन छन्दसाङ्गिरस्वत् ।

என்பது.

உரை

ஆதித்தர்கள், சகதிச் சந்தத்தால் என்பது விசேடம். ஏனையவை முன் போன்றன.

நான்காம் மந்திரம்

विश्वेवा वेवा वैश्वानरा आच्छन्दत्वानुष्टुमेन छन्दसाङ्गिरस्वत् ॥

என்பது.

உரை

விசுவ தேவர்கள், அதுஷ்டுப் சந்தத்தால் என்பது விசேடம். ஏனையவை முன் போன்றன.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் நான்காலும், சுட்டெடுத்த உகாவை ஆட்டுப் பாலால் நனைத்தல் வேண்டும். அல்லது, அதன்மேல் ஆட்டுப்பாலைத் தெளித்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஆறாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

ஏழாம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

समास्वा सामिधेन्यः स्युर्दशैता आमिके पशौ ।

பத்துச் சமீதீதுக்களை மந்திரங்களால் திரியில் வைத்துத் தேவனிடம்
என்பது.

கான்காம் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

ஏழாம் அநுவாகம்.

முன்று பஞ்சாதிக்கு மேல் டுப்பந்நுதான்து பதங்களைக் கொண்டது.

ஐவகைப் பசுவின் அங்கமாகிய சமீதீதுக்களைத் தீயில் வைத்தற்குரிய
மந்திரங்கள்.

समास्वाऽऽ ऋतवो वर्धयन्तु संवत्सरा ऋषयो यानि
सत्या । सन्दिव्ये नदीदिहिरोचनेन विश्वा आमाहि प्रदिशः पृथि-
व्याः । सश्रेष्ठ्यस्वामि प्रचबोधयैन मुचतिष्ठ महते सौमगाय ।
माचरिपदुपसत्तोत अग्ने ब्रह्माणस्ते यशसस्सन्तु माऽन्ये । त्वामग्ने
धृणते ब्राह्मणा इमे शिवो अग्ने ॥ १ ॥ संवरणे भवानः । सपत्न
हानो अभिमातिजिच्चस्वे गेयं जागृह्य प्रयुच्छन् । इहैवामे अधि-
धारया रयिं मात्वानिक्नपूर्वचितोनि कारिणः । क्षत्रमग्ने सुयममस्तु
तुभ्यमुपसत्ता वर्धतान्ते अनिष्टृतः । क्षत्रेणामि स्वायुस्स२रभस्व
मित्रेणामि मित्रधेयं यतस्व । सजातानां मध्यमस्था ऐधिराज्ञामग्ने
विह्व्योदीदिहीह । अति ॥ २ ॥ निहो अतिसिधोऽत्यचित्ति-
मत्यरातिमग्ने । विश्वाह्यमे दुरिता सहस्वाथासभ्य२ सह वीरा२
रयिन्दाः । अनाघृष्यो जातेवेदा अनिष्टृतो विराडग्ने क्षत्रभृद्दीदि-

(மந்திரங்கள்)

ஹீஹ் । வி॒ஷ்वा॒ ஆ॒शाः॑ प्र॒मु॒ञ्च॒न्मा॒नु॒षी॒र्भि॒ய॒श्शि॒वा॒भि॒र॒द्य॒प॒ரி॒ पा॒हि॒
 नो॒ वृ॒धे । बृ॒ह॒स्प॒ते॒ स॒वि॒त॒वो॒धै॒य॒न॒॥ सं॒श्रि॒त॒श्चि॒त्स॒न्त॒रा॒॥ स॒॥ शि॒-
 शा॒धि॒ । वृ॒धै॒य॒नं॑ म॒ह॒ते॒ सौ॒भ॒गा॒य॒ ॥ ३ ॥ वि॒श्वं॑ ए॒न॒म॒नु॒म॒द॒न्तु॒ दे॒वाः ।
 अ॒मु॒त्र॒ भू॒या॒द॒थ॒य॒द्य॒म॒स्य॒ बृ॒ह॒स्प॒ते॒ अ॒भि॒श॒स्ते॒र॒मु॒ञ्चः॑ । प्र॒त्यै॒हि॒ता॒म॒-
 श्वि॒नां॑ मृ॒त्यु॒म॒सा॒द्दे॒वाना॑म॒ग्ने॒ मि॒ष॒जा॒श॒चो॑भिः । उ॒द्व॒य॒न्त॒म॒म॒स्प॒रि॒
 प॒श्य॒न्तो॒ ज्यो॒ति॒रु॒त्तर॑म् । दे॒व॒न्दे॒व॒त्रा॒ सूर्य॑म॒ग॒न्म॒ ज्यो॒ति॒रु॒त्त॒मम् ॥ ४ ॥

எண்டு, மகாக்கினி சயனத்திற்கு அங்கமாகிய பசுபந்த யாகம், ஐவகைப் பசுக்களை யுடையதென்றும், ஒரு பசுவை யுடையதென்றும் இருவகைப் படும். இவற்றுள், ஐவகைப் பசுக்களாவன, மனிதன், குதிரை, காளை, செம்மறியாடு, வெள்ளாடு என்பவைகள். இவைகளைச் செய்யவேண்டிய முறைகளை மேல்வரும் இரண்டாம் பிரபாடகம் பத்தி மறுவாகத்திலும், சூத்திர முதலிய வற்றிலுங் காண்க. மற்றும், ஐந்து பசுக்களைக்கொண்டு யாகஞ் செய்யு மிடத்தில், ஐவகைப் பசுக்கட்கும் ஒப்பாயுள்ளதோர் ஆட்டுக்கடாவைக் கொண்டுச் செய்யலாம். எவ்வாற்றாலாமெனின்? ஆட்டுக்கடா ஒன்றே வீசை யிருத்தலின் மனிதனுக்கும், கொம்பில்லாததாய் இருத்தலின் குதிரைக்கும், கீழ்நற்றில் பற்கள் இருத்தலின் காளைக்கும், கொளும்புகள் இரண்டிருத்தலின் செம்மறி யாட்டிற்கும், சாதி ஒற்றுமையால் வெள்ளாட்டிற்கும் ஒற்றுமை யிருத்தலி னென்க.

அஃதன்றியும், இந்தப் பிராசாபத்திய பசுவிற்குப் பதிலாக வாயவிய பசுவுஞ் செய்யலாம், இதன் விரிவை பிராமணத்திலும் சூத்திரத்திலுங் காண்க. இவ்வாறு செய்யில் விரோதமல்லவா எனினோ! ஆம். அதற்கு, பிராசாபத்திய பசுச் செய்யும்போது வாயவிய புரோடாசமும், வாயவிய பசுச் செய்யும் போது பிராசாபத்தியப் புரோடாசமுங் கொய்யில் விரோதம் நீங்கு மென்க. ஆனால் வாயவிய பசுவிற்கு யாஜ்யா புரோதுவாக்கியங்கள் பிராமணத்திலுள்ளவைகள். பிராசாபத்திய பசுவிற்கு இதற் கூறிய யாஜ்யா புரோது வாக்கியங்கள். வாயவிய பசுவிற்கு வெண்மை நிறமுடைமையின் அக்கினிக்கு ஒப்பாகும் என்பதையு முணர்க. இக்காலத்தில் பெரும்பான்மை வாயவிய பசுவே ஆசரிக்கப்படுகின்றது. ஆனாலும், மேல் வரும் மகாக்கினி சயனத்திற்கு அங்கமாக இந்த ஏறாம் அநுவாகத்திற் கூறப்படும் பசுபந்த யாகம் பிராசாபத்திய பசுயாகமேயாம். எல்லா வகையாலும், இவ்வாறு பசுபந்த யாகஞ்

(சமித்துக்களின்

செய்து அப் பசுக்களின் தலைகளை யறுத்து மண் பூசி வைத்து, மகாக்கினி சயனத் தொடக்கத்தில் அக்கினி சயனத்தின் கீழ் பூமியில் அந்தத் தலைகளைப் புதைத்து வைத்தல் வேண்டுமாதலின் இது அங்கமா மென்பதை யுணர்க. பசுக்களின் தலைகளைக் கொண்டு வருமுறைகளை, பிராமணத்திலும் சூத்திரத் திலும் காண்க.

சங்கல்ப முதலியன

‘प्रजापत्येन पशुबन्धेन यक्ष्ये’ (பிரசாபதிக்குரிய ஆட்டுக்கடாவைக் கொண்டு வேட்பேன்) என்று, சங்கற்பம் செய்து கொண்டு, காருகபத்தியத் தீயை சமாபரோபணஞ் (கட்டையில், அல்லது ஆன்மாயில் ஏறும்படி) செய்து கொண்டு, யாகஞ் செய்யு மிடத்திற்குப் போய், அக்கினியைக் கடைந்து அதன் மீது சமித்தை வைத்து, ஷட்டோதா (ஆறு முறை கூப்பிட்டுப் பதில் சொல்லல்) முதல் அனைத்தையும் நிரூட பசுபந்த யாகத்தைப் போலவே செய்து கொள்ளல் வேண்டும். பிறகு, ‘प्रजापत्ये त्वा जुष्टमपाकरोसि’ என்று, பிரசாபத்தியப் பசுவைத் தருப்பையால் தொட்டு, அதாவது உபாகரணஞ் செய்துவிட்டு, ஏனைய நிபோசன முதலிய விடங்களிலும் இவ்வாறே கூறல் வேண்டும். ஈண்டு, ஆபஸ்தம்ப ஹோதா யிருந்தால், அதாவது ஆபஸ்தம்பர் கூறியபடி ஹோதா மந்திரம் ஒதுவதா யிருந்தால், ‘प्रवो वाजाः’ என்பது முதலிய சாமிதேனி (சமித்துக்களை வைக்கும்) மந்திரங்கள் பதினொன்றையும் ஒதி விடல் வேண்டும்.

முதல் விரியோகம்

சமித்துக்களை வைக்கும் மந்திரங்களுள்

முதல் மந்திரம்

समास्वाश ऋतवो वर्धयन्तु संवत्सरा ऋषयो यानिसः । संदिव्ये
नदीदिहिरोचनेन विश्वा अभाहि प्रदिशः पृथिव्याः ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! வருடம், இருது, மாதம், பட்சம் என்னும் கால விசேடங் களும், சத்திய வாக்குக்களும் உன்னை வளர்க்குக. வளர்ந்த நீயும், சுவர்க்கத் தை விளக்கும் ஒளியால் விளங்குவாயாக. மற்றும், உனது ஒளியால் பூமியின் திக்குக்களையும் விளக்குவாயாக என்பது.

மந்திரங்கள்)

இரண்டாவது மந்திரம்

संश्लेष्यस्वाग्नें प्रचवोधयैन मुचतिष्ठ महते सौभगाय ।

माचरिषदुपसत्ताते अग्ने ब्रह्माणस्ते यशसस्सन्तु मान्ये ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ, தானாகவே ஒளிர்வாயாக. எசமானனுக்கு பெரும் பாக்கி யத்தின் பொருட்டு எழுவாயாக. அக்கினியே! உனது தொண்டனைத் துன் புறுத்தாதே. உன்னுடைய வேள்விச் செயலாளர்கள் கீர்த்தி யுடையவர்களா குக. உன்னை வழிபடாதவர்கள் கீர்த்தி யடையாதவராகுக என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்.

त्वामग्ने वृणते ब्राह्मणा इमे शिवो अग्ने संवरणे भवानः ।

सपत्नहानो अभिमातिजिच्चस्वेगये जागृह्य प्रयुच्छन् ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! உன்னை, வேள்வித்தலைவன், வேள்விச் செயலாளர்கள் முதலானோர்கள் பூசிக்கின்றனர். அக்கினியே! எமது பிழைகளை பொறுத் துக்கொண்டு சாந்தமாலாயாக. மற்றும், எமது பகைவரை யொழிப்போனாக வும், பாவங்களைப் போக்குவோனாகவுமிருந்து தனது வீட்டுக்குள் விழித்துக் கொண்டிருப்பாயாக என்பது.

நான்காம் மந்திரம்.

इहैवाग्ने अधि धारया रयिं मात्वा निरूप्वचितो निकारिणः ।

क्षत्रमग्ने सुयममस्तु तुभ्यमुपसत्ता वर्धतान्ते अनिष्टृतः ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! வீட்டிலேயே தனத்தை மிகுதியாய்த் தேடுவாயாக. முன் னர் அக்கினி சயனஞ் செய்தவர்கள், நான் இப்போது செய்யும் அக்கினி சய னத்தைத் தடுக்காதவர்களாக. அக்கினியே! உனது வன்மை நிலையுடைய தாகுக. உனது தொண்டன், ஒருவராலும் துன்புறுத்தப்படாதோனாய்ப் பெருஞ்வாகுக என்பது.

ஐந்தாம் மந்திரம்.

क्षत्रेणाग्ने स्वायुस्स* रभस्व मित्रेणाग्ने मित्रधेये यतस्व ।

सजातातां मध्यमस्था एधिरज्ञामग्ने विद्व्यो दीदिहीह ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! உனது வன்மையால் எனது ஆயுளைப் பெருக்குவாயாக. அக்கினியே! என்மைப் பாதுகாப்பதில், அநுக்கிரக புத்தியால் முயற்சிப் பாயாக. பிரசாபதியின் முகத்திற் றேன்றியவராதலானும், உன்னுடன் கூடவே உதித்தவர்களாதலானும் அந்தணர்களை எப்போதும் போற்றி வைத் துக் கொள்வாயாக. அக்கினியே! நீ, அரசர்கட்கு, இப் பூமியில், பல்வகை வேள்விகளைச் செய்விப்போன யிருந்து விளங்குவாயாக என்பது.

ஐந்தாம் மந்திரம்

अतिनिदो अतिसिधोत्यचित्तिमत्यर!तिमग्ने । विश्वाहग्ने दुरिता

सहस्वाथासभ्य* सह वीरा* रयिं दाः ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! தாழ்ந்த பிறப்பைத் தரும் பாவங்களையும், பிணிகளையும் போக்குவாயாக. கருமத்தை ஆசரிப்பதிலுள்ள மறதியை நீக்குவாயாக. கரு மத்திற்குப் பகையாயிருப்பதை நீக்குவாயாக. அக்கினியே! தீமை தரும் பாவங்க ளெல்லாவற்றையும் போக்குவாயாக. புத்திரர்களுடன் தனத்தை யளிப்பாயாக என்பது.

ஏழாம் மந்திரம்.

अनाधृष्यो जातवेदा अनिष्टृतो विराडग्ने क्षत्रभृदीदिहीह । विश्वा

आशाः प्रमुञ्चन्मानुषीभिर्यशिशवाभिरद्य परिपाहि नो वृधे ।

என்பது.

உரை

மேல் ஒருவராலுந் தாழ்த்தப்படாததும், தோன்றியவைகளை யுணர் கின்றதும், முன்னும் ஒருவராலுந் தாழ்த்தப்படாததும், பல்வகையாய் விளங் குவதும், வன்மையை நிறையக் கொடுப்பதுமாகிய அக்கினியே! நீ, சாந்தமாய்

மந்திரங்கள்)

இக் கருமத்தை முன்னிட்டு, தீய தொழிலில் விருப்பம் பிணி முதலியவைகளை நீக்கி என்னைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

எட்டாம் மந்திரம்.

बृहस्पते सवितर्वोधयैनं सः शितञ्चित्सन्तराः सः शिशाधि ।

वर्धयैनं महते सौभगाय विश्व एन मनुमदन्तु देवाः ।

என்பது.

உரை.

பிருகஸ்பதி, சவிதா தேவன் என்பவர்களுக்கு ஒப்பாகிய அக்கினியே ! கருமஞ் செய்வதில் வேள்வித்தலைவனான அழிவுடையவனாகச் செய்வாயாக. மற்றும், உபதேச முடையவனாகச் செய்வாயாக. பெரும் பாக்கியனாகச் செய்வாயாக. எல்லாத் தேவர்களும் நல்லவர்கள் என்று கொண்டு களிப்படைவாயாக என்பது.

ஒன்பதாம் மந்திரம்.

अमुत्रभूयादथ यद्यमस्य बृहस्पते अभिशस्ते रमुञ्चः । प्रत्यौहता

मश्विना मृच्युमस्मादेवानामग्नेभिपजाशचीभिः ।

என்பது.

உரை.

பிருகஸ்பதிக்கு ஒப்பாகிய அக்கினியே ! சுவர்க்கத்தில் நீண்டகால மிருப்பதற்கு எமவாதனைபை நீக்கினை. இனி கவலைபில்லை யென்க. அக்கினியே ! தேவர்கட்கு வைத்தியஞ் செய்யும் அசுனிவிகள், எமது வேள்வித்தலைவனை, அவமிருத்துவினின்றும் பாதுகாப்பார்களாக என்பது.

பத்தாம் மந்திரம்

उद्वयं तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म

ज्योतिरुत्तमम् ॥

என்பது.

உரை.

இருளைப் போக்கும் தன்மையால் எல்லாவற்றிற்கு மேலாக ஒளியை, பார்க்கின்ற யாம், தேவர்களுக்குள் சூரியனுபிருக்கின்ற சிறந்த அக்கினியை அடைந்தோம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

மேற்கூறிய மந்திரங்கள் பத்தையுங் கூறி, சமித்துக்களை வைப்பதை முடித்து விடல் வேண்டுமென்பதாம்.

எண்டு, ச்ருச்யாகார ஹோமஞ் செய்தும்பொது மேல்வரும், அ.நா-8 மங்கி-13-ளால் ஆகார ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'வாகசி ப்ராஜாபத்யா' என்பது முதலிய மந்திரந்தால், ஓமத்தைப் போற்றுதலும் வேண்டும்.

ஏழாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

எட்டாம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

ऊर्वाः प्रयाज याज्याः स्युर्द्वाद्दशाऽप्रीति नामिकाः ।

हिर सुवाधार होमो चः प्राणेति द्वयं द्वयम् ॥ १ ॥

याज्यानुवाक्ये हि वपा पुरोडाश इविःपु ताः ।

यश्चिद्विकल्पितो मन्त्र इति विंशति रीरिताः ॥ २ ॥

ஆப்பிரிகைகள் என்னும் பசுப் பிரயாஜங்கள் பத்தையுஞ் செய்தல், ஆகார ஹோமஞ் செய்தல், வபை, புரோடாசம் அவிகள் என்பவைகளுக்கு முறையே இரண்டிரண்டாக ஆறு யாஜ்யா நவாக்கியங்கள். சுற்றிற்கு விகல்பம் என்பது.

நான்காம் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

எட்டாம் அநுவாகம்.

ஐந்து பஞ்சாதிகளுக்கு மேல் முப்பத்துநான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

ஆப்பிரி என்னும் பிரயாஜ யாஜ்யங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.

ऊर्वा अस्य समिधो भवन्त्यूर्वा शुक्रा शोचीऽप्यमे ।

द्युमत्तमा सुप्रतीकस्य सूनोः । तनूनपादसुरो विश्वेवदा देवो देवेषु

देवः । पथ आनक्तिमध्वा घृतेन । मध्वा यज्ञक्षसे ग्रीणानो

नराशःसो अमे । सुकृद्देवस्सविता विश्ववारः । अच्छायमेति

(மந்திரங்கள்)

சுவஸா வृதேனடனோ வहिर्நமஸா । அग्निஃசுவோ அध्वரேபு प्रयत्ஸு ।
 स यक्षदस्य महिमानमग्नेस्स ॥ १ ॥ ईमन्द्रாஸு प्रयत्ஸः । वसुश्चे-
 तिष्ठो वसुधातमध । द्वारோ देवीरन्वस्य विश्वे वताददन्ते अग्नेः ।
उरुव्यचसो धाम्ना पत्यमानाः । ते अस्ययोपणे दिव्येन योना
वुषासानक्ता । इमं यज्ञमवतामध्वरन् । दैव्या होता रावूर्ध्वमध्वर-
न्नोऽग्ने जिह्वामभिगृणीतम् । कृणु तन्नस्विष्टष्टिम् । तिस्रो देवीर्वहि-
रेदः सदन्तिवडा सरस्वती ॥ १ ॥ भारती । महीगृणाना । तन्नस्तु-
रीपमद्भुतं पुरुक्षुत्वष्टा सुवीरम् । रायस्पोपं विष्यतुनाभिमस्मे ।
वनस्पतेऽवसृजा राणस्त्मना देवेषु । अग्निर्हव्यः शमिता सूदयाति ।
अग्ने स्वाहा कृणु हि जातवेद इन्द्राय हव्यम् । विश्वे देवा हविरि-
दञ्जुपन्ताम् । हिरण्यगर्भस्समवर्ततो ग्र भूतस्य जातः पतिरेक
आसीत् । सदाधार पृथिवीन्द्याम् ॥ २ ॥ उतेमाङ्कस्मै देवाय हविषा
विधेम । यः प्राणतो निमिपतो महित्वैकइद्राजा जगतो
बभूव । य ईशे अस्यद्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा
विधेम । य आत्मदा बलदायस्य विश्वे उपासते प्रशिषं यस्य
देवाः । यस्य छायाऽमृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम ।
यस्ये मेहि मवन्तो महित्वा यस्य समुद्र ः रसया सह ॥ २ ॥ आहुः ।
यस्येमाः प्रदिशो यस्य वाहूकस्मै देवाय हविषा विधेम । यं क्रन्दसी
अवसातस्तभाने अभ्यैक्षतां मनसा रेजमाने । यत्राधिस्र उदितौ-
व्येति कस्मै देवाय हविषा विधेम । येनद्यौ रुग्नां पृथिवीच दृढे
येन सुवः स्तभितं येन नाकः । यो अन्तरिक्षे रजसो विमानः

कस्मै देवाय हविषा विधेम । आपो ह्यन्महतीर्विश्वम् ॥ ४ ॥
आयन्दक्षन्द्धाना जनयन्तीरग्निम् । ततो देवानान्निर्वर्ततासुरेकः
कस्मै देवाय हविषा विधेम । यश्चिदापो महिना पर्यपश्यदक्षन्द-
धाना जनयन्तीरग्निम् । यो देवेष्वधिदेव एक आसीत्कस्मै देवाय
हविषा विधेम ॥ ५ ॥

வழாம் அதுவாகத்தில், அக்கினி சயனத்திற்கு அங்கமாகிய பசுவின் சமித்து மந்திரங்கள் கூறப்பட்டன. இதில், ஆப்பிரி என்னும், பிரயாஜ யாஜ்யாவாக்கியங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆப்பிரி = பிரியத்தை உண்டாக்கு வன.

முதல் விகியோகம்

முதல் மந்திரம்

ऊर्ध्वा अस्य समिधो भवन्त्यूर्ध्वा शुक्रा शोचीः प्यग्नेः ।

धुमत्तमासु प्रतीकस्य सूनोः ।

என்பது.

உரை.

எல்லாப் பிரயாஜை ஹோமங்கட்கும் அக்கினி ஒன்றே பல்வகை வடிவாய் ஒரு தேவதையாபிடுக்கின்றது. அவற்றுள், இது 'சமித்' என்னும் அக்கினி விசேடமாம். சமித் = மிகப் பிரகாசித்தல். மலர்முகம் புத்திரனைப் போல் இன்பந்தரும் சமித் என்னும் இவ்வக்கினியின், மேலோக்கின்ற வடிவங்கள், எமது நலத்தின் பொருட்டு மேலே யெழுவனவாகுக. அங்ஙனம் மேலேயெழுவதால், வெண்மையான உத்தமச் சுவாலைகள் அநிசயமாய் உண்டாகுக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்.

तन्नूतपादसुरो विश्ववेदा देवो देवेषु देवः । पथ आनक्ति मध्वा घृतेन ।

என்பது.

உரை.

பிராணனை யளிப்பதும், தேவத்தன்மையை யுடையதும் தேவர்களாலும் பூசிக்கப் பெறுவதுமாகிய தநூதபாத் (உடம்பைப் பாதுகாக்கின்றது) என்னும்

மந்திரங்கள்)

அக்கினி விசேடமானது, சுவர்க்கத்திற்குச் சாதனமான அவிக்கை, இன்சுவையுடைய நெய்யால் நனைக்குக என்பது. இம் மந்திரம், ததாநபாத் என்னும் அக்கினியை வழிபடும் பிருகு கண முதலானவர்களுக்கு மாத்திரம் உரியது.

மூன்றாம் மந்திரம்

मध्वा यज्ञक्षसे प्रीणानो नराशंसो अग्ने । सुहृदेवस्सविता
विश्ववारः ।

என்பது.

உரை

குறைவைப் போக்குவதும், விளக்க முடையதும், எம்மைக் கருமத்திற் செலுத்துவதும் பாவங்களனைத்தையும் போக்குவதுமாகிய நராசம்ஸ. மென்னும் அக்கினியே! நீ, மனிதர்களைப் போற்றத்தக்க இன்சுவையுடைய நெய்யால் களிப்புற்று இந்த வேள்வியை யடைவிப்பாயாக என்பது, இம் மந்திரம் வசிஷ்டகணத்தார் முதலானோர்க்கு மாத்திரம் உண்டு.

நான்காம் மந்திரம்

अच्छायमेति शवसा घृतेनेडानो वह्निर्मसता । अग्निं मृचो
अध्वरेषु प्रयत्सु ।

என்பது.

உரை

துதிப்பிரியமானதால் 'இடா' என்னும் பெயர்பூண்ட அக்கினி வன்மையுடையதா யிருந்து வேள்வியை யடைவதற்குச் செல்லின்றது. அத்தகைய அக்கினியை வேள்விகளில் அடைந்தபோது சுருவிலுள்ள நெய்யால் வழிபாடு செய்வோம் என்பது.

ஐந்தாம் மந்திரம்.

स यक्षस्य महिमानमसेस ईमन्द्रासु प्रयसः । वसुधैतिष्ठो वसुधातमश्च ।

என்பது.

உரை

'பர்ஹி' என்னும் அக்கினி விசேடம். இந்தப் பொது அக்கினியின் மகிமையைப் பூசை செய்க, பர்ஹி என்னும் அக்கினி மிகுந்த வழிபாட்டோடு கூடியதாம். மற்றும், இவ்வக்கினியே மக்களை வாழ்விப்பதும் சிறப்பாக வுணர்வதும், எசமானன் பொருட்டு தனத்தை வைத்திருப்பதுமாம் என்பது.

ஆறாம் மந்திரம்

द्वारो देवीरन्वस्य विश्वे व्रता ददन्ते अग्नेः । उरुव्यच सोधाम्ना
पत्यमानाः ।

என்பது.

உரை

வீரிந்த ஒளிரையபுடைய, துவாரம் என்னும் பெண் வடிவையுடைய ஒரு அக்கினி விசேடமானது முதலில் அக்கினியின் விரதத்தை ஆசரிக்கின்றது. பிறகு அதைக் கழுவி அவ்வக்கினிக்குரிய கருமங்கள் அவிகளாற் செய்யப் படுகின்றன என்பது.

ஏழாம் மந்திரம்

ते अस्य योषणे दिव्येन योना वृषासा नक्ता । इमं यज्ञमवतामध्वरज्ञः ।

என்பது.

உரை.

தம்முள் ஒன்றற்கொன்று கடியுள்ளவைகளும், விண்ணாலகிலுள்ள கிருமேனிபோன்ற கிருமேனிகளையுடையவைகளுமான உஷாசகால அக்கினியும், நந்தா என்னும் இராத்நிரி கால அக்கினியும், எம்முடைய இந்த வேள்வியை இவ்விடத்தில் கோலையின்றிப் பாதுகாப்பனவாகுக என்பது.

எட்டாம் மந்திரம்.

दैव्या होता रावूर्ध्व मध्वरज्ञोऽगोज्ञा मभिगृणीतम् । कणु तच्चस्विष्टिम् ।

என்பது.

உரை

தெய்வீகமான ஹோதாக்களென்னும் இரண்டு அக்கினிகளே ! நீங்கள், சுவாலையாகிற நாக்கைக்குறித்து மேலேமூம்பும் எம்முடைய இந்த வேள்வியை பிரகடனஞ் செய்துவைப்பீர்களாக. மற்றும், குறைபை நீக்கி இவ் வேள்வியை இனிது செய்வீர்களாக என்பது.

ஒன்பதாம் மந்திரம்.

तिस्रो देवीर्वाहिरेदं सदनृत्विडा सरस्वती । भारती महीगृणाना ।

என்பது.

மந்திரங்கள்)

உரை.

இடா, சரசவதி, பாரதி என்னும் பெயர்பூண்ட அக்கினி முர்த்திகள்
மூவர்களும், இந்த வேள்வியை யடைவார்களாக. வந்த ஒவ்வொருவரும்
வேள்வியை மிகப் பிரகடனஞ் செய்வார்களாக என்பது.

பத்தாம் மந்திரம்.

तन्नस्तुरीपमद्भुतं पुरुशुत्वष्टा सुधीरम् । रायस्पोषं विष्यतु नाभिमस्मे ।

என்பது.

உரை.

‘துவஷ்டா’ என்னும் ஒரு அக்கினி விசேடமானது, விரைவில் அடையத்
தக்கதும், கோ, குகிரை முதலிய பல்வகையானதால் அதிசய முடையதும்,
பலராற் போற்றத்தக்கதும், வீரமாகிய குழந்தையை யுடையதும், வண்டியின்
ஆரக்கால்போல் சுற்றத்தார்கட்குப் பற்றுக்கோடா யுள்ளதுமாகிய ஐசுவரி
யத்தை எமக்கு அளிக்குக என்பது.

பதினோராம் மந்திரம்.

वनस्पतेऽवसृजा रराणस्मना देवेषु । अग्निहव्यं शमिता सूदयाति ।

என்பது.

உரை.

வனஸ்பதி என்னும் அக்கினி விசேடமே! நீ, ஈகையுடையதாயிருந்து
எம்மால் வேட்கப்படுகின்றவைகளுள் கொடுத்த அவியை தானாகவே உண்
டாக்குவாயாக. எம்மாற் போற்றப்பெற்ற இவ்வக்கினி, பாவத்தைப் போக்கு
வதாய் எமது அவினைத் தேவர்களுக்கு உரித்தாக்குக என்பது.

பன்னிரண்டாம் மந்திரம்.

अग्ने स्वाहा रुणुहि जातवेद इन्द्राय हव्यम् । विश्वे देवाहविरिदञ्जुपन्ताम् ।

என்பது.

உரை.

சுவாஹாகாரத்தை அபிமானிக்கும் சாதவேதம் என்னும் அக்கினி,
இந்திரன் பொருட்டு இந்த அவியை சுவாகாகாரஞ் செய்க. எல்லாத் தேவர்க
ளும் அவ்வக்காலத்தில் யாம் கொடுக்கும் அவியை அருந்துவார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

மேற்கூறிய இப் பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலும் பதினொரு பிரயாஜை களைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பிரயாஜைகள் பதினொன்று வீருக்க, மந்திரங்கள் பன்னிரண்டானது எவ்வாறெனின்? இரண்டாவது மந்திரத்தையும் மூன்றாவது மந்திரத்தையும் ஒவ்வொரு குலத்தார்கள் எற்றுக் கொள்ளுகலால் பதினொன்று என்பது பொருத்தமாம் என்பதை யுணர்க.

இரண்டாம் விகியோகம்.

மந்திரம் :

हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् । सदाधार
पृथिवीन्ध्यामुते माङ्गस्मै देवाय हविषा विधेम ।

என்பது.

உரை

பிரமாண்டத்தில் கருப்பமாய் இருத்தவின் பிரமாவுக்கு இரணிய கருப்ப ரென்று பெயர். அத்தகைய பிரமர் கிருட்டிக்கு முன் தேகத்தோடு கூடின வராயினர். அப்பிரமரே, உண்டாகிய உலகங்களனைத்திற்கும் இறைவராவார். அவரே, வானையும் மண்ணையும் தாங்குகின்றவர். ஆகாரமென்னும் அவியால் அவருக்கு வழிபாடு செய்கின்றோம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் ஆகாரஹோமம் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம். இது, முன் ஆகார ஹோமத்திற்கு விகியோகப்பட்டது.

இனி பிரசாபத்திய பசுவிற்கே யாஜ்யாறு வாக்கியங்கள் உரியன. அவற் றுள்ளும் வபைக்குக்கூற வேண்டியவைகளுள், வேட்போன், 'प्रजापतये उगस्य वपाया मेदसोऽनुग्रहि' என்று ஏவிய பிறகு மைத்திராவருணன் கூற வேண் டியவைகளாம் என்பதை யுணர்க.

மூன்றாம் விகியோகம்.

முதலாவது புரோதுவாக்கிய மந்திரம்.

यः प्राणतो निमिषतो महित्वैकइद्राजा जगतो वभूव । यईशे अस्य
द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम ।

என்பது.

மந்திரங்கள்)

உரை.

பிரசாபதி ஒருவரே, கண் திறக்கும் உயிர்களனைத்திற்கும் தமது மகிமைபால் அரசனாயிருக்கின்றார். இதுபற்றியே, இரு கால்களாயுடைய மக்கட்கும், நான்கு கால்களை யுடைய விலங்குகட்கும் நியமஞ் செய்வதில் அவர் வல்லவர். அதற்கைய தேவருக்கு அகியால் வழிபாடு செய்கின்றோம் என்பது.

இரண்டாவது யாஜ்யா மந்திரம்.

य आत्मदा बलदा यस्य विश्व उपासते प्रशिपं यस्य देवाः । यस्य
छायाऽमृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम ।

என்பது.

உரை.

உடம்பினுள் சீவனாய் ஆன்மாவைக் கொடுக்கின்றவனும், வன்மையைக் கொடுக்கின்றவனும், எல்லாராலும் மீறப்படாத ஆணையை யுடையவனும், முத்தியை நிழலைப் போல் சுவாதீனமாகவுடையவனும், உயிர்களின் இறப்பையும் நிழல் போல் சுவாதீனமாக இருக்கப் பெற்றவனுமாகிய பிரசாபதி தேவனுக்கு அகியால் வழிபாடு செய்கின்றோம் என்பது.

புரோடாச யாஜ்யா வாக்கியங்களுள்
முதல் மந்திரம்

यस्य मेहि मवन्तो महित्वा यस्य समुद्र रसया सहा आहुः ।
यस्य माः प्रदिशो यस्य वाहूकस्मै देवाय हविषा विधेम ।

என்பது.

உரை.

இமயமலை முதலிய மலைகளனைத்தையும் சுவாதீனமாக வுடையவரும், பூமியுடன் இருக்கும் கடலையும் : சுவாதீனமாக வுடையவரும், காணப்படும் திசைகளைச் சுவாதீனமாகவுடையவரும், இரண்டு தோள்களையும் தர்மா தருமங் களாக வுடையவருமாகிய புரோடாபதி தேவருக்கு அகியால் வழிபாடு செய்கின்றோம் என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்.

यं क्रन्दसी अवसातस्तभाने अभ्यैक्षेतां मनसा रेजमाने । यन्नाघिसुर
उदितौव्येति कस्मै देवाय हविषा विधेम ।

என்பது.

உரை

தேவர்களும், மனிதர்களும் நிலைத்தற் பொருட்டு நிறுவியவைகளான வானும் மண்ணும், தம்மைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று நியமித்தலால் கேட்டுக் கொள்ளப் பெற்றவரும், சூரியன் உதிப்பதற்கு ஆதாரமாயிருக்கின்ற வருமாகிய பிரமாவுக்கு அவியால் வழிபாடு செய்கின்றோம் என்பது.

அவிகளின் யாஜ்யா வாக்கியங்களுள்

முதல் மந்திரம்

येनद्यौरग्रा पृथिवीच दृढे येन सुवस्तभितं येन नाकः । यो अन्तरिक्षे
रजसो विमानः कस्मै देवाय हविषा विधेम ।

என்பது.

உரை

பாவிகளால் அடைதற்குரிய வானையும் மண்ணையும் நிறுவியவரும், புண்ணியஞ் செய்தவர்கட்குச் சுவர்க்க சுகத்தை நியமித்தவரும், துன்பமின்றிய முத்தியை ஞானிகட்கு நியமித்தவரும், எட்ச கந்தருவர் முதலானோருக்கு விமானங்களை யுண்டாக்கியவருமாகிய பிராசபதி தேவருக்கு அவியால் வழிபாடு செய்கின்றோம் என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்

आपोह यन्महतीविंश्वायन्दक्षन्दधाना जनयन्तीरशिम् । ततो
देवानान्निरवर्ततासुरेकः कस्मै देवाय हविषा विधेम ।

என்பது.

உரை

நீரை உலகமாய்ச் செய்தவரும், அக்கினி சயனத்தில் வல்லுநனாகிய வேள்வித்தலைவனை உண்டாக்கியவரும், சயனஞ் செய்யும் அக்கினியை உண்டாக்கியவரும், எல்லாத் தேவர்களும் வாழ்தற்குரிய பிராண வடிவருமாகிய பிரசாபதிக்கு அவியால் வழிபாடு செய்கின்றோம் என்பது.

இதற்கே விகல்ப மந்திரம்.

यथिदापो महिना पर्यपश्यदक्षन्दधाना जनयन्तीरशिम् । यो देवेष्वधि
देव एक आसीत्कस्मै देवाय हविषा विधेम ।

என்பது.

மந்திரங்கள்)

உரை.

அக்கினியை உண்டாக்கும் நீரை, தனது மகிமையால் உலகமாக்குவதன் பொருட்டு நோக்கியவரும், தேவர்கட்குள் மிகச் சிறந்தவருமாகிய பிரசாபதி தேவருக்கு அவிதால் வழிபாடு செய்கின்றோம் என்பது.

எட்டாம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் அநுவாகத்தின் அநுபந்தம்.

பிரசாபத்திய பசுபந்த யாகம் கொளிப்பாட்ட சந்திரமானதால் தட்சிணை கொடுத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'वायव्यम् (प्राजापत्य) द्वादशकपालं' அதாவது பிரசாபதி தேவதைக்கு பன்னிரண்டு மண் அகல்கள் வைத்துப் புரோடாசஞ் செய்தல் முதல் 'ऐन्द्रप्राणः' என்பது வரையில் செய்து கொண்டு, ஆட்டுக் கடாவின் தலையை வெட்டி அதில் மண்ணைப் பூசி வைத்து விடல் வேண்டும். ஏனைய கிரியைகளையும் பசுபந்தத்திற் செய்ததுபோலவே செய்து முடித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பசு முடிந்ததும், பிரவர்க்யம், சம்பரணஞ் செய்தல் அக்கினிஷ்டோமத்திற் கூறியவாறேயாம்.

பிறகு, நான்தி செய்தல் வேண்டும். மீண்டும், 'आय्यं पशवः' என்பது முதலியவைகளைச் சோமயாகத்திற்கு செய்தபடியே செய்தல் வேண்டும்.

இனி, (1) अग्निं वैश्वानरं द्वादशकपालं, (2) आमा वैष्णव मेकादशकपालं, (3) अदित्यै चक्षु, அதாவது, வைசுவானருக்கு மண் அகல்கள் பன்னிரண்டு வைத்துப் புரோடாசஞ் செய்தும், அக்கினிக்கும் வீஷ்ணுவிற்கும் பதினொரு மண் அகல்கள் வைத்துப் புரோடாசஞ் செய்தும், அதிதி தேவதைக்குப் பொங்கல் செய்தும் திக்ஷணிய இஷ்டிகளை முடித்து விட்டு, பிராக்வம்சம் அநாவது கிழக்கு துறியாக முங்கில்லோப் போட்டிக் கட்டும் கொட்டகை போடுதல் முதல் திக்ஷாகுமி வரை சோமயாகத்திற்குச் சொல்லியவாறே செய்து கொள்ளல் வேண்டும். அதாவது 'आकूयै प्रयुजे' என்பது முதலான ஐந்து ஆகுதிகளை யுஞ் செய்து கொள்ளல் வேண்டும். இனி மேல்வரும் 'அநுவாகத்தால் அக்கினியை உண்டாக்கல் வேண்டும் என்க.

ஒன்பதாம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

ஆகூதி சஸமிதி¹க்ஷாஹுதிமா²சிவதி³ச ட்யா⁴ ।
 பூர்வா⁵மௌ⁶ ப்ரணக்யோ⁷ஸா⁸ மித்ரா⁹க்ஷரै¹⁰: சமி¹¹த்யதே ॥ 1 ॥
 ஹ்¹²ஸ: க்ரு¹³ஸுகமா¹⁴தத்¹⁵தே¹⁶ பர¹⁷வீ¹⁸க¹⁹க்ஷ²⁰தீ²¹ பர²²ம²³ ।
 ச²⁴மீ²⁵ம²⁶யீ²⁷ சீ²⁸த²⁹ஜா³⁰த³¹ தி³²ஸ³³மி³⁴த்ரோ³⁵ப³⁶தி³⁷தே³⁸ ॥ 2 ॥
 ந³⁹வ⁴⁰ஸே⁴¹த்⁴²வ⁴³நு⁴⁴வா⁴⁵கே⁴⁶ஃ⁴⁷ஸி⁴⁸ம⁴⁹ந்⁵⁰ம⁵¹த்ரா⁵²: ப⁵³ௌ⁵⁴ஷ⁵⁵ வ⁵⁶ர்⁵⁷ணி⁵⁸தா⁵⁹: ।

திக்காசூதிகளைச் செய்தல், உகாவை ஆகவனீயந் தீபில் வைத்தல், நெருப்பைச் சேர்ந்து வைத்தல், இறைப்புகிறித் தூள் முஞ்சம் புல்களை நெய்யில் தோய்த்து வைத்தல், சொத்தைக்காராக் குச்சிலை வைத்தல், வன்னிக் குச்சிலை வைத்தல், எழுந்த தீயைப் போற்றுதல்.

நான்காம் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

ஒன்பதாம் அநுவாகம்.

ஐந்து பஞ்சாதிகளுக்கு மேல் இருபது பதங்களைக் கொண்டது.

உகா, என்னும் மண் தோட்டியில் அக்கினியை யுண்டாக்குதற்குரிய
 மந்திரங்கள். :

ஆகூ¹தி²ம³ஸி⁴ ப்ர⁵யு⁶ஜ⁷ ஸ்⁸வா⁹ஹா¹⁰ ம¹¹னோ¹²மே¹³தா¹⁴ம¹⁵ஸி¹⁶ ப்ர¹⁷யு¹⁸ஜ¹⁹ ஸ்²⁰வா²¹ஹா²²
 சி²³த²⁴ வி²⁵ஜ்²⁶நா²⁷த²⁸ம²⁹ஸி³⁰ ப்ர³¹யு³²ஜ³³ ஸ்³⁴வா³⁵ஹா³⁶ வா³⁷சோ³⁸ வி³⁹த்ய⁴⁰தி⁴¹ம⁴²ஸி⁴³ ப்ர⁴⁴யு⁴⁵ஜ⁴⁶ ஸ்⁴⁷வா⁴⁸ஹா⁴⁹
 ப்ர⁵⁰ஜா⁵¹ப⁵²த⁵³யே⁵⁴ ம⁵⁵ந⁵⁶வே⁵⁷ ஸ்⁵⁸வா⁵⁹ஹா⁶⁰ஃ⁶¹ஸ்யே⁶² வை⁶³ஸ்⁶⁴வா⁶⁵ந⁶⁶ரா⁶⁷ய⁶⁸ ஸ்⁶⁹வா⁷⁰ஹா⁷¹ வி⁷²ஸ்வே⁷³ தே⁷⁴வ⁷⁵ஸ்ய⁷⁶
 நே⁷⁷து⁷⁸ம⁷⁹தோ⁸⁰ வृ⁸¹ணீ⁸²த⁸³ஸ⁸⁴ஸ்ய⁸⁵ வி⁸⁶ஸ்வே⁸⁷ரா⁸⁸ய⁸⁹ இ⁹⁰பு⁹¹த்ய⁹²சி⁹³ து⁹⁴ம⁹⁵ந்⁹⁶ வृ⁹⁷ணீ⁹⁸த⁹⁹ பு¹⁰⁰ஸ்ய¹⁰¹ஸே¹⁰²
 ஸ்¹⁰³வா¹⁰⁴ஹா¹⁰⁵ மா¹⁰⁶ சு¹⁰⁷மி¹⁰⁸த்யா¹⁰⁹மா¹¹⁰சு¹¹¹ரி¹¹²ஸோ¹¹³ ட்¹¹⁴ஹ்¹¹⁵ஸ்வ¹¹⁶ வீ¹¹⁷த்ய¹¹⁸ஸ்வ¹¹⁹ஸு¹²⁰ । அ¹²¹ம¹²²வ¹²³ து¹²⁴ஷ்¹²⁵ணு¹²⁶
 வீ¹²⁷ர¹²⁸ய¹²⁹ஸ்வ¹³⁰ ॥ 1 ॥ அ¹³¹ஸி¹³²த்ரே¹³³த¹³⁴ க¹³⁵ரி¹³⁶ஷ்ய¹³⁷த¹³⁸: । ட்¹³⁹ஹ்¹⁴⁰ஸ்வ¹⁴¹தே¹⁴²வி¹⁴³ து¹⁴⁴தி¹⁴⁵வி¹⁴⁶
 ஸ்¹⁴⁷வ¹⁴⁸ஸ்த¹⁴⁹ய¹⁵⁰ அ¹⁵¹சு¹⁵²ரி¹⁵³மா¹⁵⁴யா¹⁵⁵ ஸ்¹⁵⁶வ¹⁵⁷த்யா¹⁵⁸ க்ரு¹⁵⁹தா¹⁶⁰ஃ¹⁶¹ஸி¹⁶² । ஜு¹⁶³ஹ்¹⁶⁴ந்¹⁶⁵தே¹⁶⁶வா¹⁶⁷நா¹⁶⁸மி¹⁶⁹த¹⁷⁰ம¹⁷¹ஸ்து¹⁷²
 ஹ்¹⁷³வ்ய¹⁷⁴மா¹⁷⁵ரி¹⁷⁶ஷ்டா¹⁷⁷ த்¹⁷⁸வ¹⁷⁹ஸு¹⁸⁰தி¹⁸¹ஹி¹⁸² ய¹⁸³ஜ்¹⁸⁴ அ¹⁸⁵ஸி¹⁸⁶ம¹⁸⁷ந்¹⁸⁸ । மி¹⁸⁹த்ரீ¹⁹⁰தா¹⁹¹ மு¹⁹²ஸ்தா¹⁹³ந்¹⁹⁴பை¹⁹⁵பா¹⁹⁶மா¹⁹⁷

(தீயுண்டாக்கல்)

பெதி । புதா தெ பரிததாமயம்த்யை । டூந்: ஸபிபாஸுதி: ப்ரதனோ ஹிதா
 வரேய: । ஸஹஸஸ்புத்ரோ அதுயுத: । பரஸ்யா அபிஸ்வதோஸ்வரா
 அம்யா ॥ 2 ॥ தர । யத்ராஹ மஸிமதாஸ்வ । பரமஸ்யா: பராஸ்தோ
 ரோஹிதஸ்ய இஹாஸஹி । புரீப்ய: புருபிரியோஸ்மே த்வம் தராமூத: । சீத த்வம்
 மாதுரஸ்யா உபஸ்த்யே வித்வான்யஸ்தே வயுநானி வித்வான் । மைநாமாசிபா மா
 தபஸாஸபிஷ்ஸுதோஸ்ஸந்தரஸ்யாஸ்ஸுகஜ்யோதிவிபாஹி । அந்தரஸ்தே ருதா
 த்வஸுரவாயே ஸதநேஸ்வே । தஸ்யாஸ்த்வம் ஹரஸா தபஸ்யாத்வேதஸிஸவோ பவ ।
 சிவோ பூத்வா மஹாமஸ்தேயோ சீதசிவஸ்த்வம் । சிவா: க்ருத்வா திஸ-
 ஸவா: ஸ்வாஸ்வ யோநி மிஹாஸத: ॥ 3 ॥

எட்டாம் அதுவாசத்தில், ஆப்சிரியங்கள் என்னும் யாஜ்யாநுவாக்ஷயங்
 கள் கூறப்பட்டன. உதானில் தீயுண்டாக்கல், இதில் கூறப்படுகின்றது.

முதல் விநியோகம்

ஏழு மந்திரங்களால் ஆறாதிக்கள் செய்வதில்

முதல் மந்திராதி

ஆகூதிமயி ப்ரயுஜஸ்வாஹா ।

என்பது

உரை

அதுட்டானத்தைப் பற்றிய எமது சங்கற்பத்தை உண்டாக்கி வைக்கும்
 அக்கினியைக் குறித்து இவ்வாகூதி அர்ப்பணமாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வேட்போன், இம் மந்திரத்தால், முதலாவது ஆகுதியைச் செய்தல்
 வேண்டுமென்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், 'அஸ்ய இத்' என்று தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவது மந்திராகுதி.

मनोमेधामग्निं प्रयुजः स्वाहा ।

என்பது.

உரை

அறுட்டிக்குத்தக்கதை நிலைந்தும் மனம், கிளைத்ததை ம. எ. ன். ன். னில் வைக்கும் வல்லுனாக் தன்னார் என். னாம் இரண்டாவதுச் செய்கிக்கும் அக்கிவினையக் குறித்து இவ்வாகுதி அர்ப்பணமாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் இரண்டாமாகுதியைச் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ்செய்தல் வேண்டும்.

—

மூன்றாம் மந்திராகுதி.

चित्तं विज्ञातमग्निं प्रयुजः स्वाहा ।

என்பது.

உரை

சித்தம் அறியாத கருமாறுட்டானத்தை அறியவும், அறிந்து அறுட்டிக் கவும் செய்கிக்கும் அக்கினிக்கு இது அர்ப்பணமாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் மூன்று மாகுதியைச் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், 'அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல்வேண்டும்.

—

நான்காம் மந்திராகுதி.

वाचो विधृतिमग्निं प्रयुजः स्वाहा ।

என்பது.

உரை

மந்திரத்தை ஒதுவதில் வாக்கிற்கு மிக வல்லுநத்தன்மையைச் செய்கிக்கும் அக்கினிக்கு இது அர்ப்பணமாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், நான்காமாகுதியைச் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், 'அக்னய இதம்' என்று தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

—

தீயுண்டாக்கல்)

ஐந்தாவது மந்திராகுதி.

प्रजापतये मनवे स्वाहा ।

என்பது.

உரை

மனிதர்களை யுண்டாக்கும் பிரசாபதி தேவதைக்கு இது அர்ப்பிக்கப்படுகின்றது என்பது.

வேள்வித்தலைவன், 'பிரசாபதய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஆறாவது மந்திராகுதி
अग्नये वैश्वानराय स्वाहा ।

என்பது.

உரை

எல்லா மக்கட்கும் அறுக்கிரகஞ் செய்யும் வைசுவானரா அக்கினிக்கு இது அர்ப்பணமாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் ஆறாவது ஆகுதியைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம். வேள்வித்தலைவன், 'அக்னயே வைசுவானராயேதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஏழாவது மந்திராகுதி.

विश्वेदेवस्य नेतुर्मतो वृणीतसख्यं विश्वेश्वराय इषुष्यसि धुम्नं वृणीत
पुष्यसे स्वाहा ।

என்பது.

உரை

உலகத்தை அடக்கியாளும் தேவனுடைய அறுக்கிரகத்தை, வேள்வித்தலைவனுடைய மனிதன் வேண்டுகின்றான். உலக சனத்திற்கு நீ இறைவனாயிருக்கின்றாய். துதியால் புஷ்டியடைகின்றாய். வேள்வியைக் காப்பாற்றாதற் பொருட்டுத் தனத்தை வேண்டுகின்றான். இந்த அவி உனக்கு அர்ப்பணமாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் சுருவில் பன்னிருமுறை நெய் யெடுத்துக்கொண்டு ஏழாமாகுதியைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், 'வாதி ப்ராஜ்' என்பது முதலிய மந்திரத்தைச் செபித்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'காலாமனே சவித்ர இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சுண்டுச் சூத்திரப்படி, கருமான் தோலால் வேள்விக் தலைவனுக்குத் தீட்சை செய்து வைப்பது முதல் கொண்டு, விரல்களை மடக்கிக் கொள்ளும் வரை சோமயாகத்திற் செய்தது போன்றே செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, சனால் பஞ்ச முதலிய மெல்லிய தூசுகளை உகாவில் நிறுத்தி வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இரண்டாம் விநியோகம்.

உகாவைத் தீயில் வைத்தல்

முதல் மந்திரம்

मा सु भित्थामासुरियो ह॑ ह्रस्व वीडयस्व सु । अस्वधृष्यु वीरयस्व
अग्निश्चेदं करिष्यथः ।

என்பது.

உரை

உகாவே! (மண் தொட்டியே!) நீ, இரண்டாய் உடைந்து போகாதே. மற்றும், கீறிப்போய் விடாதே. உடையாமலிருக்க உறுதி கொள்வாயாக. உடையாதிருக்க, தனது அங்கங்களை வலிப்படுத்திக் கொள்வாயாக. தைரியாம்பாளே! நீ, அன்னை போல், வீரமார் தன்மையுடன் இதில் இருப்பாயாக. அக்கினியும் நீயும் சேர்ந்து எமது கருமத்தைச் செய்வீர்களாக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்

ह॑ ह्रस्व देवि पृथिवि स्वस्त्य आसुरी माया स्वधया कृताऽसि ।

जुष्टदेवानामिदमस्तु हव्यमरिष्टा त्वमुदिहि यज्ञे अस्मिन् ।

என்பது.

உரை

மண்டலிவாகிய உகா தேவியே! நீ, எசமானன் பொருட்டு உடையா திருப்பாயாக. உணவுப் பொருள் நிமித்தமாக, ஆசுரிமாயா போல் இரண்டு முலைகளுடன் நீ உண்டாயிருக்கின்றாய்; உன்னிடத்திலிருந்து உண்டாக்கப் பட்ட அவிகள் தேவர்கட்குப் பிரியமா யிருக்கின்றன. நீ; ஒருவராலேனும் துன்புறுத்தப்படாதவளாய் இவ் வேள்வியில் எழுந்திருப்பாயாக என்பது.

தீயுண்டாக்கல்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும், உகாவை ஆகவனியத் தீயின் மீது எடுத்து வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மூன்றாம் விநியோகம்

நெருப்பைத் தள்ளிவிடல்

மந்திரம் :

सिन्धैता सुखांतपैषामाभेदि । एतां ते परिदाम्यभिर्यै ।

என்பது.

உரை

மித்திர தேவதையே! நீ, இந்த உகாவைச் சூடாக்குவாயாக. இது உடையாமளிருக்குக, உடையாமளிருத்தற் போருட்டு இதை உனது கையில் கொடுக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உகாவின் நாற்புறமும் வலமாக நெருப்பைத் தள்ளி வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

~~~~~

நான்காம் விநியோகம்

இழைப்புளிச் சீராயையும் முஞ்சம் புல்லையும் போடுதல்

மந்திரம் :

इन्नः सर्पिरासुतिः प्रतोहोता वरेण्यः । सहस्रपुत्रो अद्भुतः ।

என்பது.

உரை

வனத்திலுள்ள தருவையே அன்னமாக வுடையதும், நெய்யாகாரத்தை யுடையதும், பழையமையானதும், தேவர்களை யழைப்பதும், போற்றத்தக்க தாம், வன்னாவரின் புகல்வனாம், இது உகா அகலா முழுதளியின்க. அழிய வடிவுடையதுமானது. அதாவது இப்போது இடில் பற்றிக் கொள்ளும் தி யென்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இழைப்புளித்தனளையும், முஞ்சம் புல்லையும் நெய்யிற் றேய்த்து உகாவிற்குட் போடல் வேண்டு மென்பதாம்.

இவ்வாறு செய்யவே, தீயின் குட்டு மிகுதியால் உகைக்குள்ளிருக்கும் தூள் முதலியவைகளுள் தானாகவே தீபுண்டாகிவிடும். உடனே முன்னுள்ள ஆகவனீயத் தீயை அணைத்துவிடல் வேண்டும்.

ஐந்தாம் விநியோகம்

சோத்தைக் கிளாச் சமித்தை வைத்தல்

மந்திரம் :

परस्या अधिसंवतोऽवराः अभ्यातर । यत्राहमस्मिताः अव ।

என்பது.

உரை

தேவாராதனைக்கிரியைகளுட் சிறந்த வேள்விக் கருமத்திற்குத் தலைவனாகிய அக்கினியே! நீ, மிகத் தாழ்ந்த எம்மைக் குறித்து இங்கு வந்து துன்பத் தைப் போக்குவாயாக. எமது சுற்றத்தாரையும் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், உண்டாகிய தீயில் சோத்தைக் கிளாமாச் சமித்தை, வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆறாம் விநியோகம்.

வன்னிச் சமித்தை வைத்தல்

மந்திரம் :

परमस्याः परावतो रोहिदश्व इहागहि । पुरीष्यः पुरुषियोऽग्ने त्वन्तरामृधः ।

என்பது.

உரை

வேண்மைநிறக் குதிரையை யுடையதும், உகாவாகிய மண்ணிற்கு உரியதும், வேள்வித்தலைவனுக்கு மிகப் பிரியமுடையதுமாகிய நீ, தூரத்திலிருந்து இங்கு வருவாயாக. வந்து பகைவரை நீக்கி வைப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வன்னிச் சமித்தை அத் தீயில் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

தீயுண்டாக்கல்)

ஏழாம் விநியோகம்.

உண்டாகிய தீயைப் போற்றல்

முதல் மந்திரம்.

सीदत्वं मातुरस्या उपस्थे विश्वान्यग्ने वयुनानि विद्वान् । मैनामर्चिषामा
तपसाऽभिश्नु शुचोऽन्तरस्याः शुक्ज्योतिर्विभाहि ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ, உன்னுடைய சுவாலையின் குடால், ஞான வுபாயங்க
ளனைத்தையும் குடாக்கி விடாதே, மற்றும், கொளுத்தி விடாதே. மற்றும்,
மாதாவைப் போன்ற இந்த உகாவில் ஒளியுடன் விளங்குவாயாக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்.

अन्तरग्ने रुचा त्व सुखायै सद्ने स्वे । तस्यास्त्वः हरसा तपजातवेदः
शिवो भव ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! நீ, உகாவின் நடுவாகிய தனதுடத்தில் ஒளியுடன் இருப்பா
யாக. தோன்றியவைகளை யுணர்வோய்! ஒளிர்வதாகிய நீ, அந்த உகாவிற்குச்
சுகம் கொடுப்போனாகுதி என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்

शिवो भूत्वा मह्यमग्नेऽथो सीदशिवस्त्वम् । शिवाः कृत्वा दिशस्सर्वाः
स्वां योनि मिहासदः ॥

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ, எம்பொருட்டுச் சாந்தவடிவாய், மங்கலமாகி, அனைவருக்
கும் பொறுமைமுடையதாகிநிற்பாய், எல்லாத்திசைகளையும் சாந்தமாக்கிவிட்டு
உன்னிடத்தில் அதாவது உகாவில் வந்து உட்கார்ந்து கொள்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மூன்று மந்திரங்களாலும், உகாவில் உண்டாகி யிருக்கின்ற அக்கினி
யைப் போற்றல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

பத்தாம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

यदग्ने पञ्चभिः काष्ठं ब्रह्मवौदुम्बरं क्षिपेत् ।

दक्षिणाऽऽश्वत्थीमादधाति येज वैकङ्कतीं तथा ॥ १ ॥

योऽस्मभ्यं शमीकाष्ठं संशितद्वयं वाचनम् ।

दशा रुक्मं निजे कण्ठे बद्ध्वा विश्वेति मन्त्रतः ॥ २ ॥

सान्नुखा शिख्यपाशं तु स्वाम्यत्र प्रतिमुञ्चते ।

नक्तोऽजिनं चोपरिष्टात्सुपर्णोऽग्निमवेक्षते ॥ ३ ॥

सुपर्णः सामिरुत्तिष्ठेन्मन्त्राः पञ्चदशेरिताः ।

ஐந்து அத்திச்சுப்பில்களைத் தீயில் வைத்தல், அரசஞ்சுப்பிலை வைத்தல், வன்னிச்சமிதத்தை வைத்தல், வேள்வித்தலைவன் ஓதல், பொன் தகட்டைக் கட்டிக் கொள்ளல், உகர்வைக் கழுத்திற் கட்டிக் கொள்ளல், மான்தோலைக் கட்டிக் கொள்ளல், அக்கினியைப் பார்த்தல், தீயை எடுத்துக்கொண்டு எழுந் திருத்தல் என்பது.

நான்காங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

பத்தாம் அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிகட்து மேல் எட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

உகாத் தீயை கழுத்திற் கட்டிக் கொள்ளுதற்குரிய

மந்திரங்கள்.

यदग्ने यानि कानि चाऽऽते दारूणि दध्मसि । तदस्तु तुभ्य-

मिद्वृतं तज्जुपस्व यविष्य । यदर्युपजिह्विकायद्वग्नौ अतिसर्पति ।

सर्वं तदस्तु ते घृतन्तज्जुपस्व यविष्य । रात्रिं रात्रिमग्रयावं भरन्तो-

ऽश्वायेव तिष्ठते घासमस्मै । रायस्योषणं समिषा मदन्तोऽग्नेमा ते

प्रतिवेशा रिषाम । नामा ॥ १ ॥ पृथिव्यास्समिधानमग्निं राय-

ஒன்பதாம் அதுவாகத்தில், அக்கினியை யுண்டாக்குதல் கூறப்பட்டது. இதில், அக்கினியைக் கழுத்தில் தரித்துக் கொள்ளுதல் கூறப்படுகின்றது.

முதல் விநியோகம்.

அத்திமாச்சமித்துக்களைத் தீயில் வைத்து மந்திரங்களுள்.

முதல் மந்திரம்.

यदग्ने यानि कानि चाऽऽते दारुणि दध्मसि तदस्तु तुभ्यमिदधृतन्त-
ज्जुषस्व यविष्टय ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! உன் பொருட்டு, காடுகளில் தானாகவே விழுந்த எம் மரக் குச்சிகள் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கின்றேனே. அவைகளெல்லாம் நெய் போல் மிளிய முடையனவாகுக. சுட்டிளமைய! அக் குச்சிகளை யருந்துவாயாக என்பது.

—

இரண்டாம் மந்திரம்.

यदध्युपहिकायद्वम्नो भतिसर्पति । सर्वन्तदस्तुते वृतन्तज्जुषस्व
यविष्टय ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! உனது பெரிய நாக்கும் சிறிய நாக்குகளும் எந்தப் பெரிய விறகு சிறிய குச்சுகளின் அவயவங்களிலுள்ள சாரத்தை யருந்துகின்றனவோ, அத்தகைய குச்சிகளை நுகையும் என்பது விசேடம் ஏனையவை முன்போல் என்பது.

—

மூன்றாம் மந்திரம்

रात्रि२ रात्रि मप्रवायं भरन्तोऽश्वायेव तिष्ठतेघासमस्मै । रायस्पोषेण
समिषा मदन्तोऽग्नेमा ते प्रतिवेशा रिषाम ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! உன்னை யடைந்த யாம், மிகுந்த தனத்தாலும் உணவுப் பொருளாலும் களிப்புடையவராய், இரவு பகல், குதிரை லாயத்திலுள்ள சிறந்த குதிரைக்கு தினந்தோறும் புல் போடுவது போல், உனக்குச் சமித்துக் களைத் தேடிப் போட்டுக்கொண்டு துன்புறாமலிருப்போமாக என்பது.

—

தரித்துக் கொள்ளல்)

நான்காம் மந்திரம்

नाभा पृथिव्यास्समिधानमग्निं रायस्पोषाय बृहते हवामहे । इरं
मदं बृहदुक्थं यजत्रजेतारमग्निं इतनासु सासहिम् ।

என்பது.

உரை

மண் தொடர்பின் நடுவில் விளங்குகின்றதும், சமீபத்தாகிய அன்னத்தாற்
களிப்புறுவதும், மிகுந்த ஐதிகளை யுடையதும், வேள்விக்குக் காரணமும், அசு
ரர்களை வெற்றி டெறுவதும், போரில் முன் செல்வதும், எமது குற்றத்தைப்
பொறுத்துக் கொள்வதுமாகிய அக்கினியை, நனத்தின் பொருட்டு அழைக்
கின்றோம் என்பது.

ஐந்தாம் மந்திரம்

यास्सेना अभीवरीराव्याधिनी रुगणा उत । ये स्तेनायेच तस्करा-
स्तास्ते अग्नेऽपि दधाम्यास्ये ।

என்பது.

உரை.

பெருங்கூட்டத்துடன் எம்மை நோக்கி வருகின்ற சேனைகளையும், மறைந்
துள்ள கள்வரையும், வெளிப்படையான கள்வரையும், உனது வாயில் போடு
கின்றோம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இந்த ஐந்து மந்திரங்களாலும், தானாகவே விழுந்த அக்னிமாக்குச்சில்களை
உகாத்தியில் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இரண்டாவது விரியோகம்.

அரக்து கரித்தை வைத்தல்

மந்திரம் :

दःष्ट्राभ्यां मलिम्लूजभ्यैस्तस्कराः उत । हनूभ्यास्तेनान् भगव-
स्ताः सत्वज्ञाद सुमादितान् ।

என்பது.

உரை.

போற்றத்தக்க அக்கினியே! நீ, கடைவாய்ப்பற்களாலும், முன் பற்க
ளாலும் திவெட்டிக் கொள்ளைக்காரரையும், மற்றுமுள்ள கள்வரையும் கடித்
துத் துன்புறுத்துவதுடன், இனிமேல் அவர்களை அத்தகைய வாழ்க்கையில்
லாதவர்களாகச் செய்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உகாத் தீபில் அரகஞ் சமித்தை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாம் விரியோகம்.

சோத்தைக்களாச் சமித்தை வைத்தல்

மந்திரம் :

ये जनेषु मलिम्लवस्तेनासस्तस्करावने । ये कक्षेष्वायवस्ता*स्ते
दधामि जम्भयोः ।

என்பது.

உரை

கிராமத்திலுள்ள மனிதர்களை வழிக்கொள்ளை யடிக்குங் *கள்வர்களையும், வழியில் இருந்து கொண்டு கொல்வதற்கு விரும்பும் புலி முதலியவைகளையும் அக்கினியே ! உனது கடைவாய்ப்பற்களிற் கொடுக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், சோத்தைக்களாச் சமித்தை உகாத் தீயில் வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

நான்காம் விரியோகம்.

வன்னிச் சமித்தை வைத்தல்

மந்திரம் :

यो असभ्यमरातीयाद्यधनो द्रेषते जनः । निन्दां यो अस्मादिप्साञ्च
सर्वन्तं मससा कुरु ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே ! நீ, பொறாமைப்படுகின்றவர்கள், பழிப்பவர்கள், காரியத் தைக் கெடுப்பவர்கள், கொல்ல விரும்புகின்றவர்கள் என்னும் நான்கு வகைப் பகையினனையும் சாம்பராக எரித்து விடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வன்னிச் சமித்தை உகாத் தீயில் வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

தரித்துக் கொள்ளல்)

ஐந்தாம் வீநியோகம்

எசமானனுடைய சேபம்

மந்திரம் :

संशितं मे ब्रह्म संशितं वीर्यं बलम् । संशितं क्षत्रं जिष्णु यस्याह
मस्मि पुरोहितः ।

என்பது.

உரை

எனது பிராமணத்தன்மை நன்கு எடுத்துக் கூறியதாகப்பட்டது. அதாவது சாத்திரப் போக்காகச் செய்யப்பெற்றது. இந்திரிய வன்மைபும், தேக வன்மைபும், ஒரு செயலைச் செய்வதில் வன்மைபுமுடையதாகச் செய்யப்பட்டது. யான் அரசனுக்குப் புரோகிதனாய் இருக்கின்றேன். எனது அரச சம்பந்தத்தன்மை வெற்றியுடையதாகுக என்பது.

—o—

திரண்டாவது மந்திரம்

उदेषां बाहू अतिरमुद्धर्च उद्वलम् । क्षिणोमि ब्रह्मणाऽमित्रानुघ्नयामि
स्वाऽअहम् ।

என்பது.

உரை

என்மைச் சேர்ந்த அரசன், பிராமணன் முதலானோர்களுக்குள், யான் ஒருவனே கை வலுந்துவனாய் இருக்கின்றேன். மற்றும், இவ்வாதே, அழகு, வன்மைகளும் வலுவை யடைந்தன. பகைவரை ஒழிப்பேன். என்னைச் சேர்ந்தவர்களை உபர்த்துவேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வேட்போன் இம் மந்திரங்களை எசமானன் செபிக்கும்படி செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்

பிறகு, வேள்வித்தலைவன், மந்திரமோதாமல், இரண்டு அத்திச் சமிதாக்களைத் தீயில் வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'मातेवपुत्रं पृथिवीपुரிषमग्नि' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்தால், முஞ்சிப்புல்லால், பன்னிரண்டு, அல்லது, ஆறு கால்கள் போட்டுப் பின்னிய உறியில் தீத் தொட்டியை வைத்தல் வேண்டும்

—o—

ஆறாம் விநியோகம்.

பொன் தகட்டைக் கட்டிக் கொள்ளல்

மந்திரம் :

दशानो रुक्म उर्याव्यथौदुर्मर्षमायुश्चये रुचानः । अभिरमृतो अभव-
द्वयोभिर्यदेनन्धौ रजनयत्सुरेताः ।

என்பது.

உரை

காணப்படும், பொன் தகடாகிய அணி விசேடமானது, பழிப்பற்ற வாழ்க்
கையை விரும்பிக்கொண்டு பேரொளியால் விளங்குகின்றது. உணவுப் பொரு
ளுடன் கூட அக்கினி யென்னும் பொன் தகடு அமுதமாகி விட்டது. விண்
ணிலுள்ள தேவகணங்களால் உண்டாக்கியதால் அமுதத்தன்மை பொருந்தும்
என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இருபத்தொரு வடுவுள்ள ஒரு தகட்டை நூலிற்
கோர்த்து, வடுவுவுட் புறமாயிருக்கும்படி கழுத்திற் கட்டிக் கொள்ளல் வேண்டு
மென்பதாம். பொன் தகட்டை அக்கினி என்றது உபசாரம். இது, அக்கினி
யைக் கட்டிக் கொள்வதற்கு அங்கமாம்.

~*~

ஏழாம் விநியோகம்.

உறிக் கயிற்றைக் கட்டிக் கொள்ளல்

மந்திரம் :

विश्वां रूपाणि प्रतिमुञ्चते कविः प्रासावीद्भद्रन् द्विपदे चतुष्पदे ।

विनाक्रमस्यत्सवितावरेण्योऽनुप्रयाण सुषसो विराजति ।

என்பது.

உரை

கவியும், மேம்பட்டதுமாகிய சனிதா தேவதை, உலக வடிவை விளக்குகி
ன்றது. மற்றும், மக்கள் விளங்குகள் அனைத்தையும் தத்தமது செய்கையை
விளக்குவதால் மேன்மையையுந் தேடிக் கொண்டது. சுவர்க்கத்தையும் விளக்
கின்றது. உஷாக்காலங் கழிந்தவுடன் மிக வொளிர்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தீத் தொட்டி வைத்திருக்கும் உறியின் கயிற்றைக்
கழுத்திற் கட்டிக் கொள்ளல் வேண்டு மென்பதாம்.

எட்டாம் விநியோகம்.

கருமான் தோலைக் கட்டிக் கொள்ளல்

மந்திரம் :

नक्तोपासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकः समीची । द्यावाक्षामा
रुक्मो अन्तर्विभाति देवा अग्निधारयन्द्रविणोदाः ।

என்பது.

உரை

ஒன்றற்கொன்று ஒரே விநியோகம் புத்தியை மூலம் மூலமாகவும், மூலம்
பட்ட உருவ முண்டாய்வதற்கு, அகலம் முண்டாய்வதற்குரிய பட்டம் இரவு
கள், குழந்தையாகிய அக்கினியின் தாயைத் தந்தைத் தந்தை. அக் குழந்தையாகிய
நீ, சுவர்க்கத்திற்கும் மண்ணிற்கும் நடுவாகிய வானில் பொன் தகடாக விளங்கு
கின்றது. இவ்வக்கினி விசேடமாக விளங்குகின்றது. வேள்வி வாரிலாத
தனத்தைக் கொடுக்கும் வேள்வித்தலைவனுடைய பிராணன் இவ்வக்கினியைத்
தரித்துக்கொண்டது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், கருமான் தோலையும் கழுத்திற் கட்டிக் கொள்ளல்
வேண்டுமென்பதாம்.

ஒன்பதாம் விநியோகம்.

உகாத் தீயை நோக்குதல்

மந்திரம் :

सुपर्णोऽसि गरुत्मान् विवृत्ते शिरो गायत्रं चक्षुस्तोम आत्मा सामते
तनूर्वाग्मदेव्यं बृहद्रथन्तरे पक्षौ यशायश्वियं पुच्छच्छन्दाः स्यज्ञानि
धिष्ण्याश्रफा यजूः पिनाम ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! நீ, கருடன் போன்று பறவை வடிவாயிருக்கின்றாய்.
பகிழ்ப்பவமானத்தில் திகிலிருத் (மும்முறை திருப்ப்தல்) ஸ்தோமம் (துதிக்
கோத்தே) தலையாம். காயத்தின் பென்னும் சாமம் கண்கள், பதினைந்து
முறை திருப்பிப்பாடும் துதிக் கோத்தே சிவான்மா. வாமதேவ்யசாமம் என்பது
உடலாம். பிருகதரதந்தர மென்னுஞ் சாமம் சிறகுகள். யக்ஞாயக்ஞீய மென்

னுஞ் சாமம் வால். காயத்திரி முதலான சந்தங்கள் இருதய முதலிய அங்கங்
கள். சோமசம்பந்தமான மகாவேதியிலுள்ள ஹோதாவின் மேடை முதலிய
வைகள் நகங்கள். எசர்கள் நாமங்கள் ஆதலின் பறவை வடிவும் அமையும் என்
பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், உகா என்னுந் தொட்டியிலுள்ள நிலை நோக்கல்
வேண்டு மென்பதாம்.

பத்தாம் விநியோகம்.

தீத்தொட்டியை எடுத்துக்கொண்டு எழுந்திருத்தல்

மந்திரம்:

सुपर्णोऽसि गरुमान्दिवङ्मच्छ सुवः पत ॥

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ, கருடன் போல் பறவையாகி யிருக்கின்றாய். வானிற்
செல்வாயாக. அறிவிருந்து சுவர்க்கத்திற்குச் செல்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் தீத் தொட்டியை எடுத்துக் கொண்டு எழுந்திருத்தல்
வேண்டு மென்பதாம்.

சுண்டு, மந்திரமோதாமலே, முதலில் உகாவை எடுத்துக் கொள்ளல்
வேண்டுமென்பதை யுணர்க.

பத்தாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

பதினேராம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

अथ याज्ञा वैश्वदेवे चातुर्मास्यादि पर्वणि ।

अग्ने सोम अनुवाक्येते अग्नीषोमाज्य भागयोः ॥ १ ॥

अग्निर्वस्तयामे ये एवं नो यातेच सौमिके ।

तस्सेति युग्मं सावित्रे चोद सारस्वते तथा ॥ २ ॥

पूषा पौष्णे मारुते ते विश्वे द्वे वैश्वदेविके ।

द्यावा द्यावापृथिव्ये स्यादग्निं विष्टकृतो यजेः ॥ ३ ॥

शंवाजे वाजिनो मन्त्रा द्वाविंशति रुदिरिताः ॥

யா.பு.வாக்கியங்கள்)

சாதுர்மாசிய பருவ அலிகளுக்கு, 'ஆக்னேயம்' சோம, 'அக்கினி' சோமம், என்பன ஆஜ்யபாகங்களின் யாஜ்ய புரோதுவாக்கியங்கள், அக்கினி, த்வம், சோம்யந்தின் யாஜ்ய புரோதுவாக்கியங்கள், தத், அசித்தி, சாவித்திர புரோதுவாக்கியங்கள், சோத, பாவிரஸி, சாரஸ்வத புரோதுவாக்கியங்கள், பூஷா, தக்கிர, முதலியன, பூஷாவின் சரு, புரோதுவாக்கியங்கள், விசுவே தேவா, முதலியன வைசுவதேவ அபிட்சைக்குப் புரோதுவாக்கியங்கள் என்பது.

நான்காங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

பதினேராம் அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிபத்து மேல் எட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

சாதுர்மாசியத்திலுள்ள வைசுவதேவ மேன்னும் பருவ அலிகளின் யாஜ்யாநு வாக்கியங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.

அ₂மே₂ய₂ ய₂ஜ₂ம₂ஹ்₂ர₂ வி₂த₂த₂: ப₂ரி₂பூ₂ர₂சி₂ । ச₂ஹ்₂வே₂பு₂ ர₂க₂க₂தி₂ ।
 சோ₂ம₂யா₂ஸ்தே₂ ம₂யோ₂ புவ₂ உ₂த₂ய₂ஸ₂ஸ₂ந்₂தி₂ தா₂ஸு₂ப₂ । தா₂பி₂நோ₂ஸ₂வி₂தா₂ ப₂வ₂ ।
 அ₂பி₂மூ₂ர₂தா₂ பூ₂ர₂தா₂ । த₂வ₂ந₂ஸ₂ஸோ₂ம₂யா₂தே₂ தா₂மா₂நி₂ । த₂ர₂ஸ₂வி₂த₂வ்₂ரே₂ப₂ம்₂ ப₂மோ₂ ।
 தே₂வ₂ஸ்ய₂ தி₂ம₂ஹி₂ । தி₂யோ₂ யோ₂ந₂: ப₂ர₂தோ₂த₂யா₂த்₂ । அ₂வி₂தி₂ய₂வ்₂க₂மா₂ ।
 தை₂வ்யே₂ ஜ₂ந₂தீ₂நை₂ர்த₂ஸு₂: ப₂மூ₂தீ₂ பூ₂ர₂த₂வ₂தா₂ ॥ 1 ॥ தே₂வே₂பு₂வ்₂ ச₂வி₂த₂ம₂நி₂நு₂-
 ப₂ே₂பு₂வ்₂ த₂வ₂நோ₂ அ₂வ்₂ சுவ₂தா₂த₂நா₂ஸ₂: । தோ₂த₂யி₂தி₂ ச₂ந₂தா₂நா₂ஸ்தே₂ந்₂தி₂ ।
 சு₂ம₂தீ₂நா₂ம்₂ । ய₂ஜ₂ந்₂தே₂ ச₂ர₂ஸ₂வ₂தீ₂ । பா₂வீ₂ர₂வீ₂க₂ந்யா₂தி₂வ்₂ரா₂யு₂ஸ₂ச₂ர₂ஸ₂வ₂தீ₂ ।
 வீ₂ர₂ப₂த்₂நீ₂ தி₂ய₂ந்₂தா₂த்₂ । தா₂பி₂ர₂தி₂தி₂த₂ ௨ ச₂ர₂ண₂ ௨ ச₂ஜோ₂பா₂ து₂ரா₂த₂ப₂ ।
 ரு₂ண₂தே₂ ச₂மீ₂ய₂ ௨ ச₂த்₂ । பூ₂ஷா₂நா₂ அ₂ந்வே₂து₂ ந₂: பூ₂ஷா₂ ர₂தி₂தி₂த₂: । பூ₂ஷா₂ ।
 வா₂ஜ₂ ௨ ச₂நோ₂து₂ ந₂: । ச₂ு₂க₂ந்₂தே₂ அ₂ந்₂ய₂த₂ஜ₂த₂ந்₂தே₂ அ₂ந்₂ய₂த்₂ ॥ 2 ॥ வி₂பு₂

ரூபே அஹ்நீயௌரிவாசி । விஷ்वाहि மாया அவசி சுவாயோ மத்ரே
 பூஷ்நிஹராதிர்ஸ்து । த்ஸ்வர்த்ந்ஸ்வத்வசோ மஹித்வநாஸ்நாக்ந்ஸ்து
 ருருச்க்ரிசெதஃ । விஷ்ணுய்ஷ்வத்ஸுப்யம் மத்யுதம் வயோநஸீதந்நாதி-
 ஷ்ஹிபிப் ப்ரியே । ப்ரசித்ரமக் க்ருணதே து ராயமாஸ்தாயஸ்வத்வசே மரஹ்வம் ।
 யே சஹாஸி சஹஸா சஹந்தே ॥ 3 ॥ ரேஜதே அக்ரே பৃதீவி மக்ரேப்யஃ ।
 விஷ்வதேவா விஷ்வதேவாஃ । த்யாவா நஃ பৃதீவி இமஃ சித்ரமத்யதிவி-
 ஸ்ப்ரஸம் । யஜ்நந்தேவேபு யக்ஷதாம் । ப்ரபூர்வஜேபிதரானவ்யஸிபிர்மோபிஃ
 க்ருஷ்வஸ்தநே க்ருதஸ்ய । அநோ த்யாவாபுதீவி தீவ்யேந ஜேநேந யாத்
 மாஹ்வா வக்ரதம் । அபிஸ்தோமேந த்ருதய சமிதானோ அமர்த்யம் ।
 த்வயா தேயேபு நோ ததத் । சஹவ்ய வாஹமர்த்ய உசித்ரதூதநோ திதஃ ।
 அபிதித்யாஸமூஷ்ணதி । ஜநோ மவந்து வாஜ வாஜே ॥ 4 ॥

தலைப்புச்சொற்களின் பிரபாடகத் தொகை எண் (11)

யுஜான இமாமகூஷ்ணந்தேவஸ்ய சந்தே விபாஜஸா வசவஸ்த்வா சமாஸ்த்வோர்வா அஸ்யாகூதி
 யதமே யான்யமேயம் யஜ்மேகாடச ॥

பஞ்சாதி எண். (46)

யுஜானோ வர்மவஸ்ய ஆதீத்யாஸ்த்வோ மாரதீ சுவாஃ அஹஃ ஷட்வாரிஸ்தத் ॥ யுஜானோ
 வாஜே வாஜே ॥

பத்தாம் - அநுவாகத்தில் தீயைத் தரித்துக்கொள்ளல் கூறப்பட்டது.
 இதில், சாதாரணமாகத் தைச் சேர்ந்த வைசுவதேவ மென்னும் முதலாவது பரு
 வத்தில் விதிக்கப்பட்ட அவிதனின் யாஜ்யாநுவாக்கியங்கள் கூறப்படுகின்றன.

வாக்கியங்கள்)

முதலாவது

அவற்றுள், இதில் முதலாவது ஆஜ்ய பாகத்தின் விதிவாக்கியத்தால் வந்ததை நீக்குவதற்கு மற்றொரு புரோதுவாக்கியம் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் :

अग्नेयं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि । सहदेवेषु गच्छति ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! நீ, கொலையின்றிய என் வேள்கியை எல்லா வகையாலும் அடைந்தவனா பிருக்கின்றாயோ, அவ் வேள்கியே, தேவர்கட்கு அகிர்ப்பாக மாய்ச் செல்கின்றனா என்பது.

இரண்டாவது

இரண்டாவது ஆஜ்ய பாகத்தின் புரோதுவாக்கியம் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் :

सोमयास्ते मयो भुव ऊतयस्सन्ति दाशुपे । ताभिर्नोऽविता भव ।

என்பது.

உரை.

சோமமே! நீ, அவியளித்த எசமானனைப் பாதுகாப்பதற்கு என்ன வகைகளிருக்கின்றனவோ, அவைகளால் எம்மைப் பாதுகாப்பாற்றுவோ னாகுதி என்பது.

மூன்றாவது

‘ஆக்னேய அஷ்டாகபாலம் நிர்வபதி’ என்னும் அஸிகளில் உள்ள யாஜ்ய, புரோது வாக்கியங்களின் தலைமுச் சொற்கள் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரம் :

अग्निर्मूर्धा भुवः ।

என்பது.

உரை.

‘அக்கினி: முத்தா’ என்றது; புரோதுவாக்கியம். ‘புவ:’ யக்ஞஸ்ய’ என்பது, யாஜ்ய வாக்கியம் என்பது.

இவ்விரண்டும், இஷ்டி விஷயத்தில் ஹோதாவின் காண்டத்திற் கூறப் பட்டுள்ளன, இவைகளின் உரையை ஆண்டுக் காண்க.

நான்காவது

‘சௌம்யம் சூரும்’ என்னும், அஷிகரின் யாஜ்ஞ புரோது வாக்கியங் களின் தலைப்புச் சொற்கள் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரம் :

त्वं नस्सोम याते धामानि ।

என்பது.

உரை

‘த்வம் ந: சோம’ என்பது புரோது வாக்கியம். ‘யாதே தாமாநி’ என்பது யாஜ்ஞ வாக்கியம். இவ்விரண்டும், ‘ஸப்ரத்நவன்னிகாவ்ய’ என்னும், அதுவாகத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன ஆண்டுக் காண்க.

ஐந்தாவது

‘சாவித்ரம் த்லாதசுகபாலம்’ என்பதின் அஷிகட்குப் புரோதுவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் :

तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ।

என்பது.

உரை

யாதோநு சவிதா தேவதை எமது புத்தியை ஏவுகின்றதோ, போற்றத் தக்க அந்த சவிதா தேவதையின் ஒளியைத் தியானிக்கின்றோம் என்பது.

ஐந்தாவது

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்ஞ வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் :

अचितीयचक्रमा दैव्ये जने दीनैर्दक्षैः प्रभृती पूरुषत्वता । देवेषु च सवितर्मानुषेषु च त्वन्नो अन्न सुवतादनागसः ।

என்பது.

வாக்கியங்கள்)

உரை.

உடம்பு கருவி முதலியவைகளில் யான் என்னும் உறுதியாக்கிய மயக்கத் தால், இது செயத்தக்கது இது செயத்தகாதது என்று அறியாததால் விடயங் களையே மேற்கொண்டு இவ்வுடம்பில் யாம் என்ன பாவஞ் செய்துள்ளோமோ, அவைகள் நீங்கும்படி செய்வாயாக என்பது.

—

ஆறாவது

‘சாரஸ்வதம் சகும்’ என்பதின், பிரோன வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் :

चोदयित्री सूनृतानाञ्चेतन्ती सुमतीनाम् । यज्ञन्दधे सरस्वती ।

என்பது.

உரை

இன்சொற்களைச் சொல்லிப்பவளும், எமது புத்திகளை யறிபவளுமாகிய சரசுவதியே இவ் வேள்வியைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாள் என்பது.

—

ஏழாவது

அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் :

पावीरवी कन्या चित्रायुस्सरस्वती वीरपत्नी धियन्धात् । शाभिर-
छिद्रः शरणः सजोषा दुराधर्पं गृणते शर्मयः सत् ।

என்பது.

உரை.

பரிபாலிப்போர்களையும் வீரர்களையும் உண்டாக்குகின்றவளும், அழகுடையவளும், அறிவாய்மான அழகிய புடையவளும், வீரர்களைப் பாதுகாக்கின்றவளும், கிண்பிச்சந்தங்களோடு கூடியவளுமாகிய சரசுவதி, எமது புத்தியை, கருமங்களில் சாக்கிரதையாக இருக்கும்படி செய்வாளாக. மற்றும், வேள்வித் தலைவனிடத்தில் ஒத்த பிரீதி புடையவளாய்த் துதிக்கப் பெற்று, கெடாததும், பாதுகாப்பதும், பிரரால் தாழ்த்தப்படாததுமாகிய சகக்கையு மளிப்பாளாகு என்பது.

—

எட்டாவது

‘பௌஷணம் சகும்’ என்பதற்குப் புரோறு வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் :

पूषाया अन्वेतु नः पूषा रक्षत्वर्वतः । पूषा वाजः सनो तु नः ।

என்பது.

உரை.

இந்தப் பூஷா தேவதை எமது பரிபாலனத்தின் பொருட்டு எமக்குப் பின் னுற் செல்க. மற்றும், எமக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருளைத் தேடுவதாகுத என்பது.

ஒன்பதாவது

அதற்கே யாஜுர் வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் :

शुक्रन्ते अन्यद्यजताम्ते अन्यद्विषु रूपे अहनीयोरिवासि । विश्वाहि
माया अवसिस्वधावो भद्राते पूषन्निहरातिरस्तु ।

என்பது.

உரை.

பூஷா தேவதையே, உனது சுத்த வடிவம் உதயத்தில் சிவப்பு நிறம், உச்சியில் வெண்மை நிறம் என்றிவ்வாறு பல்வகைத்தானது. உனது பூசையும், காலையில், ‘மித்ராஸ்ய சர்ஷணீ திருத’ என்பது, முதலிய மந்திரத்தாற் செய்யப்படுகின்றது. உச்சியில், ‘ஆசத்யேன’ என்பது முதலியதாற் செய்யப்படுகின்றது என்றிவ்வாறு பல்வகைப்படுகின்றது. உன்னுலாக்கப்பட்ட காலமும், இருள்கூழ்ந்தது இருளென்றும், வெளிச்சமுடையது பகலென்றும் பல்வகைப்படுகின்றது. இவ்வாறிருந்தும், நீ வான்போல் யாண்டும் பொதுவாகவே யிருக்கின்றாய். பொருள்களை யளந்தறியும் புத்திவிருத்திகளையும், உணவு முதலிய பொருள்களையும் நீ பாதுகாக்கின்றாய். உன்னுடைய தனம் பயன்றருவதாக ஆகுத என்பது.

பத்தாவது

‘மாருதம் சப்த கபாலம்’ என்பதற்குப் புரோறுவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

வாக்கியங்கள்)

மந்திரம் :

तेऽवर्धन्तस्वतवसो महित्वनाऽऽनाकन्तस्थु रुचक्रिरेसदः । विष्णु-
र्षद्वावद् वृषणं मदच्युतं वयो नसीदन्नधिवहिं वि प्रिये ।

என்பது.

உரை.

வன்மையைச் சுவாதினமாகவுடைய மருத்துக்களே ! நீங்கள், தமது மகிமையால் வளர்கின்றீர்கள். சுவர்க்கத்தில், வேள்வித்தலைவனுக்கு இடத் தைச் செய்கின்றீர்கள். வேண்டியதைப் பரிப்பதும், களிப்பைத் தருவதுமாகிய தருப்பை, விஷ்ணுவால் பாணகாக்கப்படுகின்றது. அந்தவைய தருப்பையின் மீது பறவைபோன்று உட்கார்க்கு முக்கின்றீர்கள் என்பது.

பதினொருவது

அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் :

प्रचित्रमर्कं गृणतेतु रायमादताय स्वतवसे भरध्वम् । ये सहासि
सहसा सहस्ते रेजते अग्ने पृथिवीमखेभ्यः ।

என்பது.

உரை

அவியை யீதற் பொருட்டுத் துதிக்கப்படுகின்றவர்களும், மிக விரைவிற செல்கின்றவர்களும், தத்தமது வன்மையைச் சுவாதினமாகவுடையவர்களு மான மருத்துக் கணங்களின் பொருட்டு, மருத்துகளின் வன்மைகளால் பகைவரின் வன்மைகளை யடக்க விரும்பும் ஹேட்போன் வேள்வித்தலைவர் களே ! நீவிர், பல்வகை ஆராதனையைத் நேடுவீர்களாக. அக்கினியே ! நீ, இவ் வேள்வி எவ்வாறு முடியுமோ, அவ்வாற்றால் முயல்வதைப் பார்ப்பாயாக என்பது.

பன்னிரண்டாவது

‘வைசுவ தேவீப் ஆம்சுதாம்’ என்பதற்குப் புரோது வாக்கியங்களின் தலைப்புக் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் :

विश्वे देवा विश्वे देवाः ।

என்பது.

உரை.

‘விசுவே தேவா ருதாவ்ருத’ என்பது புரோதுவாக்கியம், ‘விசுவே தேவா ச்ருணத’ என்பது யாஜ்ஞா வாக்கியம். இது, ‘நவோ நவோ பவதி’ என்னும் அநுவாகத்தில் விரிவாய்க் கூறப்பட்டுள்ளது அன்னுக் காண்க என்பது.

பதின்முன்றுவது

‘த்யாவா பிருதூதிவ்யம் ஏக கபாலம்’ என்பதற்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் :

द्यावानः पृथिवी इमं सिध्ममद्यदिविस्मराम् । यज्ञदेवेषु यच्छताम् ।

என்பது.

உரை.

விண் மண் என்னும் இரண்டு தேவதைகளும், இப்போது பயன்றரு வதும், சுவிர்க்கத்தைத் தொட்டுக்கொண் டிருப்பதுமாகிய வேள்வியை தேவர் கட்டுச் சமர்ப்பணமாக்குக என்பது.

பதினான்காவது

மந்திரம் :

प्रपूर्वजेपितरानव्यसीभिर्गोभिः कृणुध्वंसदने ऋतस्य । अनोया
पृथिवी देव्येन जनेन यातं महिवां चरुथम् ।

என்பது.

உரை

வேள்விச் செயலாளர்களே, வேள்வித்தலைவர்களே ! நீவிர், முந்தவில் உண் டானவைகளும், அவ்னை பிதாக்களைப் போன்றவைகளுமான வாணையும் மண் ணையும் புதிய மந்திரங்களாற் போற்றுவீர்களாக. விண் மண்களே ! நீங்கள், தேவ புருடர்களோடு வருவீர்களாக. உங்களுடைய வேள்விச்சாலை மிகப் போற்றத்தக்கது என்பது.

பதினைத்தாவது

அதிலேயே சுவிஷ்டகிருத் யாகத்திற்குப் புரோதுவாக்கியங் கூறப்படு கின்றது.

வாக்கியங்கள்)

மந்திரம் :

अग्निं स्तोमेन वोधय समिधानो अमर्त्यम् । हव्यादेवेषु नो दधत् ।

என்பது.

உரை.

வேள்வித்தலைவ! நீ, நன்கு வளர்ந்ததும், இறப்பிலாததும் சுவிஷ்ட இருத் வடிவுடையதுமாகிய அக்கினிக்கு 'ஈயது அவிக்களைத் தேவர்கட்குச் சேர்ப்பாயாக' என்று போற்றிக் கனிப்பித்து அறிவுறுத்துவாயாக என்பது.

பதினொராவது

அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் :

सहाय वाडमर्त्य उशिद्भूतश्च नो हितः । अग्निर्धिया समृण्वति ।

என்பது.

உரை.

அவிக்களை ஏற்றுச் செல்வதும், இறவாததும், அநாக்கிரகத்திற்கு முன் யிரும்புவதும். தேவர்களை அழைப்பதும், வேள்வித்தலைவனுக்கு நலஞ் செய்வதுமாகிய அக்கினி, கருணையுடைய மனதோடு உங்கு வருவதாகுக என்பது.

பதினேழாவது

'வாஜினோ எஜதி' என்று, விதிக்கப்பட்ட கருமத்தின் யாஜ்யாநு வாக்கியங்களின் தலைப்புக் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் :

शन्नो भवन्तु वाजे वाजे ॥

என்பது.

உரை

'சாம்பலோ பவந்து வாஜின: ' என்பது பரிபாடா வாக்கியம். 'வாஜினோ வாஜினோ அவத வாஜின: ' என்பது, யாஜ்யா வாக்கியம். 'இவ்விரண்டும், தேவஸ்யாஹம் சவிது: ' என்னும் அநுவாகத்தில் விரிவாய்க் கூறப்பட்டுள்ளன ஆண்டுக் காண்க என்பது.

பதினொராம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

நான்காங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம் முடிந்தது.

கிருஷ்ண எசுவேத தைத்திரீய சங்கிதை.

நான்காம் காண்டம்-இரண்டாம் பிரபாடகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

आद्य प्रपाठकेष्टुष्यो योऽभिस्तोऽयं प्रपञ्चितः ।

प्रपाठके द्वितीये तु स्यादेव यजनग्रहः ॥ १ ॥

चयनार्थस्तत्र चानुवाका एकादशे रिताः ।

आसन्धां स्थापनं वात्स प्रसूक्तेन द्युपस्थितिः ॥ २ ॥

उखाग्नेर्नयनं गार्हपत्याभिचयनं भुवः ।

कर्पणं चौपधीवापो लोष्टक्षेपादिकं तथा ॥ ३ ॥

रुवमादेरुपधानं स्वयमानृणादिकस्य च ।

निधानं पशुशीर्याणां याज्या अर्था उदीरिताः ॥ ४ ॥

முதற் பிரபாடகத்தில், உகாக்கினி யுண்டாக்கல் கூறப்பட்டது. இரண்டாம் பிரபாடகத்தில், மகாக்கினி சயனத்திற்குரிய இடத்தை ஏற்படுத்தல் கூறப்படுகின்றது.

இவ் வீரண்டாம் பிரபாடகம் பதினொரு அநுவாகங்களையுடையது. அவற்றுள், தீயை நாற்காலியில் வைத்தல், போற்றல், எடுத்துக் கொண்டு போதல், காருகபத்தியத் தீயின் சயனம், (செங்கல் கற்களை அடுக்கல்,) மகாக்கினி சயனத்திற்குரிய கருடன் போன்ற இடத்தை உழுதல், விதைகளை விதைத்தல், மண்ணாங்கட்டிகளை யெடுத்தெறிதல், பொன் தகட்டை வைத்தல், சுக்கான் கற்களை வைத்தல், ஆட்டுக் கடாவின் தலைகளை வைத்தல் என்பன முறையே பதினொரு அநுவாகத்தின் பொருள்கள்.

முதல் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

विष्णुश्चतुर्भिराक्रामोदक्रन्देत्यनुवत्यथ ।

भग्ने चतुर्भिरावृत्त उदुपाशं विमुञ्चति ॥ १ ॥

आत्वोख्यमाहरेदग्नेऽभ्युपस्थाय चतुष्टयात् ।

सीदेत्यादेस्तथाऽऽसन्धां सादयेत्षोडशोदिताः ॥ २ ॥

நாற்காலியின்மீது வைத்தல்)

கிழக்கில் நான்கடி எடுத்து வைத்தல், நான்காமடியில் நின்றுக்கொண்டு மந்திரம் ஓதல், வலமாய் வருதல். உகாக் கயிற்றை அவிழ்த்தல், உகாக் கினியைக் கொண்டுவருதல், போற்றுதல், நாற்காலியில் வைத்தல் என்பது.

—o—o—o—

நான்காங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்,

முதல் அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்கட்கு மேல் பதினைந்து பதங்களைக் கொண்டது.

—o—o—o—

நாற்காலியின் மீது அக்கினியை வைத்தற்குரிய மந்திரங்கள்.

வி_॒ண_॑ஃ க்ர_॑ம_॑ஃ_॒ஸ_॑ய_॒பி_॒மா_॑நி_॒ஹ_॑ ஶா_॒ய_॒த்ர_॑ம் ஞ_॒ந்_॑ அ_॒ர_॑ஹ_॑ பृ_॒தி_॒வீ-
ம_॒ந_॒ு_॑வி_॒க்ர_॑ம_॒ஸ்வ_॒நி_॒ம_॑க்_॒த_॑ஸ_॒ய_॒ந்_॑ த்வி_॒ஶ்ம_॑ வி_॒ண_॑ஃ க்ர_॑ம_॑ஃ_॒ஸ_॑ய_॒பி_॒ஸ_॑தி_॒ஹ_॑த்ர_॑-
ஸு_॒ம_॑ ஞ_॒ந்_॑ அ_॒ர_॑ஹ_॑ந்_॒த_॑ர_॑ஸு_॒ ம_॒ந_॒ு_॑வி_॒க்ர_॑ம_॒ஸ்வ_॒ நி_॒ம_॑க்_॒த_॑ஸ_॒ய_॒ந்_॑ த்வி_॒ஶ்ம_॑
வி_॒ண_॑ஃ க்ர_॑ம_॑ஃ_॒ஸ_॑ய_॒ ர_॑தீ_॒ய_॒த_॑ ஹ_॒ந்_॑த_॑ ஜ_॒அ_॒ர_॑ந்_॑ ஞ_॒ந்_॑ அ_॒ர_॑ஹ_॑ தி_॒வ_॒ ம_॒ந_॒ு_॑-
வி_॒க்ர_॑ம_॒ஸ்வ_॒ நி_॒ம_॑க்_॒த_॑ஸ_॒ய_॒ந்_॑ த்வி_॒ஶ்ம_॑ வி_॒ண_॑ஃ ॥ १ ॥ க்ர_॑ம_॑ஃ_॒ஸி_॑
ஷ_॒நீ_॒ய_॒த_॑ ஹ_॒ந்_॑த_॑ஸ_॒நு_॑ஸு_॒ம_॑ ஞ_॒ந்_॑ அ_॒ர_॑ஹ_॑ தி_॒ஷ_॑ஸ_॒நு_॑வி_॒க்ர_॑ம_॒ஸ்வ_॒ நி_॒ம_॑க்_॒த_॑-
ஸ_॒ய_॒ந்_॑ த்வி_॒ஶ்ம_॑ । அ_॒க்_॑ந்_॒த_॑த_॒ஸி_॒ஸ்த_॒ந_॒ய_॒ந்நி_॒வ_॒தீ_॑ஃ த்ஷ_॒மா_॒ர_॑ஹ_॑தீ_॒ரூ_॒த_॑-
ஸ_॒ம_॒ஜ_॒ந் । ச_॒தீ_॒ ஜ_॒ஜ்_॒ந_॒ஹ_॑ வி_॒ஹி_॒மி_॒த்_॒த_॑ அ_॒ஸ_॒ய_॒த_॒ர_॑ஹ_॑தீ_॒ஸி_॒ மா_॒நு_॒ந_॒ா_॑
மா_॒த_॒ய_॒ந்_॑த_॑ । அ_॒ஸ_॒ய_॒த_॒ஸி_॒ஸ்த_॒ந_॒ய_॒ந்நி_॒வ_॒தீ_॑ ஶ்_॒வ_॒யு_॒ப_॒ா_॑ வ_॒தீ_॒ஸ_॒ா_॑ ச_॒ந்_॒ய_॒ா_॑
மே_॒த_॒ய_॒ா_॑ ப்ர_॒ஜ_॒ய_॒ா_॑ தீ_॒ந_॒ந_॒ । அ_॒ஸ_॒ய_॒ ॥ २ ॥ அ_॒ஜ்_॒ரி_॒ஸ_॒த_॒ந்_॑த_॑ ச_॒ந்_॒வ_॒ா_॒த_॒ஸ_॒த_॑-
ச_॒ந்_॒த_॒ஸ_॒ா_॒த_॑ । த_॒ா_॒ய_॒ா_॑ ப_॒ா_॒ப_॒ஸ்ய_॑ ப_॒ா_॒ப_॒ண_॑ ப_॒ு_॒ந_॒ந_॒ா_॑ ந_॒ஸ_॒மா_॒க_॒ு_॒தி_॒ப_॒ு_॒ந_॒ந_॒ா_॑
ஸ_॒யி_॒மா_॒க_॒ு_॒தி_॑ । ப_॒ு_॒ந_॒ரூ_॒ஜ_॑ நி_॒வ_॒தீ_॑ஸ_॒வ_॒ ப_॒ு_॒ந_॒ஸ_॒ இ_॒ஷ_॑ஸ_॒த_॒ு_॒ஷ_॑ । ப_॒ு_॒ந_॒ந_॒ஃ_॑
ப_॒ா_॒ஹி_॑ வி_॒ஸ்த_॑த_॑ । ச_॒ஹ_॒ஸ்ய_॑ நி_॒வ_॒தீ_॑ஸ_॒வ_॒ பி_॒ந்_॒வ_॒ஸ_॒த_॒ா_॒ஸ்ய_॑ । வி_॒ஸ்த-
ஸி_॒ஸ்ய_॑ வி_॒ஸ்த_॑த_॑ஸ_॒ப_॒ா_॒ரி_॑ । உ_॒த_॒ு_॒த_॒ம_॑ வ_॒ரு_॒ண_॑ப_॒ா_॒ஸ_॒த_॒வ_॒ா_॒த_॒ம_॑ ॥ ३ ॥
வி_॒ம_॒ஸ்ய_॑ம_॒ஸ்த_॑ய_॒ । அ_॒த_॒ா_॒வ_॒ய_॒ம_॑ஹி_॒த்ய_॑ வ_॒தீ_॒த_॒வ_॒ா_॒ந_॒ா_॑ஸ_॒ா_॑ அ_॒தி_॒த_॒யே-

स्याम । आत्वाऽहार्पमन्तरभूर्ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिः । विशस्त्वा तवी ।
वाञ्छन्त्वस्मिन्नाष्ट्रमधिश्रय । अग्रे बृहन्नुपसां मूर्ध्वो अस्थान्नि-
र्जग्मिचान्तमंसो ज्योतिषाऽऽगात् । अग्निर्भानुनारुशतास्वङ्ग-
आजातो विश्वासदमान्यप्राः । सीदत्वं मातुरस्याः ॥ ४ ॥ उपस्थे
विश्वान्यग्ने वयुनानि विद्वान् । मैनामर्चिषा मा तर्पमाऽभिर्शूशुचो
ऽन्तरस्याः शुक्रज्योतिर्विभाहि । अन्तरग्ने रुचात्वमुखायै सदानेस्वे ।
तस्यास्त्व० हरसा तपज्जातवेदशिवो भव । शिवो भूत्वा मह्यमग्ने
ऽथोसीदशिवस्त्वम् । शिवाः कृत्वा दिशस्सर्वास्त्वां यो निमि-
हासदः । ह० सशुचिषद्वसुरन्तरिक्षमद्धोतावेदिषदतिथिर्दुरेणसत् ।
नृपद्वरसदृतसज्योमसदवजागोजा क्रज्जजा अद्रिजा क्रतं बृहत् ॥ ५ ॥

முதல் அநுவாகத்தில் தீயை நாற்காலியில் வைத்துக் கூறப்படுகின்றது. அதில், அவ்வக்கினியை எடுக்கப்போதல் கூறப்படுகின்றது.

முதல் விநியோகம்

மீதலாவது அடி யெடுத்து வைத்தல் .

மந்திரம் :

विष्णोः क्रमोस्यभिमातिहा गायत्रं छन्द आरोह पृथिवी मनुविक्रमस्व
निर्भक्तस्सथं द्विष्मः ।

என்பது.

2601

முதலாவது அடி யெடுத்து வைத்தலே! நீ, வேள்வித்தலைவனுடைய பாவத்தைத் தொலைக்கும் கால் அடியாக இருக்கின்றாய். காயத்திரிச் சந்தத்தை அதுக்கிரகிக்குந் தன்மையாற் கொள்வாயாக. அத்தகைய நீ, பூமிவடிவ தேவதையாகிய இவ்விடத்தை யடைவாயாக. எவனை யாம் ஸ்ரேயக்கின்றோமோ, அந்த அன்பில்லாதவன், இவ்விடத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டவரையினன் என்பது.

உகாத்தீயை வைத்தல்)

இரண்டாவது அடி யேடுத்து வைத்தல்.

மந்திரம் :

विष्णोः क्रमोऽस्य भिशस्तिहा त्रैष्टुभं छन्द आरोहान्तरिक्ष मनुविक्रमस्व
निर्भक्तस्सयं द्विष्मः ।

என்பது.

உரை

இரண்டாவது யேடுத்துவைக்கும் கால் அடியே! நீ, பொய் சொல்லோ
னைத் தொலைப்பதா யிருக்கின்றாய். அத்தகைய நீ, திருஷ்டுப் சந்தத்தை
அதுக்கிரகிக்குந் தன்மையில் அடைவாயாக. அந்நரிஷ்டமாயி இவ்விடத்தை
யடைவாயாக. எவனை யாம் வெறுக்கின்றோமோ, அத்தகைய, எமது வருவா
யைக் கெடுப்போனாகிய பகைவன் இவ்விடத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டவனாயினன்
என்பது.

மூன்றாவது அடி யேடுத்து வைத்தல்

மந்திரம் :

विष्णोः क्रमोऽस्य राती यतो हन्ता जागतं छन्द आरोह दिवमनु-
विक्रमस्व निर्भक्तस्सयं द्विष्मः ।

என்பது.

உரை

மூன்றாமுறை யேடுத்து வைக்கும் கால் அடியே! நீ, எமது வருவாயைத்
தடைசெய்வோனைத் தொலைப்பதா யிருக்கின்றாய். அத்தகைய நீ, சுவர்க்கத்தை
யடைவாயாக. சக்திச் சந்தத்தை அதுக்கிரகிக்குந் தன்மையால் ஏற்றுக்
கொள்வாயாக. எம்மால் வெறுக்கப்பட்டவன் இங்கிருந்து நீங்கி விட்டவ
னாயினன் என்பது.

நான்காவது அடி யேடுத்து வைத்தல்

மந்திரம் :

विष्णोः क्रमोऽसि शश्रूयतो हन्ताऽऽनुष्टुभं छन्द आरोह दिशोऽनुविक्रमस्व
निर्भक्तस्सयं द्विष्मः ।

என்பது.

உரை.

நான்காமுறை யேடுத்து வைக்கும் கால் அடியே! நீ, பகைவனைத் தொலைப்
பதா யிருக்கின்றாய். அத்தகைய நீ, அதுஷ்டுப் சந்தத்தை அதுக்கிரகிக்குந்

தன்மையால் ஏற்றுக்கொள்வாயாக. திசைகளை யடைவாயாக. எவனை யாம் வேறுக்கின்றோமோ, அவனை இவ்விடத்திலிருந்து நீக்குவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் நான்காலும், நான்கு அடிகள் எடுத்து வைத்து, கிழக்கு நோக்கிப் போதல் வேண்டும் என்பதாம்.

இரண்டாவது விரியோகம்.

ஓதுதல்

மந்திரம் :

अक्रन्ददग्निस्तनयनिवद्यैः क्षामारे रिहृदी रुधस्समञ्जन् । सद्योज
ज्ञानो विहीमिद्धो अख्यदारोदसी भानुना भात्यन्तः ।

என்பது.

உரை

இவ்வக்கினி, பாயிர் வாடுவதைப் போக்குவதற்கு வானில் மேகம் முழுங்கு வது போல் எமது துன்பைப் போக்குவதன் பொருட்டு கர்ச்சிப்பதாகுக. எவ் வாறு செய்து கொண்டு கர்ச்சிப்பதெனின்? கொடிகள் உண்டாகும்போது, பூ காய் முதலியவைகளுடன் காணப்படுவது போல் என்பது. அதாவது எமது அநுகூலங்களை இப்போதே உலகிற்குக் காட்டுவித்துக்கொண்டு கர்ச் சிக்க என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

நான்காவது கால் அடியிலேயே நின்று கொண்டு இம் மந்திரத்தை ஓதல் வேண்டு மென்பதாம்.

மூன்றாம் விரியோகம்.

வலமாய்த் திருப்பி வருதலில்

முதல் மந்திரம்

अग्नेऽभ्यावतिन्नमिन आवर्तस्वायुषा वर्चसा सन्यामेधया प्रजयाधनेन ।

என்பது.

உரை

சுற்றிவருஞ் சீலமுடைய அக்கினியே! நீ, ஆயுள், அழகு, வன்மை, பொருளீகை, கேட்ட பொருளை உள்ளத்தடைக்குந் தன்மை, புத்திரன், பொன் முதலியவைகளுடன் கூட எம்மைக் குறித்துத் திரும்பி வருவாயாக என்பது.

உதாத் தீயை வைத்தல்)

இரண்டாவது மந்திரம்

अग्ने अङ्गिरश्शतन्ते सन्त्वावृतसहस्रन्त उपावृतः । तासां पोषस्य
पोषेण पुनर्नो नष्टमाकृधि पुनर्नो रयि माकृधि ।

என்பது.

உரை

அங்கிரீசு என்னும் அக்கினியே ! உன்னுடைய ஆவிருத்திகள் நூற்றுக்
கணக்காகுக. உன்னுடைய நெருங்கிய ஆவிருத்திகள் ஆபிரக்கணக்காகுக.
இவ்வாறு உனது ஆட்களும் தனங்களும் ஆபிரக்கணக்காய் மீண்டும் மீண்டு
வருவனவாக. இவ்வாறு வந்த வகைகளைப் பாதுகாப்பதற்குக் கோடிக்கணக்
காக ஆவிருத்திகளாகுக. எமக்கு நஷ்டமான தனங்களையும் மீண்டும் மீண்டும்
தருவாயாக என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்

पुनरूर्जा निवर्तस्व पुनरग्न इषायुषा । पुनर्नः पृथि विश्वतः ।

என்பது.

உரை   உயதும்,
கொ

அக்கினியே ! நீ, பால் இரச முதலியவைகளுடன் இங்கு வருவாயாக.
அன்னம், மற்றும், ஆபுள் என்பவைகளுடன் கூட மீண்டும் வருவாயாக.
யாங்கள் மீண்டும் மீண்டுஞ் செய்த குற்றங்களினின்றும் எம்மைப் பாதுகாப்
பாயாக என்பது.

நான்காம் மந்திரம்

सहरय्या निवर्तस्वाग्ने पित्वस्वधारया । विश्वस्त्रिया विश्वतस्परि ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே ! நீ, தனத்தோடும் கூட வருவாயாக. எல்லாராலும் அருந்
தப்படும் மழையின் தாரைகளால், புல், கொடி, மரங்கள் முதலியவற்றின்
மேல் நீரைத் தெளிப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் நான்காலும், கழுத்திற் கட்டியிருக்கும் அக்கினியுடன்
கூடவே வலமாகச் சுற்றி வரல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஐந்தாம் விநியோகம்
தீத்தொட்டியை அவிழ்த்தல்

மந்திரம் :

उदुत्तमं वरुणपाशमस्रवाधमं विमध्यमः अथाय । अथावयमादित्यवते
तवानागसो अदितये स्याम ।

என்பது.

உரை.

வருணானே! நீ, தலையிற் சுட்டியுள்ள உனது கயிற்றை அவிழ்த்து அறுத்து விடுவாயாக. நடுவிற் சுட்டியுள்ள கயிற்றை அவிழ்த்து அறுத்து விடுவாயாக. பாதத்தில் சுட்டியுள்ள கயிற்றை அவிழ்த்து அறுத்து விடுவாயாக. இவ்வாறு மூன்று கயிறுகளையும் அவிழ்த்த பிறகு, சூரியனைப் போன்ற வருணானே! உனது கருமத்தில், இடையில் விடுபடுதலின்றி ஈடுபடுவதற்கு உபயோகமானவாக என் டாய்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் வேள்வித்தலைவன் கழுத்திற் சுட்டியிருந்த தீத் தொட்டியின் உழிந்தால் அவிழ்த்துவிடல் வேண்டு மென்பதாம்.

மற்றும், மந்திரமொன்று கழுத்திற் சுட்டியிருந்த பொன் தகட்டையும்தான் தோலையும் அவிழ்த்தல் வேண்டு மென்பதையு முணர்க.

ஆறாம் விநியோகம்.

அக்கினித் தொட்டியைக் கொண்டு வருதல்

மந்திரம் :

आत्वाहार्षमन्तर भूदधुवस्तिष्ठाविचाचलिः । विशस्त्वा सर्वावाञ्छन्त्व-
स्मिन्नाद्रमधिथय ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! உன்னைக் கொண்டு வருகின்றேன். நீ, தொட்டியின் நடுவில் இருக்கின்றாய். அசைவின்றி உள்ளே இருப்பாயாக. எல்லா மக்களும் உன்னை விரும்புவார்களாக. நீ இந்த வேள்வித் தலைவனுக்கு இராச்சியத்தை யளிப்பாயாக் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், அவிழ்த்த தீத்தொட்டியைக் கொண்டு வரல் வேண்டு மென்பதாம்.

உகாத்தியை வைத்தல்)

ஏழாம் லிநியோகம்.

நியைப் போற்றுதல்

மந்திரம் :

अग्रे बृहन्नुपसा मूर्ध्वो अस्थानिजग्मिचान्तमसो ज्योतिषागात् ।

अग्निर्भीनुतां रुशतास्वंग आजतो विश्वा सज्ञान्यप्राः । என்பது.

உரை

இருளைப் போக்குவதும், சுவாலையால் அழகுடையதுமாகிய அக்கினி, காலை நேரத்தில் அக்கினி ஹோத்ர முகனியவைகளினின்று மேல் எழும்புவதாகக் காணப்படுகின்றது. தனது ஒளியால் இருளைப் போக்குகின்றதென்று நினைக்கின்றது. உண்டான மாதிரி, காலை எல்லா விடங்களையும் தனது ஒளியால் கலந்து கொள்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உகாத்தியுள்ள நியைப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

சுண்டு, ஒட்டைச்சாண் அளவு உயரமுடையதும், ஒரு முழம் தற்சுதூர் முள்ளதுமாகிய ஒரு அத்திமா நாற்காலியைக் கொண்டு வந்து வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதைப் புணர்க.

எட்டாம் லிநியோகம்.

நாற்காலியின் மீது உகாவை வைத்தலில்

முதல் மந்திரம்.

सीदन्वं मातुरस्या उपस्थे विश्वान्वग्ने वयुनानि विद्वान् । मैनामचिषामा

तपसाऽभिशूचोन्तरस्याः शुक्रज्योतिर्विभाहि । என்பது.

உரை

எல்லா ஞான சாதனங்களையும் முணர்ந்த அக்கினியே! நீ, மாதாவிற் கொப்பாகிய இந்த நாற்காலியின் நடுவில் உட்கார்ந்திருப்பாயாக. இந்த உகாவை உகாது ஒளியால் முழுதும் காக்கின்றாயே. ஞானமும் நேருறுத் தாதே. மற்றே, இதன் நடுவில் நல்ல ஒளிபுடவ் விளங்குவாயாக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

अन्तरग्ने रुचात्व सुखायै सद्ने स्वे । तस्यास्त्वः हरसा तप-

ज्ञातवेदशिशो भव ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ, இந்த உகாவின் நடுவாகிய தனதிடத்தில் ஒளியோடு விளங்குவாயாக. எல்லா முணர்ந்தோய்! இந்த உகாவிற்கு, சிறிய ஒளியால் சூடுகாட்டிச் சுகம் கொடுப்பதாகுவாயாக என்பது.

முன்றா மந்திரம்.

शिवो भूत्वा मह्यमग्नेथो सीदशिवस्त्वं । शिवाः कृत्वा दिशस्सर्वास्वां
योनि मिहाऽसदः ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! நீ, எப்பொருட்டுச் சாந்த வடிவாகி, பிறகு, எல்லாத் திசைகளிலும் சாந்தத்தை யுண்டாக்கி விட்டு உட்காருவாயாக. அதாவது, எல்லாத் திசைகாட்டுஞ் சாந்தத்தை யுண்டாக்கி விட்டு தனது இடமாகிய உகா என்னுந் தொட்டிக்குள் வந்து உட்கார்ந்து கொள்வாயாக என்பது.

நான்காம் மந்திரம்

इ॒सद॒शुचि॒षद॒सुर॒न्तरि॒क्षस॒द्योता॒ वेदि॒षद॒तिथि॒दु॒रो॒णस॒त् । नृ॒षद्व॒रस॒-
द॒न्त॒सद्व्यो॒मसद॒व्जागो॒जा ऋ॒तजा॒ अ॒द्रि॒जा ऋ॒तं वृ॒हत् ॥

என்பது.

உரை.

ஆகவனீய முதலிய இடங்கட்குச் செல்வதும், அல்லது, பகையைக் கொல்வதும், வேள்வியிலிருப்பதும், எசமானனை வாழ வைப்பதும், அந்தரிட்சத்தில் புனைச்சுவாலையாக விசிப்பதும், தேவர்களை யழைப்பதும், வேள்வி வேடுகைகளிலிருப்பதும், மக்கள் வயிற்றில் சாடாராக்கினியாக இருப்பதும், சுற்றோர் வீட்டிலிருப்பதும், வேள்வியில் உண்டாக்கப்படுவதும், வானில் இரவியாயிருப்பதும், மழையில் மின்னல் வடிவாயிருப்பதும், பசு நெய்யில் சுவாலை வடிவாக யிருப்பதும், வேள்வியின் பொருட்டாகவே உண்டாக்கப்படுவதும், மலையில் தாவானல் வடிவாய்த் தோற்றுவதுமாகிய அக்கினி, மகாக்கினிசயனத் தோடுகூடிய வேள்வியை உண்டாக்குக என்பது. இந்த நான்கு மந்திரங்களால் உகையை நாற்காலியின் மீது வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

முதலாம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

இரண்டாம் அநுவாகம்,

விடயச் சுருக்கம்.

दिवस्परीत्यनुवाके वासप्रेणोपतिष्ठते ।

இவ்வநுவாகத்தால் உபஸ்தானம் செய்ய வேண்டும் என்பது.

நான்காம் கான்டம் இரண்டாம் பிரபாடகம்.

இரண்டாம் அநுவாகம்

முன்று பஞ்சாதிக்கட்து மேல் நான்து பதங்களைக் கொண்டது.

நாற்காலியின் மீதுள்ள அக்கீனியைப் போற்றுதற்குரிய மந்திரங்கள்.

दिवस्पा॑रं प्रथ॒म॒ञ्ज॑ज्ञे अ॒ग्नि॒सद् द्वि॒तीयं॑ परि॒जा॒तवे॑दाः ।

तृ॒तीय॑स॒प्सु नृ॒मणा॑ अज॒स्र॒मिन्धा॑न ए॒नञ्ज॑रते स्वा॒धीः । वि॒द्माते॑
अ॒ग्ने त्रेधा॑ त्र॒याणि॑ वि॒द्माते॑ सद्म॒विभृ॑तं पु॒रु॒त्रा । वि॒द्माते॑ ना॒मं पर॑मं
गुहा॒यद्वि॒द्मात॑मु॒त्सं यत॑ आज॒गन्थं॑ । स॒मुद्रे॑ स्वा॒ नृ॒मणा॑ अ॒प्स्वन्त॑-
नृ॒चक्षा॑ ई॒धे दि॒वो अ॒ग्न ऊ॒धन् । तृ॒तीय॑त्वा ॥ १ ॥ रज॑सि तस्मि॒न्वा॒-
स॒मृत॑स्य यो॒नौ म॒हिषा॑ अ॒हिन्वन् । अ॒क्रन्द॑द॒ग्निस्त॑नय॒न्निव॑ द्यौः
क्षामा॒रोरि॑ह॒द्वीरु॑ध॒स्सम॑ञ्जन् । स॒द्योज॑ज्ञानो वि॒हीमि॒द्धो अ॒रुय॑दा
रोद॑सी भा॒नुना॑ मा॒त्यन्तः॑ । उ॒शिक॑पा॒वको॑ अ॒रति॑स्सु॒मे धामे॑त॒प्त्वग्नि॑-
र॒मृतो॑ नि॒धायि॑ । इ॒यंति॑धू॒मम॑रु॒पं मरि॑भ्रदु॒च्छुके॑ण॒ शोचि॑षा॒द्यामि॑
नक्ष॑त् । वि॒श्वस्य॑ के॒तुर्भु॑व॒नस्य॑ गर्भ॒ आ ॥ २ ॥ रोद॑सी अ॒पृणा॒जाय॑-
मानः । वी॒डुश्चि॒दद्रि॑म॒भिन॑त्परा॒यञ्ज॑ना॒यद॒ग्निम॑य॒जन्त॑ पञ्च । श्री॒णा-
मु॒दारो॒धरु॑णो॒ रयी॑णां म॒नीषा॑णां ग्रा॒पिण॑स्सोम॒गोपाः॑ । वसो॑स्सु॒नुस्स-

हसो अ॒प्सु राजा॑ वि॒भा॒त्य॒ग्रं उ॒ष॒सा॑ मि॒धानः॑ । य॒स्ते॑ अ॒ध॒कृ॒ण॒व॒द्भ॒द्र॒-
 शो॒चेऽपू॒ष॒न्दे॒वघृ॒त॒व॒न्त॒म॒ग्रे । प्र॒त॒भ्य॒प्र॒तरां॑ व॒स्यो॒ अ॒च्छा॒भि॒द्यु॒न्न॒-
 न्दे॒वभ॑क्तं य॒वि॒ष्ट॒ । आ ॥३॥ तं॑ भ॒ज॒सौ श्र॒व॒से॒ष्व॒ग्न उ॒क्थ॑ उ॒क्थ॑
 आ॒भ॒ज॒श॒स्य॒माने॑ । प्रि॒य॒स्मू॒ये प्रि॒यो अ॒मा॒भ॒वा॒त्यु॒जा॒तेन॑ भि॒न॒द॒दु॒-
 ज्जनित्वैः॑ । त्वा॒म॒ग्रे य॒ज॒माना॑ अनु॒द्यून् वि॒श्वा॒व॒सू॒नि द॒धि॒रे॒वा॒र्या॑णि ।
 त्वया॑ सह॒ द्रा॒वि॒ण॒मि॒च्छ॒माना॑ ब्र॒ज॒ङ्गो॒म॒न्त॒मु॒शि॒जो वि॒व॒दुः । द॒शा॒नो
 रु॒क्म॑ उ॒व्या॒व्य॒धौ॒र्मु॒र्ष॒मा॒यु॒श्शि॒श्र॒पे॒रु॒चानः॑ । अ॒भिर॒मृ॒तो॑ अ॒भव॒द्द्वयो॑
 भि॒ये॒द॒न॒न्धो॒र॒ज॒न॒य॒त्सु॒रेताः॑ ॥ ४ ॥

எண்டுச் சூத்திரத்தைத் தழுவி, 'येन देवाः' என்பது முதலிய மந்திரத்
 தால், வேள்வித்தலைவன், ஒட்டைச்சாண் அளவு கொண்ட சமித்துக்களால்
 உகையிலுள்ள தீபை வளர்த்தல் வேண்டும்.

மற்றும், சோமயாகத்திற் செய்வது போலவே 'स्वाहा यज्ञ' என்பது
 முதலிய மந்திரத்தால் விரலை மடக்கல் முதலிய கர்மங்களைச் செய்யத்தொடங்கி,
 விரதமாகிய பாலை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, அதில், 'अग्नपते' என்பது
 முதலிய மேல் வரும் மந்திரத்தால் அக்கிச் சமிக்கை நனைத்து உகாக்கினி
 யில் வைத்தல் வேண்டும்.

'अग्नये अग्नपतये इदं' என்று, தியாகித்தல் வேண்டும். மற்றும், 'देवस्यैवा
 .....हस्ताभ्यां गायत्रेण छन्दसा' என்னும் மந்திரத்தால், மற்றொரு அக்கிச்சமித்
 தையும் அக் தீயிலேயே ஓமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, கையலம்புதல் முதல், 'सनीहार प्रस्थापनम्' 'அதாவது, வேள்
 விக்குப் பொருளீவோர் ஈவாராக' என்று இரந்து கேட்டல் வரை சோமயாகத்
 திற் செய்தது போலவே செய்து கொள்ளல் வேண்டும். இரவில் தூங்காதிருத்
 தல் வேண்டும். இவ்வாறு முதல் நாள் செய்ய வேண்டியதை முடித்த பிறகு,
 இரண்டாம் நாட் காலையிற் செய்ய வேண்டி கருமங்களை யுஞ் செய்து முடித்துக்
 கொண்டு, வாக்கை அடக்கல் விடுதல் சோமத்தைப் போற்றல் வரையில்
 சோமத்தைப் போலவே செய்து கொள்ளல் வேண்டும். பிறகு,

முதல் விநியோகம்

உகாவினுள்ள தீயைப் போற்றுதல்.

முதல் மந்திரம்

दिवस्पति प्रथमं जज्ञे अग्निसद्वितीयं परिजातवेदाः । तृतीय मण्डु नृमणा
अजस्रमिन्धान एनं जरते स्वाधीः ।

என்பது.

உரை.

முதலில், அக்கினி, சூரிய வடிவாய் வானில் உண்டாபிற்று. பிறகு மண் ணுலகில் உண்டானவற்றையுணரும் வெளிப்படையான வன்னி வடிவாய் உண் டாயிற்று கடலில் வடவானை வடிவாக இவ்வக்கினி உண்டாபிற்று. இவ் வாறு மூவகைத் தோற்றங்களிலும், வேள்வித்தலைவனிடத்தில் அதுக்காக புத்தியையுடைய இவ்வக்கினியை, புரோடாச முதலியவைகளால் வளர்த்து வழிபடுகின்றான் என்பது.

—

இரண்டாம் மந்திரம்.

विज्ञाते अग्ने त्रेधा त्रयाणि विज्ञाते सप्तविभृतं पुरुषा । विज्ञाते नाम
परमं गुहायद्विज्ञातमुत्संयत आजगन्ध ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! மேலே, கூறிய உனது மூவகை வடிவங்களையும் அறிய விரும்புகின்றோம். மற்றும், காளுகபத்தியம், ஆகவனீயம், அந்வாஹார்ய பசனம், ஆக்னீத்ரம், சாமித்திரம் என்னு மில்விடங்களில் உள்ள உனது இருப்பையும் உரை விரும்புகின்றோம். மற்றும், 'தேவேத்த' என்பது முதலிய மந்திரங்களிற் கூறப்பட்ட, குகை, குத்தியம், கோப்யம் என்னும் பெயர்களையும் உரை விரும்புகின்றோம். மற்றும், மனழயில் மின்னல் வடி வாய்த் தோன்றி வருகின்ற உருவத்தையும் உரைவோம் என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்.

समुद्रे त्वा नृमणा अस्वन्तर्नृचक्षा ईधे दिवो अग्न ऊधन् । तृतीये
त्वा रजसि तस्थिवाः समूतस्य योनौ महिषा अहिन्वन् ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! கடலில் வடவானலாய் இருக்கின்றதும், மழையில் மின்னலாய் இருக்கின்றதும், இவைகளைக் குறித்து மூன்றாவதாகிய ஒளி மண்டலத்தில் இரவியாய் இருக்கின்றதுமாகிய உன்னை, வேள்விச் செயலாளர்களுக்கும் அதுபாட்டாவதில் மனதைச் செலுத்தவேண்டியும், மனம் யோதுவோர்களுக்கும் மிக நன்றாய் மறை யோதுவோருமாகிய வேள்வித்தலைவன் என்னும் யான் வளர்க்கின்றேன். வேள்வித்தலைவர்கள், வேள்வியின் வேதியில் உன்னைப் பிரியப்படுத்துகின்றார்கள் என்பது.

நான்காம் மந்திரம்

अनन्द दग्निस्तनयान्विद्यौः क्षामारे रिहद्वीरुधस्समञ्जन् । सद्योज
ज्ञानो विहीमिद्धो अख्यदारोदसी भानुना भात्यन्तः ।

என்பது.

உரை.

இவ்வக்கினி, வானில் மேகம் ஓடி ஓடித்து பயிர்களின் பயத்தைப் போக்குவது போல், எமது துன்பத்தை யொழித்தற் போருட்டும், எமது அதுகூலத்தை அறிவுறுத்துக் கொண்டும் கார்க்கிக்கின்றது. இது, உண்டாகியவுடனே இருளைப் போக்கி திக்குக்களை விளக்குந் தன்மையாலென்க என்பது.

ஐந்தாம் மந்திரம்

उशिकपावाको अरतिस्सुमेधामर्तेष्वग्निरमृतो निधायि । इयति
धूममरुषं भरिभदुच्छुक्रेण शोचिषा धामिनक्षत् ।

என்பது.

உரை

அதுக்கிரகத்தின் போருட்டு எம்மை விரும்புவதும், பாசிசோதனை செய்வதும், வேள்வி செய்யாதவரிடத்தில் அன்பில்லாததும், வழிபடுவோரின் உள்ளக்கருத்தை மனத்திற் கொள்ளும் வன்மை யுடையதும், இறப்பிலாததுமாகிய அக்கினி மக்களிடத்தில் தாடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது, கண்முதலியவைகட்கு இடையூறில்லாத புகையை யுண்டாக்கிக் கொண்டு மேலே கிளம்புகின்றது. ஒளி மிகுந்த சுவாலையால் பாவுகின்றது என்பதாம்.

போற்றுதல்)

ஆறாம் மந்திரம்

विश्वस्य केतुर्भुवनस्य गर्भं अरोदसी अपृणाज्जायमानः । वीहुं

चिदद्रिमभित्तपरायं जनायदग्निमयजन्त पञ्च ।

என்பது.

உரை.

உலகை யறிவதும், புவனத்தின் கருப்பமும், உண்டான மாத்திரத்தால்
வானையும் மண்ணையும் தனதொளியாற் சூழ்ந்து கொள்வதுமாகிய அக்கினி,
வேள்ளித்தலைவன் முதலிய ஐந்து ஹெள்ளிச் செயலாளர்களால் ஹோட்கும்
போது ஆகுதி வடிவாய் இரங்குகுகிற் சென்று உறுதியாகிய மலைபோல்
மேகத்தைப் பிளந்தது என்பது.

ஏழாம் மந்திரம்

श्रीणा सुदारो धरुणो रयीणां मनीषाणां प्रार्पणस्सोमगोपाः । वसो

स्सु नुस्सहसो अःसु राजा विभात्यग्र उपसा सिधानः ।

என்பது.

உரை.

ஹோ, குதிரை முதலிய சம்பந்தை நன்கு அளிப்பதும், தனத்தைத்
தாங்குவதும், வேண்டியவர்கட்கு சுவர்க்கத்தை யடைவிப்பதும், சோமயாகத்
தைப்பாதுகாப்பதும், வசித்தற்குரிய கடைதலின் வன்மையாற்றோன்றுவதும்,
மழையில் மின்னலாய் விளங்குவதுமாகிய அக்கினி, அதிகாலையில் அக்கினி
ஹோத்திர முதலியவைகளால் மிக விளங்குகின்றது என்பது.

எட்டாம் மந்திரம்

यस्ते अद्य कृणवत्भद्रशोचे पूषन्देव घृतवन्तमग्ने । प्रतनय प्रतरां

वस्यो अग्नाभि पुषन्देवभक्तं ययिषु ।

என்பது.

உரை

மங்கலத்தைத் தெரிவிப்போய்! தேவ! உனக்கு இப்போது எசமானன்
நெய் தடவிய புரோடாசத்தைச் செய்கின்றான். கட்டிளமைய! அக்கி
னியே! தேவர்களிடத்து அன்புடையனாய்ப் புரோடாசஞ் செய்கின்ற எசமா

னனுக்கு, ஒளியுடையதும், மிகச் சிறந்ததும், வாழ்வதற்குச் சிறந்த காரண முமாகிய தனத்தை யளிப்பாயாக என்பது.

ஒன்பதாம் மந்திரம்

आतं भजसौ अवसेव्य उक्थ उक्थ अभजसस्यमाने । प्रियस्सूयै
प्रियो अग्राभवात्युजातेनभिनददुज्जनित्वैः ।

என்பது.

உரை

கீர்த்தியுடைய ஒவ்வொரு கர்ப்பங்களிலும், நீட்டேவல்யம் பிரவுக முதலிய சஸ்திரங்க (கீதமில்லாதுதிக) ளில், தேவபக்தனாகிய எசமானனை இடையறாது கருமாறுட்டான பரனாய்ச் செய்வாயாக. இதனால், அவ்வக் கருமங்களிற் செலுத்துவாயாக எனவும் அவ்வச் சஸ்திரங்களிற் செலுத்துவாயாக எனவும் வாக்கியமாயினமை காண்க. இவ் வேள்வித்தலைவன் குரியனிடத்திற் பிரிய முடையவனாகிய புத்திரனால் வளருவானாக. பெளத்திரனாலும் வளர்வானாக என்பது.

பத்தாம் மந்திரம்

त्वामग्रे यजमाना अनुद्यन्विष्या वसूनि दधिरे वार्याणि । त्वया सह
द्वविण मिच्छमाना व्रजं गोमन्ता मुशितो विवव्रुः ।

என்பது.

உரை.

அக்ஷிரியே ! எல்லா வேள்வித்தலைவர்களும், உன்மையே பின்பற்றிய வர்களாய் எல்லாத் தனங்களையும் பெற்றுக்கொண்டனர். உன்னோடு கூட இருக்கின்ற எசமானர்கள் மீண்டும் மிகுதியான தனத்தை விரும்பியவர்களாயும், அதனால் முடியும் கருமங்களை விரும்பியவர்களாயு முள்ளவராய் பல்வகை கோச்சாலைகளுடன் கூடிய ஒரு வாழுமிடத்தை வேண்டுகின்றனர் என்பது.

பதினொராவது மந்திரம்

दृशानो रुधम उर्व्याव्य दौदुर्मर्षमायुः श्रियेरुचानः । अग्नि रसुतो
अभवद्वयोभिर्यदे नद्यौ रजनयत्सुरेताः ॥

என்பது.

போற்றுதல்)

உரை.

பிறரால் தாழ்த்தப்படாத வாழ்நாளே யடைவதற்கு விரும்பியதாயும், காணப்படும் பொன் போன்று பெரிய ஒளியுடன் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற தாயுமுள்ள அக்கினி, உணவுப் பொருளால் அமுதமாய் விட்டது. இவ்வக்கினியை, சுவர்க்கத்தில் வாழ்வோர்கள் இனிது உண்டாக்கினார்களாகையால் அமுதம் என்பது பொருந்தும் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மேற்கூறிய பதினொரு மந்திரங்களாவும், எசமானன், உகா என்னும் மண் தொட்டியிலிருக்கின்ற நிலைப் சிபந்தம் சேவந்தி மென்பதாம்.

சுண்டு, முதல் நாள் விஷ்ணுக்கிராமமும் (சிறக்கில் நான்கடியெடுத்து வைத்தலும்) இரண்டாம் நாள், இவ்வாறு அவ்வக்கினியைப் போற்றுகலுமாம். ஆனால், சோமத்தை விலைக்கும் வாக்கும் நாள் நாளிலே, விஷ்ணுக்கிராம் உபஸ்தானம் என்னும் இரண்டையுஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதை யுணர்க.

இரண்டாவது அநுவாதம் முற்றிற்று.

மூன்றாம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

अज्ञाऽऽदधाति समिधमुचच्छेदुदचाऽनलम् ।

प्रययात्यथ समिधा गम्यन्ते समिधं क्षिपेत् ॥ १ ॥

राजन्यश्चेतिमन्न आपो भस्माप्सु वेशयेत् ।

त्रिभिः प्रसेति तु द्वाभ्यामुखायां स्थापयेदमुम् ॥ २ ॥

पुनर्द्वाभ्यामुदैत्यग्निं पुनस्त्वेति सनिन्धयेत् ।

बोधद्वाभ्यां मुपस्थानं भस्माः पञ्चदशेरिताः ॥ ३ ॥

சமித்தைத் தீரில் வைத்தல், உகாவை மெடுத்தல், வண்டியில் வைத்துக் கொண்டு செல்லுதல், வந்தவுடன் சமித்தை வைத்தல், அரசனானவன் சமித்தை வைத்தல், தொட்டியில் சாம்பர் மிகுக்கில் தண்ணீரிற் கொட்டல், சாம்பலையும் அக்கினியையும் தொட்டியில் வைத்தல், எடுத்துக் கொண்டு வருதல், சமித்தை வைத்தல், வளர்த்தல், போற்றுகல் என்பது.

அடைதல்)

विश्वतस्परि । पुनस्त्वाऽऽदित्या रुद्रा वसवस्समिन्धतां पुनर्ब्रह्माणो
 वसुनीथ यज्ञैः । घृतेन त्वन्तनुवो वधयस्व सत्यास्सन्तु यजमानस्य
 कामाः । वोधातो अस्य वचसो यविष्ठमः हिष्ठस्य प्रभृतस्य
 स्वधावः । पीयति त्वो अनुत्वो गृणाति वन्दारस्तेतनुवं वन्दे
 अमे । सर्वोधिस्त्रिर्मववां वसुदावा वसुपतिः । युयोध्यसद्वेषाः सि ॥

இரண்டாம் அநுவாகத்தில், அக்கினியைப் போற்றுகல் கூறப்பட்டது.
 இதில், மகாக்கீனி சயனத்தின் பொருட்டு யாகசாலைப் பூமியை அடைதல்
 கூறப்படுகின்றது.

சுண்டுச் சூத்திரத்தைத் தழுவி, 'येन देवाः' என்பது முதலிய மந்திரத்-
 தால், வேள்வித்தலைவன் முன்போலவே உகாவினுள்ள தீயில் சமித்துக்களை
 வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, உச்சிப்போதில் விரதத்திற்குரிய பாலை வாங்கி வைத்துக்
 கொள்ளல் வேண்டும்.

முதல் விநியோகம்

அத்திச் சமித்தைத் தீயில் வைத்தல்

மந்திரம் :

अन्नपते ऽन्नस्य नो देहानमीवस्य सिष्मिणः । प्रप्रदातारं तारिष ऊर्जं नो
 देहि द्विपदे चतुष्पदे ।

என்பது.

உரை.

உணவுப் பொருட்குத் தலைமையாகிய அக்கினியே! பிணியிலாததும்,
 வன்மைக்குக் காரணமுமாகிய உணவுப் பொருளை எமக்குக் கொடுப்பாயாக.
 இனிய அனிகளை யளிக்கும் எமமானனை பிணியிளந்நக முழுதும் பாதுகாப்-
 பாயாக. எம்முடைய இருகாத் பிராணிகட்கும், காற்கால் விலங்குகட்கும் வன்-
 மையைக் கொடுப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முதலாவிற் செய்தது போன்றே ஒரு அத்திக் குச்-
 சிலை விரதப்பாலில் நனைத்து உகாத்தீயில் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், 'அஸ்ய அநாதய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், சூத்திரப்படி, 'देवस्य त्व.....हस्ताभ्यां त्रैशुमेन छन्दसा' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், மற்றொரு அக்திரஞ்சகீயம் பாலில் நனைக்காமல் அத் திரில் வைத்தல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, 'दैवी धियं' என்பது முதல், நாடையைத் தொடும் வரை, முதலாம் இரவிற் செய்தபடியே செய்துக் கொள்க.

பிறகு, மாலையில், வாக்கை அடக்கல் முதல், பாலை யருந்தல் நாடையைத் தொடுதல் வரை செய்வது சமமாம். அனால் அன்றிரவு விழித்துக் கொண்டிருத்தல் இல்லை. இல்லாவிடினும், சோமயாகத்திற் செய்ததுபோல், 'अमे त्वं' என்பது முதலிய மந்திரத்தைச் செய்து, தல் வேண்டும், இத்துடன் இரண்டா நாட் கிரியை முடிந்து விட்டது.

இனி மூன்றாநாட் காலையில் முன்போல் வாக்கை அடக்கல் விடுதல், சோ மத்தை வழிபடல், கழுத்தில் பொன் தகடு கட்டிக்கொள்ளல் முதலிய கிரியை களை, முதலாவது நாளிற் செய்தது போலவே செய்து கொண்டுவந்து பாலை அருந்தும் வரை செய்து முடித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இதுவரை தனது வீட்டில் நடக்கின்ற கிரியைகள் முடிந்தன.

இனி, வெளியில் யாகஞ் செய்யுமிடத்திற்கு அவ்வக்கிரியைக் கொண்டு போவதற்குத் தொடங்கல்.

இரண்டாவது விரியோகம்.

தீத்தோட்டியை மேலே தூக்குதல்

மந்திரம்:

उदुत्वा विश्वे देवा अग्ने भरन्तु चित्तिभिः । सनो भव शिवतमस्तु
प्रतीको विभावसुः ।

என்பது.

உரை

அக்கிரியே! உன்னை, எல்லாத் தேவர்களும், பிராணன்களென்னும் மனோவிருத்திகளால் மேல் நோக்காய் உள்ளே நிறைப்பார்கள். அத்தகைய நீ, எமக்கு, மிகுந்த மங்களமாவும், சாந்தமாவும், மலர் முகமாவும், ஒளியால் வாழ்விப்போனாவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

அடைதல்)

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வேள்வித்தலைவன், உகாவை மேலே எடுத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பிறகு, சூத்திரப்படி, 'சித்வ' என்பது முதலிய முன் அதுவாகத்திலுள்ள நான்கு மந்திரங்களாலும், அந்தத் தித்தொட்டியை, காளேமாடு கட்டிய வண்டியின்மீது வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், அங்குள்ள இரண்டு அக்கினிகளையும் அவ்வண்டியில் வைத்தல் வேண்டும் என்பதைப் முணர்க.

மூன்றாம் விரியோகம்.

யாகசாலைகிதச் செல்லல்

மந்திரம் :

ब्रह्मे ज्योतिमान्याहि शिवेभिरक्षिभिरुव । बृहद्भिर्भानुभिर्मासन्
माहिः सीस्तनुवा प्रजाः ।

என்பது.

உரை

சாந்தமாகிய சுவாலையொன்றை பிரகாசிக்கின்ற அக்கினியே! நீ. தேவாராதனை (யாகஞ்) செய்யுமிடத்தை நோக்கிச் செல்வாயாக. மிகுந்த ஒளியால் உலகையுள்ளதும் உனது திருமேனியால் மக்களைத் துன்பறுத்தாதே என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வண்டியை ஒட்டிக்கொண்டு யாகஞ் செய்யுமிடத்திற்குச் செல்லல் வேண்டுமென்பதாம்.

எண்டுச் சூத்திரப்படி, 'अक्षदत्' என்பது முதலிய முன் அதுவாக மந்திரத்தால், எழுக்கின்ற வண்டியின் இருசிக்கட்டையின் ஒளியைப் போற்றல் வேண்டும்.

யாகஞ் செய்யுமிடத்தை யானைத் தரிப்பின், 'बृहद्भि' என்பது முதலிய மந்திரத்தைச் செபித்து விட்டு, காடுகபத்தையம் முதலிய முன்று அக்கினிக் குண்டங்களையுஞ் செய்து கொள்வதுடன் பிராசின வம்சம் என்னும் கொட்டையைப் போட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பிறகு, உகாக்கினி முதலிய முன்றக்கினிகளையும் முன்று குண்டங்களிலும் வைத்தல் வேண்டும்.

நான்காம் விநியோகம்.

சமித்தை வைத்தல்

மந்திரம் :

समिधाऽग्निं दुवस्यतघृतैर्यौधयता तिथिम् । आऽस्मिन्हव्या जुहोतन ।

என்பது.

உரை

வேள்வித்தலைவ வேள்விச் செயலாளர்களே! நீவிர், இவ்வக்கினியை சமித்துக்களால் ஆராதிப்பீர்களாக. பிறகு, இவ்வக்கினியில் அவிகள் முழு தையும் ஒமஞ் செய்வீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வேள்வித்தலைவன் ஒரு சமித்தை பாலில் நனைத்து உகாத்தீயில் வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

யாகஞ் செய்யுமிடத்திற்குப் போதல் முதல் இதுவரை எசமானனுடைய செய்கையாம்.

ஐந்தாம் விநியோகம்

அரசனுளவன் சமித்தை வைத்தல்

மந்திரம் :

प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वे वियत्सूयो नरोचते बृहद्भ्यः । अभियः
पूरं पृतनासु तस्थौ दीदा यदैव्यो अतिथिश्शिचो नः ।

என்பது.

உரை

இவ்வக்கினி, அவியைத் தாங்கி நிற்கும் எசமானன் அழைப்பதை நன்கு கேட்குக. மற்றும், சூரியனிடத்திலும் பேரோரியுடன் விளங்குவதும், போரில் வெற்றிபெறச் செய்வதுமாகிய இவ்வக்கினி, தேவர்கட்கு இனியதும், மங்களவடிவுமாகி யிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

அரசனாயிருப்பின், திருஷ்டுப்சந்தமுடைய இம் மந்திரத்தால் சமித்தை அதீயில் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஈண்டுச் சூத்திரத்தைத் தழுவி, உகையில் தீயுண்டாக்கியதில் சாம்பர் நிறைந்து போய்விடில் உகையை உறியோடு நீரிருக்குமிடத்திற்குக் கொண்டு

அடைதல்)

போய், 'ஐம்~சயோனி.....ஐம்~ஸ்தன்' என்பவற்றை முதலாகக் கொண்ட இரண்டு மந்திரங்களாலும், வேட்போன் உகைபிவிருக்கும் அக்கினியை எடுத்து வேறுக வைத்து விடல் வேண்டும்.

—o—o—o—

ஆறாம் வீரியோகம்.

சாம்பரை நீர்த் கொட்டுதலில்

முதல் மந்திரம்

आपो देवी: प्रतिगृहीत भस्मैतस्योने कणुव्व~सुरभावुलोके । तस्मै
नमन्तां जनयस्सुप:नीर्मातिव पुत्रं विभुतास्वेनम् ।

என்பது.

உரை.

தண்ணீராகிய தேவியே! நீ, உகைவென்னுந் தீத்தொட்டியிற் சேர்ந் திருக்கின்ற சாம்பரைப் பெற்றுக் கொள்வாயாக. பெற்றுக்கொண்ட சாம்பரை நறுமணத்துடன் உலகில் நிலைநாட்டுவாயாக. மற்றும், அழகிய வருணனென் னும் கணவனைபுடையதும், அக்கினியை என்டாக்குவதுமாகிய தண்ணீராகிய தேவியே! நீ, அவ்வக்கினியைப் பாதுகாப்பதற்கு விழித்துக் கொண்டிருப்பா யாக. தண்ணீரே! நீ, மாதா, குழந்தையைப் பாதுகாப்பது போல் இவ்வக் கினியை பாதுகாப்பாயாக என்பது. தமிழை நோக்கி தண்ணீர் என்னும் ஒருமை வந்தது.

—o—o—o—

இரண்டாவது மந்திரம்

अप्स्वग्ने सधिष्टवसौषधीरुख्यसे । गर्भे सञ्जासे पुनः ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! உன்னுடைய வன்மை வடிவாகிய சாம்பர் தண்ணீரில் இருக்கின்றது. அத்தனைய நீ, கொடி செடிகளைத் தழுவுவாயாக. இவ் சாடரார் கினியாக கொடி செடிகள் நிலைய எற்றுக் கொள்வானென்க. திக்கடைக் கோலாகிய கருப்பத்திளிருந்து அடிக்கடி பிறக்கின்றாய் என்பது.

—o—o—o—

மூன்றாம் மந்திரம்

गर्भो अस्योषधीनां गर्भो वनस्पतीनाम् । गर्भो विश्वस्य भूतस्याग्ने

गर्भो अपामसि ।

என்பது.

உரை

மருந்தாகிய கொடி செடிகளிலிருந்து உண்டாகின்றதால் அக்கினியே! நீ, கொடி செடிகளின் கர்ப்பமாக இருக்கின்றாய். நீக்கடைக் கோவிலிருந்து உண்டாகின்றதால் வநஸ்பதிகளின் கர்ப்பமாயிருக்கின்றாய். அக்கினியே! நீ, சாடாராக்கினியா விருத்திகளின் எல்லா மங்களின் கருப்பமாயிருக்கின்றாய். வடவானலம் மின்னல் வடிவாயிருத்தலின் நீரின் கர்ப்பமாயிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரங்களால் உறியுடன் எடுத்து உகாவினுள்ள சாம்பரைத் தண்ணீரில் கொட்டி விடல் வேண்டும். உறியிலிருந்து உகாவைத் தனியே எடுத்தல் கூடாது என்பதாம்.

தண்ணீரில் கொட்டி விட்ட சாம்பரில் மந்திரமில்லாமலே ஒரு பிடியெடுத்து அதிலுள்ள தண்ணீரைப் பிழிந்து விட்டு வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

ஏழாம் விநியோகம்.

பிழித்தெடுத்த சாம்பரை உகாவில் போடுதலில்

முதல் மந்திரம்.

प्रसव भस्मना योनिमपश्च पृथिवीमग्ने । सः सृज्यमातृभिस्त्वं ज्योति-

ष्मान्पुनरासदः ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! நீ, காரணமாகிய பூமியையும் நீரையும் அடைந்து அவ்விரண்டுலும் கலந்து கொண்டு மிகுந்த வொளியுடையதாய் மீண்டும் உனது இடத்தையே அடைவாயாக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்.

पुनरासव सदनमपश्च पृथिवीमग्ने । शेषेमातृर्यथोपस्थेऽन्तरस्याः

शिवतमः ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! நீ, தனதிடமாகிய, பூமியையும் நீரையும் அடைந்து, மீண்டும் இந்த உகாவின் நடுவில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றாய். எதைப்போ லெனின்? குழந்தை அன்னையின் மடியில் சுகமாய்த் தூங்குவதுபோல் என்பது.

அடைதல்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும் எடுத்து வைத்திருந்த ஒரு பிடி சாம்பரையும் அக்கினியையும் உகாவில் (தொட்டியில்) வைத்துவிடல் வேண்டு மென்பதாம்.

எட்டாம் விநியோகம்.

நிரும்பி வருதலில்

முதல் மந்திரம்.

पुनरुजां निवर्तस्व पुनरग्न इषाऽऽयुषा । पुनर्नः पाहि विश्वतः ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! நீ, பால் முதலிய இரசத்தாடன் மீண்டும் வருவாயாக. உணவுப் பொருளுடனும், ஆயுளுடனும் மீண்டும் வருவாயாக. எம்மை, எல்லாப் பாவங்களினின்றும் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்

सहरय्या निवर्तस्वामे पिन्वस्व धारया । विश्वस्मिन्वा विश्वतस्परि ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! நீ, தனத்துடன் வருவாயாக. உலகம் அருந்தும் மழைத் தண்ணீரை, புல், கொடி, மர முதலியவைகளின் மீது தெளிப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும் உகாவை எடுத்துக் கொண்டு நிரும்பி வரல் வேண்டு மென்பதாம்.

நாண்டுச் சூத்திரப்படி உகாவைக் கொண்டு வந்து வைத்த பிறகு வேள்வித் தலைவன், 'येन देवाः' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் உகையில் சமித்துக்களை வைத்தல் வேண்டும்.

ஒன்பதாம் விநியோகம்.

மீண்டும் உகாத்தீயை வளர்த்தல்

மந்திரம் :

पुनस्त्वाऽऽदित्या रुद्रा वसवस्समिन्धतां पुनर्ब्रह्माणो वसुनीथ यज्ञैः ।

धृतेन त्वं तनुवो वर्धयस्व सस्यास्सन्तु यजमानस्य कामाः ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! உன்னை, உருத்திரர்களும், வசுக்களும் மீண்டும் வளர்ப்பார்களாக. தனத்தையளிக்கும் அக்கினியே! உன்னை, வேள்விச் செயலாளர்கள் வேள்விநிமித்தமாக மீண்டும் வளர்ப்பார்களாக. நீ, நெய்யாற் களிப்புற்று எமது ஸ்டம்பை வளர்ப்பாயாக. நீ சுவித்தமேதா னாமானனுடைய விருப்பங்கள் உண்மையாகவும் வந்தன.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உகாத்நீரில் மற்றொரு சமித்தை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

—+—

பத்தாம் விகியோகம்.

தீயைப் போற்றலில்

முதல் மந்திரம்

धोधानो अस्य वचसो यविष्टम॥ हिष्टस्य प्रभृतस्य स्वधावः । पीयतित्वो
अनुत्वो गृणाति वन्दायस्ते तनुवं वन्दे अग्ने ।

என்பது.

உரை.

சுவதா என்பதால் உபலக்கணமாயுள்ள உணவுப் பொருளையுடைய அக்கினியே! கட்டிள்ளமைய! அதிசயமாய் வளருவதற்குக் காரணமும், பேரன்பால் தேடியதுமாகிய உனது துதியாகிய வாக்கின் கருத்தை புணர்வாயாக. அதாவது எசமானன் மிகுதியாய்க் கூறுகின்றான், துகிப்போன் உரியதைக் கூறுகின்றான் ஆகவின் எமது கருத்தை புணர்வாயாக என்பதாம்.

—+—

இரண்டாவது மந்திரம்

सवोधिसू रिर्मघवा वसुदावा वसुपतिः । युयोध्यसद्वेषा॥सि ॥

என்பது.

உரை

வித்வானும், அன்னமுடையவனும், தனமுடையவனும், தனத்திற்குத் தலைவனுமாகிய நீ; எம்கிடத்திற் பொருமை யுடையோர்களை எம்மிவிருந்து பிரித்து விடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும் வேட்போன் உகாத்தீயைப் போற்றல் வேண்டு மென்பதாம்.

அடைதல்)

பிறகு, மாலையில், வாக்கை யடக்கல், இரவில் வீரதம் 'அக்னேத்வம்' என்பது முதலிய மந்திர செபம் என்னுமிவைகளை முன் செய்தது போலவே செய்துகொள்க.

இத்துடன் முன்னுறவது நாளிற் செய்ய வேண்டியவைகள் முடிந்தன.

முன்றும் அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

अपोदन्ति चितिस्थानमग्नेस्तु सिकतां (ता) वपेत् ।

संज्ञानमूपाशिवपेक्षया (याः) संमृजते द्वयम् ॥ १ ॥

अयं चतसृभिः प्राचीरिष्टका आदधाति हि ।

इडां द्वाभ्यां पुरस्ताद्वे चिद्वाभ्यां पश्चिमे द्वयम् ॥ २ ॥

लोकं लोकं पृणा द्वाभ्यां मघ्रा अत्र चतुर्दश ।

காருகபத்ய சயனஞ் செய்யப்போகும் இடத்தைக் கொத்துதல், மணலைப் போடுதல், உப்பு மண்ணைப் போடுதல், இவ்விரண்டு மண்களையும் ஒன்றாய்க் கலந்து விடுதல், நான்கு மந்திரங்களால் நான்கு செங்கற் கற்களை வைத்தல், இரண்டு மந்திரங்களால் கிழக்கில் இரண்டு கற்களை வைத்தல், இரண்டு மந்திரங்களால் மேற்கில் இரண்டு கற்களை வைத்தல், இரண்டு மந்திரங்களால் மீந்த கற்களை வைத்தல் என்பது.

நான்காம் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாடகம்

நான்காம் அநுவாகம்.

முன்று பஞ்சாதிக்கட்து மேல் நாற்பத்தெட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

காருகபத்தியச் செங்கல் அடுக்கைக் கூறு மந்திரங்கள்.

अप॑त॒वी॒त॒वि॒च॒र्ष॒ता॒तो॒ येऽन्न॑ऽस्य॒पु॒रा॒णा॒ये॒च॒ नू॒त॒नाः॑ । अ॒दा॒-
दि॒दं॒ य॒मो॑ऽव॒सानं॑ पृथि॒व्या॒ अ॒क्र॒न्नि॒मं॒ पि॒त॒रो॑ लो॒क॒म॒स्मै॑ । अ॒ग्ने॒र्भ॒-
स्मा॑स्य॒मेः॒ पु॒रो॑ष॒म॒सि॒ सं॒ज्ञान॑म॒सि॒ काम॑ध॒रणं॒ म॒यि॒ते॒ काम॑ध॒रणं॒ भू॒यात् ।

சயாவ: பிரியாஸ்துவஸ்சபிரியா ஹ்யாநிவ: । ஆத்மாவோ அஸ்து ॥ 1 ॥
 சபிரியஸ்சபிரியாஸ்துவோ மம । அயஸோ அமிரியஸிமந்ஸோமமிந்ஸு-
 தந்தயே ஜதரே வாவசான: । சஹஸியம் வாஜமத்யக்ஸமி சஸவாந்சந்
 ஸ்தூயஸே ஜாதவேத: । அமே திவோ அர்ணமக்ஷாஜிகாஸக்ஷா தேவாம் ஓதிபே
 திஷ்ணயா யே । யா: பரஸ்தாத்ரோசநே சூர்யஸயாத்வஸ்தாதுபதிஷ்ந்
ஆப: । அமே யதே திவி வர்ச: । புதிவ்யாம் ய தோபதீபு ॥ 2 ॥
அஸுவா யஜத் । யேநாந்ரிக்ஷமுவரதந்தவஸ்சமாநுரர்ணயோ நுவக்ஷா: ।
புரீஷ்யாஸோ அமய: பாவணோமிஸ்சஜேயஸ: ஜுபந்தாம் ஹவ்யமாஹுதமந-
மீவா இபோ மஹி: । இடாமமே புருதம் சஸநிஜ்ஜோக்ஸத்தம ஹவமாநாய
 சாத । ஸயாந்ஸுநுஸ்தநயோ: விஜாவாஸு சாதே சுமதிமீத்வஸுமே ।
அயந்தே யோநிக்ரிதவயோ யதோ ஜாதோ அரோசதா: । தஜ்ஞாநந் ॥ 3 ॥
அம ஆரோஹாதாநோ வர்தயா ரயிம் । சிதஸி தயா தேவதயாஸஜ்ஜிர-
ஸ்வபுவாஸீதபரிசிதஸி தயா தேவதயாஸஜ்ஜிரஸ்வபுவாஸீத லோகம் பூண-
க்தித் பூணாதோஸீத சிவாத்வம் । இந்ராமீத்வா புஹஸபதிரஸிமந் யோநா-
வஸீபதந் । தா அஸ்ய சுததோஹஸஸ்தோம த்ரீணந்தி புத்வய: । ஜந்ம-
ந்தேவாநாம் விஸ்த்ரிவாரோசநே திவ: ॥ 4 ॥

முன்றும் அநுவாகத்தில், உகாத்நீயை, மகாக்கினி சயனஞ் செய்யுமிடக்
 திற்குக் கொண்டு போதல் கூறப்பட்டது. இதில், காருகபத்திரீயத்தில் செங்
 கல் அடுக்குவதை (சயனத்தை) க் கூறுகின்றது.

ஈண்டுச் சூத்திரப்படி, நான்காம் நாள் காலையில், வேள்வித்தலைவன்
 வாக்கை யடக்கல், விடுதல், சோமத்தை வழிபடல், பொன் தகட்டைக் கட்டிக்
 கொள்ளல், உகாவை வைத்தல் வரையில் செய்து விட்டு, 'திவஸரி' என்பது
 முதலிய ஸூத்திரங்களாற் போற்றல் வேண்டும்.

சயனம்)

இன்று, சோமத்தை விலைக்கு வாங்க வேண்டிய தினமாதலின் விஷ்ணுக் கிரமம். (கிழக்கில் அடி யெடுத்து வைத்தல்). போற்றுதல் (உபஸ்தானம்) என் னும் இரண்டையுஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதை யுணர்க. இது முன்னுங் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

பிறகு, ஆகவனிய மிருக்குமிடத்தில் ஒருமார் அகலம் அதாவது தொண் ணற்றாறு அங்குலம், சதுரமாக்கிக் கோடு கிழித்து வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

முதல் வீதியோகம்

மண்ணைக் கொத்துதல்

மந்திரம் :

अपेतवीतविचसर्पतातो येऽवऽस्य पुराणा येच नूतनाः । अदादिदं
यमो नूतनाः । अदादिदं यमोऽवसानं पृथिव्या अन्नमिमं पितरो
लोकमस्मै ।

என்பது.

உரை.

எமனுடைய கிங்கரர்களே ! பண்டைக்காலம் தொட்டு இங்கிருப்பவர் களும் இப்போதிருப்பவர்களுமான நீங்கள், கூட்டங்கலைந்து இங்கிருந்து வெளி யில் தூரமாய்ப் போய் விடுவீர்களாக. பூமியின் முடிவாகிய இவ்விடத்தை எமன் எமக்குக் கொடுத்து விட்டான். பிதர்க்களும், எசமானன் பொருட்டு இந்த இடத்தை அக்கினி சயனத்திற்கு இடமாகச் செய்துள்ளார்கள் என் பது. பூமியில் எங்கும் எமபடர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பதை யுணர்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன் கோடு கிழித்த இடத்தைக் கொத்திக் களறி விடல் வேண்டு மென்பதாம்.

மற்றும் மந்திரமின்றியே நீரைத் தொட்டுக் கொண்டு, பசுமையாய் இலைகளுடன் கூடிய புரசங்கொம்பால், கொத்திய விடத்தைப் பெருக்கினதும் அக்கினியை வடக்கில் எறிந்து விட்டு நீரைக் கையிற் ரொட்டுக்கொண்டு 'ஶ்னோ தேவி:' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் அதில் நீரைத் தெளித்தல் வேண் டும் என்பதையு முணர்க.

இரண்டாம் விநியோகம்.

மணலை இறைத்தல்

மந்திரம் :

अग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि ।

என்பது.

உரை

மணலை! நீ, அக்கினியை நன்கு பிரகாசிப்பதாயிருக்கின்றாய். அங்ஙனமே அக்கினி யிருப்பதற்கு இடமாயுமிருக்கின்றாய். மணலைப் போட்டால் தீ மிகக் கொழுந்து விட்டெரியும் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், கொத்தியுள்ள விடத்தில் மணலை இறைத்து விடல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாம் விநியோகம்

உவர் மண்ணை யிறைத்தல்

மந்திரம் :

संज्ञानमसि कामधरणं मयि ते कामधरणं भूयात् ।

என்பது.

உரை.

உவர் மண்ணே! நீ பசுவைப் பற்றிய நல்லுணர்ச்சியுடையதாயிருக்கின்றாய். அதாவது ஆடு, உவர்ப்பூமி இன்னதென்னுணர்ந்து அதிற் புரளுகின்றது என்பதாம். மற்றும், வேள்வி வாயிலாக விரும்பியவைகளைத் தாங்குகின்றதாயிருக்கின்றதாய். இது, மேல், பிராட்டணத்திற் கூறப்படும் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உவர் மண்ணையும் அவ்விடத்தில் இறைத்து விடல் வேண்டுமென்பதாம்

என்க, 'यददधन्द्रमसि' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்தால் அக்கினியை ஆதானஞ் செய்வது போல் மனதில் எண்ணிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

சயனம்)

நான்காம் லீரியோகம்

மணலையும் உவர் மண்ணையும் கலத்தல்

மந்திரம் :

संयावः प्रियास्तनुवस्संप्रिया हृदयानि वः आत्मावो अस्तु । संप्रिय-
स्संप्रियास्तनुवो मम ।

என்பது.

உரை.

மணல் உவர் மண்களே ! உங்களுடைய நினைவு அடம்புகிற மனமும் ஒன்று
படுக. உங்களுடைய பிரியமான உள் அங்களை மென்முருக. உங்களுடைய
ஆன்மாக்களும் ஒன்றுபடுக. மற்றும், எனது உடம்பும் ஒன்றுபடச் சேருக
என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மணலையும் உவர் மண்ணையும் ஒன்றுபடக் கலந்து விடல்
வேண்டுமென்பதாம்.

நண்டுச் சூத்திரப்படி, 'चित्तस्यपरि' என்பது முதலிய மேல்வரும் மந்திர
ரங்களால், இருபத்தொரு சுக்கான் கற்களையும், மும் மூன்றாகக் கோடு கிழித்
திருப்பதற்கு வெளியில் ஏழு முறையாகப் போட்டு வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, 'मजं कृण्वन्' என்பது முதலிய மந்திர மந்திரத்தால், போட்டுள்ள
இருபத்தொரு சுக்கான் கற்களையும் கையாற்றொடுதல் வேண்டும்.

ஐந்தாம் லீரியோகம்

நான்கு செங்கல்களை வைப்பதில்

முதல் மந்திரம்

अयं सो अग्निर्यस्मिन्सोममिन्द्रस्सुतन्दधे जठरे वावशीनः । सहस्रियं
वाजमत्यन्नसप्तिस स सवान्तसन्तूयसे जातवेदः ।

என்பது.

உரை.

எந்தக் காருகபத்திய சயன வடிவ அக்கினியில் விருப்புற்ற இந்திரன்
பிழிந்த சோமரசத்தை வயிற்றில் வைத்துக்கொண்டானோ, அத்தகைய இவ்
வக்கினி இப்போது செங்கற் கற்களால் பாவச் செய்யப்படுகின்றது. தோன்
றியவற்றை யுணரும் அக்கினியே ! நீ, விரைவில் ஒழிக் குதிரைபோல் ஆயிரக்

கணக்கான பொன்னுகளுடன் உணவுப் பொருளையுங் கொடுக்கின்றோமாயிருந்து
எசமானால் துதிக்கப் பெறுகின்றாய் என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

अग्ने दिवो अर्णमच्छाजिगास्यच्छा देवाः ऊचिपे धिणिषा ये । याः
परस्ताद्रोचने सूर्यस्य याश्चावस्ता दुपतिष्ठन्त आपः ।

என்பது.

உரை

செங்கல் வடிவாகிய அக்கினியே! நீ, வானிலிருந்து நீரை இனிது அடை
கின்றாய். அதாவது, வேள்வி வாயிலாக புஷ்டியை யடைகின்றாய் என்பதாம்.
எந்தத் தேவதைகளை மேடையிலிருந்து குறிப்பிட்டுக் கூப்பிடுகின்றனையோ,
அவர்கள் வந்து அவிகளை ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள். ஒளிமண்டலத்திலிருக்
கின்றதும், கீழே யிருக்கின்றதுமாகிய நீர்களைத் தூங்கு கடி திங்கு வருக என்
பது.

மூன்றாம் மந்திரம்

अग्ने यत्ते दिवि वर्चः पृथिव्यां य दोषधीषु । अप्सुवा यजत्र । येनान्त-
रिक्षमुर्वाततन्धत्वेपस्सभानुरर्णवो नृचक्षाः ।

என்பது.

உரை

யாகுக்கதை மூண்டாக்கும் அக்கினியே! உனது ஒளியானது வானில்
இரவியாயிருக்கின்றது, பூமியில் தீயின் கவாடையாக இருக்கின்றது. கொடி
செடிகளில் பழுக்குஞ் சமய உணவாயிருக்கின்றது. நீரில் வடவானலமாக
இருக்கின்றது. உன்னுடைய ஒளியால் மின்னல் வடிவாய் வானம் விளக்கப்
படுகின்றது. உனது ஒளிக்கூட்டம் கடல்போல் பெரிதும் மக்கட்குள் கீர்த்தி
பெற்றது. இத்தகைய ஒளி வடிவ செங்கல் கற்களை வைக்கின்றேன் என்பது.

நான்காம் மந்திரம்

पुरीष्यासो अग्नयः प्राचणेमिस्सजोपसः । जुषन्ताः हव्यमाहुतामनभीवा

इषो महीः ।

என்பது.

சயனம்)

உரை.

மண்ணில் உண்டானவைகளும், நன்கு போற்றும் மனங்களில் ஒத்த பிரிய முடையவைகளும், பிரியத்தையுடையவைகளும், வேண்டியவற்றை யடைதற் குக் காரணங்களான செங்கல் வடிவ அக்கினிகள் அவைகளை யுண்பன்வாகுக. அத்தகைய செங்கல் கற்களை அடுக்கி வைக்கின்றேன் என்பது எஞ்சி நின்றது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சுண்டு, காருகபத்திய சயனம் என்பது, முப்பத்திரண்டு அங்குலங்கள் நீளமும், பதின்மூன்று அங்குலங்கள் அகலமும், ஆறங்குலம் உயரமுமாக இருபத்தொரு செங்கல் கற்களை, கீழ்க்கு மேற்கில் நீளமாய் மும் மூன்று கற்களும், வடக்குக் தெற்கில் ஏழ் கற்களுமாக அடுக்குகலாம்.

அவற்றுள், இரண்டாவது வரிசையில் இரண்டாவது கல் முதல் நான்கு கற்களை, 'तयादेवतयाऽग्निस्वद् धृवासीद' என்னும் மந்திரத்தையும் இம் மந்திரங் களின் முடிவில் சேர்த்து ஒதுக்கொண்டு வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

நான்கு செங்கற்களை வைத்து, சுவர்க்கத்தை யடைந்த தேவர்களின் திசைகள் நான்கும் பாதுகாப்பாயிருக்கற் பொருட்டு இந்த நான்கு கற்களு மாம்.

ஆறும் விநியோகம்

மற்றும் இரண்டு செங்கல்கள் வைத்தலில்

முதல் மந்திரம்

इडाममे पुरुदः संसनिहोशश्वत्तमः हवमानायसाध । स्यान्नस्सु-
स्तनयो विजावाऽमे साते सुमतिर्भूत्वमे ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே ! எல்லாராலும் துதிக்கப்படுவதும், பல்வகைத் தரிசனமுடைய தும், முழுதுங் கெடாதிருப்பதுமாகிய நீ, பசு முகலியவைகளைக் கொடுப் போனைத் தேடுவாயாக. மற்றும், உனது உருபையால், நல்ல புத்திரனுண்டா ராக. உன்னுடைய அருக்பக புத்தி எப்போதும் எம்மிடத்தில் இருக்குக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்

अयन्ते योनीर्ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः । तजानन् । अग्न अरो-
हाथानो वर्धया रयिम् ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! செங்கற் கற்களான பொருள்கள் உன்னுடைய பிறப்பிற்
கிடமாம். இது, இருதுகாலத்தில் ஆண் பெண்ணின் கூட்டுறவிற்கு ஒப்பா
மாதலினென்க. நீ எவ்வாறுண்டாகி விளங்குவையோ, அவ்வாற்றையுணர்ந்து
இதில் ஏறிக் கொள்ளாயாக. பிறகு, எமக்குத் தவத்தை வளர்ப்பாயாக
என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களிரண்டாலும், முன்னுடைய வரிசையில் தென்பக்கத்தி
லிருந்து, நான்காவது ஐந்தாவது செங்கல் கற்களை வைத்தல் வேண்டு மென்
பதாம்.

—

ஏழாம் விரியோகம்

மற்றிரண்டு செங்கல்களை வைத்தலில்

முதல் மந்திரம்

चिदसि, तया देवतयाऽङ्गिरस्वधुवासीद ।

என்பது.

உரை

செங்கலே! நீ, போகங்களைத் தேடிவைப்பதா யிருக்கின்றாய். எந்தத்
தேவதையால் நீ அபிமானிக்கப் பெற்றிருக்கின்றனையோ, அந்தத் தேவதை
யால் அறுக்கிரகிக்கப்பெற்ற நீ, அங்கிரச ரிஷி வைத்த செங்கல் போன்று
உறுதியாயிருப்பாயாக என்பது.

—

இரண்டாம் மந்திரம்

परिचिदसि, तया देवतयाऽङ्गिरस्वधुवासीद ।

என்பது.

உரை

செங்கற்கல்லே! நீ, எல்லாவகையாலும் போகங்களைத் தேடுவதாயிருக்
கின்றாய். மற்றவை முன்போல என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும், முதல் வரிசையில், நான்காவது ஐந்தா
வது இரண்டு கற்களையும் வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

—

சயனம்)

எட்டாம் விநியோகம்

எஞ்சிய இடங்களில் கல்லுகளை வைத்தலில்

முதல் மந்திரம்

लोकं पृणच्छिद्रं पृणाथोसीद शिवात्वम् । इन्द्राग्नीत्वा बृहस्पतिरग्निम्
योनावसीषदन् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே! நீ காருகபக்திய சயனத்தில், முற்கூறிய செங்கல்களால் நிறைக்
கப்படாத இடங்களை நிரப்பாயாக. சுற்களின் இடை வெளியை முடிவா
யாக. மற்றும், நீ சாந்தமா நிரப்பாயாக. இங்கிரன், அக்கினி, பிருகத்பதி
என்னும் இவர்கள் இங்கு இருக்கின்றார்கள் என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்

ता अयं सूददोहसस्सोनः श्रीणन्ति पृथ्वः । जन्मदेवानां
विशस्त्रिष्वारोचने दिवः ।

என்பது.

உரை.

சுவர்க்கத்தை விளக்குவதிலும், எசமானனுடைய பிறப்பிலும் நிமித்தமா
யிருப்பதால் தேவர்களின் பிரசைகளும், கோவிற்கு ஒப்பானவைகளும்,
உணவுப் பொருளைக் கொடுப்பவைகளுமான செங்கல்கள், சோமத்தைப் பக்கு
வஞ் செய்கின்றன. எப்போதெனின்? பிழியும் காலை முதலிய முன்று
காலங்களிலு மென்க. இக்கல்லுகள் இடையறாமல் சோமத்தைப் பக்குவஞ்
செய்தற் பொருட்டுள்ளவைகள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம். மந்திரங்களிரண்டையும் மீண்டும் மீண்டும் ஒதுவதுடன், "தயா
தேவதயா" என்பது முதலியன்கியுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு பதின்மூன்று செங்
கல்களை வைத்து சயனத்தை நிறைத்துவிட்டு நேண்டு மென்பதாம்.

முதலாவது செங்கல் அடுக்கு முறையை இப்படத்திற் காண்க.

21	18	6	5	15	13	11
20	17	4	3	2	1	10
19	16	8	7	14	12	9

இவ்வநுவாக சேடம்:

ஈண்டுச் சூத்திர முதலியவைகளைத் தழுவி சாத்வாலத்திலிருந்து மணலைக் கொண்டுவந்து, 'பூதி டிவி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், அடுக்கிய செங்கல்களின் மேல் இறைத்து விடல் வேண்டும்.

பிறகு, முன் அடுக்கிய வரிசைகளின் மேல் இரண்டாம் வரிசையை, தெற்கு வடக்கில் மும்முன்று கல்லுகளும், கிழக்கு மேற்கில் ஏழேழு கல்லுகளுமாக முதல் வரிசை இரண்டாவது முதல் ஆறு கல்லுகளையும், இரண்டாவது வரிசையிலும் முன்றாவது வரிசையிலும் ஒவ்வொரு கல்லுகளையும் முற்கூறிய மந்திரங்களாலேயே வைத்துவிட்டு, முன் போல் 'லோகம் பிருணா' என்பதை மீண்டு மீண்டும் ஒதிக்கொண்டு எஞ்சிய பதின்மூன்று கல்லுகளையும் அடுக்கல் வேண்டும்.

சயனம்)

இரண்டாம் வரிசையை இப் படத்திற் காண்க.

21	15	6
20	14	5
19	13	4
18	12	3
17	11	2
16	10	1
8	7	9

இவ்வாறு, முதல் வரிசைப்படி மூன்று வரிசைகளும், இரண்டாம் வரிசைப்படி இரண்டு வரிசைகளாக ஐந்து வரிசைகள் செங்கல் கற்களை அடுக்குதல் வேண்டும்.

இவற்றுள், ஐந்து வரிசை அடுக்கு, ஆயிரங் கற்கள் கொண்டு அடுக்கும் மகாக்கினி சயனத்தின் பொருட்டாம். மூன்று வரிசை அடுக்கு இரண்டாயிரஞ் செங்கல் கற்கள் அடுக்கும் மகாக்கினி சயனத்தின் பொருட்டாம். அதற்கு மேல் செய்யவேண்டியபலவகைக்கு ஒரே அடுக்காம். இவ்வாறே மேலுங் காண்க.

மற்றும், இவ்வரிசைகளை, முன்னர் மந்திர மோதாமலே அடுக்கிவிட்டு மந்திரங்களால் பிறகு அவைகளைத் தொடுத்தலும் உண்டு. இவ்வாறு வழக்கில் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு காருகபத்திய சயனத்தைச் செய்துவிட்டு 'அஜிசுந்' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் அடுக்கியதை இரண்டு கைகளாலும் தொடல் வேண்டும்.

நான்காவது அநுவாகம் முற்றிற்று.

ஐந்தாம் அநுவாகம்.

வீடயச் சுருக்கம்.

सं गार्हपत्य उर्याग्निं चतुर्भिर्निवपेदमुम् ।

माता शिख्यादुखां मुञ्चेद्यद शिक्यपरिमहः ॥ १ ॥

नमो नैर्ऋतवेशो तच्छिक्यं त्यक्त्वा यदित्यतः ।

शिक्यजालेन याः कृष्णा इष्टकाः स्थापयेदमुः ॥ २ ॥

यस्याग्निमिस्तिस्र एताः कृष्णा उपदधातिहि ।

निवेऽग्निमुपतिष्ठेत संव संप्रेष्यतीतरान् ॥ ३ ॥

निष्कृताहाऽवटे सिञ्चेत्सीराद्वाभ्यां हलार्पणम् ।

लाङ्गद्वाभ्यां कृषेत्काममावर्तेत प्रदक्षिणम् ॥ ४ ॥

घृतेऽन्तराले संस्पर्श इति मन्त्रास्तु विंशतिः ।

காருக்பத்தியத்தில் உகாத்தீயை வைத்தல், உறியிலிருந்து உகாவை எடுத்துவிடல்; உறியைப் போடுதல், உறிக்கயிற்றால் கறுப்புச் செங்கல்லைக் கட்டுதல், தீயைப் போற்றுதல். ஏனையவைகளைக் குழியிற் போடுதல், கலப் பையைச் சேர்த்தல், உழுதல், படைச்சாலை வலமாய்த் திருப்பிவிடல், தொட் டுப் போற்றுதல் என்பது.

நான்காங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாடகம்

ஐந்தாம் அநுவாகம்.

ஐந்து பஞ்சாதிகட்டு மேல் ஒருபத்திரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

செங்கல்லுக்கும் பூமியை உழுதற்குரிய மந்திரங்கள்.

समितः संकल्पेथाः संप्रियौ रोचिष्णू सुमनस्यमौनौ । इष

भूर्जमभिसं वसानौसं वामनाःसि संव्रता समुचित्तान्याऽकरम् ।

अम् पुरीष्याधिपा भवात्वन्नः । इषभूर्जं यजमानाय धेहि ।

पुरीष्यस्त्वमग्ने रयिमान् पुष्टिमाः असि । शिवाः कृत्वा दिश-

स्सर्वास्स्वां योनिमिहाऽसदः । भवतन्नस्समनसौ समोकसौ ॥ १ ॥

உழதல்)

அரேபசௌ । மா யஜ்ஹ் ஹிஹிஸிபு மா யஜ்ஹி ஜாதவேதசௌ சிவௌ
 மவதமத நஃ । மா தேவ புத்ரம் பৃथிவி புரிஷ்யம் மிஹ்ஸ்வேயோநாவமாருஸா ।
 தாம் விதேதேவகீர்துமிஹ்ஸ்விதானஃ ப்ராபதிவிதேவகீர்துமிஹ்ஸ்விதானஃ । யதேசய
 பாரே ரஜசஸுக்ரம் ஜ்யோதிர்ஜாயத । தன்னஃ பர்பததிஹிபோஜ்ஜே வைதானர
 ஸ்வாஹா । நமஸுதே நிக்ரீதே விதேவரூபே ॥ 2 ॥ அயக்ஸயம் விதேதா
 வந்தமேதம் । யமேநத்வம் யம்யாஸம் விதானோத்தமநாகம் மிஹ்ஸ்வேயோநாவமாருஸா
 யதே தேவி நிக்ரீதிராவ வந்ததாமகீர்தாஸ்வவிதேதம் । இதந்தே ததி-
 ஷ்யாம்யாயுஷோ நமஸ்யாததா ஜீவஃ பிதும்ஹி ப்ராபுக்ரஃ । யஸ்யாஸ்தே
 அஸ்யாஃ க்ரூர ஆஸம் ஜுஹோமயேகா வந்தானாமவசஜீநாய । ப்ரூமிரதி
 த்வா ஜநாவிதூநிக்ரீததிஃ ॥ 3 ॥ இதீத்வாஹம் பரிவேதவிதேவதஃ । அஸு-
 ந்வந்தம் யஜமானமிச்சஸ்தேநஸ்யேத்யான்தஸ்க்ரஸ்யானேவபி । அந்யமஸம்
 திச்சஸாதே இத்யானமோ தேவி நிக்ரீதே துமயம்ஸது । தேவி மஹநிக்ரீதி
 வந்தமானஃ பிதேவ புத்ரந்தேசயே வசோமிஃ । விதேவஸ்யா ஜாயமானஸ்ய
 வேதசிரசிசரஃ ப்ராபதீரீ விதேதே । நிவேசனஸ்சக்ரமனோவசூநா விதே-
 ரூபாஹிவிதேதே ॥ 4 ॥ சகீமிஃ । தேவ இவ சவிதாஸத்ய தமேந்த்ரோந
 தஸ்த்யௌசமரேபதீநாம் । சவரத்ரா ததாதந நிராஹாவாந்ஹுதந ।
 சிவ்வாமஹா அவதமுத்ரிணம் வயம் விதேவாஹாஹ்ஸ்தமகிதம் । நிஷ்க்ரதாஹ-
 வமவதஃ சுவரத்ரஃ சுவேதநம் । உத்ரிணஃ சிவ்வே அகிதம் । சிரா யுஜ-
 ந்தி கவயோ யுஜா விதேவதே ப்ரதேக । தீரா தேவेषு சுமநயா । யுநக
 சிரா வியுஜாத்நோத க்ருதே யோநௌ வபதேஹ ॥ 5 ॥ விரீஜம் । கிராசு
 ஸமரா அஸந்நோநேதீய இத்யுஷ்யா பக்ரமாஹ்யத் । லாஜ்ஜலம் விரவஃ

சு₁சே₂வ₃ சு₄ம₅தி₆த்ச₇ரு₈ । उ₉दि₁₀त्कृ₁₁प₁₂ति₁₃ग₁₄म₁₅भि₁₆ प्र₁₇फ₁₈र्व₁₉श्च₂₀पी₂₁ व₂₂री₂₃म् । प्र₂₄स्था-
 व₂₅द्र₂₆थ₂₇ वा₂₈ह₂₉न₃₀म् । शु₃₁न₃₂न्तः₃₃ फ₃₄ाल₃₅ा₃₆वि₃₇तु₃₈द₃₉न्तु₄₀ भू₄₁मि₄₂ शु₄₃न₄₄की₄₅ना₄₆शा₄₇ अ₄₈भि-
 य₄₉न्तु₅₀ वा₅₁हा₅₂न् । शु₅₃नं₅₄ पर्₅₅ज₅₆न्यो₅₇ म₅₈धु₅₉ना₆₀प₆₁यो₆₂भि₆₃शु₆₄ना₆₅सी₆₆रा₆₇शु₆₈न₆₉म₇₀सा₇₁सु₇₂
 ध₇₃त्त₇₄म् । का₇₅म₇₆ङ्क₇₇ाम₇₈दु₇₉घे₈₀ धु₈₁क्ष₈₂मि₈₃त्राय₈₄ व₈₅रु₈₆णाय₈₇च । इ₈₈न्द्रा₈₉या₉₀भे₉₁य₉₂ पू₉₃ष्ण₉₄
 ओ₉₅ष₉₆धी₉₇भ्यः₉₈ प्र₉₉जा₁₀₀भ्यः₁₀₁ । घृ₁₀₂ते₁₀₃न₁₀₄ सी₁₀₅ता₁₀₆ म₁₀₇धु₁₀₈ना₁₀₉स₁₁₀म₁₁₁क्ता₁₁₂ वि₁₁₃श्वे₁₁₄दे₁₁₅वै₁₁₆र₁₁₇नु₁₁₈म₁₁₉ता₁₂₀
 म₁₂₁रु₁₂₂द्भिः₁₂₃ । ऊ₁₂₄र्ज₁₂₅स्व₁₂₆ती₁₂₇ प₁₂₈य₁₂₉सा₁₃₀ पि₁₃₁न्व₁₃₂मा₁₃₃ना₁₃₄ऽस्मा₁₃₅न्त्सी₁₃₆ते₁₃₇ प₁₃₈य₁₃₉सा₁₄₀ऽभ्या₁₄₁व₁₄₂
 वृ₁₄₃त्स्व ॥ ६ ॥

நான்காம் அநுவாகத்தில் காருகபத்திய சயனங் கூறப்பட்டது.. இதில்,
 ஆகவனீய சயனமாகிய மகாக்கினி சயனத்தின் பொருட்டு பூமியை உழுதல்
 கூறப்படுகின்றது.

முதல் விரியோகம்

உகாத்தீயை, காருகபத்தியத்தில் வைத்தலில்

முதல் மந்திரம்

स₁मि₂त₃ स₄ङ्क₅ल्पे₆था₇ स₈ंमि₉थौ₁₀ रो₁₁चि₁₂ष्णू₁₃ सु₁₄म₁₅न₁₆स्य₁₇मा₁₈नौ₁₉ । इ₂₀ष₂₁मूर्ज₂₂म₂₃भिसं₂₄
 व₂₅सानौ₂₆सं₂₇ वा₂₈म₂₉ना₃₀सि₃₁ सं₃₂व₃₃ता₃₄ स₃₅मु₃₆चि₃₇त्ता₃₈न्या₃₉ऽक₄₀र₄₁म् ।

என்பது.

உரை.

ஒருவர்க்கோருவர் பிரியமுடையவர்களும், பிரகாசமுடையவர்களும், நல்ல
 மனமுடையவர்களும், உணவுப் பொருளையும் இரசத்தையும் தேடுகின்றவர்களு
 மான அக்கினிகளே ! நீங்கலிருவரும் ஒன்றாய்க் கூடுவீர்களாக. உங்களுடைய
 மனத்தின் எண்ணங்களையும், விரத கர்மங்களையும், கருமத்தைக் கவரும்
 உணர்ச்சிகளையும் இனிது அமையும்படி செய்கின்றேன் என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்

भ₁ग्ने₂ पु₃री₄ण्या₅धि₆पा₇ भ₈वा₉त्व₁₀न्नः₁₁ । इ₁₂ष₁₃मूर्ज₁₄ य₁₅ज₁₆मा₁₇नाय₁₈ धे₁₉हि₂₀ ।

என்பது.

உழதல்)

உரை.

மண்ணுடன் கூடிய அக்கினியே ! இரண்டக்கினிகளின் சேர்க்கை வடிவத் தியே ! நீ, எம்மை இனிது பாதுகாப்போனாக ஆகுவாய். ஆகிய நீ, எசமான னுக்கு உணவுப் பொருளையும் இரசத்தையும் கொடுப்பாயாக என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்

पुरीयस्त्वमग्ने रयिमान् पुष्टिमाऽसि । शिवाः कृत्वा दिशस्सर्वा-
स्स्वां योनि मिहाऽसदः ।

என்பது.

உரை.

இரண்டு அக்கினி வடிவமாகிய தீயே ! நீ, மண்ணிலிருந்தத் தக்காய், தன முடையவனும், புஷ்டி யுடையவனுமாவாயாக, எல்லாத் திக்குக்களையும் சார் தப்படுத்திக் கொண்டு, இந்த செங்கலடுக்காகிய உனதிடத்தை யடைவாயாக என்பது.

நான்காம் மந்திரம்

भवतन्तस्मत्सो समोऽकसावरेऽसौ । मा यज्ञः हिऽसिष्ठं मा
यज्ञपतिं जातवेदसो शिवौ भवतमद्य नः ।

என்பது.

உரை

முந்தியே யிருந்ததும், இப்போது உகா என்பதிலிருந்துவந்து சேர்ந்தது மாகிய அக்கினிகளே ! உங்களிருவருடைய மனங்களையும், எம்மிடத்து விவாத மற்றவைகளாகவும், பாவமற்றவைகளாக வைத்து, வேள்விக்கும் வேள்வித் தலைவனுக்கும் துன்பஞ் செய்யாதீர்கள் என்பது.

சாய்ணபாடியக் கருத்து

இந் நான்கு மந்திரங்களாலும், உகா என்னும் மண் தொட்டியிலிருக்கும் அக்கினியை, அடுக்கி வைத்திருக்குஞ் செங்கள்ளின்மேல் கொட்டி விடல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஈண்டு, செங்கல் அடுக்காகிய தீயும், தொட்டியிலிருந்த தீயும் ஒன்று பட்டமை காண்க.

பிறகு, 'சாக்ஃஹி ஸுசிநா' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்தால், அக்கினியையும் செங்கலடுக்கையும் போற்றுவதல் வேண்டும்.

மற்றும், 'स्यूता देवेभिरसृतेन' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், அக்கினி யிருந்த தொட்டியை, நெய், தேன், தயிர், மணல் என்பவைகளுள் ஒன்றால் நிரப்பிவிடல் வேண்டும்.

இரண்டாம் விரியோகம்.

உறியிலிருந்த உகாவை வேறாய் எடுத்தல்.

மந்திரம் :

मातेव पुत्रं पृथिवी पुरीष्यमग्निः स्वयोनावभा रुखा । तां विश्वेदेवै-
ऋतुभिस्संविदानः प्रजापतिर्विश्वकर्मा विमुञ्चतु ।

என்பது.

உரை.

உலகில், குழந்தையை மாதா, வயிற்றில் வைத்துக் கொண்டிருப்பது போல், மண்ணாகிய உகா (தொட்டி) தனது கர்ப்பத்தில் இவ்வக்கினியை வைத்திருந்தது. அத்தகைய உகாவை, எல்லாத் தேவர்களுடனும் இருதுக் களுடனும் ஒன்றாக தன்மை படைந்தவனும், உலகைப் படைக்குஞ் செயலை யுடையவனுமாயிய பிரமன் பிரித்து விடுவானாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், உறியிலிருந்த உகாவை வேறாய் எடுத்துவிடல் வேண்டு மென்பதாம்.

மூன்றாம் விரியோகம்

உறியை எடுத்துக் கொள்ளல்.

மந்திரம் :

यदस्यपारे रजसश्शुक्रं ज्योतिरजायत । तन्नः पर्वदतिद्विषोऽमे वैश्वानरः
स्वाहा ।

என்பது.

உரை.

தூளிக்குச் சமமான புகையின் முடிவில் இவ்வக்கினியின் நல்லொளி யுண்டாகின்றது. அவ் வொளியானது புகைவரை ஒழித்து விட்டு எம்மைப் பிரியப்படுத்துக. வைசுவானரனென்னும் அக்கினியே! உன்னுடைய உறி இனிது ஆகுவி செய்யப்பட்டது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உறியை எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதாம். மற்றும், ஈண்டுச் சூத்திரப்படி, மந்திரமின்றி உயியில் வெந்து கருமை நிற

உழுதல்)

முடைய நிருதி என்னும் மூன்று செங்கல்களையும், பொன் தகட்டைக் கட்டி
பிருந்த கபிற்றையும், உகா வைத்திருந்த நாற்காலியையும், வேட்போன்
வேள்வித்தலைவன் பிரமன் என்னும் இம் மூவரும் எடுத்துக்கொண்டு நிருதி
மூலைக்கு (தென் மேற்குத் திசைக்கு)ச் செல்லல் வேண்டும் என்பதாம்.

நான்காம் விரியோகம்

உறியை யெறிதல்

மந்திரம் :

नमस्सुते निर्वृते विश्वरूपेऽयस्यं विचृता बन्धमेतम् । यमेन त्वं
यस्यासं विदानोत्तमन्नाकमधिरोहयेमन् ।

என்பது.

உரை

தெற்கு மேற்குத் திசைக்கு இடையிலுள்ள திக்கை அபிமானிக்கும்
பல்வகை வடிவுடைய தேவதையே! உனக்கு வணக்கம். இருபுடச் சங்கிலி
களாற் செய்யப்பட்டதும், சுவர்க்கமடைவதில் தடையுமாகிய பாவமென்னும்
இவ்வுறியை நாசமாக்குவாயாக. பிறகு, எமன் பிருதுவி என்பவர்களுடன்
ஒன்று சேர்ந்து இவ்வேள்வித்தலைவன், துன்பொரு சிறிதளவுமின்றிய சுவர்க்
கத்தில் ஏறும்படிச் செய்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், நிருதி மூலையில்; தானாக உண்டாகிய இயற்கைப்
பள்ளத்தில் தெற்கு துனியாக உறியைப் போட்டு விடல் வேண்டும் என்ப
தாம்.

ஐந்தாம் விரியோகம்

செங்கல் கற்களை வைத்தலில்

முதல் மந்திரம்

இது பாட முறையிற் பின்னுள்ளது.

यस्यास्ते अस्याः क्रूर आसञ्जुहोम्येषां बन्धानामवसर्जनाय । भूमि-
रिति त्वा जना विदुर्निकृतिरिति त्वाऽहं परिवेद विश्वतः ।

என்பது.

உரை

நிருதி தேவதையே! கொடுமையாகிய உனது முகத்தில் (வெடிப்பில் அல்லது பள்ளத்தில்) எசமானன், பரலோகமடைவதற்குத் தடையாயுள்ள பாவத்தை நீக்குதற் பொருட்டு செங்கல் வைத்தலாகிய இவ்வாகுதியைச் செய்கின்றேன். மற்றும், உன்னை, பொதுமக்கள் பூமியென்றுணர்வார்கள், உண்மையுணர்ந்த யான் நிருதி தேவியென் றுணர்கின்றேன் என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்

असुवन्तम यजमानमिच्छतेनस्येत्यास्तस्करस्यान्विषि । अन्यमस-
दिच्छसात इत्यानमो देवि निर्वृते तुभ्यमस्तु ।

என்பது.

உரை

நிருதி தேவதையே! நீ, சோமயாகம் பண்ணாதவனையும், அவியெக்குச் செய்யாதவனையும் பிடித்துக் கொள்வாயாக. மற்றும், மறைந்த கள்ளனையும், ஒடிப்போன கள்ளனையும், அவர்கள் சென்ற வழியைக் கண்டு பிடித்து அவர்களுக்கும் பிடித்துக் கொள்வாயாக. எவ்வாற்றாலும் எடமைத் தவிர்த்து பிறரைப் பிடித்துக் கொள்ள விரும்புவாயாக. இத்தகைய கொடிய செயலே உனது காரியம். நிருதி தேவியே உனக்கு வணக்கம் என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்

देवी महन्निर्कृति वन्दमानः पितेव पुत्रं दसये वचोभिः । विश्वस्यया
जायमानस्य वेदशिरश्शिरः प्रतिसूरी विचष्टे ।

என்பது.

உரை.

உலகத்திலுள்ள எல்லாத் திருடர்களின் தலைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு நீங்கள் செய்த குற்றத்தை யான் உணர்வேன் என்று கூறும் நிருதி தேவதையை வணங்குகின்ற யான், உலகில், தீய செயலையுடைய குழந்தையை, ஐயா! அப்பா! குழந்தாய்! என்று இன்சொற்களால் தனது வசப்படுத்துவது போல் இனிய துதி வாக்கியங்களால் நிருதி தேவியை வசப்படுத்துகின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் மூன்றாலும், கொண்டுபோயுள்ள கரிய செங்கல்கள் மூன்றையும் ஒன்றோடொன்றின்மேற்படாமல் தென்புறமாய்ப் போய் முடியும் படி அப்பள்ளத்தில் போட்டிருக்கும் உறியின் தென்பாதியில் வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

உழுதல்)

ஆறும் விரியோகம்.

உறியால் கற்களை முடுதல்

இது பாட முறையிற் முன்னுள்ளது.

மந்திரம் :

यत्ते देवी निर्करावबन्धदामग्रीवास्वविचर्त्यम् । इदन्ते तद्विष्यास्या-
युषो नमध्यादथा जीवः पितुमद्भि प्रमुक्तः ।

என்பது.

உரை

வேள்விக் கலை ! உன்னுடைய கழுத்தைச் சேர்ந்த அவையவ விசேடங்
களில், நிரூபி தே சரிபாவவன் அவிழ்க்க முடியாத கயிற்றை உறுதியாகக் கட்டி-
யிருந்தான், அத்தகைய உனது கழுத்திலுள்ள கயிற்றை இப்போது அவிழ்க்
கின்றேன். இவ்வாறு அவிழ்த்தல், உனது நடு ஆபுள்வரை அன்று, மற்றோ,
ஆபுள் முடிவு வரையுமாம். ஆதலின் தடைபின்றி நீண்ட காலம் வாழ்ந்து எல்
லாத்தடைபும் நீங்கியவனாய் பிதாவின் அன்னத்தை யருந்துவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வைத்த செங்கல்களை உறிக்கபிற்றின் வடபாதியால்
முடிவிடல் வேண்டும், என்பதாம்.

சுண்டுச் சூத்திரப்படி, பிரமன் தென்புறத்திலும், வேட்போன் மேற்கு
முதமாக உறிக்குக் கிழக்கிலும் உட்கார்ந்து கொண்டு இக்கிரியைகளைச் செய்தல்
வேண்டும்.

செங்கல் கற்களை வைக்கும்போது முன்போல், 'தபா தேவதயா' என்
பது முதலிய மந்திரத்தைச் சேர்த்து ஓதுதல் இல்லை.

மற்றும், பொன் தகட்டைக் கட்டியிருந்த கயிற்றையும், நாற்காலியையும்,
முன்னவைத்த செங்கல்களுக்குத் தெற்கில் வைத்து விடல் வேண்டும்.

மற்றும், 'அபாரசுமேது நிர்ஹி' என்பது முதலிய நான்கு சூத்திர மந்திரங்
களாலும் வைத்த செங்கல்களைப் போற்றல் வேண்டும்.

'யதஸ்பாரே' என்பது முதலிய முன்னங்க சம்பிரதா மந்திரத்தால் அக் கல்
வின் சுற்றிலும் நீரை விடல் வேண்டும்.

பிறகும், 'மூயேனம:' என்னுஞ் சூத்திர மந்திரத்தாற் போற்றல் வேண்டும்.
மற்றும், திரும்பிப் பார்க்காமல் பிராக் வம்சத்திற்கு வரல் வேண்டும். வருங்
கால் பிராக் வம்சத்திற்கு அருகில் வந்தவுடனே 'சனோ தேவி:' என்பது முதலிய
மந்திரத்தால் மூவரும் தம்மீது நீரைத் தெளித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன், 'கிளி வித்' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்தை ஒதிக்கொண்டு பிராக் வம்சத்தை யடைதல் வேண்டும். பிரமனும், வேள்வித் தலைவனும் மந்திரமோதாமலே பிராக் வம்சத்தை யடைதல் வேண்டும்.

ஏழாம் விரியோகம்.

முவரும் போற்றுதல்.

மந்திரம் :

निवेशनस्सङ्गमनो वसूनां विश्वारूपाऽभिचष्टे शवीभिः । देव इव
सविता सत्यधर्मेन्द्रोनतस्थौसमरे पथीनाम् ।

என்பது.

உரை

உண்மைப் பயனை யளிக்குந் தருமத்தை யுடையதும், மிகுந்த ஐசுவரியத்தை யுடையதும், பகைவர் வருவதன் முன் வந்து நிற்காததுமாகிய அக்கினி, எசமானர்களுடைய எல்லா வீடுகளிலும் புகுந்திருப்பதும், எல்லாப் பொருள்களையும் கொடுப்பதுமாகி, சூரியனைப் போல் எல்லா உருவங்களையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றது என்பது.

சுண்டு முன் வந்து நிற்காதது என்றமையின், பெயரைச் சொன்ன மாத் திரத்தாலேயே பரிபாவிப்பது என்பது கொள்ளக் கிடந்தமை காண்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முவரும் ஆகவனியத் தீயைப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

சுண்டு வேள்வித்தலைவன், சோமயாகத்தில் செய்து போலவே 'அக்ஷத்சி' என்பது முதலிய இரண்டு மந்திரங்களாலும் ஆகவனியத் தீயைப் போற்றுதல் முதல், பிராயணீயா இஷ்டியைத் தொடங்கிச் செய்வதுடன் உதயனீயா இஷ்டிக்கு தருப்பைபையும் கலசங்களையும் எடுத்து வைப்பது வரை, செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

பிறகும், வேதிகையை அளத்தல் முதல், இரண்டாமுறை பூமியைக் கொள்ளும் வரை செய்து விட்டு, பிராயணீய இஷ்டியின் துருவாவில் உள்ள நெய்யை எட்டு முறை யெடுத்தல் முதல், சோமப் பிரயோகங்களைத் தொடங்கிச் செய்து கொண்டு, சோமத்தை விலைக்கு வாங்கும் வரை, செய்தல் வேண்டும். சோமக் கிரயத்தில் நூற்றிப் பன்னிரண்டு கோக்கள் தட்சிணை யெனின், பத்து வகைக் கிரயமாம். ஆயிரம் கோக்கள் தட்சிணை யெனின், முப்பது வகைக் கிரயமாம் என்பதையு முணர்க.

உழதல்)

அதன் பிறகு, ஆதித்திய இடா மார்ஜனம் வரையிற் செய்தல் வேண்டும். மற்றும், வேரோடு கூடிய ஒரு தருப்பைச் செடியைக் கொண்டு வந்து ஆகவனியத்தில் ஊன்றி வைத்து விட்டு, 'सज्ज रब्दोयावभिर्घृतेन स्वाहा' என்பது முதலிய ஐந்து மந்திரங்களாலும், அத்தருப்பையின் மீது ஐந்து ஹோமங்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

இனி, எஜமானன் கைகளை மேலே தூக்கிக் கொண்டு, நிற்கும் அளவை எடுத்துக் கொண்டு, அவ்வளவால் மேற்கிலிருந்து, அதாவது கருடனுடைய வாலிலிருந்து மூன்றேகாலும், தெற்கிலிருந்து வடகோடி வரையில் ஐந்தரையரைக்காலுமாக முட்டும் அளவு கொண்டு, அப்பூரினை, 'स्योनापृथिवी' என்பது முதலிய இரண்டு பூக்கிய மந்திரங்களாலும் தாண்டித் தல வேண்டும்.

எட்டாம் விரியோகம்.

உழதல்

மந்திரம் :

संवरत्रा दधातन निराहावान् कृणोतन । सिञ्चामहा अवटमुद्रिणं
वयं विश्वाऽहाऽदस्तमक्षितम् ।

என்பது.

உரை

உழவர்களே ! நீங்கள், தோலால் கயிறு செய்வீர்களாக. வரும் எருதுகள் தண்ணீர் குடிப்பதற்குத் தோட்டிகளைச் செய்து வைப்பீர்களாக. தண்ணீர் எடுக்குந் தோட்டியில் வேண்டியவரை தண்ணீரெடுத்து வார்க்கின்றோம். பூமியிலுள்ள சேற்றை யெடுத்து விட்டு, தண்ணீர் சாக்கத்தக்கதும், கரை தெரியாததும், வெயிற் காலத்தில் வற்றாததுமாகிய ஊற்றுத் தோண்டுகின்றோம் என்பது.

தாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வேட்போன் தனது உழவர்களை, தோல் கயிறும், தோட்டிகளும் செய்து வைக்கும்படி. ஏவல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாம் விரியோகம்.

தோட்டிகளில் தண்ணீரை நிறைத்தல்

மந்திரம்:

निःकृताहावमटः सुवरत्रः सुपेचनम् । उद्रिणः सिञ्चे अक्षितम् ।

என்பது.

உரை.

துவாரத்துடன் கூடிய சாலையின் பக்கத்திலுடையதும், ஊத்தில் தண்ணீர் எடுத்தற்குரிய உறுதியாகிய தோல் கயிறுகளை யுடையதும், தண்ணீர் எடுத்து வார்ப்பதற்கு வேண்டிய பாத்திரங்களை யுடையதுமாகிய தொட்டிகளில் தண்ணீரை நிறைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தை மீண்டும் மீண்டும் ஒதிக்கொண்டு மாட்டின் நீர்த் தொட்டிகளில் தண்ணீரை நிரப்பல் வேண்டு மென்பதாம்.

இனி ஏருமும் காளைகளை இத்தொட்டிகளில் நீர் குடிக்கும்படி செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், எருதுக்கள், மேழி, ஏர்க்கால், எறிராப்பு, கொழு, ஆணி, பூட்டாங்கயிறு முதலான ஏரின் அவயவங்களைச் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளுதலும் வேண்டும்.

பத்தாம் விநியோகம்

ஏரைத் தேடுதலில்

முதல் மந்திரம்.

सीरा युञ्जन्ति कवयो युगा वितन्वते पृथक् । धीरा देवेषु सुस्रया ।

என்பது.

உரை.

கோம்பலின்றி உழவை நன்றாகவார்த்தவர்கள் ஏரைத் தேடிச் சேர்ப்பார்களாக. அதாவது, மேழி முதலிய ஏரின் அவயவங்களை எடுத்து ஏராக அமைத்து வைப்பார்களாக. எதன் பொருட்டெனின்? தேவர்களுக்குள் என விருப்பமுண்டாதற் பொருட்டென்க.

இரண்டாம் மந்திரம்

युनक्तसीरा वियुगातनोत कृते योनौ वपतेह बीजम् । गिराच श्रुष्टिस्स-

भरा असन्नोनेदीय इत्सुण्या पक्माऽयत् ।

என்பது.

உரை

உழவர்களே! நீவிர், ஏரைக் கட்டுவீர்களாக. உழுது பக்குவமாகிய இந்த விடத்தில் விதைகளை விதைப்பீர்களாக. மற்றும், அவ்விதைகள் மங்கள

உழுதல்)

வாக்கியத்துடன் கூடியவைகள் என்க. இங்கு விதைக்கப்பட்ட விதைகள் எமக்கு பயனளிக்காதவைகளாகுக. அதாவது பழுத்து அறுத்து எமக்கு வாராதனவாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும், மேழி முதலிய அவயவங்களை ஏராகச் சேர்த்து அதில் எருதுகளையும் பூட்டிக் கொள்ளல் வேண்டு மென்பதாம்.

நண்டுச் சூத்திரப்படி, எருதுகள் ஆறு, அல்லது பன்னிரண்டாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஒன்றாகச் சேர்ந்த ஏனா, 'உதாரயி:' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத் தாற் போற்றல் வேண்டும்.

மற்றும், 'உத்யா' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் உழுவதன் பொருட்டு ஏனா மேலே தூக்குதல் வேண்டும். அப்போது, நெய்யை யெடுத்துக் கொண்டு, பிரமவர்மா, என்னும் ஒமங்களைக் காருகபத்தியத்திற் செய்தல் வேண்டும்.

அப்போது, நெய்யை யெடுத்துக் கொண்டு, 'பிரமவர்மா' என்னும் ஒமங் களை காருகபத்திய சயனத்திற் செய்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு ஹோமத்திற்கும் தனித்தனியாக சுருளில் நெய்யெடுத்துக் கொண்டு, 'மஹாஜநாந்' என்பது முதலிய நான்கு ஒமங்களையுஞ் செய்த பிறகு, 'மலிமூவ:' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்தால், முன் அளந்து வைத் திருக்கும் அக்கினியினிடத்தைத் தாண்டிச் செல்லல் வேண்டும் என்பதையு முணர்க. இதில் பிரமன் தென்புறத்தில் உட்கார்ந்திருத்தல் வேண்டும்.

பதினேராம் விநியோகம்

ஏறுமுதலில்

முதல் மந்திரம்

लाङ्गलंप वीरवः सुशेवः सुमतिस्सु । उदित्थतिगामविं प्रत्यञ्च
पीपरीम् । प्रस्थावद्रथवाहनम् ।

என்பது.

உரை.

ஏரானது, மிகக் கூர்வதும், உழவர்களாற் போற்றத் தக்கதும், பூமியின், மேடு பள்ளங்களைச் சமப்படுத்தி நலந்தருவதுமாம் என்பது உணர்த்தக்கது. மற்றும் கோக்கள், ஆடுகள், கடாரி, பருவம் வந்த கோ, வண்டியை யிழுத்துச் செல்லும் சூதிரை முதலியவைகள் என்பவைகளோடு கூடியதுமாகிய ஏனா

(யாக பூமியை

உழவர்கள் உழுகின்றார்கள். ஏறுமூவதால் எசமானனுக்கு எளிதில் எல்லாப் பொருள்களும் கிடைக்கு மென்பதாம்.

இரண்டாவது மந்திரம்.

शुनन्: फालावितुदन्तु भूमिः शुनकीनाशा अगियन्तु वाहान् ।

शुनं पज्यो मधुना पयोभिश्शुनासीरा शुनमस्य धत्तम् ।

என்பது.

உரை

எமக்குச் சுகமுண்டாகும்படி கலப்பையின் துனியானது நிலத்தை நன்கு கீறுக. எருதுகள் எமக்குச் சுகமுண்டாகும்படி சுற்றிச் செல்லுக. மேகம், எமக்குச் சுக முண்டாகும்படி நல்ல மழையைப் பெட்க. வாயுவும் ஆதித்தனும் எமக்குச் சுகத்தைக் கொடுப்பார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும் மகாக்கினி சயனஞ் செய்யும் இடமாகிய பூமியை மேற்கிலிருந்து கிழக்காக உழல் வேண்டு மென்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது விநியோகம்.

மும்முன்று படைச் சாங்களாக உழல்.

மந்திரம் :

कामङ्काम दुधेधुश्व मित्राय वरुणायच । इन्द्रायानये पूण ओषधीभ्यः

प्रजाभ्यः ।

என்பது.

உரை

ஏரால் உழப்பட்ட வடுவே! (படைச்சாலே) நீ, மித்திரன், வருணன், இந்திரன், அக்கினி, பூஷா, கொடி செடிகள், பிரசைகள் என்பவைகளுக்கு வேண்டியவற்றைத் தேடுவாயாக என்பது.

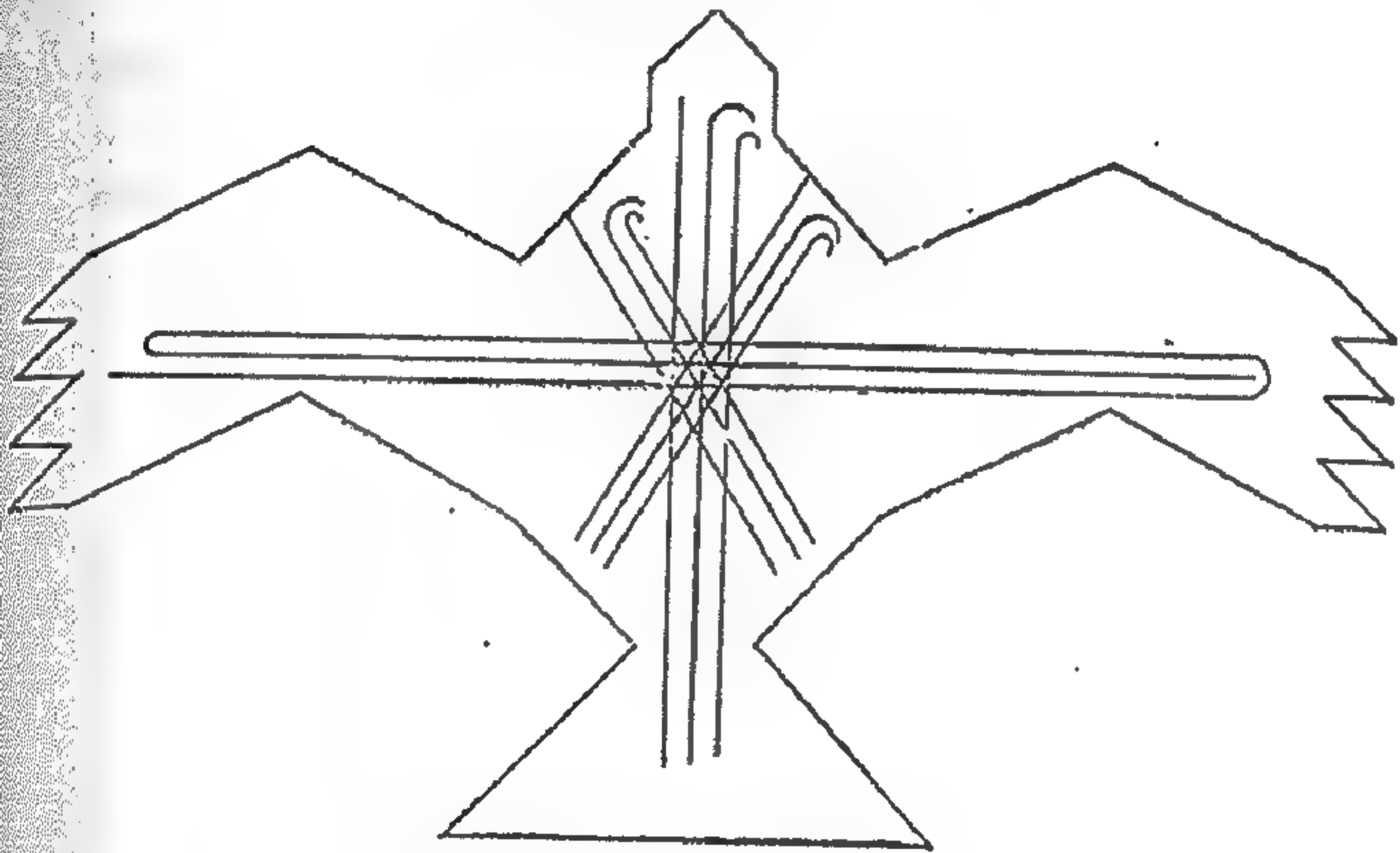
சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஏரை வலமாக திருப்பல் வேண்டும். மற்றும், வாலிலிருந்து முன்று படைச்சால்கள் உழுகல் வேண்டும். அவைகளை வாலிலிருந்து நேராக கிரகிற்ரு உழுது கொண்டு போய் முடிவில் வலமாகத் திருப்பிவிடல் வேண்டும். ஆனால் முன்றாவது படைச்சாலை மாத்திரம் வலமாய்த் திருப்புதல் இல்லை. இவ்வாதே, இடது விலாப்புறத்திலிருந்து வலது தோள் வரையும், வலது விலாப் புறத்திலிருந்து இடது தோள் வரையும் மும்முன்று படைச்

உழுதல்)

சால்கள் உழுதல் வேண்டும். மற்றும், வலது சிறகிலிருந்து இடது சிறகு வரை ஒரு படைச்சால் உழுது திரும்பி வருங்காலும் உழுது கொண்டு தென் சிறகையடைந்து மீண்டும் வலமாகத் திரும்பி வட சிறகுவரை ஒரு படைச்சாலுமாக மூன்று படைச்சால்களையும் உழல் வேண்டும். இவ்வாறு இது பன்னிரண்டு படைச் சால்களானதால் திருவிருத் ஸ்தோமபேதே வேள்வித் தொடக்கம் என்பது பெறப்பட்டது.

உழும் முறையைக் காட்டும் படம்.

பதின்மூன்றாம் விரியோகம்

படைச்சால்களைத் தொடதல்

மந்திரம் :

वृतेन सीता मधुना समक्ता विश्वैर्देवैरनुमता मरुद्भिः । ऊर्जस्वती
पयसा पिब्वमानाऽस्मान्त्सीते पयसाऽभ्याववृत्स्व ॥

என்பது.

உரை.

இந்தப் படைச்சால் நெய்யால் நன்கு நனைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பற்றியே விசுவதேவர்கள், மருத்துக்கள் என்பவர்களால், 'இது நல்லது' என்று உடன்படப்பட்டது. இத்தகைய படைச்சால், பாலால் தெளிக்கப் பெற்று நீரால் நனைக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. தண்ணீரால் நனைக்கப்பெற்ற படைச்சாலே! நீ, எம்மைக் குறித்து நாற்புறமுஞ் சுற்றிவருவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் உழுத படைச்சால்களைத் தொடுத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இதன் பிரயோகம் மேல் வரும்.

இவ்வதுவாக பரிசேடம் :—‘विमुच्यन्म्’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால், வடக்குத் தோட் பக்கத்தில் எருதுகளை யவிழ்த்து வடக்காகவேனும் அல்லது கிழக்காகவேனும் ஒட்டி விடல் வேண்டும். அந்த எருதுகளை வேட்போனுக்குக் கொடுத்து விடல் வேண்டும்.

பிறகு, மந்திரமின்றி, பதினைந்து பாத்திரங்களில் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு வந்து, அவற்றுள் பன்னிரண்டு பாத்திரங்களிலுள்ள நீரை உழுத படைச்சால்களிலும், மூன்று பாத்திரங்களிலுள்ள நீரை உழுத விடத்திலும் வார்த்தல் வேண்டுமென்பதையு முணர்க.

ஐந்தாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

ஆறாம் அநுவாகம்.

விடயச் சருக்கம்.

या जामाऽयास्तथाऽऽरण्याः कृष्टाकृष्ट भुवोर्ध्वेत् ।

चतुर्दशभिरन्यास्तु घटत्रैव विकल्पिताः ॥

காட்டுத் தானியங்களையும், நாட்டுத் தானியங்களையும் விதைத்தல், மற்றும் விகல்ப மந்திரங்கள் என்பது.

நான்காம் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாடகம்

ஆறவது அநுவாகம்.

ஐந்து பஞ்சாதிகட்து மேல் பதினேட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

விதைகளை விதைப்பதற்குரிய மந்திரங்கள்.

याजाता ओषधयो देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा । मन्दामि बभूणा

महःशतन्धामानि सप्तच । शतं वो अम्बधामानि सहस्रमुतवो

रुहः । अथा शतक्रत्वो यूयमिमं मे अगदंकृत । पुष्पावतीः प्रसू-

इह सङ्गत्यतास्सर्वा अस्मै सन्दत्त मेपजम् । मावो रिद्विखनिता यस्यै
चाहङ्गनामिवः । द्विपच्चतुष्पदसाकं सर्वमस्त्वनातुरम् । ओषधय-
स्संवदन्ते सोमेन सह राज्ञा । यस्यै करोति ब्राह्मणस्तं राजन्
पारयामसि ॥ ५ ॥

ஐந்தாம் அநுவாகத்தில் மகாக்கினி சயன பூமியை உழுதல் கூறப்பட்டது. இதில், அப்பூமியில் விதை விதைத்தல் கூறப்படுகின்றது.

முதல் விநியோகம்

எள்ளை விதைத்தல்

மந்திரம் :

या जाता ओषधयो देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा । मन्दामि वभ्रूणा महःशतं
धामानि सप्तच ।

என்பது.

உரை.

மழைக்காலம், குளிர்காலம், வசந்தகாலம் என்பவற்றைக் குறித்து படைப்பின் முதலில் தேவர்களிடத்திலிருந்து உண்டான கோடி செடிகள், பிராணிகளைத் தாங்க வன்மை யுடையவைகளும், தாற்றுக் கணக்கான வேறுபாடுகளை யுடையவைகளும், மற்றும் பல்வகைச் சிறப்புடையவைகளாயும், கிராமத்திலுள்ளவைகள் வனத்திலுள்ளவைகள் என எழுவகைகளாகவும் உண்டாயின. அவைகளைப் பார்த்து மகிழ்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், உழுத படைச்சால்களில் எள்ளை விதைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இரண்டாவது விநியோகம்.

உழுத்து விதைத்தல்

மந்திரம் :

शतं वो अम्बधामानि सहस्रमुतवो रुहः । अथा शतक्रत्वो यूयमिमं
मे अगदंकृत ।

என்பது.

உரை

அன்னையார் போன்ற கொடி செடிகளே ! உங்களுடைய சாதி பேதங்கள், அல்லது, பூமி பேதங்கள் நூற்றுக்கணக்கா யிருக்கின்றன. மற்றும், உங்களுடைய, முளைகளும், விதைகளும் ஆபிரக்கணக்கா யிருக்கின்றன. இவ்வாறு, பல்வகை வேறுபாடுகளுடன் கூடிய பூக்கள் முதலியவைகளால் நூற்றுக்கணக்கான இருது காலங்கள் உண்டாகின்றன. அத்தகைய நீங்கள், எமது எசமானனை பசிதாக மில்லாதவனாய்ச் செய்வீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உழுத படைச்சாஸ்களில் உழுந்த விதைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மூன்றாம் வீநியோகம்.

நெல் விதைத்தல்

மந்திரம் :

पुष्पावतीः प्रसूवतीः फलिनीरफला उत्त । अथा इव सजिःवरीर्धः
पारयिष्णवः ।

என்பது.

உரை

சில கொடி செடிகள் பூக்களை மாந்திர முடையன. சில காய்க்கு முன் பூப்பன. சில பூவின்றிக் காய்ப்பன. சில பூவும் காயும் இல்லாதன. சில கொடி. சில காய்ப்பதின்றி படர்ந்துகொண்டே யிருப்பன. (வேத்திலைக் கொடி) சில குதிரைபோல் முன் ஓடுவது. இவ்வாறு கொடி செடிகள் பல்வகைப்படுகின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உழுத படைச்சாஸ்களில் நெல்லை விதைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—

நான்காம் வீநியோகம்

வாற்கோதுமை விதைத்தல்

மந்திரம் :

ओषधीरिति मातरस्तद्वोदे वीरुपत्रुवे । रपांसि विघ्नतीरितरपंश्रीतय
मानाः ।

என்பது.

உரை

அன்னை போன்ற கொடி செடிகளென்னுந் தேவிகளே! நீங்கள், கொடி செடிகளா யிருத்தலின் உங்களை வேண்டுகின்றேன். பலனைத் தாங்குவது ஒஷதி என்னுஞ் சொற்குப் பொருளாம். என்ன வேண்டுகோளெனின்? எனது பாவங்களையும், பாவங்களின் பயன்களையும் நீக்குவீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உழுத படைச்சால்களில் வாற்றோதுமையை விதைத் தல் வேண்டு மென்பதாம்

—

ஐந்தாம் விநியோகம்

தீனை விதை விதைத்தல்

மந்திரம் :

अश्वत्थेवो निपदनं पर्णवो वसतिः कृता । गोमाज इत्किंलासथयत्स

नवथ पुरुषम् ।

என்பது.

உரை

கொடி செடிகளென்னுந் தேவதைகளே! உங்கட்கு அரசம் இலையிலும், புரசம் இலையிலும் இடஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அத்தகைய நீங்கள் பூமியிலேயே நிலையாயிருப்பீர்களாக. எதன் பொருட்டெனின்? நீங்கள் மக்க ளைப் போஷிக்கின்றீர்கள் அதன் பொருட்டென்க என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உழுத படைச்சால்களில் தீனையை விதைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—

ஆறாம் விநியோகம்

புல் விதையை விதைத்தல்

மந்திரம் :

यदहं वाजयन्निमा ओषधीर्हस्त आदधे । आत्मा यक्ष्मस्य नश्यति

पुरा जीव गृभो यथा ।

என்பது.

உரை

உணவுப் பொருளை விரும்பிய எமது கையில் இந்தக் கொடி செடிகள் அகப்பட்டபோதே, முயல்கள் முதலியன பிடிபடுவதற்கு முன்னரே பயத் தால் இறப்பது போல பசி முதலிய பிணிகள் இறந்துவிட்டன என்பது.

விதைத்தல்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உழுத படைச்சாஸ்களில் புல் விதைகளை விதைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்

எழாம் விக்யோகம்

கோதுமையை விதைத்தல்

மந்திரம் :

यदोषधयस्संगच्छन्ते राजानस्समिता विव । विप्रस्स उच्यते भिषग्नः ।
क्षोहामीवचातनः ।

என்பது.

உரை

கொடி செடிகளைத்தும், போரிடும்போது அரசனை அவனுடைய சேனைகள் அடைவது போல் பூமியை யடைகின்றன. அவ்வாறு பூமியை யடையும் போது, எவன், இது, இரசம் விரிய முதலியவற்றை யுடையது என்று உணர்கின்றனோ, அவன் வைத்தியன் எனப்படுகின்றான். எவ்வாறு வைத்தியன் எனின்? முற்கூறிய இவ்வண்ணத்தால் புரோடசஞ் செய்து அரக்கரைக் கொல்லுகின்றான். இதனால், அரக்கரின் உபத்திரவமாகிய பிணியைப் போக்கவினென்க. மற்றும், கொடி செடிகளின் அன்னங்களால் பத்தியமிருந்தும் பிணியைப் போக்கிக் கொள்கின்றான் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உழுத படைச்சாஸ்களில் கோதுமையை விதைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மேற்கூறிய எழுவகைத் தானியங்களும் கிராமத்தில் விளைவன.

எட்டாம் விக்யோகம்.

முரீகில் விதைையை விதைத்தல்

மந்திரம் :

निःकृतिर्नामवो माताऽथा यूयं स्य संकृतीः । सराः पतत्रिणीस्थन यदा-
मयति निःकृत ।

என்பது.

உரை

கொடி செடிகளே! அன்னை போல் பசி தாக முதலியவைகளைப் போக்குவதன் பொருட்டே உங்களுடைய உற்பத்தியாம். ஆதலின், நீங்கள் உமது

(வித்து வகைகளை

காரியத்தில் வன்மையுடைய ராவீர்களாக. பசி முதலியவைகளைப் போக்கு
கின்றவர்களாகவும், வருகின்றவர்களாகவும் இருப்பீர்களாக. பசி தாகங்
களால் உண்டாகும் பிணியைப் போக்குவீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேடாயுள்ள விடங்களில் அனாவது படைச்சால்
களின்றிய விடங்களில் முய்கில் விதைகளை விதைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாம் விரியோகம்.

சாமை விதைத்தல்

மந்திரம்:

अन्यावो अन्यामवत्वन्यान्यस्या उपावत । तास्सवी ओषधयस्संविदाना
इदं मे प्रावता वचः ।

என்பது.

உரை.

கொடி செடிகளை ! உங்களுக்குள், ஒன்று மற்றொன்றைப் பாதுகாப்ப
தாகுக. அதுவும், மற்றொன்றைப் பாதுகாப்பதாகுக. மற்றும் அருகில்
வந்து பாதுகாத்துக்கொள்ளுகின்ற நீங்கள், எனது வேண்டுகோளைப் பரி
பாவிப்பீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், உழாமல் இடையில் மேடாயுள்ள விடத்தில் சாமையை
விதைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பத்தாம் விரியோகம்.

சேந்தேல் விதைத்தல்

மந்திரம் :

उच्छृमा ओषधीनां गावो गोष्ठादिवे रते । धनसनिष्यन्तीना
मात्मानन्तव पूरुष ।

என்பது.

உரை.

கொடி செடிகளின் தானியங்கள், கோக்கள் தமது கோட்டத்திலிருந்து
வேளியில் வருவது போல் மேலே வருகின்றன. எவ்விதமான கொடி செடிகளு
னின் ? எசமான ! நீ, தனத்தைக் கொடுப்பதுபோல், அன்னவாயிலாய் உனது
தேகவடிவாய்ப் பரிணமிக்கத் தக்கவைகள் என்க. ஆதலின், உனது தேகத்தைக்
கொடுக்கத்தக்கன என்பது.

விதைத்தல்)

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், உழாமல் மேடாயுள்ள விடங்களில் செந்நெல்லை விதைத்
தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினேராம் விரியோகம்

காட்டு எள் விதைத்தல்

மந்திரம் :

अतिविश्वः परिष्ठास्तेन इव व्रजमब्रमुः । ओषधयः प्राचुर्यबुर्यत्किच
तनुवाः २५ः ।

என்பது.

உரை

கொடி செடிகள், உடம்பிலுள் உள்ள இரத்தங்களுக்குட்கலந்து, கள்வர்
கள், கோசாலைக்குள் சூழ்ந்து செல்வதுபோல், செரியாமை முத்தலிய தோட்டங்
களைக் கடந்து உடம்பை யடைந்தன. ஆதலின், உடம்பிலுள்ள காய்ச்சல்,
தலைவலி, வயிற்றுவலி, பேதி முதலிய பாவங்களின் பயனாகிய பிணிகளைப்
போக்குகின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உழாமல் மேடாயுள்ள விடத்தில் காட்டு எள்ளை
விதைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது விரியோகம்.

காட்டுக் கோதுமை விதைத்தல்

மந்திரம் :

यास्त आतस्थुरात्मानं यां आविविशुः परुः परुः । तास्ते यक्षं विवा-
धन्तामुग्रो मध्य मशीरिव ।

என்பது.

உரை.

எசமான! உன்னுடைய உடம்பிற் சென்றிருக்கும் கொடி செடிகளும்,
இரக வடிவாய் உட்புகுந்த கொடிசெடிகளும் ஒன்றுகூடி நல்மார்க்கத்தின்
பொருட்டு அரசன் ஓரஞ் செய்யாமல் தீயர்களைத் தண்டிப்பது போல், பிணிக்
ளைப் போக்குவனவாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உழாமல் மேடாயுள்ள விடத்தில் காட்டுக் கோதுமையை விதைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதின்மூன்றாம் விரியோகம்

முத்துச் சம்பா நெல் விதைத்தல்

மந்திரம் :

साकं यक्ष्म प्रपतश्येनेन किकि दीविना । साकं वातस्य धाज्या साकं
नश्य निहाकया ।

என்பது.

உரை

கிக் கிக் என்று இழுக்கும் காச வியாதியே! நீ, பருந்து போல் மிக விரைவாதலின் பித்தத்தால் தோன்றினை. அத்தகைய நீ, சிலேட்டும வியாதி களுடன் ஒழிந்து விடுவாயாக. வாத ரோகத்துடனும் நாசமாவாயாக. பிணியால் வருந்தும்போது, யான் ஐயோ துன்பம், என்று சத்தம் போடுகின்றேனே அந்தச் சத்தத்துடனும் ஒழிந்து விடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உழாமல் மேடாயுள்ள விடத்தில் முத்துச் சம்பா நெல்லை விதைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினான்காம் விரியோகம்.

கோள் விதைத்தல்

மந்திரம் :

अश्वामतीः सोमवती मूर्जयन्ती मुदोजसम् । आवित्स सर्वा ओषधी-
रसा अरिष्टतातये ।

என்பது.

உரை

குதிரையை யுடையதும், சோமத்தை யுடையதும், வன்மையை யுடையதும், சுல்ல வடிவ தாதுவை யுடையதுமாகிய அந்தக் கொடி செடிகளனைத்தையும் நான் அடைந்துள்ளேன். எதன் பொருட்டெனின்! இந்த வேள்வித் தலைவனுடைய துன்பம் நீங்குதற் பொருட்டென்க. இங்கு, குதிரை, சோமம், வன்மை என்பவைகளை யுடைமை, தான்ய மிகுதியால் அவைகள் கிடைக்கப் பெறல் என்பது.

விதைத்தல்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உழாமல் மேடாயுள்ள விடத்தில் கொள்ளை விதைத் தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மேற்கூறிய ஏழு தானியங்களும் வனத்தில் விளைவன.

இனி, மேற்கூறியவைகளின் ஆறு விகற்ப மந்திரங்களுள்

முதல் மந்திரம்

याः फलिनीया अफला अपुष्पायाश्च पुष्पिणीः । बृहस्पति प्रसूता-
स्तानो मुञ्चन्त्वहसः ।

என்பது.

உரை.

பழங்களை யுடையவைகளும், பழங்களின்றியவைகளும், பூக்களை யுடைய வைகளும் பூக்களில்லாதவைகளுமான எல்லாக் கொடி செடிகளும், பிருகற்பதி யால் உண்டாகின்றவைகளா யிருந்து எமது பாவத்தைப் போக்குவனவாகுக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்

याः ओषधयस्सोमराहीः प्रचिष्टाः पृथिवीमनु । तासान्वमस्युत्तमा
प्रणो जीवातवे सुव ।

என்பது.

உரை.

சோமமாகிய அரசனை யுடைய கொடி செடிகள் பூமியை யடைந்தன. அவற்றுள், இப்போது விதைத்த கொடி செடிகளே ! நீங்கள் சிறப்புடையவை களா யிருக்கின்றீர்கள். ஆதலின், எனது சீவன ஓஷதையை ஏவுவீர்களாக என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்

अवपतन्तीरवदन्दिव ओषधयः परि । यज्जीवमश्चवामहै न सरिष्याति पुरुषः ।

என்பது.

உரை

விண்ணிலிருந்து விழும் மழைத்துளிகளால் கொடி செடிகளாகின்றன. அவைகள் 'சுவர்க்கத்திற்கு மேலேயுள்ள விடத்திலிருந்து பூமியில் விழும்

மழைத் துளிகளால் எவருடைய சீவனை யாம் கலக்கின்றோமோ, அவர்கள் இறக்கமாட்டார்கள்' என்று கூறின என்பது.

நான்காம் மந்திரம்

पाथेदमुपशृण्वन्ति याश्च दूरं परागताः । इह सङ्कल्पतास्सर्वा
अस्मै सन्दत्त भेषजम् ।

என்பது.

உரை.

எனது வேண்டுகோளை அருகிலிருந்து கேட்கும் கொடி செடிகளின் அதுட்டான தேவதைகளும், தூரத்திலிருந்து கேட்கும் ஓஷதியின் தேவதைகளும் ஒன்றுகூடி, இந்த வேள்வித்தலைவனுக்கு பசிதாக முதலிய பிணிகட்டு வைத்தியஞ் செய்வனவாகுக என்பது.

ஐந்தாம் மந்திரம்

मा वो रिपत्यनिता यस्मै च।दह्मनामिवः । द्विपच्चतुःपदसाकः सर्व-
मस्तचनातुरम् ।

என்பது.

உரை.

கொடி செடிகள்! உங்களுடைய வேர்களை, பிணியை நீக்குவதின் பொருட்டுக் கெல்லி எடுக்கின்றவன் சாகாதவனாகுக. யானும், ஒரு வியாதி நீக்கத்தின் பொருட்டு வேரைக் கெல்லுவேன் அப்போது அந்த ஓஷதியும் என்னைக் கொல்லாததாகுக. மற்றும்; உங்களைப் பற்றிக்கொண்டே வாழ்ந்து வருகின்ற இருகாற் பிராணிகள் நாற்காற் பிராணிகளைத்தும் பிணியால் துன்புறுதனவாகுக என்பது.

ஆறாம் மந்திரம்.

ओपधयस्संवदन्ते सोमेन सह राजा । यस्मै करोति ब्राह्मणस्त-
राजन् पारयामसि ।

என்பது.

உரை.

'எங்களுடைய வேர் முதலியவைகளால் எந்த அந்தணன் வைத்தியஞ் செய்கின்றானோ, அவனுடைய பிணியை நாங்கள் நீக்குவோம்' என்று தமது அரசனாகிய சோமத்துடன் கொடி செடிகள் பேசிக்கொண்டன என்பது

சாயணபாடியக் கருத்து.

இந்த ஆறு மந்திரங்களும் மேற்கூறிய மந்திரங்களுக்கே விகற்ப மந்திரங்கள் என்பதாம்.

எண்டு, மேற்கூறிய தானியங்களுள் யாதானுமொன்று கிடைக்காவிடின் அதற்குப் பதிலாக வாற்கோதுமையை தேனில் நனைத்து அம் மந்திரத்தால் அங்கு விதைத்தல் வேண்டுமென்பதையு முணர்க.

ஆறும் அநுவாகம் முற்றிற்று.

ஏழாம் அநுவாகம்.

வீடயச் சுருக்கம்.

मा चतुर्भिः क्षिपेन्नोष्टा नग्नेपट्केन वालुकाः ।

चित आहवनीयस्य परिशिपति शर्कराः ॥ १ ॥

आप्या विप्रस्य सिकता व्यूहेरसंते पयांस्यध ।

क्षत्रिवस्य भवेद्व्यूह इति मन्त्रास्त्रयोदश ॥ २ ॥

உழுத மண்கட்டிகளை எடுத்து உள்ளே போடுதல், சுக்கான் கற்களைப் போடுதல், அந்தணனும், அரசனும் மணலைப் போடுதல் என்பது.

நான்காம் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாடகம்

ஏழாவது அநுவாகம்.

முன்று பஞ்சாதிக்கு மேல் நாற்பத்தொரு பதங்களைக் கொண்டது.

ஆகவனிய சயனத்தின் பொருட்டு, உழுத மண்கட்டி முதலியவைகளை எடுத்துப் போடுதற்குரிய மந்திரங்கள்

मानो हिंसीजनिता यः पृथिव्यायोवा दिवसत्यधमजिजान ।

यश्चापश्चन्द्रा बृहतीर्जजान कस्मै देवाय हविषा विधेम । अम्यावर्तस्व

पृथिवि यज्ञेन पयसा सह । वपान्ते अग्निरिषितोऽवसर्पतु । अग्ने यत्त

शुक्रं यच्चन्द्रं यत्पूतं यद्यज्ञियम् । तदेवेभ्यो भरामसि । इषमूर्जमह

मित आ ॥ १ ॥ दद क्रतस्य धाम्नो अमृतस्य योनेः । आनो गोषु

வி॒ச॒த்வௌ॑ப॒தீ॒பு ஜ॒ஹா॑மி செ॒தி॒ம நி॒ராம॑மீ॒வாம் । அ॒மே த॒வ ஶ்ர॒வோ॒வயோ॑
 ம॒हि॑ ஶ்ர॒ஜ॒ந்ந்ய॑ர்॒வோ வி॒भाव॑ஸோ । வृ॒ஹ॑-ஶ்ர॒நோ॒ ஶ॒வ்ஸா॑ வா॒ஜ॒ஸு॒க॒ந்ய॑ந்ந-
 ஶா॒சி டா॒ஸு॒ப॒ க॒வே । இ॒ர॒ஜ்ய॑ந்ந॒மே ப்ர॒த॒ய॒ஸ்வ॒ஜ॒ந்நு॒மி॒ர॒ஸ்மே॑ ரா॒யோ அ॒ம॒ர்த்ய॑ ।
 ச॒த॒ர்ச॑த॒ஸ்ய॒ வ॒பு॒போ॒ வி॒ரா॑ஜ॒சி பூ॒ணா॑க்ஷி॒ஸா॒ந॒சி* ர॒யி॒ம் । ஐ॒ஜீ॒ந॒பா-
 ஜா॑த॒வே॒த॒ஸ்ஸு॒ஸ்தி॒மி॒ந்ந॑ஸ்வ ॥ २ ॥ தீ॒தி॒மி॒ஹி॑தஃ । த்வே இ॒ஷ॒ஸ்ந்ந-
 து॒ர்மீ॒ரீ॒ரே॒த ச॒த்வி॒த்ரோ॒த॒யோ வா॒ம॒ஜ॒தாஃ॑ । பா॒வ॒க॒ர்ச்சா॑-இ॒ஷு॒க்॒ர்ச்சா॑ அ॒நூ॒ந
 வ॒ர்ச்சா॑ உ॒தீ॒ய॒பி॒ மா॒நு॒நா॑ । பு॒த்ரஃ॑ பி॒த॒ரா॑ வி॒ச॒ர॒நு॒பா॒வ॒ஸ்யு॒மே பூ॑ண॒க்ஷி-
 ரோ॒த॒ஸீ । க்ரு॒தா॒வா॒நம் ம॒हि॒பம் வி॒ஸ்வ॑ர்॒ச॒ப॒ணி॒ம॒நி* சு॒ம்த்ராய॑ த॒தி॒ரே பு॒ரோ
 ஜ॒நாஃ॑ । ஶ்ரு॒க்॒ர்ண* ச॒ப்ர॒த॒ஸ்த॒ம॒ந்ந்வா॑ கி॒ரா॒ தே॒வ்யம்॑ மா॒நு॒பா யு॒గా । நி॒ஷ்-
 தா॑ர்॒ம॒ஹ்ந॒ஸ்ய॒ ப்ர॒சே॒த॒ச॒ஹ்ந்ந* ரா॒வ்ஸே॑ ச॒ஹே॑ । ரா॒தி॒ பூ॒மீ॒ணா॑மு॒சி॒ஜ-
 ஶ்ரு॒வி॒க்ரு॑தம் பூ॒ண॒க்ஷி॒ஸா॒ந॒சி॒ம் ॥ ३ ॥ ர॒யி॒ம் । சி॒த॒ஸ்த்ர॑ப॒ரி॒சி॒த
 ஐ॒ர்வ॒சி॒த॒ஸ்த்ர॑ப॒ந்ந॒யா॑ தே॒வ॒த॒யா॑-ஐ॒ஜி॒ர॒ஸ்வ॒பூ॒வா॒ஸ்தீ॑த॒த । ஆ॒ப்யா॑ய॒ஸ்வ
 சே॒ம॒து॒ தே வி॒ஸ்வ॑த॒ஸ்தோ॒ம வृ॒க்ஷி॑ய॒ம் । ம॒வா வா॒ஜ॒ஸ்ய॑ ச॒ஶ்ந॒தே । ச॒ந்நே
 ப॒யா*சி॒ ச॒மூ॒ய॒ந்நு॒ வா॒ஜா॒ஸ்ச॑வृ॒க்ஷி॒யா॒ந்ய॒பி॒மா॒தி॒பா॒ஹ் । ஆ॒ப்யா॑ய
 மா॒நோ அ॒மூ॒தா॑ய॒ சோ॒ம தி॒வி ஶ்ர॒வா*ஸ்யு॒த॒மா॒நி॒தி॒ப்வ ॥ ४ ॥

ஆறாம் அநுவாகத்தில் விதைகளை விதைத்தல் கூறப்பட்டது. இதில்
 உழுத மண்ணாங்கட்டி முதலியவைகளை எடுத்து உள்ளே போடுதல் கூறப்படு
 கின்றது.

— — — — —

முதல் விநியோகம்

மேற்கில் மண் கட்டிகளை எடுத்துப் போடுதல்
 மந்திரம்:

மா॒நோ ஹி*சி॒ஜ॒நி॒தா॒ய: பृ॒தி॒வ்யா॑ யோ॒வா தி॒வ* ச॒த்ய॑த॒மா ஜீ॒ஜா॑ந ।

ய॒த்நா॒ப॒த்ந்ரா॑ வृ॒ஹ॒தீ॒ர்ஜ॒ஜா॒நக॑ஸ்மே தே॒வா॒ய ஹ॒வி॒ஷா॑ வி॒தே॒ம ।

என்பது.

உள்ளே எடுத்துப் போடுதல்)

உரை.

பூமியை உண்டாக்கினவரும், அல்லது, சத்திய தர்மமுடையவராயிருந்து வாளை யுண்டாக்கியவரும், களிப்புத்தரும் நீரை யுண்டாக்கியவருமாகிய பிரசாபதியானவர் எம்மைத் துன்புறுத்தாதவராகுக. அத்தகைய பிரசாபதிக்கு அனியால் வழிபாடு செய்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உழும்போது மேற்குப் பக்கத்திற் சிதறிவிழுந்த மண் கட்டிகளை, முன் சிறியுள்ள கோட்டுக்குள் எடுத்துப் போட்டு ஊடல் வேண்டும் என்பதாம்.

இரண்டாம் விநியோகம்.

வடக்கில் மண் கட்டிகளை எடுத்துப் போடல்

மந்திரம் :

अभ्यावर्तस्व पृथिवि यज्ञेन पयसा सह । वपां ते अभिरिपितोऽवसर्पतु ।

என்பது.

உரை

பூமியே ! நீ, ஆசரிக்கத்தக்க வேள்வியுடனும், அதன் பயனாகிய பாலோடுங்கூட எம்மைக் குறித்து வருவாயாக. விருப்புற்ற அக்கினி, உனது வபை என்னும் இந்த விடத்தை அடைகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வட பக்கத்திற் சிதறி விழுந்த மண் கட்டிகளைக் கோட்டுக்குள் எடுத்துப் போடல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாம் விநியோகம்.

நேக்கில் மண் கட்டிகளை எடுத்துப் போடுதல்

மந்திரம் :

अग्ने यत्ते शुक्रं यच्चन्द्रं यत्पूतं यद्यज्ञियम् । तदेवेभ्यो भरामसि ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே ! உன்னுடைய, பிரசாசமாகிய அங்கம், குளிர்ச்சியாகிய அங்கம், புரிதமாகிய அங்கம், வேள்விக்ஞரிய அங்கம் என்னும் மண் வடிவ அங்கங்களனைத்தையும் தேவர்களின் பொருட்டுத்தேடுகின்றேன் என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் கீழ்ப் பக்கத்தில் சிதறி விழுந்த மண் கட்டிகளை கோட்டுக்குள் எடுத்துப் போடல் வேண்டு மென்பதாம்,

நான்காம் விநியோகம்

தெற்கில் மண் கட்டிகளை எடுத்துப் போடல்

மந்திரம் :

इषमूर्जमहमित आदद ऋतस्य धासो अमृतस्य योनेः । आनो गोषु
विशत्वौषधीषु जहामि सेदि मनिराममीवाम् ।

என்பது.

உரை

வேள்விக்குக் காரணமாகிய இவ்விடத்திலிருந்து, உணவுப் பொருள் வடிவிலானதும், இரச வடிவிலானதுமாகிய மண்ணை எடுத்துக்கொள்ளுகின்றேன். அம் மண்கட்டி, எமது சோக்களிடத்தும், சொடி செடிகளிடத்தும் வந்து புகுவனவாகுக. உணவுப் பொருளிலாததும், பிணியுடன் கூடியதுமாகிய பூமியை விட்டு விடுகின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென் புறத்திலுள்ள மண் கட்டிகளை கோட்டுக்குள் எடுத்துப் போடல் வேண்டு மென்பதாம்.

சாண்டுச் சூத்திரப்படி, இம் மந்திரத்தாலாயே, உள்நிற் கிடக்கின்ற மண்ணைக் கட்டிகளுள் ஒன்றை யெடுத்து பைகவன் இருக்கும் திக்கை நோக்கி வேளியே எறிதல் வேண்டும். இன்றெனில், தென் புறமாகப் போட்டு விடல் வேண்டும்.

மற்றும், ஆறாம் அதுவாகம் பதின்முன்றும் பிரயோக மந்திரமாகிய, 'धृतेन सीता' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் உழுதுள்ள படைச்சாலைத் தொடுதல் வேண்டும்.

'विத்தायिनी' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், கருடனுடைய சிறகு, தலை, வால், இவைகளை அதுசரித்து கோடு கிழித்தலும் வேண்டும்.

பிறகு, சாத்வாலத்தி (மட் குழியி) லிருந்து மண் கொண்டு வந்து போடுவது முதல், ஆகார ஹோமஞ் செய்து விட்டு சுருவை மேலே தூக்குதல் வரை, செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

உள்ளே எடுத்துப் போடுதல்)

ஐந்தாம் விநியோகம்

மணலைக் கொண்டு வருவதில்

முதல் மந்திரம்.

अग्ने तवश्रवो वयो महि भ्राजन्यचंयो विभावसो । बृहन्नानोशव
सावाज मुख्यन्दधासि दाशुपे कवे ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! உன் லாடையதென்று கூறுதற்குரிய உணவுப்பொருள்
மிசுக்கியாரிடுக்கின்றது. லாடையைய தனமுடைய யோய்! எனது கவாலிகள்,
ஒளிர்கின்றவைகளும் பிரபலவியை மனடையவைகளாக விருக்கின்றன.
வேள்விக் தலைவனுடைய தருத்தை யுணர்வதில் வல்லுக! அலியளிக்கின்ற
வேள்விக் தலைவனுக்கு, உக்த்யம், சஸ்கிரம் என்னும் துதிவிசேடங்களுடன்
கூட வேள்விக் குரிய உணவுப் பொருளையும் உனது வன்மையாற் கொடுத்துக்
கொண்டிருக்கின்றாய் என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்

इरज्यन्नमे प्रथयस्व जन्तुभिरस्मे रायो अमर्त्य । सदशतस्यवपुषो
विराजसि पृणक्षिसानसि रयिम् ।

என்பது.

உரை

இறப்பிலாத அக்கினியே! புரோடாச முதலிய அவிசுளைக் கொடுக்கும்
உயிர்களால் விளக்கப்பட்டோனாயிருந்து எமக்கு மிகுந்த தனத்தை யளிப்
பாயாக. காணத்தக்க செங்கலுக்கு வடிவ கிருமேனியின் நடுவில் நீ விளங்கு
கின்றாய். பல்வகையாகக் கொடுத்தற்குரிய தனத்தை எமக்கு அளிப்பாயாக
என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்

ऊर्जावपाजातवेदस्सुशस्तिभिर्मन्दस्व धीतिभिर्हितः । त्वे इषस्सन्दधु-
भूरितसाश्वतोतयो वामजाताः ।

என்பது.

உரை.

உணவுப் பொருளைக் கெடுக்காத சாதவேத மென்னும் அக்கினியே! நீ,
பிரகாசங்களுட னிருந்து துதிகளால் களிப்புறுவாயாக. மிகுந்த இரகமுடைய

அன்னமாகிய அவிகளின் ஆகுதிகள் உன்னிடத்தில் வேள்வித்தலைவர்களாற் செய்யப்படுகின்றன. எத்தகைய வேள்வித்தலைவர்களேனின்? பல்வகையான உனது பாதுகாப்புக்களை யுடையவர்களும், போற்றத்தக்க குலத்திலுதித்தவர்களுமாவார்கள் என்பது.

நான்காம் மந்திரம்

पावकवर्चाश्शुक्रवर्चा भनूनवर्चा उदियाषि भानुना । पुषाः पितरा
विचरन्नुपावस्युमे ऽणक्षिरोदसी ।

என்பது.

உரை

சோதனைபுடைய ஒளியாலும், அழுக்கில்லாத ஒளியாலும், நிறைந்த ஒளியாலும் விளங்குகின்ற நீ மேன்மை யடைந்துள்ளாய். வாணையும் மண்ணையும் அருகில் வந்து பாதுகாப்பாயாக. நன்னெறியிற் செலுத்திய ஒரு புதல்வன் தனது மாதா பிதாக்களைப் பாதுகாப்பதுபோல் அவ்விரண்டையும் நீ பரிபாலிப்பாயாக என்பது.

ஐந்தாம் மந்திரம்.

ऋतावानं महिषं विध्वचर्षणि मग्निः सुस्रायदधिरेषु रोजनाः । श्रुत्कर्णः
सम्प्रशस्तमं त्वा गिरादैष्यं मानुषा युगा ।

என்பது.

உரை

உண்மை யுடையதும், பெரியதும், உலகத்தாரால் வழிபடக்கூகதும், ஒரு வேண்டுகோளை உடனே கேட்குஞ் செவி யுடையதும், பெருங் கீர்த்தியை யுடையதுமாகிய அக்கினியை, முன்காலத்தில், வேள்வித்தலைவன் வேள்விச் செயலாளரான மனிதர்கள் அனைவரும் தக்க துகியாகிய வாக்கால் நலத்தின் பொருட்டு நிறுவினார்கள் என்பது.

ஆறாம் மந்திரம்

निष्कर्तारमध्वरस्य प्रचेतसं क्षयन्तः राधसे महे । रातिं भृगूणा
मुशिजङ्गविकृतुं ऽणक्षि सानसिः रयिम् ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ, வேள்வியை யுண்டாக்குகின்றவனும், தயை யுடையவனும், அவி கொடுப்பதன் பொருட்டு இங்கு வாழ்கின்றவனும், ஈகை யுடையவ

போதேல்)

னும், பிருது வம்ச மகரிஷிகளுக்குட் பெருந்தவ முடையவனும், வேள்வி முதலிய கருமங்களை உள்ளவாறுணர்ந்து ஆசரிக்கின்றவனுமாகிய வேள்வித் தலைவனுக்குத் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இந்த ஆறு மந்திரங்களாலும் மணலைக் கொண்டுவந்து கொட்டல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஆறும் விரியோகம்

சுக்கான் கல்லுகளை இறைத்தல்

மந்திரம் :

चितस्य परिचितकुर्वचितश्रयस्वं तथा देवतयाङ्गिरस्व घृवास्सीदत ।

என்பது.

உரை

சுக்கான் கல்லுகளே ! நீங்கள், பூமியிலும், மற்றும் நாற்புறத்தும், மேலும் இறைக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றீர்கள். அத்தகைய நீங்கள் அக்கினிசயனத்தைச் சேவிப்பீர்களாக. உங்களுக்குள், யாரிடத்தில் எந்தத் தேவனையிருக்கின்றதோ, அந்தத் தேவனையுடன், அங்கிரசரிஷியின் சயனத்தில் நிலைத்திருந்ததுபோல் இங்கும் நிலைத்திருப்பீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆகவனிய அக்கினியின் சயனத்தைச் சுற்றிலும், வேளியில் கணக்கற்ற சுக்கான் கற்களைப் போடல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஏழாம் விரியோகம்.

அந்தணன் மணலைப் பரப்பி விடல்

மந்திரம் :

भाप्यायस्व समेतु ते विश्वतस्सोम वृणियम् । भवा वाजस्य संगथे ।

என்பது.

உரை

சோமமே ! நீ, எங்கும் பரவுவாயாக. அப்போது விரியம் எல்லா வுணவுப் பொருள்களிலுங் கலக்குக. உணவுப்பொருள் சேருவதற்கு நீ நிமித்தமாக இருப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், சயனத்தின் மீது அந்தணன் மணலைப் பரப்பி விடல் வேண்டுமென்பதாம்.

எட்டாம் விரியோகம்.

அரசன் மண்ணைப் பரப்பல்

மந்திரம் :

सन्ते पथाः सि समुयन्तु वाजासंवृणियान्यभिमातिवाहः । आप्याय-
मानो अमृताय सोम दिवि अवाः स्युत्तमानि धिष्व ॥

என்பது.

உரை

பாவத்தைப் போக்குவதாயிடு கோமே! உனக்கு அருந்தற்குரிய பால் முதலியன கிடைக்குக. உனவுப் பொருளும் இனிது கிடைக்குக. வீரியமுங் கிடைக்குக. பால் முதலிய சம்பத்துக் கிடைத்த விடத்து வளர்ச்சியடைந்த நீ, கெடாத தேவத்தன்மையை யடைதற் பொருட்டும், விண்ணில் பிரியமான தைக் கேட்பதற்கும் பல்வகை உனவுப் பொருள்களைத் தேடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் அவ்விடத்தில் அரசன் மணலைப் பரப்பல் வேண்டுமென்பதாம்.

இவ்வறுவாகத்தின் பரிசேடம்:— பிறகு, பாலை அருந்திவிட்டு நாயியைத் தொடுதல்வரை செய்தல் வேண்டும். சமித்துப் போடுதலும், 'அநபதே, தேவச்யவா' என்பவைகளை முதலாகக் கொண்ட இரண்டு மந்திரங்களாலும் வைத்தல் இங்கில்லை.

அதன்பிறகு, கோமயாகம்போல் காலைபில் பிரவர்க்யம், உபசத், என்பவைகளைபுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சுப்ரமண்ய சாமகீதம் பாடிய பிறகு, பிராக்வம்சம் என்னும் கொட்டணையின் கீழ்ப்பங்கத்தில் அருந்தற்குரிய தலைநெய்யாக விநிச்சா, அதில், இயற்வைத் துணைகொண்டபுடைய முன்று கக்கான் கற்களோடும், 'விழ்வக் ஜோதிகள்' என்னும் முன்று பாடேதஷ்டிகை (செங்கல் கற்க)ளையும் வைத்து, ஒரு தருப்பை முடிச்சால் நெய் யே த்து, அக் கல்லுடனையும் செங்கல்களையும் கவிழ்த்த கையால் அந் நெய்னைக்கொண்டு நனைத்து எடுத்துக்கொண்டு, கீழ்க் காட்டுமாறு ஆகவனியத்திற்குச் செல்லுதல் வேண்டும். சென்று, 'चिर्यमिभ्यः प्रणियमानस्योऽनुवृहि' என்று, இருக்கோதுவோனை ஏவல் வேண்டும்.

பிறகு, இருக்கோதுவோன் வேள்வி செய்தவனா இருந்தால், 'हि भूर्भुवस्वरो पुरियासो अग्नयः' என்பது முதலிய இருக்கு மந்திரத்தை இரைந்து மும்முறை சொல்லல் வேண்டும்.

இருக்கோதுவோன், யாகஞ் செய்யாதவனாயிருந்தால் எசமானனே அந்த இருக்கு மந்திரத்தை மும்முறை ஒதல் வேண்டும். ஒதுங்கால், அந்த இருக்கின்

போடுதல்)

முன்றும் பாதத்தை (அடியை) முன்றவதுமுறை ஒதும்போது, 'ஹிரண்யம்:' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், முதலில் எசமானன் முதலானோர்கள் வெண் குதிரை ஒன்றையும், இரண்டாவது கருங் குதிரை ஒன்றையும் ஓட்டிக் கொண்டு ஆகவனியத்தை நோக்கிச் செல்லல் வேண்டும்.

அங்குப் போய் 'प्रजापति:' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், மகாக்கினி சயனஞ் செய்யுமிடத்தைத் தொடல் வேண்டும்.

பிறகு, 'मयि गृह्णामि, योनो अग्नि:' என்பவற்றை முதலாகக் கொண்ட இரண்டு மந்திரங்களாலும், வேட்போன், தனது ஆன்மாவிலுள்ள அக்கினியை, தனது பாவனையால் அகலில் எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். மற்றும், 'यास्ते' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் உத்தரவேதியைத் தொடல் வேண்டும்.

பிறகு, தென்புறம் வெண் குதிரையையும், வடபுறம் கருங் குதிரையையும் நிற்கவைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், அவ்விரு குதிரைகளுள், வெண் குதிரையைத் தொட்டு விட்டு 'इन्द्र' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், கருடவடிவின் வால் பிரியுமிடத்தில், அதாவது வால்புறத்திலிருந்து ஐந்தாவது வரிசையின் சுற்றில் ஒரு பாதச்செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, 'तथायासि' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் பழய ஆகவனியத்தில் ஒரு ஓமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

• வேள்வித்தலைவர், 'वருणायैतम्' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஏழாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

எட்டாம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

अभ्यर्चं क्रमयेद्भूय यदावृत्तिप्रदक्षिणम् ।

अपि दध्याद्वாஸ्यं मशालनोपासनम् ॥ १ ॥

हिरस्वर्गमयं दध्याद्द्रव्यसंख्याभिमर्शनम् ।

नमसिभिर्मन्त्रयेत मन्त्रा अत्र नवेरिताः ॥ २ ॥

குதிரை, தருப்பையைத் தாண்டுதல், வலஞ்செய்தல், தாமரை யிலீனிய வைத்தல், பொன் தகட்டை வைத்தல், பொன்னாலாகிய மனிதனை வைத்தல், தொடுதல், போற்றுகல் என்பது.

நான்காங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாடகம்.

எட்டாம் அநுவாகம்

முன்று பஞ்சாதிக்குமேல் பதினொரு பதங்களைக்கொண்டது

ஆகவனியாக்கினி சயனத்தி (செங்கல் அடுக்குவத)ன் பொருட்டு. பொன் தகடு முதலியவைகளை வைத்தற்குரிய மந்திரங்கள்.

அभ्यस्थाद्विश्वाः पृथना अरातीस्तदभिराहतदुसोम आह ।
 बृहस्पतिस्सवितातन्म आह पूषामध्वात्सुकृतस्य लोके । यदकन्दः
 प्रथमजायमान उद्यन्त्समुद्रादुत्वा पुरीषात् । इयेनस्य पक्षा हरि-
 णस्य बाहू उपस्तुतज्जनिमतत्त अर्धन् । अपां पृष्ठमसि योनिरमे-
 स्समुद्रमभितः पिन्वमानम् । वर्धमानं महः ॥ १ ॥ आच पुष्कर-
 न्दिवो मात्रया वरिणा प्रथस्व । ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विभीमत-
 स्सुरुचोवेन आवः । सवुधिया उपमा अस्यविष्टास्सतश्च योनि-
 मसतश्च विवः । हिरण्यगर्भस्समवर्ततोयं भूतस्य जातः पतिरेक
 आसीत् । सदाधार पृथिवीन्यामुते माङ्गसै देवाय हविषा विधेम ।
 द्रुप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु ॥ २ ॥ धामि मञ्चयोनि मनुयश्च पूर्वः ।
 तृतीयं योनिमनुसञ्चन्तन्द्रप्सञ्जुहोम्यनु सप्तहोत्राः । नमो अस्तु
 सप्रेभ्यो येकेच पृथिवीमनु । ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यस्सप्रेभ्यो
 नमः । येऽदोरोचने दिवो येवा सूर्यस्य रश्मिपु । येषामप्सुसदः
 कुतन्तेभ्यस्सप्रेभ्यो नमः । या इषवो यातु धानानां येवा वनस्पती
 रनु । येषांऽवटेषु शेरते तेभ्यस्सप्रेभ्यो नमः ॥ ३ ॥

எழாம் அநுவாகத்தில், மண்ணாங்கட்டிகள் முதலியவைகளை உள்ளில் எடுத்து
 ஶூப் போடுதல் முதலியவைகள் கூறப்பட்டன. இதில், பொன்தகடு முதலிய

வைத்தல்)

வற்றை வைத்தல் கூறப்படுகின்றது. அதிலும் முதலாவது, குதிரைதாண்டுதல் கூறப்படுகின்றது.

சுண்டு, பழைய ஆகவனியத்திலிருந்து மீண்டும் திரும்பிவந்து, 'வாஹ்' எனப்பது முதலிய மந்திரத்தால், முன்னர் வைத்திருக்கின்ற செங்கலின் மீது ஏறி நின்று கொள்ளல் வேண்டும்.

முதல் விநியோகம்

குதிரை தர்ப்பைபைத் தாண்டுதல்

மந்திரம் :

अभ्यस्याद्विष्वाः पृतना अरातीस्तदग्निराहतदुसोम आह । बृहस्पति-
स्सवितातन्म आह पूयामाऽध्वान्सुकृतस्य लोके ।

என்பது.

உரை

இக்குதிரை, சுவாத விலக்கும் பகைவனுடைய சேனைகள் அனைத்தையும் கடந்து வந்து நிற்குக. அது தாண்டுவதைப்பற்றி அக்கினி களிப்புறுக. கோமமும் அதில் களிப்புறுக. நிருகற்பதியும் அதற்குக் களிப்படைக. சவி தாதேவதையும் அதை உடன்படுக. பூஷாதேவதை, புண்ணிய கருமத்தின் பலமாகிய சுவர்க்கத்தில் என்னை நிலை நாட்டுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால், முன்னர், நடுவில் நட்புள்ள தருப்பையை கிழக்கில் வேண் குதிரையைத் தாண்டும்படி செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பிறகு, அக் குதிரையை மந்திரமின்றி வலமாகத் திருப்பிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இரண்டாவது விநியோகம்.

மீண்டும் குதிரை தாண்டுதல்

மந்திரம் :

यदक्रन्दः प्रथमञ्जायमान उद्यन्तसमुद्रादुत वा पुरीषात् । श्येनस्य
पक्षा हरिणस्य वाह उपस्तुतञ्जनिमतत्ते अर्यन् ।

என்பது.

உரை.

குதிரையே! நீ, தண்ணீரிலிருந்து உண்டாகும்போதே 'யான் அக்கினி முதலியவைகட்குச் சாதனமாயிருக்கின்றேன், என்று இரைச்சலிட்டதால்;

(பொன் முதலியவற்றை

அனைவரும் உன்னுடைய பிறப்பைப் போற்றுகின்றார்கள். அல்லது, ஆண் தன்மையிலிருந்தும் உண்டானது. எவ்வாறு துதிக்கின்றார்களெனின்? பருந் தானது விரைவில் கீழ் விழுவதினாலும், மான், மிக விரைவில் ஓடுவதாலும் துதிக்கப்படுவது போல் என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், குதிரையை மீண்டும் மேற்காகத் தாண்டிச் செல்லும் படி செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இனி, மேலே கூறப்படும், பொன் தகடு, தாமரையிலே கல்லு முதலியவைகளையும், பள்ளங் கெல்லி அதில் வைத்துத் வேண்டும். ஏனெனின்? மேலே செய்யப் போகும் செங்கல்-கடுக்கு-நாளுக்கு யாதொரு கெடுதல் பிள்ளாதிருக்கத் தற் பொருட்டா மென்பதை யுணர்க.

முன்றும் வீதியோகம்

முதலில் தாமரை இலையை வைத்தல்

மந்திரம்:

अपां पृष्ठमसि योनिरभेस्सनुद्मभितः पिबमानम् । वधमानं मह
आच पुकरन्दिवो मात्रया वरिणा प्रथस्व ।

என்பது.

உரை.

தாமரை யிலேயே! நீ, தண்ணீரின் பின்புறமா யிருக்கின்றாய். அதாவது பின்புறம் போல் மேலே யிருக்கின்றாய் என்பதாம். கடல் போன்ற பெருங் குளத்தில் உண்டாகி நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து, தண்ணீர் ஓட்டாமல் நிற்குந் தன்மையாற் போற்றப் பெற்றதும், அக்கனியை யுண்டாக்கும் வாரிலாக புஷ்டியைச் செய்குமாறிய தாமரை யிலேயே! நீ, வாயைப் பார்க்கிலும் பெரிதாகு வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், குதிரை அடி வைத்த விடத்தில், முன் போல், 'தயா தேவதயா, என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு ஒரு தாமரை இலையை அதில் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மற்றும், இத் தாமரை யிலையை அந்தரிக்கம் என்றுந் தியானித்தல் வேண்டும்.

பிறகு, 'सत्यसामगाय' (சத்திய சாமத்தைப் பாடுக) என்று, பிரஸ்தோதா தாவை ஏவல் வேண்டும். பிரஸ்தோதா, 'सत्यां सत्यां' என்பது முதலிய சாம மறைப்பாடலைப் பாடல் வேண்டும்.

வைத்தல்)

நான்காம் விந்யோகம்

பொன் தகட்டை வைத்தல்

மந்திரம் :

ब्रह्मज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वितीमत्सुखोवेन आवः । सवुधिया उपमा
अस्यविद्यास्ततश्च योनि मसतश्च विवः ।

என்பது.

உரை

ஆதியில் உண்டாகிய பொன் தகடாகிய பிரமம் பெரியது. கீழ்க்கிசையிலுள்ள சூரியன் எல்லாக் திருநாட்களையும் தனது கிரணத்தால் கடைசி வரை சூழ்ந்திருக்கின்றான். இதற்கெடுத்த ஆரியனுள்ள பொருள்களையும் விளக்குகின்றான். உண்மைபாகிய காரணத்திலும் இன்மையாகிய காரணத்திலும் கலந்திருக்கின்றான். இதனால், சூரியன் போன்ற பொன் தகடு பிரகாசிக்கின்றது என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், அதிலுள்ள வடுக்கள் மேலே தோன்றும்படியும், அதில், நால் கோத்திருந்த துவாரம் வடபுறம் இருக்கும்படியும், கழுத்திற்கு கட்டி யிருந்த பொன் தகட்டை அத் தாமரை இலையின் மீது வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இந்தப் பொன் தகட்டை ஆதித்த மண்டலமாகவும், அதிலுள்ள துவாரங்களை முத்திபதங்களாகவும் பாவித்தல் வேண்டும்.

ஐந்தாம் விந்யோகம்

பொன்னுற் செய்த புருடனை வைத்தல்

மந்திரம் :

हिरण्यैर्गर्भस्समवर्तताग्ने भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् । सदाधार
पृथिवीन्चासुते माङ्गस्मै देवाय हविषा विधेम ।

என்பது.

உரை

பொன்னாகிய பிரமாண்டத்தில் கர்ப்பமாயிருக்கின்ற பிரமன் இரணிய கர்ப்பன் எனப்படுகின்றான். அவன் உயிர்த் தொகுதிகள் உண்டாவதற்கு முன்னமே உடம்பை யெடுத்துக் கொண்டனன். அவன், தோன்றிய வுடனேயே உலகிற்கு இறைவனாயினன். இதனாலேயே, விரிந்த வானையும் பூமியையும் தாங்குகின்றான். அத்தகைய பிரசாபதியாகிய தேவனுக்கு அவியால் வழிபாடு செய்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பொன்னால் ஒரு புருடன்போற் செய்து, முன் வைத்த பொன் தகட்டின் துவாரத்திற்குத் தென் புறத்தில் கிழக்கில் தலை நிமிர்ந்து இருக்கும்படி வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஈண்டுச் சூத்திரப்படி, இதை, புராண புருடனாகத் தியானித்துக்கொண்டே 'புருட சாமத்தைப் பாடுவாயாக' என்று பிரஸ்தோதாலை (சாமமறை பாடுவோனை) ஏவல் வேண்டும். பிரஸ்தோதா என்பவன், 'புரு: புரு:' என்பது முதலிய சாமப்பாடல்களைப் பாடல் வேண்டும்.

ஆறாம் விகியோகம்.

புருடனைத் தொடுதல்.

மந்திரம் :

द्रप्सश्चक्रवृ पृथिवीमनुषामि मञ्चयोनिमनुयश्च पूर्वः । तृतीयं योनि
मनुसञ्चरन्तं द्रप्सं ब्रह्मोन्मनु सप्तहोत्राः ।

என்பது.

உரை.

பொன்மயமாகிய புருடனுடைய அங்கத்தின் ஒரு அணுவானது பூமியில் விழுந்தது. அது, ஆகுதி செய்யப் பெற்று முன் அலகத்திலுஞ் சென்றது. இவ்வாறு ஆதித்த மண்டலம் வரை சென்ற அதை, மனதால் ஆகுதி செய்யப் பட்டதாகப் பாவிக்கின்றேன். எங்கே ஆகுதி யெனின்? அது எத் திசையில் விழுந்ததோ, அதை யொழிந்த எவைய ஏழு திசைகளிலும் ஆகுதி யாம் என்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வைத்த பொன் புருடனைத் தொடுதல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஏழாம் விகியோகம்.

அப்புருடனைப் போற்றதில்

முதல் மந்திரம்.

नमो अस्तु सपैभ्यो येकेच पृथिवीमनु । ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्य-
स्सपैभ्यो नमः ।

என்பது.

வைத்தல்)

உரை

பூமியில் உள்ள சர்ப்பங்களுக்கு வணக்கம், அந்தரிக்ஷத்திலுள்ள சர்ப்பங்களுக்கு வணக்கம், வானுலகிலுள்ள இராகு முதலிய எல்லாச் சர்ப்பங்களுக்கும் வணக்கம் என்பது.

—

இரண்டாம் மந்திரம்

येऽदोरोचने दिवो येवा सूर्यस्य रश्मिषु । येषामण्डु सदः कृतन्ते-
भ्यस्सर्पेभ्यो नमः ।

என்பது.

உரை

அந்தரிக்கத்தில் விளங்கும் சூரிய மண்டலத்திலிருக்கின்ற சர்ப்பங்கட்கும், மற்றும், சூரியனுடைய கிரணத்தால் நம்மனோரால் காணப்படாதிருக்கின்ற சர்ப்பங்கட்கும், நீரில் வாழ்கின்ற சர்ப்பங்கட்கும் வணக்கம் என்பதாம்.

—

மூன்றாம் மந்திரம்

या इषवो यातु धानानां येवा वन्स्पतीः रन् । येवाऽवटेपु शेरते
तेभ्यस्सर्पेभ्यो नमः ।

என்பது.

உரை

இராக்கதர்களின் பாணங்களாக இருக்கின்ற சர்ப்பங்கட்கும், மற்றும், சந்தணமா முதலிய மரங்களின்மீது சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற சர்ப்பங்கட்கும், அஃதன்றியும், வளைகளுள் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற சர்ப்பங்கட்கும் வணக்கம் என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் மூன்றாலும் அப் புருடனைப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

சூத்திரத்தைத் தழுவி, இங்கு, 'குருவ பஜ:' என்பது முதலிய ஐந்து மந்திரங்களாலும், உத்தர வேதியில் ஆகாச ஹோமஞ் செய்தது போலவே, இப் பொன் புருடனுக்கும் ஆகாச ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும். (ஆகாச ஹோமம் மூலை மாறி நெய்யைத் தரையில் தாரையாய் விடுதல்.)

வேள்வித் தலைவன், 'அமயே ரக்ஷோ இதம்' என்று ஒவ்வொன்றிற்கும் தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, கார்ஷ்மாஷ்யம் (குமிளை) என்னும் மரத்தாற் செய்த சுருக்கை, நெய்யால் நிரப்பி அப் புருடனுக்குத் தெற்கிலும், அத்தி மரத்தாற் செய்த சுருக்கை தயிரால் நிரப்பி அப்புருடனுக்கு வட புறத்திலும் மந்திரமின்றி வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், பொன் தகட்டிற்சூழ் ஆகார ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

எட்டாம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

—

ஒன்பதாம் அநுவாகம்.

வீடயச் சுருக்கம்.

ध्रुवेति स्वयमातृणां स्पृशेत्प्रेति दधाति ताम् ।

काण्डाहूर्वाष्टकं द्वाभ्या मपाढां मधुवा त्रिभिः ॥ १ ॥

अतस्ति मधुमिश्रेण दध्नाकूर्मं महीत्यतः ।

कूर्मं दधाति तद्विष्णोर्मुसलं हि ध्रुवेत्युखाम् ॥ २ ॥

यास्ते वामभृतं द्वाभ्यां विराडेतः सिचस्त्रिभिः ।

अग्रेद्वाभ्या मुखाहोमो द्रप्सः पुरुषशीर्षके ॥ ३ ॥

आस्ये स्वर्णं क्षिपेत्तत्र मन्त्रोऽभूदिति वा भवेत् ।

ऋचे रुचेद्वयादङ्गोः सुवर्णं शकले क्षिपेत् ॥ ४ ॥

समिद्धा च मधुना पूरयेन्नरशीर्षकम् ।

तस्मिन्मस्तच्छिर आदत्ते पञ्चविंशति रीरिताः ॥ ५ ॥

இயற்கைத் துளையுள்ள சுக்கரன் சுல்லாகலோதுத் தொடுதல், வைத்தல், அய்ய கம் புல்லின் கட்டையை வைத்தல், ஆழாடம் என்னுஞ் செங்கல்லை வைத்தல், தயிர் கலந்த நெய்யால் ஆமையை நனைத்தல், ஆமையை குழியில் வைத் தல், உலக்கையை வைத்தல், தீத் தொட்டியை வைத்தல், வாமபிருத் என்னுஞ் செங்கல்லை வைத்தல், ரேதசிக் என்னுஞ் செங்கல்லை வைத்தல், தீத் தொட்டி யில் ஹோமஞ் செய்தல், பொன் மனிதன் தலையில் ஹோமம், கண்களில் பொன் வைத்தல், தயிராலும் நெய்யாலும் மனிதன் தலையை நிறைத்தல், அந்தத் தலையைக் குழியில் வைத்தல் என்பது.

सहस्रं पृतन्यतः । स्यूता देवेभिरमृतेनाऽगाः । यास्ते अग्ने सूर्ये रुचं
 उद्यतो दिवं मातन्वन्ति रश्मिभिः । ताभिस्सर्वाभीरुचे जनायन-
 स्कृधि । यावो देवास्सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः । इन्द्राग्नी
 ताभिस्सर्वाभी रुचनो धत्त बृहस्पते । विराट् ॥ ४ ॥ ज्योति-
 रधारयत्सम्राड्ज्योतिरधारयत्स्वराड्ज्योतिरधारयत् । अग्ने युक्ष्वाहि
 येतवाश्वासो देवसाधवः । अरं वहन्त्याशवः । युक्ष्वाहि देवहूतं
 मा९ अश्वार्९ अग्ने रथीरिव । निहोतां पूर्व्यस्सदः । द्रप्सश्चस्कन्द
 पृथिवी मनुद्यामि मञ्चयोनि मनुयश्च पूर्वः । तृतीयं योनिमनुसञ्च-
 रन्तन्द्रप्सं जुहोम्यनुसप्त ॥ ५ ॥ होत्राः । अभूदिदं विश्वस्य भुव-
 नस्य वाजिनमेवैश्वानरस्य च । अग्निज्योतिषा ज्योतिष्मान् रुक्मो
 वर्चसा वर्चस्वान् । ऋचेत्वा रुचेत्या समित्स्रवन्ति सरितोनधेनाः ।
 अन्तर्हृदा मनसा पूयमानाः । घृतस्य धारा अभिचाकशीमि । हिस्-
 प्ययो वेतसो मध्य आसाम् । तस्मिन्सुपर्णो मधुकृत्कुलायी भज-
 नास्ते मधुदेवताभ्यः । तस्यासते हरयस्सप्ततीरे स्वधान्दुर्गाना
 अमृतस्य धाराम् ॥ ६ ॥

எட்டாம் அதுவாகத்தில், மண்மய மில்லாத பொருள்களை வைத்தல்
 தர்ப்புடனாக. இதில், இயற்கைத் துணையுடைய சுக்கான்கல் முதலிய செங்
 செங்க வைத்தல் கூறப்படுகிறது.

யில்

பொ

அ

முதல் விநியோகம்

சுக்கான் கல்லைத் தொடுதல்

மந்திரம் :

ध्रुवाऽसि धरुणा स्तृता विश्वकर्मणा सुकृता । मात्वा संमुद्रं उद्वधीन्मा
 सुपर्णो व्यथमाना पृथिवीं दृ९ह ।

என்பது.

சுக்கான் கல்லுகளை வைத்தல்)

உரை

பூமி வடிவால் உலகத்தைத் தாங்குவதும், ஒருவராலும் துன்புறுத்தப் படாததும், விசுவ கருமனால் இனிது செய்யப்பட்டதுமாகிய இயற்கைத் துணையையுடைய சுக்கான் கல்லை! நீ. உறுதிப்பாடுடையதாக இருக்கின்றாய். அதற்கைய உன்னை, கடல், அடித்துக் கொண்டு போதலாகிய துன்புறுத்தாததாக. கருடனும், பாம்பை யெடுக்கும்போது உன்னையும் எடுத்துக்கொண்டு போய் எறியாததாக. இவ்வாறிருந்து பயமற்று பூமியை உறுதிப்படுத்துவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன் எடுத்துக் கொள்ளக் கட்டிக் கொண்டு வந்துள்ள இயற்கைத் துளைகளை யுடைய சுக்கான் கல்லுகளுள் ஒன்றைத் தொடுதல் வேண்டும் என்பதாம்.

மந்திரமின்றி, அக்கல்லை, குகை முகந்து பார்க்கும்படியுள் செய்தல் வேண்டும்.

இரண்டாம் விநியோகம்.

சுக்கான் கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

प्रजापतिस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं प्रथोसि
पृथिव्यसि भूरसि भूमिरस्यदितिरसि विश्वधाया विश्वस्य
भुवनस्य घर्त्री पृथिवीं यच्छ पृथिवीं दृष्ट्वा पृथिवीं मा हिंसी-
विश्वस्मै प्राणायऽपानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चरित्राया-
ऽग्निस्त्वाभिपातु मह्या स्वस्त्या छर्दिषा शन्तमेन तया देवतया-
ऽङ्गिरस्वध्रुवासीद ।

என்பது.

உரை.

பரந்ததும் விநிந்ததுமாகிய இயற்கைச் சுக்கான் கல்லை! உன்னை இப் பூமியின் மீது பிரசாபதி வைப்பாராக. மற்றும், இச்சயனத்தின் பரப்பாகவும், பூமியாகவும், சுகத்தை யுண்டாக்குவதாகவும், பூமியபிமானி தேவதையாகவும், உலகைப் போஷிப்பதாகவும், தாங்குவதாகவும் இருக்கின்றாய். அதற்கைய நீ, பூமியை நியமனஞ் செய்வாயாக. பூமியை உறுதிப்படுத்துவாயாக. பூமியைத் துன்புறுத்தாதே. பிராணன் முதலிய வாயு விருத்திகளின் பொருட்டும், தனதிடத்தில் இருத்தற் பொருட்டும், நூல்வழி நடத்தற் பொருட்டும்

(இயற்கைத் துணையுடைய

அக்கினி உன்னைப் பாதுகாக்குக எனலாற் பாதுகாக்க பெனின்? பெரிதும், யோக சேஷம் சம்பத்தை யுடையதும், மிகுந்த இன்பைத் தருவதுமாகிய ஒளி விசேடந்தாலென்க. உன்னுடைய அபிமானி தேவதையால் அதுக்கீடும் பெற்ற நீ, நிலையாக இங்கு உட்காளுவாயாக. அங்கிரச ரிஷியின் மகாக்கினி சயனத்தில் நிஷியாரித்தது போல் இங்கும் நிஷியாய் இருப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வித்வானில்லாத ஒரு அந்தணனுடன் கூட, வேட்போன், அந்த இயற்கைச் சக்கான் கல்லை, முன் வைத்துள்ள பொன் புருஷனுக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

நண்டுச் சூத்திரப்படி, மூ: (பூ:) என்னும் வியாகிருதி மந்திரத்தையும் மேல் மந்திரத்துடன் சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும். மற்றும், கூட இருக்கும் வித்வத்தன்மை யிலாதவனையும், இம் மந்திரத்தை ஒதும்படி செய்து வித்தல் வேண்டும் என்பதையு முணர்க.

மற்றம், 'चित्तिं सुहोमि' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் அச் சக்கான் ன் மீது ஒமஞ் செய்தல் வேண்டும். வலது மூக்கால் எவாசத்தை விடல் போல், கூட இருந்த வித்வானலாகவன், எசமானனிடத்தில், ஒன்று ய, இரண்டு, அல்லது மூன்று மாடுகளை வாங்கி வேட்போனுக்குக் கல் வேண்டும்.

இயற்கைச் சக்கான் கல்லின் சாயப்பாடலைப் பாடுவாயாக' என்று மயுடிவல் வேண்டும். பிரஸ்தோதா, 'மூ: மூ:' என்பது முதலிய வாரம் || 6 || வேண்டும்.

வாரம் || 6 ||

— 3 — என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத் துவாகத்தில், மண்மய மலகர் இடத்தில் வைத்தல் வேண்டும், இயற்கைத் துணையுடைய தப்படுகிறது.

ம் பிரபாடக மந்திரத்தால், சயின் நடுவில் வைத்தல்

முதல் விகியோகம்
சக்கான் கல்லைத் தொடுதல்

கொண்ட இரண்டு
அன்வாரோஹம்

धरुणा स्तुता विश्वकर्मेणा सुकृता । मातां सैश्वரியम् ।

सुपर्णा व्यथमाना पृथिवीं दृष्ट्वा ।

அகா
ஹ்-சி-
ரிவாயா-
தேவதயா-
என்பது.

க் கல்லை! உன்னை
ச் சயனத்தின் பாப்பா
பூமியபிமானி தேவதை
யும் இருக்கின்றாய். அத்
ய உறுதிப்படுத்துவாயாக.
யு விருத்திகளின் பொருட்
வழி நடத்தற் பொருட்டும்

சுக்கான் கற்களை வைத்தல்)

முன்றும் விநியோகம்.

அறுகம்புல் வைத்தலில்

முதல் மந்திரம்

काण्डात्काण्डात्प्ररोहन्ती परुषः परुषः परि । एवानो दूर्वे प्रतनु
सहस्रेण शतेन च ।

என்பது.

உரை

அறுகம் புல், பல்வகைக் கரணைகளை யுடையது. அவற்றுள் ஒவ்வொரு கரணைக்குமும் ஒவ்வொரு சுணுக்கன் உண்டு. ஒவ்வொரு சுணுக்கினிருந்தும் அறுகம் புல் தூயிர்த்தெழும். அகலின், அறுகம் புல்லே! நீ, அவ்வக் சுணுக்களி லிருந்து எழுவதா யிருக்கின்றாய். இவ்வாறு, எம் பொருட்டு, நூற்றுக் கணக் காகவும், ஆயிரக் கணக்காகவும் உனது உருவத்தை விரிப்பாயாக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்

या शतेन प्रतनोवि सहस्रेण विरोहसि । तस्यास्ते देवीष्टके विधेम
हविषा वयम् ।

என்பது.

உரை.

அறுகம் புல்லே! நீ, நூற்றுக் கணக்கான வகைகளால் உருவத்தை விரித் திருக்கின்றாய். மற்றும், ஆயிரக் கணக்கான வகைகளால் முளைத்திருக்கின்றாய். செங்கல்லாகிய தேவியே! அவைகளை, யாம், அவியால் வழிபடுகின்றோம். என் பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்களிரண்டாலும், முன்னர் நடுவில் வைத்திருக்கின்ற சுக்கான் கல் வரை தொடர்ந்திருக்கும்படி பசுமையாக இருக்கின்ற ஒரு அறுகம் புல் லின் குச்சை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

நான்காம் விநியோகம்

ஆழாடம் என்னுஞ் செங்கல்லை வைத்தலில்

முதல் மந்திரம்

अषाढाऽसि सहमाना सहस्रारातींसहस्रारातीयतः ।

என்பது.

உரை

செங்கல்லே! நீ, ஒருவராலும் தாழ்த்தப் படமாட்டாய். பகைவரையடக்குகின்றவனுடி மிருக்கின்றாய். ஆதலின், எனக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுக்காத பகைவனை அடக்குவாயாக. முன்னர் பகையின்றி, இப்போது பகை செய்ய விரும்புகின்ற நூர்வனையும் அடக்கி விடுவாயாக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்

सहस्र एतनास्सहस्र पुनन्यतः । सहस्रवीर्याऽसि सा मा जिव ।

என்பது.

உரை

செங்கல்லே! நீ, பகைவனுடைய சைன்யத்தை அடக்குவாயாக. சேனையை விரும்பும் பகைவனையும் அடக்கி வைப்பாயாக. ஆயிரக்கணக்கான ஆற்றல் கள் வாய்ந்த நீ, என்னைக் களிக்கச் செய்வாயாக என்பது

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்களுக்கிடையிலும், முன்னர், உதா, என்னும் மண் கொட்டி செய்யும்போது செய்து வைத்துருக்கின்ற 'ஆழாடம்' என்னும் பாதச் செங்கலை, வாஸிஸுந்து ஐந்தாவது வரிசையில் முன்றாவது கல்லாக அகிலுள்ள முன்று கோடும் மேற் புறத்தி லிருக்கும்படி வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

சுத்திரப்படி 'उदस्य शुष्वात्' என்பது முதலிய ஆரணிய மந்திரத்தால், கர்மச் செங்கல் ஒன்றை வாஸிஸுந்து பதினொராவது வரிசையின் நற்றில் ஷோடசி என்னுஞ் செங்கலாக வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'यास्ते अग्ने' என்பது முதலிய மேல்படி ஆரணிய மந்திரத்தால், பன்னிரண்டாவது வரிசையின் முடிவில், 'सुरायिनी' என்னும் ஒரு பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

~~~~~

ஐந்தாம் விரியோகம்

தயிர் கலந்த தேனை மூடியின் மீது விடுதலில்

முதல் மந்திரம்.

मधुवाता ऋतायते मधुक्षरन्ति सिन्धवः । माघीर्नस्सन्वोषधीः ।

என்பது.

ஆமையின்மீது தேன் விடதல்)

உரை

வேள்வியை விருப்பும் வேள்வித்தலைவன் பொருட்டு, வாயுக்கள், தித்திக்
கும் இரசத்தை ஒழுக விடுகின்றன. கடல்களும், தித்திக்கும் இரசத்தை
ஒழுக விடுகின்றன. கொடி செடிகளும், எம்பொருட்டு இன்சுவை யுடையன
வாகுக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்

मधुनक्तु मुतोवसि मधुमत्पाथिवः रजः । मधुधौरस्तु नः पिता ।

என்பது.

உரை

இரவு, எமக்கு, இனிய இரசமுடையதாகுக. வீடியலும், இனிய இரச
முடையதாகுக. பூமியின் மணல்களும் இனிய இரசமுடையவைகளாகுக.
எமது பிதா போன்ற வானும் இனிய இரசமுடையதாகுக என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்

मधुमात्रो वनस्पतिर्मधुमाः अस्तु सूर्यः । माध्वीर्गवो भवन्तु नः ।

என்பது.

உரை

வனத்திலுள்ள அரசமர முதலியவைகளும் எம்பொருட்டு இரசமுடை
யனவாகுக. கோக்களும் இனிய பாலுடையவைகளாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மூன்று மந்திரங்களாலும், உயிருள்ள ஒரு ஆமையைக் கொண்டு
வந்து, அதை, தயிர் கலந்துள்ள தேனில் குளிப்பாட்டல் வேண்டு மென்ப
தாம்.

ஆறாம் வீநியோகம்

ஆன்மையை வைத்தல்.

மந்திரம் :

मध्वीः पृथिवीच न इमं यशं मिमिक्षताम् । पितामहो भरीमभिः ।

என்பது.

உரை.

பரந்துள்ள வானும் மண்ணும் இவ்வேள்வியின் பயனாகிய மழையால்
நனைப்பதற்கு விருப்புக. மற்றும் தாங்குஞ் சத்திகளால் எம்மைப் பூணமாக்
குக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், இயற்கையாகிய துளைகளையுடைய சுக்கான் கல் வைத்துள்ள விடத்திற்குக் கிழக்கில், வேட்போன் கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்து கொண்டு அந்த ஆமையை, மேற்கே தலையிருக்கும்படி வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

சூத்திரப்படி இதை, 'चतस्र आशाः' என்பது முதலிய மந்திரத்தாலும் வைத்தல் கூடும் என்க.

பிறகு, வேலம் பாசியால் அதை மறைத்து வலையாலும் முடிவிட்டு நார்புறமும் சங்கு என்னுஞ் சிறிய முளைகளை அடித்து விடல் வேண்டும்.

மற்றும், 'अष्टां गभीरं' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்தால் அவ்வாமையைப் போற்றல் வேண்டும். பிறகு, 'चरिच्छि' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்தால், நாத்சதுர-முடைய ஒரு ஒட்டைச்சாண் அளவுள்ள அத்தி மர உரல் ஒன்றையும், உலக்கை ஒன்றையும் கருட சயனத்தின் வடக்குத் தோளில் வைத்தல் வேண்டும். வைத்து, அவ்வரலில் 'उत्तमते' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்தால் எல்லாத் தர்ணியங்களையும் போட்டு மந்திரமின்றி குத்திப் புடைத்து, அவ்வரிசியுடன் கூட, முன்னவைத்துள்ள இயற்கைச் சுக்கான் கல்துக்குப் பக்கத்தில் 'इदं दिशुः' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் அவ் வரலையும் வைத்தல் வேண்டும்.

ஏழாம் விநியோகம்.

உலக்கையை வைத்தல்

மந்திரம் :

तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः । दिवीव चक्षुराततम् ।

என்பது.

உரை

எத்தகைய விஷ்ணுவின் பாம்புதத்தை, மறைப்பற்ற வெளியில் கண்ணானது பார்து நோக்குவது போல் உணர்வுடையோர்கள் நோக்குகின்றார்களோ, அத்தகைய விஷ்ணுவின் அருளால், விஷ்ணுவின் சம்பந்தமாகிய வனத்தி லுண்டானதும், மாத்ரினாற் செய்ததுமாகிய உலக்கையை வைத்திருக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உரலின் பக்கத்தில் உலக்கையையும் வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

உகாவை வைத்தல்)

ஈண்டுச் சூத்திரப்படி, 'दिवो वा विष्णो' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், ஒரு முறத்தையும் அங்கு வைத்தல் வேண்டும்.

எட்டாம் விரியோகம்.

உகாவை (தொட்டியை) வைத்தல்

மந்திரம் :

ध्रुवाऽसि पृथिवि सहस्र पृतन्यतः । स्यूता देवेभिरमृतेनाऽगाः ।

என்பது.

உரை

மண்ணின் காரியமானதால் மண்ணாகிய உகாவே! நீ, நிலையுடையதாக இருக்கின்றாய். போலிட அநுமபிய பாகவர்களை அடக்குவாயாக. தேவர்களால் அமுதத்திற்குச் சமமாகிய நெய்யை நிறைக்கப் பெற்று இங்கு வந்திருக்கின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாலிலிருந்து ஆரவது வரிசையில், முன்றாவது கல்லுக்குக் கீழே ஒரு பள்ளஞ் செய்து உகாவை அதில் வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இங்கு, 'தயா தேவதயா' என்னும் மந்திரத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் இல்லை என்பதை யுணர்க.

ஒன்பதாம் விரியோகம்.

‘வாமபிருதம்’ என்னுந் சேங்கலை வைத்தலில் முதல் மந்திரம்

यास्ते अग्ने सूर्ये रुच उद्यतो दिव मातन्वन्ति रश्मिभिः । तामिस्स-
र्वाभी रुचे जनाय नस्कृधि ।

என்பது.

உரை.

இரளியே! சூரிய மண்டலத்தி லெழும் உனது கிரணங்கள், சுவாலையினால் வாலைச் சூழ்ந்து கொள்ளின்றன. அக் கிரணங்களால் எமது மக்களின் பொருட்டு பிரகாசத்தைக் கொடுப்பாயாக என்பது.

இரவிலுள்ள தீயின் ஒளிகளே உதயத்தில் சூரிய கிரணங்களாகின்றன என்பதை யுணர்க.

இரண்டாம் மந்திரம்

या वो देवास्सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः । इन्द्राग्नी ताभिस्सर्वाभीरुचं
नो धत्त बृहस्पते ।

என்பது.

உரை

தேவர்களே ! உங்கள் சம்பந்தமான ஒளிகள் சூரிய மண்டலத்திலிருக்
கின்றன. அங்ஙனமே, கோக்கரிடத்தும், குதிரைகளிடத்தும் இருக்கின்றன.
இங்கிரன், அக்வினி, பிருதர்பதி யென்னும் தேவர்களே ! நீங்கள் மூவரும்
அக்கிரணங்களால் எங்கட்குப் பிரகாசத்தைத் தேடுவீர்களாக என்பது.

‘மந்திரமின்றி, பொன் தகடுகளை அக்கல்லின் மேலே வைத்து விடலும்
வேண்டும்’

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும், ஏழாவது வரிசையில் இரண்டாவது கல்
வாழ்பிநுத் என்றும் பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்

பத்தாம் விரியோகம்.

‘தேதசிக்’ என்னும் முன்று கல்லுகளை வைத்தலில்

முதல் மந்திரம்

विराड् ज्योति रधारयत् ।

என்பது.

உரை.

மிக ஒளிர்கின்ற ‘தேத: சிக்’ என்னும் முதலாவது செங்கல், எமது
அதுக்கிரகத்தின் பொருட்டுச் சோதியைத் தாங்கிக்கொண்டது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், காளைப்பருவ முடையவன், மேற்படி வரிசையின் முடி
வில் ஒரு பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இரண்டாம் மந்திரம்

सम्राड्ज्योति रधारयत् ।

என்பது.

சோடசிக் கல்லை வைத்தல்)

உரை.

பேரொளியோடு விளங்குகின்ற 'சம்ராட்' என்னும் இரண்டாவது செங்கல், எமது அநுக்கிரகத்தின் பொருட்டு சோதியைத் தாங்கிக்கொண்டது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், எட்டாவது வரிசையில் முடிவில் சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

முன்றும் மந்திரம்.

स्वराद्योति रधारयत् ।

என்பது.

உரை

சுயம்பிரகாசமாய் விளங்குகின்ற முன்றாவது செங்கல், எம்பொருட்டுச் சோதியைத் தாங்கிக்கொண்டது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் முன்றாவது மந்திரத்தால் முன்றாவதாகப் 'ரேகசிக்' என்னுங் கல்லை ஐந்தாவது அடுக்கின் ஏழாவது வரிசையில் முன்றாவது பாதச் செங்கலால் வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

அறுபது வயதுள்ளவன் வேள்வித்தலைவனாக யிருக்கின், முறையே முன்று மந்திரங்களாலும், முதல் அடுக்கில் ஒன்றும், முன்றாவது அடுக்கில் ஒன்றும், ஐந்தாவது அடுக்கில் ஒன்றுமாக அக் கல்லுகளை வைத்தல் வேண்டும், வைக்கு மிடங்களை ஆண்டுக் காண்க

அறுபது வயதிற்கு உட்பட்ட வயதுடையவன் வேள்வித்தலைவனாக யிருக்கின், இம் முன்று மந்திரங்களாலும் முன்று கல்லுகளை முன்றாவது அடுக்கில் வேயே வைத்துவிடல் வேண்டும் வைக்கு மிடங்களை ஆண்டுக் காண்க.

இனிச் சூத்திரப்படி, 'बृहस्पतिरवा सादयत्' என்பது முதலிய நான்காம் பிரபாடக மந்திரத்தால், முன்னர், எந்நகின் கோளிற் கட்டிக் கொண்டு வந்த 'விஷ்வக் சோதி' என்னுஞ் செங்கல் ஒன்றை, ஐந்தாம் வரிசையில் இரண்டாவது பாதச் செங்கலாக வைத்தல் வேண்டும்

பிறகு, 'अग्नेयान्यसि, देवानामग्नेयान्यसि' என்பவற்றை முதலாகக் கொண்ட நான்காம் பிரபாடகத்திலுள்ள இரண்டு மந்திரங்களாலும், 'சம்யானீ' என்னும் இரண்டு செங்கல்களை, முறையாய், பதின்முன்றும் வரிசையில், முன்றாவது ஷோடசிக் செங்கல்லாகவும், பதினான்காம் வரிசையில் நான்காவது பாதச் செங்கலாகவும் வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'மபுஷ, மாபவ:' என்பவற்றை முதலாகக்கொண்ட, நான்காம் பிரபாடக மந்திரங்களால், 'தயா தேவதயா' என்பது முதலியதை, துவிவசனமாகச் செய்து சேர்த்துக்கொண்டு 'ருதவ்யம்' என்னும் இரண்டு செங்கல்களை, பதினைந்தாவது, பதினொருவது வரிசைகளிரண்டிலும் கடைசிக் கல்லுகளாக வைத்தல் வேண்டும். இக்கல்லுகளை மந்திரமின்றி வேலம் பாசியால் மூட்டலும் வேண்டும்.

சுண்டுச் சூக்திரத்தைத் தழுவி, மூன்றாம் பிரயோகத்திற்குப்பிறகு, ஒன்பதாம் விநியோக முதல் இது வரையுஞ் செய்துவிட்டு, நான்காம் விநியோக முதல் எட்டாம் பிரயோகம் வரை செய்து கொண்டு, மேல் வரும் பதினொராம் விநியோகத்தைச் செய்தல் வேண்டு மென்பதைப் முணர்க.

பதினொராம் விநியோகம்

உகாவில் ஓமஞ் செய்தலில்

முதல் மந்திரம்

अग्ने युध्वाहि ये तवाश्वासो देवसाधवः । अरं वहन्त्याशवः ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ, தேர்த்தலைவன் குதிரையைப் பூட்டுவது போல், இக்களாய் விரைவிற செல்கின்றவைகளோ, அவைகளை தேரிற பூட்டுவாயாக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்

युध्वाहि देव हूतमा॑ अश्वा॑ अग्ने रथीरिव । निहोता पूर्य॑सदः ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! நீ, தேர்த்தலைவன் குதிரையைப் பூட்டுவது போல், இக்களாய் நிமித்தம் தேவர்களை அதிசயமாய் அழைக்கத்தக்கவைகளைப் பூட்டுவாயாக. மற்றும், நீ, பழைய ஹோமத்தை புண்டாக்குவோனாய் இங்கு உட்காந்திருப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும், புதைத்துள்ள உகாவில் இரண்டு ஹோமங்கள் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இவ்விரண்டு ஹோமங்கட்கும், 'அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

தலையில் பொன் போடுதல்)

பன்னிரண்டாம் விநியோகம்.

பொற் புருடன் வாயில் பொன் துண்டைப் போடுதல்.

மந்திரம் :

द्रप्सश्च स्कन्द पृथिवी मनुयामि मञ्चयोनिमनुयश्च पूर्वः । तृतीयं
योनि मनु संचरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्तहोवाः ।

என்பது.

உரை

அரத்தால் இராவும்போது கீழே விழும் பொன்னின் பொடிகள் ஓமஞ் செய்யப்பட்டு, மண், வான், சுவர்க்கம் என்னும் முவுலகங்களிலுஞ் செல்கின்றன. அவ்வாறு முன்றுலகத்திலுஞ் செல்கின்ற பொன்னின் பொடிகளை, பூமியில் அது விழுந்த இடையெழுந்த என்னும் இடையகமாகிய எழு விடங்களிலும் ஹோமஞ் செய்கின்றோம். அவ்வாறு ஹோமம் பண்ணப் பெற்ற பொன்னின் பொடிகள் சூரிய லோக முதலிய முன்றுலகத்திலுஞ் சென்று உதவி புரியும் படியாகப் பாவிக்கின்றோம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், அறுத்து வைத்திருக்கும் புருடன் தலையின் வாயில் பொன் பொடிகளைப் போடல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதின்மூன்றாம் விநியோகம்

அதற்கே விகல்ப மந்திரம்.

अभूदिदं विश्वस्य भुवनस्य वाजिनमनेर्वैश्वानरस्य च । अश्रित्योतिषा
ज्योतिष्मान् रुक्मो वर्चसा वर्चस्वान् ।

என்பது.

உரை

இந்தப் பொன், எல்லா வுயிர்கட்கும் உணவுப் பொருளானது. எல்லா மக்கட்கும் இறைவனாகிய அக்கினிக்கும் உணவானது. இவ் வக்கினி, பொன் னொளியால், தானும் ஒளியுடையதாயிற்று. அழகுடைய பொன்னால், தானும் அழகுடையதாயிற்று என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தாலும், பொன் பொடிகளை அப் புருடன் வாயில் போடலா மென்பதாம்.

பதினான்காம் விநியோகம்.

வலது கண்ணிற் போடுதல்

மந்திரம் :

ऋचे त्वा ।

என்பது.

உரை

பொன் பொடியே! உன்னை, தோத்திரமாகிய இந்த இருக்கின் பொருட்டு,
வலது கண்ணில் போடுகின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், புருடனுடைய வலது கண்ணில் பொன் பொடியைப்
போடல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினேந்தாம் விரியோகம்.

இடது கண்ணிற் போடுதல்

மந்திரம்:

युते स्वा ।

என்பது.

உரை.

பொன் பொடியே! உன்னை, ஒளிரின் பொருட்டு, கண்ணிற் போடுகின்
றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், புருடனுடைய இடது கண்ணில் பொன் பொடியைப்
போடல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஈண்டுச் சூத்திரப்படி 'யுதே சுவ' என்னும் மந்திரத்தை இருமுறை ஒதிக்
கொண்டு புருடனுடைய இரண்டு சேனியிலும் பொன் பொடியைப் போடல்
வேண்டுமென்பதாம்.

மற்றும், 'மாசே சுவ' என்பதால், வலது மூக்கிலும், 'சுயோதிசே சுவ' என்பதால்
இடது மூக்கிலும் பொன் பொடியைப் போடல் வேண்டுமென்பதையு முணர்ச்சு.

பதினாரும் விரியோகம்.

தயிர்கலந்த தேனை, புருடன் தலையில் விடுதல்.

மந்திரம்:

समित्स्त्रवन्ति सरितो न घेनाः । अन्तर्हृदा मनसा पूयमानाः । घृतस्य
धारा अभिचाकशीमि । हिरण्ययो वेतसो मध्य आसाम् ।

என்பது.

உரை

அருந்துதற்குரிய தயிர் தேன்களின் அவயவங்கள், ஆற்றாநீர் செல்வது
போல் ஒழுகுகின்றன. அவைகள், இருதய கமலத்தால் புரிதழைந்து நெய்த்
தாரைகளாகின்றன. அந்தநெய்த்தாரைகளை அறுபவிக்கின்றேன். அத்தகைய

தேனல் நனைத்தல்)

நெய்த்தாரைக்கு நடுவில் பொன்மயமாகிய புருடப் பிணம் ஆற்றோட்டத்தின் நடுவிலுள்ள 'வேதசுமாம்' போல் விளங்குகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், தயிர் கலந்த தேனல் அம் மனிதன் தலையை நனைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினேழாம் விநியோகம்.

புருடன் தலையை எடுத்துக்கொள்ளுதல்.

மந்திரம் :

तस्मिन्सुपर्णां मधुकुलायी भजनास्ते मधु देवताभ्यः । तस्याऽऽसते
हरयस्सप्ततीरे स्वधां दुहाना अमृतस्य धाराम् ॥

என்பது.

உரை.

முன் கூறப்பட்ட புருடனுடைய தலையில், அழகிய சிறைகையுடையதும், வண்டுகளின் இருப்பிடத்தையே இடமாகக் கொண்டதுமாகிய ஒரு வண்டு, தேவர்களின் பொருட்டுக் தேனைடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மற்றும், அப் புருடனுடைய தலைக்கருகில், ஏழு துளைகளில் ஏழு வண்டுகள் தேனைடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. என்ன செய்து எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன வெனின்? சுவதாகாரத்தால் உபலக்ஷிதமாகிய போக்கியப் பொருளென்னும் தேன் தாரையை ஒழுக விட்டுக்கொண்டு, என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், அப் புருடனுடைய சிரசை, மேல் வருமாறு அதில் வைப்பதன் பொருட்டுக் கையில் எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஏனைய தலைகளையும் முற்கூறியபடியே செய்து எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

ஒன்பதாம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

பத்தாம் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

आद्यखायां शिरोधत्त इममिष्युपनिष्ठते ।

वाताश्वस्य शिरः प्राच्या दध्यादिमक्षपेत्तथा ॥ १ ॥

अजर्षम शिरः पश्चादिम मित्यनुमघ्नन् ।

वरु दक्षिणतो वृष्णिशिरस्तन्मघ्नं विमाम् ॥ २ ॥

य उदीच्यां दस्तशिरस्तन्मघ्नमजेत्यतः ।

दशमेत्वनुवाकेऽस्मिन्दशमन्त्रा उदीरिताः ॥ ३ ॥

புருஷ சிரசை வைத்தல், அதை உபஸ்தானஞ் செய்தல். குருகுளின் சிரசை வைத்தல், அதை உபஸ்தானஞ் செய்தல். எருதுகின் தலையை வைத்தல், அதை உபஸ்தானஞ் செய்தல். செம்மறி ஆட்டின் தலையை வைத்தல், அதை உபஸ்தானஞ் செய்தல். வெள்ளாட்டின் தலையை வைத்தல், அதை உபஸ்தானஞ் செய்தல் என்பது. உபஸ்தானம் = போற்றுதல்.

நான்காங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்.

பத்தாம் அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்கத்து மேல் ஒன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

புருடன் முதலிய பசுக்களின் தலைகளை வைத்தற்குரிய மந்திரங்கள்.

आदित्यङ्गम् पयसा समञ्जन्तसहस्रस्य प्रतिमां विश्वरूपम् ।

परिवृङ्धिहरसा माऽभिर्भृक्षशतारुपं कृणु हि चीयमानः । इमं मा
हिंसीर्दिपादे पशूनां सहस्राक्षमेध आचीयमानः । मयुमारण्य
मनुते दिशामितेन चिन्वानस्तनुवो निषाद । वातस्यध्राजि वरु-
णस्य नाभिमथं जज्ञानं सरिरस्य मध्ये । शिशुनदीनां हरिमद्रि
बुद्धमग्ने मा हिंसीः ॥ १ ॥ परमे व्योमन् । इमं मा हिंसीरे
कशपं पशूनां कानिक्रदं वाजिनं वाजिनेषु । गौरमारण्यमनुते दिशा-
मितेन चिन्वानस्तनुवो निषाद । अजस्रमिन्दुमरुपं भुरण्युमवि-
मीडे पूर्वचित्तौ नमोमिः । स पर्वभिर्ऋतुशः कल्पमानोगां मा
हिंसीरादिति विराजम् । इमं समुद्रं शतधारमुत्सं व्यच्यमानं
भुवनस्य मध्ये । घृतन्दुहानामादिति ज्ञनायाग्ने मा ॥ २ ॥ हिंसीः

தலையை வைத்தல்)

பரமே வ்யோமந் । ரவயமா¹ர²ப்யம³நு⁴தே⁵ தி⁶சா⁷மி⁸தே⁹ன¹⁰ சி¹¹ந்வா¹²ந¹³ஸ்த¹⁴நு¹⁵வோ¹⁶
 நி¹⁷பி¹⁸த¹⁹ । வ²⁰ஸ்த்²¹நி²²ந்வ²³ஸ்து²⁴வ்²⁵ஸ்த²⁶ஸ்ய²⁷ நா²⁸மி²⁹ம³⁰வி³¹ஜ்³²ஜ்³³நா³⁴நா³⁵ ர³⁶ஜ்³⁷ஸ³⁸ : பர-
 ஸா³⁹த் । ம⁴⁰ஹி⁴¹ : சா⁴²ஹ்⁴³ஸி⁴⁴ம⁴⁵ஸு⁴⁶ர⁴⁷ஸ்ய⁴⁸ மா⁴⁹யா⁵⁰ம⁵¹மே⁵² மா⁵³ ஹி⁵⁴ : சி⁵⁵ : பர-
 வ்யோ⁵⁶ம⁵⁷ந் । இ⁵⁸மா⁵⁹மூ⁶⁰ர்⁶¹யு⁶² வ்⁶³ஸ்த⁶⁴ஸ்ய⁶⁵ மா⁶⁶யா⁶⁷ந்வ⁶⁸வ்⁶⁹ ப⁷⁰சு⁷¹நா⁷²ந்⁷³ த்வி⁷⁴ப⁷⁵தா⁷⁶ஸ்த⁷⁷நு-
 ப்⁷⁸தா⁷⁹ம் । த்வி⁸⁰ஸ்து⁸¹ : ப்⁸²ஜா⁸³நா⁸⁴ ப்⁸⁵த⁸⁶ம⁸⁷ ஜ⁸⁸நி⁸⁹த்⁹⁰ர⁹¹ம⁹²மே⁹³ மா⁹⁴ ஹி⁹⁵ : சி⁹⁶ : பர-
 வ்யோ⁹⁷ம⁹⁸ந் । ஓ⁹⁹ஸ்த்¹⁰⁰மா¹⁰¹ர¹⁰²ப்ய¹⁰³ம¹⁰⁴நு¹⁰⁵ ॥ 3 ॥ த¹⁰⁶ தி¹⁰⁷சா¹⁰⁸மி¹⁰⁹தே¹¹⁰ன¹¹¹ சி¹¹²ந்வா¹¹³ந¹¹⁴ஸ்த¹¹⁵நு¹¹⁶வோ¹¹⁷
 நி¹¹⁸பி¹¹⁹த¹²⁰ । யோ¹²¹ அ¹²²மி¹²³ர¹²⁴மே¹²⁵ஸ்த¹²⁶ப¹²⁷ஸோ¹²⁸ஸி¹²⁹ ஜா¹³⁰த¹³¹ஸ்¹³²சோ¹³³த¹³⁴ஸ்த¹³⁵பு¹³⁶தி¹³⁷வ்யா¹³⁸ உ¹³⁹த¹⁴⁰வா¹⁴¹
 தி¹⁴²வ¹⁴³ஸ்பா¹⁴⁴ரி¹⁴⁵ । யே¹⁴⁶ன¹⁴⁷ ப்¹⁴⁸ஜா¹⁴⁹ வி¹⁵⁰ஸ்வ¹⁵¹க¹⁵²ர்¹⁵³மா¹⁵⁴ வ்யா¹⁵⁵ந¹⁵⁶த்¹⁵⁷த¹⁵⁸ம¹⁵⁹மே¹⁶⁰ ஹே¹⁶¹ : பரி¹⁶²தே¹⁶³ வ்¹⁶⁴ஸ்த¹⁶⁵நு¹⁶⁶ ।
 அ¹⁶⁷ஜா¹⁶⁸ஸ்த்¹⁶⁹மே¹⁷⁰ ர¹⁷¹ஜ்¹⁷²நி¹⁷³பு¹⁷⁴த¹⁷⁵ம¹⁷⁶ர்¹⁷⁷ஸா¹⁷⁸வா¹⁷⁹ அ¹⁸⁰ப¹⁸¹ஸ்ய¹⁸²ஜ்¹⁸³நி¹⁸⁴தா¹⁸⁵ர¹⁸⁶மே¹⁸⁷ । த¹⁸⁸யா¹⁸⁹ரோ¹⁹⁰ஹ்¹⁹¹மா¹⁹²ய¹⁹³ந்¹⁹⁴-
 ப¹⁹⁵மே¹⁹⁶வ்யா¹⁹⁷ஸ்த¹⁹⁸யா¹⁹⁹ : தே²⁰⁰வா²⁰¹ தே²⁰²வ²⁰³தா²⁰⁴ம²⁰⁵மே²⁰⁶ அ²⁰⁷ய²⁰⁸ந் । ஶ்²⁰⁹ர²¹⁰ம²¹¹மா²¹²ர²¹³ப்ய²¹⁴ம²¹⁵நு²¹⁶தே²¹⁷
 தி²¹⁸சா²¹⁹மி²²⁰ தே²²¹ன²²² சி²²³ந்வா²²⁴ந²²⁵ஸ்த²²⁶நு²²⁷வோ²²⁸ நி²²⁹பி²³⁰த²³¹ ॥ 4 ॥

ஒன்பதாம் அநுவாகத்தில் இயற்கைச்சுக்கான் கல் முதலியவைகளை வைத்
 தல் கூறப்பட்டது. இதில் ஐந்து பசுக்களின் தலைகளை வைத்தல் கூறப்படு
 கின்றது.

முதல் விநியோகம்
 புருடன் தலையை வைத்தல்

மந்திரம் :

आदित्यं गर्भं पयसा समञ्जस्सहस्रस्य प्रतिमां विश्वरूपम् । परिवृद्धि
 हरसा माऽमिमृक्षश्शतायुषं कृणुहि चीयमानः । என்பது.

உரை.

அக்கினியே ! நீ, பரவப் பெற்றதாயிருந்து, அநிதி தேவதையின் காரிய
 மாகிய கருப்பம் போன்ற இப் புருடன் தலையை, எரிக்காமல் விட்டு விடுவா
 யாக, உனது சுவாலையாற் கொளுத்தி விடாதே. இவ்வாறு எரிக்காமையால்,
 அக் கருப்பத்தை, அல்லது, எசமானனை, நூற்றுக்கணக்கான ஆயுளை யுடைய
 தாக அல்லது உடையவனாகச் செய்வாயாக. எவ்விதமாகிய கார்ப்பமெனின் !
 ஆயிரங் கோக்களுக்கு ஒப்பாகியது என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், உகாவின் கீழ்ப்புறத்தில், கிழக்கு முகமாய் புருடன் தலையை, நிமிர்த்து வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஈண்டுச் சூத்திரப்படி, 'சிவ்நேவாந்' என்பது முதலிய முற்பாதி மந்திரத்தால், புருடன் தலையிலுள்ள வலது கண்ணில் ஒரு ஓமஞ் செய்தலும் வேண்டும்.

மற்றும், 'அபாபாபாபி' என்னும் பிற்பாதி மந்திரத்தால், இடது கண்ணிலும் ஒரு ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், இவ்விரண்டு ஹோமங்கட்கும் சூர்யாய இதம், என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும். ஏனைய தலைகளிலுள்ள கண்களில் இத்தகைய ஓமஞ் செய்தல் இல்லை யென்பதையு முணர்க.

இரண்டாவது விநியோகம்
புருடன் தலையை போற்றுதல்.

மந்திரம் :

इमं मा हिंसीद्विपादं पशूनां सहस्राक्षमेध आचीयमानः । मयु
मारण्य मनुते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो निषीद । என்பது.

உரை

ஆயிரக்கணக்கான சுவாலையினாலும் கண்களுடன் கூடியதும், வேள்வியை யுண்டாக்குவதுமாகிய அக்கினியே! நீ எல்லாப் பசுக்க (விலங்குக) ளின் உடல்களிலும் பரந்துள்ளாய். ஆதலின், வனத்திலும், கிராமத்திலுமுள்ள பசுக்களுள் இரண்டுகாற் பசுவாகிய புருடனை எரித்துத் துன்புறுத்தாதே. உனக்கு உண்ண வேண்டு மெனின், இதன் பிறகு கானைமாட்டுத்தலை முதலிய தலைகளைப் போடுகின்றேன். அவைகளை யருந்திவிட்டு, உனது சுவாலைத் திருமேனியை வளர்த்துக் கொண்டு இங்கிருப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், புருடன் தலையைப் போற்றல் வேண்டு மென்பதாம்.

மூன்றாம் விநியோகம்.

குதிரைத் தலையை வைத்தல்

மந்திரம் :

वातस्य धाजिं वरुणस्य नाभिमश्वं जहानं सरिरस्य मध्ये । शिशुं
नदीनां हरिमद्भि बुद्धममे मा हिंसीः परमे व्योमन् । என்பது.

தலையை வைத்தல்)

உரை.

அக்கினியே! நீ, காற்றுப் போல் வேகமுடையதும், வருணனால் மிகப் பிரியமாய் வளர்க்கப் பெற்றதும், கடலில் தோன்றியதும்; ஆற்று நீராகிய மாதாவின் குழந்தையும், தன் மேல் ஏறியவனைக் கொண்டு பேர்யச் சேர்ப்பதும், சிறிய கற்களை, தனதுகாலின் குளம்புகளாற் பெயர்ப்பதுமாகிய குதிரையைச் சுடாதே. அதாவது, குதிரைக்குள்ள ஆயிரம் பிணிகளிலிருந்தும் அதைப் பாதுகாப்பாயாக. அதாவது, நீங்கிய பிணி மீண்டும் வராதபடி மேலான தன்மையில் வைப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், புருடன் தலைக்குக் கீழ்க்கில் குதிரையின் தலையை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

நான்காம் விரியோகம்

குதிரைத் தலையைப் போற்றுதல்

மந்திரம் :

इमं मा हिः सीरेकशकं पशूनां कनिकदं वाजिनं वाजिनेषु । गौरमारण्य
मनुते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो निषीद ।

என்பது.

உரை:

மிகக் களைப்பதும், விலக்களுக்குள் ஒன்றைக் குளம்புடையதும், வேகமாய்ச் செல்வனவற்றுள் மிக வேகமாய்ச் செல்வதுமாகிய குதிரையை, அக்கினியே! நீ, துன்புறுத்தாதே. ஏனையவை முன்போன்றன. என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால் குதிரைத் தலையைப் போற்றல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஐந்தாம் விரியோகம்

எருதின் தலையை வைத்தல்

மந்திரம் :

अजस्र सिन्दुमण्यं भुरण्यु मणिमिडे पृथिचौ नमोभिः । स पर्वभि-
र्कतुशः कल्पमानो गां मा हिः सीरदिति विराजम् ।

என்பது.

உரை.

இடையறாது ஐசுவரிய முடையதும், மாமஸ்தானங்களைப் பாதுகாப்பதும் பண்டைக்காலத்திய முனிவர்களால் மனதில் தியானிக்கத் தக்கதுமாகிய அக்கி

(எருதீன் தலையை வைத்தல்)

னியை, வணக்க முடைய யான் துதிக்கின்றேன். அத்தகைய அக்கினியே, இரவி வடிவாய் அமாவாசை திகி, இருது முதலிய காலங்களிலுள்ள கருமங்களைத் தேடுகின்றது. இத்தன்மை வாய்ந்த அக்கினியே! நீ, மறுக்கப்படாததும், விவங்குகின்றதுமாகிய இந்த எருதைத் துன்புறுத்தாதே என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால் எருதின் தலையை, முட்டன் தலைக்கு மேற்கில் வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஆறாம் விநியோகம்

எருதின் சிரைப் போற்றுதல்

மந்திரம் :

इमं समुद्रं शतधारमुत्सं व्यवमानं भुवनस्य मध्ये । घृतं दुहाना
मदिति जनायाऽथे मा हिंसीः परमे व्योमन् । गवयमारण्य मनुते
दिशामि तेन त्रिन्वानस्तनुर्यो निमीद ।

என்பது.

உரை

மிக உயரமானதும், தனது சாதியின் வாயிலாக ஆயிரக்கணக்கான பாலின் தாரைகளைப் பொழிவதும், ஆற்று நீரோட்டத்திற்கு ஒத்ததும், புவனத்திற்கு நடுவில் இருப்பதும், தனது சாதி முலமாய் நெய்த் தாரையை யுடையதும், மறுப்பற்றதும், கோவைப் போன்ற விலங்கு விசேடமுமாகிய எருதைத் துன்புறுத்தாதே என்பது. ஏனையவை முன்போன்றன.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால் எருதின் தலையைப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஏழாம் விநியோகம்.

சேம்மறீ ஜட்டின் தலையை வைத்தல்

மந்திரம் :

वरुत्रि त्वष्टुर्वरुणस्य नाभिमवि जज्ञानां रजसः परसात् । मही
साहस्री मसुरस्य मायामने मा हिंसीः परमे व्योमन् ।

என்பது.

உரை

துவஷ்டாவின் அறுக்கிரகத்தால் அழகிய உருவமுடையதும், வேண்டாததை விலக்கும் வருணனுடைய நாடியும், உலகில் விழையும் பிரசாபதியி

(ஆட்டின் தலையை வைத்தல்)

விருந்து உண்டானதும், ஆயிரக்கணக்கான அசுரமாயைகளை யுடையதும், அசுர சம்பந்தமா யுண்டாக்கப்பட்டதுமாகிய செம்மறி ஆட்டின் தலையை, அக்கினியே! நீ, துன்புறுத்தாதே என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம்மந்திரத்தால், புருடனுடைய தலைக்குத் தெற்கில் செம்மறி ஆட்டின் தலையை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

எட்டாம் வீதியோகம்.

செம்மறி ஆட்டின் தலையைப் போற்றல்

மந்திரம் :

इमा मूर्णायुं वरुणस्य मायां त्वचं पशूनां द्विपदां चतुष्पदाम् । त्वष्टुः
प्रजानां प्रथमं जनित्रमग्ने मा हिंसीः परमे व्योमन् । उष्ट्रमारण्य
मनुते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो निषीद ।

என்பது.

உரை

வேண்டாததை விலக்கும் அக்கினிசம்பந்தமாய் உண்டாகியதும், மக்களுக்கும் விலங்குகட்குந் தோல்போன்றதும், ஈண்டுக் கம்பலத்தால் போர்த்தல் தோலாம். விலங்கிலும், எருது, பொதி சுமக்குங்கால் பின் புறத்திற் கம்பளியாற் கட்டுதல் வேண்டுமென்க. பிரசாபதியால் உண்டாக்கப் பெற்றவைகளுள் முதலாவதாகத் தோன்றியதுமாம். இவ்வாட்டின் தலை முதன்மையாந் தன்மை வீரிய முடைமையின் என்க. இத்தகைய ஆட்டின் தலையை, அக்கினியே! நீ, துன்புறுத்தாதே என்பது. மற்றவை முன்போல்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், செம்மறி ஆட்டின் தலையைப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஒன்பதாம் வீதியோகம்.

வேள்ளாட்டின் தலையை வைத்தல்.

மந்திரம் :

यो अग्निरग्नेस्तपसोऽधिजातश्शोचात्पृथिव्या उत वा दिवस्पति । येन
प्रजा विश्वकर्मा व्यानदत्तमग्ने हेडः परिते वृणक्तु ।

என்பது.

உரை

பிரசாபதியின் தவத்தால் இவ்வுலக அக்கினி உண்டானதாம். அவ்வக்
கினி, பூமியின்மேல் காய்கின்றது. அல்லது சுவர்க்கத்தின் மேல் காய்கின்றது.
எந்த ஆட்டுவடிவால் பிரசாபதி விலங்குகளை உண்டாக்கினாரோ, அந்த
ஆடு வெள்ளாடாம். மற்றும், தவத்தால் உண்டாக்கிய வெள்ளாட்டினிடத்தில்
அக்கினியே! உனது கோபத்தை எவ் வெள்ளாட்டினால் விசுவகருமா உண்
டாக்கினாரோ, அத்தகைய வெள்ளாட்டின் தலையை, நீ, நாசஞ் செய்து
விடாதே என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், புருடனுடைய தலைக்கு வடக்கில் வெள்ளாட்டின்
தலையை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பத்தாம் வீநியோகம்.

வெள்ளாட்டின் தலையைப் போற்றுதல்.

மந்திரம்:

अजात्यग्ने रजनिष्ठगर्भात्सावा अपश्यन्नितारमग्ने । तया रोहमाय-
न्नुपमेध्यासस्तया देवा देवतामग्र आयन् । शरफमारण्य मनुते
दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो निषीद ।

என்பது.

உரை

இவ்வெள்ளாடு அக்கினியின் கருப்பத்திலிருந்து உண்டானது. அது
அக்கினியிலும் பிரசாபதியிலிடத்திலுமிருந்து உண்டான பிறகு, தன்னை
யுண்டாக்கிய பிரசாபதியைப் பார்த்தது. ஆடு இவ்வாறு பெருமை வாய்ந்த
தர்மாதலின், அவ்வாட்டால் வேள்வி செய்தற்குரிய எசமானன், விரைவில்
சுவர்க்கத்திலேறுவென்றான். அதாவது சுவர்க்கத்தை யடைகின்றனன் என்ப
தாம். மற்றும், இப்போதுள்ள தேவர்களும், முற் பிறப்பில் வெள்ளாட்டால்
கருமத்தை யறுட்டித்து தேவத்தன்மை யடைந்தனர். இத்தன்மைய பெருமை
வாய்ந்த ஆட்டின் தலையைத் துன்புறுத்தாதே என்பது. மற்றவை முன்போல்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வெள்ளாட்டின் தலையைப் போற்றல் வேண்டு மென்ப
தாம்.

பாதச் செங்கலை வைத்தல்)

இவ்வறுவாக பரிசேடம்

ஐந்து பசுக்களின் தலைகளுக்குப் பதிலாக வாயு தேவதைச்சூரிய ஓரு வெள்ளாட்டுக் கடாவின் தலையை வைக்கும் பட்சத்தில், ஐந்து தலைகளை வைக்கும் ஐந்து மந்திரங்களாலும் வெள்ளாட்டுக் கடாவின் தலை ஒன்றை வைத்து, இரண்டு ஹோமங்களையுஞ் செய்த பிறகு, ஐந்து தலைகளைப் போற்றும் ஐந்து மந்திரங்களாலும் இதைப் போற்றல் வேண்டும்.

ஈண்டுச் சூத்திரப்படி, 'நமோ அஸ்து' என்பது முதலிய மூன்று மந்திரங்களால், மகாக்கீனி சயனத்தி(கருடனி) ன் வலது தோளில் பாம்பின் தலையை வைத்தல் வேண்டும். இன்றெனில் மந்திரமாத்நிரத்தையும் ஒதலாம்.

முதலாவது பன்னிரண்டை வைக்கும் முறை.

பிறகு, 'மா ஓந்ஸ்தஸ்திவி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், பதினான்காவது வரிசையின் முதலாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

'புமா ஓந்ஸ்தஸ்தரிஷ்' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், பதின்மூன்றாம் வரிசையின் முதலாவதாகிய ஷோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

'புதிமா ஓந்ஸ்தஸ்தி' என்பது முதலிய மந்திரத்தாலும், 'அஸ்திவி: ஓந்ஸ்தஸ்தி:' என்பது முதலிய மந்திரத்தாலும், பன்னிரண்டாம் வரிசையில் மூன்றாவது பாதச் செங்கலையும் நான்காவது பாதச் செங்கலையும் வைத்தல் வேண்டும்.

'விஸ்து ஓந்ஸ்தஸ்தி' பதினேராம் வரிசையில் இரண்டாவது ஷோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

'பாயத்ரி ஓந்ஸ்தஸ்தி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் பத்தாம் வரிசையில் இரண்டாவது ஷோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

'புதிஸ்து' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் ஒன்பதாவது வரிசையில் இரண்டாவது ஷோடசிக் கலை வைத்தல் வேண்டும்.

'புதிஸ்து' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் எட்டாம் வரிசையில் இரண்டாவது ஷோடசிக் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

'புதிஸ்து' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் ஏழாம் வரிசையில் மூன்றாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

'புதிஸ்து' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் முற்கூறிய வரிசையில் நான்காவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

'புதிஸ்து' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் ஆறாம் வரிசையில் முதலாவது ஷோடசிக் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

‘ஹதி ஸ்ந்ரதய:’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் ஐந்தாம் வரிசையில் முதலாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலும் பன்னிரண்டு செங்கல்கள் வைக்கப்பட்டன.

இரண்டாம் முறை வைக்கும் பன்னிரண்டு.

மேற் கூறியுள்ள பன்னிரண்டு மந்திரங்களுள் முன்வள்ள நான்கு மந்திரங்களாலும் பன்னிரண்டாம் வரிசையில், ஐந்தாவது முதல் நான்கு பாதச் செங்கல்களையும் ஒவ்வொரு மந்திரத்தால் ஒவ்வொன்றாக வைத்தல் வேண்டும்.

ஐந்தாம் மந்திரம் முதல் நான்கு மந்திரங்களால், பதினேராம் வரிசை முதல் எட்டாம் வரிசை வரை ஒவ்வொரு வரிசையில் மூன்றாவது மூன்றாவது ஷோடசிக் கல்களாக நான்கு ஷோடசிக் கல்லுகளை ஒவ்வொரு மந்திரத்தால் வைத்தல் வேண்டும்.

ஒன்பதாம் மந்திரம் முதல் நான்கு மந்திரங்களாலும், ஏழாம் வரிசையில், ஐந்து முதல் நான்கு பாத செங்கல்களை ஒவ்வொரு மந்திரத்தால் ஒவ்வொன்றாக வைத்தல் வேண்டும்.

மூன்று முறை வைக்கும் பன்னிரண்டு

முதல் மந்திரத்தால், பதினான்காம் வரிசையில் ஈற்றிலுள்ள பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

இரண்டாம் மந்திரத்தால், பதின் மூன்றாம் வரிசையில் ஈற்றிலுள்ள ஷோடசிக் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

மூன்றாவது மந்திரத்தால், பன்னிரண்டாம் வரிசையில் ஒன்பதாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

நான்காவது மந்திரத்தால், பன்னிரண்டாம் வரிசையில் பத்தாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

ஐந்து முதல் நான்கு மந்திரங்களாலும், பதினேராவது வரிசையிலிருந்து எட்டாவது வரிசை வரை நான்கு வரிசைகளிலும் நான்காவது ஷோடசிக் செங்கலையும், ஒவ்வொரு மந்திரத்தால் ஒவ்வொன்றாக வைத்தல் வேண்டும்.

ஒன்பதாவது பத்தாவது மந்திரங்களால் ஏழாவது வரிசையில் ஒன்பதாவது பத்தாவது பாதச் செங்கல்களிரண்டையும் வைத்தல் வேண்டும்.

பதினேராவது மந்திரத்தால் ஆறாவது வரிசையில் ஈற்றிலுள்ள ஷோடசிக் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

வைத்தல்)

பன்னிரண்டாவது மந்திரத்தால், ஐந்தாம் வரிசையில் நாலாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு செய்யப் பெற்ற முப்பத்தாறு செங்கல்களும் புருடனுடைய வடிவமாதலின், வேள்வித்தலைவன், 'சहस्रीणी पुरुषः' என்பது முதலிய புருடருக்குத் தந்த மந்திரங்களால் அவற்றைப் போற்றல் வேண்டும் என்பதாம்.

பத்தாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

பதினோராம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

वारुणारव्य प्रघासेषु याज्या अन्त्यानुवाकगाः ।

इन्द्राग्नी तिस्र ऐन्द्रघ्ने मारुते तु मरुत्रयम् ॥ १ ॥

अथो दु वारुणे यारो कयाको काययागके ।

अम आदेव (वा) संयाज्ये शनो वाजेतु वाजिने ॥ २ ॥

आसुद्रयंचाव भृथेऽनुवाक्ये आज्यभागयोः ।

इहं तद्वा प्रधानस्य प्रोक्ते एवं सधमित्यम् ॥ ३ ॥

सं याज्ये इति मन्त्रास्तु विंशतिः समुदीरिताः ।

நான்காங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாடகம்

பதினோராம் அநுவாகம்.

முன்று பஞ்சாதிக்குமேல் பதினோரு பதங்களைக்கொண்டது

தலைப்பு பெயர் பூண்ட அநுவாக எண்:—

विष्णोर्विवस्पर्यसपतेऽपेतं समितं या जाता मानोऽभ्यस्थाधुवाऽसि धरुणा दित्यं
गर्भमिन्द्राग्नी रोचनैकादश ॥ (११)

தலைப்புச் சொற்களைக்கொண்ட பஞ்சாதி எண்:—

विष्णोरस्मिन्हव्येति त्वाहं धीतिभिर्होता अष्टांचत्वारिंशत् ॥ (१४)

யாஜ்நாநுவாக்கியங்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்.

இन्द्रாமி₁ரோ₂चना₃ दिवः₄ परि₅वाजे₆षु₇ भूषथः₈ । तद्वा₉ञ्चेति₁₀ प्रवी₁₁र्यम्₁₂ ।
 श्रथ₁₃द्वृत्र₁₄मु₁₅तस₁₆नो₁₇ति₁₈ वाज₁₉मिन्द्रा₂₀यो₂₁ अग्नी₂₂ सह₂₃री₂₄स₂₅प₂₆र्यात्₂₇ । इर₂₈ज्यन्ता₂₉
 वस₃₀व्यस्य₃₁ भूरे₃₂स्सह₃₃स्त₃₄मा₃₅ सह₃₆सा₃₇ वाज₃₈यन्ता₃₉ । प्रच₄₀र्षणि₄₁भ्यः₄₂ पृत₄₃ना₄₄
 हेषु₄₅ प्रपृ₄₆थि₄₇च्यारि₄₈रिचा₄₉थे₅₀ दिवश्च₅₁ । प्रसि₅₂न्धु₅₃भ्यः₅₄ प्रगि₅₅रि₅₆भ्यो₅₇ महि₅₈त्वा₅₉
 मेन्द्रा₆₀मी₆₁ विश्वा₆₂ भुव₆₃ना₆₄ऽत्य₆₅न्या₆₆ । मरु₆₇तो₆₈ यस्य₆₉ हि ॥ १ ॥ क्षे₇₀र्य₇₁ पा₇₂था₇₃
 दिवो₇₄ वि₇₅मह₇₆सः₇₇ । ससु₇₈गो₇₉पा₈₀त₈₁मो₈₂ जनः₈₃ । यज्ञै₈₄र्वा₈₅ यज्ञ₈₆वा₈₇ह₈₈सो₈₉ विप्र₉₀स्य₉₁ वा₉₂
 मती₉₃नाम्₉₄ । मरु₉₅तश्शृ₉₆णु₉₇ता₉₈ हव₉₉म्₁₀₀ । श्रिय₁₀₁से₁₀₂कं₁₀₃ भानु₁₀₄भि₁₀₅स्सं₁₀₆ मि₁₀₇मि₁₀₈क्षि₁₀₉रे₁₁₀ते₁₁₁
 रश्मि₁₁₂भि₁₁₃स्त₁₁₄ ऋक्₁₁₅भि₁₁₆स्सु₁₁₇खा₁₁₈दयः₁₁₉ । ते वांशी₁₂₀मन्त₁₂₁ इग्नि₁₂₂णो₁₂₃ अभी₁₂₄
 रवो₁₂₅ वि₁₂₆द्रे₁₂₇ प्रि₁₂₈य₁₂₉स्य₁₃₀ मारु₁₃₁त₁₃₂स्य₁₃₃ धाम्नः₁₃₄ । अव₁₃₅ते₁₃₆ हे₁₃₇ड₁₃₈ उ₁₃₉दु₁₄₀त्त₁₄₁म₁₄₂म्₁₄₃ । कया₁₄₄
 नश्चि₁₄₅त्र₁₄₆ आ₁₄₇भु₁₄₈व₁₄₉दू₁₅₀ती₁₅₁ सदा₁₅₂ वृ₁₅₃ध₁₅₄स्स₁₅₅खा₁₅₆ । कया₁₅₇श्चि₁₅₈ष्ट₁₅₉या₁₆₀ वृ₁₆₁ता ॥ २ ॥
 को₁₆₂ अ₁₆₃द्य₁₆₄यु₁₆₅ङ्क्ते₁₆₆ धुरि₁₆₇गा₁₆₈ ऋ₁₆₉त₁₇₀स्य₁₇₁ शिमी₁₇₂वतो₁₇₃ भामि₁₇₄नो₁₇₅ दु₁₇₆र्ह₁₇₇णा₁₇₈यू₁₇₉न् ।
 आ₁₈₀स₁₈₁न्नि₁₈₂षू₁₈₃न् । इ₁₈₄त्स्व₁₈₅सो₁₈₆मयो₁₈₇भू₁₈₈न् य ए₁₈₉षां₁₉₀ भृ₁₉₁त्या₁₉₂ मृ₁₉₃ण₁₉₄ध₁₉₅त्स₁₉₆जी₁₉₇वा₁₉₈त् ।
 अमे₁₉₉न₂₀₀ या₂₀₁ दे₂₀₂वा₂₀₃ना₂₀₄श्नो₂₀₅ भव₂₀₆न्तु₂₀₇ वाजे₂₀₈ वाजे₂₀₉ । अ₂₁₀प्स्व₂₁₁मे₂₁₂ स₂₁₃धि₂₁₄ष्ट₂₁₅व₂₁₆सौ₂₁₇-
 षधी₂₁₈र₂₁₉नु₂₂₀रु₂₂₁ध्य₂₂₂से₂₂₃ । गर्भे₂₂₄ स₂₂₅ञ्जा₂₂₆य₂₂₇से₂₂₈ पुनः₂₂₉ । वृषा₂₃₀सो₂₃₁म₂₃₂द्यु₂₃₃मा₂₃₄ अ₂₃₅सि₂₃₆ वृषा₂₃₇-
 दे₂₃₈व₂₃₉वृष₂₄₀व₂₄₁तः₂₄₂ । वृषा₂₄₃ धर्मा₂₄₄णि₂₄₅ द₂₄₆धि₂₄₇षे₂₄₈ । इ₂₄₉मे₂₅₀मे₂₅₁ व₂₅₂रु₂₅₃ण₂₅₄त₂₅₅त्त्वा₂₅₆या₂₅₇मि₂₅₈ त्व₂₅₉न्ने₂₆₀
 अ₂₆₁मे₂₆₂ स₂₆₃त्त्वं₂₆₄नो₂₆₅ अ₂₆₆ग्ने ॥ ३ ॥

பத்தாம் அநுவாகத்தில் பசுக்களின் தலைகளை வைத்தல் கூறப்பட்டது.
 இதில் யாஜ்நாநு வாக்கியங்கள் கூறப்படுகின்றன.

சாதூர் மாசியங்களுள், வருவாப்பிரகாசம் என்னும் இரண்டாம் பருவத்
 தில், ஐந்திர மேகாதச கபாலம், மாருதம் ஆமீக்ஷாம், வரூணீம் ஆமீக்ஷாம்,
 காயம் ஏக கபாலம் என நான்கு அவிகள் கூறப்படுகின்றன.

வாக்கியங்கள்)

அவற்றுள், ஐந்திராக்கினியின் புரோதுவாக்கியம் :—

முதல் மந்திரம்

इन्द्राग्नी रोचना दिवः परिवाजेषु भूपथः । तद्वाञ्छेति प्रवीर्यम् ।

என்பது.

உரை

யிண்ணுலகை விளக்குகின்ற இந்திராக்கினிகளே ! நீவிரிநுவரும் அவிச
களென்னும் உணவுப் பொருள்களை எவ்வாற்றானு மடைகின்றீர்கள். இக்கா
ணத்தால் உலகினர் உங்களுடைய வன்மையை இனிது உணர்ந்தனர் என்பது.

—

அதில் யாஜ்யா வாக்கியம்

இரண்டாம் மந்திரம்

अथद्वृत्रमुत्सन्नोति वाजमिन्द्रायो अग्नी सहुरीसपर्यात् । इरज्यन्ता
वसवस्य भूरेस्सहस्तमा सहसा वाजयन्ता ।

என்பது.

உரை

சமானமாய் அழைக்கப் பெற்ற இந்திரனையும், அக்கினியையும், எந்த
வேள்வித்தலைவன் வழிபடுகின்றானோ, அவன், பகைவனாகிய விருத்திரனைக்
கொல்கின்றான். மற்றும், அனைவருக்கும் அன்னமளிக்கின்றான். அற்றேல்
அவ்விருவரும் எத்தன்மையார்களெனின் ! ஈசுரத்தன்மையை யடைந்தவர்கள்.
தமது வன்மையால் பிறருடைய வன்மையை அடக்குகின்றவர்கள். உண
வுப் பொருளை விரும்புகின்றவர்கள் என்க.

அதில் விகற்பமாக மற்றொரு யாஜ்யாவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

மூன்றாம் மந்திரம்.

प्रचर्षणिभ्यः पृतना हवेषु प्रयुधिया रिरिचाथे दिवश्च । प्रसिन्धुभ्यः
प्रगिरिभ्यो महित्वा मेन्द्राग्नी विश्वा भुवनाऽत्यन्या ।

என்பது.

உரை

இந்திராக்கினிகளே ! நீக்கவிருவரும் அவிசளை யேற்றுக் கொள்வதன்
பொருட்டுக் கூப்பிடும் போர்களில், எல்லாரையும் விடச் சிறந்தவர்களா யிருக்
கின்றீர்கள். அங்ஙனமே, வான், மண், கடல், மலை, முதலியவைகளையுங் கடந்து
இருக்கின்றீர்கள். விரிப்பதிலென் ? எல்லாவற்றையும் கடந்து மேலாய்ச் சிறந்
திருக்கின்றீர்கள் என்பது.

மாருதி ஆமிட்சையில் புரோநுவாக்கியம்

நான்காம் மந்திரம்

मरुतो यस्यहि क्षये पाथादिवो विमहसः । ससुगोपातमो जनः ।

என்பது.

உரை.

மிசுந்த ஒளிகளையுடைய மருத்துக்களே ! வானுலகிலிருந்து வந்த நீங்கள், எவ் வேள்வித்தலைவன் வீட்டைப் பாதுகாக்கின்றீர்களோ ! அவ் வேள்வித்தலைவன் மிசுந்த பாதுகாப்புடையவனாகுக என்பது.

அதில் விகற்பமாய் மற்றொரு புரோநு வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

ஐந்தாம் மந்திரம்

यज्ञैर्वा यज्ञवाहसो विप्रस्य वामतीनाम् । मरुतश्शृणुता हवम् ।

என்பது.

உரை

வேள்வியைக் கொண்டு செலுத்தும் மருத்துக்களே ! வேள்வியின் பொருட்டு நான் அழைப்பதைக் கேட்பீர்களாக. அல்லது, விப்ரனாகிய எசுமானனுடைய சித்தவிரூத்தியின் அறுக்கிரகத்தின் பொருட்டு எனது அழைப்பைக் கேட்பீர்களாக என்பது.

—

அதில் யாஜ்ஞாவாக்கியம்

ஐறாம் மந்திரம்

थ्रियसेकं भानुमिस्सं मिभिक्षिरेते रश्मिभिस्त ऋक्भिस्सुखादयः ।

ते वाशीमन्त इग्निणो अभीरवो विद्रे प्रियस्य मारुतस्य धाम्नः ।

என்பது.

உரை.

அத்தகைய மருத்துக்கள், வாதவடிவினர்களா யிருந்து உயிர்களைச் சேர்தற் பொருட்டு இரவியின் கிரணங்களுடன் மேக மழையால் பூமியை யுடைய விரும்புகின்றனர். மற்றும், யாஜ்ஞா புரோநுவாக்கியமான இருக்குக்களால் துதிக்கப் பெற்று நல்ல அவினை அருந்துகின்றனர். பிறகு, அம்மருத்துக்கள், களிப்பால் பல்வகையாக இரைச்சலிட்டுக் கொண்டவர்களாயும், தமது கிருகங்களைக் குறித்துச் செல்கின்றவர்களாயும், தமது காரிய முடிந்தமையின் அசுர பயமற்றவர்களாயும் இருந்து, தமக்குப் பிரியமுடைய இடத்தை யடைந்து விட்டார்கள் என்பது.

வாக்கியங்கள்)

வாருணி ஆமிட்சையின் யாஜ்ய புரோதுவாக்கியங்களின் தலைப்புச்சொற்கள்:

ஏழாம் மந்திரம்.

अवते हेड उदुत्तमम् ।

என்பது.

உரை.

‘அவதே ஹேட’ என்பது புரோதுவாக்கியம். ‘உதுத்தமம்’ என்பது யாஜ்ய வாக்கியம் என்பதாம்.

காயம் ஏக கபாலம் என்பதின் புரோதுவாக்கியம்

எட்டாம் மந்திரம்

कयानश्चित्र आभुवदूती सदा वृधस्सखा । कया शचिष्ठया वृता ।

என்பது.

உரை.

பிரசாபதியின் பாதுகாப்பால் இடையறாது வளர்வதும், மிகப் பிரிய முடையதும் அதிகமுடையதாகிய இந்த வேள்வி எமக்குக்கிட்டிற்று. அத் தகைய வேள்வி, பிரசாபதியின் அதிகமுடைய வன்மையுடன் கூடியது என்பதாம்.

அதற்கே யாஜ்ய வாக்கியம்

ஒன்பதாம் மந்திரம்.

को अद्युङ्क्ते धुरिगा कृतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हृणायूर । भास-
निपून् हृत्स्वसोमयोभून् य एषां भृत्या मृणधत्स जीवात् ।

என்பது.

உரை.

பிரசாபதி, இவ்வேள்விக் கொடக்கச் சமயத்தில், இக்கருமத்திற் குரியவைகளும், தமது பொருளை விளக்குகின்றவைகளும், துன்பத்தைப் போக்குகின்றவைகளும், எமது வாரிசிருந்து விளம்புகின்றவைகளும், சகத்தை யுண்டாக்குகின்றவைகளுமான எமது துடியாகிய வாக்கு விசேடங்களை, தனது சித்தத்தில் வைக்கின்றான். அடிக்கடி இத்தகைய துடிகளைச் செய்கின்ற வேள்விக் தலைவன் நீண்டநாள் வாழ்கின்றான் என்பது.

சுவிஷ்டகிருதின் யாஜ்யவாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள் :—

பத்தாம் மந்திரம்

अग्ने न याऽऽदेवानाम् ।

என்பது.

உரை.

‘அக்கினே நய சுபதா’ என்பது புரோது வாக்கியம். ‘ஆதேவாநாமபி பந்த்தா’ என்பது யாஜ்ஞாவாக்கியம். இவ்விரண்டிற்கும், ‘உபாவாமி இந்நிராக் கினீ’ என்னும் அநுவாகத்தில் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பது.

‘ஆமீட்சா நித்பாகிந:’ என்பதற்கும், ‘வாஜின ஹவிஷ:’ என்பதற்கும் யாஜ்ஞாநுவாகநியங்கரின் தலைப்புச் சொற்கள் கூறப்படுகின்றன;

பதினொராம் மந்திரம்

शन्नो भवन्तु वाजे वाजे ।

என்பது.

உரை

‘சம்நோபவந்து வாஜினோ ஹவேழு’ என்பது புரோதுவாக்கியம். ‘வாஜே வாஜே அவத’ என்பது யாஜ்ஞா வாக்கியம். இவ்விரண்டிற்கும், ‘தேவஸ்யா றம் சவிது:’ என்னும் அநுவாகத்தில் உரை கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பது.

ஐபிருதத்தில் முதலாவது ஆஜ்ய பாகத்திற்கு புரோதுவாக்கியம்:—

பன்னிரண்டாம் மந்திரம்

अस्वमे सधिष्टवसौषधीरनुरुध्यसे । गभे सञ्जायसे पुनः ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே ! உனது வன்மை நீரில் இருக்கின்றது. அத்தகைய வன்மை கொடி செடிகளைப்போலி நிற்கின்றது. அவைகள் சாடராக்கினி வடிவாய் தீயை ஏற்றுக் கொள்ளாதுடன் என்க. தீக்கடைக் கோல்களின் கருப்பத்திலிருந்து மீண்டும் மீண்டும் நீ உத் தீன்றாய் என்பது.

இரண்டாவது ஆஜ்ய பாகத்தின் புரோது வாக்கியம்

பதின்மூன்றாம் மந்திரம்

वृषा सोमं युमाः असि वृषादेव वृषव्रतः । वृषाघर्माणि दधिषे ।

என்பது.

உரை.

சோமமே ! நீ, விரும்பியவற்றைப் பெய்கின்றவாயும், ஒளியுடையவனாயும் இருக்கின்றாய். ஆதலின் நீ, அதன் பொருட்டே விரதமுடையவன்.

அதுவாக்கியங்கள்)

மற்றும், நீ விரும்பியவற்றைப் பெய்விக்குந் தன்மையனாதால் தர்மங்களைத் தாங்குகின்றாய். சோமமே! நீ, தாங்குகின்றோனாயிருக்கின்றாய் என்பது.

வாருணத்தின் யாஜ்யாதுவாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள் கூறப்படுகின்றன :—

பதிநான்காம் மந்திரம்.
इमं मे वरुण तत्वायामि ।

என்பது.

உரை.

‘இமம் மே வருணா சுருதி’ என்பது புரோது வாக்கியம். ‘தத்வாயாமி ப்ரஹ்மண வந்த்யமான’ என்பது யாஜ்யா வாக்கியம். இவ்விரண்டிற்கும், ‘ஆபுர்தா அக்ன’ என்னும் அதுவாகத்தில் உரை கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

அக்கினி, வருணா, சுவிஷ்டகிருத் என்பவற்றின் யாஜ்யா வாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள் :—

பதினெந்தாம் மந்திரம்.
त्वनो अग्ने सत्वनो अग्ने ॥

என்பது.

உரை.

‘த்வம்னோ அக்னே வருணஸ்ய’ என்பது புரோது வாக்கியம். ‘சத்வம்னோ அக்னே அஹமோ’ என்பது யாஜ்யா வாக்கியம். இவ்விரண்டிற்கும், ‘ஆபுர்தா அக்னே’ என்னும் அதுவாகத்தில் உரை கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பது.

பதினேராம் அதுவாகம் முற்றிற்று.

நான்காம் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாடகம் முடிந்தது

கிருஷ்ண எசர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை.

நான்காங் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம்

வீடயச் சுருக்கம்.

प्रपाठके द्वितीयेहि चितिक्षेत्रं निरूपितम् ।

वाच्यास्तृतीयके पञ्च चितयोऽत्र त्रयोदश ॥ १ ॥

अनुवाकस्त्रिभिर्द्वीभ्यां तथा द्वाभ्यां चतुष्टयात् ।

एकेन चितयो याज्या इत्यर्था अनुवाकगाः ॥ २ ॥

இரண்டாம் பிரபாடகத்தில், மகாங்கினி சயனஞ் செய்ய வேண்டிய முறை கூறப்பட்டது. இம்மூன்றாம் பிரபாடகத்தில் ஐந்து சிதிகள் சொல்லப்படுகிறது. இது பதின்மூன்று அநுவாகங்களை உடையது. அவைகளிலும், 1, 2, 3, இம்மூன்று அநுவாகங்களால் முதலாவது சிதிகையையும், 4, 5, இவ்விரண்டு அநுவாகங்களால் இரண்டாம் சிதிகையையும், 6, 7, இவ்விரண்டு அநுவாகங்களால் மூன்றாவது சிதிகையையும், 8, 9, 10, 11, இந் நான்கு அநுவாகங்களால் நான்காவது சிதிகையையும், 12-வது அநுவாகத்தால் ஐந்தாவது சிதிகையையும் (செங்கல் அடுக்குகளை) அடுக்க வேண்டியது. 13-வது அநுவாகம் யாஜ்யாது வாங்கியம் என்பது.

முதல் அநுவாகம்.

வீடயச் சுருக்கம்.

अपामस्या दिक्षेता उपधेयास्तु विंशतिः ॥

‘அபஸ்யம்’ என்னும், இருபது செங்கல்லுகளை வைத்தல் வேண்டும் என்பது.

நாள்: - நியடை.

(செங்கல்களை வைத்தல்)

நான்காங் காண்டம் முன்றும் பிரபாடகம்

முதல் அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்கு மேல் பதினைந்து பதங்களைக் கொண்டது.

‘அபஸ்யம்’ என்னும் பெயர் கொண்ட செங்கல்களைக் கூறு மந்திரங்கள்,

அபா^{ந்}வே^மந்^சா^தயா^மயபா^{ந்}வோ^மந்^சா^தயா^மயபா^{ந்}வா^ம ஸ்ம-
 ந்^சா^தயா^மயபா^{ந்}வா^ம ஜ்யோ^{தி}பி^{தி} சா^தயா^மயபா^{ந்}வா^ம ஸ்ய^நே^சா^தயா^மய^{ந்}வே^ம
 ச^தநே^{சி}த^ச ச^மு^{த்}ரே^ச ச^தநே^{சி}த^ச ச^லிலே^ச ச^தநே^{சி}த^ச ஸ்^பா^தக்^ஷயே^{சி}த^ச
 பா^{ந்}ஸி^{தி}பி^{தி}சீ^தா^ம பா^{ந்}வா^மச^தநே^சா^தயா^மயபா^{ந்}வா^ம ச^தநே^{சி}த^ச சா^தயா-
 ம^யபா^{ந்}வா^ம பு^{ரி}பே^ச சா^தயா^மய பா^{ந்}வா^மயோ^நை^ச சா^தயா^மய பா^{ந்}வா^ம
 பா^{ந்}ஸி^{தி} சா^தயா^மயி^{தி} காய^{த்ரி} ச^{ந்}த^சத்ரி^{தி}சு^{ந்}த^ச ஜ^கதி^{தி} ச^{ந்}த^சஸு-
 து^{ந்}த^ச ப^தக்தி^{தி}ச^{ந்}த^ச ॥ 1 ॥

இந்த அநுவாகத்தில் முதல் அதிகில் வைக்கும் ‘அபஸ்யம்’ என்னுஞ்
 செங்கல்களை வைக்கும் முறை கூறப்படுகின்றது.

எண்டு, அபஸ்யம் என்னுஞ் செங்கல்கள் இருபதாம். அவற்றை நான்
 காசப் பகுத்து, ஒரு ஐந்தை, தலையில் கிழக்கிலிருந்து மேற்காகவும், ஒரு
 ஐந்தை தென் பக்கத்துச் சிறகில் தெற்கிலிருந்து வடக்காகவும், ஒரு ஐந்தை
 வாலில் மேற்கிலிருந்து கிழக்காகவும், ஒரு ஐந்தை வடபக்கத்துச் சிறகில்
 வடக்கிலிருந்து தெற்காகவும் வைத்தல் வேண்டும்.

அவற்றுள் முதலாவது ஐந்து செங்கல்களை வைக்கும் முறை கூறப்படு
 கின்றது.

முதல் விநியோகம்

முதலாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

அபா^{ந்} த்வே^மந்^சா^தயா^மயி^{தி} ।

என்பது.

உரை

செங்கல்லே! உன்னை, ஓடும் நீரின் முறையில் வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதினாறாவது வரிசையில் முதலாவது பாதம் கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இரண்டாங் கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अपां त्वोन्नसादयामि ।

என்பது.

உரை

செங்கல்லே! உன்னை, அலை யெழும் முறையில் வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதினைந்தாம் வரிசையில் முதலாவது வேடாட்சி என னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

மூன்றாங் கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अपां त्वा भस्नसादयामि ।

என்பது.

உரை.

செங்கல்லே! உன்னை, நீரின் வெண்மை வழுவில் வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால், பதினான்காம் வரிசையில் இரண்டாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

நான்காங் கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अपां त्वा ज्योतिषि सादयामि ।

என்பது.

செங்கல்லை வைத்தல்)

உரை.

செங்கல்லே ! உன்னை, தண்ணீரின் நிர்மலத்தன்மையில் வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால், பதினான்காவது வரிசையில் முன்றாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

—o—o—o—

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अपां त्वा ऽयने सादयामि ।

என்பது.

உரை

செங்கல்லே ! உன்னை, தண்ணீரின் ஆதாரமாகிய ஆறு கிணறு என்பவைகளில் வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம்மந்திரத்தால், பதினமூன்றாம் வரிசையில் இரண்டாவது ஷோடசிக் கல்லை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

—o—

இரண்டாவது ஐந்து.

பூறுவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अर्णवे सद्ने सीद ।

என்பது.

உரை

செங்கல்லே ! நீ, நீருக்கிடமாகிய ஏரியில் உட்காருவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால், தென்பக்கத்துச் சிறகில், மேல் வரிசையில் நானிக் கல்லை விட்டு விட்டு இரண்டாவது கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—o—

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

समुद्रे सद्ने सीद ।

என்பது.

உரை

செங்கல்லே ! நீ, கடலில் உட்காருவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால், மேற்கூறியபடி வைத்துள்ள செங்கலுக்குப் பங்கத்தில் மற்றொரு செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்

—

எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सलिले सद्ने सीद ।

என்பது.

உரை

செங்கல்லே ! நீ, நீருக்கிடமாகிய இடத்தில் உட்காருவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்கூறியபடி வைத்துள்ள கல்லுக்கருகில் முன்னுறவதாக ஒரு செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பது.

—

ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अपां क्षये सीद ।

என்பது.

உரை

செங்கல்லே ! நீ, தண்ணீர் வறண்ட குளத்தில் உட்காருவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன் வைத்த கல்லுக்கு அடுத்தபடியாக நான்காவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—

பத்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अपां सधिपि सीद ।

என்பது.

உரை

செங்கல்லே ! நீ, மேகத்திலிருந்து விழும் நீர்க் கட்டியில் உட்காருவாயாக என்பது.

செங்கலை வைத்தல்)

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முன் வைத்துள்ள கல்லுக்குப் பக்கத்தில் ஐந்தாவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்

முன்ருவது ஐந்து.

பதினொராவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

अपां त्वा सदने सादयामि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! உன்னை, சுண்ணாற் றிலேத்திருக்குமிடமாகிய ஆறு முதலியவை களில் வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வானின் முதல் வரிசையில் முதலாவது பாதக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अपां त्वा सधस्थे सादयामि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! உன்னை, மின்னல் முதலியவைகளுடன் கூடிய மேகத்தில் வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்கூறிய விடத்தில் இரண்டாவது பாதக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதின்முன்ருவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अपां त्वा पुरीषे सादयामि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை, உன்னை, ஆற்று மணலில் வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாலின் இரண்டாவது வரிசையில் முதலாவது ஷோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अपां वा योनौ सादयामि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! உன்னை, தண்ணீரின் காரணமாகிய தீயின்கண் வைக்கின் றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வாலின் மூன்றாவது வரிசையில் முதலாவது ஷோடசி என்னுங் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினாந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अपां वा पयसि सादयामि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! உன்னை, மேசமானது தண்ணீரை மொள்ளுங் கடலில் வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாலின் நான்காவது வரிசையில் முதலாவது பாதக் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

நான்காவது ஐந்து.

மந்திரம் :

गायत्री छन्द शिष्टोच्छन्दो जगती छन्दोऽनुष्टुप्छन्दः पङ्क्तिश्छन्दः ।

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே! நீங்கள், காயத்திரி, திருஷ்டிப், சகதி, அநுஷ்டிப், பங்கதி என்னும் வடமொழிச் சந்தக்களின் வடிவுகளாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

வைத்தல்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இந்த ஐந்து மந்திரங்களாலும், வடபக்கத்துச் சிறகின் துனியில் இருக்கின்ற கல்லை விட்டுவிட்டு, அந்த வரிசையில், வடக்கிலிருந்து தெற்காக மீந்த ஐந்து செங்கல்களையும் ஒவ்வொரு மந்திரத்தால் ஒவ்வொன்றாக வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

முதல் அநுவாகம் முடிந்தது.

பரிசேடம்,

பிறகு, சூக்திரத்தைத் தழுவி, (1) ये यज्ञे समृन्धन्, (2) ये ज्योतीः वि सन्दधति, (3) ये पशवो मे धाराः, (4) यः पन्थाविततो देवयानः, (5) यो यज्ञस्सहस्रधारः ॥ என்னும் ஐந்து மந்திரங்களாலும், முறையே, ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு பொன் தகட்டுத் துண்டாக ஐந்து பொன் துண்டுகளை, கிழக்கு முதலிய நான்கு திக்குக்களிலும் நடுவிலும் வைத்தல் வேண்டும்.

இனி, ரிஷிஷ்டிகைகள் எனப்படும் நூறு செங்கல்களை வைக்குமுறை வருமாறு:—

‘आयवे स्वाहा’ என்னும் மந்திரத்தால், வடபக்கத்தின் சிறகின் முதலாவது செங்கலாகிய ‘அப்யயம்’ என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

‘आयोक्ते स्वाहा’ என்னும் மந்திரத்தால், முற்கூறியபடி இரண்டாவதாகிய ‘அப்யயம்’ என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

‘आयोपत्यने स्वाहा’ என்னும் மந்திரத்தால், ஒன்பதாம் வரிசையில் ஈற்றிலுள்ள ‘ஷோடசி’ என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

‘विणवे स्वाहा’ என்னும் மந்திரத்தால், பத்தாம் வரிசையின் ஈற்றிலுள்ள ‘ஷோடசி’ என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

‘बृहस्पतये स्वाहा’ என்னும் மந்திரத்தால், முற்கூறியபடி, முன்றாவதாகிய ‘அப்யயம்’ என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

‘अद्भ्यः संभूतः’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால், முற்கூறியபடி நான்காவதாகிய ‘அப்யயம்’ என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, ‘ऋतसदसि’ என்னும் ஏழாவது மந்திரம் முதல் ‘धामाऽसि’ என்பது முதலிய பதின்முன்றாம் மந்திரம் வரையுள்ள ஏழு மந்திரங்களாலும், தென்பக்கத்து சிறகின் முதலாவது ‘அப்யயம்’ என்னும் ஈற்றுச் செங்கலையும், எட்டு, ஒன்பது, பத்து, பதினொன்று என்னும் நான்கு வரிசைகளின் முதலாவதான

நான்கு கோடசிச் செங்கல்களையும், பன்னிரண்டாம் வரிசையில் முதலாவதான இரண்டு பாதச் செங்கல்களையும் முறையே ஒவ்வொரு மந்திரத்தால் ஒவ்வொன்றாக வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'சுநிரசி' என்பது மந்திரம் முதல், 'சுநிரசி' என்பது மந்திரம் வரை உள்ள முப்பத்து முண்டா மந்திரங்களையும், கீழ்க்கண்டதுச் சிறகில் வைக்காமல் எஞ்சிக் கிடக்கும் இடங்களில், கீழ்க்கண்ட கோடியில் பதின்மூன்று கல்லுகள் வைக்க வேண்டிய இடங்கள் விட்டு விட்டு, எஞ்சிய விடங்கள் அனைத்திலும், ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கு ஒவ்வொரு கல்லாக முப்பத்து மூன்று செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, 'சுபநகன்' என்பது முதலிய 40-ம் மந்திரத்திலிருந்து 'வசுரே சீட' என்னும் 80-வது மந்திரம் வரையுள்ள 31 மந்திரங்களால், வடபுறத்துச் சிறகில் வைக்காமல் கிடக்கும் இடங்களில் வடக்கோடியில் ஒன்பது செங்கல்கள் வைக்கும் இடங்களை விட்டு விட்டு, மற்ற விடங்கள் அனைத்திலும் மந்திரத்திற்கு ஒன்றாக முப்பத்து நான்கு செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'ஈகஸி சீட' என்னும் 81-வது மந்திரத்திலிருந்து 'சுபநகன்' என்பது முதலிய நூறாவது மந்திரம் வரையுள்ள மந்திரங்களால், வானின், முதலாவது வரிசையின் எட்டாவது பாதச் செங்கல்களையும், இரண்டாவது வரிசையின் நான்காவது கோடசி என்னும் கல்லையும் விட்டுவிட்டு, எஞ்சிய விடங்களானைத்திலும் ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கு ஒவ்வொன்றாக இருபது செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டும். இத்துடன் ரிஷிஷ்டிகைகள் என்னுஞ் செங்கல்கள் வைத்து முடிந்தன.

இனி, 'ஆயுஷ: ப்ரா' என்பது முதலிய பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலும், முன்னர், தென்பக்கத்துச் சிறகில் விட்டிருந்த பதின்மூன்று செங்கல்களுள் நான்காவதாகிய நான்கு செங்கலை மந்திரம் விட்டுவிட்டு, எஞ்சிய பன்னிரண்டு செங்கல்களையும், ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கு ஒவ்வொன்றாக வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'புதிவீ வசா' என்பது முதலிய ஐந்து சூத்திர மந்திரங்களாலும், முன்னர் வடக்கக்கத்துச் சிறகில் விட்டிருந்த ஒன்பது செங்கல்களுள், நான்கு செங்கல்கள் நான்கையும் விட்டுவிட்டு எஞ்சிய செங்கல்களை, ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கு ஒவ்வொன்றாக வைத்தல் வேண்டும்.

இனி, பன்னிரண்டு மட்கலசங்களில் நீர் நிறைத்து வைக்குமுறை வருமாறு:—

'அயேத ச' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்தால், ஒரு கலசத்தில் நீர் நிறைத்து இம் மந்திரத்தையே மீண்டும் ஒதுக்கொண்டு மற்றொரு கலசத்தில் நீர் நிறைத்துக்கொண்டு, 'சர்மய ச' என்பது முதலிய மந்திரத்

வைத்தல்)

தால், கிழக்கேயுள்ள முகத்தில் அதாவது பதினேழாவது வரிசையில் நடுவிலுள்ள பாதச் செங்கலுக்குக் கீழே முன் உழுதிருந்த ஏர்ப்படைச்சாலில் அவ்விரண்டு கலசங்களையும் வைத்தல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, 'ஓயோதிவே வா' என்னும் மந்திரத்தால், இரண்டு பொன்னுண்டுகளை அவ்விரண்டு கலசங்களிலும் போடல் வேண்டும்.

மற்றும், இவ்வாறே, 'ஸுகாஸ்யவிரியாதி:' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், இரண்டு மட்கலசங்களில் நீர் நிறைத்து 'ஈத்சு' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், தென் பக்கத்துச் சிறகின் துனியின் நான்காவது செங்கலுக்குக் கீழே வைத்து, 'வசுதேவா' என்பதால், பொன் துண்டுகளை அவ்விரண்டிலும் போடுதல் வேண்டும்.

அங்ஙனமே, 'மந்திர' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், இரண்டு மட்கலசங்களில் நீர் நிறைத்து, 'சுபாதி:' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், மேற்கேயுள்ள வாலின் முகல் அடுக்கின் நடுவிலுள்ள பாதச் செங்கலின் கீழே வைத்து, 'ரேதேவா' என்பதால், அவ்விரண்டிலுள்ளும் பொன் துண்டுகளைப் போடுதல் வேண்டும்.

மற்றும் 'அபிபரிஸாயிசுவா' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் இரண்டு மட்கலசங்களில் நீர் நிறைத்து, 'ரஸோமித்யாபரிஸாதி:' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், வடபுறத்துச் சிறகின் நான்காவது துனிச் செங்கலின் கீழே வைத்து, 'மகாமிதா' என்பதால் அவற்றுள் பொன் துண்டுகளைப் போடுதல் வேண்டும்.

மற்றும், 'ஈத்சு' என்பது முதலிய மந்திரத்தாலும், 'மகாமிதா' என்பது முதலியதாலும், நான்கு மட்கலசங்களிலும் நீர் நிறைத்து, 'வசுதேவா' என்பது முதலிய மந்திரத்தாலும், 'ஈத்சு' என்பது முதலியதாலும், நடுவில், அதாவது ஆறாவது வரிசையின் முன்றாவது கல்லின் கீழே அந்நான்கு கலசங்களையும் வைத்து, 'ரேதேவா' என்னும் மந்திரத்தாலும், 'வசுதேவா' என்னும் மந்திரத்தாலும், அவ்விரண்டிலுள்ளும் பொன் துண்டுகளைப் போடுதல் வேண்டும். இக் கலசங்கட்கு கும்பேஷ்டிகைகள் எனப்பெயர்கள்.

பிறகு, 'ஹிரண்யாதி:' என்பது முதலிய அறுவாக மந்திரங்களாலும் நடுவில் வைத்த நான்கு மட்கலசங்களையும் போற்றல் வேண்டும்.

மற்றும், 'ஹிரண்யாதி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், செந்நெல் அரிசியாற் செய்த பாற்பொங்கலை இக் கலசங்களின் இடையில் நடுவாகப் போடல் வேண்டும்.

பிறகு, 'ஹிரண்யாதி:' என்பது முதலான இரண்டு மந்திரங்களால், அந்தப் பொங்கலைப் போற்றல் வேண்டும்.

இனி, 'திரூதே அமே' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்தால், முகத்தில், அதாவது பதினேழாவது வரிசையிலுள்ள பாதச் செங்கல் ஒன்றை வைத்தல் வேண்டும்.

எசமானன், 'திரூதே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், அந்தப் பாதச் செங்கலைப் போற்றல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன், 'பசுதசூ தே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், தென்பக்கத்துச் சிறகின் நான்காவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

எசமானன், 'பசுதசூ தே' அக் கலைப் போற்றல் வேண்டும்.

பிறகு வேட்போன், 'சசுதசுதே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், ஏழாவது வரிசையின் முதலாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

எசமானன், 'சசுதசுதே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், அந்தச் செங்கலைப் போற்றல் வேண்டும்.

பிறகு வேட்போன், 'அகவிஷூ தே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், வடபக்கத்துச் சிறகின் நான்காவதாகிய நான்காம் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

எசமானன், 'அகவிஷூ தே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், அக் கலைப் போற்றல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன், 'திரிஷூ தே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், ஆறாவது வரிசையில் மூன்றாவதாகிய 'சோடசி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

எசமானன், 'திரிஷூ தே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், அச் செங்கலைப் போற்றல் வேண்டும்.

வேட்போன், 'திரிஸ்திஷூ தே அமே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், முதல் வரிசையின் எட்டாவதாகிய பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

எசமானன், 'திரிஸ்திஷூ தே அமே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், அச்செங்கலைப் போற்றல் வேண்டும்.

வேட்போன், 'தவாமே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், ஆறாவது வரிசையின் இரண்டாவது சோடசிக் கலை வைத்தல் வேண்டும்.

எஞ்சிய ஐந்து செங்கல்களையும், முன்னர்க் கூறியுள்ள, 'லோகம் பூந' என்பது முதலிய இரண்டு மந்திரங்களால் ஒவ்வொரு செங்கலாக வைத்து விடல் வேண்டும். இத்துடன் முதலாவது அடுக்கு முடிந்தது.

வைத்துப் போற்றல்)

பிறகு, இவ்வாறு 200 செங்கல்களை அடுக்கியுள்ளதி (சிதியி)ன் மேல் பொன்னை வைத்து, (१) चित्तिमचित्ति, (२) यत्तेचितं, (३) यास्ते अग्ने, (४) चित्तिमचित्ति, (५) वयमग्ने धनवन्तः, (६) रायस्पोषं नः, (७) ईशानं स्वा, (८) दुहान्ते द्यौः, (९) यी रदो अग्ने, என்னும் இவ்வொன்பது ஒன்று மந்திரங்களாலும் இந்த முதலாவது அடுக்கை (சிதியை) ப் போற்றல் வேண்டும். இவ்வாறே மேல் அடுக்க வேண்டிய அடுக்குக்களையும் போற்றல் வேண்டும்.

பிறகு, வடபுறத்தில் நின்று கொண்டிருக்கின்ற கறுப்புக் குதிரையைத் தொட்டு விட்டு, சாத்வாலம் என்னும் மண்ணெடுக்கு மிடத்திலிருந்து மண்ணை யெடுத்துக்கொண்டு வந்து, 'पृथी दिवि' என்பது முகலிய மந்திரத்தால் அந்தச் செங்கல் அடுக்கை முடி விடல் வேண்டும்.

பிறகு, 'वाङ्म आसन्' என்பது முகலிய மந்திரத்தை ஒதிக்கொண்டு அச் செங்கல் அடுக்கிலிருந்து கீழே இறங்கி விடல் வேண்டும்.

அதன், 'यौ अस्वन्तराग्निः' என்பது முகலிய ஏழு மந்திரங்களாலும், சுருவில் ஒவ்வொரு முறை நெய் யெடுத்துக்கொண்டு சயனத்தின்மீது ஓடிச் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, 'अग्ने देवा इहावद' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், இந்தச் செங்கல் அடுக்கைப் போற்றல் வேண்டும்.

பிறகு, மாடையிற் செய்ய வேண்டிய, பிரவர்க்யம் 'உபசத்' என்பவைகளைச் செய்து முடித்துக் கொண்டு, சுப்ரமண்ய ஆவாஹனஞ் செய்தல் வேண்டும். அதன் பிறகு, வெள்ளைக் குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டு, சயனத்தைச்சுற்றி வருதல் வேண்டும்.

அன்றிரவு, நான்கு பசுவின் முலைகளிலுங் கறந்த பாலே, காருக்பத்தியத்தியிற் காய்ச்சுவது முதல் நாபியைத் தொடும் வரை முன்போல் விரத கருமத்தைச் செய்து கொள்ளல் வேண்டும். இரவில் கண் விழித்துக் கொண்டிருத்தலும் வேண்டும். முதலாவது உபசத்தினம் முடிந்துவிட்டது. இவ்வாறே ஒவ்வொருநாட் காடையிலும் முன்போல், பிரவர்க்யம், 'உபசத்' என்பவைகளைச் செய்த பிறகு, செங்கல்களை அடுக்குதல் வேண்டும் மாடையிலும், 'பிரவர்க்யம், உபசத்' என்பவைகளைச் செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு செய்யப்படும் ஐந்து சிதி (செங்கல் அடுக்கு)களுக்கு ஆறு உபசத்துத் தினங்கள் உள்ளன. அவற்றுள், இரண்டு நாட்களுக்கு ஒவ்வொரு உபசத் மந்திரத்தால் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும். ஐந்தாவது அடுக்கை மாத்நிரம் இரண்டு நாட்களில் அடுக்குதல் வேண்டும். இந்த ஆறு நாட்களும் எசமானன் விரதமாயிருந்து பால் அருந்தும் வேலை பன்னிரண்டாம். அவற்றுள், முதலாவது நாள் காலை வேளை, தீட்சை

(இரண்டாம் அநுவாக

விரதத்தில் பால் அருந்தியதுபோல் பால் அருந்தல் வேண்டும். அன்றிரவு மறுநாட் காலை மாலை என்னு முன்று வேளையும் நான்கு முலைகளிலும் கறந்த பால் அருந்தல் வேண்டும். முன்றா நாட் காலை மாலை நான்கா நாள் காலை என்னும் மூன்று வேளைகளிலும் மூன்று முலைகளிற் கறந்த பால் அருந்தல் வேண்டும். நான்காநாள் மாலை ஐந்தாநாள் காலை மாலை என்னு மூன்று வேளைகளிலும் இரண்டு முலைகளிற் கறந்த பால் அருந்தல் வேண்டும் ஆறாநாட் காலைமீலோ ஒரு முலையிற் கறந்த பால் அருந்தல்வேண்டும். மாலையில், தீட்சையிற் பால் அருந்தியது போல் அருந்தல் வேண்டும். இவற்றுள் இங்கு மகாசயனத்திற்குரிய விரதம் (பால்) அருந்தும் வேளைகள் பத்து என்பதையுணர்க.

பரிசேடம் முடிந்தது.

இரண்டாம் அநுவாக உபோற்காதம்

பிராமணம்.

साहसं चिन्वीत प्रथम चिन्वानः गायत्रियैवेमं लोक मभ्यारोहति ॥

द्विषाहसं चिन्वीत द्वितीय चिन्वानः त्रिष्टुभैवान्तरिक्ष मभ्यारोहति ॥

त्रिषाहसं चिन्वीत तृतीय चिन्वानः जगत्त्रैवामुं लोक मभ्यारोहति ॥

அதாவது, முதன் முறை மகாக்கினி சயனஞ் செய்கின்றவன், ஆயிரஞ் செங்கலடுக்கை அடுக்குவானாக. இரண்டா முறை செய்கின்றவன், இரண்டாயிரஞ் செங்கல் அடுக்குக்களை அடுக்குவானாக.

மூன்றா முறை செய்கின்றவன் மூவாயிரஞ் செங்கல் அடுக்குக்களை அடுக்குவானாக என்பதாம்.

சுண்டு இவ்வாறு, பிராமண மந்திரங்கள் பாகுபாடு செய்திருத்தலின், சங்கீதையில் பொதுவாக மகாக்கினி சயனமாகிய செங்கல் அடுக்குக்களைக் கூறியிருப்பினும் அதற்கு இம் முறையே கருத்தெனக் கொண்டு சூத்திர முறைப்படி அடுக்கு முறைகளைப் பாகுபாடு செய்து கொள்ளல் வேண்டும். அது வருமாறு :—

இப் பிரபாடகத்தின் முதல் அநுவாகத்திற்கூறியுள்ள முதலாவது அடுக்கு ஆயிரங் கல்லுகளை அடுக்கும்போதும் முதலாவது அடுக்காகும். இரண்டாயிரங் கல்லுகளை அடுக்கும்போதும் இதுவே முதலாவது அடுக்காம் மூவாயிரங் கல்லுகளை அடுக்கும்போதும் இதுவே முதலாவது அடுக்காகும். அது எவ்வாறெனின்? தெரிக்குதும், ஆயிரங் கல்லுகளை அடுக்கு மிடத்து ஒவ்வொரு

உபோற்காதம்)

அடுக்கிற்கும் இருநாறு இருநாறு செங்கல்களாக ஐந்தடுக்குக்களில் ஆயிரம் முடிவு பெறுகின்றது.

இரண்டாயிரஞ் செங்கல்களை அடுக்கும்போதோ, ஒவ்வொரு அடுக்கிற்கும் இருநாறு இருநாறு செங்கல்கள் கொண்ட இரண்டு அடுக்குக்களுஞ் சேர்ந்து ஒரு அடுக்கு (சி.கி) என வழங்கப்படுகின்றது. இவ்வாறாகவே, இரண்டு அடுக்குக்கள் கொண்ட ஐந்தடுக்கில் (10) இரண்டாயிரம் முடிவு பெறுகின்றது.

மூலாயிரத்திலோ, இருநாறு இருநாறு கொண்ட முன்றடுக்குக்களைச் சேர்த்து ஒரு அடுக்கு (சி.கி) என்று வழங்கப்படுகின்றது. வழங்குமிடத்து இத்தகைய ஐந்தடுக்கில் (15) மூலாயிரம் முடிவு பெறுகின்றது என்பதை ஆராய்ந்து தெரிந்து கொள்க.

இனி, மூலகைக்கான அடுக்குக்கட்கும் முதலாவதாக யிருக்கின்ற முதல் அடுக்கில், மனிதனுடைய தலையை வைத்தல் வேண்டுமென்று சம்பிதை மந்திரங் கூறியிருத்தலின், அந்தத் தலைக்கு உடல் போன்று வழிவஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பது அவசியமல்லவா? அன்றியும், என்சாண் உடம்பிற்கும் சிரசே பிரதானம், என்னும் நியாயத்தால், தலைப் பாதத்திரம் வைக்க வேண்டுமென்று விதித்த சுருதி, உடலையும் விதித்து விடவில்லையா? பிராமண மந்திரங்களையும் சமன்வயஞ் செய்துகொள்ள வேண்டியதும் முக்கியமா மன்றோ? இவ்வாற்றால் பிரமாணத்தாற் பெறப்பட்ட புருடவடிவை, எல்லாவற்றுள்ளுஞ் சிறந்த பிரமாணமாகிய சூத்திரம், புருடாகிருதி என்னும், முப்பத்தாறு செங்கல்களை, கருட வடிவின் நடுவில் வைத்தல் வேண்டுமென்று விதித்திருக்கின்றது. அதை நிறை வாக்குதற் பொருட்டு நூறு ரிஷிச் செங்கல்களையும் வைக்கும்படி விதித்திருக்கின்றது. இவ்வாறு வைக்கிலோ, மேல் வரும் இரண்டாவது முன்றாவது அறுவாகங்களிற் கூறியுள்ள 'பிராண பிருத், அபான பிருத்' என்னுஞ் செங்கல்களை இம் முதலாம் அடுக்கில் வைப்பதற்கு இடமில்லை. மேல்வரும் அறுவாகங்களுள் சில அறுவாகங்களைக் கொண்டு ஆயிரங்களாக வைத்து முடித்தல் வேண்டும் என்பது முடிவாயிற்று. இதுவே தற்காலத்தில் நடாத்தி வரு முறையாம்.

சிலர், மேற்காட்டிய முறையைச் தழுவாமலும் சூத்திரத்திற் கூறிய ரிஷிச் செங்கல்களை முதல் அடுக்கில் வைக்காமலும், பிராணபிருத் அபானபிருத் என்னுஞ் செங்கல்களை வைத்து முடிப்பர். முடிப்பினும், சங்-கா-5-பிர-2-அது 10-ல் 'अक्षयोपद्वारि' என்றபடி அக்ஷணியாக அதாவது முலைச்சாய்வாக அவைகளை வைக்க முடியா தென்பதையு முணர்ந்து கொள்க.

இவ்வாற்றால் பல்வகை நிமித்தங்களைக் கொண்டு, முதல் அடுக்கிலேயே, புருடாகிருதிச் செங்கல்களையும், ரிஷிச் செங்கல்களையும் வைத்து அவ்வடுக்கை

நிறைவாகச் செய்து விட்டு, இரண்டாயிரங் கல் அடுக்கும் பட்சத்தை எடுத்துக் கொண்டு மேல் அடுக்க வேண்டிய அடுக்கில், பிராணபிருத் அபாணபிருத் என்னுஞ் செங்கல்களை முகைச் சாய்வாக அடுக்கு முறையில் அடுக்கி விட்டு, ஏனையவைகளை யெல்லாம், 'லோகம் பிருணா' என்பது முதலிய மந்திரத்தாலேயே நிறைத்து அவ்விரண்டு அடுக்குக்களையும் ஒரு அடுக்கென எண்ணிக்கொள்ளல் வேண்டும். இம் முறைப்படித் தட்டினால் மேல்வரும் அபாவாகங்கள் விடியோகிக்கப்படுகின்றன என்பதை ஈண்டும் கருத்தாகக் கொள்க.

இரண்டாம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

अयं प्राणभृतो दध्यात् पञ्चाशत् पञ्चमस्रकैः ॥

(த் து பஞ்சமி:)

ஒவ்வொரு திக்கிலும் பத்துப் பத்துக்களாக ஐம்பது கல்லுகளை வைத்தல். மற்றும், இந்தப் பிராண பிருத் என்னும் ஐம்பது செங்கல்களையும் ஐந்து மந்திர கணங்களால் ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கு பத்துப் பத்தாக வைத்தல் வேண்டுமென்பது.

நான்காம் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடம்

இரண்டாம் அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதித்த மேல் முப்பது பதங்களைக் கொண்டது.

'பிராணபிருத்' என்னும் செங்கல்களை வைத்தற்குரிய மந்திரங்கள்.

अयं पुरो भुवस्तस्य प्राणोभौवायनो वसन्तः प्राणायनो
गायत्री वासन्ती गायत्रियै गायत्रज्ञायत्रादुपाशुरुपाशोस्त्रिवृत्त्रि-
वृतो रथन्तरं रथन्तराद्वसिष्ठ ऋषिः प्रजापति गृहीतया त्वया
प्राणं गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य मनो वैश्वकर्मणं
ग्रीष्मो मानसस्त्रिष्टुग्रैष्मीत्रिष्टुभं ऐडमैडादन्तयामोऽन्तयामा-
त्पञ्चदशः पञ्चदशाद् बृहद्वृहतो भरद्वाज ऋषिः प्रजापति गृहीतया

செங்கல்களை வைத்தல்)

त्वया मनः ॥ १ ॥ गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं पश्चाद्विश्वव्यचास्तस्य
चक्षुर्वैश्व व्यचसं वर्षाणि चाक्षुषाणि जगती वर्षी जगत्या ऋक्ष-
ममृक्षमाच्छुक्रशुक्रात्सप्तदशस्सप्तदशैद्विरूपं वैरूपाद्विश्वामित्र
ऋषिः प्रजापति गृहीतया त्वया चक्षुर्गृह्णामि प्रजाभ्य इदमुत्तरा-
त्सुवत्तस्य श्रोत्रैः सौ वः शरच्छौः नुष्टुच्छार्यनुष्टुभस्स्वारः स्वा-
रान्मन्थीमन्थिन एकविंश एकविंशैद्विराजं वै राजाजमदमिर्ऋषिः
प्रजापति गृहीतया ॥ २ ॥ त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्य इयमुपरिम-
तिस्तस्यै वाङ्माती हेमन्तो वाच्यायनः पङ्क्तिर्हेमन्ती पङ्क्त्यै-
निधनवन्निधनवत आग्रयण आग्रयणात्त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ त्रिणव-
तयस्त्रिंशाम्याः शक्ररैवते शक्ररैवताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजा-
पति गृहीतया त्वया वाचं गृह्णामि प्रजाभ्यः ॥ ३ ॥

முதல் அநுவாகத்தில் அபஸ்யங்கள் என்னுஞ் செங்கல்களை வைக்கு முறை கூறப்பட்டது. இதில், 'பிராணபிருத' என்னும் செங்கல்களை வைக்கு முறை கூறப்படுகின்றது.

ஆயிரங்கல்களை அடுக்கு முறையாகவே ஆக்கிரமணச் செங்கலை வைப்பது முதல், ரிஷிச் செங்கல்களின் கடைசிக் கல்லை வைக்கும் வரை வைத்து விட்டு, மட்கலசங்களையும் வைத்து விடல் வேண்டும்.

மற்றும், ஏனைய இருபத்தொன்பது செங்கல்களையும் 'லோகம் பிருண' என்பது முதலிய இரண்டு மந்திரங்களினாலே வைத்து விட்டு, மந்திரமின்றி, மணலைக் கொண்டு வந்து அச்செங்கலடுக்கை முடிவிடல் வேண்டும். முடிவிட்டு, மந்திரமின்றியே அதிலிருந்து கீழே இறங்கி விடல் வேண்டும்.

பிறகு, முன் அடுக்கின் மேல் மற்றொரு செங்கல் அடுக்கை அடுக்கு வதற்குத் தொடங்கும்போது, கிழக்கில் பத்துச் செங்கல்களை முலைச்சாய்வாக அடுக்கல் வேண்டும். அவற்றுள்,

முதலாவது செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अयं पुरो भुवः ।

என்பது.

உரை.

இதற்கு, அயன் பூர்வம் அயன் பிரசாபதியின் இருக்கின்றது. அயன் பூர்வம், செங்கலை! நீ, அந்தப் பிரசாபதி வடிவாக இருக்கின்றாய் என்பது பொருள்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகள் என்னும் ஆறு வரிசைகளுள் முதலாம் வரிசையில் ஐந்தாவதாகவுள்ள பாதிச் செங்கல் ஒன்றை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம். இவ் வரிசைகள் மேற்கிலிருந்து கீழ்க்காய் முடிகின்றன.

இரண்டாவது செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

तस्य प्राणो भौवायनः ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல், அந்தப் பிரசாபதியின் பிராணாக இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முதல் வரிசையில் ஆறாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாவது செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वसन्तः प्राणायनः ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல் அந்தப் பிராணனுடைய வசந்த ரிதுவா யிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முதலாவது வரிசையில் ஏழாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

நான்காவது செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

गायत्री वासन्ती ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல், வசந்த ரிதுவின் காயத்திரிச் சந்தமாக இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முகல் வரிசையின் கடைசியாகிய சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஐந்தாவது செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

गायत्रियै गायत्रम् ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல் காயத்திரிச் சந்தத்திலுடைய 'காயத்திரி' என்னும் சாமப்பாடலா யிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசையின் இரண்டாவது வரிசையில் ஒன்பதாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஆறாவது செங்கலை வைத்தல்

* மந்திரம் :

गायत्रा दुपांशुः ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல், காயத்திரிச் சாமப்பாடலால் உண்டானது போன்றுள்ள 'உபாংশுக்கிரகம்' என்னும் சோமரசு பாத்நிரமா யிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

* இம் மந்திரத்தால், இரண்டாவது வரிசையின் பத்தாவதாகிய சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாவது செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

उपा० शो खिवृत् ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல், அந்த உபாஸ்ரக் கிரகத்திலுண்டாகியது போன்றுள்ள திரிவிருத் (மும்முறை திருப்பல்) என்னும் ஸ்தோமமா (சங்கிதத்தோடு கூடிய துதி மஞ்சரியா) ய் இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், இரண்டாவது வரிசையில் பகிதேராவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்துத் வேண்டு மென்பதாம்.

எட்டாவது செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

खिवृतो रथन्तरम् ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், 'திரிவிருத்' என்னும் ஸ்தோமத்திலிருந்து உண்டானது போன்றுள்ள 'ரதந்தரம்' என்னுஞ் சாமப்பாடலா யிருக்கின்றது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இரண்டாவது வரிசையின் பன்னிரண்டாவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்துத் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாவது செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

रथन्तरादसिष्ठ ऋषिः ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், ரதந்தர மேன்னும் சாமப்பாட்டிலிருந்து உண்டாகியது போன்றுள்ள வசிட்டரிஷியாக இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன்றும் வரிசையில் ஆறாவதாகிய 'சோட்சி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்துத் வேண்டு மென்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

பத்தாவது செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्रजापति गृहीतया त्वया प्राणं गृह्णामि प्रजाभ्यः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! கூறிப் போந்த வகையால் உபசாரமாக, பிராண முதலான வடிவங்களாக பிரசாபதியாற் கொள்ளப்பட்ட உன்னால், பிரசைகளின் பிராணனைக் கவர்ந்து கொள்கின்றேன். அதாவது, பிரசைகளின் பிராணன் சித்தியாதற் பொருட்டு உன்னை இங்கு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன்றும் வரிசையில் ஏழாவதாகிய 'சோடசி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

தெற்குத் திக்கில் வைக்க வேண்டிய இரண்டாவது பத்துச் செங்கல்களுள் முதலாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अयं दक्षिणा विश्वकर्मा ।

என்பது.

உரை.

'விசுவ கருமன்' என்னும் இந்தப் பிரசாபதி, தெற்குத் திசையிலிருக்கின்றான். அதாவது, செங்கலை! நீ, அவ் விசுவாயிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென்பக்கச் சிறகின் முடிவிலுள்ள முதல் வரிசையில் முதலாவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இரண்டாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

तस्य मनो वैश्वकर्माणम् ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், அந்தப் பிரசாபதியிலிருந்து உண்டாகிய மனமா யிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முன் வைத்ததற்கு இரண்டாவதாகிய சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

श्रीमो मानसः ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல், மனதிலிருந்து உண்டாகிய திரிஷ்டம் மிகுவா (வேனிற் காலமா) க இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இரண்டாவது வரிசையில் இரண்டாவதாகிய சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—o—o—o—

நான்காவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

त्रिष्टुप्श्रीम् ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், வேனிற் காலத்திலுண்டாகியது போன்றுள்ள திரிஷ்டம் என்னும் வடமொழிச் சந்தமா யிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன் வைத்த செங்கலுக் கடுத்த மூன்றாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—o—o—o—

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

त्रिष्टुभ ऐडम् ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், திரிஷ்டுப்ச் சந்தத்திலிருந்து உண்டாகியது போன்றுள்ள 'ஐடம்' என்னும் ஒரு வகைச் சாமப்பாடலா யிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன் வைத்ததிற் கடுத்த நான்காவதாகிய சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—o—o—o—

செங்கல்லை வைத்தல்)

ஆறுவது செங்கலை வைத்தல்

மந்திரம் :

ऐडादन्तर्यामः ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல், 'ஐடம்' என்னும் சாமப்பாடலி லிருந்துண்டாகியது போன்றுள்ள அந்தர்யாமிக்கிரகம் என்னும் சோமரசப் பாத்திரமா யிருக்கின் றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முன்னுவது வரிசையில் நான்காவதாகிய சிறகுச் செங் கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अन्तर्यामिपञ्चदशः ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல், அந்தரியாமி என்னும் சோமரசத்தை யிடித்து வைக்கும் பாத்திரத்திலிருந் துண்டாயது போன்ற பஞ்சதசத் (பதினைந்து முறை திருப் பும்) ஸ்தோம கீதமுடைய துதிமஞ்சரியா யிருக்கின்றது என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன் வைத்ததிற் கருகில் ஐந்தாவதாகிய சிறகுச் செங் கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

पञ्चदशाद् बृहत् ।

என்பது.

உரை

பஞ்சதசத்தி (பதினைந்து முறை திருப்பிப் பாடுந் துதிமஞ்சரியி) லிருந்து உண்டாகியது போன்றுள்ள யிருகக் என்னும் ஒருவகைச் சாமப்பாடலா யிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முன் வைத்ததிற் கருகில் ஆறுவதாகிய சிறகுச் செங் கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

बृहतो भरद्वाज ऋषिः ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல், பிருகத் என்னுஞ் சாமத்திலிருந்து உண்டாவது போன் றுள்ள பரக்வாச ரிஷியா பிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென்புறத்து நாலாவது வரிசையில் ஆறாவதாகிய சிறகாக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பத்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्रजापति गृहीतया स्वया मनो गृह्णामि प्रजाः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே ! உன்னால் பிரசாபதியின் மன முதலியவைகளைக் கவராத் தன் மையால் எல்லா உயிர்களின் நேர்நிரங்களையுங் கவர்ந்து கொள்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன் வைத்ததிற் கடுத்த ஏழாவது சிறகாக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மேற்கில் வைக்கும் முன்றாவது பத்தில்

முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अयं पश्चाद्विष्व व्यचाः ।

என்பது.

உரை

உலகை வியாபித்துள்ள பிரசாபதி என்பவன் மேற்குத் திசையில் இருக் கின்றான். அதாவது, செங்கலே ! நீ, அத்தகைய பிரசாபதியாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளுள் முன்றாவது வரிசையில் இரண்டாவதாகிய சோடசி என்னுங் கல்லை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

तस्य चक्षुर्वैश्वयचसम् ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், பிரசாபதி யிடத்திலிருந் துண்டாகிய கண்களாக இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம்மந்திரத்தால், மேற்படி ஆன்ம வரிசைகளுள் முதலாவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वर्षाणि चाश्रुपाणि ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், நேந்திரத்திலிருந் துண்டாகிய மழைக் காலமா யிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி மூன்றாவது வரிசையில் முதலாவது சோடசிக் கல்லை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

நான்காவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

जगती वर्षी ।

என்பது.

உரை.

இக் செங்கல், மழைக் காலத்திலுண்டாகிய 'சுகதி' என்னும் வடமொழிச் சந்தமா யிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாரிசின் வரிசைகளுள் மூன்றாவது வரிசையில் முதலாவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

जगत्या ऋक्षमम् ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், 'சுகதி' என்னுஞ் சந்தத்திலிருந் துண்டாகிய 'ருக்ஷம்' என்னுஞ் சாமப் பாடலாக இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவதாகிய 'சோடசி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ऋक्षमाच्छुक्रः ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், ருக்ஷம் என்னுஞ் சாமத்திலிருந் துண்டாகிய சுக்ரக்கிராகம் என்னுஞ் சோமாசப் பாத்திரமாய் இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி இரண்டாவது வரிசையில் முதலாவது பாதிக்குக் கல்லை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

शुक्रात्सप्तदशः ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், சுக்கிரக் கிரகத்திலிருந் துண்டாகிய பதினேழு-முறை திருப்புதலாகிய ஸ்தோமமா யிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி இரண்டாவது வரிசையில் இரண்டாவது பாதிக்குக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

செங்கல்லை வைத்தல்)

எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सप्तदशैरूपम् ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல், பதினேழு முறை திருப்பும் ஸ்தோமத்திலிருந் துண் டாகிய வைரூபம் என்னுஞ் சாமப் பாடலாக இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாலின் வரிசைகளுள் முதலாவது வரிசையில் முத லாவது பாதிச் செங்கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वैरूपादिध्वामित्र ऋषिः ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல் வைரூபத்திலிருந் துண்டாகிய விசுவாமித்திர ரிஷியாயிரு க்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவதாகிய 'சோட்சி' என்னுஞ் செங்கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பத்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्रजापति गृहीतया त्वया चक्षुर्गृह्णामि प्रजापत्यः ।

என்பது.

உரை.

செங்கல்லே ! பிரசாபதியின், கண் முதலியவைகளாகக் கொண்ட உன்னால் பிரசைகளின் நேத்திரத்தைக் கவர்ந்து கொள்ளின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முன்றாவது ஷோட்சி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

வடக்கில் வைக்கும் நான்காவது பத்தில்
முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

इदमुत्तरासुवः ।

என்பது.

உரை

உலகைச் செலுத்தும் பிரசாபுவி என்பவன் வடபக்க மிருக்கின்றான்.
செங்கலை! நீ, அத்தகைய பிரசாபுவியாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கத்துச் சிறகின் முற்பாதியின் முதலாவது
வரிசையில் முதலாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

तस्य श्रोत्रं सौवं ।

என்பது.

உரை

இந்தச் செங்கல், பிரசாபுதியிலிருந்துண்டாகிய செவியாக இருக்கின்றது
என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன் வைத்த செங்கலுக் கருகில் இரண்டாவது சிற
குச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

शरच्छौत्री ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல் செவியிலிருந்துண்டாகியது போன்றுள்ள, சரத் (குளிர்)
காலமாக இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் மேற்படி இரண்டாவது வரிசையில் இரண்டாவது சிற
குச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

செங்கல்களை வைத்தல்)

நான்காவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

अनुष्टुप्पारदी ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், குளிர்காலத்திலுண்டாகியது போன்றுள்ள வடமொழி அறுட்டுப் என்னுஞ் சந்தமாக இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் மேற்படி வரிசையில் முன்றாவதாகிய சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பது.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अनुष्टुभ स्वारः ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், அறுட்டுப் என்னுஞ் சந்தத்திலிருந்துண்டாகிய 'சுவாரம்' என்னுஞ் சாமப்பாடலாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவதாகிய சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

स्वाराऽमन्थी ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல், சுவரம் என்னும் சாமப்பாடலிலிருந்துண்டாகிய மந்திக் கிரகமாகிய சோமரசுப் பாத்திரமாயிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி முன்றாவது வரிசையில் நான்காவதாகிய சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

मन्थिन एकविंशः ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், மந்தி என்னும் நெருத்திலிருந்துண்டாகிய இருபத்தொரு முறை திருப்பும் ஸ்தோமமாய் இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஐந்தாவதாகிய சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

एकविंशद्वै राजम् ।

என்பது

உரை

இச் செங்கல், இருபத்தொரு முறை திருப்புஞ் ஸ்தோமத்திலிருந்துண்டாகிய வைராசம் என்னுஞ் சாமப்பாடலாயிருக்கின்றது.

சாயணபாடிய க்கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஆறாவதாகிய சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वैराजामदप्रिर्क्षिः ।

என்பது.

உரை.

இச்செங்கல், வைராசம் என்னும் சாமத்திலிருந்துண்டாகிய சமதக்கினி ரிஷியாயிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி நான்காம் வரிசையில் ஆறாவதாகிய சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

பத்தாவது செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्रजापति गृहीतया त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! பிரசாபதியின் செவி முதலியவைகளாகுந் தன்மையால், உன் னாலேயே பிரசைகளின் செவிகளைக் கொள்கின்றேன் என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் எழாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

நடுவின் வைக்கும் ஐந்தாவது பக்திச்
முதலாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

इयमुपरिमतिः ।

என்பது.

உரை.

உலகை மதிக்கும் பிரசாபதியானவர், மேல் திண்கில் இருக்கின்றார். செங் கலை! நீ, அத்தகைய பிரசாபதியாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளுள் மூன்றாவது வரிசையில் ஐந்தா வதாகிய சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இரண்டாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

तस्यै वाङ्माती ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், அத்தகைய பிரசாபதியிலிருந்து உண்டாகிய வாக்காக இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி இரண்டாவது வரிசையில் எட்டாவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

முன்னுவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

हेमन्तो वाच्यायनः ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், வாக்கிலிருந்து உண்டாகிய பனிக் காலமாக இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஏழாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

நான்காவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

पञ्चिह्मन्ती ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல், பனிக்காலத்திலிருந்து உண்டாகிய 'பங்க்தி' என்னும் வட மொழிச் சந்தமாக இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஆறாவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

पञ्चत्यै निधनवत् ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல், பங்க்தி என்னுஞ் சந்தத்திலிருந்து உண்டாகிய 'நிதனவத்' என்னுஞ் சாமப்பாடலா யிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஐந்தாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

ஆரூவது செங்கலை வைத்தல்

மந்திரம் :

निधनवत आग्रयणः ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல், 'நிதனவத்' என்னுஞ் சாமப்பாடலிலிருந்துண்டாகிய ஆக்ராயணம் என்னும் சோமரச பாத்திரமாயிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஏழாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

आग्रयणात् त्रिणवत्रयस्त्रिः शौ ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், ஆக்ராயணம் என்னுஞ் சோமசபாத்திரத்திலிருந்துண்டாகிய, இருபத்து ஏழு, முப்பத்துமூன்று என்னும் இரண்டு ஸ்தோமங்களாக இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் மூன்றாவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

எட்டாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

त्रिणवत्रयस्त्रिः शम्भ्याः शाकरैवते ।

என்பது.

உரை

இச் செங்கல், இருபத்து ஏழு, முப்பத்து மூன்று ஸ்தோமங்களிலிருந்துண்டான, 'சாக்வரம்' 'ரைவதம்' என்னும் இரண்டு வடமொழிச் சந்தவடிவாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் மூன்றாவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

शाकरैवताभ्यां विश्वकर्मणिः ।

என்பது.

உரை.

இச் செங்கல், சாக்வாம், வைவதாம் என்னுஞ் சந்தகங்கரிலிருந்துண்டாகிய விசுவகரும ரிஷியாக இருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பத்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्रजापति गृहीतया त्वया वाचं गृह्णामि प्रजाभ्यः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! பிரசாபதியின் வாக்கு முதலானவைகளாகுந் தன்மைபற்றி உன்னால், பிரசைகளின் வாக்கைக் கொள்கின்றேன் என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முதலாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இரண்டாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

முன்றாவது அநுவாகம்

லீடயச் சுருக்கம்.

प्राचीत्यपानभृत्संयदिति नाम द्वयान्विताः ।

पञ्चाशत्पूर्ववदिक्षु मध्ये चोपदधातिताः ॥ १ ॥

முன்போல் திக்குக்குப் பத்துப் பத்துக்களாக ஐம்பது கல்லுகளை வைத்தல் வேண்டும் என்பது.

நான்காங் காண்டம் முன்றும் பிரபாடகம்

முன்றும் அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதித்த மேல் இருபத்தேட்டுப்பதங்களைக் கொண்டது.

‘அபானபிருத்’ என்னும் செங்கல்களை வைத்தற்குரிய மந்திரங்கள்.

प्राची दिशां वसन्त ऋतूनामभिर्देवता ब्रह्मद्रविणन्निवृत्सो-
मस्स उपश्वदशवर्तनिस्त्र्यविर्वयः कृतमयानां पुरोवातो वातस्सान्ग
ऋषिर्दक्षिणा दिशां ग्रीष्म ऋतूनामिन्द्रे देवता क्षत्रन्द्रविणं पश्व-
दशस्तोमस्स उपसप्तदशवर्तनिर्दित्यवाङ्मयस्त्रेताऽयानान्दक्षिणाद्वातो
वातस्सनातन ऋषिः प्रतीची दिशां वर्षा ऋतूनां विश्व देवा
देवताविद् ॥ १ ॥ द्रविणं सप्तदशस्तोमस्स उपेकविंशवर्तनि-
स्त्रिवत्सोवयोद्वापरोऽयानां पश्चाद्वातो वातोऽहभून्ऋषि रुदीची
दिशां शरदृतूनां मित्रावरुणौ देवता पुष्टन्द्रविणमेकविंशस्तो-
मस्स उपत्रिणवर्तनिस्तुर्यवाङ्मय आस्कन्दोऽयानामुत्तराद्वातो वातः प्रल
ऋषिरूष्वा दिशां हेमन्तशिशिरावृतूनां बृहस्पतिर्देवता वर्चो
द्रविणन्निवृत्सोमस्स उपत्रयस्त्रिंशवर्तनिः पष्ठवाङ्मयोऽभिभूर-
यानां विष्वक्वातो वातस्सुपर्ण ऋषिः पितरः पितामहाः परेऽवरेते
नः पान्तु तेनोऽवन्त्वस्मिन्ब्रह्मन्स्मिन्क्षेत्रेऽस्यामाशिष्यस्यां पुरोधा-
यामस्मिन्कर्मन्स्यान् देवहृत्याम् ॥ २ ॥

இரண்டா மறாவாகத்தில், பிராண பிருத், என்னுஞ் செங்கல்களை வைக்
கும் வகை கூறப்பட்டது. இதில், ‘அபானபிருத்’ என்னுஞ் செங்கல்களை
வைக்கும் வகை கூறப்படுகின்றது.

கிழக்கில் வைக்கவேண்டிய பத்தில்
முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्राची दिशाम् ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, இசைகளுக்குள் கிழக்குக் கிசையாக இருக்கின்றாய்
என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளுள் நான்காம் வரிசையில் ஏழாவதாகிய
'சோடசி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वसन्त ऋतूनाम् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, இருது காலங்களுக்குள் வசந்த காலமாக இருக்கின்றாய்
என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஆறாவதாகிய 'சோடசி' என்
னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अग्निर्देवता ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, தேவதைகளுக்குள் அக்ஷிணி தேவதையாக இருக்கின்
றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஐந்தாவது வரிசையில் பன்னிரண்டாவதாகிய
பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் மென்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

நான்காவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

ब्रह्म द्रविणम् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, தேடுந் தனங்களுக்குள் அந்தணர்க்குரிய தனமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் பத்தாவது தாவதாயி பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

त्रिभुस्तोमः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, ஸ்தோமங்களுக்குள் (துதிவிசேடங்களுக்குள்) திரிவிருத் (மும்முறை திருப்பும்) ஸ்தோமமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் பத்தாவது சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

स उ पञ्चदश वर्तनिः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, பஞ்சதச (பத்தினாந்துமுறை) ஸ்தோமத்தை யுண்டாக்குகின்ற 'திரிவிருத்' என்னும் ஸ்தோமத்தின் சக்தியாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஒன்பதாவதாயி பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ऽयविर्वयः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, வருடங்களுக்கும் ஒன்றையொருட வயது வடிவாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சண்டு, திரியவி, என்னுஞ் சொல் ஒன்றரை வருடத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளுள் ஆறாவது வரிசையில் எட்டாவதாகிய 'சோட்சி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

कृतमयानां ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, யுகங்களுக்குள் கிருதயுகமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஆறாவது வரிசையில் ஏழாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

पुरो वातो वातः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, வாயுக்களுக்குள், 'புரோவாதம்' என்னும் வாயுவாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஆறாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

பத்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सानग ऋषिः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, இருடிகளுக்குள் சானகர் என்னும் இருடியாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஐந்தாவது, பாதிக்கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

தெற்குச் சிறகில் வைக்க வேண்டிய பத்தில் முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

दक्षिणा दिशां ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, திசைகளுக்குள் தென் திசையாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென்பக்கத்துச் சிறகின் முதல் வரிசையில் முதலாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

श्रीम कर्तूनां ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, இருதுக்களுக்குள் கீர்த்தமரீதுவா (மிகுவேனிற் காலமா)க இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

इन्द्रो देवता ।

என்பது.

உரை

உரை.

செங்கலை! நீ, தேவதைகளுக்குள் இந்நிர தேவதையாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி இரண்டாம் வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுக் கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

इन्द्रं द्विणम् ।

என்பது.

உரை

உரை

செங்கலை! நீ, தேநீர் தனங்களுக்குள், அரசனுக்குரிய தனமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி இரண்டாவது வரிசையில் மூன்றாவது சிறகுக் கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

पञ्चदशस्तोमः ।

என்பது.

உரை

உரை

உ. செங்கலை! நீ, பஞ்சதச (பதினைந்து முறை) ஸ்தோமமா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது சிறகுக் கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

ஆரூவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

स उ सप्तदश वर्तनिः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, பதினேழு முறை ஸ்தோமத்தை உண்டாக்கும் பஞ்ச தசத்தி வீருக்கின்ற சத்தியாக இருக்கின்றாய் என்பது.

எண்டு, மத்தியானத்தில் சோமாசம் பிழியும்போது, பஞ்சதச ஸ்தோ மத்தை அதுட்டித்த பிறகு, மேல்வரும் பிருஷ்ட ஸ்தோத்திரங்களில் பதி னேழு முறை ஸ்தோமத்தை அதுட்டித்தல் வேண்டும். இதுவே காரணமாகிய தன்மையாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி மூன்றாம் வரிசையில் நான்காவது சிறகுக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

दित्यवाड्वयः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, வருடங்களுக்குள் இரண்டு வருட வயது வடிவாயிருத் தின்றாய் என்பது. எண்டு 'தெய்வாட்' என்பது இரண்டு வருடங்களைக் குறிக்கின்றது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஐந்தாவது சிறகுக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

त्रेताऽयानाम् ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, யுகங்களுக்குள் திரேதாயுகமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஆறாவது சிறகுக் கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

दक्षिणादातो वातः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, காற்றுகளுக்குள், தென்றற் காற்றாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி நான்காம் வரிசையில் ஆறாவது சிறகுக் கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—ॐ—

பத்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सनातन ऋषिः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, இருடிகளுக்குள் சனாதன இருடியாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி நான்காம் வரிசையில் ஏழாவது சிறகுக் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மேற்கில் வைக்கவேண்டிய பத்தில்

முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्रतीची दिशाम् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, திசைகளுக்குள் மேற்குத் திசையாக இருக்கின்றாய் என்பது.

செங்கலை வைத்தல்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாலின் முதலாவது வரிசையில் ஆறாவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वर्षा ऋतूनाम् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, இருதுக்களுக்குள் வர்ஷா (மழை) காலமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஏழாவது சோடசி, என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

முன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

विश्वे देवा देवता ।

என்பது.

உரை:

செங்கலை ! நீ, தேவதைகளுக்குள் விசுவே தேவதையாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி முதல் வரிசையில் எட்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

நான்காவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

चिद् द्रविणम् ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, தேடுந் தனங்களுக்குள் வணிகனுக்குரிய தனமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி இண்டாவது வரிசையில் ஏழாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सप्तदशस्तोमः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, ஸ்தோமங்களுக்குள் சப்ததச (பதினேழு வகைத் திருப்பும்) ஸ்தோமமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் எட்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

स उ वैकविंश वर्तनिः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, இருபது முறை ஸ்தோமத்தை புண்டாக்கும், பதினேழு முறை திருப்பும் ஸ்தோமத்தின் ஆற்றலாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி முன்றாவது வரிசையில் முன்றாவது சோடசி, என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

त्रिप्तो वयः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, முன்று வருடங் கொண்ட வய்து வடிவா யிருக்கின்றாய் என்பது.

செங்கலை வைத்தல்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது பாதிக்குக் கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

எட்டாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

द्वापरोऽयानाम् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, புகங்களுக்குள் துவாபர யுகமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளுள் நான்காவது வரிசையில் முதலாவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்,

ஒன்பதாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

पञ्चादातो वातः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, காற்றுகளுக்குள் மேற்குத் திசையிலுள்ள காற்றாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஐந்தாவது வரிசையில் முதலாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பத்தாவது செங்கலை வைத்தல்

மந்திரம் :

अष्टभुज ऋषिः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, ரிஷிகளுக்குள் அகபூன ரிஷியாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி நான்காவது வரிசையில் இரண்டாவதாகிய 'சோடசி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

வடக்கில் வைக்கவேண்டிய பத்தில்
முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

उदीची दिशाम् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, திசைகளுக்குள் வடக்குத் திசையாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கத்துச் சிறகில் எட்டாவது வரிசையில் முதலாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

शरद्वृक्षाम् ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, இருதுக்களுக்குள் சரத்த்காலமாக (குளிர் காலமாக) இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

मित्रावरुणौ देवता ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, தேவதைகளுக்குள் மித்திராவருண தேவதைகளாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஏழாவது வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(செங்கலை வைத்தல்)

நான்காவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

पुष्टं द्रविणम् ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, தேடப்பெற்ற தனங்களுக்குள் சூத்திரனுக்குரிய தனமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

ஈண்டுப் புஷ்டம் என்பது முன்று வருணத்தவர்களையும் பாதுகாக்கும் சூத்திர வருணத் தலைவனைக் குறிக்கின்றது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முன்றாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

एकविंशस्तोमः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, ஸ்தோமங்களுக்குள் இருபத்தொரு முறை திருப்பும் ஸ்தோமமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

स उ त्रिणव वर्तनिः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, இருபத்தேழு முறை திருப்பும் ஸ்தோமத்திற்குக் காரணமாகிய இருபத்தொரு முறை திருப்பி ஒதும் ஸ்தோமத்தி னிடத்திலுள்ள சத்தி வடிவா இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஆறுவது வரிசையில் நான்காவது சிறகுக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

तुर्यवाङ्मयः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, முன்றரை வருட வயது வடிவாயிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஐந்தாவது சிறகுக் கல்லை வைத் தல் வேண்டு மென்பதாம்.

எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

आस्कन्दोऽयानाम् ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, யுகங்களுக்குள், தர்மங்கள் மிக்க குறைவுபடும் கலையுகமா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஆறாம் வரிசையில் ஆறுவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

उत्तराद्वातोवातः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, வட திசையில் வீசும் காற்றாக இருக்கின்றாய் என் பது.

செங்கலை வைத்தல்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஐந்தாவது வரிசையில் ஆரூவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பத்தாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

मल ऋषिः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, ' பிரதனா ' என்னும் ரிஷியாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஏழாவது சிறகுக் கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பெயில் வைக்கவேண்டிய பத்தில் முதலாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ऊर्ध्व दिशाम् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, திசைகளுக்குள் மேல் திசையாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளுள் ஆரூவது வரிசையில் முதலாவது ' சோடசி ' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

தொண்டாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

हेमन्त शिशिरावृत्तनाम् ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, இருதுக்களுக்குள் முன்பனிக்காலமும் பின்பனிக்காலமும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

बृहस्पतिर्देवता ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, தேவதைகளுக்குள் பிருகற்பதி தேவதையாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் மூன்றாவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वचो इविणम् ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, நான்கு குலங்களுக்குள்ளும் வன்மையுடைய தனமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

त्रिणवस्तोमः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, இருபத்தேழு முறை திருப்பி ஓதும் ஸ்தோமமா யிருக்கின்றாய் என்பது.

செங்கலை வைத்தல்)

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஐந்தாவது வரிசையில் நான்காவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

स उ त्रयस्त्रिंश चर्तनिः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, முப்பத்து மூன்று முறை, திருப்பூர் ஸ்தோமத்திற்குக் காரணமாகிய, இருபத்திமூன்று முறை ஸ்தோமத்திலுள்ள சத்தியாயிருக் கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஐந்தாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

पञ्चदशः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, நான்கு வருடங் கொண்ட வயதாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில், ஆறாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अभिभूरयानाम् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, கலியுகத்தின் முடிவு காலமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஏழாவது பாதிச் செங்கலை வைத் தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

विष्वातो वातः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, காற்றாகவருக்குள், மூடியவளிக் காற்றாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் எட்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பத்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सुपर्ण ऋषिः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, 'சுபர்ணர்' என்னும் இருடியாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி நான்காவது வரிசையில் ஐந்தாவது 'சோடசி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மேற்கூறிய மந்திரங்களிற் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய மந்திரம்.

पितरः पितामहाः परेऽवरे ते नः पान्तु तेनोऽवन्त्वस्मिन् ब्रह्मन्स्मिन्
क्षत्रेऽस्यामाशिश्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्स्यान्देवहृत्याम् ॥

என்பது.

உரை

தந்தை, பாட்டன், முப்பாட்டன்மார்களே! மற்றும், உடன் பிறந்தோன் புதல்வன் முதலானோர்களே! நீங்களனைவரும், அதுட்டானஞ் செய்தற் போருட்டு எம்மைப் பரிபாலிப்பீர்களாக. மற்றும், எம்மை வளர்த்துப் பரிபாலிப்பீர்களாக. இந்த, அந்தணர் அரச குலத்தவர்களின் விருப்பமாகிய அரச புரோகித விருத்தியிலும், இந்த மகாக்கினி சயனமாகிய கருமத்திலும், தேவதைகளை அழைக்கும் இச் செய்கையிலும் இருக்கும்படி, செங்கலை! நீன்னை வைக்கின்றேன் என்பதாம்.

செங்கல்களை வைத்தல்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தை மேற்கூறிய ஐந்து கணமந்திரங்களின் ஈற்றிலுஞ் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டு மென்பதாம்.

பிறகு ஆயிரஞ் செங்கல் அடுக்கில், ரிஷிச் செங்கல்களை வைத்த பின்னர் முற்கூறியபடியே இந்தச் செங்கல் அடுக்கையுஞ் செய்து முடித்து விடல் வேண்டு மென்பதாம்.

முன்றாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காம் அநுவாகத்தின் அவதாரிகை.

இந்த முன்றும் பிரபாடகத்தின் முகல் அநுவாகத்திற் கூறிய சிதியை, ஆயிரங்கல் அடுக்கும் முறையில் முடித்து விட்டு. அதே சிதியை, இரண்டாயிரங்கல் அடுக்கும் முறையிலுஞ் சேர்த்து அதன் மேல் அடுக்கும் சிதியில் இரண்டாம் அநுவாகம் முன்றும் அநுவாகங்களிற் கூறியுள்ள, பிராணபிருத், அபானபிருத் என்றுஞ் செங்கல்களை வைத்ததால் இரண்டாயிரங்கல் அடுக்கில் முதலாவது அடுக்கு முடிவு பெற்றது.

இவற்றுள், முதலநுவாகத்துடன் ஆயிரங்கல்லடுக்குவதில் முதலடுக்கு முடிந்து விட்டதென்றும், முன்று அநுவாகங்களாலும், இரண்டாயிரங்கல் அடுக்கில் முதலாவது அடுக்கும் முடிந்து விட்டதென்று உய்த்துணர்ந்து கொள்க.

நான்காவது அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

द्वितीयस्यां चितौ पञ्च भुवेत्याद्याश्विनीस्तथा ।

पञ्चतंव्याः सजुर्मन्त्रैराद्यन्ता वनुपङ्क्तौ ॥ १ ॥

यसुराऽऽदित्यसिर्वैर्वैर्मन्त्राभिदा भयेत् ।

प्राणं प्राणभृतः पञ्चह्यपोऽपस्याश्च पञ्च हि ॥ २ ॥

ता एववृष्टि सन्याख्याः प्रोक्ता मन्त्रास्तु विंशतिः ।

ஐந்து ஐந்துகளாக இருபது கல்லுகளை வைத்தல் வேண்டும் என்பது.

நான்காம் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம்

நான்காம் அநுவாகம்

மூன்று பஞ்சாதிக்கு மேல் ஏழு பதங்களைக் கொண்டது.

‘அகவினிகள்’ என்னுஞ் செங்கல்களை வைத்தற்குரிய மந்திரங்கள்.

பூவக்ஷிதி₁பூவயோ₂நி₃பூவா₄சி₅ பூவா₆ யோ₇நி₈மா₉சி₁₀த₁₁சா₁₂ப்யா₁₃ ।
 உ₁₄ர₁₅ய₁₆ஸ்ய₁₇ க₁₈ே₁₉து₂₀ ப்₂₁ர₂₂த₂₃ம₂₄ ப₂₅ு₂₆ர₂₇ஸ்தா₂₈த₂₉த₃₀வி₃₁நா₃₂த₃₃த₃₄த₃₅ய₃₆ு₃₇ சா₃₈த₃₉ய₄₀தா₄₁மி₄₂ ஹ₄₃த்₄₄வா₄₅ ।
 ச்வே₄₆த₄₇க்ஷே₄₈ த₄₉க்ஷ₅₀பி₅₁தே₅₂ஹ₅₃ சி₅₄த₅₅தே₅₆வ₅₇த்ரா₅₈ பृ₅₉தி₆₀வி₆₁ வृ₆₂ஹ₆₃தி₆₄ ர₆₅ரா₆₆ணா₆₇ । ச்₆₈வா₆₉ம₇₀ஸ்தா₇₁ ।
 த₇₂நு₇₃வா₇₄ ச₇₅வி₇₆த₇₇ஸ்வ₇₈ பி₇₉தே₈₀வீ₈₁த₈₂த₈₃த₈₄த₈₅த₈₆த₈₇த₈₈த₈₉த₉₀த₉₁த₉₂த₉₃த₉₄த₉₅த₉₆த₉₇த₉₈த₉₉த₁₀₀த₁₀₁த₁₀₂த₁₀₃த₁₀₄த₁₀₅த₁₀₆த₁₀₇த₁₀₈த₁₀₉த₁₁₀த₁₁₁த₁₁₂த₁₁₃த₁₁₄த₁₁₅த₁₁₆த₁₁₇த₁₁₈த₁₁₉த₁₂₀த₁₂₁த₁₂₂த₁₂₃த₁₂₄த₁₂₅த₁₂₆த₁₂₇த₁₂₈த₁₂₉த₁₃₀த₁₃₁த₁₃₂த₁₃₃த₁₃₄த₁₃₅த₁₃₆த₁₃₇த₁₃₈த₁₃₉த₁₄₀த₁₄₁த₁₄₂த₁₄₃த₁₄₄த₁₄₅த₁₄₆த₁₄₇த₁₄₈த₁₄₉த₁₅₀த₁₅₁த₁₅₂த₁₅₃த₁₅₄த₁₅₅த₁₅₆த₁₅₇த₁₅₈த₁₅₉த₁₆₀த₁₆₁த₁₆₂த₁₆₃த₁₆₄த₁₆₅த₁₆₆த₁₆₇த₁₆₈த₁₆₉த₁₇₀த₁₇₁த₁₇₂த₁₇₃த₁₇₄த₁₇₅த₁₇₆த₁₇₇த₁₇₈த₁₇₉த₁₈₀த₁₈₁த₁₈₂த₁₈₃த₁₈₄த₁₈₅த₁₈₆த₁₈₇த₁₈₈த₁₈₉த₁₉₀த₁₉₁த₁₉₂த₁₉₃த₁₉₄த₁₉₅த₁₉₆த₁₉₇த₁₉₈த₁₉₉த₂₀₀த₂₀₁த₂₀₂த₂₀₃த₂₀₄த₂₀₅த₂₀₆த₂₀₇த₂₀₈த₂₀₉த₂₁₀த₂₁₁த₂₁₂த₂₁₃த₂₁₄த₂₁₅த₂₁₆த₂₁₇த₂₁₈த₂₁₉த₂₂₀த₂₂₁த₂₂₂த₂₂₃த₂₂₄த₂₂₅த₂₂₆த₂₂₇த₂₂₈த₂₂₉த₂₃₀த₂₃₁த₂₃₂த₂₃₃த₂₃₄த₂₃₅த₂₃₆த₂₃₇த₂₃₈த₂₃₉த₂₄₀த₂₄₁த₂₄₂த₂₄₃த₂₄₄த₂₄₅த₂₄₆த₂₄₇த₂₄₈த₂₄₉த₂₅₀த₂₅₁த₂₅₂த₂₅₃த₂₅₄த₂₅₅த₂₅₆த₂₅₇த₂₅₈த₂₅₉த₂₆₀த₂₆₁த₂₆₂த₂₆₃த₂₆₄த₂₆₅த₂₆₆த₂₆₇த₂₆₈த₂₆₉த₂₇₀த₂₇₁த₂₇₂த₂₇₃த₂₇₄த₂₇₅த₂₇₆த₂₇₇த₂₇₈த₂₇₉த₂₈₀த₂₈₁த₂₈₂த₂₈₃த₂₈₄த₂₈₅த₂₈₆த₂₈₇த₂₈₈த₂₈₉த₂₉₀த₂₉₁த₂₉₂த₂₉₃த₂₉₄த₂₉₅த₂₉₆த₂₉₇த₂₉₈த₂₉₉த₃₀₀த₃₀₁த₃₀₂த₃₀₃த₃₀₄த₃₀₅த₃₀₆த₃₀₇த₃₀₈த₃₀₉த₃₁₀த₃₁₁த₃₁₂த₃₁₃த₃₁₄த₃₁₅த₃₁₆த₃₁₇த₃₁₈த₃₁₉த₃₂₀த₃₂₁த₃₂₂த₃₂₃த₃₂₄த₃₂₅த₃₂₆த₃₂₇த₃₂₈த₃₂₉த₃₃₀த₃₃₁த₃₃₂த₃₃₃த₃₃₄த₃₃₅த₃₃₆த₃₃₇த₃₃₈த₃₃₉த₃₄₀த₃₄₁த₃₄₂த₃₄₃த₃₄₄த₃₄₅த₃₄₆த₃₄₇த₃₄₈த₃₄₉த₃₅₀த₃₅₁த₃₅₂த₃₅₃த₃₅₄த₃₅₅த₃₅₆த₃₅₇த₃₅₈த₃₅₉த₃₆₀த₃₆₁த₃₆₂த₃₆₃த₃₆₄த₃₆₅த₃₆₆த₃₆₇த₃₆₈த₃₆₉த₃₇₀த₃₇₁த₃₇₂த₃₇₃த₃₇₄த₃₇₅த₃₇₆த₃₇₇த₃₇₈த₃₇₉த₃₈₀த₃₈₁த₃₈₂த₃₈₃த₃₈₄த₃₈₅த₃₈₆த₃₈₇த₃₈₈த₃₈₉த₃₉₀த₃₉₁த₃₉₂த₃₉₃த₃₉₄த₃₉₅த₃₉₆த₃₉₇த₃₉₈த₃₉₉த₄₀₀த₄₀₁த₄₀₂த₄₀₃த₄₀₄த₄₀₅த₄₀₆த₄₀₇த₄₀₈த₄₀₉த₄₁₀த₄₁₁த₄₁₂த₄₁₃த₄₁₄த₄₁₅த₄₁₆த₄₁₇த₄₁₈த₄₁₉த₄₂₀த₄₂₁த₄₂₂த₄₂₃த₄₂₄த₄₂₅த₄₂₆த₄₂₇த₄₂₈த₄₂₉த₄₃₀த₄₃₁த₄₃₂த₄₃₃த₄₃₄த₄₃₅த₄₃₆த₄₃₇த₄₃₈த₄₃₉த₄₄₀த₄₄₁த₄₄₂த₄₄₃த₄₄₄த₄₄₅த₄₄₆த₄₄₇த₄₄₈த₄₄₉த₄₅₀த₄₅₁த₄₅₂த₄₅₃த₄₅₄த₄₅₅த₄₅₆த₄₅₇த₄₅₈த₄₅₉த₄₆₀த₄₆₁த₄₆₂த₄₆₃த₄₆₄த₄₆₅த₄₆₆த₄₆₇த₄₆₈த₄₆₉த₄₇₀த₄₇₁த₄₇₂த₄₇₃த₄₇₄த₄₇₅த₄₇₆த₄₇₇த₄₇₈த₄₇₉த₄₈₀த₄₈₁த₄₈₂த₄₈₃த₄₈₄த₄₈₅த₄₈₆த₄₈₇த₄₈₈த₄₈₉த₄₉₀த₄₉₁த₄₉₂த₄₉₃த₄₉₄த₄₉₅த₄₉₆த₄₉₇த₄₉₈த₄₉₉த₅₀₀த₅₀₁த₅₀₂த₅₀₃த₅₀₄த₅₀₅த₅₀₆த₅₀₇த₅₀₈த₅₀₉த₅₁₀த₅₁₁த₅₁₂த₅₁₃த₅₁₄த₅₁₅த₅₁₆த₅₁₇த₅₁₈த₅₁₉த₅₂₀த₅₂₁த₅₂₂த₅₂₃த₅₂₄த₅₂₅த₅₂₆த₅₂₇த₅₂₈த₅₂₉த₅₃₀த₅₃₁த₅₃₂த₅₃₃த₅₃₄த₅₃₅த₅₃₆த₅₃₇த₅₃₈த₅₃₉த₅₄₀த₅₄₁த₅₄₂த₅₄₃த₅₄₄த₅₄₅த₅₄₆த₅₄₇த₅₄₈த₅₄₉த₅₅₀த₅₅₁த₅₅₂த₅₅₃த₅₅₄த₅₅₅த₅₅₆த₅₅₇த₅₅₈த₅₅₉த₅₆₀த₅₆₁த₅₆₂த₅₆₃த₅₆₄த₅₆₅த₅₆₆த₅₆₇த₅₆₈த₅₆₉த₅₇₀த₅₇₁த₅₇₂த₅₇₃த₅₇₄த₅₇₅த₅₇₆த₅₇₇த₅₇₈த₅₇₉த₅₈₀த₅₈₁த₅₈₂த₅₈₃த₅₈₄த₅₈₅த₅₈₆த₅₈₇த₅₈₈த₅₈₉த₅₉₀த₅₉₁த₅₉₂த₅₉₃த₅₉₄த₅₉₅த₅₉₆த₅₉₇த₅₉₈த₅₉₉த₆₀₀த₆₀₁த₆₀₂த₆₀₃த₆₀₄த₆₀₅த₆₀₆த₆₀₇த₆₀₈த₆₀₉த₆₁₀த₆₁₁த₆₁₂த₆₁₃த₆₁₄த₆₁₅த₆₁₆த₆₁₇த₆₁₈த₆₁₉த₆₂₀த₆₂₁த₆₂₂த₆₂₃த₆₂₄த₆₂₅த₆₂₆த₆₂₇த₆₂₈த₆₂₉த₆₃₀த₆₃₁த₆₃₂த₆₃₃த₆₃₄த₆₃₅த₆₃₆த₆₃₇த₆₃₈த₆₃₉த₆₄₀த₆₄₁த₆₄₂த₆₄₃த₆₄₄த₆₄₅த₆₄₆த₆₄₇த₆₄₈த₆₄₉த₆₅₀த₆₅₁த₆₅₂த₆₅₃த₆₅₄த₆₅₅த₆₅₆த₆₅₇த₆₅₈த₆₅₉த₆₆₀த₆₆₁த₆₆₂த₆₆₃த₆₆₄த₆₆₅த₆₆₆த₆₆₇த₆₆₈த₆₆₉த₆₇₀த₆₇₁த₆₇₂த₆₇₃த₆₇₄த₆₇₅த₆₇₆த₆₇₇த₆₇₈த₆₇₉த₆₈₀த₆₈₁த₆₈₂த₆₈₃த₆₈₄த₆₈₅த₆₈₆த₆₈₇த₆₈₈த₆₈₉த₆₉₀த₆₉₁த₆₉₂த₆₉₃த₆₉₄த₆₉₅த₆₉₆த₆₉₇த₆₉₈த₆₉₉த₇₀₀த₇₀₁த₇₀₂த₇₀₃த₇₀₄த₇₀₅த₇₀₆த₇₀₇த₇₀₈த₇₀₉த₇₁₀த₇₁₁த₇₁₂த₇₁₃த₇₁₄த₇₁₅த₇₁₆த₇₁₇த₇₁₈த₇₁₉த₇₂₀த₇₂₁த₇₂₂த₇₂₃த₇₂₄த₇₂₅த₇₂₆த₇₂₇த₇₂₈த₇₂₉த₇₃₀த₇₃₁த₇₃₂த₇₃₃த₇₃₄த₇₃₅த₇₃₆த₇₃₇த₇₃₈த₇₃₉த₇₄₀த₇₄₁த₇₄₂த₇₄₃த₇₄₄த₇₄₅த₇₄₆த₇₄₇த₇₄₈த₇₄₉த₇₅₀த₇₅₁த₇₅₂த₇₅₃த₇₅₄த₇₅₅த₇₅₆த₇₅₇த₇₅₈த₇₅₉த₇₆₀த₇₆₁த₇₆₂த₇₆₃த₇₆₄த₇₆₅த₇₆₆த₇₆₇த₇₆₈த₇₆₉த₇₇₀த₇₇₁த₇₇₂த₇₇₃த₇₇₄த₇₇₅த₇₇₆த₇₇₇த₇₇₈த₇₇₉த₇₈₀த₇₈₁த₇₈₂த₇₈₃த₇₈₄த₇₈₅த₇₈₆த₇₈₇த₇₈₈த₇₈₉த₇₉₀த₇₉₁த₇₉₂த₇₉₃த₇₉₄த₇₉₅த₇₉₆த₇₉₇த₇₉₈த₇₉₉த₈₀₀த₈₀₁த₈₀₂த₈₀₃த₈₀₄த₈₀₅த₈₀₆த₈₀₇த₈₀₈த₈₀₉த₈₁₀த₈₁₁த₈₁₂த₈₁₃த₈₁₄த₈₁₅த₈₁₆த₈₁₇த₈₁₈த₈₁₉த₈₂₀த₈₂₁த₈₂₂த₈₂₃த₈₂₄த₈₂₅த₈₂₆த₈₂₇த₈₂₈த₈₂₉த₈₃₀த₈₃₁த₈₃₂த₈₃₃த₈₃₄த₈₃₅த₈₃₆த₈₃₇த₈₃₈த₈₃₉த₈₄₀த₈₄₁த₈₄₂த₈₄₃த₈₄₄த₈₄₅த₈₄₆த₈₄₇த₈₄₈த₈₄₉த₈₅₀த₈₅₁த₈₅₂த₈₅₃த₈₅₄த₈₅₅த₈₅₆த₈₅₇த₈₅₈த₈₅₉த₈₆₀த₈₆₁த₈₆₂த₈₆₃த₈₆₄த₈₆₅த₈₆₆த₈₆₇த₈₆₈த₈₆₉த₈₇₀த₈₇₁த₈₇₂த₈₇₃த₈₇₄த₈₇₅த₈₇₆த₈₇₇த₈₇₈த₈₇₉த₈₈₀த₈₈₁த₈₈₂த₈₈₃த₈₈₄த₈₈₅த₈₈₆த₈₈₇த₈₈₈த₈₈₉த₈₉₀த₈₉₁த₈₉₂த₈₉₃த₈₉₄த₈₉₅த₈₉₆த₈₉₇த₈₉₈த₈₉₉த₉₀₀த₉₀₁த₉₀₂த₉₀₃த₉₀₄த₉₀₅த₉₀₆த₉₀₇த₉₀₈த₉₀₉த₉₁₀த₉₁₁த₉₁₂த₉₁₃த₉₁₄த₉₁₅த₉₁₆த₉₁₇த₉₁₈த₉₁₉த₉₂₀த₉₂₁த₉₂₂த₉₂₃த₉₂₄த₉₂₅த₉₂₆த₉₂₇த₉₂₈த₉₂₉த₉₃₀த₉₃₁த₉₃₂த₉₃₃த₉₃₄த₉₃₅த₉₃₆த₉₃₇த₉₃₈த₉₃₉த₉₄₀த₉₄₁த₉₄₂த₉₄₃த₉₄₄த₉₄₅த₉₄₆த₉₄₇த₉₄₈த₉₄₉த₉₅₀த₉₅₁த₉₅₂த₉₅₃த₉₅₄த₉₅₅த₉₅₆த₉₅₇த₉₅₈த₉₅₉த₉₆₀த₉₆₁த₉₆₂த₉₆₃த₉₆₄த₉₆₅த₉₆₆த₉₆₇த₉₆₈த₉₆₉த₉₇₀த₉₇₁த₉₇₂த₉₇₃த₉₇₄த₉₇₅த₉₇₆த₉₇₇த₉₇₈த₉₇₉த₉₈₀த₉₈₁த₉₈₂த₉₈₃த₉₈₄த₉₈₅த₉₈₆த₉₈₇த₉₈₈த₉₈₉த₉₉₀த₉₉₁த₉₉₂த₉₉₃த₉₉₄த₉₉₅த₉₉₆த₉₉₇த₉₉₈த₉₉₉த₁₀₀₀த₁₀₀₁த₁₀₀₂த₁₀₀₃த₁₀₀₄த₁₀₀₅த₁₀₀₆த₁₀₀₇த₁₀₀₈த₁₀₀₉த₁₀₁₀த₁₀₁₁த₁₀₁₂த₁₀₁₃த₁₀₁₄த₁₀₁₅த₁₀₁₆த₁₀₁₇த₁₀₁₈த₁₀₁₉த₁₀₂₀த₁₀₂₁த₁₀₂₂த₁₀₂₃த₁₀₂₄த₁₀₂₅த₁₀₂₆த₁₀₂₇த₁₀₂₈த₁₀₂₉த₁₀₃₀த₁₀₃₁த₁₀₃₂த₁₀₃₃த₁₀₃₄த₁₀₃₅த₁₀₃₆த₁₀₃₇த₁₀₃₈த₁₀₃₉த₁₀₄₀த₁₀₄₁த₁₀₄₂த₁₀₄₃த₁₀₄₄த₁₀₄₅த₁₀₄₆த₁₀₄₇த₁₀₄₈த₁₀₄₉த₁₀₅₀த₁₀₅₁த₁₀₅₂த₁₀₅₃த₁₀₅₄த₁₀₅₅த₁₀₅₆த₁₀₅₇த₁₀₅₈த₁₀₅₉த₁₀₆₀த₁₀₆₁த₁₀₆₂த₁₀₆₃த₁₀₆₄த₁₀₆₅த₁₀₆₆த₁₀₆₇த₁₀₆₈த₁₀₆₉த₁₀₇₀த₁₀₇₁த₁₀₇₂த₁₀₇₃த₁₀₇₄த₁₀₇₅த₁₀₇₆த₁₀₇₇த₁₀₇₈த₁₀₇₉த₁₀₈₀த₁₀₈₁த₁₀₈₂த₁₀₈₃த₁₀₈₄த₁₀₈₅த₁₀₈₆த₁₀₈₇த₁₀₈₈த₁₀₈₉த₁₀₉₀த₁₀₉₁த₁₀₉₂த₁₀₉₃த₁₀₉₄த₁₀₉₅த₁₀₉₆த₁₀₉₇த₁₀₉₈த₁₀₉₉த₁₁₀₀த₁₁₀₁த₁₁₀₂த₁₁₀₃த₁₁₀₄த₁₁₀₅த₁₁₀₆த₁₁₀₇த₁₁₀₈த₁₁₀₉த₁₁₁₀த₁₁₁₁த₁₁₁₂த₁₁₁₃த₁₁₁₄த₁₁₁₅த₁₁₁₆த₁₁₁₇த₁₁₁₈த₁₁₁₉த₁₁₂₀த₁₁₂₁த₁₁₂₂த₁₁₂₃த₁₁₂₄த₁₁₂₅த₁₁₂₆த₁₁₂₇த₁₁₂₈த₁₁₂₉த₁₁₃₀த₁₁₃₁த₁₁₃₂த₁₁₃₃த₁₁₃₄த₁₁₃₅த₁₁₃₆த₁₁₃₇த₁₁₃₈த₁₁₃₉த₁₁₄₀த₁₁₄₁த₁₁₄₂த₁₁₄₃த₁₁₄₄த₁₁₄₅த₁₁₄₆த₁₁₄₇த₁₁₄₈த₁₁₄₉த₁₁₅₀த₁₁₅₁த₁₁₅₂த₁₁₅₃த₁₁₅₄த₁₁₅₅த₁₁₅₆த₁₁₅₇த₁₁₅₈த₁₁₅₉த₁₁₆₀த₁₁₆₁த₁₁₆₂த₁₁₆₃த₁₁₆₄த₁₁₆₅த₁₁₆₆த₁₁₆₇த₁₁₆₈த₁₁₆₉த₁₁₇₀த₁₁₇₁த₁₁₇₂த₁₁₇₃த₁₁₇₄த₁₁₇₅த₁₁₇₆த₁₁₇₇த₁₁₇₈த₁₁₇₉த₁₁₈₀த₁₁₈₁த₁₁₈₂த₁₁₈₃த₁₁₈₄த₁₁₈₅த₁₁₈

செங்கல்களை வைத்தல்)

மூன்றாம் அநுவாகத்தில் அபானபிருத் என்னுஞ் செங்கல்களை வைக்கு முறை கூறப்பட்டது. இதில், ஆயிரங்கல் அடுக்குகளுள் இரண்டாவது அடுக்கில் 'அசுவினிகள்' என்னுஞ் செங்கல்களை வைக்கு முறை கூறப்படுகின்றது.

மறுதினம் காலையில், பிரவர்க்யம், உபசத், என்னுங் கருமங்களைச் செய்து விட்டு, இந்த இரண்டாவது செங்கல் அடுக்கைத் தொடங்கல் வேண்டும். அதன் பிறகு, அங்குள்ள வெள்ளைக் குதிரையைத் தொட்டுவிட்டு, 'வாஜா ஆசந்' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் முன் அடுக்கிய செங்கல் அடுக்கின் மேல் ஏறிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

முதல் வீதியோகம்.

முதலில் வைக்க வேண்டிய ஐந்தில்

முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ध्रुवक्षितिर्ध्रुवायोनिर्ध्रुवाऽसि ध्रुवां योनिमासीदसाध्या । उख्यस्य केतुं

प्रथमं पुरस्तादश्विनाऽध्वर्यू सादयतामि हत्वा ।

என்பது.

உரை.

வைக்கும் பூமியை உறுதிப்படுத்துவதும், கெடாத மண்ணாகிய காரணத்தை புடையதுமாகிய செங்கலை! நீ, வடிவிலும் உறுதிப்பாடுடையதாக இருக்கின்றாய். ஈண்டு, பழையகால மண்ணோட்டின் பொடியைச் சேர்த்துச் செய்திருத்தலால் உறுதிப்பாடுடையதெனக் கொள்க. எம்மால் வைக்கப்பெற்ற நீ, உறுதியுடைய மகாக்கீனியின் பூமியாகிய இடத்தில் வந்து உட்காருவாயாக. இந்த விடம் எப்படிப்பட்ட தெனின்? உகாவிலுள்ள திக்குக் குறியானதும், செங்கல் வைப்பதற்கு முன்னமே உள்ளதுமா மென்க. ஆதலின் செங்கலை! அத்தகைய உன்னை, இப்பூமியின் கிழக்கில் தேவர்களுக்குள் அத்துவாரியுக்களான அசுவினிகள் வைப்பார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளுள் முதலாவது வரிசையில் நான்காவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இரண்டாம் வீதியோகம்.

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

स्वेदक्षे दक्षपितेह सीददेवत्रा पृथिवी बृहती रराणा । स्वासस्था तनुवा

संविशस्व पितेवैधिसुनव आसु शेवाऽश्विनाऽध्वर्यू सादयतामि हत्वा ।

என்பது.

உரை

செங்கலே! நீ, வழக்கில் வல்லுநர்களான புத்திரர்களுடைய வீட்டில் தந்தை உட்காருவது போல், உனது இடத்தில் உட்காருவாயாக. தேவர்களுக்குள் தனது திருமேனியுடன் இனிகிருப்பாயாக. நீ எத்தன்மையனெனின்? மண்ணின் காரியமானதால் மண் வடிவமும், பெரியதும், அன்பின் நிக் களித்திருப்பதும், சுகந்தமுடையதும், இவ்விடத்தில் இருக்கின்றது மாகுவாய் என்க. புத்திரனால் பிதா வழிபடற் குரியவனாவது போன்று, எவ்வாற்றானும் வழிபடுதற்குரிய தன்மையை யடைவாயாக. இத்தகைய செங்கலே! உன்னை, தேவர்களுக்குள் அத்துவரியுக்களான அசுவினிகள் கீழ்ப் பக்கத்தில் வைப் பார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி முதல் வரிசையில் ஐந்தாவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாம் லீரியோகம்.

மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

कुलायिनी वसुमती वयोधारयिन्नो वर्धं बहुलं सुवीरम् । अपामति-
न्दुर्मतिं वाधमाना रायस्पोषे यज्ञपतिमा भजन्ती सुवर्धेहि यजमा-
नाय पोषमश्विनाऽध्वर्यू सादयतामि हत्वा ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே! நீ, வசிக்கு மிடத்தை யுடையவனும், தனத்தைக் கொடுக் கின்றவனுமாவாய். ஆதலின், நீண்ட ஆயுளை எமக்குத் தேடுவோனா யிருந்து, எமக்கு, மிகுந்த தனத்தையும், அழகிய புத்திரனையுந் தேடுவாயாக. மற்றும், பாவஞ் செய்யும் மதியை முழுதும் கெடுப்போனாய், எசமானனை, தனது புஷ்டியில் வைத்திருப்பதுடன் சுவர்க்கத்தில் எசமானன் பொருட்டு புஷ்டி யைத் தேடுவாயாக. செங்கலே! உன்னை, தேவர்களுக்குள் அத்வரியுக்களான அசுவினிகள் கீழ்த் திசையில் வைப்பார்களாக என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி முதல் வரிசையில் ஆறாவது பாதிச் செங் கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(செங்கல்களை வைத்தல்)

நான்காம் விநியோகம்.

நான்காவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

अमेः पुरीषमसि देवयानीतान्त्वा विश्वे अभिगृणन्तु देवाः । स्तोमपृष्ठा
घृतवतीह सीदप्रजावदस्मे द्रविणाऽऽयजस्वाऽश्विनाऽध्वर्यू सादयतामि
हत्वा ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! தேவர்களை யடைவிக்கும் நீ, அக்கினியின் செங்கலடுக்காக இருக்கின்றாய். அதற்கைய உன்னை, தேவர்களனைவரும் போற்றுவார்களாக, எல்லாத் துதிகளுடன் கூடிய பிருஷ்டத் தோத்திரத்தை யுடையதும், ஓமஞ் செய்யப் பெறும் ஸெய்ய யுடையதுமாக இவ்விடத்தில் இருப்பாயாக. மற் றும், மகன், பேரன் முதலான மக்களுடன் கூடிய தனத்தை, எல்லா வகையா லும் எமக்குக் கொடுப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஏழாவதாகிய பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஐந்தாம் விநியோகம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

दिवो मूर्धाऽसि पृथिव्यानाभिर्विष्टम्भनी दिशामधिपत्नी भुवनानाम् ।
ऊर्मिर्द्रप्सो अपामसि विश्वकर्मात ऋषिरश्विनाऽध्वर्यू सादयतामि
हत्वा ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, வானுலகத்தின் தலையென்னும் இரவியாக இருக்கின்றாய். மண்ணுலகின் நாடியாகிய மாமேருவாக இருக்கின்றாய். மற்றும், கீழ்க்கு முத லிய திசைகளை நிலை நாட்டுகின்றதாம், புவினங்களைப் பரிபாலிப்பதாம், தண்ணீ ரின் அலை தாவிக்கொழிற் றிருக்கின்றாய். பிசாசுபந்திய உன்னைக் கண்டு பிடித் தவராவர். தேவர்களுக்குள் அத்துவரியுக்களான அக்ஷினிகள் இங்கு, கீழ்த் திசையில் உன்னை வைப்பார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் எட்டாவதாகிய 'சோட்சி' என் னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆறாம் விரியோகம்.

முன் வைத்த செங்கல்களுக்குப் பக்கத்தில் வைக்க வேண்டிய ஐந்தில்
முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सजूर्कतुभिः सजूर्विधामिः सजूर्वसुभिः ।

(सजूर्वैर्वयोनाधैरशये त्वा वैश्वानरायाऽश्विनाऽध्वर्यू सादयतामि हवा)

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, வசந்த (ரிது) காலங்கள், பிரமன் முதலியோர்கள், வசங்கள் போன்ற அன்புடையவனாக இருக்கின்றாய். மிகுந்த அன்புடையவர்களும், நீண்ட ஆயுளைக் கொடுக்கின்றவர்களுமான அந்தகைய தேவர்களுடன் ஒத்த அன்புடைய உன்னை, வைசுவானர அக்கினியின் பொருட்டு அதாவது; எல்லா உயிர்கட்கும் இதஞ் செய்யும் அக்கினியின் பொருட்டு இங்கு வைக்கின்றேன். என்னால் வைக்கப்பெற்ற உன்னை, அசுவினிகள் நிலைப்படுத்துவார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் மேற்படி இரண்டாவது வரிசையில் எழாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஏழாம் விரியோகம்

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सजूर्कतुभिः सजूर्विधामिः सजूरुद्रैः ।

(सजूर्वैर्वयोनाधैरशये त्वा वैश्वानरायाऽश्विनाऽध्वर्यू सादयतामि हवा)

என்பது.

உரை.

இதில் உருத்திரர்களுடன் என்பது மாத்திரம் விசேடம் ஏனையவைகள் முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இரண்டாவது ஆன்ம வரிசையில் எட்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

செங்கல்களை வைத்தல்)

எட்டாம் விகியோகம்.

முன்னுலவது கல்கை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सजूर्कतुभिः सजूर्विधाभिः सजूरदित्यैः ।

(सजूर्देवैर्वयोनाधैरमये त्वा वैश्वानरायाऽद्विनाऽध्वर्यू सादयतामि हत्वा)

என்பது.

உரை.

இதில் ஆதித்தர்களுடன் என்பது மாத்திரம் விசேடம் ; ஏனையவைகள் முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி இரண்டாம் வரிசையில் ஒன்பதாவது பாசிக் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாம் விகியோகம்.

நான்காவது கல்கை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सजूर्कतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्विश्वैर्देवैः ।

(सजूर्देवैर्वयोनाधैरमये त्वा वैश्वानरायाऽद्विनाऽध्वर्यू सादयतामि हत्वा)

என்பது.

உரை

இதில் விசுவ தேவர்களுடன் என்பது மாத்திரம் விசேடம் ; ஏனையவைகள் முன் போன்றவைகள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி இரண்டாம் வரிசையில் பத்தாவது பாசிக் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பத்தாம் விகியோகம்.

ஐந்தாவது கல்கை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सजूर्कतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्देवैः ।

(सजूर्देवैर्वयोनाधैरमये त्वा वैश्वानरायाऽद्विनाऽध्वर्यू सादयतामि हत्वा)

என்பது.

உரை

இதில், தேவர்களுடன் என்பது மாத்திரம் விசேடம்; ஏனையவைகள் முன் போன்றவைகள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி இரண்டாம் வரிசையில் பதினொருவது சோடசுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—+—

பதினொராம் விகியோகம்.

பிராணபிசுக் என்னும் ஐந்தில்
முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्राणं मे पाहि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, எனது பிராணனைப் பாதுக்காப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி முன்றாவது வரிசையில் நான்காவது 'சோடசு' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—+—

பன்னிரண்டாம் விகியோகம்.

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अपानं मे पाहि ।

என்பது.

உ.

உரை

(सज्द्वैर्वयोनाधैरस्ये त्वा'य'பாதுகாப்பாயாக என்பது.

: "யக் கருத்து.

உரை. இவ் ஐந்தாவது சோடசுக் கல்லை

பல் உருத்திரர்களுடன் என்பது மா

போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்^{யோகம்.}த்தல்

இம் மந்திரத்தால், இரண்டாவது ஆன்ம
கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

என்பது.

—+—

யே
ய வை
'மே பாहि'!

செங்கல்களை வைத்தல்)

உரை.

செங்கலே ! நீ, எனது வியானனைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஆறாவது சோடசிக் கல்லை வைத்தல் வேண்டும் மென்பதாம்.

பதிநான்காம் விரியோகம்.
நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

चक्षुर्गं कव्यं विभाहि ।

என்பது.

உரை

செங்கலே ! நீ, எனது கண்ணை மிக நன்றாய்ப் பார்க்கும்படி விளக்குவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஏழாவது சோடசிக் கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினேந்தாம் விரியோகம்.
ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ओत्रं मे श्लोक्य ।

என்பது.

உரை

செங்கலே ! நீ, எனது செவி, பல்வகைச் சூத்தங்களைக் கேட்கும்படி செய்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் எட்டாவது சோடசிக் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினாறாம் விரியோகம்

அபஸ்யங்கள், அல்லது, விருஷ்டியங்கள் என்னும் ஐந்தில்
முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अपस्विन्व ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே! நீ, தண்ணீரைக் களிப்படைவிப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஒரு சோடசுக் கல்லை எடுத்துக் கொண்டு, செங்கலடுக்கை வலமாக வந்து அக்கல்லை, அன்ம வரிசையால் நான்காவது வரிசையில் பத்தாவது செங்கலாக வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பதினேட்டாம் விரியோகம்.
இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்:

ओषधीजिन्व !

என்பது.

உரை.

செங்கலே! நீ, கொடி செடிகளைக் களிப்புறும்படி செய்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஒரு சிறகுக் கல்லை எடுத்துக் கொண்டு, செங்கல் அடுக்கை வலமாக வந்து அக்கல்லை, தென்பக்கச் சேகின் முதல் வரிசையில் நான்காவது கல்லாக வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினேட்டாம் விரியோகம்
மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்:

द्विपात्पाद्वि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே! நீ, மணிக் தேகத்தைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஒரு சோடசுக் கல்லை எடுத்துக் கொண்டு முன்போல் வலம் வந்து அக்கல்லை, வாலின் முதலாவது வரிசையில் ஐந்தாவது கல்லாக வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பத்தொன்பதாம் விரியோகம்
நான்காவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம்:

चतुष्पाद्वि ।

என்பது.

வயசிகள் என்னுஞ் செங்கல்களை வைத்தல்)

உரை.

செங்கலே ! நீ, விலங்கின் உடம்புகளைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், ஒரு சிறகுக் கல்லை எடுத்துக் கொண்டு முன்போல் வலம் வந்து அக் கல்லை வடபக்கத்துச் சிறகின் எட்டாவது வரிசையில் நான்காவது செங்கலாக வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபதாம் வீநியோகம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

दिवो वृष्टिमेरय ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே ! நீ, வானிலிருந்து நாற்புறமும் மழையைப் பெய்விப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஒரு சோடசிக் கல்லை எடுத்துக் கொண்டு முன்போல் வலம் வந்து, அக் கல்லை, ஆன்ம வரிசைகளுள் நான்காவது வரிசையில் நான்காவது சோடசிக் செங்கலாக வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

. நான்காவது அநுவாகம் முடிந்தது.

ஐந்தாவது அநுவாகம்

லிடயச் சுருக்கம்.

त्रियविस्तु (त्र्यविर्वयो) वयस्याख्या दद्यादेकोनविंशतिः ॥

‘வயஸ்யம்’ என்னும் பத்தொன்பது கல்லுகளை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

நான்காங் காண்டம் முன்றும் பிரபாடகம்

ஐந்தாம் அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதித மேல் இருபத்தாறு பதங்களைக் கொண்டது.

‘வயசிகள்’ என்னுஞ் செங்கல்களை வைத்தற்குரிய மந்திரங்கள்.

त्र्यविर्वयस्त्रिदुष्टान्देदित्यवाहयो विरादुच्छन्दः पञ्चाविर्वयो

गायत्री छन्दस्त्रिवत्सो वयं उणिहा छन्दस्तुर्यवाहयोऽनुदुष्टान्दे

प॒ष्ठ॒वा॒द्वयो॑ वृ॒हती॑ छ॒न्द उ॒क्षाव॑यं॒स्ततो॑ वृ॒हती॑ छ॒न्द ऋ॒षभो॑ व॒यः
क॒कु॒च्छ॒न्दो॑ धे॒नुर्व॑यो जग॑ती छ॒न्दोऽन॒हान् व॒यः प॒त्तिश्छ॒न्दो॑
व॒स्तो व॑यो॒ वि॒वल॒ञ्छ॒न्दो॑ वृ॒ष्णिर्व॑यो॒ वि॒शाल॒ञ्छ॒न्दः पुरु॑षो व॒यस्त॒-
न्द्र॒ञ्छ॒न्दो॑ व्या॒घ्रो व॑योऽना॒धृष्ट॒ञ्छ॒न्दस्मि॒हो व॑यश्छ॒दिश्छ॒न्दो॑
वि॒ष्ट॒म्भो व॑योऽधि॑पतिश्छ॒न्दः क्ष॒त्रं व॑यो॒मय॑न्द॒ञ्छ॒न्दो॑ वि॒श्वक॑र्मा
व॒यः पर॑मेष्ठी छ॒न्दो॑ मूर्धा॒ वयः॑ प्र॒जाप॑तिश्छ॒न्दः ॥ १ ॥

நான்காம் அநுவாகத்தில் அசுவினிச் செங்கல்கள் வைக்கு முறை கூறப் பட்டது. இதில், வயசுகள் என்னும் செங்கல்கள் வைக்கு முறை கூறப்படுகின்றது.

ஈண்டுச் சூத்திரங்களைத் தழுவி, 'वायोर्यान्यसि, देवानां वायोयान्यसि' என்பது முதலிய மேல் வரும் நான்காம் பிரபாடக மந்திரங்களால் ஆன்ம வரிசைகளுள், ஐந்தாவது வரிசையில், ஐந்தாவது ஆறாவது பாதிச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, 'சுக்த, சுகித' என்பது முதலிய ஷே மந்திரங்களால், யே-
ஜந்தாவது வரிசையில் ஏழாவது, எட்டாவது பாதிச் செங்கல்களையும்,
'तया देवतयाऽक्षिरस्वद्भुवे सीदतम्' என்னும் மந்திரத்தையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதி
ஒரே முறையில் வைத்தல் வேண்டும். வைத்த பிறகு, இவ்விரண்டு பாதிச்
செங்கல்களையும் மந்திரமின்றி வேலம் பாசியால் முடிவிடல் வேண்டும்.

முதல் வீதியோகம்.

மந்திரம் :

अविवर्धयः त्रिष्टुष्टुदः ।

என்பது.

2.60].

செங்குலே! நீ; ஒன்றரை வருடம் கொண்ட வயதாகவும், நாற்பத்து நான்கு எழுத்துக்களாலாய் திரிஷ்டுப்ச் சந்தமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மக்திரத்தால் ஆன்ம வரிசைகளுள் முதல் வரிசையில் முதலாவது
சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

இரண்டாம் விநியோகம்.

மந்திரம் :

दित्यवाङ्मयो विराद् छन्दः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, இரண்டு வருடங் கொண்ட வயதாகவும், 'விராட்' என்னுஞ் சந்தமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஷே இரண்டாவது வரிசையில் முதலாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

முன்றும் விநியோகம்.

மந்திரம் :

पञ्चाविर्वयो गायत्री छन्दः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, இரண்டரை வருடங்கொண்ட வயதாகவும், காயத்திரிச் சந்தமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி இரண்டாவது வரிசையில் இரண்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

நான்காம் விநியோகம்.

மந்திரம் :

त्रिवत्सो षय उणिहा छन्दः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, முன்று வருடங் கொண்ட வயதாகவும், உஷ்ணிக் என்னுஞ் சந்தமாகவு மிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தினால். மேற்படி இரண்டாவது வரிசையில் மூன்றாவது சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஐந்தாம் வீநியோகம்.

மந்திரம் :

तुर्यवाङ्मयोऽनुष्टुप्छन्दः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, முன்றரை வருடங்கொண்ட வயதாகவும், அநுஷ்டுப்ச் சந்தமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரந்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆறாம் வீநியோகம்.

மந்திரம் :

पष्ठवाङ्मयो बृहती छन्दः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, நான்கு வருடங் கொண்ட வயதாகவும், பிருகதி என்னுஞ் சந்தமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஐந்தாவது வரிசையில் முதலாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாம் வீநியோகம்

மந்திரம் :

उक्षावयस्सतो बृहती छन्दः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, நான்கரை வருடங்கொண்ட வயதாகவும், பிருகதிச் சந்தமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

எட்டாம் விரியோகம்.

மந்திரம் :

ऋषभो वयः ककुच्छन्दः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, இடபத்தின் வயதாகவும், 'ககுத்' என்னுஞ் சந்தமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஐந்தாவது வரிசையில் முன்னுளது சோடசிக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாம் விரியோகம்.

மந்திரம் :

धेनुर्वयो जगती छन्दः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, தேனுவின் வயதாகவும், 'சகதி' என்னுஞ் சந்தமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது,

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையின் நான்காவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பத்தாம் விரியோகம்.

மந்திரம் :

अनङ्गान्वयः पङ्क्तिश्छन्दः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, அனாமாட்டின் வயதாகவும், 'பங்க்தி' என்னுஞ் சந்தமாகவு மிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஆறாவது வரிசையில் முதலாவது சோடசிக் என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினோராம் விநியோகம்.

மந்திரம் :

वस्तो वयो विवलं छन्दः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, 'வஸ்து' என்னும் வயதின் வயதாகவும், 'விவலம்' என்னும், சந்தவிரிசேடமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

விவலம் = சதபதப் பிராமணத்திலுள்ள ஒரு வடமொழிச் சந்த விசேடம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால், மேற்படி இரண்டாவது வரிசையில் பன்னிரண்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—o—

பன்னிரண்டாம் விநியோகம்.

மந்திரம் :

वृण्व्यो विशालं छन्दः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, 'விருஷ்வரி' என்னும் பொலிகாளையின் வயதாகவும், 'விசாலம்' என்னும் வடமொழிச் சந்த விசேடமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஐந்தாவது வரிசையில் பன்னிரண்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—1—

பதின்மூன்றாம் விநியோகம்.

மந்திரம் :

व्याघ्रो वयोऽनाधृष्टं छन्दः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, புஷ்யின் வயதாகவும், 'அநாத்ருஷ்டம்' என்னும் வடமொழிச் சந்த விசேடமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், தென்புறத்துச் சிறகின் முதல் வரிசையில் ஐந்தாவது சிறகுக் கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

பதினான்காம் வீநியோகம்.

மந்திரம் :

सिंहो वयश्छदिच्छन्दः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, சிம்மத்தின் வயதாகவும், 'சதி' என்னும் வடமொழிச் சந்த விசேடமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் வடபுறத்துச் சிறகின் கடைசி வரிசையில் ஐந்தாவது சிறகுக் கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இவ்விரண்டு வீநியோகங்களும் பாட முறையில் பின்னுள்ளன.

பதினெந்தாம் வீநியோகம்.

மந்திரம் :

पुरुषो वयम्हं छन्दः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, புருடனுடைய வயதாகவும், 'தந்திரம்' என்னும் வட மொழிச் சந்த விசேடமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளின் நான்காவது வரிசையில் ஐந்தாவது 'சோடசி' என்னுஞ் செங்கலை வைக்கல் வேண்டுமென்பதாம்.

இது பாடமுறையில் முன்னுள்ளது.

பதினொன்றாம் வீநியோகம் (17-18-19)

மந்திரம் :

विष्टं भोवयोऽधिपतिश्छन्दः. शत्रं वयोयन्छन्दः, विश्वकर्मा वयः
परमेष्ठी छन्दः, मूर्धावयः प्रजापतिश्छन्दः ॥

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, பிரசாபதியின், ஆயுளாகவும், படைப்புக் காலமாகவும், அந்தணர், அரசர்களின் பாதுகாப்புக் காலமாகவும், சுவர்க்கத்தின் விளக்க காலமாகவும், பிரசாபதி என்னுஞ் சந்த விசேடமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் நான்காலும், ஆன்ம வரிசையின் நான்காம் வரிசையில், ஒன்பதாவது பாதிச் செங்கலையும், எட்டாவது, ஏழாவது, ஆறாவது சோடசிச் செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இரண்டாவது அடுக்கின் பரிசேடம்.

இனி, சூத்திரங்களைத் தழுவி 'ஸாமே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசையின் நான்காவது வரிசையில் முன்றாவது சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்,

பிறகு, எஞ்சின, 156, செங்கல்களையும், 'லோகம் பிருணா' என்பது முதலாய இரண்டு மந்திரங்களாலேயே வைத்து விடல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, இவ்வடுக்கின் மேல், பொன்னை வைத்து 'சித்திம்' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் போற்றுதல் முதற் கொண்டு, 'யோ அஸு' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் ஓமங்கள் செய்யும்வரை முதனான்றிற் செய்தது போலவே செய்து முடித்துவிட்டு, 'அஃம்' என்பது முதலிய திருஷ்டுப்ச் சந்த மந்திரத்தால் இச் செங்கல் அடுக்கைப் போற்றல் வேண்டும்.

உச்சிப்போதில் பசுவின் நான்கு முலைப்பாலை விரதமாய்க் கொள்ளல் வேண்டும்.

மாலையில், பிரவர்க்கியம், உபசத் என்பவைகளைச் செய்தல் வேண்டும். வெள்ளைக் குதிரையைப் பிடித்துக் கொண்டு வலம் வந்து விட்டு, மாலையில் பசுவின் நான்கு முலைப்பாலை விரதமாய்க் கொள்ளல் வேண்டும்.

இன்றிரவு கண்ணிப்பிப்பு இல்லை, அசுவனின் 'அஃ ரு' என்பது முதலிய மந்திரத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

இரண்டாம் நாள் செய்யுங் கிரியை முற்றும்.

பரிசேடம் முடிந்தது.

ஆறாவது அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

तृतीयस्यां चिताविन्द्रा स्वमातृणाकां स्पृशेत् ।

विश्वेत्युपदधायेनां राज्ञी दिश्यास्तु पञ्चभिः ॥ १ ॥

आयुर्दश माणभृतो मन्त्रास्सप्तदशोरिताः ।

செங்கல்களை வைத்தல்)

மூன்றாவது அடுக்கில் இயற்கையாகவே துளைகள் உள்ள சுக்கான்கல்லைத் தொடுத்தல், அதை வைத்தல், (திச்சியங்கள் என்னும்) ஐந்து கல்களை வைத்தல் (பிராணாபிருத் என்னும்) பத்துக் கல்களை வைத்தல் என்பது.

நான்காங் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம்

ஆறாம் அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்கு மேல் மூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

மூன்றாவது அடுக்கில், இயற்கைச் சுக்கான் கல் முதலிய செங்கல்களை அடுக்குவதற்குரிய மந்திரங்கள்.

इन्द्रा॑मी॒ अव्य॑थ॒माना॒मिष्ट॑कान्द॒ः ह॒तं यु॒वम् । पृ॒ष्ठेन॒ धावा॑-
पृ॒थिवी॒ अ॒न्तरि॑क्ष॒ञ्च वि॒वा॑ध॒ताम् । वि॒श्वक॑र्मा॒त्वा सा॒दय॑त्व॒न्तरि॑क्ष॒स्य
पृ॒ष्ठे व्य॑च॒स्वती॑ प्र॒थ॑स्व॒ती भा॑स्व॒ती॒ सूरि॑म॒ती मा॒याद्यां॑ ना॒स्वा
पृ॒थिवी॒मोर्पि॑न्तरि॒क्षम॑न्तरि॒क्षं य॑च्छा॒न्तरि॑क्ष॒न्द्ः हा॒न्तरि॑क्षं॒ मा हि॒॑ सी
वि॒श्वस्मै॑ प्रा॒णाया॑पा॒नाय॑ व्या॒नाया॑दा॒नाय॑ प्रति॒ष्ठाय॑ च॒रित्रा॑य वा॒यु-
स्त्वाऽभि॑पा॒तु म॒ह्यास्व॒स्त्या छ॑दि॒पां ॥ १ ॥ श॒न्तमे॑न॒ तया॑ दे॒वत॑या-
ऽङ्गिर॑स्व॒ध्रुवा॑सी॒द । रा॒श्यसि॑ प्रा॒चीदि॒ग्विरा॑ड॒सि दक्षि॑णादि॒वस॒म्रा-
ड॒सि प्र॒तीची॑दि॒वस्व॒राड॒स्युदा॑ची॒ दिग॑धि॒पत्न्य॑सि बृ॒हती॑ दि॒गायु॑मे
पा॒हि प्रा॒णं मे॑ पा॒ह्यपा॒नं मे॑ पा॒हि व्या॒नं मे॑ पा॒हि चक्षु॑मे॒ पाहि॒ श्रोत्रं॑
मे॒ पाहि॒ मनो॑ मे॒ जिन्व॑वाच॒ मे पि॒न्वाऽऽत्मा॑न॒ मे पा॒हि ज्योति॑मे
यच्छ ॥ २ ॥

ஐந்தாம் அநுவாகத்தில், 'வயசிகள்' என்னும் செங்கல்களை வைத்தல் கூறப்பட்டது. இதில், இயற்கைச் சுக்கான் கல் முதலியவைகள் கூறப்படுகின் றன.

எண்டுச் சூத்திரத்தைத் தழுவி, மதுராட் கடையில் பிரவர்க்யம், உபசுத், என்பவைகளைச் செய்துவிட்டு, மூன்றாவது சிதிரை (அடுக்கை) அடுக்கத்

தொடங்கல் வேண்டும்; தொடங்கி, முதலில், வெள்ளைக் குதிரையைத் தொட்டு விட்டு, 'வாஜா ஆசந்' என்பது முதலிய மந்திரத்தை ஒதிக்கொண்டு இரண்டாவது செங்கல் அடுக்கின்மேல் ஏறி நின்று கொள்ளல் வேண்டும்.

முதல் விநியோகம்.
சக்கான் கல்லைப் போற்றல்

மந்திரம் :

इन्द्राग्नी अव्यथमानामिष्टकान् द॒द॒तं युवम् । पृ॒ष्ठेन चावापृथिवी
अन्तरिक्षञ्च विवाधताम् ।

என்பது.

உரை.

இந்திராக்கனிகளே ! நீவிநிருவரும், கேடில்லாத இயற்கைச் சக்கான் கல்லுகளென்னும் செங்கல்களை உறுதிப்படுத்துவீர்களாக. இந்த இயற்கைச் சக்கான் கல், தனது மேல்ப் பக்கத்தால் முன்னுலகங்களையும் வியாபித்துக் கொள்ளும் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன்னர், எந்நகின் தோலில் கட்டி எடுத்துக்கொண்டு வந்துள்ள இயற்கைத் துவாரமுள்ள சக்கான் கல்லுகள் இரண்டனுள் ஒன்றைப் போற்றுவதல் வேண்டுமென்பதாம்.

பிறகு, மந்திரமின்றியே, அச் சக்கான் கல்லை வெள்ளைக் குதிரை முகந்து பார்க்கும்படி செய்வித்தலும் வேண்டுமென்பதை யுணர்க.

இரண்டாம் விநியோகம்.
சக்கான் கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

विश्वकर्मात्वा सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं भास्वतीं
सुरिमती मायाद्यं भास्याऽऽपृथिवीमोर्वन्तरिक्षमन्तरिक्षं यच्छान्त-
रिक्षं द॒द॒हान्तरिक्षं मा हि॒॒सीविश्वस्मै प्राणायापानाय व्यानायो-
दानाय प्रतिष्ठायै चरित्राय वायुस्त्वाऽभिपातु महास्वस्त्या छर्दिषा
शान्तमेन॑ तथा देवतयाऽङ्गिरस्व ध्रुवासीद् ।

என்பது.

உரை

இயற்கைச் சக்கான் கல்லை ! உருவமுடையதும், விரிவை யுடையதும், விளக்க முடையதும், கற்ற வேள்விச் செயலாளர்களை யுடையதுமாகிய

செங்கல்களை வைத்தல்)

உன்னை, பிரசாபதி, வானின் மேல் எவப்பானாக. இத்தகைய நீ, விந்து
லதை, எல்லா வகையாலும் விளக்குகின்றாய். அவ்வாறே, பரந்த வானையும்,
மண்ணையும் விளக்குகின்றாய். அத்தகைய நீ, வானை, கந்தருவ, சரகன முத
லியவைகளைத் தாக்கும் வகையால் நடம்ப்பாயாக மற்றும், பிறரால் தன்
புறந்தபடி நிலைப்படுத்துவாயாக. நீயும் துன்புறுத்தாதே. உலகில் பிராணன்
அபான முதலிய வாயு விருத்திகளின் பொருட்டும், தனது வீட்டில் நீய்த்
திருத்தம் பொருட்டும், தான் வசதியில் திருத்தம் பொருட்டும் வாயு உலகில்
நாற்புறமும் பாதுகாப்பாற்றுக. எவ்வாறு பாதுகாப்பாயெனின்? யோக
கேசமங்க ளென்னுஞ் சம்பத்தையுடைய ககந்தரும் ஒளியால் என்க. உன்னை
அபிமானிக்கின்ற தேவையின் அநந்திரசத்தால் அநந்திரச விபின் மகா
கின் சயனத்தில் நிலைத்திருக்கவேண்டிய நிலை நிலைத்திருப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன், 'புவ:' என்னும் வியாகிருதியையுஞ் சேர்த்து
ஒதிக்கொண்டு, வித்தை யில்லாத மற்றொருவனுடன் கூட, செங்கல் அடுக்கின்
நடுவில் குந்திப்பிடுத்து கொண்டு அந்தச் சுக்கான் கல்லை, அடுக்கின் நடுவில்
வைத்தல் வேண்டும்.

என்று, வித்தை யில்லாதவனையும், இம் மந்திரத்தை ஒதுப்படி செய்தல்
வேண்டும் என்பதைப் பு முணர்க.

பிறகு, வேட்போன், 'சிதி சூரீ' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், அந்
தச் சுக்கான் கல்லின் மீது ஒமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

எசமானன், 'விவாகர்மண இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேட்போன் உலக முக்கால் முச்சுடில் வேண்டும். வித்தையிலா
தவன், எசமானன் திருந்து கொக்களை வாக்கி, வேட்போனுக்குக்
கொடுத்து விடல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன், இயற்கைத் துவாரமுடையச் சுக்கான்கல்லின் சாமப்
பாடலைப் பாடுவாயாக, என்று, பிரஸ்தோதாவை ஏவல் வேண்டும்.

பிரஸ்தோதா, 'யு: யு:' என்பது முதலிய சாமப்பாடலைப் பாடல் வேண்
டும்.

வேட்போன், 'யோதிரசி' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்தால், ஒரு
பொன் துண்டை, இசைந்த இடத்தில் வைத்தல் வேண்டும்.

இனி 'அபிவீ:' என்பது முதலிய நான்காம் பிரபாடக மந்திரத்தால்,
வாலின் ஐந்தாவது வரிசையில், 'மண்டலம்' எனப்படும் முதலாவது பாதச்
செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

(ஈண்டு, எசமானன் முப்பத்துமூன்று வயதுக்கு மேற்பட்ட வயதுடைய வனாக இருக்கின், 'விரட், ஸசமாத், ரட்' என்னும், இரண்டாம் பிரபாடக மந்திரங்களால், மேற்படி ஐந்தாவது வரிசையில் இரண்டாவது பாதச் செங்கலை யும், ஆறாவது வரிசையில், முதலாவது, இரண்டாவது சோடசிக் கல்லுகளையும் வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'விஷுவா' என்பது முதலிய நான்காம் பிரபாடக மந்திரத்தால் முன்னர் எழுதுத் தேவாலில் கட்டி எடுத்துக்கொண்டு வந்துள்ள எஞ்சிய பாதச் செங்கல்களிரண்டனுள் 'விசுவச்யோதி' என்னும் ஒரு பாதச் செங்கலை, மேற்படி ஏழாவது வரிசையில் முதலாவதாக வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, 'அந்தரிக்ஷய ந்யசி, தேவானாமந்தரிக்ஷயந்யசி' என்னும் நான்காம் பிரபாடக மந்திரங்களால், ஏழாவது வரிசையில், சம்பாதி, என்னும் பாதச் செங்கல்களிரண்டையும், இரண்டாவதாகவும், மூன்றாவதாகவும் வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'நமத, நமஸ்யத, ட்யத, க்ஷத' என்னும் நான்காம் பிரபாடக மந்திரங்களால், ஏழாவது வரிசையில், 'ருதவ்யம்' என்னும் பாதச் செங்கல்களை நான்காவதாகவும் ஐந்தாவதாகவும், எட்டாவது வரிசையில் முதலாவதாகவும், இரண்டாவதாகவும் இரண்டு சோடசிக் செங்கல்களையும், மந்திரத்திற்கு ஒவ்வொன்றாக, ஒவ்வொரு முறையில் இரண்டிரண்டாக வைத்தல் வேண்டும்.

இந்நான்கு செங்கல்களையும், மந்திரமின்றி வேலம் பாசியால் முடிவிடல் வேண்டும்.

மூன்றாம் விநியோகம்.

திசைக் கல்லுகள் ஐந்தில் முதலாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

ராயசி வாசிதிஃ ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, விளக்கமுடையதாந் தன்மையால் கிழக்குத் திக்காக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பதினாறாவது வரிசையில், (தலையில்) முதலாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

நான்காம் விரியோகம்,
இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

विराडसि दधिणादिक् ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, பல்வகையாக விளங்குவதுடன் தென் திசையாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், தென் பக்கத்துச் சிறகின் முதல் வரிசையில் மூன்றாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாம் விரியோகம்.

மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

समाडसि प्रतीचीदिक् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, மிக நன்றாய் ஒளிர்வதாய், மேற்குத் திக்காக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாலின் முதலாவது வரிசையில் ஏழாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஆறாம் விரியோகம்.

நான்காவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

स्वरास्युदीचीदिक् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, இயற்கையாய் விளங்குகின்றதாய் வடக்குத் திக்காக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வட பக்கச் சிறகின் கடைசி வரிசையில் மூன்றாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஏழாம் வீநியோகம்
ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अधिपत्यसि बृहतीदिक् ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, மிகுதியாய்ப் பிபாளிப்பதாநிருப்பதுடன் மேல் திக்காகவு
மிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஒன்பதாவது ஆன்ம வரிசையில் முன்றாவது சோடசி
என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

எட்டாம் வீநியோகம்.

பிராண பிருத் என்னும் பத்தினுள் முதலாவது கல்லை வைத்தல்,

மந்திரம் :

आयुर्मे पाहि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, எனது ஆயுளைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதினேராவது ஆன்ம வரிசையில் முதலாவது சோட
சிக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாம் வீநியோகம்.

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

माणं मे पाहि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, எனது பிராணனைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதினேராவது வரிசையில் இரண்டாவது சோடசிச்
செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

பத்தாம் விரியோகம்.
முன்னுவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अपानं मे पाहि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, எனது அபானனைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பன்னிரண்டாவது வரிசையில் முகலாவது பாதச்
செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—+—

பதினோராம் விரியோகம்.
நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

व्यानं मे पाहि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, எனது வியானனைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது பாதச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

—+—

பன்னிரண்டாம் விரியோகம்.
ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

चंद्रमै पाहि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, எனது கண்ணைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முன்னுவது பாதச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

—+—

பதின்மூன்றாம் விரியோகம்.

ஆறுவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ओ३ं मे पाहि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, எனது செவியைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—+—

பதினான்காம் விரியோகம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

मनो मे जिन्व ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, என்னுடைய மனதைக் களிப்படைவிப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதின்மூன்றாவது வரிசையில் முதலாவது சோடசிக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—+—

பதினேந்தாம் விரியோகம்.

எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वाचं मे पिन्व ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, எனது வாக்கை விரிப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது சோடசிக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—+—

செங்கல்களை வைத்தல்)

பதினொரும் விரியோகம்
ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

आत्मानं मे पाहि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, எனது ஆன்மாவைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதினொள்காவது வரிசையில் முதலாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினேழாம் விரியோகம்.

பத்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

उयोतिर्मे यच्छ ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, எனக்குச் சோதியைக் கொடுப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஆறாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

ஏழாவது அநுவாகம்

வீடியச் சுருக்கம்.

मा दक्षिणस्यां बृहतीः पृथिव्यादथोत्तरे ।

अग्निरियादिकास्सर्वा द्वादश द्वादशोदिताः ॥ १ ॥

सूयां मन्थी वासुसिन्ध्याः पुरः पञ्चाश सप्तभिः ।

सप्तमे त्वनुवाकेऽस्मिन्मन्त्राः पञ्चाशदीरिताः ॥ २ ॥

பன்னிரண்டு மந்திரங்களால் பன்னிரண்டு கல்களைத் தெற்கில் வைத்தல், 12-மந்திரங்களால் 12-கல்களை மேற்கில் வைத்தல், 12-மந்திரங்களால் 12-கல்களை வடக்கில் வைத்தல், 7-மந்திரங்களால் கிழக்கில் 7-கல்களை வைத்தல், 7-மந்திரங்களால் மேற்கில் 7-கல்களை வைத்தல் என்பது.

நான்காங் காண்டம் முன்றும் பிரபாடகம்

வழாம் அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாதிக்கு மேல் ஆறு பதங்களைக் கொண்டது.

‘பிருகத்’ என்னுஞ் செங்கல்களை வைக்கு முறையைக் கூறுகின்ற மந்திரங்கள்.

மா ஞ்ந்: प्रமா ஞ்ந்: प्रதிमा ஞ்ந்: अசிविஞ்ந்: पக்தி-
ञ्ஞ்ந் उஷிहा ஞ்ந்: बृஹதி ஞ்ந்: अநுष्टुஞ்ந்: विராदஞ்ந்:
 ராயत्री ஞ்ந்: स्त्रिஸ்டுञ्ஞ்ந்: जகதி ஞ்ந்: पृதிवी ஞ்ந்: अந்रिஷ்-
ञ्ஞ்ந்: द्यौஷ்ञ्ந்: सமाஷ்ञ्ந்: नக்த்राणि ஞ்ந்: मந்ञ्ந்: वाक्
ஞ்ந்: कुபிஷ்ञ्ந்: हिरண்यஞ்ந்: गौஷ்ञ्ந்: अஜாञ्ந்: अஷ்ञ्ந்: ।
अமிदेவता ॥ १ ॥ वाதா देவता सूर्यो देவता चन्द्रமா देவता वसवो
देவता रुद्रा देவता अதிत्या देவता विश्वதேवा देவता मरुतो देவता
बृहस्पतिதேवतेन्द्रो देவता वरुणो देவता सूर्धा अசி राद ध्रुवा अசி
धरुणा यन्யसि यमिத்री पेத்वஜெत्वा कृष्यैத்वा क्षेமायத்वा यन्த்री राद
ध्रुवा अசி धरणी धய்सि धरिய்यि पेத்वा वचिசெत्வ ஜசெत्வ वला-
यத்वा ॥ २ ॥

ஆறாம் அநுவாகத்தில், இயற்கைக் துவாரமுள்ள சுக்கான் கல்துகள் முதலிய செங்கல்களை வைக்குமுறை கூறப்பட்டது. இதில், ‘பிருகத்’ என்னுஞ் செங்கல்களை வைக்கு முறை கூறப்படுகின்றது.

தெற்கில் வைக்க வேண்டிய பிருகத் என்னும்

பன்னிரண்டு செங்கல்களை வைத்ததில்

முதலாவது நான்கை வைத்தல்.

மந்திரம் :

மா ஞ்ந்:, प्रமா ஞ்ந்:, प्रதிमा ஞ்ந்:, अசிविஞ்ந்: ।

என்பது.

செங்கல்களை வைத்தல்)

உரை.

செங்கல்களே! நீங்கள், மாச்சந்தம், பிரமாச்சந்தம், பிரதிமாச்சந்தம், அச்ருவிச்சந்தம், என்னும் வடமொழிச் சந்தவடிவங்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் நான்காலும், தென்பக்கத்துச் சிறகின் ஒன்பதாம் வரிசையில், முதலிலிருந்து முறையாய் நான்கு சிறகுச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இரண்டாவது நான்கை வைத்தல்

மந்திரம் :

पङ्क्तिश्छन्दः, उणिहा छन्दः, बृहती छन्दः, अनुष्टुप् छन्दः ।

என்பது.

உரை

செங்கல்களே! நீங்கள், 'பங்க்தி, உஷ்ணிக், பிருஹதி, அநுஷ்டுப்' என்னும் வடமொழிச் சந்த வடிவங்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்கள் நான்காலும், மேற்படி பத்தாவது வரிசையில் முதலிலிருந்து முறையாய் நான்கு சிறகுச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

முன்றாவது நான்கை வைத்தல்

மந்திரம் :

विराट् छन्दः, गायत्री छन्दः, विष्टुप् छन्दः, जगती छन्दः ।

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே! நீங்கள், விராட், காயத்ரி, விஸ்டுப், சகதி என்னும் வடமொழிச் சந்த வடிவங்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இந் நான்கு மந்திரங்களாலும், மேற்படி பதினேராம் வரிசையில் முதலிலிருந்து முறையாய் நான்கு சிறகுச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மேற்கில் வைக்க வேண்டிய பன்னிரண்டில்
முதல் ஆறே வைத்தல்.

மந்திரம் :

पृथिवी छन्दः, अन्तरिक्षं छन्दः, द्यौश्छन्दः, समाश्छन्दः, नक्षत्राणि
छन्दः, मनश्छन्दः ।

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே ! நீங்கள், பிருதிவி, அந்தரிக்கம், சுவர்க்கம், சமா, நட்சத்
திரம், மனம் என்னும், வடமொழிச் சந்தங்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் ஆறாலும், வாலின் முதல் வரிசையில், முதலிலிருந்து
முறையே ஆறு பாதச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாவது, எட்டாவது கல்லுகளை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वाक्छन्दः, कृषिश्छन्दः ।

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே ! நீங்கள், வாக்கு, கிருஷி என்னும், வடமொழிச் சந்தங்
களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களிரண்டாலும், மேற்படி இரண்டாவது வரிசையில், முத
லாவது, இரண்டாவது சோடசிக் கல்லுகளை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாவது, பத்தாவது கல்லுகளை வைத்தல்.

மந்திரம் :

हिरण्यं छन्दः, गौश्छन्दः ।

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே ! நீங்கள், இரண்யம், கௌ என்னும், வடமொழிச் சந்தங்
களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

செங்கல்களை வைத்தல்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்க ளிரண்டாலும், மேற்படி முன்றாவது வரிசையில், முதலாவது, இரண்டாவது சோடசிச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினேராவது, பன்னிரண்டாவது கல்லுகளை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अजा छन्दः, अवश्छन्दः ।

என்பது.

உரை

செங்கல்களே ! நீங்கள், ஆட்டுச் சந்தம், குதிரைச் சந்தமாக இருக்கின் றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்களிரண்டாலும், மேற்படி நான்காவது வரிசையில் முதலாவது, இரண்டாவது பாதச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

வடக்கில் வைக்கவேண்டிய பன்னிரண்டில்

முதல் நான்கு கல்லுகளை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अग्निदेवता, वातो देवता, सूर्यो देवता, चन्द्रमा देवता ।

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே ! நீங்கள், அக்கினி, வாதம், சூரியன், சந்திரன் என்னுந் தேவர்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் நான்காலும், வடபக்கத்துச் சிறகில் முதலாவது வரிசையில் முதலிலிருந்து முறையாய் நான்கு சிறகுச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இரண்டாவது நான்கு கல்லுகளை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वसवो देवता, रुद्रा देवता, आदित्या देवता, विश्वेदेवा देवता ।

என்பது.

உரை

செங்கல்களே ! நீங்கள், வசுக்கள், உருக்திரர்கள், ஆதித்தர்கள், விசுவே தேவர்கள் என்னுந் தேவர்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் நான்காலும் மேற்படி இரண்டாவது வரிசையில், முதலி லிருந்து நான்கு சிறகுச் செங்கல்களை முறையாய் வைத்தல் வேண்டு மென் பதாம்.

மூன்றாவது நான்கை வைத்தல்.

மந்திரம் :

मरुतो देवता, बृहस्पतिर्देवता, इन्द्रो देवता, वरुणो देवता ।

என்பது.

உரை

செங்கல்களே ! நீங்கள், மருத்துக்கள், பிருகற்பதி, இந்திரன், வருணன் என்னுந் தேவர்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் நான்காலும், மேற்படி மூன்றாவது வரிசையில், முதலி லிருந்து நான்கு சிறகுச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—ॐॐॐ—

வாலகில்யங்க ளென்னும் ஏழு கல்லுகளை வைத்தலில்

முதலாவதை வைத்தல்.

மந்திரம்:

सूर्यासि राट् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே ! நீ, தலை போன்று சிறப்பாய் விளங்குகின்றதா யிருக்கின்றாய் என்பது.

செங்கலை வைத்தல்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தலையில் துனியாகிய பதினேழாவது வரிசையில் உள்ள ஒரு பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—
இரண்டாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

धुवाऽसि धरुणा ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, நிலையாயும், தாங்குவதற்கு நிமித்தமாயு மிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதினாறாவது வரிசையில் இரண்டாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—
மூன்றாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

यः३यसि यमित्री ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, நியதமாயும், நியமஞ் செய்வதாயு மிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதினெந்தாவது வரிசையில் இரண்டாவது சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—
நான்காவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

इषेत्वा ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! உன்னை, உனவின் பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் பதினான்காம் வரிசையில் முன்றாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ऊँ॒त्वा ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! உன்னை, வன்மையின் பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால். பதின்முன்றாவது வரிசையில் முன்றாவது சோடசிக் கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ऊँ॒त्या ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! உன்னை, பாயிர்கள் உற்பத்தி யாதற் பொருட்டு வைக்கின் றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பன்னிரண்டாவது வரிசையில் ஆறாவது பாதச் செங் கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

धे॒मा॒य॒त्वा ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! தேடியுள்ள தனத்தைப் பாதுகாப்பதின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன் என்பதாம்.

செங்கல்களை வைத்தல்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதினேராம் வரிசையில், மூன்றாவது சோடசிக் கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இவ்வேழு செங்கல்களையும் கிழக்கிலிருந்து மேற்காக வைத்தல் வேண்டுமென்பதை யுணர்க.

மேற்கிலிருந்து கிழக்காக வைக்கும் ஏழு வாலகில்பங்களில் முதற் கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

यन्त्रीराट् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே ! நீ, நியமத்தோடு கூடி விளங்குகின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வாலின் முதல் வரிசையில் எட்டாவது பாகச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

धुवाऽसि धरणी ।

என்பது.

உரை

செங்கலே ! நீ, நிலையாயும், தாங்குவதற்குக் காரணமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி இரண்டாவது வரிசையில் நான்காவது சோடசிக் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ध्वंसि धरित्री ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே ! நீ, தாங்குவதும், தாங்கப்படும் பூமியுமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி மூன்றாவது வரிசையில் மூன்றாவது
சோடசிக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

நான்காவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

आयुषेत्वा ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! உன்னை, ஆயுள் வளர்த்தற்பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி நான்காவது வரிசையில் மூன்றாவது பாதச்
செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वर्चसेत्वा ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! உன்னை, அழகின் பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஐந்தாவது வரிசையில் மூன்றாவது பாதச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்

ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ओजसेत्वा ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! உன்னை, தாதுவிருத்தியின் பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்
பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஆறாவது வரிசையில் மூன்றாவது சோடசிக்
செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

செங்கல்களை வைத்தல்)

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

वलायत्वा ।

ரல்

என்பது.

உரை.

செங்கலே ! உன்னை, அழகினுடைய காரியமாகிய பலத்தின் பொருட்.
வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஏழாவது வரிசையில் ஆறாவது பாதச் செங்கல்லை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

இவ்வநுவாகத்தின் பரிசேடம்.

பிறகு, பூதங்கள் என்னும் பன்னிரண்டு கல்லுகளையும் பன்னிரண்டு
சூத்திர மந்திரங்களால் வைக்க வேண்டியதில்

முதலாவது நான்கை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्रसवायत्वा, उपयामायत्वा, काटायत्वा, अण्वायत्वा ।

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே ! உங்களை, சம்மதி (ஊற்று) பூமி, நீர்க்குட்டை, ஏரி என்னு
மிவைகளின் பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இச் சூத்திர மந்திரங்கள் நான்குகளாலும், ஆன்ம வரிசையின், எட்டு,
ஒன்பது, பத்து, பதினொராவது வரிசைகளில், முறையே, நான்காவதான
நான்கு சோடசிக் கல்லுகளை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இரண்டாவது நான்கையும் வைத்தல்.

மந்திரம் :

घर्णसायत्वा, द्रविणायत्वा, सिन्धवेत्वा, समुद्रायत्वा ।

என்பது.

உரை

செங்கல்களே ! உங்களை, வீடு, பொருள், ஆறு, கடல் என்பவைகளின்
பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இச் சூத்திர மந்திரங்கள் நான்காலும், மேற்படி, எட்டு, ஒன்பது, பத்து, சேர்ந்தோராவது வரிசைகளில், ஈற்றிலுள்ள சோடசிக் கல் நான்கையும் ஹையே வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாவது நான்கை வைத்தல்.

மந்திரம்:

सरस्वतेत्वा, विश्वव्यचसेत्वा, सुभूतायत्वा, अन्तरिक्षायत्वा ।

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே! உங்களை சரச்வான், இந்திரன், வான் ஐசுவரியம் என்பவைகளின் பொருட்டு வைக்கின்றோன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இச் சூத்திர மந்திரங்கள் நான்காலும், வடபக்கத்துச் சிறகின் முதலாவது நான்காயுள்ள 'அப்யயம்' என்னுஞ் செங்கல்களை முறையே வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இனி, 'நாமநே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் எட்டாவது வரிசையில் மூன்றாவது சோடசிக் கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

என்கிறார் நூற்றுப் பதினொரு செங்கல்களையும் 'லோகம்பிருண' என்பது முதலிய இரண்டு மந்திரங்களாலேயே மந்திரத்திற்கு ஒவ்வொன்றாக மேற்கில் தொடங்கி கிழக்கில் முடியும்படியும், தெற்கில் தொடங்கி வடக்கில் முடியும்படியும் வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, இச் செங்கல்களின் மீது பொன்னை வைத்து, 'நிசிமநிசி' என்பது முதலிய மந்திரத்தாற் போற்றுவதல் வேண்டும்.

பிறகு, கறுப்புக் குதிரையைத் தொட்டு விட்டு, மண்குழியிலிருந்து மணலைக் கொண்டு வந்து, 'பூதி நிதி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், செங்கலடுக்கை மூடல் வேண்டும்.

பிறகு, 'வாசு அசந்' என்பது முதலிய மந்திரத்தை ஒதிக்கொண்டு கீழே யிறங்கி, 'யோ அஸ்வந்தரி:' என்பது முதலிய ஏழு மந்திரங்களாலும், அடுக்கின் மேல் ஏழு ஜம்ங்களைச் செய்தல் வேண்டும். 'சேவாரி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் சிதிரை (செங்கலடுக்கை) த் தொடுத்தல் வேண்டும்.

உச்சிப்போது, மூன்று முலையிற் கறந்த பசுவின்பால் விரதம்.

செங்கல்களை வைத்தல்)

பிறகு, 'உஹிணி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் ஆகவனியத்தில் ஒமஞ் செய்வது முதல், யூபத்தின் நுனியில் மாட்டும்வளையத்தைச் (சஷாலம்) செய்யும் வரை, யூபகாரியங்களை பசு பந்தனத்திற் செய்வதுபோல் செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

பிறகு, மாலையில், பிரவர்க்யம், 'உபசத்' என்பவைகளைச் செய்த பிறகு, வேண் குதிரையைப் பிடித்துக் கொண்டு, மகாக்கீனி சயனத்தைச் சுற்றி வரல் வேண்டும். இரவில், முன்று முலைப் பசுவின் பால் விரதம். கண் விழித்தல் இல்லை, ஆனால் 'அமேத்' என்பது முதலிய மந்திரத்தைச் செபித்தல் வேண்டும்.

பரிசேடம் முடிந்தது.

எட்டாம் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

ஆசுரபாஷாஸ்யாஷ்டாஸ்தோம ச்யுதா: ||

பதினெட்டுக் கல்வகளை வைத்தல் என்பது.

நான்காவது காண்டம் முன்றும் பிரபாடகம்

எட்டாம் அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்கு மேல் முப்பத்தேழு பதங்களைக் கொண்டது.

நான்காவது செங்கலடுக்கில், வைக்க வேண்டிய, அட்சிண்யாஸ்தோமங்கள்

என்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.

ஆசு₁ஸ்தி₂வ₃ஹ்₄ந்₅: ப₆ஷ்ட₇ஸ₈ வ்யோ₉ம₁₀ஸ₁₁ஸ₁₂ஸ₁₃ஸ₁₄ஸ₁₅ஸ₁₆ஸ₁₇ஸ₁₈ஸ₁₉ஸ₂₀ஸ₂₁ஸ₂₂ஸ₂₃ஸ₂₄ஸ₂₅ஸ₂₆ஸ₂₇ஸ₂₈ஸ₂₉ஸ₃₀ஸ₃₁ஸ₃₂ஸ₃₃ஸ₃₄ஸ₃₅ஸ₃₆ஸ₃₇ஸ₃₈ஸ₃₉ஸ₄₀ஸ₄₁ஸ₄₂ஸ₄₃ஸ₄₄ஸ₄₅ஸ₄₆ஸ₄₇ஸ₄₈ஸ₄₉ஸ₅₀ஸ₅₁ஸ₅₂ஸ₅₃ஸ₅₄ஸ₅₅ஸ₅₆ஸ₅₇ஸ₅₈ஸ₅₉ஸ₆₀ஸ₆₁ஸ₆₂ஸ₆₃ஸ₆₄ஸ₆₅ஸ₆₆ஸ₆₇ஸ₆₈ஸ₆₉ஸ₇₀ஸ₇₁ஸ₇₂ஸ₇₃ஸ₇₄ஸ₇₅ஸ₇₆ஸ₇₇ஸ₇₈ஸ₇₉ஸ₈₀ஸ₈₁ஸ₈₂ஸ₈₃ஸ₈₄ஸ₈₅ஸ₈₆ஸ₈₇ஸ₈₈ஸ₈₉ஸ₉₀ஸ₉₁ஸ₉₂ஸ₉₃ஸ₉₄ஸ₉₅ஸ₉₆ஸ₉₇ஸ₉₈ஸ₉₉ஸ₁₀₀ஸ₁₀₁ஸ₁₀₂ஸ₁₀₃ஸ₁₀₄ஸ₁₀₅ஸ₁₀₆ஸ₁₀₇ஸ₁₀₈ஸ₁₀₉ஸ₁₁₀ஸ₁₁₁ஸ₁₁₂ஸ₁₁₃ஸ₁₁₄ஸ₁₁₅ஸ₁₁₆ஸ₁₁₇ஸ₁₁₈ஸ₁₁₉ஸ₁₂₀ஸ₁₂₁ஸ₁₂₂ஸ₁₂₃ஸ₁₂₄ஸ₁₂₅ஸ₁₂₆ஸ₁₂₇ஸ₁₂₈ஸ₁₂₉ஸ₁₃₀ஸ₁₃₁ஸ₁₃₂ஸ₁₃₃ஸ₁₃₄ஸ₁₃₅ஸ₁₃₆ஸ₁₃₇ஸ₁₃₈ஸ₁₃₉ஸ₁₄₀ஸ₁₄₁ஸ₁₄₂ஸ₁₄₃ஸ₁₄₄ஸ₁₄₅ஸ₁₄₆ஸ₁₄₇ஸ₁₄₈ஸ₁₄₉ஸ₁₅₀ஸ₁₅₁ஸ₁₅₂ஸ₁₅₃ஸ₁₅₄ஸ₁₅₅ஸ₁₅₆ஸ₁₅₇ஸ₁₅₈ஸ₁₅₉ஸ₁₆₀ஸ₁₆₁ஸ₁₆₂ஸ₁₆₃ஸ₁₆₄ஸ₁₆₅ஸ₁₆₆ஸ₁₆₇ஸ₁₆₈ஸ₁₆₉ஸ₁₇₀ஸ₁₇₁ஸ₁₇₂ஸ₁₇₃ஸ₁₇₄ஸ₁₇₅ஸ₁₇₆ஸ₁₇₇ஸ₁₇₈ஸ₁₇₉ஸ₁₈₀ஸ₁₈₁ஸ₁₈₂ஸ₁₈₃ஸ₁₈₄ஸ₁₈₅ஸ₁₈₆ஸ₁₈₇ஸ₁₈₈ஸ₁₈₉ஸ₁₉₀ஸ₁₉₁ஸ₁₉₂ஸ₁₉₃ஸ₁₉₄ஸ₁₉₅ஸ₁₉₆ஸ₁₉₇ஸ₁₉₈ஸ₁₉₉ஸ₂₀₀ஸ₂₀₁ஸ₂₀₂ஸ₂₀₃ஸ₂₀₄ஸ₂₀₅ஸ₂₀₆ஸ₂₀₇ஸ₂₀₈ஸ₂₀₉ஸ₂₁₀ஸ₂₁₁ஸ₂₁₂ஸ₂₁₃ஸ₂₁₄ஸ₂₁₅ஸ₂₁₆ஸ₂₁₇ஸ₂₁₈ஸ₂₁₉ஸ₂₂₀ஸ₂₂₁ஸ₂₂₂ஸ₂₂₃ஸ₂₂₄ஸ₂₂₅ஸ₂₂₆ஸ₂₂₇ஸ₂₂₈ஸ₂₂₉ஸ₂₃₀ஸ₂₃₁ஸ₂₃₂ஸ₂₃₃ஸ₂₃₄ஸ₂₃₅ஸ₂₃₆ஸ₂₃₇ஸ₂₃₈ஸ₂₃₉ஸ₂₄₀ஸ₂₄₁ஸ₂₄₂ஸ₂₄₃ஸ₂₄₄ஸ₂₄₅ஸ₂₄₆ஸ₂₄₇ஸ₂₄₈ஸ₂₄₉ஸ₂₅₀ஸ₂₅₁ஸ₂₅₂ஸ₂₅₃ஸ₂₅₄ஸ₂₅₅ஸ₂₅₆ஸ₂₅₇ஸ₂₅₈ஸ₂₅₉ஸ₂₆₀ஸ₂₆₁ஸ₂₆₂ஸ₂₆₃ஸ₂₆₄ஸ₂₆₅ஸ₂₆₆ஸ₂₆₇ஸ₂₆₈ஸ₂₆₉ஸ₂₇₀ஸ₂₇₁ஸ₂₇₂ஸ₂₇₃ஸ₂₇₄ஸ₂₇₅ஸ₂₇₆ஸ₂₇₇ஸ₂₇₈ஸ₂₇₉ஸ₂₈₀ஸ₂₈₁ஸ₂₈₂ஸ₂₈₃ஸ₂₈₄ஸ₂₈₅ஸ₂₈₆ஸ₂₈₇ஸ₂₈₈ஸ₂₈₉ஸ₂₉₀ஸ₂₉₁ஸ₂₉₂ஸ₂₉₃ஸ₂₉₄ஸ₂₉₅ஸ₂₉₆ஸ₂₉₇ஸ₂₉₈ஸ₂₉₉ஸ₃₀₀ஸ₃₀₁ஸ₃₀₂ஸ₃₀₃ஸ₃₀₄ஸ₃₀₅ஸ₃₀₆ஸ₃₀₇ஸ₃₀₈ஸ₃₀₉ஸ₃₁₀ஸ₃₁₁ஸ₃₁₂ஸ₃₁₃ஸ₃₁₄ஸ₃₁₅ஸ₃₁₆ஸ₃₁₇ஸ₃₁₈ஸ₃₁₉ஸ₃₂₀ஸ₃₂₁ஸ₃₂₂ஸ₃₂₃ஸ₃₂₄ஸ₃₂₅ஸ₃₂₆ஸ₃₂₇ஸ₃₂₈ஸ₃₂₉ஸ₃₃₀ஸ₃₃₁ஸ₃₃₂ஸ₃₃₃ஸ₃₃₄ஸ₃₃₅ஸ₃₃₆ஸ₃₃₇ஸ₃₃₈ஸ₃₃₉ஸ₃₄₀ஸ₃₄₁ஸ₃₄₂ஸ₃₄₃ஸ₃₄₄ஸ₃₄₅ஸ₃₄₆ஸ₃₄₇ஸ₃₄₈ஸ₃₄₉ஸ₃₅₀ஸ₃₅₁ஸ₃₅₂ஸ₃₅₃ஸ₃₅₄ஸ₃₅₅ஸ₃₅₆ஸ₃₅₇ஸ₃₅₈ஸ₃₅₉ஸ₃₆₀ஸ₃₆₁ஸ₃₆₂ஸ₃₆₃ஸ₃₆₄ஸ₃₆₅ஸ₃₆₆ஸ₃₆₇ஸ₃₆₈ஸ₃₆₉ஸ₃₇₀ஸ₃₇₁ஸ₃₇₂ஸ₃₇₃ஸ₃₇₄ஸ₃₇₅ஸ₃₇₆ஸ₃₇₇ஸ₃₇₈ஸ₃₇₉ஸ₃₈₀ஸ₃₈₁ஸ₃₈₂ஸ₃₈₃ஸ₃₈₄ஸ₃₈₅ஸ₃₈₆ஸ₃₈₇ஸ₃₈₈ஸ₃₈₉ஸ₃₉₀ஸ₃₉₁ஸ₃₉₂ஸ₃₉₃ஸ₃₉₄ஸ₃₉₅ஸ₃₉₆ஸ₃₉₇ஸ₃₉₈ஸ₃₉₉ஸ₄₀₀ஸ₄₀₁ஸ₄₀₂ஸ₄₀₃ஸ₄₀₄ஸ₄₀₅ஸ₄₀₆ஸ₄₀₇ஸ₄₀₈ஸ₄₀₉ஸ₄₁₀ஸ₄₁₁ஸ₄₁₂ஸ₄₁₃ஸ₄₁₄ஸ₄₁₅ஸ₄₁₆ஸ₄₁₇ஸ₄₁₈ஸ₄₁₉ஸ₄₂₀ஸ₄₂₁ஸ₄₂₂ஸ₄₂₃ஸ₄₂₄ஸ₄₂₅ஸ₄₂₆ஸ₄₂₇ஸ₄₂₈ஸ₄₂₉ஸ₄₃₀ஸ₄₃₁ஸ₄₃₂ஸ₄₃₃ஸ₄₃₄ஸ₄₃₅ஸ₄₃₆ஸ₄₃₇ஸ₄₃₈ஸ₄₃₉ஸ₄₄₀ஸ₄₄₁ஸ₄₄₂ஸ₄₄₃ஸ₄₄₄ஸ₄₄₅ஸ₄₄₆ஸ₄₄₇ஸ₄₄₈ஸ₄₄₉ஸ₄₅₀ஸ₄₅₁ஸ₄₅₂ஸ₄₅₃ஸ₄₅₄ஸ₄₅₅ஸ₄₅₆ஸ₄₅₇ஸ₄₅₈ஸ₄₅₉ஸ₄₆₀ஸ₄₆₁ஸ₄₆₂ஸ₄₆₃ஸ₄₆₄ஸ₄₆₅ஸ₄₆₆ஸ₄₆₇ஸ₄₆₈ஸ₄₆₉ஸ₄₇₀ஸ₄₇₁ஸ₄₇₂ஸ₄₇₃ஸ₄₇₄ஸ₄₇₅ஸ₄₇₆ஸ₄₇₇ஸ₄₇₈ஸ₄₇₉ஸ₄₈₀ஸ₄₈₁ஸ₄₈₂ஸ₄₈₃ஸ₄₈₄ஸ₄₈₅ஸ₄₈₆ஸ₄₈₇ஸ₄₈₈ஸ₄₈₉ஸ₄₉₀ஸ₄₉₁ஸ₄₉₂ஸ₄₉₃ஸ₄₉₄ஸ₄₉₅ஸ₄₉₆ஸ₄₉₇ஸ₄₉₈ஸ₄₉₉ஸ₅₀₀ஸ₅₀₁ஸ₅₀₂ஸ₅₀₃ஸ₅₀₄ஸ₅₀₅ஸ₅₀₆ஸ₅₀₇ஸ₅₀₈ஸ₅₀₉ஸ₅₁₀ஸ₅₁₁ஸ₅₁₂ஸ₅₁₃ஸ₅₁₄ஸ₅₁₅ஸ₅₁₆ஸ₅₁₇ஸ₅₁₈ஸ₅₁₉ஸ₅₂₀ஸ₅₂₁ஸ₅₂₂ஸ₅₂₃ஸ₅₂₄ஸ₅₂₅ஸ₅₂₆ஸ₅₂₇ஸ₅₂₈ஸ₅₂₉ஸ₅₃₀ஸ₅₃₁ஸ₅₃₂ஸ₅₃₃ஸ₅₃₄ஸ₅₃₅ஸ₅₃₆ஸ₅₃₇ஸ₅₃₈ஸ₅₃₉ஸ₅₄₀ஸ₅₄₁ஸ₅₄₂ஸ₅₄₃ஸ₅₄₄ஸ₅₄₅ஸ₅₄₆ஸ₅₄₇ஸ₅₄₈ஸ₅₄₉ஸ₅₅₀ஸ₅₅₁ஸ₅₅₂ஸ₅₅₃ஸ₅₅₄ஸ₅₅₅ஸ₅₅₆ஸ₅₅₇ஸ₅₅₈ஸ₅₅₉ஸ₅₆₀ஸ₅₆₁ஸ₅₆₂ஸ₅₆₃ஸ₅₆₄ஸ₅₆₅ஸ₅₆₆ஸ₅₆₇ஸ₅₆₈ஸ₅₆₉ஸ₅₇₀ஸ₅₇₁ஸ₅₇₂ஸ₅₇₃ஸ₅₇₄ஸ₅₇₅ஸ₅₇₆ஸ₅₇₇ஸ₅₇₈ஸ₅₇₉ஸ₅₈₀ஸ₅₈₁ஸ₅₈₂ஸ₅₈₃ஸ₅₈₄ஸ₅₈₅ஸ₅₈₆ஸ₅₈₇ஸ₅₈₈ஸ₅₈₉ஸ₅₉₀ஸ₅₉₁ஸ₅₉₂ஸ₅₉₃ஸ₅₉₄ஸ₅₉₅ஸ₅₉₆ஸ₅₉₇ஸ₅₉₈ஸ₅₉₉ஸ₆₀₀ஸ₆₀₁ஸ₆₀₂ஸ₆₀₃ஸ₆₀₄ஸ₆₀₅ஸ₆₀₆ஸ₆₀₇ஸ₆₀₈ஸ₆₀₉ஸ₆₁₀ஸ₆₁₁ஸ₆₁₂ஸ₆₁₃ஸ₆₁₄ஸ₆₁₅ஸ₆₁₆ஸ₆₁₇ஸ₆₁₈ஸ₆₁₉ஸ₆₂₀ஸ₆₂₁ஸ₆₂₂ஸ₆₂₃ஸ₆₂₄ஸ₆₂₅ஸ₆₂₆ஸ₆₂₇ஸ₆₂₈ஸ₆₂₉ஸ₆₃₀ஸ₆₃₁ஸ₆₃₂ஸ₆₃₃ஸ₆₃₄ஸ₆₃₅ஸ₆₃₆ஸ₆₃₇ஸ₆₃₈ஸ₆₃₉ஸ₆₄₀ஸ₆₄₁ஸ₆₄₂ஸ₆₄₃ஸ₆₄₄ஸ₆₄₅ஸ₆₄₆ஸ₆₄₇ஸ₆₄₈ஸ₆₄₉ஸ₆₅₀ஸ₆₅₁ஸ₆₅₂ஸ₆₅₃ஸ₆₅₄ஸ₆₅₅ஸ₆₅₆ஸ₆₅₇ஸ₆₅₈ஸ₆₅₉ஸ₆₆₀ஸ₆₆₁ஸ₆₆₂ஸ₆₆₃ஸ₆₆₄ஸ₆₆₅ஸ₆₆₆ஸ₆₆₇ஸ₆₆₈ஸ₆₆₉ஸ₆₇₀ஸ₆₇₁ஸ₆₇₂ஸ₆₇₃ஸ₆₇₄ஸ₆₇₅ஸ₆₇₆ஸ₆₇₇ஸ₆₇₈ஸ₆₇₉ஸ₆₈₀ஸ₆₈₁ஸ₆₈₂ஸ₆₈₃ஸ₆₈₄ஸ₆₈₅ஸ₆₈₆ஸ₆₈₇ஸ₆₈₈ஸ₆₈₉ஸ₆₉₀ஸ₆₉₁ஸ₆₉₂ஸ₆₉₃ஸ₆₉₄ஸ₆₉₅ஸ₆₉₆ஸ₆₉₇ஸ₆₉₈ஸ₆₉₉ஸ₇₀₀ஸ₇₀₁ஸ₇₀₂ஸ₇₀₃ஸ₇₀₄ஸ₇₀₅ஸ₇₀₆ஸ₇₀₇ஸ₇₀₈ஸ₇₀₉ஸ₇₁₀ஸ₇₁₁ஸ₇₁₂ஸ₇₁₃ஸ₇₁₄ஸ₇₁₅ஸ₇₁₆ஸ₇₁₇ஸ₇₁₈ஸ₇₁₉ஸ₇₂₀ஸ₇₂₁ஸ₇₂₂ஸ₇₂₃ஸ₇₂₄ஸ₇₂₅ஸ₇₂₆ஸ₇₂₇ஸ₇₂₈ஸ₇₂₉ஸ₇₃₀ஸ₇₃₁ஸ₇₃₂ஸ₇₃₃ஸ₇₃₄ஸ₇₃₅ஸ₇₃₆ஸ₇₃₇ஸ₇₃₈ஸ₇₃₉ஸ₇₄₀ஸ₇₄₁ஸ₇₄₂ஸ₇₄₃ஸ₇₄₄ஸ₇₄₅ஸ₇₄₆ஸ₇₄₇ஸ₇₄₈ஸ₇₄₉ஸ₇₅₀ஸ₇₅₁ஸ₇₅₂ஸ₇₅₃ஸ₇₅₄ஸ₇₅₅ஸ₇₅₆ஸ₇₅₇ஸ₇₅₈ஸ₇₅₉ஸ₇₆₀ஸ₇₆₁ஸ₇₆₂ஸ₇₆₃ஸ₇₆₄ஸ₇₆₅ஸ₇₆₆ஸ₇₆₇ஸ₇₆₈ஸ₇₆₉ஸ₇₇₀ஸ₇₇₁ஸ₇₇₂ஸ₇₇₃ஸ₇₇₄ஸ₇₇₅ஸ₇₇₆ஸ₇₇₇ஸ₇₇₈ஸ₇₇₉ஸ₇₈₀ஸ₇₈₁ஸ₇₈₂ஸ₇₈₃ஸ₇₈₄ஸ₇₈₅ஸ₇₈₆ஸ₇₈₇ஸ₇₈₈ஸ₇₈₉ஸ₇₉₀ஸ₇₉₁ஸ₇₉₂ஸ₇₉₃ஸ₇₉₄ஸ₇₉₅ஸ₇₉₆ஸ₇₉₇ஸ₇₉₈ஸ₇₉₉ஸ₈₀₀ஸ₈₀₁ஸ₈₀₂ஸ₈₀₃ஸ₈₀₄ஸ₈₀₅ஸ₈₀₆ஸ₈₀₇ஸ₈₀₈ஸ₈₀₉ஸ₈₁₀ஸ₈₁₁ஸ₈₁₂ஸ₈₁₃ஸ₈₁₄ஸ₈₁₅ஸ₈₁₆ஸ₈₁₇ஸ₈₁₈ஸ₈₁₉ஸ₈₂₀ஸ₈₂₁ஸ₈₂₂ஸ₈₂₃ஸ₈₂₄ஸ₈₂₅ஸ₈₂₆ஸ₈₂₇ஸ₈₂₈ஸ₈₂₉ஸ₈₃₀ஸ₈₃₁ஸ₈₃₂ஸ₈₃₃ஸ₈₃₄ஸ₈₃₅ஸ₈₃₆ஸ₈₃₇ஸ₈₃₈ஸ₈₃₉ஸ₈₄₀ஸ₈₄₁ஸ₈₄₂ஸ₈₄₃ஸ₈₄₄ஸ₈₄₅ஸ₈₄₆ஸ₈₄₇ஸ₈₄₈ஸ₈₄₉ஸ₈₅₀ஸ₈₅₁ஸ₈₅₂ஸ₈₅₃ஸ₈₅₄ஸ₈₅₅ஸ₈₅₆ஸ₈₅₇ஸ₈₅₈ஸ₈₅₉ஸ₈₆₀ஸ₈₆₁ஸ₈₆₂ஸ₈₆₃ஸ₈₆₄ஸ₈₆₅ஸ₈₆₆ஸ₈₆₇ஸ₈₆₈ஸ₈₆₉ஸ₈₇₀ஸ₈₇₁ஸ₈₇₂ஸ₈₇₃ஸ₈₇₄ஸ₈₇₅ஸ₈₇₆ஸ₈₇₇ஸ₈₇₈ஸ₈₇₉ஸ₈₈₀ஸ₈₈₁ஸ₈₈₂ஸ₈₈₃ஸ₈₈₄ஸ₈₈₅ஸ₈₈₆ஸ₈₈₇ஸ₈₈₈ஸ₈₈₉ஸ₈₉₀ஸ₈₉₁ஸ₈₉₂ஸ₈₉₃ஸ₈₉₄ஸ₈₉₅ஸ₈₉₆ஸ₈₉₇ஸ₈₉₈ஸ₈₉₉ஸ₉₀₀ஸ₉₀₁ஸ₉₀₂ஸ₉₀₃ஸ₉₀₄ஸ₉₀₅ஸ₉₀₆ஸ₉₀₇ஸ₉₀₈ஸ₉₀₉ஸ₉₁₀ஸ₉₁₁ஸ₉₁₂ஸ₉₁₃ஸ₉₁₄ஸ₉₁₅ஸ₉₁₆ஸ₉₁₇ஸ₉₁₈ஸ₉₁₉ஸ₉₂₀ஸ₉₂₁ஸ₉₂₂ஸ₉₂₃ஸ₉₂₄ஸ₉₂₅ஸ₉₂₆ஸ₉₂₇ஸ₉₂₈ஸ₉₂₉ஸ₉₃₀ஸ₉₃₁ஸ₉₃₂ஸ₉₃₃ஸ₉₃₄ஸ₉₃₅ஸ₉₃₆ஸ₉₃₇ஸ₉₃₈ஸ₉₃₉ஸ₉₄₀ஸ₉₄₁ஸ₉₄₂ஸ₉₄₃ஸ₉₄₄ஸ₉₄₅ஸ₉₄₆ஸ₉₄₇ஸ₉₄₈ஸ₉₄₉ஸ₉₅₀ஸ₉₅₁ஸ₉₅₂ஸ₉₅₃ஸ₉₅₄ஸ₉₅₅ஸ₉₅₆ஸ₉₅₇ஸ₉₅₈ஸ₉₅₉ஸ₉₆₀ஸ₉₆₁ஸ₉₆₂ஸ₉₆₃ஸ₉₆₄ஸ₉₆₅ஸ₉₆₆ஸ₉₆₇ஸ₉₆₈ஸ₉₆₉ஸ₉₇₀ஸ₉₇₁ஸ₉₇₂ஸ₉₇₃ஸ₉₇₄ஸ₉₇₅ஸ₉₇₆ஸ₉₇₇ஸ₉₇₈ஸ₉₇₉ஸ₉₈₀ஸ₉₈₁ஸ₉₈₂ஸ₉₈₃ஸ₉₈₄ஸ₉₈₅ஸ₉₈₆ஸ₉₈₇ஸ₉₈₈ஸ₉₈₉ஸ₉₉₀ஸ₉₉₁ஸ₉₉₂ஸ₉₉₃ஸ₉₉₄ஸ₉₉₅ஸ₉₉₆ஸ₉₉₇ஸ₉₉₈ஸ₉₉₉ஸ₁₀₀₀ஸ₁₀₀₁ஸ₁₀₀₂ஸ₁₀₀₃ஸ₁₀₀₄ஸ₁₀₀₅ஸ₁₀₀₆ஸ₁₀₀₇ஸ₁₀₀₈ஸ₁₀₀₉ஸ₁₀₁₀ஸ₁₀₁₁ஸ₁₀₁₂ஸ₁₀₁₃ஸ₁₀₁₄ஸ₁₀₁₅ஸ₁₀₁₆ஸ₁₀₁₇ஸ₁₀₁₈ஸ₁₀₁₉ஸ₁₀₂₀ஸ₁₀₂₁ஸ₁₀₂₂ஸ₁₀₂₃ஸ₁₀₂₄ஸ₁₀₂₅ஸ₁₀₂₆ஸ₁₀₂₇ஸ₁₀₂₈ஸ₁₀₂₉ஸ₁₀₃₀ஸ₁₀₃₁ஸ₁₀₃₂ஸ₁₀₃₃ஸ₁₀₃₄ஸ₁₀₃₅ஸ₁₀₃₆ஸ₁₀₃₇ஸ₁₀₃₈ஸ₁₀₃₉ஸ₁₀₄₀ஸ₁₀₄₁ஸ₁₀₄₂ஸ₁₀₄₃ஸ₁₀₄₄ஸ₁₀₄₅ஸ₁₀₄₆ஸ₁₀₄₇ஸ₁₀₄₈ஸ₁₀₄₉ஸ₁₀₅₀ஸ₁₀₅₁ஸ₁₀₅₂ஸ₁₀₅₃ஸ₁₀₅₄ஸ₁₀₅₅ஸ₁₀₅₆ஸ₁₀₅₇ஸ₁₀₅₈ஸ₁₀₅₉ஸ₁₀₆₀ஸ₁₀₆₁ஸ₁₀₆₂ஸ₁₀₆₃ஸ₁₀₆₄ஸ₁₀₆₅ஸ₁₀₆₆ஸ₁₀₆₇ஸ₁₀₆₈ஸ₁₀₆₉ஸ₁₀₇₀ஸ₁₀₇₁ஸ₁₀₇₂ஸ₁₀₇₃ஸ₁₀₇₄ஸ₁₀₇₅ஸ₁₀₇₆ஸ₁₀₇₇ஸ₁₀₇₈ஸ₁₀₇₉ஸ₁₀₈₀ஸ₁₀₈₁ஸ₁₀₈₂ஸ₁₀₈₃ஸ₁₀₈₄ஸ₁₀₈₅ஸ₁₀₈₆ஸ₁₀₈₇ஸ₁₀₈₈ஸ₁₀₈₉ஸ₁₀₉₀ஸ₁₀₉₁ஸ₁₀₉₂ஸ₁₀₉₃ஸ₁₀₉₄ஸ₁₀₉₅ஸ₁₀₉₆ஸ₁₀₉₇ஸ₁₀₉₈ஸ₁₀₉₉ஸ₁₁₀₀ஸ₁₁₀₁ஸ₁₁₀₂ஸ₁₁₀₃ஸ₁₁₀₄ஸ₁₁₀₅ஸ₁₁₀₆ஸ₁₁₀₇ஸ₁₁₀₈ஸ₁₁₀₉ஸ₁₁₁₀ஸ₁₁₁₁ஸ₁₁₁₂ஸ₁₁₁₃ஸ₁₁₁₄ஸ₁₁₁₅ஸ₁₁₁₆ஸ₁₁₁₇ஸ₁₁₁₈ஸ₁₁₁₉ஸ₁₁₂₀ஸ₁₁₂₁ஸ₁₁₂₂ஸ₁₁₂₃ஸ₁₁₂₄ஸ₁₁₂₅ஸ₁₁₂₆ஸ₁₁₂₇ஸ₁₁₂₈ஸ₁₁₂₉ஸ₁₁₃₀ஸ₁₁₃₁ஸ₁₁₃₂ஸ_{1133</}

ஈண்டு, நான்காம் நாள் காலை யில், பிரவர்க்யம், உபசத் என்பவைகளைச் செய்த பிறகு, சுப்ரமண்ய ஆவாஹனஞ் செய்து விட்டு, வெள்ளைக் குதிரையைத் தொட்டதன் பின்னர், 'வாஜா அசந்' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் செங்கலடுக்கின் மீது ஏறி நான்காம் அடுக்கைத் தொடங்கல் வேண்டும்.

அட்சிண்யாஸ்தோமங்கள் என்னும் பதினெட்டுச் செங்கல்களை வைப்ப பதில்,

முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்: (1)

आशुनिवृत् ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, வேகமென்னுங் குணமுடைய, திரிவிருத் ஸ்தோமமா (மும்முறை திருப்புஞ் சாமப்பாடலா) க இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளுள், முன்னாவது வரிசையில் ஏழாவது கோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்: (2)

व्योम सप्तदशः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, பதினேழுமுறை திருப்பும் வானுடைய ஸ்தோமமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், தென் பக்கத்துச் சிறகின் முதலாவது வரிசையில் நான்காவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

முன்னாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்: (3)

धरुण एकविंशः ।

என்பது.

செங்கலை வைத்தல்)

உரை

செங்கலை! நீ; தாங்குந் தன்மையுடைய இருபத்தொரு ஸ்தோமமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாலின், முதலாவது வரிசையில் முன்றாவது சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்: (2)

भान्तः पञ्चदशः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, விளக்கமுடைய பதினைந்து ஸ்தோமமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கச் சிறகின் ஏழாவது வரிசையில், நான்காவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்: (4)

प्रतूर्तिरष्टादशः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, மிக விரைவின் காரணமாகிய பதினெட்டு ஸ்தோமமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசையுள்ள முன்றாவது வரிசையின் எட்டாவதாகிய சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்: (6)

अभिवर्त्तस्सविंशः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, அபிவர்த்த மென்னுஞ் சாம விசேடமா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென் பக்கத்துச் சிறகின் முதலாவது வரிசையில் ஐந்தாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்: (8)

वचो द्वाविंशः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, வன்மைமயின் காரணமாகிய இருபத்திரண்டு ஸ்தோமங்களாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வானின் முதலாவது வரிசையில் நான்காவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்: (5)

तपो नवदशः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, தவமாகிய நாற்பத்தைந்து ஸ்தோமங்களாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கத்துச் சிறகின் ஏழாவது வரிசையில் ஐந்தாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்: (10)

योनिश्चतुर्विंशः ।

என்பது.

செங்கலை வைத்தல்)

உரை.

செங்கலை! நீ, யோனிகளான இருபத்து நான்கு ஸ்தோமங்களாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளுள், முன்னாவது வரிசையில் ஒன்பதாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பத்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் : (11)

गर्भाः पञ्चविंशः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, கருப்பங்களென்னும் இருபத்தைந்து ஸ்தோமங்களாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென் பக்கத்துச் சிறகின் முதலாவது வரிசையில் ஆறாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினொராவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் : (12)

ओजसिणवः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, தானுக்களான இருபத்தேழு ஸ்தோமங்களாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வானின் முதலாவது வரிசையில் ஐந்தாவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் : (9)

संभरणस्रयोविंशः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, நன்கு தாங்குகின்றவைகளான இருபத்துமூன்று ஸ்தோமங்களாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கத்துச் சிறகின் ஏழாம் வரிசையில் ஆறாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதிமூன்றாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் : (13)

ऋतुरेकविंशः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, சோதிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்களான இருபத்தொரு ஸ்தோமமாக யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் ஆன்ம வரிசைகளுள் மூன்றாம் வரிசையில் பத்தாவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் : (15)

ब्रह्मस्य विष्टुं चतुर्विंशः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, ஆதித்தனுடைய வாழ்விடமாகிய முப்பத்து நான்கு ஸ்தோமமா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென் பக்கத்துச் சிறகின் முதலாம் வரிசையில் ஏழாவது சிறகுக் கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினைந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் : (14)

प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंशः ।

என்பது.

செங்கலை வைத்தல்)

உரை.

செங்கலை! நீ, பெருமைகளென்னும் முப்பத்து மூன்று ஸ்தோமமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாலின் முதல் வரிசையில் ஆறாவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினாறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்: (16)

नाकषदत्रिंशः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, சுவர்க்கமாகிய முப்பத்தாறு ஸ்தோமமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கச் சிறகின், ஏழாவது வரிசையில் ஏழாவது சிறகாக் கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினேழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்: (17)

विवर्तोष्टाचत्वारिंशः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, விபரீதமாயுள்ள நார்பத்தெட்டு ஸ்தோமமா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கச் சிறகின் எட்டாவது வரிசையில் ஏழாவது சிறகாக் கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினேட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்: (18)

धर्वाशतृष्टोमः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, தாங்குகின்ற நான்கு ஸ்தோமங்களாக இருக்கின்றாய் என் பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளால், நான்காம் வரிசையில் பத்தா வது கோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டி மென்மடமாம்.

சுண்டு, பதினேழாவது பதினொட்டாவது விகிதப்பாசங்கொண்டும் இஃதி மேலே செய்யப்படுவன.

மற்றும், இவ்வதுவாக மந்திரங்களின் பாடமுறைப்படி விநியோகமுறை இல்லை, அதை, சுண்டு எண் கொடுத்துக் காட்டி யிருக்கின்றோம்.

இதற் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டு வகைச் சாமமறைப்பாடல்களின் வேறு பாடுகளை, சாமசூத்திரத்திற் காண்க. சங்கிதத்துடன் கூடிய துதி ஸ்தோமமாம்.

எட்டாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

ஒன்பதாம் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

अग्नेः शिष्टादशाऽऽध्यादश्यास्तोम संज्ञकाः ॥

பத்து அட்சண்யாஸ்தோமக் கல்லுகளை வைத்தல் ஒன்பதாம்

நான்காம் காண்டம் முன்றும் பிரபாடகம்

ஒன்பதாம் அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதித்த மேல் நாற்பத்தாறு பதங்களைக் கொண்டது.

மீந்த, அட்சண்ய!ஸ்தோமங்களென்னும் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்.

अग्नेर्भागोऽसि दीक्षाया आधिपत्यं ब्रह्मस्पृतन्निवृत्स्तोम
इन्द्रस्य भागोऽसि विष्णोराधिपत्यङ्क्षत्रं स्पृतं पञ्चदशस्तोमो
नृचक्षसां भागोऽसि धातुराधिपत्यञ्जनित्रं स्पृतं सप्तदशस्तोमो
मित्रस्य भागोऽसि वरुणस्याधिपत्यन्दिवो वृष्टिर्वातास्पृता एक-

செங்கல்களை வைத்தல்)

விஃ₁ ஸஸ்தோமோ₂ ஸி₃ பூ₄ ண₅ ஆ₆ பி₇ ப₈ த்ய₉ மோ₁₀ ஜ₁₁ ஸ்₁₂ ஸ்₁₃ ஷ₁₄ த₁₅ ந்₁₆ த்₁₇ ரி₁₈ ண₁₉ வ-
ஸ்தோமோ₂₀ வ₂₁ சூ₂₂ நா₂₃ மா₂₄ கோ₂₅ ஸி₂₆ ॥ 1 ॥ ரு₂₇ ட்ரா₂₈ ணா₂₉ மா₃₀ பி₃₁ ப₃₂ த்ய₃₃ ஷ்₃₄ து₃₅ ண₃₆ ஸ்₃₇ ஷ₃₈ த₃₉ ஷ்₄₀ ஷ₄₁ த₄₂ ஷ்₄₃ ஷ₄₄ த₄₅ ஷ்₄₆ ஷ₄₇ த₄₈ ஷ்₄₉ ஷ₅₀ த₅₁ ஷ்₅₂ ஷ₅₃ த₅₄ ஷ்₅₅ ஷ₅₆ த₅₇ ஷ்₅₈ ஷ₅₉ த₆₀ ஷ்₆₁ ஷ₆₂ த₆₃ ஷ்₆₄ ஷ₆₅ த₆₆ ஷ்₆₇ ஷ₆₈ த₆₉ ஷ்₇₀ ஷ₇₁ த₇₂ ஷ்₇₃ ஷ₇₄ த₇₅ ஷ்₇₆ ஷ₇₇ த₇₈ ஷ்₇₉ ஷ₈₀ த₈₁ ஷ்₈₂ ஷ₈₃ த₈₄ ஷ்₈₅ ஷ₈₆ த₈₇ ஷ்₈₈ ஷ₈₉ த₉₀ ஷ்₉₁ ஷ₉₂ த₉₃ ஷ்₉₄ ஷ₉₅ த₉₆ ஷ்₉₇ ஷ₉₈ த₉₉ ஷ்₁₀₀ ஷ₁₀₁ த₁₀₂ ஷ்₁₀₃ ஷ₁₀₄ த₁₀₅ ஷ்₁₀₆ ஷ₁₀₇ த₁₀₈ ஷ்₁₀₉ ஷ₁₁₀ த₁₁₁ ஷ்₁₁₂ ஷ₁₁₃ த₁₁₄ ஷ்₁₁₅ ஷ₁₁₆ த₁₁₇ ஷ்₁₁₈ ஷ₁₁₉ த₁₂₀ ஷ்₁₂₁ ஷ₁₂₂ த₁₂₃ ஷ்₁₂₄ ஷ₁₂₅ த₁₂₆ ஷ்₁₂₇ ஷ₁₂₈ த₁₂₉ ஷ்₁₃₀ ஷ₁₃₁ த₁₃₂ ஷ்₁₃₃ ஷ₁₃₄ த₁₃₅ ஷ்₁₃₆ ஷ₁₃₇ த₁₃₈ ஷ்₁₃₉ ஷ₁₄₀ த₁₄₁ ஷ்₁₄₂ ஷ₁₄₃ த₁₄₄ ஷ்₁₄₅ ஷ₁₄₆ த₁₄₇ ஷ்₁₄₈ ஷ₁₄₉ த₁₅₀ ஷ்₁₅₁ ஷ₁₅₂ த₁₅₃ ஷ்₁₅₄ ஷ₁₅₅ த₁₅₆ ஷ்₁₅₇ ஷ₁₅₈ த₁₅₉ ஷ்₁₆₀ ஷ₁₆₁ த₁₆₂ ஷ்₁₆₃ ஷ₁₆₄ த₁₆₅ ஷ்₁₆₆ ஷ₁₆₇ த₁₆₈ ஷ்₁₆₉ ஷ₁₇₀ த₁₇₁ ஷ்₁₇₂ ஷ₁₇₃ த₁₇₄ ஷ்₁₇₅ ஷ₁₇₆ த₁₇₇ ஷ்₁₇₈ ஷ₁₇₉ த₁₈₀ ஷ்₁₈₁ ஷ₁₈₂ த₁₈₃ ஷ்₁₈₄ ஷ₁₈₅ த₁₈₆ ஷ்₁₈₇ ஷ₁₈₈ த₁₈₉ ஷ்₁₉₀ ஷ₁₉₁ த₁₉₂ ஷ்₁₉₃ ஷ₁₉₄ த₁₉₅ ஷ்₁₉₆ ஷ₁₉₇ த₁₉₈ ஷ்₁₉₉ ஷ₂₀₀ த₂₀₁ ஷ்₂₀₂ ஷ₂₀₃ த₂₀₄ ஷ்₂₀₅ ஷ₂₀₆ த₂₀₇ ஷ்₂₀₈ ஷ₂₀₉ த₂₁₀ ஷ்₂₁₁ ஷ₂₁₂ த₂₁₃ ஷ்₂₁₄ ஷ₂₁₅ த₂₁₆ ஷ்₂₁₇ ஷ₂₁₈ த₂₁₉ ஷ்₂₂₀ ஷ₂₂₁ த₂₂₂ ஷ்₂₂₃ ஷ₂₂₄ த₂₂₅ ஷ்₂₂₆ ஷ₂₂₇ த₂₂₈ ஷ்₂₂₉ ஷ₂₃₀ த₂₃₁ ஷ்₂₃₂ ஷ₂₃₃ த₂₃₄ ஷ்₂₃₅ ஷ₂₃₆ த₂₃₇ ஷ்₂₃₈ ஷ₂₃₉ த₂₄₀ ஷ்₂₄₁ ஷ₂₄₂ த₂₄₃ ஷ்₂₄₄ ஷ₂₄₅ த₂₄₆ ஷ்₂₄₇ ஷ₂₄₈ த₂₄₉ ஷ்₂₅₀ ஷ₂₅₁ த₂₅₂ ஷ்₂₅₃ ஷ₂₅₄ த₂₅₅ ஷ்₂₅₆ ஷ₂₅₇ த₂₅₈ ஷ்₂₅₉ ஷ₂₆₀ த₂₆₁ ஷ்₂₆₂ ஷ₂₆₃ த₂₆₄ ஷ்₂₆₅ ஷ₂₆₆ த₂₆₇ ஷ்₂₆₈ ஷ₂₆₉ த₂₇₀ ஷ்₂₇₁ ஷ₂₇₂ த₂₇₃ ஷ்₂₇₄ ஷ₂₇₅ த₂₇₆ ஷ்₂₇₇ ஷ₂₇₈ த₂₇₉ ஷ்₂₈₀ ஷ₂₈₁ த₂₈₂ ஷ்₂₈₃ ஷ₂₈₄ த₂₈₅ ஷ்₂₈₆ ஷ₂₈₇ த₂₈₈ ஷ்₂₈₉ ஷ₂₉₀ த₂₉₁ ஷ்₂₉₂ ஷ₂₉₃ த₂₉₄ ஷ்₂₉₅ ஷ₂₉₆ த₂₉₇ ஷ்₂₉₈ ஷ₂₉₉ த₃₀₀ ஷ்₃₀₁ ஷ₃₀₂ த₃₀₃ ஷ்₃₀₄ ஷ₃₀₅ த₃₀₆ ஷ்₃₀₇ ஷ₃₀₈ த₃₀₉ ஷ்₃₁₀ ஷ₃₁₁ த₃₁₂ ஷ்₃₁₃ ஷ₃₁₄ த₃₁₅ ஷ்₃₁₆ ஷ₃₁₇ த₃₁₈ ஷ்₃₁₉ ஷ₃₂₀ த₃₂₁ ஷ்₃₂₂ ஷ₃₂₃ த₃₂₄ ஷ்₃₂₅ ஷ₃₂₆ த₃₂₇ ஷ்₃₂₈ ஷ₃₂₉ த₃₃₀ ஷ்₃₃₁ ஷ₃₃₂ த₃₃₃ ஷ்₃₃₄ ஷ₃₃₅ த₃₃₆ ஷ்₃₃₇ ஷ₃₃₈ த₃₃₉ ஷ்₃₄₀ ஷ₃₄₁ த₃₄₂ ஷ்₃₄₃ ஷ₃₄₄ த₃₄₅ ஷ்₃₄₆ ஷ₃₄₇ த₃₄₈ ஷ்₃₄₉ ஷ₃₅₀ த₃₅₁ ஷ்₃₅₂ ஷ₃₅₃ த₃₅₄ ஷ்₃₅₅ ஷ₃₅₆ த₃₅₇ ஷ்₃₅₈ ஷ₃₅₉ த₃₆₀ ஷ்₃₆₁ ஷ₃₆₂ த₃₆₃ ஷ்₃₆₄ ஷ₃₆₅ த₃₆₆ ஷ்₃₆₇ ஷ₃₆₈ த₃₆₉ ஷ்₃₇₀ ஷ₃₇₁ த₃₇₂ ஷ்₃₇₃ ஷ₃₇₄ த₃₇₅ ஷ்₃₇₆ ஷ₃₇₇ த₃₇₈ ஷ்₃₇₉ ஷ₃₈₀ த₃₈₁ ஷ்₃₈₂ ஷ₃₈₃ த₃₈₄ ஷ்₃₈₅ ஷ₃₈₆ த₃₈₇ ஷ்₃₈₈ ஷ₃₈₉ த₃₉₀ ஷ்₃₉₁ ஷ₃₉₂ த₃₉₃ ஷ்₃₉₄ ஷ₃₉₅ த₃₉₆ ஷ்₃₉₇ ஷ₃₉₈ த₃₉₉ ஷ்₄₀₀ ஷ₄₀₁ த₄₀₂ ஷ்₄₀₃ ஷ₄₀₄ த₄₀₅ ஷ்₄₀₆ ஷ₄₀₇ த₄₀₈ ஷ்₄₀₉ ஷ₄₁₀ த₄₁₁ ஷ்₄₁₂ ஷ₄₁₃ த₄₁₄ ஷ்₄₁₅ ஷ₄₁₆ த₄₁₇ ஷ்₄₁₈ ஷ₄₁₉ த₄₂₀ ஷ்₄₂₁ ஷ₄₂₂ த₄₂₃ ஷ்₄₂₄ ஷ₄₂₅ த₄₂₆ ஷ்₄₂₇ ஷ₄₂₈ த₄₂₉ ஷ்₄₃₀ ஷ₄₃₁ த₄₃₂ ஷ்₄₃₃ ஷ₄₃₄ த₄₃₅ ஷ்₄₃₆ ஷ₄₃₇ த₄₃₈ ஷ்₄₃₉ ஷ₄₄₀ த₄₄₁ ஷ்₄₄₂ ஷ₄₄₃ த₄₄₄ ஷ்₄₄₅ ஷ₄₄₆ த₄₄₇ ஷ்₄₄₈ ஷ₄₄₉ த₄₅₀ ஷ்₄₅₁ ஷ₄₅₂ த₄₅₃ ஷ்₄₅₄ ஷ₄₅₅ த₄₅₆ ஷ்₄₅₇ ஷ₄₅₈ த₄₅₉ ஷ்₄₆₀ ஷ₄₆₁ த₄₆₂ ஷ்₄₆₃ ஷ₄₆₄ த₄₆₅ ஷ்₄₆₆ ஷ₄₆₇ த₄₆₈ ஷ்₄₆₉ ஷ₄₇₀ த₄₇₁ ஷ்₄₇₂ ஷ₄₇₃ த₄₇₄ ஷ்₄₇₅ ஷ₄₇₆ த₄₇₇ ஷ்₄₇₈ ஷ₄₇₉ த₄₈₀ ஷ்₄₈₁ ஷ₄₈₂ த₄₈₃ ஷ்₄₈₄ ஷ₄₈₅ த₄₈₆ ஷ்₄₈₇ ஷ₄₈₈ த₄₈₉ ஷ்₄₉₀ ஷ₄₉₁ த₄₉₂ ஷ்₄₉₃ ஷ₄₉₄ த₄₉₅ ஷ்₄₉₆ ஷ₄₉₇ த₄₉₈ ஷ்₄₉₉ ஷ₅₀₀ த₅₀₁ ஷ்₅₀₂ ஷ₅₀₃ த₅₀₄ ஷ்₅₀₅ ஷ₅₀₆ த₅₀₇ ஷ்₅₀₈ ஷ₅₀₉ த₅₁₀ ஷ்₅₁₁ ஷ₅₁₂ த₅₁₃ ஷ்₅₁₄ ஷ₅₁₅ த₅₁₆ ஷ்₅₁₇ ஷ₅₁₈ த₅₁₉ ஷ்₅₂₀ ஷ₅₂₁ த₅₂₂ ஷ்₅₂₃ ஷ₅₂₄ த₅₂₅ ஷ்₅₂₆ ஷ₅₂₇ த₅₂₈ ஷ்₅₂₉ ஷ₅₃₀ த₅₃₁ ஷ்₅₃₂ ஷ₅₃₃ த₅₃₄ ஷ்₅₃₅ ஷ₅₃₆ த₅₃₇ ஷ்₅₃₈ ஷ₅₃₉ த₅₄₀ ஷ்₅₄₁ ஷ₅₄₂ த₅₄₃ ஷ்₅₄₄ ஷ₅₄₅ த₅₄₆ ஷ்₅₄₇ ஷ₅₄₈ த₅₄₉ ஷ்₅₅₀ ஷ₅₅₁ த₅₅₂ ஷ்₅₅₃ ஷ₅₅₄ த₅₅₅ ஷ்₅₅₆ ஷ₅₅₇ த₅₅₈ ஷ்₅₅₉ ஷ₅₆₀ த₅₆₁ ஷ்₅₆₂ ஷ₅₆₃ த₅₆₄ ஷ்₅₆₅ ஷ₅₆₆ த₅₆₇ ஷ்₅₆₈ ஷ₅₆₉ த₅₇₀ ஷ்₅₇₁ ஷ₅₇₂ த₅₇₃ ஷ்₅₇₄ ஷ₅₇₅ த₅₇₆ ஷ்₅₇₇ ஷ₅₇₈ த₅₇₉ ஷ்₅₈₀ ஷ₅₈₁ த₅₈₂ ஷ்₅₈₃ ஷ₅₈₄ த₅₈₅ ஷ்₅₈₆ ஷ₅₈₇ த₅₈₈ ஷ்₅₈₉ ஷ₅₉₀ த₅₉₁ ஷ்₅₉₂ ஷ₅₉₃ த₅₉₄ ஷ்₅₉₅ ஷ₅₉₆ த₅₉₇ ஷ்₅₉₈ ஷ₅₉₉ த₆₀₀ ஷ்₆₀₁ ஷ₆₀₂ த₆₀₃ ஷ்₆₀₄ ஷ₆₀₅ த₆₀₆ ஷ்₆₀₇ ஷ₆₀₈ த₆₀₉ ஷ்₆₁₀ ஷ₆₁₁ த₆₁₂ ஷ்₆₁₃ ஷ₆₁₄ த₆₁₅ ஷ்₆₁₆ ஷ₆₁₇ த₆₁₈ ஷ்₆₁₉ ஷ₆₂₀ த₆₂₁ ஷ்₆₂₂ ஷ₆₂₃ த₆₂₄ ஷ்₆₂₅ ஷ₆₂₆ த₆₂₇ ஷ்₆₂₈ ஷ₆₂₉ த₆₃₀ ஷ்₆₃₁ ஷ₆₃₂ த₆₃₃ ஷ்₆₃₄ ஷ₆₃₅ த₆₃₆ ஷ்₆₃₇ ஷ₆₃₈ த₆₃₉ ஷ்₆₄₀ ஷ₆₄₁ த₆₄₂ ஷ்₆₄₃ ஷ₆₄₄ த₆₄₅ ஷ்₆₄₆ ஷ₆₄₇ த₆₄₈ ஷ்₆₄₉ ஷ₆₅₀ த₆₅₁ ஷ்₆₅₂ ஷ₆₅₃ த₆₅₄ ஷ்₆₅₅ ஷ₆₅₆ த₆₅₇ ஷ்₆₅₈ ஷ₆₅₉ த₆₆₀ ஷ்₆₆₁ ஷ₆₆₂ த₆₆₃ ஷ்₆₆₄ ஷ₆₆₅ த₆₆₆ ஷ்₆₆₇ ஷ₆₆₈ த₆₆₉ ஷ்₆₇₀ ஷ₆₇₁ த₆₇₂ ஷ்₆₇₃ ஷ₆₇₄ த₆₇₅ ஷ்₆₇₆ ஷ₆₇₇ த₆₇₈ ஷ்₆₇₉ ஷ₆₈₀ த₆₈₁ ஷ்₆₈₂ ஷ₆₈₃ த₆₈₄ ஷ்₆₈₅ ஷ₆₈₆ த₆₈₇ ஷ்₆₈₈ ஷ₆₈₉ த₆₉₀ ஷ்₆₉₁ ஷ₆₉₂ த₆₉₃ ஷ்₆₉₄ ஷ₆₉₅ த₆₉₆ ஷ்₆₉₇ ஷ₆₉₈ த₆₉₉ ஷ்₇₀₀ ஷ₇₀₁ த₇₀₂ ஷ்₇₀₃ ஷ₇₀₄ த₇₀₅ ஷ்₇₀₆ ஷ₇₀₇ த₇₀₈ ஷ்₇₀₉ ஷ₇₁₀ த₇₁₁ ஷ்₇₁₂ ஷ₇₁₃ த₇₁₄ ஷ்₇₁₅ ஷ₇₁₆ த₇₁₇ ஷ்₇₁₈ ஷ₇₁₉ த₇₂₀ ஷ்₇₂₁ ஷ₇₂₂ த₇₂₃ ஷ்₇₂₄ ஷ₇₂₅ த₇₂₆ ஷ்₇₂₇ ஷ₇₂₈ த₇₂₉ ஷ்₇₃₀ ஷ₇₃₁ த₇₃₂ ஷ்₇₃₃ ஷ₇₃₄ த₇₃₅ ஷ்₇₃₆ ஷ₇₃₇ த₇₃₈ ஷ்₇₃₉ ஷ₇₄₀ த₇₄₁ ஷ்₇₄₂ ஷ₇₄₃ த₇₄₄ ஷ்₇₄₅ ஷ₇₄₆ த₇₄₇ ஷ்₇₄₈ ஷ₇₄₉ த₇₅₀ ஷ்₇₅₁ ஷ₇₅₂ த₇₅₃ ஷ்₇₅₄ ஷ₇₅₅ த₇₅₆ ஷ்₇₅₇ ஷ₇₅₈ த₇₅₉ ஷ்₇₆₀ ஷ₇₆₁ த₇₆₂ ஷ்₇₆₃ ஷ₇₆₄ த₇₆₅ ஷ்₇₆₆ ஷ₇₆₇ த₇₆₈ ஷ்₇₆₉ ஷ₇₇₀ த₇₇₁ ஷ்₇₇₂ ஷ₇₇₃ த₇₇₄ ஷ்₇₇₅ ஷ₇₇₆ த₇₇₇ ஷ்₇₇₈ ஷ₇₇₉ த₇₈₀ ஷ்₇₈₁ ஷ₇₈₂ த₇₈₃ ஷ்₇₈₄ ஷ₇₈₅ த₇₈₆ ஷ்₇₈₇ ஷ₇₈₈ த₇₈₉ ஷ்₇₉₀ ஷ₇₉₁ த₇₉₂ ஷ்₇₉₃ ஷ₇₉₄ த₇₉₅ ஷ்₇₉₆ ஷ₇₉₇ த₇₉₈ ஷ்₇₉₉ ஷ₈₀₀ த₈₀₁ ஷ்₈₀₂ ஷ₈₀₃ த₈₀₄ ஷ்₈₀₅ ஷ₈₀₆ த₈₀₇ ஷ்₈₀₈ ஷ₈₀₉ த₈₁₀ ஷ்₈₁₁ ஷ₈₁₂ த₈₁₃ ஷ்₈₁₄ ஷ₈₁₅ த₈₁₆ ஷ்₈₁₇ ஷ₈₁₈ த₈₁₉ ஷ்₈₂₀ ஷ₈₂₁ த₈₂₂ ஷ்₈₂₃ ஷ₈₂₄ த₈₂₅ ஷ்₈₂₆ ஷ₈₂₇ த₈₂₈ ஷ்₈₂₉ ஷ₈₃₀ த₈₃₁ ஷ்₈₃₂ ஷ₈₃₃ த₈₃₄ ஷ்₈₃₅ ஷ₈₃₆ த₈₃₇ ஷ்₈₃₈ ஷ₈₃₉ த₈₄₀ ஷ்₈₄₁ ஷ₈₄₂ த₈₄₃ ஷ்₈₄₄ ஷ₈₄₅ த₈₄₆ ஷ்₈₄₇ ஷ₈₄₈ த₈₄₉ ஷ்₈₅₀ ஷ₈₅₁ த₈₅₂ ஷ்₈₅₃ ஷ₈₅₄ த₈₅₅ ஷ்₈₅₆ ஷ₈₅₇ த₈₅₈ ஷ்₈₅₉ ஷ₈₆₀ த₈₆₁ ஷ்₈₆₂ ஷ₈₆₃ த₈₆₄ ஷ்₈₆₅ ஷ₈₆₆ த₈₆₇ ஷ்₈₆₈ ஷ₈₆₉ த₈₇₀ ஷ்₈₇₁ ஷ₈₇₂ த₈₇₃ ஷ்₈₇₄ ஷ₈₇₅ த₈₇₆ ஷ்₈₇₇ ஷ₈₇₈ த₈₇₉ ஷ்₈₈₀ ஷ₈₈₁ த₈₈₂ ஷ்₈₈₃ ஷ₈₈₄ த₈₈₅ ஷ்₈₈₆ ஷ₈₈₇ த₈₈₈ ஷ்₈₈₉ ஷ₈₉₀ த₈₉₁ ஷ்₈₉₂ ஷ₈₉₃ த₈₉₄ ஷ்₈₉₅ ஷ₈₉₆ த₈₉₇ ஷ்₈₉₈ ஷ₈₉₉ த₉₀₀ ஷ்₉₀₁ ஷ₉₀₂ த₉₀₃ ஷ்₉₀₄ ஷ₉₀₅ த₉₀₆ ஷ்₉₀₇ ஷ₉₀₈ த₉₀₉ ஷ்₉₁₀ ஷ₉₁₁ த₉₁₂ ஷ்₉₁₃ ஷ₉₁₄ த₉₁₅ ஷ்₉₁₆ ஷ₉₁₇ த₉₁₈ ஷ்₉₁₉ ஷ₉₂₀ த₉₂₁ ஷ்₉₂₂ ஷ₉₂₃ த₉₂₄ ஷ்₉₂₅ ஷ₉₂₆ த₉₂₇ ஷ்₉₂₈ ஷ₉₂₉ த₉₃₀ ஷ்₉₃₁ ஷ₉₃₂ த₉₃₃ ஷ்₉₃₄ ஷ₉₃₅ த₉₃₆ ஷ்₉₃₇ ஷ₉₃₈ த₉₃₉ ஷ்₉₄₀ ஷ₉₄₁ த₉₄₂ ஷ்₉₄₃ ஷ₉₄₄ த₉₄₅ ஷ்₉₄₆ ஷ₉₄₇ த₉₄₈ ஷ்₉₄₉ ஷ₉₅₀ த₉₅₁ ஷ்₉₅₂ ஷ₉₅₃ த₉₅₄ ஷ்₉₅₅ ஷ₉₅₆ த₉₅₇ ஷ்₉₅₈ ஷ₉₅₉ த₉₆₀ ஷ்₉₆₁ ஷ₉₆₂ த₉₆₃ ஷ்₉₆₄ ஷ₉₆₅ த₉₆₆ ஷ்₉₆₇ ஷ₉₆₈ த₉₆₉ ஷ்₉₇₀ ஷ₉₇₁ த₉₇₂ ஷ்₉₇₃ ஷ₉₇₄ த₉₇₅ ஷ்₉₇₆ ஷ₉₇₇ த₉₇₈ ஷ்₉₇₉ ஷ₉₈₀ த₉₈₁ ஷ்₉₈₂ ஷ₉₈₃ த₉₈₄ ஷ்₉₈₅ ஷ₉₈₆ த₉₈₇ ஷ்₉₈₈ ஷ₉₈₉ த₉₉₀ ஷ்₉₉₁ ஷ₉₉₂ த₉₉₃ ஷ்₉₉₄ ஷ₉₉₅ த₉₉₆ ஷ்₉₉₇ ஷ₉₉₈ த₉₉₉ ஷ்₁₀₀₀ ஷ₁₀₀₁ த₁₀₀₂ ஷ்₁₀₀₃ ஷ₁₀₀₄ த₁₀₀₅ ஷ்₁₀₀₆ ஷ₁₀₀₇ த₁₀₀₈ ஷ்₁₀₀₉ ஷ₁₀₁₀ த₁₀₁₁ ஷ்₁₀₁₂ ஷ₁₀₁₃ த₁₀₁₄ ஷ்₁₀₁₅ ஷ₁₀₁₆ த₁₀₁₇ ஷ்₁₀₁₈ ஷ₁₀₁₉ த₁₀₂₀ ஷ்₁₀₂₁ ஷ₁₀₂₂ த₁₀₂₃ ஷ்₁₀₂₄ ஷ₁₀₂₅ த₁₀₂₆ ஷ்₁₀₂₇ ஷ₁₀₂₈ த₁₀₂₉ ஷ்₁₀₃₀ ஷ₁₀₃₁ த₁₀₃₂ ஷ்₁₀₃₃ ஷ₁₀₃₄ த₁₀₃₅ ஷ்₁₀₃₆ ஷ₁₀₃₇ த₁₀₃₈ ஷ்₁₀₃₉ ஷ₁₀₄₀ த₁₀₄₁ ஷ்₁₀₄₂ ஷ₁₀₄₃ த₁₀₄₄ ஷ்₁₀₄₅ ஷ₁₀₄₆ த₁₀₄₇ ஷ்₁₀₄₈ ஷ₁₀₄₉ த₁₀₅₀ ஷ்₁₀₅₁ ஷ₁₀₅₂ த₁₀₅₃ ஷ்₁₀₅₄ ஷ₁₀₅₅ த₁₀₅₆ ஷ்₁₀₅₇ ஷ₁₀₅₈ த₁₀₅₉ ஷ்₁₀₆₀ ஷ₁₀₆₁ த₁₀₆₂ ஷ்₁₀₆₃ ஷ₁₀₆₄ த₁₀₆₅ ஷ்₁₀₆₆ ஷ₁₀₆₇ த₁₀₆₈ ஷ்₁₀₆₉ ஷ₁₀₇₀ த₁₀₇₁ ஷ்₁₀₇₂ ஷ₁₀₇₃ த₁₀₇₄ ஷ்₁₀₇₅ ஷ₁₀₇₆ த₁₀₇₇ ஷ்₁₀₇₈ ஷ₁₀₇₉ த₁₀₈₀ ஷ்₁₀₈₁ ஷ₁₀₈₂ த₁₀₈₃ ஷ்₁₀₈₄ ஷ₁₀₈₅ த₁₀₈₆ ஷ்₁₀₈₇ ஷ₁₀₈₈ த₁₀₈₉ ஷ்₁₀₉₀ ஷ₁₀₉₁ த₁₀₉₂ ஷ்₁₀₉₃ ஷ₁₀₉₄ த₁₀₉₅ ஷ்₁₀₉₆ ஷ₁₀₉₇ த₁₀₉₈ ஷ்₁₀₉₉ ஷ₁₁₀₀ த₁₁₀₁ ஷ்₁₁₀₂ ஷ₁₁₀₃ த₁₁₀₄ ஷ்₁₁₀₅ ஷ

உரை

செங்கலே! நீ, வேள்விச் செயலாளர்களின் தட்சிணைகளான ஆக்கள், பிரசாபதியின் தலைமைத்தன்மை, பிரியமுடைய உணவுப் பொருள், பதினேழு முறைகொண்ட ஸ்தோமம் என்னு மிவையனைத்தும் நீயா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென் பக்கத்துச் சிறகின் இரண்டாவது வரிசையில் ஐந்தாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மூன்றாம் விநியோகம்.

மந்திரம்: (4)

मित्रस्य भागोऽसि वरुणस्याऽऽधिपत्यन्दिवो वृष्टिर्वातास्पृता-
एकविंशस्तोमः ।

என்பது.

உரை

செங்கலே! நீ, மித்திர தேவதையின் பாகமாகிய அவி, வருணனுடைய தலைமைத் தன்மை, வான் மழை, பிரியமாகிய காற்று, இருபத்தொரு ஸ்தோமம் என்னுமிவைகளனைத்தும் நீயா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வானின் இரண்டாவது வரிசையில் நான்காவதாகிய சோடசிக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

நான்காம் விநியோகம்

மந்திரம்: (2)

इन्द्रस्य भागोऽसि विष्णोराधिपत्यं क्षत्रं स्पृतं पञ्चदशस्तोमः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே! நீ, இந்திரனுடைய அவி, பரமேசுரனுடைய தலைமைத் தன்மை, பிரியமான மந்திரங்கள், பதினைந்து ஸ்தோமம் என்னுமிவை யனைத்தும் நீயா யிருக்கின்றாய் என்பது.

செங்கலை வைத்தல்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கத்துச் சிறகின் எட்டாம் வரிசையில் ஐந்தா வது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஐந்தாம் விரியோகம்.

மந்திரம் : (6)

वसूनां भागोऽसि रुद्राणामाऽऽधिपत्यं चतुष्पास्पृतं चतुर्विंशस्तोमः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, வசுக்களின் அவி, உருத்திரர்களின் தலைமைத் தன்மை, பிரியமான நாற்கால் பிராணிகள், (ஆ. குகிரை முதலியன) இருபத்து நான்கு ஸ்தோமம் என்னு மிவை யனைத்தும் நீயா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளுள் நான்காம் வரிசையில் ஒன்ப தாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆறாம் விரியோகம்.

மந்திரம் : (7)

आदित्यानां भागोऽसि मरुतामाधिपत्यं भास्स्पृताः पञ्चविंशस्तोमः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, ஆதித்தர்களின் அவி, மருத்துக்களின் தலைமைத் தன்மை, இருகாற் பிராணி, நாற்காற் பிராணிகளின் வாயிற்றிலிருப்பது, இருபத் தைந்து ஸ்தோமம் என்னும் இவை யனைத்தும் நீயா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென் பக்கத்துச் சிறகின், இரண்டாவது வரிசையில், ஆறாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாவது விரியோகம்.

மந்திரம் : (5)

अदित्यै भागोऽसि पूष्ण आधिपत्यमोजस्पृतन्निणवस्तोमः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, அதிதியின் அவி, பூஷாவின் தலைமைத் தன்மை, மந்திரம், இருபத்தேழு ஸ்தோமம் என்னு மிவையனைத்தும் நீயாபிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வானின் இரண்டாம் வரிசையில் ஐந்தாவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

எட்டாம் விரியோகம்.

மந்திரம்: (8)

देवस्य सवितुर्भागोऽसि बृहस्पतेराधिपत्यं समीचीदिशस्स्पृताश्चतु-
ष्टोमस्तोमः । என்பது.

உரை.

சவிதா தேவஸையின் பாகம் (அவி), பிருகற்பதியின் தலைமைத் தன்மை, அநுகூலமான திசுநுக்கள், இருபத்தாறு ஸ்தோமங்கள் என்னு மிவையனைத் தும் நீயாபிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கச் சிறகின் எட்டாவது வரிசையில் ஆறாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இனி, முன் அநுகூலத்தின் பதினெட்டாவது விரியோக மந்திரத்தால், ஆன்மவரிசைகளுள் நான்காவது வரிசையில் பத்தாவது சோடசிக் கல்லை வைத் தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஒன்பதாம் விரியோகம்.

மந்திரம்: (9)

यावानां भागोऽस्य यावानामाधिपत्यं प्रजास्पृताश्चतु श्वारिः शस्तोमः ।
என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, மாநங்களின் பாகம் (பசுவும்), அவயவங்களின் தலைமைத் தன்மை, பிரியமான முக்கள், இருபத்து நான்கு ஸ்தோமம் என்னு மிவையனைத்தும் நீயாபிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென் பக்கத்துச் சிறகின் இரண்டாவது வரிசை யில் ஏழாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

செங்கல்களை வைத்தல்)

புத்தாம் விநியோகம்.

மந்திரம் :

ஈமூணாं भागोऽसि विश्वेषान्देवानामாविपत्यं भूतमिशान्तःस्पृ-
न्वयस्त्रिःशस्तोमः ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே! தேவர்களின் பாகம், விசுவே தேவர்களின் தலைமாத்
தன்மை, உண்டாகிய வீடு, முப்பத்து முன்று ஸ்தோமம் என்னு மிவை
பனைத்தும் நீயாயிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வாலின் இரண்டாவது வரிசையில் ஆறாவது பாதிச்
செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இனி, முன் அறுவாகத்தின் பதினேழாவது விநியோக மந்திரத்தால்,
வடக்குப் பக்கச் சித்கின் எட்டாவது வரிசையில் ஏழாவது பட்சக் கல்லை
வைத்தல் வேண்டும்; அம் மந்திரத்தில் 'ஸ்தோமம்' என்னுஞ் சொல்லைச்
சேர்க்கவும் வேண்டும்.

ஒன்பதாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

இவ்வறுவாகத்தின் பரிசேடம்.

சுத்திரத்தைத் தழுவி, 'அந்தரிக்ஷமசி, அந்தரிக்ஷயத்வா' என்னும், நான்காம்
பிரபாடக மந்திரங்களிரண்டாலும், ஆன்ம வரிசைகளுள் முன்றாவது வரிசை
யில், முறையே, ஐந்தாவது, ஆறாவது 'சோடசிகள்' என்னுஞ் செங்கல்க
ளிரண்டையும் வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, 'சஹ, சஹஸ்ய' என்னும், நான்காம் பிரபாடக மந்திரங்களிரண்
டாலும், ஆன்ம வரிசைகளுள், நான்காவது வரிசையில், ஐந்தாவது ஆறாவது
சோடசிச் செங்கல்களிரண்டையும் வைத்தல் வேண்டும். இக் கல்லுகளிரண்
டையும் ஒருங்கே வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, மந்திரமின்றி இவ்விரண்டு செங்கல்களையும் வேலம் பாசியால்
முடிவிடல் வேண்டும் என்பதையு முணர்க.

பரிசேடம் முடிந்தது.

பத்தாம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

एक सप्तदशाऽऽध्यादिष्टकाः सृष्टिसंज्ञिताः ॥

சிருஷ்டி என்னும் பதினேழு செங்கல்களை வைத்தல் என்பது.

நான்காம் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம்

பத்தாம் அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாங்கத்து மேல் பதினேழு பதங்களைக் கொண்டது.

‘சிருஷ்டி’ என்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறுகின்ற மந்திரங்கள்.

एकयाऽस्तुवत प्रजा अधीयन्त प्रजापतिराधिपतिरासीत्ति-
 सुभिरस्तुवत ब्रह्मा सृज्यत ब्रह्मणस्पतिगधिपतिरासीत्पञ्चभिरस्तुवत
 भूतान्यसृज्यन्तभूतानां पतिगधिपतिरासीत्सप्तभिरस्तुवत सप्तर्षयो-
 ऽसृज्यन्तधाताऽधिपतिरासीन्नवभिरस्तुवत पितरोऽसृज्यन्तादिति-
 राधिपत्यांसीदेकादशभिरस्तुवततेवाऽसृज्यन्तार्थोधिपतिरासी-
 त्रयोदशभिरस्तुवत मासा असृज्यन्त संवत्सरोऽधिपतिः ॥ १ ॥
 आसीत्पञ्चदशभिरस्तुवत क्षत्रमसृज्यतेन्द्रोऽधिपतिरासीत्सप्तदशभि-
 रस्तुवत पशवोऽसृज्यन्त बृहस्पतिराधिपतिरासीन्नवदशभिरस्तुवत
 शूद्रार्यविसृज्येता महोरात्रे अधिपत्नी आस्तामेकविंशत्यास्तु-
 वतैकशफाः पशवोऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपतिरासीत्त्रयोविंशत्या-
 ऽस्तुवत क्षुद्राः पशवोऽसृज्यन्त पूषाऽधिपतिरासीत्पञ्चविंशत्या-
 ऽस्तुवतारण्याः पशवोऽसृज्यन्त वायुराधिपतिरासीत्सप्तविंशत्या-
 ऽस्तुवत द्यावापृथिवीवि ॥ २ ॥ ऐतां वसवो रुद्रा आदित्या अनु-
 व्यायन्तेषामाधिपत्यमासीन्नवविंशत्यास्तुवत वनस्पतयोऽसृ-

(செங்கல்களை வைத்தல்)

ज्यन्त सोमोऽधिपतिरासीदेकत्रिंशताऽस्तुवत प्रजा असृज्यन्त
यावन्नाञ्चायावानाञ्चाधिपत्यमासीत्त्रयस्त्रिंशताऽस्तुवत भूतान्य-
शाम्यन्प्रजापतिः परमेष्ठ्यधिपतिरासीत् ॥ ३ ॥

ஒன்பதாம் அதுவாகத்தில், எஞ்சின அட்சிண்யாஸ்தோமங்கள் என்னுஞ்
செங்கல்கள் கூறப்பட்டன. இதில், 'சிருட்டி' என்னுஞ் செங்கல்கள் கூறப்
படுகின்றன.

முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

एकयाऽस्तुवत प्रजा अधीयन्त प्रजापतिरधिपतिरासीत् ।

என்பது.

உரை.

மகரிஷிகள் ஒருபாது ஒரு ஸ்துதி மந்திரத்தால் துதித்தனர்; அதன்
வலியால்; பிரசைகளைப் படைத்தனர். அப்பிரசைகட்கு, பிரசாபதி இறை
வராயிருந்தார் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளுள் முதலாவது வரிசையில் முதலா
வது கோட்சி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—o—o—o—

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

तिसृभिरस्तुवत ब्रह्माऽसृज्यत ब्रह्मणस्पतिरधिपतिरासीत् ।

என்பது.

உரை

ஒருபாது இரண்டு மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால் அந்தணர்
குலத்தைப் படைத்தார்கள். அம் வந்தணர்கட்கு 'பிரமணஸ்பதி' என்னுந்
தேவதை இறையாக இருந்தது என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையிலேயே இரண்டாவது பாதிச் செங்
கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

पञ्चभिरस्तुवत भूतान्यसृज्यन्त भूतानां पतिरधिपतिरासीत् ।

என்பது.

உரை

ஒருபோது ஐந்து மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால், பூதங்களைப் படைத்தனர். அவைகட்கு, 'பூதபதி' இறையாக இருந்தது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் மூன்றாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सप्तभिरस्तुवत सप्तर्षयोऽसृज्यन्त धाताऽधिपतिरासीत् ।

என்பது.

உரை

ஒருபோது ஏழு மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால் ஏழு ரிஷிகளைப் படைத்தனர். அவர்கட்கு, உலகைப் படைப்போன் இறைவனாக யிருந்தனன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையிலேயே நான்காவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

नवभिरस्तुवत पितरोऽसृज्यन्ताऽदितिरधिपत्याऽसीत् ।

என்பது.

உரை.

ஒருபோது ஒன்பது மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால், பிதிர்களை உண்டாக்கினர். அவர்கட்கு, அதிதியாகிய பூமி இறையாக இருந்தது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையிலேயே, ஐந்தாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

ஆறுவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

एकादशभिरस्तुवतर्तवोऽसृज्यन्ताऽऽर्तवोऽधिपतिरासीत् ।

என்பது.

உரை.

ஒருபோது பதினொரு மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால், இருதுக் களைப் படைத்தனர். அவைகட்கு, இருதுக்களைப் பரிபாலிக்கும் தேவதைகள் இறைவர்களா யிருந்தனர் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையிலேயே, ஆறுவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

त्रयोदशभिरस्तुवत मासा असृज्यन्त संवत्सरोऽधिपतिरासीत् ।

என்பது.

உரை

ஒருபோது பதின்மூன்று மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால், மாதங் களை யுண்டாக்கினர். அவைகட்கு வருடம் இறையாக இருந்தது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையிலேயே ஏழாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

पञ्चदशभिरस्तुवत क्षत्रमसृज्यतेन्द्रोऽधिपतिरासीत् ।

என்பது.

உரை.

ஒருபோது பதினைந்து மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால், அரசு குலத்தை யுண்டாக்கினர். அதற்கு, இந்திரன் இறைவனாக இருந்தனன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையிலேயே, எட்டாவது கோட்சி என் னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सप्तदशभिरस्तुवत पशवोऽसृज्यन्त बृहस्पतिरधिपतिरासीत् ।

என்பது.

உரை

ஒருபோது பதினேழு மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால் விலங்குகளை யுண்டாக்கினர். அவைகட்கு, பிருகற்பதி இறைவராக இருந்தனர் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் ஆன்ம வரிசைகளுள் இரண்டாவது வரிசையில் இரண்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பத்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

नवदशभिरस्तुवत शूद्राऽऽर्यावसृज्येतामहोरात्रे अधिपति आस्ताम् ।

என்பது.

உரை

ஒருபோது பத்தொன்பது மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால், குத்திரங்களையும் வணிகரையும் படைத்தனர். அவர்கட்கு, பகல் இரவு என்பவற்றின் அபிமானி தேவதைகளிரண்டும் இறைகளாயிருந்தனர் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில், 'மூன்றாவது கோட்டி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினொராவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

एकविंशत्याऽस्तुवतैकशफाः पशवोऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपतिरासीत् ।

என்பது.

உரை.

ஒருபோது இருபத்தொரு மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால், ஒற்றைக் குளம்புடைய விலங்குகளைப் படைத்தனர் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில், நான்காவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

சேங்கல்களை வைத்தல்.

பன்னிரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

नयोविः शत्याऽस्तु चतुर्द्राः पशवोऽसृज्यन्त पूषाऽधिपतिरासीत् ।

என்பது.

உரை

ஒருபோது இருபத்து மூன்று மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால் தாழ்ந்த விலங்குகளைப் படைத்தனர். அவைகட்கு, பூஷா என்னுந் தேவதை இறையாக இருந்தது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையிலேயே, ஐந்தாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதிமூன்றாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

पञ्चविः शत्याऽस्तु चतारण्याः पशवोऽसृज्यन्त वायुरधिपतिरासीत् ।

என்பது.

உரை.

ஒருபோது இருபத்தைந்து மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால், ஆரணியங்களும், காட்டு விலங்குகளும் படைக்கப்பட்டன. அவைகட்கு, காற்று இறையாக இருந்தது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையிலேயே ஆறாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பதினான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सप्तविः शत्याऽस्तु चत चावापृथिवीव्यैतां चसवो रुद्रा आदित्या अनुज्यायन्तेपामाधिपत्यमासीत् ।

என்பது.

உரை.

ஒருபோது இருபத்தேழு மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால், முன் ஒன்று பட்டிருந்த மண்ணும், விண்ணும், பிரிந்தன. அவைகட்கு, வசுக்கள், உருத்திரர்கள், ஆதித்தர்கள் இறைவர்களா யிருந்தார்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையிலேயே, ஏழாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினாந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்:

नवविंशत्याऽसुवत वनस्पतयोऽसृज्यन्त सोमोऽधिपतिरासीत् ।

என்பது.

உரை

ஒருபோது இருபத்தொன்பது மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால், வனஸ்பதிகள் உண்டாயின. அவைகட்கு, சோமம் இறையா யிருந்தது என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையிலேயே, எட்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினாறுவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்:

एकत्रिंशताऽसुवत प्रजा असृज्यन्त यावानाञ्चायावानाञ्चाधिपत्यमासीत् ।

என்பது.

உரை

ஒருபோது முப்பத்தொரு மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால், பிரசைகளை உண்டாக்கினர் அவைகட்கு, மாத தேவதைகள், பாதிமாத தேவதைகள் இறைவர்களா யிருந்தன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையிலேயே, ஒன்பதாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினேழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்:

अयस्त्रिंशताऽसुवत भूतान्यशाम्यन्प्रजापतिः परमेष्ठ्यधिपतिरासीत् ।

என்பது.

செங்கல்களை வைத்தல்)

உரை.

ஒருபோது, முப்பத்து மூன்று மந்திரங்களால் துதித்தனர். அதனால், உயிர்களைச் சாந்தர்களாகச் செய்தனர். அத்தகைய உயிர்கட்கு, சத்திய லோகத்தில் வாழும் பிரசாபதி இறைவரா யிருந்தனர் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில், பத்தாவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பத்தாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

பதினேராம் அநுவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

इयं व्युष्टीरुपादध्यान्मन्त्राः पञ्चदशैरिताः ॥

'வியுஷ்டி' என்னும் பதினைந்து கல்லுகளை வைத்தல் என்பது.

நான்காவ் காண்டம் முற்றும் பிரபாடகம்

பதினேராம் அநுவாகம்.

ஐந்து பஞ்சாதிகட்கு மேல் பத்தொன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

'வியுஷ்டி' என்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறுகின்ற மந்திரங்கள்.

इ॒य॒मे॒व॒ सा॒या॒ प्र॒थ॒मा॒व्यौ॒च्छ॒द॒न्त॒र॒स्या॒ञ्च॒र॒ति॒ प्र॒वि॒ष्टा॒ । व॒धू॒
ज॒ज्ञान॑न॒व॒ग॒ज॒नि॒त्री॒त्रय॑ ए॒नां॑ म॒हि॒मान॑स्स॒च॒न्ते॒ । छ॒न्द॑स्व॒ती॒ उ॒प॒सा॒पे
पि॒शा॒ने॒ स॒मा॒नं॑ यो॒नि॒म॒नु॒म॒ञ्च॒र॒न्ती॒ । सूर्य॑प॒त्नी॒वि॒च॒र॒तः॑ प्र॒जा॒न॒ती॒के॒तुं
कृ॒ष्वा॒ने॒ अ॒ज॒रे॒ भू॒रि॒रे॒त॒सा॒ । ऋ॒त॒स्य॑ प॒न्था॒म॒नु॒ति॒स्र॒ आ॒ऽगु॒स्त्रयो॑
घ॒र्मा॒सो॒ अनु॒ज्यो॒ति॒पा॒ऽगुः॑ । प्र॒जा॒मे॒का॒र॒क्ष॒त्यूर्ज॑मे॒का॒ ॥ १ ॥ व्र॒त॒
मे॒का॒र॒क्ष॒ति॒ दे॒व॒यू॒नाम् । च॒तु॒ष्टो॒मो॒ अ॒भ॒व॒द्या॒ तु॒री॒या॒ य॒ज्ञ॒स्य॑ प॒क्षा
वृ॒ष॒यो॒ भ॒व॒न्ती॒ । गा॒य॒त्री॒न्नि॒ष्टु॒म॒ज॒ग॒ती॒म॒नु॒ष्टु॒मं॑ बृ॒ह॒द॒र्कं॑
यु॒ज्ञा॒ना॒स्सु॒व॒रा॒ऽम॒र॒न्नि॒द॒म् । प॒ञ्च॒भि॒र्धा॒ता॒वि॒द॒धा॒वि॒दं॑ य॒त्ता॒सा॒ऽ-

स्वमृरजनयत्पञ्चपञ्च । तासांमुयन्ति प्रयवेण पञ्चनानारूपाणि
 क्रतवो वसनाः । त्रिंशत्स्वसार उपयन्ति निष्कृतं समानङ्केतुं
 प्रतिमुञ्चमानाः ॥ २ ॥ ऋतूस्तन्वते कवयः प्रजानतीर्मध्ये
 छन्दसः परियन्ति भास्वतीः । ज्योतिष्मती प्रतिमुञ्चते नभोरात्रौ
 देवी सूर्यस्य व्रतानि । विपश्यन्ति पशवो जायमाना नानारूपा
 मातुरस्या उपस्थे । एकाष्टका तपसा तप्यमाना जजानगर्भं महि-
 मानमिन्द्रम् । तेन दस्युन्वयसहन्त देवाहन्ताऽसुराणामभवच्छ-
 वोभिः । अनासुजा मनुजां मामकर्तसत्यं वदन्त्यन्विच्छ एतत् ।
 भूयासम् ॥ ३ ॥ अस्य सुमतौ यथा यूयमन्यावो अन्यामतिमा
 प्रयुक्त । अभून्मम सुमतौ विश्ववेदा आष्टप्रतिष्ठामविदद्विगाधम् ।
 भूयासमस्य सुमतौ यथा यूयमन्यावो अन्यामतिमा प्रयुक्त ।
 पञ्चव्युष्टीरनुपञ्चदोहागां पञ्चनाग्नी मृतवोऽनुपञ्च । पञ्चदिशः
 पञ्चदशेन कृष्णास्समानमूर्ध्वोरभिलोकमेकम् ॥ ४ ॥ ऋतस्य गर्भः
 प्रथमा व्युष्यपामेका महिमानं विभर्ति । सूर्यस्यैकाचरति निष्कृ-
 तेषु धर्मस्यैका सवितैकान्नियच्छति । या प्रथमा व्यौच्छत्साधेनु-
 रभवद्यमे । सानः पर्यस्वती ध्रुवोत्तरामुत्तरासमाप् । शुक्रर्षभा
 नभसा ज्योतिषाऽगाद्विश्वरूपा शबलीरभिकेतुः । समानमर्थस्व-
 पस्यमाना विभ्रती जरामंजर उष आऽगाः । ऋतूनां पत्नी प्रथमेय
 माऽगादहानेत्री जनित्री प्रजानाम् । एकासती बहुधोषो व्युच्छस्य
 जाणान्त्वञ्जयसि सर्वमन्यत् ॥ ५ ॥

செங்கல்களை வைத்தல்)

பத்தாம் அநுவாகத்தில், 'சிருட்டி' என்னுஞ் செங்கல்கள் கூறப்பட்டன. இதில், 'வியுஷ்டி' என்னுஞ் செங்கல்கள் கூறப்படுகின்றன.

முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

इयमेव साया प्रथमाव्यौच्छदन्तरस्याश्चरति मविष्टा । वधूर्जजान-
नवगजनित्रीत्रय एनां महिमानस्सचन्ते ।

என்பது.

உரை.

வியுஷ்டி என்னுஞ் செங்கல், ஆகிகாலத்திற் றேன்றி மிக ஒளி யுடையதாயிற்று. அத்தகைய இச் செங்கல் இரவியுடன் மூன்றுபட்டு, மண் ணுலகில் நாடோறும் உஷாக்காலமாகச் செல்கின்றது. மூன்று மகிமைகளை யுடையது. அதாவது, தீ, இரவி, மதி என்னும் மூன்று தேவதைகளின் பிர காசத்தைப் பெற்று உஷாக்கால முண்டாகின்றது என்பதாம். இத்தகைய வியுஷ்டி என்னுஞ் செங்கலை வைக்கின்றேன் என்பதைக் கருத்தார்க்க் கொள்க என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளுள் ஐந்தாவது வரிசையில் மூன்றாவ தாகிய 'சோட்சி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

छन्दस्वती उषसापे पिशाने समानं योनिमनुसञ्चरन्ती । सूर्यपत्नी
विचरतः प्रजानतीकेतुं कृण्वाने अजरे भूरिरेतसा ।

என்பது.

உரை.

சந்தங்களை யுடையவைகளும், நாடோறும் விளங்குகின்றவைகளும், ஒத்த காரண முடையவைகளும், இரவியின் மனைவிகளும், உணர்வுடையவை களும், உயிர்கட்கு உணர்ச்சியைக் கொடுக்கின்றவைகளும், முப்பற்றவைகளும், பல்வகை வழக்கிற்குக் காரணங்களுமான உஷாக்காலங்களிரண்டும், பொழுது விடிதல், படைப்பைத் தொடங்கலாகிய செயல்களைச் செய்கின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ऋतस्य पन्थामनुतिष्ठ आऽगुह्ययो घर्मासो अनुज्योतिषाऽगुः । प्रजा-
मेका रक्षत्युर्जमेका व्रतमेका रक्षति देवयूनाम् । என்பது.

உரை

உழாக்காலங்கள் மூன்றாம், வேள்வியைப் பாதுகாப்பதற்கு தனித்தனியே இங்கிருக்கின்றன. அக்கினி, சந்திரன், இரவி என்னும் மூன்றிற்கும் ஒளியைக் கொடுக்கும் வாயிலாக வேள்வி மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுகின்றன. இம் மூன்று உஷா தேவிகளுள், ஒருத்தி எசமானனுடைய பிரசைபைப் பாதுகாக்கின்றாள். ஒருத்தி எசமானனுடைய வன்மையைப் பாதுகாக்கின்றாள், ஒருத்தி தேவ விரதத்தைப் பாதுகாக்கின்றாள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில், ஐந்தாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—o—o—o—

நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

चतुष्टोमो अभवचातुरीया यज्ञस्य पक्षा वृषयो भवन्ती । गायत्रीन्निष्ठुभ-
अगती मनुष्टुभं बृहदक् युञ्जानास्सुवराऽभरन्निदग् । என்பது.

உரை

வேள்வியின் இரண்டு அவயவங்களை யுண்டாக்குவதும், வேள்விச் செயலாளர்களை யுண்டாக்குவதும், பெரிய துதிகளைத் தேடுவதுமாகிய நான்காவது உஷா, மூன்று ஸ்தோமங்களைக் கொண்ட சோதிட்டோமமா யிருக்கின்றது. அத்தகைய நான்காவது உஷாக்காலம், காயத்திரி முதலிய நான்கின் பயனாகிய சுவர்க்கத்தை, நாற்புறமும் பாதுகாக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஆறாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

पञ्चभिर्धाताविदधाविदं यत्तासाँस्ससूरजनयत्पञ्चपञ्च । तासामुय-
न्तिप्रयवेण पञ्चनानारूपाणि ऋतवोवसानाः ।

என்பது.

செங்கலை வைத்தல்)

உரை.

பிரசாபதியானவன், ஐந்து உஷாக்காலங்களால் இவ் விலகலைத் ததையும் உண்டாக்கினன். ஒவ்வொரு உஷாக்காலமும் அவ்வவந்து சகோதரிகளை யுண்டாக்கிற்று; உண்டாக்கவே, ஒரு மாதத்திற்கு முப்பது உஷாக்காலங்களாகின்றன; அவற்றுள், கலப்பால் சிறந்த ஐகை உஷாக்காலங்களும், வேள்ளியின் அங்கங்களை உண்டாக்குவனவாய் பல்வகை வடிவுகளை யடைகின்றன. அவற்றுள், ஒன்று, நாடோறுஞ் செய்யும் அக்கினி ஹோத்திரத்தை யுண்டாக்குகின்றது. மற்றொன்று, தரிசபூரண மாத யாகங்களை உண்டாக்குகின்றது. உபசத் தினத்தை யுண்டாக்குகின்றது மற்றொன்று. சுத்திய (சோமரசம் பிழியும்) நாளை உண்டாக்குகின்றது மற்றுமொன்று. இவ்வாறு பல்வகைப்பட்டது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஏழாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

त्रिंशद्वस्वसार उपयन्ति निष्कृतं समानङ्केतुं प्रतिमुञ्चमानाः ।

ऋतूस्तन्वते कवयः प्रजानतीर्मध्ये छन्दसः परियन्ति भास्वतीः ।

என்பது.

உரை

ஒத்த ஒளியைப் போர்த்திக் கொண்டவைகளும், அறிஞர் போல் தத்தமது நாளை யுணர்ந்தவைகளும், இருதுக்களை யுண்டாக்குகின்றவைகளும், இரவிக் கருகில் ஒளி வடிவாய்ச் செல்கின்றவைகளுமான முப்பது உஷாக் காலங்களும் நாடோறுஞ் செய்ப்படும் அக்கினி ஹோத்திர முதலான கருமங்களை யடைகின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் மேற்படி வரிசையில் எட்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

ज्योतिष्मती प्रतिमुञ्चते नभोरात्रीदेवी सूर्यस्य व्रतानि । विपश्यन्ति

पशवो जायमाना नानारूपा मातुरस्या उपस्थे ।

என்பது.

உரை.

உஷத் காலமாகிய தேனி, ஒளி முடையவனும், இரவிலுள்ளவனும், விளக்க முடையவனும், அவன், அத்தகைய இவன், வானிலுள்ள இரவியின் கிரணக் கூட்டங்களை, சட்டையைப்போல் ஏற்றுக்கொள்கின்றான். அத்தகைய உஷாக் காலத்தில், பசு எழுமை முதலான வெள்ளைய சாதி விலங்குகள், மாதாளைப் போன்ற இப்பூமியின் மடியின்மீது, நிழல்பாடும், நிழலிடும், நிழலிடும், நிழலிடும், நிழலிடும், பல்வகையான காட்டிற் செல்லுதல் முதலான செயல்களை நோக்குகின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஒன்பதாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

एकाष्टका तपसा तप्यमाना जज्ञानगर्भं महिमानमिन्द्रम् । तेन
दस्यून्यसहन्त देवा इन्ताऽसुराणामभवच्छचीभिः ।

என்பது.

உரை.

மாசி மாதக் கிருஷ்ணபக்க அஷ்டமியானது, புத்திரன் வேண்டுமென்று தவஞ்செய்து தனது வயிற்றில் இந்திரனை உண்டாக்கிற்று. இவ்விந்திரனுடன் கூட தேவர்களனைவரும், கள்வர்களான அசுரர்களால் தாழ்த்தப்பட்டார்கள்; அவ்விந்திரன், தனது சக்திகளால் அசுரர்களைக் கொன்று விட்டான் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் பத்தாவது 'சேர்டகி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஒன்பதாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अनाजामनुजां मामकर्तसत्यं वदन्त्यश्विच्छ एतत् । भूयासमस्य
सुमतौ यथा यूयमन्यावो अन्यामतिमा प्रयुक्त ।

என்பது.

உரை

எசுமான்! இத் தருமத்தைச் செய்வாயாக என்று ஏவும் மாசி மாதக் கிருஷ்ண பக்ஷ அஷ்டமிகளான தேவிமார்களே! நீங்கள், கருமாறுட்டான

செங்கலை வைத்தல்)

மின்றிய என்னை கருமாறுட்டான முடையவனாகச் செய்தீர்கள். நீங்கள், உங்களுடைய புதல்வனாகிய இந்திரன் நல்லவன் என்னும் புத்தியுடன் இருப்பது போல, யானும் இந்திரனுடைய அருள் பெற வேண்டு மென்னும் எண்ண முடையவன் ஆவேனாக. உங்களுக்குள் ஒருவரை ஒருவர் கடந்து ஒன்றையுஞ் செய்யாததுபோலவே, யானும் வேள்விச் செயலாளர்கட்கு அறுகூலமாகிய செயல்களை யுடையனாவேனாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளுள் ஆறாவது வரிசையில் முதலாவதாகிய 'சோடசி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பத்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अभून्मम सुमतौ विश्ववेदा आष्टप्रतिष्ठामविदस्त्रिंशदधम् । भूयासमस्य
सुमतौ यथा यूयमन्धावो अन्यामतिमा मयुक्त ।

என்பது.

உரை.

பக்தியுடன் கூடிய எசமானனாகிய எனது புத்தியில், உஷாதேவி யிருக்கின்றாள். அவள், எனக்கு அருள் செய்யும் விஷயத்தில் உறுதி யடைந்துள்ளாள். ஏனையன்வகள் முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினொராவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

पञ्चव्यूहिरनुपञ्चदोहागां पञ्चनास्नीमृतवोऽनुपञ्च । पञ्चदिशः
पञ्चदशेन कलसास्समानमू धारभिलोकमेकम् ।

என்பது.

உரை

அக்கீனி ஹோத்திரம், தரிசபூரண மாதங்கள், உபசுத், சுத்யதினம் என்னும் கருமங்களை யுண்டாக்கும் முக்கியமான முற்கூறிய ஐந்து உஷாக்காலங்களிலிருந்து, ஐந்து * தோஹனங்களும், (சுறத்தல்கள்), புட்பவதி, தாபவதி,

* மண்பாத்திரத்தில் அன்னம், மரபாத்திரத்தில் பால், வெள்ளிப் பாத்திரத்தில் நெய், பொற் பாத்திரத்தில் சோழம் என்பன.

விருழ்மிமதி, தண்ணீர்வதி, குளிருடைமை என்னும் ஐவகை முண்ணின் பெயர்களும், ஐவகைத் திக்குக்களும், பதினைந்து ஸ்தோமத்தாலாகும் ஐவகைத் தோத்திரங்களும் உண்டாயின. ஒரே யுகில் முக்கியமாய் விளக்கு விக்ருந் தன்மை சமமாம். இவ்விதத்தால் செங்கல் தாதுக்கப்படுகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முன்னுவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ऋतस्य गर्भः प्रथमाव्युपुष्यपामेकामहिमानं विभर्ति । सूर्यस्यैकाचरति
निष्कृतेषु यर्मस्यैकासवितैकान्नियच्छति ।

என்பது.

உரை.

கூறிப்போந்த, ஐந்து உஷாக் காலங்களுள் ஒரு உஷாக் காலமானது, சத்தியத்தின் கர்ப்பம் போன்ற சூரியனுடன் கூடவே இருக்கின்றது. ஒன்று, கிரணங்கட்குத் துணைக் காரணமாகிய நீரின் மகிமையை, அதாவது, கிரண வாயிலாக தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து மேக வயிற்றில் கருப்பமாக்கின்ற மகியைப் பரிபாலிக்கின்றது மற்றொன்று. ஒருக்கால், சூரியனால் புதிதமாக் கப்பட்ட விடங்களில் விளக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது மற்றொன்று. ஒளி ரும் அக்கொளியைப் பற்றியவைகளிற் பிரகாசஞ் செய்து கொண்டிருக்கின்றது. மற்றொன்று. நடோதமம். விளக்குந் தன்மையால் இரவிபால் நியதம் பண்ணப் பட்டிருக்கின்றது ஒன்று என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில், நான்காவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதிமுன்னுவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

या प्रथमा व्यौच्छन्साधेनुरभवद्यमे । सानः पयस्वती धुक्वोत्तरा-
सुत्तराः समाम् ।

என்பது.

செங்கல்லை வைத்தல்)

உரை

முக்கியமான ஐந்து உஷாக் காலங்களுள், ஒளியைத் தோற்றுவிக்குந் தன்மையால் ருளைப் போக்கும் உஷாவானது, ஒளியைக் கொடுக்குந் தன்மையால் காமதேனுவைப் போல் எமலோகத்தில், பிரியமுடையதா யிருக்கின்றது. அத்தகைய உஷாவே! நீ, மழைத் தண்ணீருடன் கூடியதா யிருந்து எம் பொருட்டு மென்மேலும், எல்லா வருடங்களிலும் இடையறாது காமதேனு பால்கொடுக்கும்படி மழையையும் விளக்கத்தையு முண்டு பண்ணுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஐந்தாவது பாடிக் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

शुक्लर्षभा नभसा ज्योतिषाऽगाद्विश्वरूपा शबलीरग्निकेतुः । समान-
मर्थः स्वपश्यमाना विभ्रती जलामजर उप आगाः ।

என்பது.

உரை

எல்லா வடிவங்களையும் விளக்குவதும், உதயத்திற்கு முன்னுள்ள சிறிய இருளுடன் கலப்புற்றதும், அக்கினி ஹோத்திர காலத்தில் வளர்க்கும் தீயாகிய கொடியை யுடையதும், இரவிக்கொத்த பயனை யுடையதும், (இருளைப் போக்கல் பயன்) நற்கருமங்களை விரும்புவதுமாகிய இவ் வுஷா, நட்சத்திரங்களுக்குட் சிறந்ததாய் வானிலுள்ள ஒளியுடன் கூட இங்கு வந்திருக்கின்றது. நரை திரைப்படும் முப்புத் தன்மையிலாத உஷாவே! நீ, படைப்புத் தொடங்கி எழுந்ததால் நீண்டகால யிருத்தலாகிய முப்புத்தன்மையை யடைந்துள்ளாய் என்பது. அத்தகைய உஷா வடிவமானது இச் செங்கல் என்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஆறாவது பாடிக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினேந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ऋतूनां पत्नी प्रथमेय माऽगादहानेत्री जनित्री प्रजानाम् । एकासती
बहुधोषो व्युच्छस्य जीर्णात्वञ्जरयसि सर्वमन्यत् ।

என்பது.

உரை.

வசந்தகால முதலிய இருதுக்களைப் பரிபாலிப்ப (உண்டாக்குவ) தும், நாட்களுக்குக் கண்போன்றிருப்பதும், பிரசைகளை (பத்துமாதக் கணக்கில்) உண்டாக்குவதுமாகிய இந்த முதலாவது உஷா, இக்கருமத்திற்கு வந்திருக்கின்றது. அத்தவையா உஷாஸே! நீ, வடிவில் அன்றாமாபிநுயர் காலின் வேறு பாட்டால் பல்வகையாக இருளை யொழிக்கின்றாய், நீ, நகர நகர முப்பற்ற வன், ஆயினும், மனிதர் முதலான உயிர்களின் உடம்புகளைக் கிழங்களாக்குகின்றாய் என்பது. இவ்வாறு பதினைந்து கூறப்பட்டன, பதினொருவது வேறுபாட்டில் வரும்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஆறாவது வரிசையில் ஏழாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினொருவது அநுவாகம் முடிந்தது.

இவ்வறுவாகத்தின் பரிசேடம்.

இனி, 'ஐயு' என்பது முதலிய முதற் காண்ட மந்திரத்தால் மேற்படி வரிசையில், எட்டாவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு 'நாமசி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் ஆன்ம வரிசைகளுள் மூன்றாவது வரிசையில் மூன்றாவதாகிய 'சோடசி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

மீந்த, 134 செங்கல்களையும், 'லோகம் பிருணா' என்பது முதலிய மந்திரத்தாலேயே, மேற்கில் தொடங்கி கிழக்காகவும், தெற்கில் தொடங்கி வடக்காகவும் முடியுமாறு வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், செங்கல் அடுக்கின்மேல் பொன்னை வைத்து 'சிரிமசிரி' என்பது முதலிய ஒன்பது மந்திரங்களாலும் தொடுவதுடன் கூறுப்புக் குதிரையைத் தொட்டுவிட்டு, மண்குழியிலிருந்து மண்ணைக்கொண்டு வந்து 'பூயி டிவி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் செங்கலடுக்கை முடிவிடல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, 'யி அஸ்வந்த:' என்பது முதலிய ஏழு மந்திரங்களால் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பின்னர், 'மனுஷ்வா' என்பது முதலிய அறுஷ்டுப்ச்சந்த மந்திரத்தால், செங்கலடுக்கைத் தொட்ட பிறகு, உச்சிப்போதில், பசுவின் மூன்று முலைப் பாலருந்தல் விரதம். மாலை பிரவர்க்யம், உபசத் என்பவைகளைச் செய்துவிட்டு, வெள்ளைக் குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டு செங்கலடுக்கை வலமாகச் சுற்றி வரல் வேண்டும்.

செங்கல்களை வைத்தல்)

இரவில், பசுவின் இரண்டு முலைப் பாலருந்தல் வீரதம். கண் விழித்திருந்தல் இல்லை. 'அமேவ்' என்பது முதலிய மந்திரத்தைச் செபித்தல் வேண்டும், பரிசேடம் முடிந்தது.

நான்காவது செங்கல் அடுக்கும் முடிந்தது.

பன்னிரண்டாம் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

पञ्चस्यान्तु चितावग्ने ह्यसपरानास्तु पञ्चच ।

एवश्वावारिंशदुक्ता विराजो दिक्षुवक्रगाः ॥ १ ॥

அசபத்னம் என்னும், 5 செங்கல்களை வைத்தல், வீராசம் என்னும், நாற்பது செங்கல்களை வைத்தல் என்பது.

நான்காவது காண்டம் முள்ளும் பிரபாடகம்

பன்னிரண்டாம் அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்கு மேல் முப்பத்து மூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

ஐந்தாவது அடுக்கின் அசபத்னம் முதலான செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்.

अ॒मे॒ जा॒तान्प्र॑णु॒दान॑स्स॒प॒त्नान्प्र॑त्य॒जा॒ता॒ज्ञा॒त॒वे॒दो॒नु॒द॒स्व ।

अ॒स्मे॒दी॒दि॒हि॒ सु॒म॒ना॒ अ॒ह॒न्त॒व॒स्या॒२॒श॒मि॒न्नि॒व॒र॒थ॒ उ॒द्भि॒त् । स॒ह॒सा॒

जा॒तान्प्र॑णु॒दान॑स्स॒प॒त्नान्प्र॑त्य॒जा॒ता॒ज्ञा॒त॒वे॒दो॒नु॒द॒स्व । अ॒धि॒नो॒ बृ॒हि॒

सु॒म॒न॒स्य॒ मा॒नो॒ व॒य॒२॒स्या॒म॒ प्र॑णु॒दान॑स्स॒प॒त्नान् । च॒तु॒श्च॒त्वारि॒२॒श॒

स्स॒तो॒मो॒ व॒र्चो॒ द्रा॒वि॒ण॒२॒पो॒ड॒श॒स्स॒तो॒म॒ ओ॒जो॒ द्रा॒वि॒णं॒ पृ॒थि॒व्याः॒

पु॒री॒ष॒म॒सि॒ ॥ १ ॥ अ॒प्सो॒ना॒म॒ । ए॒व॒श्छ॒न्दो॒ व॒रि॒व॒श्छ॒न्द॑श्श॒म्भू॒

श्छ॒न्दः॑ प॒रि॒भू॒श्छ॒न्द॑ आ॒च्छ॒च्छ॒न्दो॒ मन॑श्छ॒न्दो॒व्य॒च॒श्छ॒न्द॑स्सि॒न्धु॒

श्छ॒न्द॑स्स॒मु॒द्र॒श्छ॒न्द॑स्स॒लि॒ल॒श्छ॒न्द॑स्सं॒य॒च्छ॒न्दो॑ वि॒य॒च्छ॒न्दो॑ बृ॒ह॒

च्छ॒न्दो॑ रथ॒न्तर॑श्छ॒न्दो॑ नि॒का॒य॒श्छ॒न्दो॑ वि॒व॒ध॒श्छ॒न्दो॑ गि॒र॒श्छ॒न्दो॑

भ्रजश्छन्दस्सप्तुच्छन्दोऽनुष्टुप्छन्दः ककुच्छन्दस्त्रिकुच्छन्दः काव्य-
छन्दोऽङ्कुपछन्दः ॥ २ ॥ पदपङ्क्तिश्छन्दोऽक्षरपङ्क्तिश्छन्दो
विष्टारपङ्क्तिश्छन्दः क्षुरोभृज्वाछन्दः प्रच्छछन्दः पक्षश्छन्द एव-
श्छन्दो वीरवश्छन्दो वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विशालश्छन्दो
विष्पश्छन्दश्छन्दिरश्छन्दो दूरोहणश्छन्दस्तन्द्रश्छन्दोऽङ्काङ्कश्छन्दः ॥

பதினேராம் அதுவாகத்தில், 'விபுஷ்டி' என்னுஞ் செங்கல்கள் கூறப் பட்டன. அதுவரையில் நான்காவது அடுக்கு முடிந்து விட்டது. ஐந்தாவது செங்கலுக்கின் அசபத்னம் முதலான செங்கல்கள் இதில் கூறப்படுகின்றன.

என்கு, மறுநாளாகிய ஐந்தாவது 'உபசத்' நின்றத்தில், காலைப் பிரவர்க்யம், உபசத் என்பவைகளைச் செய்து விட்டு, வெள்ளைக் குதிரையைத் தொட்ட வுடன் இவ்வைந்தாம் அடுக்கைத் தொடங்கல் வேண்டும்.

முதலில், 'वाङ् आसन्' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் முன்னுள்ள செங்கல் அடுக்கின்மேல் ஏறிக்கொள்ளல் வேண்டும்.

அசபத்னங்கள் என்னும் ஐந்தனுள்,
முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்:

अग्ने जातान्प्रणुदानस्सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदोनुदस्व । अस्मे दीदिहि
सुमना अहेडन्तवस्याः शर्मन्निवरूथ उच्चित् ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! நீ, முன்னே பிறந்திருக்கின்ற எமது பகைவரை முழுதும் ஒழிப்பாயாக. எல்லாமுணர்ந்தோய்! இனிமேல் பிறக்கப்போகும் சத்துருவை யும் பிறக்காமல் தடுப்பாயாக. அருள் புரியும் மனமுடைய நீ, முனியாமல் பிராக்வம்சம், (கிழக்கு நுனியாகக் கட்டிய முங்கில் கொட்டிகை) சபை, அவி களை வைக்கு மண்டபம் என்னும் முன்றலுடன் கூடவே செய்யுங் கருமங்களை யுண்டாக்குவோனா யிருந்து எமக்கு விளக்குவாயாக. உனதருளால் யானும் சுகமடைவேனாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதினேழாவது வரிசையில் (முகத்தின் முடிவிலுள்ள) ஒரு பாசச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

செங்கலை வைத்தல்)

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सहसा जाताप्रणुदानस्सपत्नाप्रत्यजाताजातवेदोनुदस्व । अधिनो
ब्रूहि सुमनस्यमानो वयं स्याम प्रणुदानस्सपत्नान् । என்பது.

உரை.

வன்மையோடு கூடப் பிறந்துள்ள எமது பகைவரை அடிமேடு ஒழிப்பாயாக. மேல் பிறக்கப் போகும் பகைவரையும் பிறக்காமல் தடைப்படுத்துவாயாக. அன்பார்த்த மனத்தனாய் எமக்கு இனிது கூறுவாயாக. யாமும் உனதருளால் மிகுந்த தனத்தை யடைவோமாக. மற்றும், எமது பகைவரைக் கொல்லுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வானின் முதலாவது வரிசையில் ஏழாவது பாகிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

चतुश्चत्वारिंशस्स्तोमो वचो ब्रविणम् ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, நாற்பத்து நான்கு முறை நிரூப்பி ஒதலால் வரும் ஸ்தோமமாகவும், அழகாகிய தனமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென்பக்கத்துச் சிறகின், மூன்றாவது நுனிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

षोडशस्स्तोम ओजो ब्रविणम् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, பதினாறு முறை நிரூப்பி ஒதலால் வரும் ஸ்தோமமாகவும், எட்டாவது தாதுவாகிய தனமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கத்துச் சிறகின் மூன்றாவது நுனிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாவது அல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

पृथिव्याः पुरीषमस्यसोनाम ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, செங்கலடுக்காகிய மண்ணைப் பூர்த்தி செய்வதாயிருக்கின்றாய். மற்றும் நீ, கெடுதி செய்யாததாகவு மிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், சோடசி என்னும் ஒரு செங்கல்லின் மீது மந்திர மின்றி மண்ணைப் போட்டு அச் செங்கலை ஆன்ம வரிசைகளுள் பத்தாவது வரிசையில் முன்றாவதாக வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

‘விராசம்’ என்னு நாற்பதில் கீழ்ப்பக்கத்தில் வைக்க வேண்டிய பத்தில் நான்கை வைத்தல்

மந்திரம் :

एवमुन्दः, वरिवमुन्दः, शंभुमुन्दः, परिभुमुन्दः ।

என்பது.

உரை

செங்கல்களே ! நீங்கள், சுவர்க்கத்திலுள்ள, ஏவ, வரிவ, சம்பு, பரிபு என்னும் வடமொழிச் சந்தவிசேடங்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களால், ஆன்மவரிசை பன்னிரண்டாவதில், முதலிலிருந்து நான்கு, பாதச் செங்கல்களை முறையாக வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மேல்பத்தில் இரண்டை வைத்தல்.

மந்திரம் :

आच्छुच्छन्दः, मनश्छन्दः ।

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே ! நீங்கள், ஆத், மனம் என்னுஞ் சந்தவடிவங்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதின்முன்றாவது வரிசையில், முதலாவது, இரண்டாவது சோடசிக் செங்கல்களிரண்டையும் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

செங்கல்களை வைத்தல்)

மேற்படி பத்தில் நான்கு கல்லுகளை வைத்தல்
மந்திரம் :

व्यचञ्चदः, सिन्धुञ्चदः, समुद्रं चन्दः, सलिलं चन्दः ।

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே ! நீங்கள், வியசம், சிந்து, சமுத்திரம், சலிலம் என்னுஞ் சந்தவடிவங்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதினான்காவது வரிசையில் முதலிலிருந்து நான்கு, பாதக் செங்கல்களை முறையாய் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

தேன்பக்கத்துச் சிறகில் வைக்க வேண்டிய பத்து.

மந்திரம் :

(1) संयञ्चदः, (2) वियञ्चदः, (3) बृहञ्चदः, (4) रथन्तरं चन्दः,
(5) निकायश्चन्दः, (6) विषधश्चन्दः, (7) गिरश्चन्दः, (8) भ्रज-
श्चन्दः, (9) सप्तुञ्चदः, (10) अनुष्टुप्चन्दः ।

என்பது.

உரை

செங்கல்களே ! நீங்கள், சம்யத், வியத், பிருகத், ரதந்தரம், நிகாவ்யத், விவதத், கிரா, ப்ரகா, விஷ்டு, அநுஷ்டுப் என்னுஞ் சந்த வடிவங்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்களால், தேன்பக்கத்துச் சிறகின் முதலாவ நான்கு செங்கலையும், முதல் வரிசையில் முதலாவது இரண்டாவது சிறகுச் செங்கல்களிரண்டையும், இரண்டாவது வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலையும், மூன்றாவது வரிசையில், இரண்டாவது மூன்றாவது சிறகுச் செங்கல்களையும், நான்காவது வரிசையில், மூன்றாவது நான்காவது சிறகுச் செங்கல்களையும், ஐந்தாவது வரிசையில் நான்காவது சிறகுச் செங்கலையும், நடு வரிசையில் நான்காவது நடுக் கல்லையும் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மேற்கில் (வாலில்) வைக்க வேண்டிய பத்து.

மந்திரம் :

(1) ककुञ्चदः, (2) त्रिककुञ्चदः, (3) काव्यं चन्दः, (4) अङ्कुपञ्चदः,
(5) पदपङ्क्तिश्चन्दः, (6) अक्षरपङ्क्तिश्चन्दः, (7) विष्टारपङ्क्तिश्चन्दः,
(8) क्षुरो भृज्वाञ्चदः, (9) प्रञ्चदः, (10) पक्षश्चन्दः । என்பது.

உரை.

செங்கல்களே! நீங்கள், கருத், திரிகருத், காவ்யம், அங்குபம், பத பங்க்தி, விஷ்டரபங்க்தி, சுஷ்ரோபிருத், பிரச்ச, பசுத என்னுஞ் சந்த வடிவங்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களால், வாலின், முதலாவது வரிசையில், ஒன்றாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது, நான்காவது பாதச் செங்கல்களையும், இரண்டாவது வரிசையில், முதலாவது இரண்டாவது மூன்றாவது சோடசிச் செங்கல்களையும், மூன்றாவது வரிசையில், இரண்டாவது மூன்றாவது நான்காவது சோடசிச் செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

வடபக்கச் சிறகில் வைக்கவேண்டிய பத்து.

மந்திரம்:

- (1) एवञ्छन्दः, (2) वरिवञ्छन्दः, (3) वयञ्छन्दः, (4) वयस्कृञ्छन्दः,
(5) विशालं छन्दः, (6) विष्पर्णाञ्छन्दः, (7) छदिञ्छन्दः, (8) दूरोहणं
छन्दः, (9) तन्द्रं छन्दः (10) अंकांकं छन्दः ॥

என்பது.

உரை

ஏவ:, வரிவ:, வய:, வயஸ்கிருத், விசாலம், விஷ்பர்த்தா, சிதி:, தூரோ ஹணம், தந்திரம், அங்காங்கம் என்னும் சந்த வடிவங்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களால், வடபக்கத்துச் சிறகின், பதினோராவது வரிசையில், முதலாவது சிறகுச் செங்கலையும், இரண்டாவது றனிச் செங்கலையும் பதினோராவது வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலையும், பத்தாவது வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலையும், ஒன்பதாவது வரிசையில் இரண்டாவது மூன்றாவது சிறகுச் செங்கல்களையும், எட்டாவது வரிசையில், மூன்றாவது நான்காவது சிறகுச் செங்கல்களையும், ஏழாவது வரிசையில், நான்காவது சிறகுச் செங்கலையும், ஆறாவது வரிசையில், நான்காவது நடுச் செங்கலையும் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இவ் வடுக்கின் மேலே வைக்க வேண்டிய செங்கல்கள் நான்காம் பிர பாடகத்தில் கூறப்படும்.

பன்னிரண்டாவது அதுவாகம் முடிந்தது.

செங்கல்களை வைத்தல்)

பதின்மூன்றாம் அநுவாகம்,

விடயச் சுருக்கம்.

अथ याज्या साकमेधे ह्यनीकवति यागके ।

आज्यभागानुवाक्ये द्वे ह्यग्निर्वृत्तेति वाण्ते ॥ १ ॥

भद्रातिस्रः प्रधानेस्युः स्वस्ति स्विष्टकृतिद्वयम् ।

आग्निं सान्तपनीयाज्य भागयोर्द्वं प्रधानके ॥ २ ॥

सान्ततिस्रः पिप्रीह्यग्रे द्वयं स्विष्टकृतीरितम् ।

अग्निना गृहमेधीये द्वे स्यातामाज्यभागयोः ॥ ३ ॥

गृहप्रधाने तिस्रस्युरूप स्विष्टकृतिद्वयम् ।

क्रीदं चतुष्टयं क्रीडियागे ह्यग्निर्निति द्वयम् ॥ ४ ॥

संयाज्ये सामथेन्द्राग्नी अथ चन्द्राप्रयागके ।

इन्द्रमिन्द्रं चैन्द्रयागे विश्वे वैधकर्मणे ॥ ५ ॥

अथाग्निं श्रद्धाचः प्रोक्ता अनुवाक इहान्ति मे ।

சாதூர்மாகிய யாகங்களுக்குள் மூன்றாவது பர்வமென்னும் சாகமேத பர்வத்தில், முதல் இஷ்டியாகிய அனீகவதி இஷ்டியில் ஆஜ்ய பாகங்களுக்கு இரண்டு புரோஹ வாக்கியங்களும், ஷே இஷ்டியில், பிரதான யாகத்திற்கு மூன்று இருக்குக்களும், சுவிஷ்டகிருத்தாக்கு இரண்டு இருக்குக்களும், 'சாந்த பனா, என்னும் 2-வது இஷ்டியில், ஆஜ்யபாகங்களுக்கு இரண்டு இருக்குக்களும் பிரதான யாகங்களுக்கு மூன்று இருக்குக்களும், சுவிஷ்டகிருத்தாக்கு இரண்டு இருக்குக்களும், கிருஹமேதியம் என்னும் மூன்றாவது இஷ்டியில் ஆஜ்ய பாகங் களுக்கு இரண்டு இருக்குக்களும், ஷே இஷ்டியில் பிரதான யாகத்திற்கு மூன்று இருக்குக்களும், சுவிஷ்டகிருத்திற்கு இரண்டு இருக்குக்களும், நான் காவது இஷ்டியாகிய க்ரீடி இஷ்டியில் நான்கு இருக்குக்களும், ஷே இஷ்டியில் சுவிஷ்டகிருத்தாக்கு இரண்டு இருக்குக்களும், ஐந்தாவது இஷ்டியாகிய மஹா ஹவியில், இந்நிராக்ஷி, இந்நிரன், விசுவாத்மா என்னும் மூன்று தேவதை களுக்கும், ஆறுதலைப்பு இருக்குக்களுமாக, இவ்வநுவாகத்தில், முறையே யாஜ் யாநுவாக்கியங்களாடின்றன என்பது.

நான்காங் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம்

பதின்மூன்றாம் அநுவாகம்

ஏழ பஞ்சாதிக்கு மேல் நார்பத்தாறு பதங்களைக் கொண்டது.

யாஜ்நியாநு வாக்கியங்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்.

அ॒ग्नि॒र्वृ॒त्राणि॑ ஜ॒கந்॒द्र॒வி॒ண॒ஸ்யு॒र्वி॒ப॒ந்ய॒யா॑ । ச॒மி॒த்ரு॒ஷு॒க்
 ஆ॒हु॒தः॑ । த்வ॑ २ சோ॒மா॒சி॒ ச॒த்ய॑தி॒ஸ்त्व॑ २ ராஜோ॒த வृ॒த்ர॒ஹா॑ । த்வ்॑ ॒ம॒த்ரோ
 அ॒சி க்ரு॑துः । ॒ம॒த்ரோ॒த அ॒மே ச॒வ்நீ॒க॒ம॒ந்ரு॒த்யோ॒ர்ஸ்ய॑ ॒ம॒நோ வி॒பு॒ண॒ஸ்ய
 சா॒ருः । ந॒ய॒த் த்ரோ॒ சோ॒சி॒ஸ்த॒ம॒மா வ॑ர॒ந்த॒ந॒ஹ்வி॒தா॒ந்ஸ॒நு॒வி॒ரே॒ப ஆ॒புः ।
 ॒ம॒த்ரு॒ந்தே॒ அ॒மே ச॒ஹ॒சி॒ந்நீ॒க॒ம॒பா॒க் அ॒ரோ॒ச॒தே சூ॒ர்ய॑ஸ்ய ॥ १ ॥ ரு॒ஷ்-
 ட்ரு॒ஷே ட்ரு॒ஷே ந॒க்ரு॒த்யா॒சி॒த॒க்ரு॒தீ॒ந்ரு॒த்யா॒ ஆ॒ரூ॒பே அ॒ந்ந॒ம் । சை॒நா॒நீ॒கே॒ந
 சு॒வி॒த॒த்ரோ॒ அ॒ஸ்தே॒ ய॒ஷ்டா॑ ॒தே॒வா २ அ॒ய॒ஜி॒ஷு॒ஸ்வ॒ஸ்தி॑ । அ॒த॒வ்நோ॑ ॒கோ॒பா
 உ॒த॒ந்நः॑ ॒ப॒ர॒ஸ்பா॑ ॒அ॒ம॒நு॒ம॒நு॒த॒ரே॒வா॒ஹி॑தீ॒ஹி॑ । ச॒வ॒ஸ்தி॒நோ॒ தி॒வோ அ॒மே
 பृ॒தி॒வ்யா வி॒த்வா॒யு॒தே॒ஹி॑ ய॒ஜ॒தா॑ ய॒தே॒வ । ய॒த்சீ॒மாதீ॑தி॒வி॒ஜா॒த ப்ர॒ஷ்-
 த்ரு॒ந்த॒த॒ஸா॒ஸு த்ரு॒வி॒ண॒ந்நே॒ஹி॑ சி॒த்ரு॒ம் । ய॒தா॑ ॒ஹோ॒த॒ம॒நு॒ஷः॑ ॥ २ ॥
 ॒தே॒வ॒தா॒தா ய॒ஜ்நே॑மி॒ஸ்த்நோ॑ ச॒ஹ॒ஸோ॒ ய॒ஜா॑சி । ॒ஏ॒வா॒நோ அ॒த்ய॑ ச॒ம॒நா ச॒மா-
 ॒நா॒நு॒ஷ॒ந்நம்॑ ॒உ॒ஷ॒தோ ய॑தி॒ தே॒வா॒ந் । அ॒ग्நி॒மோ॒ஹே॑ ॒பு॒ரோ॒ஹி॒தம்॑ ய॒ஜ॒ஸ்ய॑ ॒தே॒வ-
 ॒மृ॒த்வி॒ஜம்॑ । ॒ஹோ॒தா॒ர २ ர॒த்ந॒தா॒த॒மம்॑ । ॒வृ॒ஷா சோ॒மநு॒மா २ அ॒சி வृ॒ஷா॑தே॒வ
 ॒வृ॒ஷத்ரு॑தः । ॒வृ॒ஷா த்ரு॒மீ॒ணி॑ ॒த॒தி॒பே । சா॒ந்ந॒த॒ப॒நா ॒ஹ்வி॒த २ ॒ஹ॒வி॒ம॒ரு॒த॒ஸ்த॒ஜ்ஞு॒ஜு-
 ॒ஷ்ந॑ । ॒யு॒ஷ்மா॒கோ॒தீ॒ரி॒ஷா॒த॒ஸः॑ । ॒யோ॒நோ ம॑தீ॒ வ॒ச॒வோ து॒ஹ்நா॒யு॒ஸ்தி॒ர॒ஸ்த-
 ॒த்யா॒நி ம॑ரு॒தः॑ ॥ ३ ॥ ॒ஜி॒வா २ சா॒த் । ॒த்ரு॒ஹ் பா॒சம்॑ ॒ப்ர॒தி॒ச॒மு॒வீ॒ஷ॒த॒பி-
 ॒ஷ்நே॒ந த॑ப॒ஸா ॒ஹ்ந்நா॒தம்॑ । ச॒வ॒த்ரு॒சரீ॒णा॑ ॒ம॒ரு॒த॒ஸ்ச॒வ்ரீ॒ர் உ॒ரு॒க்ஷ॒யா॒ஸ॒ம॒ரீ॒ணா॑-

मानुषेषु । तस्मत्पाशान्प्रमुञ्चन्त्वहंसस्मान्तपनामदिरामादयि-
 णः । पिप्रीहि देवाः उशतोयविष्ट विद्वाः क्रतूः क्रतुपते युजेह ।
 ये दैव्याः ऋत्विजस्तेभिरमे त्वः होतृणामस्यायजिष्ठः । अमे यदद्य
 विशो अध्वरस्य होतः पावक ॥ ४ ॥ शोचे वेष्टुं हि यज्वा ।
 ऋतार्यजामि महिना वियद्भूर्हव्यावहयविष्टयोत अद्य । अग्निना
 रयिमश्जकपोषमेव दिवेदिवे । यशसं वीरवत्तमम् । गयस्फानो
 अमीवहा वसुवित्पुष्टिवर्धनः । सुमितस्सोमनो भव । गृहमेधास
 आगत मरुतो माऽपभूतन । प्रमुञ्चन्तेनो अहंसः । पूर्वीभिर्हि
 ददाशिमशरद्भिर्मरुतो वयम् । महोभिः ॥ ५ ॥ चर्पणीनाम् ।
 प्रबुधिया ईरतेवो महाऽग्नि प्रणामानि प्रयज्यवस्तिरध्वम् । सह-
 सियन्दम्यं भागमेतं गृहमेधीयं मरुतो जुषध्वम् । उपयमेति युव-
 तिसुदक्षन्दोषावस्तेर्हि विष्मती घृताची । उपस्वैनगरमतिर्वसूयुः ।
 इमो अमेवीततमानिहव्याऽजस्रोवक्षिदेवतातिमच्छ । प्रतिन ईः सु-
 रभीणि वियन्तु । क्रीडं वशशर्धो मारुतमनर्वाणः रथे शुभम् ॥ ६ ॥
 कण्वा अभिप्रगायत । अत्यासोनये मरुतस्स्वश्चो यक्षदशोन शुभ-
 यन्तमर्याः । तेहर्म्येष्ठाश्शिवाोन शुभ्रावत्सासोन प्रक्रीडिनः पयोधाः ।
 प्रैषामज्मेपु विधुरेवरेजते भूमिर्यामेपु यद्वयुजेत शुभे । ते क्रीडयो
 धुनयो आजद्वष्टयस्स्वयं महित्वं पनयन्तधृतयः । उपह्वरेषु यद-
 चिष्वं ययि वय इव मरुतः केन ॥ ७ ॥ चित्पथा । श्रोतन्तिकोशा
 उपवो रथेष्वघृतमुक्षतामधुवर्णमर्चते । अग्निमग्निः इवीमभिस्सदा

हवन्तविश्वतिम् । हव्याहं पुरुप्रियम् । तंहि शश्वन्त ईडेते
सुचाइवं घृतश्चुता । अग्निं हव्याय वोढवे । इन्द्रोमी रोचना
दिवश्चथद्वृत्रमिन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रन्नरो विश्वकर्मन् हविषा
वावृधानो विश्वकर्मन् हविषा वधतेन ॥ ८ ॥

பன்னிரண்டாம் அநுவாகத்தில், அசபத்னம், விராசம் என்னுஞ் செங்
கல் கூறப்பட்டன. இது, முடிவிலுள்ள அநுவாகமாதலால் இதில் யாஜ்நாது
வாக்கியங்கள் கூறப்படுகின்றன.

சுண்டு, சாதார்மசியங்களுள், சாகமேத மென்னும் முள்ளாவது பருவத்
தில், அக்கினி யனிகவத்திற்கு எட்டுக்கபாலங்கள் வைக்கப்படுகின்றன. 'சாகம்
சூர்யேநோத்யத' என்பது முதலான அகிகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்
றுள் மேல்வருவது முதலாவது ஆஜ்யபாகத்திற்குப் புரோதுவாக்கியம் :—

—+—

முதல் மந்திரம்.

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद्द्रविणस्युर्विपन्यया । समिद्धशुक्र आहुतः ।

என்பது.

உரை

கருமத்தை யறுட்டிப்பதற்குத் தடையான பாவங்களைப் போக்குவதும்
எமது சிறந்த ஆதியால், எமக்குத் தளத்தைக் கொடுக்க விருப்புள்ளதும்,
முறைப்படி வளர்க்கப்பெற்றதும், ஒளி நிரூந்ததும், எம்மால் உருவாக்கப்பெற்
றதுமாகியது அக்கினி. 'எமக்கு அருள் செய்க' என்பது, சுண்டு எஞ்சி நின்
றது என்பது.

இரண்டாவது ஆஜ்யபாகத்திற்குப் புரோதுவாக்கியம் கூறப்படுகின்றது :—

—+—

இரண்டாம் மந்திரம்.

तद्यः सोमासि सत्पतिस्त्वः राजोत वृत्रहा । त्वं भद्रो असि क्रतुः ।

என்பது.

உரை

சோமமே! நீ, நன்கு ஆசரிக்கப்பெற்ற கருமங்கட்குத் தலைவனாயிருக்
கின்றாய். மற்றும், பாவத்தைப் போக்குகின்றதும், மங்கலக் கிருதுமாக
இருக்கின்றாய் என்பது.

வாக்கியங்கள்)

எண்டு, இவ்விரண்டு மந்திரங்களும், விதிவாக்கியத்தாற் பெறப்படுவன வாம். ஆயினும், அமாவாசையின் பிரகிருதித் தன்மையால் வரும் விருதன் வதிகளிரண்டின் அடைவை நீக்குதற்கு மீண்டும் ஓதப்பட்டன என்பதை யுணர்க.

இனி, பிரதானமாகிய அக்கினி அனீகவதிகளின் அவிக்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது :—

மூன்றாம் மந்திரம்.

भद्राते अग्ने स्वनीक सन्द्ध्योरस्य सतो विपुणस्य चारुः । नयत्ते शोचि-
स्तमसा वरन्त न ध्वस्मानस्तनुविरेप बाधुः ।

என்பது.

உரை.

அழகிய சுவாலையாகிய சேனையையுடைய அக்கினியே! உனது சரித் திரங்கள் மங்களமானவைகள். எவ்வாற்றாலெனின்? நீ, எசமானன் முதலா னோர்களை இனிது நோக்குகின்றாய். கோரமாகிய உனது சுவாலை, எமது நலங் கட்டுக் காரணமானது. உனது ஒளி, ஒருபோதும் இருட்டில் மறைக்கப்படுவ தில்லை. இது, கொலைத் தொழிலையுடைய அசுரர்கள், உனது திருமேனியில் அடிக்கப்படாததா லென்க என்பது.

அதற்கே யாஜ்பா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது :—

நான்காம் மந்திரம்.

भद्रन्ते अग्ने सहसिघ्नीक मुपाक आरोचते सूर्यस्य । रुशद्दृशोदृशो
नक्तयाचिदरुक्षितन्दश आरूपे अन्नम् ।

என்பது.

உரை.

அற்றலுடைய அக்கினியே! மங்களமாகிய சுவாலை யென்னும் உன்னு டைய சைன்யம் அருகில் விளங்குகின்றது. அத்தகைய உனது சைன்யம், பாம்பு முதலானவைகளை வழிபிற காணவும், உண்ணுங்கால், ஈ எறும்பு முத லானவைகள் விழாமல் அன்னத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளவும், இருள் குழந்த இயவிலும் உலிர்கொற் பார்க்கப்படுகின்றது என்பது.

அதற்கே விகற்பத்தில் மற்றொரு யாஜ்யவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது :—

ஐந்தாம் மந்திரம்.

सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे यथा देवाः आयजिष्ठ स्वस्ति । अदग्धो
गोपा उत्तनः परस्पा अग्नेद्युमदुतरेवदिदीहि ।

என்பது.

உரை

ஒரு சுவாலைக் கூட்டத்தால் அழிகின்றதும், எம்பொருட்டு தேவர்களைக் குறித்து வேள்வியைத் தேடுவதும், உள்ளவாறே யாகத்தை முற்றிவிப்பதும், ஒருவராலும் துன்புறுத்தப்படாததும், வேள்வியைப் பாதுகாப்பதும், எம்மை அகியமானும் பரிபாஸிப்பதுமாயின அக்கினியே! நீ, ஸ்வி மிக்ஞடையதாய், மிகுந்த தனமுடைய, வீடு, நிலம் முதலியவைகளைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சுவிஷ்டகிருதின் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது:—

ஆறாம் மந்திரம்.

स्वस्ति नो दिवो अग्ने पृथिव्या विश्वायुर्धेहि यजथाय देव । यत्सीमहि
दिवि जातप्रशस्तं तदस्मासु द्रविणन्धेहि चित्रम् ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ, மண்ணுலகத்தும், விண்ணுலகத்தும், நீண்டநாள் யாம் வாழும்படி ஆயுளைக் கொடுப்பாயாக. சுவர்க்கத்திலுண்டாகிய தீயே! நீ, போற்றத்தக்கதும், இரத்தின முதலிய பல்வகை வேறுபாடுகளை யுடையதுமாகிய தனத்தை, செலவுக்குத் தக்கவாறு எமக்குக் கொடுப்பாயாக என்பது.

அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது:—

ஏழாம் மந்திரம்.

यथाहोतर्मनुषो देवताता यज्ञेभिस्सूनो सहसो यजासि । एवानो अद्य
समनाऽसमानानुशन्न उशतो यक्षि देवान् ।

என்பது.

உரை

ஆற்றலாற் கடைந்தெடுக்கப்படுகின்ற ஆற்றலின் புத்திரனாகிய அக்கினியே! நீ, ஹோதாவின் அருளால் மக்களையும் பாதுகாக்கின்றாய். வேள்வியில் தேவர்களையும் பூசிக்கின்றாய். அவ்வாறே, உன்னைப் போன்று ஒளிர்கின்றவர்களும், உன்னிடத்தில் அன்பு வைத்துள்ளவர்களுமான தேவர்களை ஆராதிப்பாயாக என்பது.

‘சாந்தபன மருத்துக்களுக்கு மத்தியானத்திற் போங்கல் செய்க’ என்பதில், முதலாவது ஆஜ்யபாகத்திற்குப் புரோதுவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது:—

எட்டாம் மந்திரம்.

अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् । होतारं रत्नधातमम् ।

என்பது.

உரை

முதலிலுள்ள ஆகவனியத்தில் தாபிக்கப்பட்டதும், அநுட்டிக்குங்கருமத் திற்கு ஹோதாவைத் தோற்றுவிப்பதும், விளக்கமுடையதும், தேவர்களை யழைப்பதும் அநிசயமான இரத்தின முதலியவைகளைத் தேடுவதுமாகிய அக் கினியைத் துதிக்கின்றேன் என்பது.

இரண்டாவது ஆஜ்யபாகத்திற்குப் புரோதுவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது :—

ஒன்பதாம் மந்திரம்.

वृषासोमद्युमा२ असि वृषादेव वृषवतः । वृषाधर्माणि वधिषे ।

என்பது.

உரை.

சோமமே! நீ, 'விரும்பியவற்றைச் சொரிகின்றவனும், விளக்க முடையவனு மாக இருக்கின்றாய். தேவ! நீ, பொழிகின்றவனாதலின் பொழிவதற்கு நிமித் தமாகிய செயல்களை யுடையவன். மற்றும், நீ, விரும்பியவற்றைச் சொரிகின் றவனாதலின் புண்ணியகருமங்களைப் பாதுகாக்கின்றாய் என்பது.

பிரதான அவிசுக்குப் புரோதுவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது :—

பத்தாம் மந்திரம்.

सान्तपना इद२ हविर्मरुतस्तज्जुष्टुन । युष्माकोतीरिशदसः ।

என்பது.

உரை.

பகைவரைக் கெடுக்கும் மருத்துக்களே! நீவிர், எம்மார் கொடுக்கப்படும் அவிசுகளை யுண்பீர்களாக. எதன் பொருட்டுடெனின? உமது பசி முதலானவை களைத் தணிப்பதன் பொருட்டுடென்க என்பது.

அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது :—

பதினொன்றாம் மந்திரம்

योनो मर्तो वसवोदुर्हणायुस्तिरस्सत्यानि मरुतो जिघा२सात् । द्रुहः पाशं
प्रतिसमुचीष्ट तपिष्ठेन तपसा हन्तनातम् ।

என்பது.

உரை

வாசத்திற்கு நிமித்தமாகிய மருத்துக்களே! நீவிர், தீமை மிகுந்த எந்தப் பாலிகள், 'இவர்கட்கு எவ்வாற்றானும் தீமை செய்யமாட்டேன்' என்னுஞ் சப தத்தை ஒழித்துவிட்டு, எம்மைக் கொல்லல் வேண்டுமென்று நினைக்கின்றார்

களோ, அந்தத் தீயோர்களை, கழுத்தில் தலை மாட்டிக் கொள்ளும்பிடி செய்வாயாக. அதாவது தவத்தால் அவர்களைக் கீன்று விடுவாயாக என்பது.

அதற்கே விகற்ப யாஜ்யாவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது:—

பன்னிரண்டாம் மந்திரம்.

संवत्सरीणा मरुतस्वका उरुक्षयास्सगणा मानुषेषु । सैऽस्मत्पाशान्प्रमु-
ञ्चन्त्वहसस्सान्तपनामदिरांमादयिष्णवः ।

என்பது.

உரை.

ஒருமுறை வேள்வியாற் பூசிக்கில் ஒருவருடம் வரை பாதுகின்றவர்களும், நன்கு போற்றத்தக்கவர்களும், பரந்த வீட்டையுடையவர்களும், ஏழு கணங் களுடன் கூடியவர்களும், பகைவரை முழுதும் வாட்டுகின்றவர்களும், களிப் புடையவர்களும், எமக்குங் களிப்பைக் கொடுக்கின்றவர்களுமான மருத்துக் கள், மிகுந்த பாவமுடையவைகளும், நிர்ப்பந்த காரணங்களுமான தமது பாசக் கயிறுகளை, எம்மிடத்திலிருந்து அவிழ்த்து எமது பகைவரின் கழுத்துக் களிற் கட்டுவார்களாக என்பது.

அதிலுள்ள சவிஷ்டகிருத்திற்குப் புரோதுவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது:—

பதின்மூன்றாம் மந்திரம்.

पिप्रीहि देवाः उशतो यविष्ठविद्धाः ऋन्ः ऋतुपते यजेह । ये दैव्या ऋत्वि-
जस्तेभिरमे त्वः होतृणामस्या यजिष्टः ।

என்பது.

உரை.

கட்டிளமைபுடைய அக்கினியே! நீ, விருப்புற்ற தேவர்கட்குக் களிப் புண்டாக்குவாயாக. சூரியனாய் இருதுக்களைப் பரிபாசிப்போய்! நீ, இருது வாகிய காலவிசேடங்களை யறிவா யாதலின் உரிய காலத்தில் இங்கு யாகஞ் செய்வாயாக. மற்றும், தேவ! ரித்துவிக்குக்களுள்ளும், இவ்வேள்வித்தலைவ னுக்கு, நீ, சிறந்த வேட்போனாயிருக்கின்றாய் என்பது.

அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது:—

பதினான்காம் மந்திரம்.

अग्ने यद्विष्णो अध्वरस्य होतः पावकशोछेवेद्वः हि यज्वा ।
ऋतायजासि महिना वियद्भूह्व्यावह यविष्ठ याते अद्य ।

என்பது.

வாக்கியங்கள்)

உரை.

சுவிஷ்டகிருத் என்னும் அக்கினியே! நீ, ஆசரிக்கப்படும் இவ்வேள்வியிலுள்ள அவினைய யருந்துவாயாக. ஒமத்திற்கிறைவ! பாவக! சோதக! ஒளிர்வோய்! நீ, வேள்வித்தலைவ னாதலின், வேள்வியில், தனது மகிமையால் தேவர்களைக் களிப்புறுவிக்கின்றாய். மற்றும், சுட்டினமைய! நீ, இத்தன்மைய சிறப்புடையனாதலின், யாம் இப்பொழுது கொடுக்கும் அவிசுளை ஏற்றுக் கொள்வாயாக என்பது.

“மருத்துக்களுக்கும், கிருகமேதிகளுக்கும் எல்லாவற்றிலுங் கறந்த பாலில் மாலைமீல் பொங்கல்” என்பதில், முதலாவது ஆஜ்ய பாகத்திற்குப் புரோது வாக்கியங்கள் கூறப்படுகின்றது :—

பதினேந்தாம் மந்திரம்.

अमिना रयिमश्नवन्पोषमेव दिवे दिवे । यशसं वीरवत्तमम् ।

என்பது.

உரை

இவ் வக்கினியால் அனைவரும் தனத்தை யடைகின்றார்கள். தனத்தை யடைவது மாத்திரமன்று, மற்றோ, அது குறையாததோடு அதன் வளர்ச்சியையு மடைகின்றனர். எத்தகைய வளர்ச்சி யெனின்? பெருமை யுடையதும், மிகுந்த வீரமுடையதும், எமது புத்திரர்களைக் கொண்டதுமாமென்க என்பது.

இரண்டாவது ஆஜ்ய பாகத்தின் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகிறது :—

பதினான்காம் மந்திரம்.

गयर्फानो अमीवहावसुवित्पुष्टिवर्धनः । सुमित्रस्सोमनो भव ।

என்பது.

உரை

சோமமே! நீ, எம்பொருட்டு, வீட்டைப் பெருகச் செய்கின்றவனும் நோய்களைப் போக்குகின்றவனும், தனத்தைக் கொடுக்கின்றவனும், ஆ முதலியவைகளை வளியுறுத்துகின்றவனும், நல்ல எசமானனாகிய மித்திரனை யுடைய வனு மாவாயாக என்பது.

பிரதானத்திற்குப் புரோது வாக்கியங்கள் கூறப்படுகின்றது :—

பதினேழாம் மந்திரம்.

गृहमेधास आगत मरुतो माऽपभूतन । प्रमुञ्चन्तो नो अ॒हसः ।

என்பது.

உரை.

கிருஷ்ணத்திற் செய்யும் எக்ஷங்களைமுடைய மருத் துக்களே ! நீ சிர, இங்கு வருவீர்களாக. என்ன செய்து கொண்டெவின் ? எமது பாவங்களை முழுதுந் தொலைத்துக் கொண்டென்க. ஒருக்காலும் வழுவாதீர்கள் என்பது.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது :—

பதினேட்டாம் மந்திரம்.

पूर्वाभिर्द्वं ददाशिमशरद्धिर्मरुतो वयम् । महोभिश्चापणीनाम् ।

என்பது.

உரை

மருத்துக்களே ! எசமானர்களான யாம், அநாதிகாலந்தொட்டு மகத்தான நெல் முதலியவைகளுடனும், வருடங்களுடனும். வேள்விச் செயலாளர்களுக்கு நடுவில் இருந்து கொண்டு அவி கொடுக்கின்றோ மாதவின், நீ சிர வருவீர்களாக என்பது.

முற்கூறிய அதற்கே விகல்பமாகிய வேறொரு யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது :—

பத்தொன்பதாம் மந்திரம்.

प्रवृद्धिया ईरते वो महा॒सि प्रणामानि प्रयज्यवस्तिरध्वम् ।

सहस्रियन्दस्यं भागमेतं गृहमेधीयं मरुतो जुषध्वम् ।

என்பது.

உரை

மருத்துக்களே ! அநாதிகாலமாய் வந்த உங்களுடைய ஒளிகள், இனிமை செய்கின்றன. நல்வேள்விகளிலிருக்கின்ற உங்களுடைய கிருகமேதிகளான மருத்துக்கள் என்னும் பெயர்களை உலகிற்கறிவிப்பீர்களாக. ஆயிரத்திற் கொப்பான கிருகமேதிகளான உங்களைக் குறித்துக் கொடுக்கப்படும் புரோடாச பாகத்தை அருந்துவீர்களாக என்பது.

அதிலேயே சுவிஷ்டகிருத்திற்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது :—

இருபதாம் மந்திரம்.

उपयमेति युवतिस्सुदक्षन्दोषावस्तोर्हविष्मती घृताची । उपस्वैन-
मरमतिर्वसू युः ।

என்பது.

உரை.

மந்திரத்துடன் கூடியதும், எல்லா அவிஞாடன் கூடியதும், நெய்யால் உறுதியுற்றதுமாகிய இவ்வாகுதி, இரவிலும் பகலிலும் குசலமாகிய சுவிஷ்ட கிருத் என்னும் அக்கினியை அடைகின்றது. இத்தகைய சுவிஷ்டகிருத் அக்கினியை, தனத்தை விரும்பிய எசமானர்கள் தமது அலியால் ஒருக்காலுந் தவறாமல் வழிபடுகின்றார்கள் என்பது.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது :—

இருபத்தொன்றாம் மந்திரம்.

इमो अग्नेवीततमानि हव्याऽजस्रोवशिदेवतातिमच्छ । प्रतिन
ईः सुरभीनिवियन्तु ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ, மிகப்பிரியமுள்ள இந்த அனிகளை, தேவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு இடைவிடாமற்கொண்டு சொல்வாயாக. நறுமணமுள்ள எமது அனிகளை, தனித்தனி தேவர்கள் அருந்துவார்களாக என்பது.

“கிரீடைசெய்யும் மருத்துக்கட்கு ஏழு கபாலங்களில் புரோடாசஞ் செய்க” என்பது முதலியதில், அவிஞாக்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது :—

இருபத்திரண்டாம் மந்திரம்.

श्रीङं वरशर्षो मारुतमनर्वाणरथे शुभम् । कण्वा अभिप्रगायत ।

என்பது.

உரை

கண்ணுவர் முதலான வேத ஆசிரியர்களே! நீளிர், உங்களுடைய விளை யாட்டிற்குக் காரணமும், மருத்துக்களைப் பற்றியதும், பனைவர்களால் அடக்க முடியாததும், இரத்தத்தைச் செலுத்துவதில் வன்மை யுடையதுமாகிய பேராற்றலை, வைதிகத் துதிகளால் யாண்டும் பாடுவீர்களாக என்பது.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது :—

இருபத்துமூன்றாம் மந்திரம்.

अत्यासोनये मरुतस्स्वबो यक्षदशो न शुभयन्तमर्याः । ते हर्म्येष्ठा-
श्शिशवो न शुभावत्सासोन प्रकीडिनः पयोधाः ।

என்பது.

உரை

இடையறாது நடை இல்லாதவர்களும், அழகிய நடை புடையவர்களும், வேள் வியைப் பார்க்க வந்தவர்கள் போன்று விருப்பு மிகுதியால் இங்கு வந்திருக்கின்றவர்களும், அரசு புத்திரன் போன்று மலையிற் சஞ்சரிக்கின்றவர்களும், குழந்தை போன்று இங்கு மங்கும் ஓடி விளையாடுகின்றவர்களும், மேகத்தை யுண்டாக்கி அதில் நீரைத் தாங்குகின்றவர்களுமான, எவர்கள் தமது சஞ்சாரத்தால் உலகனைத்தையும் திருப்தி செய்கின்றார்களோ? அத்தகைய மருத்துக்கள் எமக்கு அருள் செய்வாராக என்பது.

மேற்கூறிய அதற்கே விகல்பித்து மற்றொரு புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது:—

இருபத்துநான்காம் மந்திரம்.

प्रैषामन्मेषु विधुरेव रेजते भूमिर्यामेषु यद्भयुञ्जते शुभे । ते क्रीडयो
धुनयो भ्राजदृष्टयस्स्वयं महित्वं पनयन्त धूतयः ।

என்பது.

உரை.

இம் மருத்துக்களுடைய சஞ்சாரத்தால், பூமி, கணவனில்லாத பெண் நடுங்குவது போல் நடுங்குகின்றது. மேகத்தில் நீரைச் சேர்க்கின்ற மருத்துக்களின் மகிமையைத் தாமே துதிக்கின்றார்கள். அவர்கள் எத்தகையார்களோ என்ன? விளையாட்டை மேற் கொண்டவர்களும், இடையறாது அசைகின்றவர்களும், மின்னலாகிய பார்வையையுடையவர்களும். பகைவரை நடுங்கச் செய்கின்றவர்களுமாவர் என்பது.

மேற்கூறிய அதற்கே விகல்பித்து மற்றொரு யாஜ்யை கூறப்படுகின்றது:—

இருபத்தைத்தாம் மந்திரம்.

उपहरेषु यदचिध्वं ययि वय इव मरुतः केनचित्पथा । ओतन्तिकोशा
रपवो रथेष्वघृतमुक्षता मधुवर्णमर्चते ।

என்பது.

உரை.

மருத்துக்காள்! நீவிர் பறவைகள் போன்று, யாதோ ஒரு வழியாய்ச் சென்று அருகை யடையும்போதும், மேகங்கள் உன்டாகும்போதும், தனம் நிறைந்த வீட்டைப்போன்ற மேகங்கள் உங்களுடையதேர்க்கருகில் வரும் போதும் நீர் ஒழுக்குகின்றது. நீவிரும், தேனின் நிறமும், இரசமுமுடைய நெய் யொத்த நீரை, எசமானன் பொருட்டு யாண்டும் பெய்விப்பீர்களாக என்பது.

அதிலே சுவிஷ்டகிருத்திற்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது:—

இருபத்தாரும் மந்திரம்.

अभिमन्त्रिः हवीमभिस्सदा हवन्त विष्पतिम् । हव्यवाहं पुरुषियम् ।

என்பது.

உரை.

மக்களைப் பரிபாலிப்பதும், தேவர்கட்கு அவிசயம் கொண்டு செல்லதும், அநேக எசமானர்களுக்கு மிகப் பிரியமுடையதுமாகிய அவ்வவ் வேள்வி அக் கினியை அழைப்பதே மேற்கொண்டசொற்களால் இடையறாது அழைக்கின்றார்கள் என்பது.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது:—

இருபத்தேழாம் மந்திரம்.

तः हि शश्वन्त ईडते सुचादेवघृतचुता । अभिः हव्याय वोढवे ।

என்பது.

உரை.

இடையறாது அதுட்டிக்கின்றவர்களும். நெய்யொழுக்கும் 'சருக்' என்னும் அகப்பை விசேடத்துடன் கூடியவர்களுமான வேள்விச் செயலாளர்கள், அவர்களை ஏற்றுச் செல்வதற்கு அக்கினி தேவனைத் துதிக்கின்றார்கள் என்பது.

மற்றும், "ஐந்திராக்கனம் வகாசசகபாலம், ஐந்திரசருகம், வைசுவாகர்மணம் ஏககபாலம்" என்னும் முன்ன அளிகளுள் ஐந்திராக்கனியின் புரோதுவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது:—

இருபத்தேட்டாம் மந்திரம்.

इन्द्राग्नी रोचनादिवश्नथद्वत्रम् ।

என்பது.

உரை.

‘இந்திராக்னீ ரோசனோதிவ’ என்பது புரோநுவாக்கியம், ‘சநுத்வருத்ரம்’ என்பது யாஜ்யா வாக்கியம் என்பதாம். இதற்கு, ‘ரோசனோதிவ’ என்னும் அநுவாகத்தில் உரை கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஐந்திரத்தின், யாஜ்ய புரோநுவாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள் கூறப் படுகின்றன:—

இருபத்தொன்பதாம் மந்திரம்.

इन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रन्नरः ।

என்பது.

உரை.

‘இந்திரம்-வோ விசுவத: பரி’ என்பது புரோநுவாக்கியம், ‘இந்திரம் நர’ என்பது யாஜ்ய வாக்கியம். இவ்விரண்டிற்கும், ‘இந்திரம் வோ விசுவத: பரி ஹவா மஹே’ என்னும் அநுவாகத்தில் உரை கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பது.

வைசுவகருமத்தில், யாஜ்ய புரோநுவாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள் கூறப்படுகின்றன:—

முப்பதாம் மந்திரம்.

विश्वकर्मन् हविषावा वृधानो विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन ।

என்பது.

உரை.

இவற்றுள், ‘விசுவகர்மன் வாவ்ருதான’ என்பது புரோநுவாக்கியம், ‘விசுவகர்மன் ஹவிஷா வர்தனேன’ என்பது யாஜ்ய வாக்கியம் என்பது.

இவ்விரண்டிற்கும், ‘ய இமா விசுவாபுவநாநி சுஹ்வத்’ என்னும் அநுவாகத்தில் உரை கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

பதின்முன்னுவது அநுவாகம் முற்றிற்று.

முன்றும் பிரபாடகம் முடிந்தது.

கிருஷ்ண எசர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை.

நான்காங் காண்டம் நான்காவது பிரபாடகம்

விடயச் சுருக்கம்.

प्रपाठके तृतीयेऽरिं श्रितयः पञ्चवर्णिताः ।

चतुर्थे पञ्चमचितेः शेषः सर्वो विधीयते ॥ १ ॥

முன்றாவது பிரபாடத்தில் ஐந்தாவது செங்கல் அடுக்குக் கூறப்பட்டது. நான்காம் பிரபாடத்தில் ஐந்தாவது அடுக்கில் எஞ்சிய அனைத்துங் கூறப்படுகின்றது.

முதல் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

इष्टकारिभिरित्येकविंशत् स्तोमभागकाः ॥ १ ॥

முதலாவதாகத்தில் முப்பத்தொரு ஸ்தோமபாகங்களென்னும் செங்கல் கூறப்படுகின்றது.

நான்காங் காண்டம் நான்காவது பிரபாடகம்

முதல் அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாதிக்கு மேல் நிறுத்தமுன்று பதங்களைக் கொண்டது.

ஸ்தோமபாகங்க ளென்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்.

रश्मिरसि क्षयाय त्वा क्षयश्चिन्वप्रोतिरसि धर्माय त्वा धर्म-
श्चिन्वान्वितिरसि दिवेत्वा दिवश्चिन्वसन्धिरस्यन्तरिक्षाय त्वाऽन्त-
रिक्षश्चिन्वप्रतिधिरसि पृथिव्यैत्वा पृथिवीश्चिन्वविष्टंभोसि वृष्ट्यै-
त्वा वृष्टिश्चिन्वप्रवाऽस्यहे त्वाऽहश्चिन्वानुवाऽसि रात्रियैत्वा रात्रि-

ஜி₂ந்வ₁சி₂ர₁சி ॥ 1 ॥ வ₁ஸு₂ம்ய₁ஸ்த்வா₂ வ₁ஸு₂ஜி₁ந்வ₂ப₁ர₂கே₁தோ₂ஃசி₁ ரு₂த்ரே₁ம்ய₂-
 ஸ்த்வா₁ ரு₂த்ரா₁ஜி₂ந்வ₁ஸு₂தீ₁தி₂ர₁ஸ்யா₂தி₁த்யே₂ம்ய₁ஸ்த்வா₂ஃஃ₁தி₂த்யா₁ஜி₂ந்வ₁ஜோ₂ஃசி₁
 பி₂ஸு₁ம்ய₂ஸ்த்வா₁ பி₂ஸு₁ஜி₂ந்வ₁த₂ந்₁ர₂சி₁ ப₂ர₁ஜா₂ம்ய₁ஸ்த்வா₂ ப₂ர₁ஜா₂ஜி₁ந்வ₂ ப₂ர₁த₂நா₁
 பா₂ட₁சி₂ ப₂ஸு₁ம்ய₂ஸ்த்வா₁ ப₂ஸு₁ஜி₂ந்வ₁ரே₂ வ₂த₁ஸ்யோ₂ப₁ப₂தீ₁ம்ய₂ஸ்த்வோ₁ப₂தீ₁ஜி₂ந்வா₁பி₂-
 ஜி₂த₁சி₂ யு₂க்த₁க₂ர₁ வே₂ந்₁த்ரா₂ய₁த்வே₂ந்₁த்ரா₂ஜி₁ந்வா₂பி₂ப₁தி₂ர₁சி₂ ப₂ரா₁ணா₂ய₁ ॥ 2 ॥
 த்வா₁ ப₂ரா₁ண₂ஜி₁ந்வ₂ ய₂ந்₁தா₂ஃஸ்ய₁ பா₂நா₁ய₂த்வா₁ஃபா₂ந₁ஜி₂ந்வ₁ ஃ₂ஸ₁ர₂ஸோ₁ஃசி₂
 வ₂ஸு₁பே₂த்வா₁ வ₂ஸு₁ஜி₂ந்வ₁ வ₂யோ₁பா₂ அ₂சி₁ ஸ்ரோ₂த்ரா₁ய₂த்வா₁ ஸ்ரோ₂த்ரா₁ஜி₂ந்வ₁ த்ரி₂பு₁-
 த₂சி₁ ப்ர₂பு₁த₂சி₁ ச₂பு₁த₂சி₁ வி₂பு₁த₂சி₁ ச₂ரோ₁ஹோ₂ஃசி₁ நிரோ₂ஹோ₁ஃசி₂
 ப்ர₂ரோ₁ஹோ₂ஃஸ்ய₁நு₂ரோ₁ஹோ₂ஃசி₁ வ₂ஸு₁கோ₂ஃசி₁ வே₂ப₁ஸ்ரி₂ர₁சி₂ வ₂ஸ்ய₁ஸ்ரி₂ர₁சி₂ ॥ 3 ॥

இதில், எஞ்சிய ஸ்தோமபாகங்க ளென்னுஞ் செங்கல்களை எவ்வேழாக வைக்கும் முறை கூறப்படுகின்றது அவற்றுள், கிழக்கில்வைக்க வேண்டிய ஏழில்,

முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ரஹி₂ம₁ர₂சி₁ ஸ்யா₂ய₁த்வா₁ ஸ்ய₂ ஜி₁ந்வ₂ ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, இரவியின் கிரண வடிவாயிருக்கின்றாய்; நிவாச சித்தியின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். நிவாசத்தைத் தேடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பன்னிரண்டாவது வரிசையில் ஐந்தாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ரே₂தி₁ர₂சி₁ த்மா₂ய₁த்வா₁ த்ம₂ ஜி₁ந்வ₂ ।

என்பது.

செங்கல்கள்)

உரை

செங்கலை! நீ, மிகச் செல்லுந் தன்மையதா யிருக்கின்றாய். விதித்த கரு மாறுட்டானத்தின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். தருமத்தைத் தேடுவா யாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஆளுவது பாதச் செங்கலை வைத் தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆன்ருவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்:

अन्वितिरसि दिवत्वा दिवं जिव ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, அந்நகலப் போக்கை மடையதா யிருக்கின்றாய். சுவர்க் கந்தின்பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். நவர்க்கத்தைத் தேடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஏழாவது பாதச் செங்கலை வைத் தல் வேண்டு மென்பதாம்.

நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்:

संधिरस्यन्तरिक्षायत्वाऽन्तरिक्षं जिव ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, வின்னிற்றும் மண்ணிற்றும் இடையிலுள்ள கந்தருவ லோகப் பருதியா யிருக்கின்றாய். அந்தரிக்கத்தின் பொருட்டு உன்னை வைக் கின்றேன். அந்தரிக்கத்தைத் தேடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் எட்டாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्रतिधिरसि पृथिव्यै त्वा पृथिवीं जिन्व ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, மண்ணின் பருதியா இருக்கின்றாய். மண்ணின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். நீ மண்ணுலகைத் தேடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஒன்பதாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

विष्टभोऽसि वृष्ट्यैत्वा वृष्टिं जिन्व ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, மேகமாய் இருக்கின்றாய். மழையின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். நீ மழையைத் தேடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் பத்தாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्रवास्यहे त्वाऽहंजिन्व ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, உஷாக் காலமாக இருக்கின்றாய். உன்னை, நாளின் பொருட்டு வைக்கின்றேன். பகலைத் தேடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் பதினேராவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

செங்கல்கள்)

தெற்குப்பக்கத்தில் வைக்கவேண்டிய ஏழில்,
முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अनुवासि रात्रियै त्वा रात्रिं जिन्व ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, இரவி யொடுங்கிய பின் நிகழும் மாலைப் போதாக இருக்கின்றாய். இரவின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். இரவைத் தேடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென் பக்கத்தில் சிற்சின் இரண்டாவது வரிசையில் முதலாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

उशिगसि वसुभ्यस्त्वा वसूं जिन्व ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, வசுக்களால் விரும்பப்படுவதா யிருக்கின்றாய். வசுக்களின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். வசுக்களைப் பிரியப்படுத்துவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன்றாவது வரிசையில் முதலாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

முன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्रकेतोऽसि रुद्रेभ्यस्त्वा रुद्राजिन्व ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, உருத்திரர்களின் இடமாக இருக்கின்றாய். உருத்திரர்களின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். உருத்திரர்களைப் பிரியப்படுத்துவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி நான்காவது வரிசையில் முதலாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सुदीतिरस्याऽऽदित्येभ्यस्त्वाऽऽदित्यान् जिन्व ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, அழகிய ஒளியாயிருக்கின்றாய். சூரியர்களின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். சூரியர்களைப் பிரியப்படுத்துவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி நாலாவது வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ओजोऽसि पितृभ्यस्त्वा पितृजिन्व ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, பிதிர்களின் அறுக்கரக சாமர்த்தியமாயிருக்கின்றாய். பிதிர்களின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். பிதிர்களைப் பிரியப்படுத்துவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஐந்தாவது வரிசையில் முதலாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

तन्तुरसि प्रजाभ्यस्त्वा प्रजा जिन्व ।

என்பது.

செங்கலை)

உரை.

செங்கலை ! நீ, பிள்ளை, பேரன்மார் முதலான தொடர்பு வடிவா யிருக்கின்றாய். பிள்ளைகளின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். பிள்ளைகளைத் தேடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, பசு முதலியவைகளைக் கவருதற்கு வரும் பிறருடைய சேனையை அடக்குகோனாக இருக்கின்றாய். எல்லாங்குளரின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். எல்லாங்குளைத் தேடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முன்றாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மேற்கில் வைக்க வேண்டிய ஏழனுள்,
முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, கொடி செடி முதலானவைகளாலாய தனம் என்னுஞ் சிவனா யிருக்கின்றாய். கொடி செடிகளின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். கொடி செடிகளைத் தேடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வானின் முதல் வரிசையில் ஒன்பதாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अभिजिदसि युक्तावेन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्व ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, நார்புறத்தும் பலவகையாக யடக்குகின்றாய். இருக்கின்றாய். கல்லை யொத்த வச்சிரத்தைக் கையில் உடையவனும், இந்திரியங்களுக்கு அதிட்டானனுமாகிய இந்திரன் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். இந்திரனுக்குக் களிப்புண்டாக்குவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வசிகையில் பத்தாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாதுவ கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अधिपतिरसि प्राणाय च्वा प्राणं जिन्व ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, பிராணவடிவத் தலைவனாய் இருக்கின்றாய். பிராணன் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். பிராணனைப் பிரியப்படுத்துவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வசிகையில் பதினொராவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

நான்காவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

यन्ताऽस्यपानाय त्वाऽपानं जिन्व

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, வெளியில் வரும் சுவாசத்தை மீண்டும் உட்புகும்படி செய்யும் வாயுவாக இருக்கின்றாய். அபானன் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். அபானனைப் பிரியப்படுத்துவாயாக என்பது.

செங்கல்கள்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் பன்னிரண்டாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सः सप्तोऽसि चक्षुषेत्वा चक्षुर्जिन्व ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, கண்ணை இருக்கின்றாய். கண்ணின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். கண்ணைப் பிரியப்படுத்துவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் பதினமூன்றாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वयोधा असि ओत्रायवा ओत्रं जिन्व ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, ஒலியைக் கேட்கும் ஆற்றலாக இருக்கின்றாய். செவியின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்றேன். செவியைப் பிரியப்படுத்துவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் பதினான்காவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

எழுவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

त्रिवृदसि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, ஆண் பெண் புணர்ச்சி என்னும் மூன்றாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் பதினைந்தாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

வடபக்கத்தில் வைக்க வேண்டிய எழு

மந்திரம் :

(1) प्रवृदसि, (2) संवृदसि, (3) विवृदसि, (4) सःरोहोसि,
(5) नीरोहोसि, (6) प्ररोहोसि, (7) अनुरोहोसि । என்பது.

உரை.

செங்கல்களே ! நீங்கள், ஆண் பெண் புணர்ச்சிக்கு பின்னுண்டாகுஞ் செய்கையாகவும், அச் செய்கைப் பின்னுண்டாகு நற்செய்கையாகவும், முன்னர், யோனியாகிய மண்ணில் இந்திரியமாகிய ஈத்தை ஊன்றலாகவும், ஊன்றிய வித்து கருப்பப் பையில் நன்கு சேருவதாகவும், சேர்ந்து உடம்பு வடிவாய்த் திரள்வதாகவும், திரண்டு குழந்தையாய் வருதலாகவும் இருக்கின்றீர்கள் என்பது. இவற்றை மந்திர முறையாய்க் கொள்க.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்களேழாலும், முறையாய், வடபக்கத்துச் சிறகின், ஏழாவது வரிசையில் முதலிலிருந்து மூன்று சிறகுச் செங்கல்களையும், எட்டாவது வரிசையில் முதலாவது இரண்டாவது சிறகுச் செங்கல்களையும், ஒன்பதாவது பத்தாவது வரிசைகளில் முதலாவது சிறகுச் செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

நலில் வைக்க வேண்டிய மூன்று.

மந்திரம் :

(1) वसुकोऽसि, (2) वेपथिरसि, (3) वस्यष्टिरसि ॥

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே ! நீங்கள், தனமுடைய புதல்வனாகவும், தனத்தை வளர்க்கின்றவனாகவும், வளர்த்து அநுபவிக்கின்றவனாகவும் இருக்கின்றீர்கள் என்பது

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் மூன்றாலும், ஆண்ம வரிசை ஒன்பதில், இரண்டாவது, மூன்றாவது, நான்காவதான மூன்று சோடசி என்னுஞ் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

முதலாம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

—

நாகசத்துச் செங்கல்கள்)

இரண்டாம் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

राज्ञीनाकसदःपञ्च सर्वशेषोऽन्तरिक्षयम् ।

‘நாகசத்துக்கள்’ என்னும், ஐந்து கல்லுகளை வைத்தல் என்பது.

—o—o—o—

நான்காம் காண்டம் நான்காவது பிரபாடகம்

இரண்டாம் அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாதிக்கு மேல் நார்பது பதங்களைக் கொண்டது.

—o—o—o—

நாகசத்துக்கள் என்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்.

रा॒ज्ञ॒य॒सि प्रा॒ची॒दि॒ग्व॒स॒व॒स्ते दे॒वा अधि॑प॒तयो॒ऽग्नि॑हे॒तीनां॑
प्र॒ति॒ध॒र्ता त्रि॒ध॒त्वा॒स्तोमः॑ पृ॒थि॒व्याः श्र॑य॒त्वा॒ज्य॒मु॒क्थ॒मव्य॑थ॒यत्स्त॒-
भा॒तुरथ॑न्त॒रः॒ साम॒प्रति॑ष्ठि॒त्यै वि॒राड॑सि दक्षि॒णादि॑ग्र॒हास्ते॑ दे॒वा
अधि॑प॒तय॒ इन्द्रो॑ हे॒तीनां॑ प्र॒ति॒ध॒र्ता प॑ञ्चद॒शस्त्वा॒स्तोमः॑ पृ॒थि॒व्याः
श्र॑य॒तु प्र॑उ॒गमु॒क्थ॒मव्य॑थ॒यत्स्त॒भातु॑ बृ॒हत्साम॒प्रति॑ष्ठि॒त्यै स॒म्राड॑सि
प्र॒ती॒ची॒दिक् ॥ १ ॥ आ॒दि॒त्यास्ते॑ दे॒वा अधि॑प॒तय॒स्सोमो॑ हे॒तीनां॑
प्र॒ति॒ध॒र्ता स॑प्तद॒शस्त्वा॒स्तोमः॑ पृ॒थि॒व्याः श्र॑य॒तु म॒रुत्व॒तीयं
मु॒क्थ॒मव्य॑थ॒यत्स्त॒भ्नातु॑ वैरू॒पः॒ साम॒प्रति॑ष्ठि॒त्यैस्व॒राड॑स्यु॒दी॒ची॒दि॒-
ग्वि॒श्वे॒ते दे॒वा अधि॑प॒तयो॒ वरु॑णो हे॒तीनां॑ प्र॒ति॒ध॒र्तैक॑वि॒ंश॒स्त्वा॒-
स्तोमः॑ पृ॒थि॒व्याः श्र॑य॒तु नि॒ष्के॒त्र॒ल्य॒मु॒क्थ॒मव्य॑थ॒यत्स्त॒भातु॑ वैरा॒जः॒
साम॒प्रति॑ष्ठि॒त्या अधि॑प॒त्यसि॑ बृ॒हती॑दि॒श्रु॒तस्ते॑ दे॒वा अधि॑प॒तयः॑ ॥
बृ॒ह॒स्पति॑हे॒तीनां॑ प्र॒ति॒ध॒र्ता त्रि॒ण॒व॒त्रय॑मि॒न्द्रो॒ त्वा॒स्तोमो॑ पृ॒थि॒व्याः
श्र॑य॒तां वै॒श्वदे॒वामि॑मा॒रुते॑ उ॒क्थे॒ अव्य॑थ॒यन्ती॑स्त॒म्नीताः॑ शा॒क॒र

रैवते सामनी प्रतिष्ठित्या अन्तरिक्षायैयस्त्वा प्रथमजा देवेपुं
 दिवो मात्र्या चरिणा प्रथन्तु विधर्ताचायमधिपतिश्च ते त्वा सर्वे
 संविदाना नाकस्य पृष्ठे सुवर्गे लोके यज्ञमानश्च मादयन्तु ॥ ३ ॥

முதலநவாகத்தில் ஸ்தோமபாகங்கள் என்னுஞ் செங்கல்கள் கூறப்பட்டன. இதில், நாகசத்துக்கள் என்னுஞ் செங்கல்கள் கூறப்படுகின்றன.

(வி-1) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

राश्यसि प्राचीदिग्वसवस्ते देवा अधिपतयोऽभिह्वीतीनां प्रतिधर्ता
 त्रिवृत्वास्तोमः पृथिव्याः श्रयत्वाज्य सुकथमव्यथयत्स्तद्भातु
 रथन्तरः सामप्रतिष्ठित्ये ।

என். 1. 1. 1.

உரை

செங்கலை ! நீ, விளங்குகின்ற கீழ்க் திசை வடிவாயிருக்கின்றாய். உன்னை நன்கு பரிபாலிக்கின்றவர்கள் எட்டு வசக்களாவர். உன்னைத் துன்புறுத்தும் பிறருடைய படைகளே நீக்குவது அக்கினியாகும். திரிவிருத் (மும்முறைகொண்ட) ஸ்தோமம், உன்னைப் பூமியில் நிறுவுக. 'பவோதேவாய் அபயே' என்னும் ஆசிய சஸ்திரம் பிடைபைப் போக்குக, உறுதிப்படுத்துக. 'ரதந்தரம்' என்னுஞ் சாமப் பாடல் உனது நீண்ட கால வாழ்வின் பொருட்டாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன்றங்குலம் உயரமுடைய ஒரு பாதச் செங்கலை, பதினொன்றாம் வரிசையில் இரண்டாவது பாதச் செங்கலாக வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இம் மந்திர முதலிய ஐந்து மந்திரங்களிலும் ஒவ்வொன்றிலும் ஆறாவது மந்திரத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

சுண்டு; பாதச் செங்கல் ஆறங்குலம் உயர முடையதாயினும், ஆணையும் பெண்ணையும் ஒன்று கூட்டி வைப்பதுபோல் பாவனை செய்தலின், அதாவது ஒரு செங்கலின்மேற் மற்றொரு செங்கலையும் வைக்கவேண்டி யிருத்தலின் இவைகள் முன்றங்குலங் கனமுடையனவா யிருத்தல் வேண்டும் என்பதை யுணர்க.

செங்கல்கள்)

(வி-2) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

विराडसि दक्षिणादिबुद्रास्ते देवा अधिपतय इन्द्रो हेतीनां प्रतिघर्ता
पञ्चदशस्वास्तोमः पृथिव्याः श्रयतु प्रउगमुखथमव्यथयत्स्तन्नातु
बृहत्साम प्रतिष्ठित्यै ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, இனிது விளங்குந் தெற்குத் திசையாக இருக்கின்றாய். உன்னை நன்கு பரிபாலிப்பவர்கள் மருக்கூர் தேவர்கள். பிரமுடைய படைையை நீக்குகின்றவன் இங்கிரன். பதினைந்து முறை ஸ்தோமம் உன்னைப் பூமியில் நிறுவுக. 'வாயு ரக்ரோகா' என்னுஞ் சஸ்திரம், அதாவது 'பிரஉக' சஸ்திரம் உன்னை உறுதிப்படுத்துக. பிடைையைப் போக்குக. 'பிருகத்' என்னுஞ் சாமப்பாடல், உனது நீண்ட கால வாழ்விற்கு நிமித்தமாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், தென்பக்கச் சிறகின் முதல் வரிசையில், முன்போ துள்ள ஒரு சிறகுச் செங்கலை முன்னுடதாக வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-3) மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सम्राडसि प्रतीचीदिगादित्यास्ते देवा अधिपतयस्सोमो हेतीनां
प्रतिघर्ता सप्तदशस्वास्तोमः पृथिव्याः श्रयतु मरुत्वतीय
मुखथमव्यथयत्स्तन्नातु वैरूपः सामप्रतिष्ठित्यै ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, பெரிதும் விளங்கும் மேற்குத் திசையாக இருக்கின்றாய். உன்னை, இனிது பரிபாலிக்கின்றவர்கள் ஆதித்தர்கள். சோமன், உன்னைப் பற்றும் பிறருடைய படையை நீக்குபவன். பதினேழு முறை ஸ்தோமம் உன்னைப் பூமியில் நிறுவுக. 'அரவா ரய் யயோதயே' என்பது முதலிய மருக்வதிய சஸ்திரம் பிடைையை நீக்குக. உறுதிப்படுத்துக. வைரூபம் என்னுஞ் சாமப் பாடல், உனது நீண்ட கால வாழ்விற்கு நிமித்தமாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன்போன்ற ஒரு பாதச் செங்கலை, வாலின் முதல் வரிசையில் எட்டாவதாக வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-4) நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

खराडस्युदीचीदिग्विधेते देवा अधिपतयो वरुणो हेतीनां प्रतिघर्तैक-
विशस्त्वास्तोमः पृथिव्याः श्रयतु निष्केवल्यमुपधमव्यथयस्तन्नातु
धैराजः सामप्रतिष्ठित्यै ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, இயற்கை விளக்கமாகிய வடக்குத் திசையாக இருக்கின்றாய். உன்னை, இனிது பரிபாலிக்கின்றவர்கள் விசுவே தேவர்கள். உன்னைப் பற்றும் பிறருடைய படையை நீக்குகின்றவன் வருணன். இருபத்தொரு முறைகொண்ட ஸ்தோமம் உன்னைப் பூமியில் நிறுவுக. 'அமித்வா ரூநோம:' என்பது முதலிய நிர்க்கேவல்யமென்னுஞ் சஸ்திரம் பீடையை நீக்குக. உறுதிப்படுத்துக. 'வைராசம்' என்னுஞ் சாமப்பாடல் உனது நீண்ட கால வாழ் விற்கு நிமித்தமாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முன்போன்ற உள்ள ஒரு சிறகுச் செங்கலை, வடபக்கச் சிறகின் பதினொராவது வரிசையில் முன்றாவதாக வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-5) ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अधिपत्यसि बृहतीदिग्विधेते देवा अधिपतयो बृहस्पतिर्हेतीनां प्रतिघर्ता
त्रिणवश्रयस्त्रिशोऽस्वास्तोमो पृथिव्याः श्रयतां वैश्वदेवाग्निमारुते
उक्थे अव्यधयन्तीस्तन्नीताः शाकरैवते सामनी प्रतिष्ठित्यै ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, நன்கு பாதுகாக்கும் மேல் திசையா யிருக்கின்றாய். உன்னைப் பரிபாலிப்போர்கள் மருத்துக்கள். உன்னைப் பற்றும் பிறருடைய படையை நீக்குபவன்-பிருகற்பதி. இருபத்தேழுமுறை கொண்ட ஸ்தோமம் உன்னைப் பூமியில் நிறுவுக. 'தத்ஸவிதூர் வ்ருணீமஜேஹ' என்பது முதலிய வைசுவதேவ சஸ்திரமும், 'வைசுவாநராய ப்ருதுபாசஸே' என்னும் அக் கினி மாருத சஸ்திரமும் பீடையைப் போக்குக. உறுதிப்படுத்துக. 'சாக்வரம்'

செங்கல்கள்)

‘வைவதம்’ என்னுஞ் சாமப்பாடல்கள் உனது நீண்ட கால வாழ்விற்கு நிமித் தங்களாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன்போன்ற ஒரு பாதச் செங்கலை, ஆன்ம வரிசை களுள் ஏழாம் வரிசையில் ஆறுவதாக வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மேற்கூறிய ஐந்து மந்திரங்களிலுஞ் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய எஞ்சிய மந்திரம்.

மந்திரம் :

अन्तरिक्षायर्षयस्त्वा प्रथमजा देवेषु दिवो मात्रया वरिणा प्रथन्तु विधर्ता
चायमधिपतिश्च ते त्वा सर्वे संविदानानाकस्य पृष्ठे सुवर्गे लोके
यजमानश्च सादयन्तु ।

என்பது.

உரை.

தேவர்களுக்குள் முதலில் உண்டாகிய நாரதர் முதலான ரிஷிகள், செங் கலாகிய உன்னை, வானில் வியாபித்தற் பொருட்டு, போற்றத்தக்க வான் பரி மாணத்தாற் பரப்புவார்களாக. மற்றும், உன்னைப் பரிபாலிக்கின்றவர்களும், பாதுகாப்பாளராக நிற்கின்றவர்களுங் கூடி, சுவர்க்கம் போன்ற இப் பூமியின் மீது உன்னை வைப்பார்களாக. எசமானனையும் சுவர்க்கத்தி லிருத்துவார்களாக என்பது.

இரண்டாம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

மூன்றாம் அநுவாகம்.

வீடயச் சுருக்கம்.

अथ पुरः पञ्चचोदार्तेभ्य इत्यनुपज्यते ।

आष्टशोऽस्यमातृणां परमेष्ठीति सादयेत् ॥ १ ॥

प्रोथद्विकर्णमादध्यान्मन्त्रा अष्टा इहेरिताः ॥

கோடா, என்னும் ஐந்து செங்கல்களை வைத்தல். இயற்கையாய்த் துவாரம் உள்ள சுக்காங் கல்லைத் தொடுதல். அதை வைத்தல் விகர்ணி என் னுங் கல்லை வைத்தல் என்பது.

நான்காங் காண்டம் நான்காவது பிரபாடகம்

முன்றும் அநுவாகம்.

முன்று பஞ்சாதிகட்து மேல் இருபத்தேட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

இரண்டா மநுவாகத்தில் நாக சத்துக்கள் என்னுஞ் செங்கல்கள் கூறப்பட்டன.

இதில், 'கோடா' என்னுஞ் செங்கல்கள் கூறப்படுகின்றன.

अयं पुरो हरिकेशसूर्यरश्मस्तस्य रथगृत्सश्च रथौजाश्च
 सेनानि ग्रामण्यौ पुञ्जिकस्थलाच्च कृतस्थलाचाप्सरसौ यातुधानां
 हेतीरक्षांसि प्रेहतिरयन्दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य रथस्वनश्च रथे
 चितश्च सेनानि ग्रामण्यौमेनकाच्च सहजन्याचाप्सरसौदङ्क्षणवः
 पशवो हेतिः पौरुषेयो वधः प्रेहतिरयं पश्चाद्विश्वव्यचास्तस्यरथ-
 प्रोतश्चासंमरथश्च सेनानि ग्रामण्यौ प्रम्लोचन्तीच ॥ १ ॥ अनु-
 म्लोचन्तीचाप्सरसौ सर्पा हेतिर्व्याघ्राः प्रेहतिरयमुत्तरात्संयद्रसु-
 स्तस्य सेनजिच्चसुषेणश्च सेनानि ग्रामण्यौ विश्वाचीच घृताची
 चाप्सरसावापो हेतिर्वातः प्रेहतिरयमुपर्यवर्ग्वसुस्तस्यताक्ष्यश्चारि-
 ष्णेमिश्च सेनानि ग्रामण्याकुर्वशीच पूर्वचित्तिश्चाप्सरसौ विद्युद्धेति-
 र्वस्फूर्जन्प्रेहतिस्तेभ्यो नमस्तेनो मृडयन्तु तेयम् ॥ २ ॥ द्विष्मो
 यश्च नो द्वेष्टितं वोजं भेदधाम्यायोस्त्वा सदेने सादयाम्यवत-
 श्छायायान्नमस्समुद्रायन्नमस्समुद्रस्य चक्षसे परमेष्ठीत्वा सादयतु
 दिवः पृष्ठेव्यत्रस्वतीं प्रथस्वतीं विभूमतीं प्रभूमतीं परिभूमतीं दिवं
 यच्छ दिवंदृष्ट्वह दिवं माहिः सीर्विश्वस्मै प्राणायानाय व्यानायो-
 दानाय प्रतिष्ठौ चरित्राय सूर्यस्त्वाऽभिपातु महास्वस्त्या छर्दिषा

शन्तमेन तया देवतयाऽग्निरस्वदधुवासीद । प्रोथदश्वोनयवसे अवि-
प्यन् यदा महस्संवरणाद्यस्थात् । आदस्यवातो अनुवाति शोचि-
रधसते व्रजनं कृष्णमस्ति ॥ ३ ॥

இனி, முன்னவெத்துள்ள நாகசத்துக்கள் என்னும் ஐந்து செங்கல்களின் மீதும் மந்திரமின்றி மணலைப் போட்டுவிட்டு, அவைகளின் மீதே வைக்க வேண்டிய ஆறனுள்,

(வி-1) முதலாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

अयं पुरो हरिकेशसूयंरश्मिस्तस्य रथगृहसश्च रथोजाश्च सेनानि
ग्रामण्यौ पुष्पिकस्थलाचकृतस्थलाचाप्सरसो यातुधानाहेती
रक्षासि महेतिः ।

என்பது.

உரை

இவ் வக்கினி கிழக்குத் திசையில், பொன்போன்ற சுவாலைகளையும், இரவி போன்ற கிரணங்களையும் உடையதாய் இருக்கின்றது. இதற்கு, இர தத்தில் மிக விருப்டடையவனும், தனது கிராமத்திற்கு அழைத்துச் செல் கின்றவனுமான ரதகிருத்-ரகோஜன் என்னும் இரண்டு திருப்பணியாளர்கள் உளர். இவர்கள் சேநாதி கிராமணி என வழங்கப் பெறுவர். புஞ்சிகஸ்தலன், கிருதஸ்தலன் என்னும் மற்று மிரண்டு முக்கியமான அப்சரசர்கள் உளர். அசுரர்களின் படை, இராக்கதர்களின் கூரியபடைகளும் உள என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தான், மேல்வரும் ஆறாவது மந்திரத்தையுஞ் சேர்த்து ஒதிக் கொள்வதுடன் பகைவனுடைய பெயரையேனும், அல்லது பாவத்தையேனுங் கூறிவிட்டு, முன் பதினாறாவது வரிசையில் இரண்டாவதாக வைத் துள்ள பாதியாகிய பாதச்செங்கலின் மேல், முன்றங்குலம் உயரமுடைய மற்றொரு பாதியாகிய பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-2) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य रथस्वनश्च रथे चित्रश्च सेनानि ग्रामण्यौ
मेनकाच सहजन्याचाप्सरसौ दक्ष्णवः पशवो हेतिः पौरुषेयो वधः
महेतिः ।

என்பது.

உரை.

அக்கினி ஹோத்திர முதலான எல்லாக் கருமங்களையுமுடைய அக்கினி தெற்குத் திசையிலிருக்கின்றது. அதற்கு, ரதஸ்வனன் என்னும் இரதச் சித் திரனும், ரதேசித்திரன் என்னும் கிராமணியும், மேனகை, சஹசன்யா என்னும் அப்சரசர்களும் பணியாளர்களாவர். கொல்லுந் தன்மையுடைய புவி முதலியவைகள் படைகள். போரிற் கொல்லும் மனிதக் கொலை கூரியபடையாம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன் வைத்த முறையாகவே, தெற்குச் சிறகின் முதல் வரிசையில் முன்றாவதாக முன் வைத்துள்ள சிறகுச் செங்கலின் மீது முன்றங்குலம் உயரமுடைய ஒரு சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-3) முன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்:

अयसुत्तरास्यद्वसुस्तस्य सेनजिच्चुषेणश्च सेनानि ग्रामायौ विश्वचीच
घृताचीचाप्सरसा वापो हेतिर्वातः प्रहेतिः ।

என்பது.

உரை.

தனத்தைப் பெற்றுள்ள அக்கினி 'வடக்குத் திக்கில் இருக்கின்றது. சேனசித், சுஷேணம் என்பவர்களும், விசுவாக, கிருதாசி என்னும் அப்சரசர்களும் பணியாளர்களாவர். அதற்கு தண்ணீர் படை, காற்றுக் கூரியபடை என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முன் வைத்த முறையாகவே வடபக்கச் சிறகின் பதினொராவது வரிசையில் முன்றாவதாக வைத்த சிறகுச் செங்கலின் மீது, முன்றங்குலம் உயரமுடைய ஒரு சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம். இது பாட முறையிற் பின்னுள்ளது.

(வி-4) நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்:

अयसुपर्यर्वाग्वसुस्तस्यताक्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानि ग्रामण्यावुर्वशीच
पूर्वचित्तिश्चाप्सरसौ विद्युद्धेतिरवस्फूर्जन्महेतिः ।

என்பது.

உரை.

மேலிருந்து கீழே விழும் மின்னலாகிய அக்கினி மேல் திசையிலிருக்கின்றது. இதற்கு, தார்ஷியன் இரதமோட்டுகின்றவன். அரிஷ்டநேமி கிராமத்திற் சேர்ப்பவன். ஊர்வசி, பூர்வசித்தி என்பவர்கள் அப்சரசர்கள். பயப்படுத்தும் மின்னல்படையாம். கொல்லும் மின்னல் கூரிய படை என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன் வைத்த முறையாகவே, ஆன்ம வரிசைகளுள் ஏழாவது வரிசையில், ஆறுவதாக, முன் வைத்திருக்கின்ற பாதச் செங்கலின் மேல் முன்றங்குலம் உயரமுள்ள மற்றொரு பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பது.

(வி-5) ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अयं पञ्चाविश्वः रचास्तस्य रथभोनश्वासमरथश्च सेनानि ग्रामण्यौ
प्रम्लोचन्तीचानुम्लोचन्तीचाप्सरसौ सर्पा हेतिर्यात्राः प्रहेतिः ।

என்பது.

உரை

உலகை வியாபிக்கும் அக்கினி மேற்குத் திசையிலிருக்கின்றது ; இதற்கு ரதப்ரோதன், அசுமரதன் என்பவர்களும், இரதக்காரனும், கிராமத்திற் சேர்ப்பவராவார்கள். ப்ரம்லோசாந்தி, அநுமலோசாந்தி என்பவர்கள் அப்சரசர்கள். பாம்புகள் படைகள். சிம்மம் கூரிய படை என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன் வைத்த முறைப்படியே, வானின் முதல் வரிசையில் எட்டாவதாக வைத்துள்ள பாதச் செங்கலின் மீது முன்றங்குலம் உயரமுள்ள ஒரு பாதச் செங்கலைக் கீழ்க்கு முகமாய் வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இது பாடமுறைநூலில் முன்னுள்ளது.

இது, மேலே கூறிய ஐந்து மந்திரங்களிலுஞ் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய மந்திரம்.

तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु तेयन्दिष्मो यश्च नो द्रष्टितं चोत्तममे
दधामि !

என்பது,

உரை.

இவ்வக்கினிக்கும், அதனுடைய சேனாணி, கிராமணி, அப்சரசர்கள், படைக் கலம், கூரியபடை என்பவைகட்கும் வணக்கம். அவைகள் எம்மைச் சுகப் படுத்துவனவாகுக. எம்மிடத்தில் பொறுமைமுள்ளவனும், எம்மால் துவேஷிக்கப்பட்டவனுமாகிய பகைவனை, உங்களுடைய அருளைப் பெற்ற யான், உங்களுடைய வாயில் வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரம் மேலே கூறிய மந்திரங்களுடன் ஒவ்வொன்றிலுஞ்சேர்த்து ஒதல் வேண்டியது என்பதாம்.

(வி-6) தோதேல்.

மந்திரம் :

आयोस्त्वासदने सादयाम्यवतश्छायायाधमस्समुद्रायनमस्समुद्रस्य
क्षसे ।

என்பது.

உரை.

உலகைக் காக்கும் இரவி, குளிர்ச்சியைக் கொடுத்தபோது அவ்விடத்தில், செங்கலே! உன்னை வைக்கின்றேன். கடல் போன்ற இரவிக்கு வணக்கம். கடலின் ஒளிக்கு வணக்கம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முன்னர், எருதின் தோலிற் கட்டிக் கொண்டு வந்துள்ள எஞ்சிய சுக்கான் கல் ஒன்றைத் தொட்டுப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

மற்றும், மந்திரமின்றி, அந்தச் சுக்கான்கல்லை, குதிரையும் முகந்து பார்க்கும்படி செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

~~~~~

(வி-7) சுக்கான் கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

परमेष्ठी वा सादयतु दिवः पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं विभूमतीं प्रभूमतीं
परिभूमतीं दिवं यच्छ दिवन्द ह दिवं मा हिंसीविश्वस्मै प्राणायाम-
पानाय व्यानायोदानायमतिष्ठायै चरित्राय सूर्यस्त्वाऽभिपातु महा-
स्वस्त्या छर्दिपा शन्तमेनतया देवतयाऽङ्गिरस्यदधुवासीद ।

என்பது.

உரை.

விளக்கமுடையதும், விரிவுடையதும், பல்வகைக் காரியங்களை யுண்டாக்கும் புதிய சத்தியையுடையதுமாகிய அத்தகைய உன்னை, சத்தியலோகத்திலிருக்கின்ற பிரமன், சுவர்க்கத்தின் மேல் வைப்பானாக. நீ சுவர்க்க போகத்தை எசமானனுக்கு விடமிப்பாயாக. சுவர்க்கத்தை உறுதிப்படுத்துவாயாக, சுவர்க்கத்தைக் கெடுக்காதே பிரமணன் அபானன் முதலிய வாயுவிருத்திகளின் பொருட்டும், தனது வீட்டில் நிலைத்திருத்தற் பொருட்டும், நால் வழி நடப்பதற்கும், சூரியன், உன்னை நாற்புறத்தும் பாதுகாப்பானாக. எவ்வாறெனின்? பெரிய யோக சூழமத்தாலும், பெருஞ் சுகந்தநாள் ஒளியாலும் என்க. உனது அகிட்டான தேவதையால் அருள் செய்யப் பெற்று அக்கிரகர் செய்த மகாக்கீனிசயனத்தில் உட்கார்ந்தது போல் இங்கு உட்காருவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன், 'சுவ:' என்னும் வியாகிருதியையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு, முன் போல் ஒரு கல்வி யில்லாதவனுடன், வேட்போன் நின்று கொண்டு அந்தச் சக்கான் கல்லை, கருட சயனத்தின் நடுவில் வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பிறகு, வேட்போன், அச் சக்கான் கல்வின் மேல் 'சிசி சூஹி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் ஒரு ஓமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

எசமானன், 'விபுகமீன டு' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும். இடது மூக்கால் சுவாசத்தை விடல் வேண்டும்.

கல்வியில்லாதவன், எசமானனிடத்திலிருந்து கோக்களைப் பெற்று, அவைகளை வேட்போனுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

'இயற்கைச் சக்கான் கல்வின் சாமமறைப் பாடலைப் பாடுவாயாக' என்று வேட்போன், பிரஸ்தோதாதவை ஏவுதல் வேண்டும்.

பிரஸ்தோதா, 'சுவ:' (சுவ:) என்பது முதலிய சாமப் பாடலைப் பாடல் வேண்டும்.

(வி-5) விகர்ணி என்னுஞ் சேங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्रोथदध्वोनयवसे अविप्यन् यदा महसंचरणाद्यथात् । आदस्यवातो
अनुवातिशोचिरधसते व्रजनं कृष्णमस्ति ॥

என்பது.

உரை

இவ்வக்கினி, குதிரையை கட்டுமிடத்திலிருந்து எழுந்து செல்லும்போது குதிரை புல்விற்குக் களைத்தல் போன்று, ஒளி வீசிக்கொண்டு ஒளிர்கின்றது. பிறகு, இவ்வாறு ஒளிரும் அக்கினியைப் பற்றிக் கொண்டு, வாயு அசைகின்றது. அக்கினியே! உனது சுவாலைபுடன் காற்றுஞ் சேர்ந்த பிறகு, காட்டிலுள்ள அழகிய இடம் கறப்பாசி விடுகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

‘இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசைகளுள் பதினான்காவது வரிசையில், ‘விகர்ணி’ யென்னும் பாதச் செங்கலை ஐந்தாவதாக வைத்தல் வேண்டும்’ என்பதாம்.

மூன்றாம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

பரிசேடம்.

பிறகு ‘சுவரசி’ (சுவரஸி) என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரத்தால், ஒரு பொன் துண்டை, அவ்வடுக்கின் மீது உரியதோரிடத்தில் வைத்தல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, ‘யூரபராஜிதா’ என்பது முதலான மந்திரத்தால் ஏழாவது வரிசையில் நான்காவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இனி, கா. 4, பிர-2, 9-அநுவாகத்திலுள்ள, ‘ஸ்வரட்’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால், ‘ரேதஸிக்’ என்னும் ஒருபாதச் செங்கலை ஏழாவது வரிசையில் மூன்றாவதாக வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம். இதன் விவரம் முன்காட்டப் பட்டுள்ளது.

பிறகு, ‘புஜாபதி:’ என்பது முதலிய ஆறாம் அநுவாக மந்திரத்தால், முன் எழுதுத் தோலிற் கட்டிக் கொண்டு வந்ததில் மீந்த ‘விஸ்வஜ்யோதி:’ என்னும் பாதச் செங்கலை, ஏழாம் வரிசையில் ஒன்பதாவதாக வைத்தல் வேண்டும்.

பின், ‘தபஷ, தபஸ்யஷ’ என்பது முதலான பதினேராவது அநுவாக மந்திரங்களிரண்டாலும், பத்தாவது பதினேராவது வரிசைகளிரண்டிலும், முன்போல் ஊகித்துக்கொண்டு, இரண்டாவதாகவுள்ள இரண்டு சோடசிகள் என்னுஞ் செங்கல்களை ஒருங்கே வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, மந்திரமின்றி, இவ்விரண்டு செங்கல்களையும் வேலம் பாசியால் முடிவிடல் வேண்டும்.

மற்றும் ‘தேவாநா யான்யசி’ ‘தேவாநா தேவயான்யசி’ என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரங்களிரண்டாலும், பத்தாவது, பதினேராவது வரிசையில் நான்காவதான சோடசி என்னுஞ் செங்கல்களிரண்டையும் வைத்தல் வேண்டும்.

செங்கல்கள்)

இனி, மந்திரமின்றி, செங்கலடுக்கினின்றும் கீழே இறங்கி விடல் வேண்டும்.

உச்சிப்போதில் இரண்டு பசு முலைப்பாலருந்தல் விரதம். மாலையில் பிரவார்க்கியம், 'உபசத்' என்பவைகளைச் செய்தபின், வெள்ளைக் குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டு செங்கலடுக்கைச் சுற்றி வரல் வேண்டும்.

இரவில், இரு முலைப்பாலருந்தல் விரதம். கண்விழிப்பில்லை. ஆனால், 'அக்னேத்வம்' என்பது முதலிய மந்திரத்தைச் செபித்தல் வேண்டும். மற்றும், முன்று அத்திக்ஞ்சிகளை நெய்யில் ஊற வைத்தல் வேண்டும்,

இத்துடன் ஐந்தாவது நாள் முடிந்தது.

பரிசேடம் முற்றிற்று.

நான்காம் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

அபிரைதஸு गायत्री भुवस्तु त्रिभुवात्रयम् ।

जनतिस्रो जगत्यः स्युस्त्वां त्रिभुवानुभुवां त्रयम् ॥ १ ॥

एता तिस्रो बृहत्यः स्युस्त्र इत्युणिहां त्रयम् ।

आते पङ्क्तित्रयं ह्यग्नेऽक्षरपङ्क्ति चतुष्टयम् ॥ २ ॥

अग्निमेका ह्यतिच्छन्दा अग्ने त्वं द्विपदात्रयम् ।

एकोनविंशदेतानिच्छन्दांस्युपदधाति हि ॥ ३ ॥

காயத்திரி யென்னும் முன்று கல்களை வைத்தல், திருஷ்டுப் என்னும் முன்று கல்களை வைத்தல், ஜகதீ என்னும் முன்று கல்களை வைத்தல், அறுஷ்டுப் என்னும் முன்று கல்களை வைத்தல், பிருகதி என்னும் முன்று கல்களை வைத்தல், உஷ்ணிக்ஞ என்னும் முன்று கல்களை வைத்தல், பங்க்தி என்னும் முன்று கல்களை வைத்தல், அக்னேத்வம் என்னும் நான்கு கல்களை வைத்தல், அக்சரபங்க்தி என்னும் நான்கு கல்களை வைத்தல், அக்சரபங்க்தி என்னும் ஒரு கல்களை வைத்தல், த்வீபதா என்னும் கல்களை வைத்தல் என்பது.

நான்காங் காண்டம் நான்காவது பிரபாடகம்

நான்காம் அநுவாகம்.

எட்டுப் பஞ்சாதிகட்து மேல் ஐந்து பதங்களைக் கொண்டது.

சந்தங்க ளென்னுள் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்.

அ₁ग्नि₂மூ₃र्धा₄ दि₅वः₆ क₇कु₈त्प₉तिः₁₀ पृ₁₁थि₁₂व्या₁₃ अ₁₄य₁₅म् । अ₁₆पा₁₇ः₁₈ रे₁₉ता₂₀ः₂₁ सि₂₂
जि₂₃न्व₂₄ति । त्वा₂₅म₂₆ग्ने₂₇ पु₂₈ष्क₂₉रा₃₀द₃₁व्य₃₂थ₃₃र्वा₃₄नि₃₅ र₃₆म₃₇न्थ₃₈त । मू₃₉र्ध्ना₄₀ वि₄₁श्व₄₂स्य₄₃
वा₄₄घ₄₅तः । अ₄₆य₄₇म₄₈ग्नि₄₉स्स₅₀ह₅₁स्ति₅₂णो₅₃ वा₅₄ज₅₅स्य₅₆ श₅₇ति₅₈न₅₉स्पा₆₀तिः । मू₆₁र्धा₆₂क₆₃नी₆₄
र₆₅यी₆₆णाम् । भु₆₇वो₆₈ य₆₉ज्ञ₇₀स्य₇₁ र₇₂ज₇₃स₇₄थ₇₅ ने₇₆ता₇₇य₇₈त्रा₇₉ नि₈₀यु₈₁द्भि₈₂स्स₈₃च₈₄से₈₅
शि₈₆वा₈₇भिः । दि₈₈वि₈₉ मू₉₀र्धा₉₁न₉₂न्द₉₃धि₉₄षे₉₅ सु₉₆व₉₇र्पा₉₈जि₉₉ह्वा₁₀₀म₁₀₁ग्ने₁₀₂च₁₀₃ कृ₁₀₄षे₁₀₅ह₁₀₆व्य₁₀₇वा₁₀₈ह₁₀₉म् ।
अ₁₁₀वो₁₁₁द₁₁₂व्य₁₁₃ग्नि₁₁₄स्स₁₁₅मि₁₁₆धा₁₁₇ ज₁₁₈ना₁₁₉नाम् ॥ १ ॥ प्र₁₂₀ति₁₂₁धे₁₂₂नु₁₂₃मि₁₂₄वा₁₂₅य₁₂₆ती₁₂₇ सु₁₂₈पा₁₂₉स₁₃₀म् ।
य₁₃₁ह्वा₁₃₂ इ₁₃₃व₁₃₄ अ₁₃₅व₁₃₆या₁₃₇मु₁₃₈जि₁₃₉ह्वा₁₄₀नाः प्र₁₄₁भा₁₄₂न₁₄₃व₁₄₄स्सि₁₄₅स₁₄₆त₁₄₇ना₁₄₈क₁₄₉म₁₅₀च्छे । अ₁₅₁वो₁₅₂
चा₁₅₃म₁₅₄क₁₅₅व₁₅₆ये₁₅₇मे₁₅₈घ्या₁₅₉य₁₆₀ व₁₆₁चो₁₆₂ व₁₆₃न्द₁₆₄ारु₁₆₅ वृ₁₆₆ष₁₆₇भा₁₆₈य₁₆₉ वृ₁₇₀ष्णे । ग₁₇₁वि₁₇₂ष्टि₁₇₃रो₁₇₄ न₁₇₅म₁₇₆सा₁₇₇
स्तो₁₇₈म₁₇₉म₁₈₀मौ₁₈₁ दि₁₈₂वी₁₈₃ व₁₈₄रु₁₈₅क्म₁₈₆मु₁₈₇र्व्य₁₈₈श्च₁₈₉ म₁₉₀श्रे₁₉₁त् । ज₁₉₂न₁₉₃स्य₁₉₄ गो₁₉₅पा₁₉₆अ₁₉₇ ज₁₉₈नि₁₉₉ष्ट₂₀₀जा₂₀₁
गृ₂₀₂वि₂₀₃र₂₀₄ग्नि₂₀₅स्सु₂₀₆द₂₀₇क्ष₂₀₈स्सु₂₀₉वि₂₁₀ता₂₁₁य₂₁₂ न₂₁₃व्य₂₁₄से । घृ₂₁₅त₂₁₆प्र₂₁₇ती₂₁₈को₂₁₉ बृ₂₂₀ह₂₂₁ता₂₂₂ दि₂₂₃वि₂₂₄स्पृ₂₂₅-
श₂₂₆द्यु₂₂₇म₂₂₈द्वि₂₂₉भा₂₃₀ति₂₃₁ भ₂₃₂र₂₃₃ते₂₃₄भ्य₂₃₅श्शु₂₃₆चिः । त्वा₂₃₇म₂₃₈ग्ने₂₃₉ अ₂₄₀ज्जि₂₄₁र₂₄₂सः ॥ २ ॥ गु₂₄₃हा-
हि₂₄₄त₂₄₅म₂₄₆न्व₂₄₇वि₂₄₈न्द₂₄₉ज्जि₂₅₀श्रि₂₅₁या₂₅₂णं₂₅₃ व₂₅₄ने₂₅₅व₂₅₆ने । स₂₅₇जा₂₅₈य₂₅₉से₂₆₀ म₂₆₁थ्य₂₆₂मा₂₆₃न₂₆₄स्स₂₆₅हो₂₆₆ मह-
स्वा₂₆₇मा₂₆₈हु₂₆₉स्स₂₇₀ह₂₇₁स₂₇₂पु₂₇₃त्र₂₇₄म₂₇₅ज्जि₂₇₆रः । य₂₇₇ज्ञ₂₇₈स्य₂₇₉ के₂₈₀तुं₂₈₁ प्र₂₈₂थ₂₈₃मं₂₈₄ पु₂₈₅रो₂₈₆हि₂₈₇त₂₈₈म₂₈₉भि₂₉₀न्न₂₉₁र-
स्त्रि₂₉₂ष₂₉₃ध₂₉₄स्थे₂₉₅ स₂₉₆मि₂₉₇न्ध₂₉₈ते । इ₂₉₉न्द्रे₃₀₀ण₃₀₁ दै₃₀₂वै₃₀₃स्स₃₀₄र₃₀₅थ₃₀₆स₃₀₇ वा₃₀₈हि₃₀₉वि₃₁₀ सी₃₁₁द₃₁₂न्नि₃₁₃हो₃₁₄ता₃₁₅
य₃₁₆ज₃₁₇था₃₁₈य₃₁₉ सु₃₂₀क्र₃₂₁तुः । त्वा₃₂₂श्चि₃₂₃त्र₃₂₄श्र₃₂₅व₃₂₆स्त₃₂₇म₃₂₈ह₃₂₉व₃₃₀न्ते₃₃₁ वि₃₃₂क्षु₃₃₃ज₃₃₄न्त₃₃₅वः । शो₃₃₆चि-
ष्के₃₃₇शं₃₃₈ पु₃₃₉रु₃₄₀ग्नि₃₄₁यो₃₄₂ग्रे₃₄₃ ह₃₄₄व्या₃₄₅य₃₄₆ वो₃₄₇द₃₄₈वे । स₃₄₉खा₃₅₀य₃₅₁स्स₃₅₂व₃₅₃स्स₃₅₄म्य₃₅₅श्च₃₅₆मि₃₅₇ष₃₅₈म् ॥

स्तोमश्चामेय । वीपिष्टायक्षितीना मूर्जो नष्ट्रे सहस्वते । स० समि-
धुवसे वृषनामे विश्वान्यर्या । इडस्पदे समिध्यसे मनो वसुन्या-
भरं । एनावो अग्निन्ममोर्जोनपातमाहुवे । प्रियश्चेतिष्ठमरति० स्व-
ध्वरं विश्वस्य दूतममृतम् । सयोजते अरुपो विश्वभोजमा सहुद्रव-
त्स्वाहुतः । सुत्रह्वा यज्ञस्सुशमी ॥ ४ ॥ वसूनान्देव० राधो जना-
नाम् । उदस्य शोचिरस्थादाजुह्वानस्य मीढुषः । उद्धूमासो अरु-
पासो दिविस्पृशस्पममिमिन्धते नरः । अमे वाजस्य गोमत ईशा-
नस्सहसो यहो । अस्मेधेहि जातवेदो महिश्रवः । स इधानो वसु-
ष्कविरमिरीडेन्यो गिरा । रेवदसभ्यं पुर्वणीकदीदिहि । क्षपो राज-
न्नुतत्मनाऽमेवस्तो रतोषमः । सतिग्मजम्भ ॥ ५ ॥ रक्षसोदहप्रति ।
ओत अग्र इधीमहिद्युमन्तन्देवाजरम् । यद्वस्यातेपनीयसी समिद्दीद-
यतिद्यवीष० स्तोतृभ्य आभर । ओत अग्र ऋचाहविशुक्रस्य ज्यो-
तिस्पते । सुश्वन्द्रदसाविस्पते हव्यवाद्य तुभ्य० हूयत इष० स्तोतृभ्य
आभर । उमे सुश्वन्द्रसर्पिषोदर्वी श्रीणीष आसनि । उतो न उत्पु-
र्याः ॥ ६ ॥ उक्थेषु शवसस्पत इष० स्तोतृभ्य आभर । अमेतम-
द्याश्वस्तोमैः क्रतुन्न भद्र० हृदिस्पृशम् । ऋध्यामात ओहैः । अधा-
हमे क्रतोर्मद्रस्य दक्षस्य साधोः । रथीर्कृतस्य बृहतो वभूथ ।
आभिष्ट अद्यगीर्भिर्गृणन्तोऽमे दाशेम । प्रेत दिवोनस्तनयन्ति शुष्माः ।
एभिर्नो अर्कैर्भवानो अर्वाङ् ॥ ७ ॥ सुवर्नज्योतिः । अमे विश्वेभि-
स्सुमना अनीकैः । अग्नि० होतारं मन्येदास्वन्तं वसोस्सूनु० सहसो
जातवेदसम् । विप्रन्न जातवेदसम् । य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो

देवाच्या कृपा । घृतस्य विभ्राष्टिमनु शुक्रशोचिप आजुहानस्य
सर्पिणः । अमे त्वन्नो अन्तमः । उत्त्राता शिवोभव वरूयः ।
तन्त्वा शोचिष्ठ दीदिवः । सुम्नाय नूनमोमहे सखिम्यः । वसुरमि-
वसुभ्रवाः । अच्छानक्षिद्युपत्तममोरयिन्दाः ॥ ८ ॥

முன்றும் அறுவாகத்தில் சோடா என்பது முதலான செங்கல்கள் கூறப் பட்டன. இதில், சந்தங்கள் என்னுஞ் செங்கல் கூறப்படுகின்றன.

இனி, ஆறாவது 'உபசத்' தினத்தில், காலையில், பிரவர்க்கியம், உபசத் என்பவைகளைச் செய்த பிறகு, ஐந்தாவது அடுக்கில் பாக்கியுள்ள, 'யாக்ஞ சேரீ' என்னும் அடுக்கை அடுக்குதல் வேண்டும்.

முதலில், மந்திரமின்றி செங்கலடுக்கின் மேல் ஏறிக் கொள்ளல் வேண் டும்.

கீழ்க்கில் வைக்க வேண்டிய காயத்திரிச் சந்த மேன்னு முன்று செங்கல்களுள்

(வி-1) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अभिर्मूर्धा दिवः ककुन्पतिः पृथिव्या अयम् । अपा५ रेता५सि जिन्वति ।

என்பது.

உரை.

இவ் வக்கினி, இராரி வடிவால் சுவர்க்கத்திற்குத் தலை போன்றது. மண் னுலகிலும், காய்தல், பக்குவஞ் செய்தல் முதலானவைகளால் பரிபாலிப்பதா கின்றது. மற்றும், நீரின் காரியமான தாவர சங்கம வுடம்புகளை, சாடராக் கினி வடிவால் இன்புறச் செய்கின்றது என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதினைந்தாவது வரிசையில் முதலாவதாகிய சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-2) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत । मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः ।

என்பது.

சேங்கல்கள்)

உரை

அக்கினியே! உன்னை, தலை போன்று போற்றத்தக்கதும், உலகைத் தாங்குவதுமாகிய தாமரை யிலையின் மீது, அதர்வரிஷி, இனிது கடைந்தெடுத்தனர் என்பது.

ஈண்டுத் தாமரையிலை, திக்கடையும் வேள்வி வாயிலாக உலகனைத்தையுந் தாங்குகின்ற தென்பதைக் காண்க.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பதினைந்தாவது வரிசையில் இரண்டாவது சோடசிக் கல்லை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-3) மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अयमसिस्सहस्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः । मूर्धाकवीरयीणाम् ।

என்பது.

உரை.

ஆயிரக் கணக்கானவைகளும், நூற்றுக் கணக்கானவைகளுமான உணவுப் பொருள்கட்கு இவ் வக்கினி, இறையாம். ஆதலின் தலைமையாம். அறிவுடைய இத்தகைய அக்கினி, தனங்களைக் கொடுப்பதாகுத என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதினாறாவது வரிசையில், மூன்றாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

தேற்கில் வைக்க வேண்டிய திருஷ்டேச் சேங்கல்கள் மூன்றனுள்

(வி-4) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

भुवो यज्ञस्य रजसश्चनेतायत्रा नियुद्धिस्सचसे शिवाभिः । दिवि मूर्धान्दधिवे सुपर्वाजिह्वामग्ने चकृवे हव्यवाहम् ।

என்பது.

உரை.

மண்ணுலகில் ஆசரிக்கும் வேள்விக்கும், செலுத்தும் ரசோ குணத்திற்கும் நியதாவாகிய அக்கினியே! நீ, எவ்வாறுலகில், இரவியாகி இயற்கையாய் வந்து நிற்கின்றவைகளும், உத்தமங்களுமான குதிரைகளை இரதத்தில்

பூட்டுகின்றனையோ! அத்தகைய வானுலகில், சுவர்க்கத்தில் நிலைத்துள்ள தலைமை போன்று உயர்ந்த நிலைமையை யடைகின்றாய். மற்றும், அக்கினியே! நீ, இவ் வேள்வியில், அவியைத் தாங்கும் நாக்காகிய சுவாலையை உண்டாக்குகின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென் பக்கத்துச் சிறகின் இரண்டாவது வரிசையில் முன்னுறவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-5) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अवोध्यमिस्समिधा जनानां प्रतिधेनुमिवायती मुवासम् । यद्वा इव
प्रवयासुजिहानाः प्रमानवरिसस्रते नाकमच्छ ।

என்பது.

உரை.

பசுச்சாலையில், காலையில் பசுக்களை எழுப்பி விடுவது போல், வேள்விச் செயலாளர்களின் சமித்துக்களால் அக்கினி எழுப்புவிக்கப் பெற்றது. எழுப்பிய அக்கினியின் சுவாலைகள், சுவர்க்கத்தையடைய மிக நன்றாய் மேலெழும்புகின்றன. எதைப்போ லெனின்? பட்சிகளுக்குட் சிறந்த பட்சி மிக நன்றாய்ப் பறப்பது போன் றென்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-6) முன்னுறவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अवो चा मकवये मेधाय वचो वन्दारवृषभाय वृष्णे । गविष्ठिरो
नमसा स्तोमममौ दिवीव रुक्ममुर्व्यञ्चमथेत् ।

என்பது.

உரை

வேள்விக்குரியதும், சிறந்ததும், வேண்டியவற்றைப் பொழிவதும், பூமியில் நிலைத்ததும், கவித்தன்மை வாய்ந்த வித்வானுமாகிய அக்கினிக்கு, கீதத் தோடு கூடியதும், போற்றத் தக்கதுமாகிய வாக்கை யாம், சொல்கின்றோம்.

சேங்கல்கள்)

சந்திரவந்தன காலத்திற் சொல்லும் வாக்கியங்களை, விரிந்த வானில் உள்ள பரந்த வொளியுடைய இரவி ஏற்றுக் கொள்வது போல், அதை, அக்கீனி ஏற்றுக்கொள்க என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி மூன்றாவது வரிசையில் நான்காவது சிறகுச் சேங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மேற்கில் வைக்க வேண்டிய சகதிச் சந்தக்கல்லுகள் மூன்றனுள்

(வி-7) முதலாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

जनस्य गोपा अजनिष्ट जागृविरनिस्सुदक्षस्सुविताय नव्यसे । घृतमतीको
वृद्धता दिविस्पृशाद्युमद्विभाति भरतेभ्यश्शुचिः ।

என்பது.

உரை

உயிர்களைப் பாதுகாப்பதும், மிகக் குசலமும், கருமத்தில் விழிப்புடையதும், வாயில் நெய்யையுடையதுமாகிய இவ்வக்கீனி, தூதிகளையுடைய கருமம் முடிவுறுதற் பொருட்டு உண்டாயிற்று. இத்தகைய அக்கீனி, மிகப் பெரிதும், சுவர்க்கம் வரை செல்வதுமாகிய சுவரலைக் கூட்டத்தால் ஒளிரப் பெற்றதாய்ப் புரிதமுற்றுத் தாங்கும் எசமானன் முதலியோர்களின் பொருட்டு மிக ஒளிர்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாலின் இரண்டாவது வரிசையில் நான்காவது சோடசி என்னுஞ் சேங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-8) இரண்டாவது கலை வைத்தல்.

மந்திரம் :

त्वामग्ने अक्षिरसो गुहाहितमन्वविन्द्विथियाणं वनेवने । सजायसे
मध्यमानस्सहो महत्त्वामाहुस्सहसस्पुत्रमक्षिरः ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! தீக்கடைக் கோல் முதலிய இரகசிய விடங்களில் இருப்பதும், ஒவ்வொரு வனத்திலும் தாவானல் வடிவாய் இருப்பதுமாகிய உன்னை, அங்கிரச மகரிஷி இனிது கடைந்தனர். அத்தகைய நீ, பேராற்றலால் கடையுமிடத்து உட்குப்பாயாக. அங்க நஸுமுள்ள அக்கினியே! உன்னை, மண்ணாவின் புதல்வனென்று அழைக்கிறார்கள். எவ்வெலின்? பேராற்றல் கொண்டு கடையும்தான் போது உதித்தலால் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஐந்தாவது சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-9) மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

यज्ञस्य केतुं प्रथमं पुरोहितमग्निन्नरस्त्रिवधस्थे समिन्धते । इन्द्रेण
देवैस्सरथः सवर्हिषि सीदन्निदोतायजथाय सुक्रतुः ।

என்பது.

உரை.

வேள்வியை . யுணர்வதும், வேள்வித் தொடக்கத்திலேயே அடையப் பெற்றதுமாகிய அக்கினியை, வேள்விச் செயலாளர்கள், மூன்று குண்டங்களில் வைத்து வளர்க்கின்றார்கள். அழகிய வேள்வியைத் தோற்றுவிக்கும் அவ்வக்கினி, வேள்வியானது சித்தித்தற்பொருட்டு, தேவர்களை யழைப்பதாய் இந்திரனுடனும் தேவர்களுடனும் இவ் வேள்வியில் தேரின்மீதிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஆறாவது சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

வடக்கில் வைக்க வேண்டிய அநுஷ்டேப் செங்கல்லுகள் மூன்றனுள்

(வி-10) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

त्वाञ्चित्र थवस्तमहवन्ते विभुजन्तयः । शोचिष्केशंपुरुप्रियाग्ने हव्याय
चोढवे ।

என்பது.

உரை.

மிகப் பெரிய கீர்த்தியை யுடையதும், எசமானர்கட்குப் பிரிய முடையது மாகிய அக்கினியே ! சுவாலையென்னும் தலைபிர்களை யுடைய உன்னை, அவியைக் கொண்டு போதற் பொருட்டு, உயிர்களுக்குள் மனிதராய்ப் பிறந்தவர்கள் அழைக்கின்றார்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கச் சிறகின் ஒன்பதாவது வரிசையில் நான்காவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—+—

(வி-11) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सखायस्संवस्सम्यञ्चमिष*स्तोमञ्चाग्नये । वर्षिष्ठायक्षितीनाम् जौनन्त्रे
सहस्रते ।

என்பது.

உரை.

ஒருவர்க்கொருவர் நட்புடையவர்களாயின எசமான, வேள்விச் செயலாளர்களே ! நீவிர், இனிய உணவைத் தேடிக்கொள்வீர்களாக. மற்றும், பாதுகாப் போர்களுக்குள் மிகப் பழைமையானதும், வன்மையைக் கெடுக்காததும், தானாகவே மிகுந்த வன்மைபுடையதுமாகிய அக்கினியின் பொருட்டுத் துதிகளைத் தேடுவீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி பத்தாம் வரிசையில் மூன்றாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—+—

(வி-12) மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

स*समिधुवसे घृषगने विश्वान्यर्यगा । इडस्पदे समिध्यसे सनो
वसुन्याभर ।

என்பது.

உரை

வேண்டியவற்றை யளிக்கும் அக்கினியே ! நீ, பயன்களெல்லாவற்றையும் தேடி எசமானனிடத்திற் சேர்ப்பாயாக. ஈசானாகிய நீ, மண் வேதியில்

(சந்தங்கள் என்னுஞ்

இனிது வளர்க்கப் பெறுகின்றாய். அத்தகைய பெரியோனாகிய நீ, எமக்கு மிகுந்த தனத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி பத்தாவது வரிசையில் நான்காவது நிறகுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

நடுவில் வைக்க வேண்டிய பிருகத் சக்தக்கல்லுகள் மூன்றனுள்
(வி-13) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

एनावो अग्निमसोजो नपातमाहुवे । प्रियञ्चै तिष्ठमरतिः स्वःवरं
विश्वस्यदत्तममृतम् ।

என்பது.

உரை

எசமான வேட்போர்களே ! உங்களுடையதும், அன்னத்தைக் கெடுக் காததும், எசமானனுடைய பிரிய காரணமும், மிக நன்றா யுணர்வதும், எல்லா ஈகைகளை யுடையதுமாகிய அக்கினியை, வணக்கத்தோடு கூடிய யான் அழைக்கின்றேன். மற்றும், அக்கினி, நல்ல வேள்வியைத் தோற்றுவிப்பதும், உலகனைத்திற்கும் தூதன்போல் காரியங்களைச் செய்வதும், எல்லா வீட்டிலும் பக்குவ முதலானவற்றைச் செய்வதும், இறப்பிலாததுமாம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம எட்டாவது வரிசையில் முதலாவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-14) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सयोजते अरुणो विश्वभोजसा सदुद्रवत्स्वाहुतः । सुब्रह्मा यज्ञसुशमी
चसूनान्देवः राधो जनानाम् ।

என்பது.

உரை.

அவ் வக்கினி, தோடங்கிய கருமத்தைக் கூட்டிவைக்கின்றதும், எசமான னிடத்தில் அன்புடையதும், உலகை எரித்துண்பதுமாம். மற்றும், வேள்விச் செயலாளர்களால் நற்கருமத்தில் ஆகுதி செய்யப் பெற்றதும், அழகிய

செங்கல்கள்)

வேள்விச் செயலாளனாகிய, அல்லது, மந்திரமாகிய பிரமனை யுடையதும், வேள்வியிற் போற்றத்தக்கதும், பாவத்தை முழுதும் நீக்குவதுமாகிய அவ்வக் கீனி, வாழும் உயிர்களின் வியவகாரத்திற்குக் காரணமாகிய உணவைத் தேடுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஒன்பதாவது வரிசையில் முதலாவது சோட சிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-15) முன்றாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

उदस्य शोचिरस्थादाजुहानस्य मीदुषः । उड्मासो अरुषासो दिविस्पृश-
स्सममिमिन्धते नरः ।

என்பது.

உரை.

யாண்டும் ஒமத்தைத் தோற்றுவிப்பதும், ஆகுதி மூலமாய் மழை பெய் விக்கும் வன்மையை யுடையதும், புகையோடேழுவதும், துன்புறுத்தாததும், வாளை யளாவியதுமாகிய இவ்வக்கீனியின் சுவாலை ஒளிவிட்டு எழும்புகின்றது. இவ் வாறும்படி வேள்விச் செயலாளர்கள் தீயை வளர்க்கின்றார்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென் பக்கத்துச் சிறகின் கடைசியிலுள்ள 'அப்ய யம்' என்னுஞ் செங்கல்களுள் முன்றாவதை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

உஷ்ணிக் சந்தக் கல்லுகள் முன்றனுள்,

(வி-16) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अग्ने वाजस्य गोमत ईशानस्सहसो यदो । अस्मे धेहि जातवेदो महिश्रवः ।

என்பது.

உரை

ஆக்களுடன் கூடிய உணவிற்கு இறைவனும், வன்மைக்குப் புதல்வனும், தோன்றும் பொருளை யுணர்வின்றவனுமாகிய அக்கீனியே! நீ, எமக்கு பெருங் கீர்த்தியைத் தேடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி பத்தாவது வரிசையில் முதலாவது 'சோட்சி' என்னுள் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—ॐॐॐ—

(வி-17) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

स इधानो वसुक्कविरत्रिरीडेन्यो गिरा । रेवदसभ्यं पुर्वणीकदीदिहि ।

என்பது.

உரை

பெருஞ் சான்யத்தையுடைய அக்கினியே! நீ, எமக்கு, தனத்துடன் கூடிய விடு நில முதலியவைகளைக் கொடுப்பாயாக. நீ எத்தன்மையனெனின்? வளர்க்கப் பெற்றவனும், நிவாசத்திற்குக் காரணனும், கவிஞனும், ஆதியில் வேள்வியைத் தொடங்குகின்றவனும், மந்திரமாகிய துதியால் போற்றத்தக் கவனுமாவாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென்பக்கச் சிறகின் கடைசிச் செங்கல்களுள் நான் காவதாகிய 'அப்யயம்' என்னுள் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

—

(வி-18) மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

क्षपो राजन्नुतत्मनाऽमेवस्तोरुतोषसः । सतिग्मजम्भ रक्षसोदहप्रति ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! நீ, பகலிலும், அதிகாலையிலுமுள்ள இராக்கதர்களை ஒழிப்பாயாக. ஒளி மிகுந்த அக்கினியே! உனது சேனைவாயிலாக ஒழிப்பதோடு நீயும் இராக்கதர்களை ஒழிப்பாயாக. கூரிய சவால்களை யுடையோய்! அதற்கைய நீ இராக்கதர்களை எரித்து விடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசை பதினொன்றாவதில் முதலாவது சோட்சி என்னுள் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—

• 'பங்கீதி' என்னுஞ் செங்கல்லுகள் முன்றனுள்

(வி-19) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

आते अग्न इधीमहि द्युमन्तदेवाजरम् । यज्ञस्यात्तेपनीयसी समिधीद-
यतिद्यवीषस्तोतृभ्य आभर ।

என்பது.

உரை.

முப்பு இல்லாத (கட்டிளமையுடைய) அக்கினி தேவ! உன்னை, நாற்புற முஞ் சுவாஸிகளையுடையதாக வளர்க்கின்றோம். அசேதனமானிய சமீபத்து, உன்னை, நாடோறும் வளர்க்கின்றதெனின்? சேதனர்களான யாம் வளர்க்கின்றோம் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? நீ, துதிப்போர்களுக்கு உணவைத் தேடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம்மந்திரத்தால், எட்டாவது ஆன்ம வரிசையில் ஐந்தாவதாகிய (கடைசி) சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-20) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

आते अग्न ऋचाहविशुक्रस्य व्योरीषस्पते । सुअन्द्रदस्मविस्पते ह्यववाद-
तुभ्य ह्यत इषस्तोतृभ्य आभर ।

என்பது.

உரை

புரிதமாகிய ஒளியைப் பாதுகாப்பதும், மிக்கக் களிப்பை யுண்டாக்குவதும், பாவத்தைப் போக்குவதும், மக்களைப் பரிபாலிப்பதும், அனியைத் தாங்கிச் செல்வதுமாகிய அக்கினியே! உனக்கு, நாற்புறமும் அனிகள் ஒழுஞ் செய்யப் படுகின்றன. நீ, வேள்விச் செயலாளர்கட்கு உணவுகளைத் தேடுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஒன்பதாவது வரிசையின் கடைசியாகிய சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-21) முன்றாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

उमे सुश्रद्दसपिषो दवीं श्रीणीष आसनि । उतो न उपुपूयां उक्थेषु
शवशस्पत इषः स्तोतृभ्य आभर ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! களிப்பைக் கொடுக்கும் உனது முகத்தில், அகப்பைகள் போன்றுள்ள இரண்டு கன்னங்களும் நெய்யை வடிக்கின்றன. (வாய் நிறைய நெய் உன்னால் அருந்தப் பெற்றது என்பதாம்.) வன்மைக்கிறைவு! சஸ்திரங்கள்-என்னுள் துதிகளையுடைய வேள்விகளில் எம்மைச் சிறப்புடன் சேர்ப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி பத்தாவது வரிசையில் கடைசியாகிய 'சோடசி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

அட்சரபந்திகள் என்னும் முன்றனுள்,

(வி-22) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अमेतमद्याध्वनस्तोमैः क्रतुघ्न भद्रः हृदिस्पृशाम् । ऋष्यामात ओहैः ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! உட்களிப்பையுடைய உன்னை, புல் முகவியவைகளால் குதிரையைத் தக்கதாய்ச் செய்வது போலும், எல்லா வேள்வி யறுட்டானங்களாலும் சோதிட்டோமம் என்னும் யாகத்தை தக்கதாய்ச் செய்வது போலவும் இக் கருமத்தில், உனது துதிமஞ்சள்களால், தக்கோனாய்ச் செய்கின்றோம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கச் சிறகின் முன்றாவதாகிய அப்யயம் என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

கள்)

(வி-23) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अथाहमे कृतोर्भद्रस्य दक्षस्य साधोः । रथीर्कृतस्य बृहतो वमूथ ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! எமது துதியின்பின், மங்களமும், தனது பயனை யளிக்கும் வன்மை யுடையதும், கிரணங்களால் முடிவதும், உண்மைப் பயனுடையதும், பெரிதுமாகிய எனது வேள்விக் கருமத்திற்கு, தேருடையனாற் தன்மையை ஏற்றுக்கொள்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், பதினொராவது ஆன்ம வரிசையில் கடைசியாகிய 'கோட்சி' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-24) மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

आभिष्टे अद्यगीर्भर्गुणन्तोऽमे दाशेम । प्रते दिवोनस्तनयन्ति शुष्माः ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! உனக்கு இவ் வேள்விக்கருமத்தில், மந்திரங்களால் துதிக் கின்ற யாம் அரி கொடுக்கின்றோம். உனது சுவாலைகள், வானின் மேகம் போல், உன்னை ஒலிக்கச் செய்கின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கச் சிறகின் நான்காவது அப்யயம் என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-25) மூன்றாவது கல்லை வைத்தலில் விகற்பம்.

மந்திரம் :

एभिर्नो अर्कैर्भवानो अर्वाङ् सुवर्नज्योतिः । अमे विश्वेभिस्सुमना अनीकैः ।

என்பது.

உரை.

அக்கினியே! எல்லாச் சைன்யங்களுடன் கூட நன்மனமுடையோனாயும், இப்போது செய்கின்ற எமது ஆராதனைகளால், சுவர்க்கத்தை விளக்கும் இரவியைப் போலவும், எமக்கருகில் வருவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தாலும் மேற்படி செங்கலை வைக்கலாம் என்பதாம்.

(வி-26) அதிச்சந்த மேன்னுங் கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अग्निं होतारं मन्ये दास्यन्तं वसोऽसूनुः सहसो जातवेदसम् । विप्रं
जातवेदसम् । य ऊर्ध्वया स्वधरो देवो देवाच्या कृपा । वृतस्य
विभ्राष्टिमनुशुक्र शोचिव आजुह्वानस्य सपिथः ।

என்பது.

உரை.

தனத்தைக் கொடுப்பதும், வன்மைபின் புதல்வனும், தோன்றியவற்றை யுணர்வதுமாகிய அக்கினியை, அந்தணர்கள் வேதத்திலுதித்தவனை அறிவாளி என்று எண்ணுவதுபோல, தேவர்களை யழைப்பது என்று எண்ணுகின்றார்கள். மிக வயரமாய், தேவர்களை நோக்கிச் செல்கின்ற சுவாலைகளால் வேள்வியைத் தோற்றுவிக்கும் அக்கினி, புரிதமாகிய விளக்கமுடையதும், இடையறாது ஆகுதி செய்யப்படுவதும், ஒழுஞ் தன்மையுடையதுமாகிய நெய்யால் சிறப்பாக ஒளிர்கின்றது என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், எட்டாவது ஆன்ம வரிசையில் முன்றாவதாகிய சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைக்கல் வேண்டு மென்பதாம்.

—०००००—

துலிபத மேன்னும் முன்றனுள்

(வி-27) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अग्ने त्वसो अन्तमः । उतप्राता शिवो भव चरुधयः ।

என்பது.

(செங்கல்கள்)

உரை

அக்கினியே! நீ, எமக்கு, மிக அருகிலுள்ளதாய் ஆவாயாக, வீட்டில்
நடோறும் சாந்தித்தியமா யிருப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாலின் நான்காவது வரிசையில் முதலாவது பாதச்
செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-28) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

तन्वा शोचिष्ठ दीदिवः । सुप्ताय नूनमीमहे सखिभ्यः ।

என்பது.

உரை.

மிகப்புரிதமும், மிக ஒளிர்வதுமாகிய அக்கினியே! உன்னை, நண்பர்களான
எமது நலத்தின் பொருட்டு யாம் அடைகின்றோம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது பாதச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-29) மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वसुरमिर्वसुश्रवाः । अञ्जानक्षिद्युमत्तमोरयिन्दाः ।

என்பது.

உரை.

ஒளி மிகுந்ததும், தனத்தைக் கொடுப்பதும், தனத்தை யுடையதுமாகிய
இவ் வக்கினி, உருத்திரன் முதலான தேவர்களால் அன்போடு கேட்கப்படு
கின்றது. அத்தகைய அக்கினியே! நீ, தனது நோக்கை யடைவாயாக என்
பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் மூன்றாவது பாதச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம். இம் மூன்றையும் முச்சு விடாமல் ஒழுங்காக
வைத்தல் வேண்டு மென்பதை யுணர்க.

நான்காம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

ஐந்தாம் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

इन्द्रेति सयुजस्वष्टा वाधारादिष्वपि ।

अनुपङ्गस्येति तथारथा इत्यष्टौ मताः ॥ १ ॥

अम्बेति कृत्तिकाः सप्तनामासीत्यनुपङ्ग्यते ।

पृथिवि भिर्मण्डलाख्या मन्त्रा अष्टादशेरिताः ॥ २ ॥

‘சயக்கு’ என்னும் எட்டுக் கல்லுகளை வைத்தல், கிருத்திரை என்னும் ஏழு கல்லுகளை வைத்தல், மண்டலம் என்னும் மூன்று கல்லுகளை வைத்தல் என்பது.

நான்காம் காண்டம் நான்காவது பிரபாகம்

ஐந்தாம் அநுவாகம்.

ஒரு பஞ்சாதித மேல் நார்பந்தேட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

‘சயக்’ என்னுள் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்.

इन्द्रामिभ्यान्त्वास युजा युजा युन्मज्म्याधाराभ्यान्तेजसा
वर्चसोवथेभिस्स्तोमैभिरछन्दोभीरयैपोपाय सजातानां मध्यमस्थे
यायमया त्वास युजा युजा युन्मज्म्याधाराभ्यान्तेजसा
मेघयन्ती वर्षयन्ती चुण्णीकानामासि प्रजापति नात्वा विश्वामि-
धीभिरुपदधामि पृथिव्युदपुरमभेनविष्टा मनुष्यास्ते गोप्तारोऽमि-
वियत्तोऽस्यान्तामहं प्रपद्येसा ॥ १ ॥ मे शर्मचर्मचास्त्वधिधौर-
न्तरिक्षं ब्रह्मणाविष्टा मरुतस्ते गोप्तारो वायुर्वियत्तोऽस्यान्तामहं
प्रपद्येसामे शर्मचर्मचास्तु द्यौरपराजिताऽमृतं विष्टाऽऽदित्यास्ते
गोप्तारस्त्वयो वियत्तोऽस्यान्तामहं प्रपद्ये सामे शर्मचर्मचास्तु ॥ २ ॥

நான்காம் அநுவாகத்தில் சந்தச் செங்கல்கள் வைக்கும் முறை கூறப்பட் டது. இதில், ‘சயக்’ என்பது முதலிய செங்கல்கள் கூறப்படுகின்றன.

சயுக் என்னும் எட்டனுள்
(வி-1) முதலாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

इन्द्राभ्यां त्वा सयुजा युजा युनक्ति ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! உன்னை, இந்திர அக்கினிகளுடன் கூட்டி வைக்கும் சம்பந்தத்தால் இங்குச் சேர்த்து வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், தென்பக்கத்துச் சிறகின் நடுவிலுள்ள ஆறாவது வரிசையில் முதலாவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்,

(வி-2) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

आधाराभ्यां ।

என்பது.

உரை.

இம் மந்திரத்துடன், ஆகார ஆகுதிகளுடன் கூட்டி வைக்கும் சம்பந்தத்தால் முன் மந்திரத்திலுள்ள 'त्वा सयुजा युजा युनक्ति' என்னு மந்திரத்தையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு, மேற்படி நடுவரிசையில் இரண்டாவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-3) மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

तेजसा ।

என்பது.

உரை

அழகுடன் கூட்டிவைக்கும் சம்பந்தத்தால் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன், முன்போலச் சேர்த்துக்கொண்டு, மேற்படி நடு வரிசையில் மூன்றாவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-4) நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वर्चसा ।

என்பது.

உரை.

தனத்துடன் கூட்டிவைக்கும் சம்பந்தங்களால் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன், முன்போற் சேர்த்துக்கொண்டு, மேற்படி சிறகின் ஏழாவது வரிசையில் முதலாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-5) ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ऋग्नेभिः ।

என்பது.

உரை.

சுந்திரங்களென்னுந் துதிகளுடன் கூட்டி வைக்குஞ் சம்பந்தங்களால் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன், முன்போற் சேர்த்துக்கொண்டு, மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-6) ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

स्तोमेभिः ।

என்பது.

உரை.

தேகத்திரங்களுடன் கூட்டி வைக்குஞ் சம்பந்தங்களால் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன், முன்போற் சேர்த்துக்கொண்டு, மேற்படி வரிசையில் முன்றாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

சேங்கல்கள்)

(வி-7) ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ஓம்நம: ।

என்பது.

உரை.

சந்தங்களுள் கூட்டி வைக்குஞ் சம்பந்தங்களால் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தாடன், முன்போற் சொற்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு மேற்படி எட்டாவது வரிசையில் முதலாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-8) எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

रय्ये पोषाय सजातानां मध्यमस्थेयायमया त्वास युजा युजा युनक्ति ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! உன்னை. தனத்தின் பொருட்டும், உறுதியின் பொருட்டும், சுற்றத்தார்களுக்குள் தலைமையா யிருத்தற் பொருட்டும் என்னுடன் கூட்டி வைக்கும் சம்பந்தத்தால் இங்கு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

எண்டுச் சூத்திரப்படி, 'ஜீமுதம்' என்னும் ஐந்து மந்திரங்களுள், 'ரோஹிதேபு' என்பது முதலிய முதல் மந்திரத்தால் மேற்படி எட்டாவது வரிசையில் முன்றாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

'அருஸு' என்பது முதலிய இரண்டாவது மந்திரத்தால், மேற்படி ஒன்பதாவது வரிசையில் முதலாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

'கூஸேபு' என்பது முதலிய முன்றா மந்திரத்தால் மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

'நீலேபு' என்பது முதலிய நான்கா மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முன்றாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

'சிரேபு' என்பது முதலிய ஐந்தா மந்திரத்தால் மேற்படி பத்தாவது வரிசையில் முதலாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

கிருத்திகைகள் என்னும் ஏழு செங்கல்களுள்.

(வி-9) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

‘அஸ்வா’ நாமாசி ப்ராபதிநா த்வா விஸ்வாபித்யாமிருபத்யாமி ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ ‘அம்பா’ என்னுங் கிருத்திகை வடிவாயிருக்கின்றாய். அத் தகைய உன்னை, பிரசாபதியால் எவர்பட்ட எமது புத்திகளைத்தாலும் வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி பத்தாவது வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம். இதில், ‘நாமாசி ப்ராபதிநா த்வா விஸ்வாபித்யாமிருபத்யாமி’ என்னும் இம் மந்திரத்தின் சுற்றிலுள்ளவை முதலாவது பகத் துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறே மேல்வரும் மந்திரங்களிலுஞ் சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதை புணர்க.

(வி-10) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

‘துலா’ நாமாசி ப்ராபதிநா த்வா விஸ்வாபித்யாமிருபத்யாமி ।

என்பது.

உரை.

இதில் துலா என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் மேற்படி வரிசையில் முன்றாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-11) முன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

‘நிதலி:’ நாமாசி ப்ராபதிநா த்வா விஸ்வாபித்யாமிருபத்யாமி ।

என்பது.

உரை

இதில் 'நிதத்தினி' என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன
என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் மேற்படி பதினொராவது வரிசையில் முதலாவது
சிறகுச் செங்கலை வைத்தல்வேண்டுமென்பதாம்.

—o—o—o—

(வி-12) நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்:

'अभयन्ती' नामासि प्रजापतिना त्वा विश्वाभिर्धीभिरुपदधामि ।

என்பது.

உரை

இதில் 'அப்யந்தி' என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்
பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் :மந்திரத்தால் மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—o—o—o—

(வி-13) ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம்:

'मेघयन्ती' नामासि प्रजापतिना त्वा विश्वाभिर्धीभिरुपदधामि ।

என்பது.

உரை

இதில் 'மேகயந்தி' என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்
பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் மேற்படி வரிசையில் முன்றாவது சிறகுச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—o—o—o—

(வி-14) ஆறாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம்:

'वर्षयन्ती' नामासि प्रजापतिना त्वा विश्वाभिर्धीभिरुपदधामि ।

என்பது.

உரை.

இதில் 'வார்ஷயந்தி' என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் மேற்படி வரிசையில் நான்காவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-15) ஏழாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

'சுபுணிகா' நாமாசி ப்ராபதிநா த்வா விஸ்வாபிர்யாபிரபததாமி ।

என்பது.

உரை

இதில் 'சுபுணிகா' என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் மேற்படி சிறகில் ஈற்றிலுள்ள இரண்டாவது 'அப்யயம்' என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

'மண்டலம்' என்னும் மூன்றனுள்

(வி-16) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

புதிவ்யுத்புரமந்நே விஷா மனுப்யாஸ்தே கோதாரோ஽பிர்வியதோ஽ச்யாந்தாமஹ்

ப்ரபதே சாமே ஶம்வ வர்மவாஸ்து ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! உணவுப் பொருளால் நிறையப்பெற்ற பூமி, நீரால் நிறைந்திருக்கிறது. மக்கள் உணவு பாதுகாப்பாளர். இப் பூமியில் அக்கினி நன்கு பாதுகாக்க முயன்றது. அந்தப் பூமி வடிவாகிய செங்கலை! உன்னை யான் அடைந்துள்ளேன். அத்தகைய செங்கல் எனது தலைவனுடைய இல்லமாகுக. பாதுகாக்கும் கவசமுமாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முதலாவது செங்கல் அடுக்கின் நான்காவது வரிசையில் மூன்றாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இது முன் விஷயமாகக் கூப்பட்டது.

(வி-17) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अधिधौरन्तरिक्षं ब्रह्मणा विष्टा मरुतस्ते गोप्तारो वायुर्वियत्तोऽस्यान्तामहं
प्रपद्ये सामे शर्मच वर्मचास्तु ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நெருங்கிய சனங்களால் நிறையப் பெற்ற அந்தரிட்சம், சுவர்க்
கத்திலுஞ் சிறந்தது. மக்கள் உனது பாதுகாப்பாளர் என்பது விசேடம். மற்
றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன்னுலகு அடுக்கின் நான்காவது வரிசையில் முத
லாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம். இது, முன் விரி
யோகிக்கப்பட்டது.

(வி-18) மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

धौरपराजिताऽमृतेन विष्टाऽदित्यास्ते गोप्तास्सूर्यो वियत्तोऽस्यान्तामहं
प्रपद्ये सामे शर्मच वर्मचास्तु ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! சுவர்க்கம் அமுதத்தால் நிறையப் பெற்றது. உனது பாது
காப்பு, பிறரால் வெல்லமுடியாதது. ஆதித்தர்களுள் முக்கியமானவன் சூரியன்
என்பது. ஏனையவை முன் போன்றன.

சாயணபாடியக் கருத்து.

• இம் மந்திரத்தால், ஐந்தாவது அடுக்கின் ஏழாவது வரிசையில் நான்கா
வது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம். இது, முன் விரியோ
கிக்கப்பட்டது.

ஐந்தாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

ஆறும் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

बृह विश्वप्रजेयेता विश्वज्योतिष ईरिताः ।

पुरो वृष्टिनीः पञ्च ह्यग्नेः संयानिकाष्टकम् ॥ १ ॥

सत्यादियेष्टका अष्टा वृचे पञ्च घृतेष्टकाः ।

यशः पञ्च यशोदाः स्युः सादयाम्यनुपज्यते ॥ २ ॥

पष्ठानुवाके संप्रोक्ताश्चतुर्विंशत्तु मन्त्रकाः ।

விசுவஜ்யோதிக்கள், என்னும் மூன்று கல்களை வைத்தல், விருஷ்டிசுனி என்னும் ஐந்து கல்களை வைத்தல். சம்பானி என்னும் எட்டுக்கல்களை வைத்தல். ஆதித்தியம் என்னும் எட்டுக்கல்களை வைத்தல். கிருதேஷ்டகா என்னும் ஐந்து நெய்க்கட்டிகளை வைத்தல். ஏசோதா என்னும் ஐந்து கல்களை வைத்தல் என்பது.

நான்காங் காண்டம் நான்காவது பிரபாடகம்

ஆறும் அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாதிக்கு மேல் இருபந்தொன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

விசுவசோதி முதலிய சேங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்.

बृहस्पतिस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै
प्राणायानाय विश्वज्योतिर्यच्छागिस्तेऽधिपतिर्विश्वकर्मात्वा साद-
यत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणायानाय विश्व-
ज्योतिर्यच्छ वायुस्तेऽधिपतिः प्रजापतिस्त्वा सादयतु दिवः पृष्ठे
ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणायानाय विश्वज्योतिर्यच्छ परमेष्ठी
तेऽधिपतिः पुरोवातसन्निरस्यअसन्निरसि विद्युत्सनिः ॥ १ ॥
असिस्तनयित्सुसन्निरसि वृष्टिसन्निरस्यमेर्यान्यसि देवानाममेयान्यसि
वायोयान्यसि देवानां वायोयान्यस्यन्तरिक्षस्य यान्यसि देवाना-

செங்கல்கள்)

மந்தரிக்ஷயான்யஸ்யந்தரிக்ஷமஸ்யந்தரிக்ஷாயத்வா சலிலாயத்வா சரீரிகா-
யத்வா சரீரிகாயத்வா கைதாயத்வா ப்ரேதசேத்வா விவ்ஸ்வதேத்வா திவஸ்த்வா
ஜ்யோதிஷ் ஆதிக்யேப்யஸ்த்வச்சேத்வா ருச்சேத்வாபுநேத்வா மாஸேத்வா ஜ்யோதிஷ் த்வா
யசோதான்த்வா யசஸி தைஜோதான்த்வா தைஜஸி பயோதான்த்வா பயஸி
வசோதான்த்வா வசஸி த்ருவிணோதான்த்வா த்ருவிணே சாதயாமி தைநபிணாதேந
ப்ரஹ்மணா தயா தேவத்யா஽ஹ்நிர்ஸ்வபுவாஸோத ॥ 2 ॥

ஐந்தாம் அதுவாகத்தில் 'சயுக' என்பது முதலிய செங்கல்கள் கூறப்பட்டன. இதில் விசுவசோதி என்பது முதலான செங்கல்கள் கூறப்படுகின்றன.

விசுவசோதி என்னும் முன்றனுள்

(வி-1) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ஐஹஸ்பதிஸ்த்வா சாதயது ஐயிவ்யா: பூஷ் ஜ்யோதிஷ்மதீர் விஷ்வஸ்மே ப்ராணாயா-
பாநாய விஷ்வஜ்யோதிர்யச்சாமிஸ்தே஽பிபதி: ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! ஒளியுடையதாகிய உன்னை, பிருகற்பதியானவர் பிராணி
களின் பிராண அபாண விருத்திகளின் பொருட்டுப் பூமியின் மேல் வைப்பாராக.
நீ சுவர்க்கத்தை விளக்கும் முழுப் பிரகாசத்தையும் நியமிப்பாராக. உன்னை,
அக்கினி பரிபாலிப்பாராக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முதலாவது செங்கலுக்கின் ஐந்தாவது வரிசையில்
இரண்டாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம். இது முன்
விநியோகிக்கப்பட்டது.

(வி-2) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

விஷ்வகர்மாவா சாதயத்வந்தரிக்ஷஸ்ய பூஷ் ஜ்யோதிஷ்மதீர் விஷ்வஸ்மே ப்ராணாயா-
பாநாய விஷ்வஜ்யோதிர்யச்ச வாஸுஸ்தே஽பிபதி: ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! விசுவதர்மா, உன்னை, பிராண அபானன் பொருட்டு சுவர்க்கத் தினின்று மேலுலகமாகிய அந்தரிக்ஷத்தில் வைப்பாராக. அது உனது பட்டி னமாம் ; அதற்கு முழுச் சோதியை யளிப்பாராயாக. வாய் உன்னைப் பாதுகாப் பாற்றுக மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன்னாவது செங்கலடுக்கில் ஏழாவது வரிசையில் முதலாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம். இதுவும் முன் விநியோகிக்கப்பட்டது

(வி-3) முன்னுவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्रजापतिस्त्वा सादयतु दिवः पृथे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मे प्राणायपानाय
निश्चय्योतिर्यच्छ परमेष्ठी तेऽधिपतिः ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! உன்னை, பிரசாபதி பிராணன்; அபானன் பொருட்டு சுவர்க்கத் தில் வைப்பாராக. அது உனது பட்டினம்; அதற்கு முழுச் சோதியை நியமிப் பாராயாக. பரமேஷ்டி உன்னைப் பாதுகாப்பாராக. மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஐந்தாவது செங்கலடுக்கின் ஏழாவது வரிசையில் ஒன் னாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம். இது முன் விநி யோகிக்கப்பட்டது.

வீருஷ்டிசனி என்னும் ஐந்தனுள்

(வி-4) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

पुरोवात सनिरसि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, மழை பெய்வதற்கு முன் வீசும் காற்றைக் கொடுப்பதாக இருக்கின்றாய் என்பது.

விருஷ்டிசனிச் செங்கல்கள்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஒரு, பாதச் செங்கலை கையில் எடுத்துக் கொண்டு செங்கலடுக்கை வலம் வந்து, அக் கல்லை, பதினாறாம் வரிசையில் முதலாவதாக வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-5) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अक्षसनिरसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, கறுத்த மேகத்தைக் கொடியதாக யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஒரு, சிறகுச் செங்கலைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு முன்போல் வலம் வந்து, அக் கல்லை நென் பச்சச் சிறகின் முகல் வரிசையில் நான்காவதாக வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-6) மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

विद्युत्सनिरसि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, மின்னலைக் கொடுக்கின்றதாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஒரு, பாதச் செங்கலை கையில் எடுத்துக்கொண்டு முன்போல் வலம் வந்து, அக் கல்லை, வானின் முகல் வரிசையில் மூன்றாவதாக வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-7) நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

स्तनयितुसनिरसि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, இடியைக் கொடுக்கின்றதாக யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஒரு, சிறகுச் செங்கலை கையில் எடுத்துக் கொண்டு முன்போல் வலம் வந்து, அக் கல்லை, வடபக்கச் சிறகின் பதினொராவது வரிசையில் நான்காவதாக வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-8) ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

वृष्टिनिरसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, மழையைக் கொடுப்பதா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஒரு, சோடசிச் செங்கலை கையில் எடுத்துக் கொண்டு முன்போல் வலம் வந்து, அக் கல்லை, எட்டாவது வரிசையில் இரண்டாவதாக வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

சம்யாநி என்னும் எட்டனுள்

(வி-9) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अश्रेयान्यसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, செங்கல்களின் அடுக்கு வடிவமாகிய தீயை அடைவிப்பதாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முதல் அடுக்கின் பதின்மூன்றாவது வரிசையில் மூன்றாவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம். இது முன் விநியோகிக்கப்பட்டது.

(வி-10) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

देवानामभेयान्यसि ।

என்பது.

செங்கல்கள்)

உரை

செங்கலை! நீ, 'அக்கினியே! நீ, தேவர்களை யடைவிப்பதா யிருக்கின்றாய்' என்னுஞ் சொல்லைக் கொண்டதாகிய தேவர்களுடைய சம்பந்த முடையதா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முதலடுக்கின் பதினான்காவது வரிசையில் நான்காவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம். இதுவும் முன் விரியோகிக்கப் பட்டது.

(வி-11) முன்றாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

वायोऽयसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, வாயுவை அடைவிப்பதா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், இரண்டாவது செங்கல் அடுக்கில் ஆன்ம வரிசைகளுள் ஐந்தாவதில் ஐந்தாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம். இதுவும் முன் விரியோகிக்கப்பட்டது.

(வி-12) நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

देवानां वायो यान्यसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, 'வாயுவே! நீ தேவர்களை அடைவிப்பதாக இருக்கின்றாய், என்னுஞ் சொல்லைக் கொண்டதாகிய தேவர்களின் சம்பந்த முடையதா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இரண்டாவது அடுக்கின் ஐந்தாவது ஆன்ம வரிசையில் ஆறாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம். இதுவும் முன் விரியோகிக்கப்பட்டது.

(வி-13) ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

अन्तरिक्षा यान्यसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, அந்தரிட்சத்தை யடைவிப்பதாயிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன்றாவது அடுக்கின் ஏழாவது வரிசையில் இரண்டாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம். இதுவும் முன் விரியோகிக்கப்பட்டது.

(வி-14) ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

देवानामन्तरिक्षा यान्यसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, தேவர்களை யடைவிப்பதாயிருக்கின்றாய் என்னுந் தேவ சம்பந்தமுடையதாயிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால், முன்றாவது அடுக்கின் ஏழாவது வரிசையில் முன்றாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம். இதுவும் முன் விரியோகிக்கப்பட்டது.

(வி-15) ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अन्तरिक्षंमसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, அந்தரிட்சமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், நான்காவது அடுக்கின் ஆன்ம வரிசைகளுள் முன்றாவதில் நான்காவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம். இதுவும் முன் விரியோகிக்கப்பட்டது.

சேங்கல்கள்)

(வி-16) எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.
மந்திரம் :

अन्तरिक्षायवा ।

என்பது.

உரை.

அந்தரிட்சமானது பிரிதி யடைதற்பொழுட்டு உன்னை வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஐந்தாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம். இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஐந்தாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

சூதித்தியம் என்னும் எட்டனுள்
(வி-17) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सलिलायवा ।

என்பது.

உரை.

சேங்கலே! நீ, சருகு முதலியவைகள் விழுந்து அழுதிக் கிடக்குந் தண்ணீராய் இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இவ்வைந்தாவது அடுக்கின் நான்காவது வரிசையில் நான்காவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-18) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सर्णिकायवा ।

என்பது.

உரை

சேங்கலே! நீ, ஒடுந் தண்ணீர் வடிவாயிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஐந்தாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-19) மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

सतीकायवा ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, ஒந் தண்ணீருக்குள் நதியில் பள்ளத்தில் தங்கி நிற்ருந் தண்ணீரா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி ஐந்தாவது வரிசையில் முதலாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-20) நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

केतायवा ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! உன்னை, ஞானத்தின் பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-21) ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्रचेतसेवा ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! உன்னை உன்மை ஞானத்தின் பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் மூன்றாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

செங்கல்கள்)

(வி-22) ஆறுவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

विवस्वतेवा ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! உன்னை, இனிது வசித்தற்குக் காரணமாகிய சூரிய வொளியின் பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-23) ஏழாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

दिवस्वा ज्योतिषे ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! உன்னை, வானிலுள்ள நட்சத்திர முதலிய ஒளிகளின் பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஐந்தாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-24) எட்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

आदित्येभ्यस्त्वा ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! உன்னை, ஆதித்தர்களின் பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆறுவது வரிசையில் முதலாவது சோடசக் கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

கிருதம் என்னும் ஐந்தனுள்

(வி-25) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ऋचेत्वा ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே! உன்னை, தனை அடி முதலியவைகளை யுடைய மந்திரமாகிய அகியின் பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், காண்கலே நன்றகனள்ள அடி மெய்யை எடுத்துக் கொண்டு, செங்கல்களாக வலம் வந்து அக் அடி மெய்யை செங்கல்களின் கீழ்ப் பக்கத்தில் உரிமேகாரிடத்தில் வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—o—o—o—

(வி-26-27-28-29) மற்றும், நான்கு நெய்க்கட்டிகளை வைத்தல்.

மந்திரம் :

रुचेत्वा, शृतेत्वा, भासेत्वा, श्योतिषेत्वा ।

என்பது.

உரை.

நெய்க்கட்டிகளை! உன்னை, ஆகித்தனொளி, சந்திரனொளி, நட்சத்திர வொளி என்பவைகளின் பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களால், மேற்படி செங்கலடுக்கின் தெற்குப்பக்கம், மேற்குப்பக்கம், வடபக்கம், என் அளி: ஸ்களிலும், நடுகளிலும் முறையாய் நான்கு நெய்க்கட்டி களையும் வலம் வந்து வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

—o—o—o—

எசோதா என்னும் ஐந்தனுள்

(வி-31) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

‘यशोदान्त्वा यशसि’ सादयामि तेनार्षिणा तेन ब्रह्मणा तथा देवतया-
ऽग्निरस्वष्टुवासीद् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே! கீர்த்தியைக் கொடுக்கும் உன்னை கீர்த்தியின் பொருட்டு வைக்கின்றேன்- நீ அங்கிருப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆறாவது வரிசையில் இரண்டாவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

யசோதா என்னுஞ் செங்கல்கள்)

(வி-31) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

‘तेजोदान्त्वा तेजसि’ सादयामि तेनपिणा तेन ब्रह्मणा तया देवतया-
ऽङ्गिरस्वधुवासीद् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! அழகைக் கொடுக்கின்ற உன்னை, அழகின் பொருட்டு வைக்கின்
றேன். நீ அங்கிருப்பாயாக. முன்போற் சேர்த்துக்கொள்ளல் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முன்றாவது சோடசிச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—o—o—o—

(வி-32) முன்றாவது சல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

‘पयोदान्त्वा पयसि’ सादयामि तेनपिणा तेन ब्रह्मणा तया देवत-
याऽङ्गिरस्वधुवासीद् ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! பாலைக் கொடுக்கும் உன்னை, பாலின் பொருட்டு வைக்கின்
றேன். முன்போற் சேர்த்துக்கொள்ளல் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், ஏழாவது வரிசையில் ஐந்தாவது பாதச் செங்கலை வைத்
தல் வேண்டும் என்பதாம்.

—o—o—o—

(வி-33) நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

‘वर्चोदान्त्वा वर्चसि’ सादयामि तेनपिणातेन ब्रह्मणा तया देवतयाऽङ्गिरस्व
धुवासीद् ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! வன்மையை யளிக்கும் உன்னை, வன்மையின் பொருட்டு வைக்
கின்றேன். முன்போற் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஏழாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-34) ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

‘द्रविणोदान्त्वा द्रविणे’ सादयामि तेनर्विणा तेन ब्रह्मणातया
ऐवतयाऽनिरस्वधुवासीद ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! தனத்தைக் கொடுக்கும் உன்னை, தனத்தின் பொருட்டு வைக்கின்றேன். முன்போற் சேர்த்துக் கொள்ளாதல் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் எட்டாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஆறாம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

ஏழாம் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

भूयो भूयस्कृतः पञ्च पञ्चास्त्रियमि रूपकाः ।

पृथिवञ्च द्रविणोदाः प्राणमायुष्यकास्तु षट् ॥ १ ॥

अग्नेऽग्नेः हृदयं प्रोक्तं यावाः सप्तऋतव्यकाः ।

अनुवाके सप्तमेऽस्मिन्ने कोनविशदीरिताः ॥ २ ॥

பூயஸ்கிருத என்னும் ஐந்து கல்களை வைத்தல், அக்கினி ரூபம் என்னும் ஐந்து கல்களை வைத்தல், திரவிணோதம் என்னும் ஐந்து கல்களை வைத்தல், ஆயுஷ்யம் என்னும் ஆறு கல்களை வைத்தல், அக்கினி இருதயம் என்னும் ஒரு கல்லை வைத்தல், ருதவ்யம் என்னும் ஏழு கல்களை வைத்தல் என்பது.

பூயஸ்கிருத் என்னுந் செங்கல்கள்)

நான்காங் காண்டம் நான்காவது பிரபாடகம்

ஏழாம் அநுவாகம்.

ஒரு பஞ்சாதிக்க மேல் இருபத்திரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

பூயஸ்கிருத் என்பது முதலிய செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்.

भूयस्कृदसि वरिवस्कृदसि प्राच्यस्यूध्वाऽस्यन्तरिक्षसदस्य-
न्तरिक्षे सीदाप्सुपदसि रथेनप्रदसि गृध्रसदसि सुपर्णसदसि नाक-
सदसि पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयाम्यन्तरिक्षस्यत्वा द्रविणे साद-
यामि दिवस्त्वा द्रविणे सादयामि दिशान्त्वा द्रविणे सादयामि
द्रविणोदान्त्वा द्रविणे सादयामि प्राणमे पाह्यपानं मे पाहिव्यानं
मे ॥ १ ॥ पाह्यायुर्मे पाहि विश्वायुर्मे पाहि सर्वायुर्मे पाह्यमे यत्ते
१२५ हन्नाम तावेहि सः रभावहै पाञ्चजन्येव्यप्येव्यमेयावा अयावा
एवा ऊमास्सवदस्सगरस्सुमेकः ॥ २ ॥

ஆறு மதுவாகத்தில் 'விசுவச்சோதி' என்பது முதலிய செங்கல்கள் கூறப்பட்டன. இதில், 'பூயஸ்கிருத்' என்பது முதலிய செங்கல்கள் கூறப்படுகின்றன.

பூயஸ்கிருத் என்னும் ஐந்தனுள்

(வி-1) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

भूयस्कृदसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, மிகுதியாகிய செய்கையைபுடையதாயிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆறுவது வரிசையில் நான்காவது சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-2) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

चरिवस्कुदसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, மண்ணாலகல், போற்றுந் தன்மைபைச் செய்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஏழாவது வரிசையில் பத்தாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-3) மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्राच्यसि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, நெழக்காக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் பதினோராவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-4) நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अर्च्यसि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, மேல் திக்காக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கச் சிறகின் முதலாவது அப்யயம் என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-5) ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अन्तरिक्षसदस्यन्तरिक्षेसीद ।

என்பது.

அக்கீனி யருவக் செங்கல்கள்)

உரை

செங்கலே ! நீ, அந்தரிட்சத்தின் சபையாக இருக்கின்றாய். அந்தரிச்சத் தில் இருப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி இரண்டாவது 'அப்யயம்' என்னுஞ் செங் கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

அக்கீனியின் உருவங்கள் என்னும் ஐந்தனுள்
(வி-6) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

असुपदसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே ! நீ, தண்ணீரிலுள்ள தீ வடிவாயிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வடபக்கச் சிறகின் முதல் வரிசையில் முதலாவது சிற குச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-7) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

इयेनसदसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே ! நீ, மருந்தாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங் கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-8) மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

गृध्रसदसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, 'கிருதாம்' என்னும் பறவையா யிருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முன்னாவது சிறகுச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-9) நான்காவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

सुपर्णसदसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, 'சுபர்ணம்' என்னும் பறவை வடிவாக இருக்கின்றாய்
என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது சிறகுச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

என்று, அவ்வப் பறவைகளில் உள்ள அக்கினியை அவ்வப் பறவைகளாய்க்
கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை யுணர்க.

(வி-10) ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

नाकसदसि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, சவர்க்கத்திலுள்ள அக்கினி வடிவாயிருக்கின்றாய்
என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி இரண்டாவது வரிசையில் முதலாவது சிறகுச்
செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

திரவிணோதா என்னும் ஐந்தனுள்

(வி-11) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयामि ।

என்பது.

தீரவினோதா என்னுந் செங்கல்கள்)

உரை.

செங்கலே! பூமியைப்பற்றிய தனத்தின் பொருட்டு உன்னை வைக்கின்
றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி இரண்டாவது வரிசையில் இரண்டாவது
சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-12) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்

மந்திரம் :

अन्तरिक्षस्यत्वा द्रविणे सादयामि ।

என்பது.

உரை

செங்கலே! உன்னை, அந்தரிட்சத்தைப்பற்றிய தனத்தின் பொருட்டு
வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் மூன்றாவது சிறகுச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-13) மூன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

दिवस्त्वा द्रविणे सादयामि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே! உன்னை, சுவர்க்கத்திலுள்ள தனத்தின் பொருட்டு வைக்கின்
றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது சிறகுச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-14) நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

दिशां वा द्रविणे सादयामि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! உன்னை, திசைகளிலுள்ள தனத்தின் பொருட்டு வைக்கின்
றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி முன்னுலக வரிசையில் முதலாவது சிறகுச்
செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-15) ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

द्रविणोदान्त्वा द्रविणे सादयामि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! தனத்தைக் கொடுக்கும் உன்னை, எல்லாத் தனங்களையுங்
கொடுத்தற் பொருட்டு வைக்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆயுள்கள் என்னும் ஆறனுள்

(வி-16) முதலாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

आणं मे पाहि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை! நீ, எனது பிராணனைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முன்னுலக சிறகுச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-17) இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अपानं मे पाहि ।

என்பது.

தீர்வினோதா என்னுஞ் செங்கல்கள்)

உரை.

செங்கலே ! நீ, எனது அபானனைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி-18) முன்றாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

व्यानं मे पाहि ।

என்பது.

உரை

செங்கலே ! நீ, எனது வியானனைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி நான்காவது வரிசையில் முதலாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-19) நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

आयुर्मे पाहि ।

என்பது.

உரை

செங்கலே ! நீ, எனது ஆயுளைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி-20) ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

विश्वायुर्मे पाहि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே ! நீ, எனது ஆயுள் முழுதையும் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முன்றாவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-21) ஆறாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

सर्वायुर्मे पाहि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை! நீ, எனது புத்திரன் முதலான எல்லாச் சுற்றத்தார்களின் ஆயுளையும் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-22) அக்கினியின் இருதயம் என்னும் கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अमे यत्तेपरः इक्ष्मा तथेहि सः रभायहै पाञ्चजम्येव्येध्यमे ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே! 'பாவம் போக்கி' என்னும் சிறந்த நாமமுடைய நீ, எம் மிடம் வருவாயாக. நர்மிருவருங் கலந்து செய்வோம். அக்கினியே! நீ, ஐந்து செங்கல் அடுக்குகளிலும் இருப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசை பதினொராவதில் முன்றாவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ரிதவ்யம் என்னும்

(வி-23 ..... 29) ஏழு செங்கல்களை வைத்தல்.

மந்திரம் :

‘यानाः’ ‘अयावाः’ ‘एवाः’ ‘ऊमाः’ ‘सद्दः’ ‘सगरः’ ‘सुमेकः’ ।

என்பது.

ரிதவ்யம் என்னுஞ் செங்கல்கள்)

உரை.

செங்கல்களை ! நீங்கள், வசந்தகால முதலிய ஆறு இருதுக்களாகவும், வருடமாகவும் இருக்கின்றீர்கள் என்பது. யவா, என்பது முதலியன ஆறு களின் பெயர்கள். சமீபகம் = வருடம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களால், முறைமையே, வடதுபக்கச் சிறகின் ஐந்தாம் வரிசையில், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு சிறகுகள் செங்கல்களையும், ஆறாவது வரிசையில், முதலாவது, இரண்டாவது மூன்றாவது நடுச் செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

எட்டாம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

இனி, சூக்திரத்திதத் தழுவிச் செய்யும் முறை வருமாறு :—

‘விஷ்ணு’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் செங்கல்களின் மேல் நெய் கிலும், ‘புஷ்பதி’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் தெற்கிலும், ‘உதி விஷ்’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் மேற்கிலும், ‘வரு’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் வடக்கிலும், ‘அதி’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் நடுவிலும், ஒவ்வொரு பொன் துண்டை வைத்தல் வேண்டும்.

இயற்கைத் துளைகளையுடைய நான்கு சுக்கான் கல்லுகளை வைத்தல் :—

‘பிராணாயாசா’ கிலுக்கிலும், ‘வ்யாநாயாசா’ என்று தெற்கிலும், ‘அபாநாயாசா’ என்பது முதலியதால் மேற்கிலும், ‘வாசைவா’ என்பது முதலியதால் வடக்கிலும் வைத்தல் வேண்டும். மற்றும், ‘அநி’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் ஏழாவது வரிசையில் முதலாவது பாத்தக் கல்லை வைத்தல் வேண்டும்.

பிரசாபத்யம்.

‘சுவாரஸா’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் ஏழாவது வரிசையில் இரண்டாவது பாத்தக் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

ஐந்து அச்யானிகள் :—

‘சதாயுதாய’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் பதின்மூன்றாவது வரிசையில் மூன்றாவது சோடகி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

‘வேதவார’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் தென்பக்கச் சிறகின் நான்காவது துணிச்செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

‘மீம்:’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் வாலின் முதலாம் வரிசையில் ஆறாவது பாதச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

‘ஐவத்சரயு’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் வடபக்கச் சிறகின் நான்காவது துணிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

‘மதாச:’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் எட்டாவது வரிசையில் நான்காவது கோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

ஐந்து கூழாங்கல்களை வைத்து முறை வருமாறு:—

इन्द्रस्य वज्रोऽसि चार्धमस्तनूपानः प्रतिस्पशः । योनः पुरस्तादघायुरभिदा सत्येत* सोऽश्मानमृच्छतु ।

என்னும் இம் மந்திரத்தால், செங்கலடுக்கின் மேல் கிழக்கு முகமா யிருந்துகொண்டு கிழக்கில் (தலையில்) விழுப்படி ஒரு சிறிய கூழாங்கல்லை, தறுவிலிருந்து அம்பு விழுமாறு போடுதல் வேண்டும்.

इन्द्रस्य वज्रोऽसि चार्धमस्तनूपानः प्रतिस्पशः । योनोदक्षिणतोऽघायुरभिदा सत्येत* सोऽश्मानमृच्छतु ।

என்னும் இம் மந்திரத்தால், முன் போலவே தென்பக்கத்தின் (சிறகின்) கோடியிலும் ஒரு கல்லைப் போடல் வேண்டும்.

इन्द्रस्य वज्रोऽसि चार्धमस्तनूपानः प्रतिस्पशः । योनः पश्चादघायुरभिदा सत्येत* सोऽश्मानमृच्छतु ।

என்னும் இம்மந்திரத்தால், முன்போலவே மேற்கில் (வாலில்) ஒரு கூழாங்கல்லைப் போடல் வேண்டும்.

इन्द्रस्य वज्रोऽसि चार्धमस्तनूपानः प्रतिस्पशः । योनउत्तरतोऽघायुरभिदा सत्येत* सोऽश्मानमृच्छतु ।

என்னும் இம் மந்திரத்தால், முன் போலவே, வடக்குக் கோடியில் ஒரு கூழாங்கலைப் போடல் வேண்டும்.

इन्द्रस्य वज्रोऽसि चार्धमस्तनूपानः प्रतिस्पशः । योन उपरिष्ठादघायुरभिदा सत्येत* सोऽश्मानमृच्छतु ।

என்னும் இம் மந்திரத்தால், முன்போலவே சயன நடுவில் ஒரு கூழாங்கல்லைப் போடல்வேண்டுமென்பதாம்.

ராஷ்ட்ரபீருத் என்னும் நான்கு கல்லுகளை வைத்து முறை வருமாறு:—

‘அமேயசாசிவந்’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் தெற்குப் பக்கச் சிறகின் ஏழாவது வரிசையில் நான்காவது சிறகுச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாதே, ‘மந்த் பரயந்த:’ ‘பாதிவிபாதி’ ‘அப்யாவர்த்’ என்பனும் முன்று மந்திரங்களாலும், எட்டாவது, ஒன்பதாவது, பத்தாவது வரிசைகளின் நான்காவது சிறகுச் செங்கல்கள் முன்றையும்கு வைத்தல் வேண்டும்.

சர்வதோமுகம் என்னும் பொன் கல்லுகள் ஐந்தை வைக்கும் முறை வருமாறு:—

‘அமிமூர்யா’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் செங்கலுக்கின் மேல் கிழக்கு முகமாய் உட்கார்ந்து கொண்டு ஒரு பொன் தகட்டை வைத்தல் வேண்டும்.

‘புவோ யசுஸ’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால், தென் பக்கச் சிறகின் கோடியில் தெற்கு முகமாய் உட்கார்ந்து கொண்டு ஒரு பொன் தகட்டை வைத்தல் வேண்டும்.

‘ஜனசு ரோபா:’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால், மேற்கில் மேற்கு முகமாய் உட்கார்ந்து கொண்டு ஒரு பொன் தகட்டை வைத்தல் வேண்டும்.

‘ஸா சிவபாஸ்தம்’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் “வடபக்கச் சிறகின் கோடியில் வடக்கு முகமாய் உட்கார்ந்து கொண்டு ஒரு பொன் தகட்டை வைத்தல் வேண்டும்.

‘அமேதமய’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் சயன நடுவில் கிழக்கு முகமாய் உட்கார்ந்து கொண்டு ஒரு பொன் தகட்டை வைத்தல் வேண்டும்.

எஞ்சிய ஐந்து செங்கல்களையும், “லோகம் பிருணா” என்பது முதலிய இரண்டு மந்திரங்களாலும் முறையே ஒவ்வொன்றாக வடக்குச் சிறகின் நுனிக் கல்லில் வந்து முடியும்படி வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, செங்கலுக்கின் மேல் பொன்னை வைத்துப் போற்றுதல் முதல், ‘யோ அப்சு’ என்பது முதலான ஏழு மந்திரங்களால் ஹோமங்களை முடிவு செய்யும்வரை செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, ‘அமிதி வாஜின’ என்பது முதலிய பந்திச் சந்த மந்திரத்தால், இவ்வைந்தாவது செங்கல் அடுக்கைப் போற்றல் வேண்டும்.

மற்றும் அப்போதே, மாலையிற்செய்யும் பிரவர்க்யம், உபசத் என்பவைகளை முடித்து விட்டு, பிரவர்க்கிய ஆச்ய சேஷங்களை உதவாசனத்தின் பொருட்டு எடுத்து வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

சுப்ரமண்ய ஆஹ்வானம், (இந்திரனை யழைத்தல்) முடிந்ததும், வெள்ளைக் குகிரையைப் பிடித்துக் கொண்டு செங்கலடுக்கை வலமாய்ச் சுற்றி வரல் வேண்டும்.

எட்டாம் அநுவாக உபோற்காதம்.

நான்காம்வாணம் இரண்டாம் பிரபாகம் ஐந்தாம் அநுவாக முதல் முன்றும் பிரபாடகம் முன்றும் துவாக முடியும்வரை, இரண்டாயிரஞ் செங்கல் அடுக்கில் முதலாவது அடுக்கு முடிவு பெறும் வரை கூறப்பட்டது, இதற்குச் செங்கல் நானூறு.

இனி, இரண்டாவது அடுக்கை (சுகியை) முன்றும் பிரபாடகம் நான்காம் அநுவாகமுதல், (துவகாபிதி, ஆசவினகணம் முதல்) ரிதவ்யம் முடியும் வரையுள்ள மந்திரங்களைக் கொண்டு, சூத்திரத்திற் கூறிய முறைப்படி இருபத்து நான்கு செங்கல்களை வைத்து விட்டு, மீந்த, 176 செங்கல்களையும் 'லோகம் பிருணா' என்பது முதலிய இரண்டு மந்திரங்களாலேயே நிறைத்து விட்டு, மந்திரமின்றிக் கீழேயிறங்கி, மறுநாள், முன்றும் பிரபாடகம் ஐந்தாம் அநுவாக முதல் (திரியவிரவய: என்பது முதல்) ரிஷியேஷ்டிகை வரையில் இருபது செங்கல்களை வைத்து விட்டு, மீந்த, 180 செங்கல்களையும் 'லோகம் பிருணா' என்னும் மந்திரங்களால் வைத்து முடித்தல் வேண்டும். இத்துடன் செங்கல் எண்ணுறு.

பிறகு, முன்றாவது அடுக்கை, மறுநாள், முன்றாவது பிரபாடகம் ஆறாம் அநுவாக (இயற்கைச் சுக்கான்கல்லை வைப்பது) முதல், ஏழாம் அநுவாகம் முடியும் (வாலகில்யகணம்) வரை, எழுபத்தைந்து செங்கல்களை வைத்து விட்டு, மீந்த 125 செங்கல்களையும் 'லோகம்பிருணா' என்பது முதலிய மந்திரத்தாலேயே நிறைத்து விட்டு, மந்திரமின்றிக் கீழேயிறங்கிவிட்டு, மறுநாள், பூதேஷ்டிகை முதல், ரிஷபம் வரையுள்ள பதின்மூன்று செங்கல்களையும் வைத்து விட்டு, மீந்த, 187 செங்கல்களையும், 'லோகம் பிருணா' என்பதால் வைத்து முடித்தல் வேண்டும். இத்துடன் செங்கல் ஆயிரத்து இருநூறு.

பிறகு, நான்காவது அடுக்கை, எட்டாம் அநுவாகம் முதல் (அக்ஷணியாஸ்தோமீயம் முதல்) ரிதவ்யம் வரையிலுள்ள முப்பத்திரண்டு செங்கல்களையும் வைத்து விட்டு, மீந்த, 163 செங்கல்களையும் 'லோகம்பிருணா' என்பதால் நிரப்பி விட்டு மந்திரமின்றிக் கீழே இறங்கி விட்டு, மறுநாள், பத்தாம் அநுவாகம் (ஏகயாஸ்துவத) முதல், ரிஷபம் வரையிலுள்ள முப்பத்து நான்கு செங்கல்களையும் வைத்து விட்டு, மீந்த, 166 செங்கல்களையும், 'லோகம் பிருணா' என்பதால் வைத்து நிறைத்து முடித்து விடல் வேண்டும். இத்துடன் செங்கல் ஆயிரத்து அறுநூறு.

(செடம்).

ஐந்தாவது அடுக்கில் முதலாம் அடுக்கை, பத்தாம் அறுவாகம் (அசபத்ந, அக்னேஜாதாந்) முதல், ரித்வ்யம் வரை, அதாவது, நான்காம் பிரபாடகம் ஏழாவது அறுவாகம் வரை, தென்கிதகில் 10-11-வரிசைகளில், முதல் இரண்டு கிதகுச் செங்கல்களையும், முதல், 'அப்யயம்' என்னுஞ் செங்கலையும், வடபக்கச் சிதகில் முதல் 'அப்யய' என்னுஞ் செங்கலையும், 1-2-வது வரிசைகளில் முதல் இரண்டு கிதகுச் செங்கல்களையும் ஆக 6 செங்கல்களையும் உபதானம் செய்யாமல் நிறுத்தி விட்டு, மீதங்களை இரண்டு நாட்களில் செய்து விடல் வேண்டும்.

இனி, ஐந்தாவது அடுக்கில் இரண்டாவது அடுக்கைத் தேர்ட்கி, குத் திரப்படி, 'உபசீவரி' கணம், 'யாதேவ்யஸி' என்பது முதலிய பதினாறு செங்கல்களையும் தென்பக்கத்துச் சிதகின், முதலாவது இரண்டாவது துனிச் செங்கல்களையும், மேற்படி சிதகின் முதல் இரண்டு வரிசைகளிலும் முறையாகச் சிதகுச் செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, 'அபிஷாஞ்' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், இந்திரம் என்னும் பத்துச் செங்கல்களையும், மேற்படி சிதகின் முன்றும் வரிசையில் முறையாக நான்காம் வரிசையில் முதலிருந்து மூன்று சிதகுச் செங்கல்களையும் வைத்து விடல் வேண்டும். இனி, மேற்படி இரண்டாயிரஞ் செங்கலடுக்கில், அதாவது பத்தாவது வரிசையில் வைக்க வேண்டிய செங்கல்களை மேல் வரும் எட்டாம் அறுவாகங் கூறுகின்றது; அது வருமாறு:—

எட்டாம் அறுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

அரிந்தநுநாமானோ ட்விந்திரிதிரிசா: ।

இந்திரதனுக்கள் என்னும் இருபத்திரண்டு செங்கல்களை வைத்தல் என்பது.

நான்காங் காண்டம் நான்காவது பிரபாடகம்

எட்டாம் அறுவாகம்.

நாற்பத்தொன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

இந்திரதனுக்கள் என்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்.

அமினா விஷ்ணுபாத்ஸ்வயேண ஸ்வாட் க்ருவா ஶ்சிபதிர்க்ஷமேண
த்வஸ்தா யஜேந் மஹாந்ரிக்ஷணயா ஸுவரீ மந்யுநா வுத்ரஹஸௌ ஹிண

त॒नू॒धा अ॒ग्ने॒न॒ ग॒यः॑ पृ॒थि॒व्या॒स॒नो॒ दृ॒ग्भि॒र॒न्ना॒दो॒ व॒ष॒ट्कारेण॑ ध॒-
 स्सा॒म्ना॑ त॒नू॒पा वि॒रा॒जा ज्योति॑ष्मान्ब्र॒ह्म॒णा सो॒म॒पा गो॒भि॒र्य॒ज्ञ॒दा॒-
 धार॑ क्ष॒त्रेण॑ म॒नु॒ष्या॒न॒श्वे॒न च॒रथे॑ न॒च व॒ज्र॑यु॒तुभिः॑ प्र॒भु॒स्स॑ व॒त्स॒रेण॑
 परि॒भु॒स्त॒प॒सा॒ना॒धृ॒ष्ट॒सूर्य॑स्त॒न्त॒नूभिः॑ ॥ १ ॥

ஏழாம் அநுவாகத்தில், 'பூயஸ்கிருத்' என்னுந் செங்கல்கள் கூறப்பட்டன. இதில், இந்திரதருக்கள் என்னும் செங்கல்களை வைக்கு முறை கூறப்படுகின்றது.

(வி-1.....4) நான்கு செங்கல்களை வைத்தல்.

மந்திரம் :

- (1) अग्निना विश्वावाद्, (2) सूर्येण स्वराद्, (3) ऋचाशचीपतिः,
 (4) ऋषमेण त्वष्टा,

என்பது.

உரை

செங்கல்களை ! நீங்கள், அக்கினியுடன் கூட உலகைப் பாதுகாக்குந் தன் மையுடைய இந்திரனாகவும், சூரியனுடன் கூட இயற்கையில் விளங்குகின்ற இந்திரனாகவும், சோதிட்டோம முதனிய வேள்விக்கருமங்களுடன் கூட சசிதேவியின் கணவனாகிய இந்திரனாகவும், தருமத்துடன் கூட துவஷ்டா வழிவு கொண்ட இந்திரனாகவும் இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இந் நான்கு மந்திரங்களாலும், முறையே, தென்பகூச்சுச் சிறகின், நான்காவது, ஐந்தாவது, ஆறாவது, ஏழாவது சிறகூச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

(வி-5.. .....11) ஏழு செங்கல்களை வைத்தல்.

மந்திரம் :

- (1) यज्ञेन मघवान्, (2) दक्षिण्या सुवर्गः, (3) म॒न्यु॒ना वृ॒त्र॒ह्वा,
 (4) सौ॒हा॒र्ये॒न त॒नू॒धाः, (5) अ॒ग्ने॒न ग॒यः, (6) पृ॒थि॒व्या॒स॒नो॒त्,
 (7) ऋ॒ग्भि॒र॒न्ना॒दः ।

என்பது.

இந்திரதரு என்னுந் செங்கல்கள்)

உரை.

செங்கல்களே ! நீங்கள், சிறிய பாக யக்ஞத்தோடுகூட அன்னமுடைய இந்திரனாகவும், தக்ஷிணைக் கோக்கள் முதலானவைகளுடன் கூட சுவர்க்கத்திலுள்ள இந்திரனாகவும், கோபத்துடன்கூட விருத்திரனைக் கொல்லும் இந்திரனாகவும், மிகுந்த நட்புடன்கூட உடம்பை யெடுத்த இந்திரனாகவும், உணவுப் பொருளுடன்கூட ஒரு வகை வீட்டு வடிவ இந்திரனாகவும், பூமியுடன்கூட தனமளிக்கும் இந்திரனாகவும், மந்திரங்களுடன்கூட அவிதாகிய உணவையருந்தும் இந்திரனாகவும் இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களால், மேற்படி சிறகின் ஐந்தாவது வரிசையில், முறையே, முகலாவது, இரண்டாவது, முன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது, ஆறாவது, ஏழாவதாகிய ஏழு சிறகுச் செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(12.....13) வது விரியோகங்கள்

மற்றும், ஏழு செங்கல்களை வைத்தல்.

மந்திரம் :

- (1) वषट्कारेणर्धः, (2) साक्षातनूपाः, (3) विराजाज्योतिष्मान्,
(4) ब्रह्मणा सोमपाः, (5) गोभिर्यज्ञं दाधार, (6) क्षत्रेण मनुष्यान्,
(7) अश्वेनच रथेनच वज्री ।

என்பது.

உரை

செங்கல்களே ! நீங்கள், 'வஷட்' என்னும் அவி யளிப்பதற்கு நிமித்தமாகிய மந்திரத்துடன் கூட மிகத் தனமுடைய இந்திரனாகவும், பாடும் மந்திரத்துடன் கூட உடம்பைக் கற்க்கும் இந்திரனாகவும், கோக்கள் முதலான தட்சிணைகளுடன்கூட வேள் வியைப் பரிபாவிக்கும் இந்திரனாகவும், குதிரைகள் தேர்கள் குளுடன் கூட வச்சிரமாயுடைய இந்திரனாகவும் இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களால், முறையே, மேற்படி சிறகின் ஆறாவது வரிசையில், முகலாவது, இரண்டாவது, முன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது, ஆறாவது, ஏழாவது சிறகுச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(19.....22) வது விநியோகங்கள்

மந்திரம் :

- (1) ऋतुभिः प्रभुः, (2) संवत्सरेण परिभूः, (3) तपसाऽनाधृष्टः,
(4) सूर्यससन्तनूभिः ॥

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே ! நீங்கள், இருதுக்களுடன் கூட பலனை யளிக்கவல்ல இந்
திரனாகவும், கால வடிவுடன் கூட யாண்டும் நிறைந்த இந்திரனாகவும், உண
வருந்தலின்றி தன முதலியவற்றை யளித்தல் முதலிய தவத்துடன் கூட ஒரு
வராலுந் தாழ்த்தப்படாத இந்திரனாகவும், மற்றும், பன்னிரண்டு சூரிய வடி
வங்களாயுள்ள இந்திரனாகவும் இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களால், மேற்படி சிறகின் ஏழாவது வரிசையில், நான்காவது
ஐந்தாவது, ஆறாவது, ஏழாவது சிறகூர் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

எட்டாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

—o—o—o—

ஒன்பதாம் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்.

प्रजेति यज्ञतनवस्त्रयस्त्रिःसमीरिताः ।

'பிரசாபதி' என்பது முதலிய இவ்வறுவாக மந்திரங்களால் 'யக்ஞ தனவ்
கள்' என்னும் முப்பத்துமூன்று செங்கல்களை வைக்குமுறை கூறப்படுகின்றது.

—o—o—o—

நான்காங் காண்டம் நான்காவது பிரபாடகம்

ஒன்பதாம் அநுவாகம்.

ஒரு பஞ்சாதிக்கு மேல் இருபத்தொரு பதங்களைக் கொண்டது.

प्रजापतिर्मनसाऽन्धोच्छेदो धाता दीक्षायाः सविता भृत्यां
पूषा सोमक्रयण्यां वरुण उपेन्द्रोऽसुरः क्रियमाणो मित्रः क्रित
रिशपिचिष्ट आसादितो नरन्धिपः प्रोह्यमाणोऽधिपति रागतः

யக்ஞதது என்னுஞ் செங்கல்கள்)

प्रजापतिः प्रणीयमानोऽमिराभीध्रे बृहस्पतिराभीधात्प्रणीयमान
इन्द्रो हविर्धानेऽदिति रासादितो विष्णु रूपावहियमाणोऽथर्वोपोत्तो
यमोऽभिषुतोऽपूतपा अधूयमानो वायुः पूयमानो मित्रः क्षीर
श्रीर्मन्थीरुक्त्वु श्रीर्वैश्वदेव उन्नीतो रुद्र आहुतो वायुरावृत्तो नृचक्षाः
प्रतिरव्यातो भक्ष आगतः पितृणान्नाराशः सोऽसुरात्तस्सिन्धुरधभृ-
थमव प्रयन्तसुद्रोऽवगतस्सलिलः प्रप्लुतस्सुवरुदचङ्गतः ॥ १ ॥

எட்டாம் அதுவாகத்தில் இந்திரததுக்கள் என்னுஞ் செங்கல்கள் கூறப் பட்டன. இதில், யக்ஞ ததுக்கள் என்னுஞ் செங்கல்கள் கூறப்படுகின்றன.

(1.....6) வது வீரீயோகங்கள்

ஆறு செங்கல்களை வைத்தல்.

மந்திரம் :

(1) प्रजापतिर्मनसान्धोच्छेतः, (2) धाता दीक्षायां, (3) सविता
भूयां, (4) पूषा सोमक्रयण्यां, (5) वरुण उपनद्धः, (6) असुरः
क्रीयमाणः ।

என்பது.

உரை

செங்கல்களே ! நீங்கள், எசமானனுடைய மனதில் சங்கற்பித்த போது
ள்ள பிரசாபதி யென்னும் யக்ஞவடிவாகவும், தீட்சைக் காலத்திலுள்ள பிரமன்
என்னும் யக்ஞ வடிவாகவும், யக்ஞத்தின் பொருட்டு பொருளை இரக்கும் போ
துள்ள சவிதா என்னும் யக்ஞ வடிவாகவும், சோமத்திற்கு விலையாகிய ஒரு வரு
டப் பசுக்கடாரியின் காலத்திலுள்ள பூஷன் என்னும் யக்ஞ வடிவாகவும்,
ஆடையால் சோமத்தை கட்டும் போதுள்ள வரூணனென்றும் யக்ஞ வடிவா
கவும், சோமத்தை விலைக்கு வாங்கும் போதுள்ள இந்திரனென்னும் யக்ஞ
வடிவாகவும் இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களால், வடபக்கச் சிறகின் முதல் வரிசையில், முறையே,
இரண்டாவது, மூன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது, ஆறாவது, ஏழாவது
சிறகுச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்,

(7..... 12) வது வீநியோகங்கள்

மற்றும், சூறு செங்கல்களை வைத்தல்.

மந்திரம் :

- (1) मित्रः क्रीतः, (2) शिपिविष्ट आसादितः, (3) नरंघिषः प्रोह्यमाणः,
(4) अधिपति रागतः, (5) प्रजापतिः प्रणीयमानः, (6) अभिराषीध ।

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே ! நீங்கள், சோமத்தை விலைக்கு வாங்கிய பின்னுள்ள மித்
திர னென்னும் யக்ரு வடிவாகவும், எசமானனுடைய தோடையின்மீது
சோமத்தை வைத்திருக்கும் போதுள்ள விஷ்ணு வென்னும் யக்ருவடிவாகவும்,
சோமத்தை வண்டியில் வைத்துக்கொண்டு பிராசின வம்சத்திற்குப் போகும்
போதுள்ள அக்ஷினி யென்னும் யக்ருவடிவாகவும், அங்கு நாகாலியின்மீது
வைத்திருக்கும் போதுள்ள ஆகவனீயாக்கினி என்னும் யக்ருவடிவாகவும்,
பிராக் வம்சத்திலிருந்து ஆக்னீத்ரனிடங் கொண்டு போகும்போதுள்ள பிரசா
பதி யென்னும் யக்ருவடிவாகவும் இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்களால், மேற்படி வடபங்கச் சிறகின் இரண்டாவது வரிசை
யில், இரண்டாவது, மூன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது, ஆறாவது, ஏழாவது
செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(13..... 19) வது வீநியோகங்கள்

மற்றும் ஏழு கல்லுகளை வைத்தல்.

மந்திரம் :

- (1) बृहस्पति राक्षीधाम्प्रणीयमानः, (2) इन्द्रो हविर्धने, (3) अदिति-
रासादितः, (4) विष्णुरपविह्रियमाणः, (5) अथर्वोपोत्तः, (6) यमो-
भिपुतः, (7) अपूतपा अधूयमानः ।

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே ! நீங்கள், ஆக்னீத்ர மண்டபத்திலிருந்து அவிர்த்தான
மண்டபத்திற்குக் கொண்டு போகும்போதுள்ள பிருகற்பதி யென்னும் யக்ரு
வடிவாகவும், அவிர்த்தானத்திற்குட் புகுந்த பிறகுள்ள இந்திர னென்னும்
யக்ரு வடிவாகவும், நாகாலியில் வைத்த பின்னுள்ள அதிதியென்னும் யக்ரு

செங்கல்கள்)

வடிவாகவும், வண்டியிலிருந்து எடுத்து இடிக்குங் சுற்றளின் மீது வைத்த போதுள்ள இந்திரனென்னும் யக்ஞ வடிவாகவும், வசதிவரி என்னும் நீரால் நனைத்த போதுள்ள அதர்வரிஷி என்னும் யக்ஞவடிவாகவும், இடித்த போதுள்ள எமன் என்னும் யக்ஞவடிவாகவும், அதாப்யக்கிரகத்தில் சோமத் துண்டுகளால் அலைக்கப்பட்ட போதுள்ள ஆதித்த நென்னும் யக்ஞவடிவாகவும் இருக்கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களால், மேற்படி சிறகின் மூன்றாவது வரிசையில் முதலிலிருந்து முன்றியே ஏழு சிறகுச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—x—

(20.....26) வது விரியோகங்கள்

மற்றும் ஏழு கல்லுகளை வைத்தல்.

மந்திரம் :

- (1) वायुः पूयमानः, (2) मित्रः क्षीरश्रीः, (3) मन्थीसक्नुश्रीः,
- (4) वैश्वदेव उन्नीतः, (5) रुद्र आहुतः, (6) वायुरावृत्तः,
- (7) नृचक्षाः प्रतिख्यातः ।

என்பது.

உரை

செங்கல்களை ! நீங்கள், வடிக்கு மாதையால் சோமரசம் வடிக்கப் பெற்ற போதுள்ள வாயு என்னும் யக்ஞ வடிவாகவும், மைத்திரா வருணக் கிரகத்தில் பாலுடன் சோமரசங் கலக்கப்பெற்ற போதுள்ள மித்திரன் என்னும் யக்ஞ வடிவாகவும், மந்திக் கிரகத்தில் சத்தாமாடன் சோமரசங் கலந்த போதுள்ள மந்திக் கிரக தேவதையாகிற இந்திரனென்னும் யக்ஞ வடிவாகவும், சமசங் களில் சோமரசத்தை நிறைத்த போதுள்ள வைகவ தேவம் என்னும் யக்ஞ வடிவாகவும், தீயில் சோமரசத்தை ஒமஞ் செக்யும் போதுள்ள உருத்திரனென்னும் யக்ஞ வடிவாகவும், அருந்தற் போருட்டு சோமரசத்தை சபைக்கு எடுத்துக்கொண்டு வரும் போதுள்ள வாயு என்னும் யக்ஞ வடிவாகவும், அருந்தந் தற்போருட்டி சோமரசத்தைப் பாக்கூர்ப்போதுள்ள மலிக்ருஷ்டியென்னும் யக்ஞவடிவாகவும் இருக்கின்றீர்கள் என்பது

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களால், மேற்படி சிறகின் நான்காம் வரிசையில் முதலாவது இருந்து ஏழு சிறகுச் செங்கல்களை முறையாய் வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(27.....33) வது வீநீயோகங்கள்

மற்றும் ஏழு கல்லுகளை வைத்தல்.

மந்திரம் :

- (1) भक्ष आगतः, (2) पितृणां नाराशंसः, (3) असुराक्षः, (4) सिन्धु
 रथभूथ मवप्रयन्, (5) समुद्रोऽवगतः, (6) सलिलः प्रप्लुतः,
 (7) सुवसुधचंगतः ॥

என்பது.

உரை.

செங்கல்களே! நீங்கள், சோமரசத்தை அருந்திய பின்னும் வையவா
 நரம் என்னும் யக்ஞவடிவாகவும், அருந்திய சேடத்தை மீண்டு வசதிவரி என்
 னும் நீருடன் கலந்தபோதுள்ள பிதிரு என்னும் யக்ஞவடிவாகவும், அவபிரு
 தத்தின் பொருட்டு சோமரசத்தை எடுத்த போதுள்ள பிராண தேவதை என்
 னும் யக்ஞவடிவாகவும், எடுத்துக்கொண்டு போகும் போதுள்ள சிந்துநதி என்
 னும் தேவதையாகிய யக்ஞ வடிவாகவும், அவபிருத இடத்தைச் சேர்ந்த போ
 துள்ள கடல் என்னும் யக்ஞ வடிவாகவும், சோமத்தை நீரில் விடப்பட்டபோ
 துள்ள சல தேவதை யென்னும் யக்ஞ வடிவாகவும், சோமபாகம் முடிந்த போ
 துள்ள சுவர்க்கத்தில் வாழும் தேவதை என்னும் யக்ஞ வடிவாகவும் இருக்
 கின்றீர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களால், மேற்படி சிறகின் ஐந்தாவது வரிசையில் முதலா
 வதிவிருந்து ஏழு சிறகுச் செங்கல்களை முறையாய் வைத்தல் வேண்டு மென்ப
 தாம்.

ஒன்பதாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

பத்தாம் அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்

कुत्ति नक्षत्रेष्टकाः स्युः सप्तविंशति रीरिताः ।

ऋचेत्वा सर्वशेषः स्यात्पूर्णांयत्त इतिद्वयम् ॥ १ ॥

இவ்வநுவாகம், நக்சத்திரேஷ்டிகை என்னும் இருபத்தேழு கல்களை வைத்
 தல், பெளர்ணமி என்னும் ஓர் கல்லை வைத்தல், அமாவாசை என்னும் ஓர் கல்லை
 வைத்தல் என்பதைக் கூறுகிறது.

என்னுஞ் செங்கல்கள்)

நான்காங் காண்டம் நான்காவது பிரபாடகம்.

பத்தாம் அநுவாகம்:

இரண்டு பஞ்சாதிக்கு மேல் முப்பத்துமூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

—o—o—o—

நட்சத்திரச் செங்கல்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.

கृ^{தி}கா^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்}ம^{மி}தீ^வதா^{ஸ்}மே^{ஸ்} ரு^{ச்}ஸ்ய^{ஸ்} ப்ர^ஜா^பதே^வா^{தி}ஸு^ஸமே^{ஸ்}
 ஸ^{ச்}தே^வா^{தி} ரு^{ச்}தே^வா^{தி} ஸு^நே^வா^{தி} பா^சே^வா^{தி} ஜ^யோ^{தி}பே^வா^{தி} ரோ^{हि}ணி^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்}
 ப்ர^ஜா^பதி^{தி}தீ^வதா^{தி} மृ^கா^{தி}ஷி^நக்^{த்}ர^{ம்}~ சோ^மோ^{தி} தே^வதா^{தி}~^{ஸ்}ந^{க்}த்ர^{ம்}~ ரு^{த்}ரோ^{தி}
 தே^வதா^{தி} பு^நர்^வஸு^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்}ம^{தி}தி^{தி}தீ^வதா^{தி} தி^ப்யோ^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்} வு^ஹஸ்ப^{தி}தி^{தி}தீ^வதா^{தி}
 த்ரே^பா^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்}~ ச^{ர்}பா^{தி} தே^வதா^{தி} ம^தா^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்} பி^தரோ^{தி} தே^வதா^{தி} ப^லகு^{நி}
 ந^{க்}த்ர^{ம்} ॥ 1 ॥ அ^{ர்}ய^{மா} தே^வதா^{தி} ப^லகு^{நி} ந^{க்}த்ர^{ம்} ப^ரமோ^{தி} தே^வதா^{தி}
 ஹ^ஸதோ^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்}~ ச^{வி}தா^{தி} தே^வதா^{தி} சி^{த்}ரா^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்} மி^{ந்}த்ரோ^{தி} தே^வதா^{தி} ச்வா^{தி}
 ந^{க்}த்ர^{ம்} வாயு^{தி}தீ^வதா^{தி} வி^சா^{தி}சே^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்} மி^{ந்}த்ரா^{தி}மீ^{தி} தே^வதா^{தி}~நூ^{தி}ரா^{தி}மீ^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்}
 மி^{த்}ரோ^{தி} தே^வதா^{தி} ரோ^{हि}ணி^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்} மி^{ந்}த்ரோ^{தி} தே^வதா^{தி} வி^{சு}தோ^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்} பி^தரோ^{தி}
 தே^வதா^{தி}~பா^{தி}டா^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்}மா^{தி}போ^{தி} தே^வதா^{தி}~பா^{தி}டா^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்} வி^{சு}த்வே^{தி}தீ^வதா^{தி} தே^வதா^{தி}
 த்ரோ^{தி}நா^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்} வி^{சு}ணு^{தி}தீ^வதா^{தி} த்ரி^{தி}பு^{தி}ஸ்தா^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்} வ^சவ^{தி}: ॥ 2 ॥ தே^வதா^{தி}
 ச^தபி^{தி}ப^{தி}ட^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்}மி^{ந்}த்ரோ^{தி} தே^வதா^{தி} ப்ரோ^{தி}ஸு^{தி}ப^{தி}டா^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்}ம^{தி}ஜ^{தி} எ^கபா^{தி}தீ^வதா^{தி}
 ப்ரோ^{தி}ஸு^{தி}ப^{தி}டா^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்} ம^{தி}தி^{தி}பு^{தி}ஸ்தி^{தி}யோ^{தி} தே^வதா^{தி} ரே^வதி^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்} பூ^{தி}யா^{தி} தே^வதா^{தி}~
 யு^{தி}ஜோ^{தி} ந^{க்}த்ர^{ம்} ம^{தி}தி^{தி}நோ^{தி} தே^வதா^{தி}~ப^{தி}ம^{தி}ர^{தி}ணி^{தி}ந^{க்}த்ர^{ம்} ய^{தி}மோ^{தி} தே^வதா^{தி} பூ^{தி}நா^{தி}பி^{தி}த்ரா^{தி}
 த^{தி}த்^{தி} தே^வா^{தி} அ^{தி}த^{தி}யு^{தி}: ॥ 3 ॥

ஒன்பதா மநுவாகத்தில் யக்கு தருக்கள் என்னுஞ் செங்கல்கள் கூறப்பட்டன. இதில், நட்சத்திரங்கள் என்னுஞ் செங்கல்கள் கூறப்படுகின்றன.

நண்டுச் சூத்திரத்தைத் தழுவி, கா-1, பிர-4, அது-34-ல் உள்ள 'ज्योतिषमतीं वा सादयामि' என்பது முதலான பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலும் வடக்கு பக்கச் சிறகின் ஆறாவது வரிசையில் முறையாய் ஏழு சிறகுச் செங்கல்களையும், மேற்படி ஏழாவது வரிசையில் எகாவினிருந்து ஐந்து சிறகுச் செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'पूर्णपश्चात्' என்பது முதலிய மேல்வரும் இவ்வதுவாக மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசை இரண்டாவதில் பதினொராவது பாதிச் செங்கலையும் வைத்தல் வேண்டுமென்பதையு முணர்க.

முதல் விகியோகம்

மந்திரம் :

कृत्तिका नक्षत्रमग्निदेवता मेरुचस्थ प्रजापतेर्धातुस्सोमस्य चैवा रुचेत्वा
दृसेत्वा भासेत्वा ज्योतिषेत्वा ।

என்பது.

உரை.

அம்பா, துலா, என்பது முதலியன ஆறு நட்சத்திரங்களின் கூட்டமே கிருத்திகை எனப்படும். அதற்கு அகிட்டான தேவதை அக்கினி. இத்தகைய கிருத்திகா நட்சத்திரங்களே! நீங்கள், பிரசாபதி பிரமன் சோமன் என்பவர்களுடைய ஒளிவடிவாக இருக்கின்றீர்கள். இத்தகைய தேவதைகளின் வடிவான செங்கல்களே! உங்களை, அழகின் பொருட்டும், துதியாகிய மந்திர சித்தியின் பொருட்டும், ஒளிகளின் பொருட்டும் வைக்கின்றேன் என்பது. நண்டு, இது முதலான முப்பது செங்கல்களும் ஒன்றோடொன்று படாதிருக்கும்படி இடையில் ஒவ்வொரு இலையையும் வைத்தல் வேண்டும் என்பதை யுணர்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், இரண்டாவது ஆன்ம வரிசையில் பத்தாவது சோடசி என்னுஞ் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இரண்டாவது விகியோகம்

மந்திரம் :

रोहिणी नक्षत्रं प्रजापति देवता ।

என்பது.

உரை

இதில் உரோகிணி நட்சத்திரம். அதனுடைய அகிட்டான தேவதை பிரசாபதி என்பது விசேடம். மற்றவைகளை, முன் மந்திரத்தின் பிற்பாதியாகிய

என்னுந் செங்கல்கள்)

ருசேத்வா (மந்திர துதி சித்தியின் பொருட்டு உன்னை) என்பது முதலிய மந்திரத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டுப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. மேலும் எல்லாவற்றிலும் இவ்வாறே செய்து கொள்ளல் வேண்டுமென்பதை யுணர்க என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஒன்பதாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

முன்றும் விரியோகம்

மந்திரம்:

मृगशीर्षं नक्षत्रं सोमो देवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் மிருகசிரீஷ நட்சத்திரம், அதனுடைய அகிட்டான தேவதை சோமம் என்பது விசேடம் மற்றவை யெல்லாம் முன்போல் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் எட்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

நான்காம் விரியோகம்

மந்திரம்:

आर्द्रा नक्षत्रं रुद्रो देवता ।

என்பது.

உரை

இதில் ஆருத்திரா நக்சத்திரம் அதனுடைய அகிட்டான தேவதை உருத்திரன் என்பது விசேடம் மற்றவையனைத்தும் முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஏழாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாம் விரியோகம்

மந்திரம்:

पुनर्वसू नक्षत्रं मदिदिदेवता ।

என்பது.

உரை

இதில் புனர்பூச நக்ஷத்திரம் அதனுடைய அதிட்டான தேவதை அதிகி என்பது விசேடம் மற்றவை யனைத்தும் முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் அநுஷ்டான பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஆறாம் விரியோகம்

மந்திரம் :

तिस्रो नक्षत्रं बृहस्पतिर्वेवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் பூசம் நக்ஷத்திரம் அதனுடைய அதிட்டான தேவதை பிருகஸ்பதி என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஐந்தாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஏழாம் விரியோகம்

மந்திரம் :

आश्वेवा नक्षत्रं सर्पा देवता ।

என்பது.

உரை

இதில் ஆழில்ய நக்ஷத்திரம் அதனுடைய அதிட்டான தேவதை சர்பா என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்பது

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

எட்டாம் விரியோகம்

மந்திரம் :

मघानक्षत्रं पितरो देवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் மக நகரத்திரம் அதனுடைய அதிட்டான தேவதை பிரிர்க்கள்
என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முன்றாவது சோடசிச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஒன்பதாம் விரியோகம்

மந்திரம் :

फल्गुनी नक्षत्र मर्यमा देवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் பூர நகரத்திரம் அதனுடைய அதிட்டான தேவதை அரியமன்
என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது பாதிச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பத்தாம் விரியோகம்.

மந்திரம் :

फल्गुनी नक्षत्रं भगो देवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் தேவதை பகன் உத்திர நகரத்திரம் என்பது விசேடம் மற்றவை
முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் மேற்படி வரிசையில் முகலாவது பாதிச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினேராம் விரியோகம்

மந்திரம் :

हस्तो नक्षत्रं सविता देवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் அஸ்த நக்ஷத்திரம் அதனுடைய அதிட்டான தேவதை சவிதா என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வாலின் முன்றாவது வரிசையில் முதலாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பன்னிரண்டாம் விரியோகம்

மந்திரம் :

चित्रा नक्षत्र सिद्धो देवता ।

என்பது.

உரை

இதில் சித்திரை நக்ஷத்திரம் அதனுடைய அதிட்டான தேவதை இந் திரன் என்பது விசேடம் மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாலின் இரண்டாவது வரிசையில் இரண்டாவது சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதின்மூன்றாம் விரியோகம்

மந்திரம் :

स्वाती नक्षत्रं वायुर्देवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் சுவாதி நக்ஷத்திரம் அதனுடைய அதிட்டான தேவதை வாயு என்பது விசேடம் மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாலின் முதல் வரிசையில் முன்றாவது பாதிச் செங் கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினான்காம் விரியோகம்

மந்திரம் :

विशाखे नक्षत्रसिद्धाग्नी देवता ।

என்பது.

என்னுந் செங்கல்கள்)

உரை.

இதில் விசாகம் நகஷத்திரம், அதனுடைய அதிட்டான தேவதை இந்திராக்னி என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பதினேந்தாம் விகியோகம்

மந்திரம் :

यत्ते देवा अदधुः ।

என்பது.

உரை.

இது, மேலே '29' வதாக வரும் பிரதீகம். அதாவது முன்றாங்காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகத்தின் முதலிலுள்ள மந்திரத்தின் தலைப்புச் சொற்கள்; இதற்கு உரை ஆங்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இப் பிரதீகத்தைக்கொண்ட மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஒன்பதாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம். இது, அமாவாசையாம்.

பதினொறாம் விகியோகம்

மந்திரம் :

अनूराधा नक्षत्रं मित्रो देवता ।

என்பது.

உரை

இதில் அனுஷம் நகஷத்திரம் அதனுடைய அதிட்டான தேவதை மித்ரன் என்பது விசேடம் மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் எட்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினேழாம் விகியோகம்

மந்திரம் :

रोहिणी नक्षत्रमिन्द्रो देवता ।

என்பது.

உரை

இதில் கேட்டை நக்ஷத்திரம் அதனுடைய அதிட்டான தேவதை இந்
திரன் என்பது விசேடம் மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாலின் இரண்டாவது வரிசையில் ஐந்தாவது சோட
சிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினேட்டாம் விரியோகம்

மந்திரம் :

विचृतौ नक्षत्रं पितरो देवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் மூலம் நக்ஷத்திரம் அதனுடைய அதிட்டான தேவதை பிதர்க்
கள் என்பது விசேடம் மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், வாலின் மூன்றாவது வரிசையில் நான்காவது பாதிச்
செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பத்தோன்பதாம் விரியோகம்

மந்திரம் :

आषाढा नक्षत्रमापो देवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் பூராடம் நக்ஷத்திரம் அதனுடைய அதிட்டான தேவதை தண்
னீர் என்பது விசேடம் மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆன்ம வரிசையில் ஐந்தாவதில் முதலாவது பாதிச்
செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இருபதாம் விரியோகம்

மந்திரம் :

आषाढा नक्षत्रं विश्वेदेया देवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் நகூத்திரம் உத்திராடம் விசுவே தேவதை என்பது விசேடம்
மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தாலேயே, மேற்படி வரிசையில் இரண்டாவது பாதிச்
செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இருபத்தோராம் வீநியோகம்

மந்திரம்:

ओणा नक्षत्रं विष्णुर्देवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் திருவோண நகூத்திரம் அதனுடைய அதிட்டான தேவதை
விஷ்ணு என்பது விசேடம் மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முன்றாவது சோடசிச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்

இருபத்திரண்டாம் வீநியோகம்.

மந்திரம்:

अविष्टा नक्षत्रं वसवो देवता ।

என்பது.

உரை

இதில் அவிட்டம் நகூத்திரம் அதனுடைய அதிட்டான தேவதை வசுத்
கள் என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது பாதிச் செங்கலை
வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

இருபத்துமூன்றாம் வீநியோகம்.

மந்திரம்:

शतमिषड् नक्षत्रमिन्द्रो देवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் சதயம் நக்சத்திரம் வருண தேவதை அநிட்நானம் என்பது
விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஐந்தாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இருபத்துநான்காம் விநியோகம்.

மந்திரம் :

प्रोष्ठपदा नक्षत्र मज एकपादेवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் பூரட்டாதி நக்சத்திரம் அதனுடைய அநிட்நான தேவதை அகபாதம் என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஆறாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபத்தைந்தாம் விநியோகம்.

மந்திரம் :

प्रोष्ठपदा नक्षत्रमहिर्बुधियो देवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் உத்திரட்டாதி நக்சத்திரம் அதனுடைய அநிட்நான தேவதை அகிர்புத்திரி என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் எழாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபத்தாறாவது விநியோகம்.

மந்திரம் :

रेवती नक्षत्रं पूषा देवता ।

என்பது.

என்னுஞ் செங்கல்.)

உரை.

இதில், இரோவதி நகரத்திரம் அதனுடைய அகிட்டான தேவதை பூஷா என்பது விசேடம் மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் எட்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபத்தேழாம் விரியோகம்.

மந்திரம் :

अवयुजौ नक्षत्र मयिनौ देवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் அவயினி நகரத்திரம் அதனுடைய அகிட்டான தேவதை அசு வினிகள் என்பது விசேடம் மற்றவை முன்போன்றன என்பது.

சாயண பாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் ஒன்பதாவது கோடிக் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபத்தேட்டாம் விரியோகம்.

மந்திரம் :

अपभरणीर्नक्षत्रं यमो देवता ।

என்பது.

உரை.

இதில் பரணி நகரத்திரம் அதனுடைய அகிட்டான தேவதை யமன் என்பது விசேடம் மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் பத்தாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபத்தொன்பதாம் விரியோகம்.

மந்திரம் :

पूर्णा पश्चात् ।

என்பது.

உரை.

இது முன்றாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம் முதலநுவாகத்திலுள்ள மந்திரத்தின் தலைப்புச் சொல்லாம்; இதனுரையை அண்டுக் காண்க.

சயணபாடியக் கருத்து

இப் பிரதிகத்தைக் கொண்ட மந்திரத்தால் மேற்படி வரிசையில் பதினே ராவது பாடிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பத்தாம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

பதினேராம் அநுவாகம்,

விடயச் சுருக்கம்.

मधुश्च द्वादशतंत्र्या अमेरित्यनुपश्यते ।

संयद्योगा ध्रुवा धर्वा प्राची पश्येष्टका इमाः ॥ १ ॥

षष्ठ्या चितौ सवशेषस्तोत इत्यादिको मतः ।

सहस्रपञ्चमिमन्त्रैर्दिक्षु मध्येच तां चितिम् ॥ २ ॥

सहस्रस्वर्णं सकलैः प्रोक्षयेत्तत इमामिति ।

स्वामी धेनूः करोम्येतास्त्रयोविंशति मन्त्रकाः ॥ ३ ॥

ரிதவ்யங்கள் என்னும் பன்னிரண்டு கல்களை வைத்தல், வைசுவதேவர் கள் என்னும் ஐந்து கல்களை வைத்தல், ஐந்து மந்திரங்களால் திக்குகளிலும் நடுவிலுமாக ஆபிரம் பொன் துண்டுகளைப் புரோக்ஷணஞ்செய்தல், எசமானன், மகாக்கிணி சயனத்திலுள்ள செங்கல்களை காமதேவருக்களாக பாலித்துப் போற் றல் என்பன.

—o—o—o—

நான்காங் காண்டம் நான்காவது பிரபாடகம்.

பதினேராம் அநுவாகம்.

முன்று பஞ்சாதிக்கு மேல் நாத்பத்தைத்து பதங்களைக் கொண்டது.

—o—o—o—

‘ரிதவ்யங்கள்’ என்னுஞ் செங்கல்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.

मधुश्च माघश्च वासन्तिका वृत् शुक्रश्च शुचिश्च ग्रेष्मावृत्-

नभश्च नभस्यश्च वाषிக்காவृत् इषश्चोर्जश्च शारदावृत् सहश्च सहस्यश्च

என்னுந் செங்கல்கள்)

हैमन्तिकावृतू तपथ तपस्यथ शैशिरावृतू अमेरन्तश्श्लेषोऽसि कल्पे-
 तान्धावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधीः कल्पन्ताममयः पृथञ्चाम-
 ज्यैष्ठ्याय, सवताः ॥ १ ॥ येऽमयस्समनसोऽन्तराधावापृथिवी
 शैशिरावृतू अभिकल्पमाना इन्द्रमिव देवा अभिसंविशन्तु संयच्च
 प्रचेताश्चाग्नेसोमस्य सूर्यस्योग्राचभीमाच पितॄणां यमस्येन्द्रस्य-
 ध्रुवाच पृथिवीच देवस्य सवितुर्मरुतां वरुणस्य धर्वाच धरित्रीच
 मित्रावरुणयोर्मित्रस्य धातुः प्राचीच प्रतीचीच वसूनां रुद्राणाम् ॥
 आदित्यानान्ते तेऽधिपतयस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु तेय-
 न्द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टितं नो जम्भेदधामि सहस्रस्य प्रमा अति
 सहस्रस्य प्रतिमा अति सहस्रस्य निमा अति सहस्रस्योन्मा अति
 साहस्रोऽति सहस्रायत्वे सोमे अग्न इष्टकाधेनवस्सन्त्वेकाच शतञ्च
 सहस्रञ्चायुतञ्च ॥ २ ॥ त्रिषुनक्षत्रेषु त्रिषुतन्त्राविदञ्चन्यर्वुदञ्च समुद्रञ्च
 मध्यञ्चान्तञ्च परार्धञ्चे सोमे अग्न इष्टकाधेनवस्सन्तु षष्टिस्सहस्र-
 मयुतमक्षायभाणा ऋतस्यास्थती वृधो घृतश्चुतो मधुश्चुत ऊर्ज-
 स्वतीस्स्वधाविनीस्तोमे अग्न इष्टका धेनवस्सन्तु विराजोनाम काम-
 दुधा अमुत्रामुष्मिहलोके ॥ ३ ॥

1. பத்தாம் அநிவாகத்தின் பத்தாம் அநிவாகம் கற்பப்பட்டன. இதில்,
 மந்திரங்கள் என்னுந் செங்கல்கள் கற்பப்பட்டன.

எண்டுச் சூத்திரத்தைத் தழுவி வைக்க வேண்டிய 'சரித்' என்னும் எட்டுச்
 செங்கல்களை வைக்கும் முறை வருமாறு:—

'ஹிரண்யகர்மஸமவர்த்தாஸே' என்பது முதலிய, இக்காண்டத்தின் முதற் பிரபாடக
 மந்திரங்கள் எட்டாலும், வடபக்கச் சிறகின் ஏழாவது வரிசையில் ஆறாவது

ஏழாவது சிறகுச் செங்கல்களையும், எட்டாவது வரிசையில் இரண்டாவது முதல் முறையாக ஆறு சிறகுச் செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, பொன் செங்கல்களையும், இயற்கைச் சுக்கான் கல்லுகளையும் முன் போன்று வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், அக்ஷிரிபுபம் என்னும் ஐந்து கல்களை வைக்கும் முறை வருமாறு :—

‘அஸு அயாஹி’ என்பது முதலிய சம்பிதை மந்திரங்களால், ஆறாவது ஆன்ம வரிசையில், நான்காவது, ஐந்தாவது, ஆறாவது, ஏழாவது பாதிச் செங்கல்கள் நான்கையும், எட்டாவது சோடசிக்கல் ஒன்றையும் வைத்தல் வேண்டும்.

விரதம் என்னும் இரண்டு கல்களை வைக்கும் முறை வருமாறு :—

‘தேவச்யா’ என்பது முதலிய இரண்டு சூக்திர மந்திரங்களால் வாலின், இரண்டாவது வரிசையில் முன்றாவது பாதிச் செங்கலையும், முன்றாவது வரிசையில் இரண்டாவது சோடசச் செங்கலையும் வைத்தல் வேண்டும்.

‘பாச்யா’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் முன்றாவது ஆன்ம வரிசையில் பத்தாவது சோடசக் கல்லை வைத்தல் வேண்டும்.

‘தக்ஷிணயா’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால், தெற்குப் பக்கச் சிறகின் நான்காவது நுனிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

‘புரீச்யா’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால், வாலின் முதல் வரிசையில் நான்காவது ஷோடசச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

‘சுதீச்யா’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால், வடபக்கச் சிறகின் நான்காவது நுனிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

‘சுரீச்யா’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால், நான்காவது ஆன்ம வரிசையில் நான்காவது சோடசக் கல்லை வைத்தல் வேண்டும்.

இனி, இவ்வறுவாக மந்திர விகியோகங்கள் வருமாறு :—

1.2 வது விகியோகங்கள்

மந்திரம் :

मधुश्च माधवश्च वासन्तिकावृतू, अमेरन्तश्छेषोऽसि कल्पेतां धावा-

पृथिवी कल्पन्ता माप ओषधीः कल्पन्तामग्नयः पृथङ्गाम ज्यैष्ठ्याय

सर्वतायेऽग्नयस्समन्तोऽन्तरा धावापृथिवी वासन्तिकावृतू

अभिकल्पमाना इन्द्रमिव देवा अभिसंविशन्तु ।

என்பது.

உரை

சித்திரை வைகாசி மாதங்கள் கூடியுள்ள வசந்தரிதுவே! நீ, செங்கலடுக் காகிய அக்கினிக்குள் நழைக்கப் பட்டிருக்கின்றாய். செங்கல்களை அடுக்கிய எசமானனுடைய மேன்மையின் பொருட்டு மண் விண். இரண்டும் இயன்ற உதவியைச் செய்க. ஆகவனிய முதலான அக்கினிகளும் தத்தமது செயலைச் செய்க. மற்றும், மண்ணிலும் விண்ணிலும் உள்ள அக்கினிகளைத்தும், மாசி பங்குனி கூடியுள்ள குளிர் காலத்தில் அவயவங்களைத் தேடும் வகையால் ஏனைப் தேவர்கள் வழிபடுவது போல், இந்திரனை இவ் வேள்விக் கருமத்திற் சூழ்ந்து கொள்வனவாகுக என்பது.

இதில், “ அக்கினே: என்பது முதல், அபிசம் விசந்து ” என்பது வரை, மேல் வரும் மந்திரமுஞ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் இவ்வாறே யூகித்துச் சேர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டு மென்பதை யுணர்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முதலாவது அடுக்கின் 15-வது 16-வது வரிசைகளில் கடைசிக் செங்கல்களிரண்டையும் ஒருங்கே வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம். இது முன் விநியோகிக்கப்பட்டது.

3-4-வது விநியோகங்கள்
வேனிற் காலம்.

மந்திரம் :

शुक्ल शुचिश्च शैमावृत् ।

என்பது.

உரை.

இதில் ஆனி ஆடி மாதங்கள் கூடிய வேனிற்காலம் (கரீஷ்மரிது) என்றது விசேடம் மற்றவை யனைத்தும் முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், இரண்டாவது செங்கல் அடுக்கின் ஐந்தாவது ஆன்ம வரிசையில், நான்காவது, ஐந்தாவது இரண்டு பாதிச் செங்கல்களையும் ஒருங்கே வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம். இதுவும் முன் விநியோகிக்கப்பட்டது.

5-6-வது விநியோகங்கள்
மழைக்காலம்

மந்திரம் :

नमश्च नमस्यच वायिकावृत् ।

என்பது.

உரை

இதில் ஆவணி புரட்டாசி மாதங்களான மழைக்காலம் என்றது விசேடம்
மற்றவை யகேதத்தம் முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன்னாவது செங்கல் ஆடுக்கின் வழாவது வரிசையில்,
நான்காவது ஐந்தாவது பாசுச் செங்கல்களிடையிடும் ஒருங்கே வைத்தல்
வேண்டும் என்பதாம். இதாவும் முன் விநியோகிக்கப்பட்டதாம்.

—

7-8-வது விநியோகங்கள்

குளிர் காலம்

மந்திரம் :

इषञ्जोर्जस्य शारदावृत् ।

என்பது.

உரை

இதில் அற்பிகை கார்த்திகைகளான குளிர்காலம் என்றது விசேடம்
மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி செங்கலுக்கின் எட்டாவது வரிசையில்
இரண்டாவது முன்னாவது சோடசிச் செங்கல்களை ஒருங்கே வைத்தல்
வேண்டுமென்பதாம். இதாவும் முன் விநியோகிக்கப்பட்டது.

—

9-10-வது விநியோகங்கள்

மலர் காலம்.

மந்திரம் :

सहस्र सहस्रस्य हैमन्तिकावृत् ।

என்பது.

உரை

இதில் மார்கழி, தை மாதங்களான பனிக்காலம் என்றது விசேடம்
மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களால், நான்காவது செங்கலுக்கின் நான்காவது ஆன்ம
வரிசையில், ஐந்தாவது, ஆறாவது சோடசிச் செங்கல்களை ஒருங்கே வைத்தல்
வேண்டுமென்பதாம். இதாவும் முன் விநியோகிக்கப்பட்டது.

—

என்னுந் செங்கல்கள்)

11-12-வது விகியோகங்கள்

பின் பனிக்காலம்

மந்திரம் :

तपश्च तपस्यश्च दैशिरादृत् ।

என்பது.

உரை.

இதில், மாசி பங்குனி மாதங்களான பின் பனிக்காலம் என்றது விசேடம் மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களால், ஸுத்தாவது சொல்லக்கூறிய பத்தாவது பத்திரோசா வது வரிசைகளில் இரண்டாவது சோடசிச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டும். இதுவும் முன் விகியோகிக்கப்பட்டது.

13-வது விகியோகம்

வைசுவதேவ்யம் என்னும் ஐந்தனுள்

முதலாவது கல்ல வைத்தல்.

மந்திரம் :

संयच्च प्रचेताश्चाऽग्नेस्सोमस्य सूर्यस्य, ते तेऽधिपतयस्तेभ्यो नमस्ते

नोमृडयन्तु तेयं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जस्मे दधामि ।

என்பது.

உரை

செங்கலை ! நீ, அக்கினி, சோமன், சூரியன் என்னுமிவர்களின் அடக்குந் தன்மைக்கும், விளக்குந் தன்மைக்குங் காரணமாயிருக்கின்றாய். அத்தேவதை கள் எம்மைப் பரிபாலிக்கின்றவர்கள் அவர்கட்கு வணக்கம். அவர்கள் சுகத் தைச் செய்வார்களாக. எம்மை வெறுக்கின்றவனும் எம்மால் வெறுக்கப்பட்ட வனுமாகிய பாவியைக் (சத்துருவை) கொல்வதன் பொருட்டு உன்னை வைக்கின் றேன் என்பது.

இதில், 'தே தே அநிபதே' என்பது முதல், 'தாமி' என்னும் வரை வேறு மந்திரம் சொல்லப் படிக்கிறது. மேலும் இவ்வாறே சொத்துக் கொள்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், இப்போது தொடங்கிய ஐந்தாவது அடுக்கின் முன்ற வது ஆன்ம வரிசையில் இரண்டாவது சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்,

14-வது விகியோகம்

இரண்டாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

अथात्र भीमात्र पितृणां यमस्येन्द्रस्य ।

என்பது.

உரை.

இதில், செங்கலை ! நீ, பிதிர் எமன் முதலானோர்களின், அடிக்கும் ஆற்றலுக்கும் பயத்திற்குள் காரணமாயுள்ள ஆற்றல் வடிவுகளாக யிருக்கின்றாய் என்பது விசேடம் மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முன்னாவது சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

15-வது விகியோகம்

முன்னாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

ध्रुवात्र एथिवीच देवस्य सवितुर्मरुतां वरुणस्य ।

என்பது.

உரை.

இதில் செங்கலை ! நீ, பூமியில் விரிந்துள்ள ஆற்றலாகவும், சயிதா, வருணன், மருத்துக்களிடத்திலுள்ள உறுதி யென்னும் ஆற்றலாகவு யிருக்கின்றாய் என்பது விசேடம். மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் நான்காவது சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினாறாம் விகியோகம்

நான்காவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

धर्त्रीच धरित्रीच मित्रावरुणयोर्मित्रस्य धातुः ।

என்பது.

உரை.

இதில், செங்கலை ! நீ, மித்திர : வருணர்களிடத்திலுள்ள, தாங்குஞ் சத்தியும், மிகப் பிரியமாகிய தாங்குவிக்குஞ் சத்தியுமாக இருக்கின்றாய் என்பது விசேடம் மற்றவை முன் போன்றன என்பது.

என்னுந் செங்கல்கள்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி நான்காவது ஆன்ம வரிசையில் இரண்டாவது சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினேழாம் விநியோகம்

ஐந்தாவது கல்லை வைத்தல்.

மந்திரம் :

प्राचीच प्रतीचीच वसूनां रुद्राणामादित्यानाम् ।

என்பது.

உரை.

செங்கலை ! நீ, கிழக்கு மேற்குக்களிலுள்ள வசுக்கள் உருத்திரர்கள் ஆகித்தார்களின் ஆணையால் எல்லாவுயிர்களும் நடக்கின்றதற்குக் காரணமாகிய சத்தியாயிருக்கின்றாய். மற்றவை முன்பேயன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், மேற்படி வரிசையில் முன்றாவது சோடசிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

எண்டுச் சூத்திர முறைப்படி, 'வாமதேவ்யம்' என்பது முதலிய செங்கலை வைக்கு முறை வருமாறு :—

'க்யாநதிர:' என்பது முதலிய அருண மந்திரங்கள் முன்றாலும் முதலாவது ஆன்ம வரிசையில் முறையே முன்றாவகிலிருந்து முன்று பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

அதவசீரகங்கள் என்னும் பத்து.

'ஐத்ரோதயிசு அஸ்யமி:' என்பது முதலிய பிரா-அஷ்டகம்-1, பிர-6, அ-4, மந்திரங்களால் இரண்டாவது ஆன்ம வரிசையில் பன்னிரண்டாவது பாதிச் செங்கலையும், முன்றாவது வரிசையில் ஐந்தாவது சோடசிச் செங்கலிலிருந்து நான்கு சோடசிச் செங்கல்களையும், ஒன்பதாவது பாதிச் செங்கலையும், நான்காம் வரிசையில் ஆறாவது முதல் முன்று சோடசிச் செங்கல்களையும், ஒன்பதாவது பாதிச் செங்கலையும் வைத்தல் வேண்டும்.

இனி, 9-வது அடுக்கின் தென் சிறகில் 10-11-வது வரிசைகளில் முதலாவது கல்லுகளையும், முதலாவது அப்யயத்தையும் 'அமித்வா' என்பது முதலிய 3-மந்திரங்களால் ரதந்தரம் என்னும் முன்று கல்லுகளையும் வைத்தல் வேண்டும். வடபக்கத்தில் 1-வது அப்யயமும், 1-2-வது வரிசைகளில் முதல்

இரண்டு சிறகுச் செங்கல்களையும் 'வாமிஜி' என்பது முதலிய 3-மந்திரங்களால்
பிரகடத்து என்னும் மூன்று செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டும்.

யக்ஞாயக்ஞீயம் என்னும் மூன்று

'யஜா யஜா:' என்பது முதலிய ஐந்திர மந்திரங்களால் வானின் முதல்
வரிசையில் அறாவது சோடசிச் செங்கலையும், இரண்டாவது வரிசையில் மூன்றா
வது சோடசிச் செங்கலையும், மூன்றாவது வரிசையில் மூன்றாவது சோடசிச்
செங்கலையும், மூன்றாவது ஆன்ம வரிசையில் முதலாவது சோடசிச் செங்கலை
மிகுபுமமாகவும், மேற்படி நான்காம் வரிசையில் முதலாவது சோடசிச் செங்கலை
பிரசாபத்தியமாகவும் வைத்தல் வேண்டும்.

அச்யானிகள் ஐந்து

'ஸதாயுதாய' என்பது முதலிய ஐந்தாந்தாண்ட மந்திரங்களால், நான்கா
வது ஆன்மவரிசையில் பத்தாவது சோடசிச் செங்கலையும், தென்பக்கச் சிறகின்
மூன்றாவது நுனிச் செங்கலையும், வானின் முதல் வரிசையில் ஐந்தாவது சோட
சிச் செங்கலையும், வடபக்கச் சிறகின் மூன்றாவது நுனிச் செங்கலையும், நான்காம்
ஆன்ம வரிசையில் ஐந்தாவது சோடசிச் செங்கலையும் வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, 'ஐந்தர வசோதி' என்பது முதலிய மந்திரங்களால் ஐந்து கூழாங்
கல்லுகளைப் போட்டுவிட்டு, 'பூயிவ்யை' என்பது முதலிய ஐந்திர மந்திரங்கள்
மூன்றாலும், அறாவது ஆன்ம வரிசையில் உலகச் செங்கல்களைப்படுத்தும் முத
லாவது சோடசிச் செங்கலையும், இரண்டாவது மூன்றாவது பாதிச் செங்கல்
களையும் வைத்தல் வேண்டும்.

மேற்படி, 'அமரேனா' என்பது முதலிய ஐந்திர மந்திரங்கள் மூன்றாலும்,
தென் பக்கச் சிறகின் எட்டாவது வரிசையில், பாவானைச் செங்கல்கள் வைப்பா
டும், முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது சிறகுச் செங்கல்களையும் வைத்
தல் வேண்டும்.

சந்தங்கள் ஏழு

'சந்தா' என்பது முதலிய ஐந்திர மந்திரங்கள் ஏழாலும், தென் பக்
கச் சிறகின் எட்டாவது வரிசையில், முதலிலிருந்து ஆறு சிறகுச் செங்கல்களையு
ம், முதலாவது ஆன்ம வரிசையில் முதலாவது சோடசிச் செங்கலையும் வைத்
தல் வேண்டும்.

ராஷ்டிர பிருத் நான்கு

'அமரேசுவர' என்பது முதலிய ஐந்தாம் காண்ட மந்திரங்களால் தென்
பக்கச் சிறகின் எட்டாவது வரிசையில் கடைசிச் சிறகுச் செங்கலையும், முதலா

என்னுள் செங்கல்கள்)

வது ஆன்ம வரிசையில், ஆறாவது ஏழாவது பாதிச் செங்கல்களையும் எட்டாவது சோடசிச் செங்கலையும் வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, சர்வதோமுக போன் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'மோயத்ய:' என்பது முதலிய மந்திரங்களால், ஐந்தாவது ஆன்ம வரிசையில் பன்னிரண்டாவது பாதிச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

'அயோஸ்வா' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் முன் போல் இயற்கைத் துவாரமுடைய சுக்கான் கல்லுகளையும் வைத்தல் வேண்டும்.

இனி, எஞ்சிய பதினேழு செங்கல்களையும் 'லோகம் பிருணா' என்பது முதலிய மந்திரங்களால் வைத்துவிட்டு, ஆரத்தால் அருங்கை முடித்து போல் இதையும் முடித்து விடல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, குத்திரப்படி, சஞ்சித கருமஞ் செய்யும் வகை வருமாறு:— சஞ்சித கருமம் என்பது கிரியா கமஸ்காசம்.

'அக்ஷே யுக்ஷாஹி' என்பது முதலிய இரண்டாம் பிரபாடக மந்திரங்களால் முடிந்த செங்கல் அடுக்கைத் தொட்டுப் போற்றல் வேண்டும். இக்கருமம் முடியும் வரை, பிரமன் தெற்கிலேயே இருத்தல் வேண்டும்.

பிறகு வேட்போன், 'வசவஸ்வா ருத்: பூரஸ்தாபாநு' என்னும் ஐந்தாம் காண்ட மந்திரத்தால், மகாக்கினி சயனத்திற்குக் கீழ்க்கே போய் மேற்கு முகமாய் நின்று கொண்டு இரண்டு கைகளாலும் நெய்யை யெடுத்துக் கொண்டு நடுவில் வைத்துள்ள இயற்கைச் சுக்கான் கல்லிற்குக் கீழ்க்கேயே படுமாறு அந் நெய்யை இறைத்தல் வேண்டும்.

'பிதரஸ்தா யமரான: பிதும்பிர்ஷிணத: பானு' என்று மகாக்கினி சயனத்திற்குத் தெற்கே போய் வடக்கு முகமாய் நின்று கொண்டு முன்போல் நெய்யை இறைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, அங்கிருந்து அப்பிரதக்ஷிணமாகத் திரும்பி வந்து மகா சயனத்திற்கு மேற்கே போய் கீழ்க்கு முகமாய் நின்று கொண்டு, 'அதிரயாஸ்தா விஷ்வே: பஸ்தாபாநு' என்று முன்போல் நெய்யை இறைத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறே, மகாக்கினி சயனத்திற்கு வடக்கே போய் தெற்கு முகமாய் நின்று கொண்டு 'ஸ்தானஸ்தா மாகு மஸ்திரதரத: பானு' என்று முன்போல் நெய்யை இறைத்தல் வேண்டும்.

மற்றும், அப்பிரதக்ஷிணமாய் மகாக்கினி சயனத்திற்கு மேற்கில் போய் நின்று கொண்டு, 'தேவாஸ்தேந்ரஜ்யேஷாவரணரானோ பஸ்தாபாபரிஸ்சபாநு' என்று, மகாக்கினி சயன நடுவில் நெய்யை இறைத்தல் வேண்டும்.

இனி இவ்வதாவாக மந்திர விரியோகம் வருமாறு:—

பதினேட்டாம் விரியோகம்

மந்திரம் :

सहस्रस्य प्रमा असि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே! நீ, கீழ்த்திசையில் ஆயிரஞ் செங்கல்களுக்கு ஒப்பாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், இருநூறு பொன் துண்டுகளை எடுத்துக் கொண்டு கீழ்க்கில் போய் நின்றுகொண்டு முன் நெய்யை இறைத்தது போல் அவைகளை இறைத்து விடல் வேண்டும் என்பதாம்.

பத்தொன்பதாம் விரியோகம்

மந்திரம் :

सहस्रस्य प्रतिमा असि ।

என்பது.

உரை.

செங்கலே! நீ, தெற்கில் ஆயிரஞ் செங்கல்களுக்கு ஒப்பாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன்போல் தெற்கில் நின்று கொண்டு இருநூறு பொன் துண்டுகளை இறைத்து விடல் வேண்டும் என்பதாம்.

இருபதாம் விரியோகம்

மந்திரம் :

सहस्रस्य विमा असि ।

என்பது.

உரை

செங்கலே! நீ, மேற்கில் ஆயிரஞ் செங்கல்களுக்கு ஒப்பாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முன்போல் மேற்கில் நின்று கொண்டு இருநூறு பொன் துண்டுகளை இறைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பிர-4, அட-11]
என்னுஞ் செங்கல்கள்)

மகாக்கீனி சயனம்

445

மந்திரம் :

இருபத்தோராம் விகியோகம்

सहस्रस्योन्मा असि ।

என்பது.

உரை

செங்கலே! நீ, வடக்கில் ஆயிரஞ் செங்கலுக்கு ஒப்பாக இருக்கின்றாய்
என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன்போல் வடக்கில் நின்று கொண்டு இருநூறு
பொன் துண்டுகளை இறைத்து விடல் வேண்டும் என்பதாம்.

இருபத்திரண்டாம் விகியோகம்.

மந்திரம் :

साहसोऽसि सहायत्वा ।

என்பது.

உரை.

செங்கலுக்காகிய ஆக்கினியே! நீ, மேல்த் திசையில் ஆயிரஞ் செங்கல்
களாக இருக்கின்றாய். இதனால் ஆயிரக்கணக்கான பயன்கள் கைவருதற்
பொருட்டு உன்மீது இவற்றை இறைத்து விடுகின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், முன்போல் மகாக்கீனி சயனத்தின் நடுவில் இருநூறு
பொன் துண்டுகளை இறைத்து விடல் வேண்டும் என்பதாம்.

இருபத்துமூன்றாம் விகியோகம்.

மந்திரம் :

इमा मे अग्न इष्टका धेनवस्सन्वेकाच शतञ्च सहस्रञ्चाऽयुतञ्च
नियुतञ्च प्रयुतञ्चाऽर्बुदञ्चन्यर्बुदञ्च समुद्रञ्च जम्ब्यञ्चाऽन्तञ्च
परार्धञ्च मामे अग्न इष्टका धेनवस्सन्तु पष्टिस्सहस्रमयुत मक्षी-
यमाणा ऋतस्थास्थर्ता वृधोवृतश्च्युतो मधुच्युत ऊर्जस्वतीस्स्व
धाविनीस्तामे अग्न इष्टका धेनवस्सन्तु विराजो नाम कामदुघा
अमुत्राऽमुष्मिन्लोके ॥

என்பது.

உரை.

அக்கினி வடிவாய் அடுக்கப்பட்ட செங்கல்களே ! நீங்கள், ஒன்று, பத்து, ஆயிரம், அயுதம், த்யுதம், பிரயுதம், அற்புதம், ந்யற்புதம், சமுத்திரம் மத்யம், அந்தம், பார்த்தம் என்னும் எண்களாகப் பெருகி காமதேனுக்களைப் போல் அன்புப்பாபாட்டத்தக்கவைகளாக இருப்பீர்களாக. மற்றும், அயாபதினா யிரம் அயுதமாகப் பெருகி, கொடாதுவைகளாகவும், சேவன் விரிவீழ்ந்தென்றவை களுமாயீர்களாக. மற்றும், சேவன் விரை வளர்ப்பவரு மாயீர்களாக. அல்தன் றியும், நீங்கள் நெய் ஒழுக்குகின்றவைகளும், இன்சவை வடிகின்றவைகளும், வன்மை யுடையவைகளும், உணவை யுடையவைகளுமாக விளங்கி இவ்வுல கத்திலும் பரவுலகத்திலும் காமதேனுக்களாயிருந்து வேண்டியவற்றை அளிப் பீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், சேவன் வித்தலைவன், மகாக்கினி சயனத்திலுள்ள செங் கல்களை, காமதேனுக்களாகப் பாவித்துப் போற்றல் வேண்டும் என்பதாம்.

பதினேராவது அநுவாகம் முடிந்தது.

பன்னிரண்டாம் அநுவாகம்.

வீடயச் சுருக்கம்.

अथाश्वमेधे या विष्टिर्विभिचंद्रशमिर्युता ।

विधीयतेऽमये गाधेत्यनुवाकेन तत्रच ॥ १ ॥

द्वेद्वे याऽयानुवाक्येस्तामित्यूचो विंशतिस्त्विह ।

அசுவமேதப் பிரகாரத்தில் உள்ள சர்வபிரவீரன் என்னும், பத்து அடிகளுடன் கூடிய இஷ்டியின் யாஜ்ஞ புரோது வாக்கியங்களைக் கூறுகிறது.

நான்காங் காண்டம் நான்காவது பிரபாடகம்

பன்னிரண்டாம் அநுவாகம்.

ஐந்து பஞ்சாதிக்கட்தமேல் பதினாறு பதங்களைக் கொண்டது.

யாஜ்ஞ புரோதுவாக்கியங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.

समिद्दिशामाशयानस्सुवर्विन्मधोरतो माध्वः पात्वसान् ।

अमिद्वो दुष्टरीतुरदाभ्य इदक्षत्रं रक्षतु पात्वसान् । रथन्तरं

சாமஸி: பாத்வஸ்தாந் சாயத்ரி ஸ்நதஸா விஸ்வரூபா । த்ரிதநா விஸ்யா
 ஸ்தோமோ அஹா ॥ ௧ ॥ மஸுத்ரோவாத் இதமோஜ: பிபநு । உக்ராதிசாபபிமூதிவ்யோ-
 தாஸுசிர்ஸுக்ரே அஹந்யோஜஸீநா । இந்ராதிபதி: பிஸ்தாத்தோநோ மாஹ ॥
 ஸ்நத் விஸ்வதோ தாஸேதம் । ப்ருஹதஸாம் ஸ்நத் ப்ருத்ருத்ருஷ்ணியந்நிஸ்துமோ-
 ஜஸுஸித ம்ருவாஸம் । இந்ஸ்தோமேந பஞ்சதஸேந மஹிமிதம் வோதேந
 சமரேண ரக்ஷ । ப்ராசோ திசா ॥ ௨ ॥ மஹ யஸாயஸஸ்வதீ விஸ்வ தேவா: ப்ராஸு-
 பாஹா ॥ ௩ ॥ சுவர்வதீ । இததஸத்ருத்ருமஸ்த்வோஜோஸநாஸுத்ரு ॥ ௪ ॥ சஹஸ்ய ॥ ௫ ॥
 சுவத் । வேரூபே சாமநிஹதக்ஷுக்ரே ஜகத்யேந விஸ்வாவஸ்யாம: ।
 விஸ்வ தேவாஸமஸ்ததஸேந ॥ ௬ ॥ ௭ ॥ ௮ ॥ ௯ ॥ ௧௦ ॥ ௧௧ ॥ ௧௨ ॥ ௧௩ ॥ ௧௪ ॥ ௧௫ ॥
 ௧௬ ॥ ௧௭ ॥ ௧௮ ॥ ௧௯ ॥ ௨௦ ॥ ௨௧ ॥ ௨௨ ॥ ௨௩ ॥ ௨௪ ॥ ௨௫ ॥ ௨௬ ॥ ௨௭ ॥ ௨௮ ॥ ௨௯ ॥ ௩௦ ॥
 ௩௧ ॥ ௩௨ ॥ ௩௩ ॥ ௩௪ ॥ ௩௫ ॥ ௩௬ ॥ ௩௭ ॥ ௩௮ ॥ ௩௯ ॥ ௪௦ ॥ ௪௧ ॥ ௪௨ ॥ ௪௩ ॥ ௪௪ ॥ ௪௫ ॥ ௪௬ ॥ ௪௭ ॥ ௪௮ ॥ ௪௯ ॥ ௫௦ ॥
 ௫௧ ॥ ௫௨ ॥ ௫௩ ॥ ௫௪ ॥ ௫௫ ॥ ௫௬ ॥ ௫௭ ॥ ௫௮ ॥ ௫௯ ॥ ௬௦ ॥ ௬௧ ॥ ௬௨ ॥ ௬௩ ॥ ௬௪ ॥ ௬௫ ॥ ௬௬ ॥ ௬௭ ॥ ௬௮ ॥ ௬௯ ॥ ௭௦ ॥ ௭௧ ॥ ௭௨ ॥ ௭௩ ॥ ௭௪ ॥ ௭௫ ॥ ௭௬ ॥ ௭௭ ॥ ௭௮ ॥ ௭௯ ॥ ௮௦ ॥ ௮௧ ॥ ௮௨ ॥ ௮௩ ॥ ௮௪ ॥ ௮௫ ॥ ௮௬ ॥ ௮௭ ॥ ௮௮ ॥ ௮௯ ॥ ௯௦ ॥ ௯௧ ॥ ௯௨ ॥ ௯௩ ॥ ௯௪ ॥ ௯௫ ॥ ௯௬ ॥ ௯௭ ॥ ௯௮ ॥ ௯௯ ॥ ௧௦௦ ॥

धिपत्यैः पयस्वती रन्तिराशानो अस्तु । ध्रुवा दिशां विष्णुपत्न्य
घोराऽस्येशाना सहसोया यनोता । बृहस्पतिर्मतिरिष्योत वायुस्स-
न्धुवानावाता अभिनो गृणन्तु । विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या
अस्येशाना जगानो विष्णुपत्नी । विश्वव्यचा इषयन्ती सुभूतिरिश-
वानो अस्त्वदितिरुपस्थं । वैश्वानरोन ऊत्या पृष्टो दिव्यनुनोऽद्यानु-
मतिरन्विदनुमते त्वङ्कया नश्चित आभुवत्को अद्ययुक्ते ॥ ५ ॥

பதினேராம் அதுவாகத்தில் நிரதவ்யங்கள் என்னுஞ் செங்கல்கள் கூறப் பட்டன. அதுவரையில் மகாக்கினி சயனம் (செங்கலடுக்குகள்) முடிந்து விட்டன. கடைசியாகிய இவ் வதுவாகத்தில் யாஜ்பா புரோஹ வாக்கியங்கள் கூறப்படுகின்றன.

என்று, அசுவமேதப் பிரகரணத்தில், 'அக்னயே காயத்ராய' என்பது முதலியவைகளால் பத்து அளிகளைக்கொண்ட 'சர்வபிருஷ்டம்' என்னும் ஒரு இஷ்டி விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவற்றுள், 'அக்னயே காயத்ராய திரிவிருதே ராதந்தராய வாஸந்தாயாஷ்டாகபாலம் நிர்வபதி' என்பதற்குப் புரோஹ வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது:—

முதல் மந்திரம்

समिद्दिशा माशयानस्सुवाविन्मधोरतो माधवः पात्वस्मान् । अमि-
र्देवो दुष्टी तुरदाभ्य इदङ्क्षत्रं रक्षतु पात्वस्मान् ।

என்பது.

உரை.

திக்குக்களுக்குள் சுவர்க்குத்திலுள்ள சூரியனால் ஒளிர்கின்ற கிழக்குத் திக்கு எமது விருப்பை முடித்து எம்மை பாதுகாக்க. அத்தகைய இரவி யின் வெய்யில் மிகுந்துள்ள சித்திரை வைகாசி என்னும் இரண்டு மாதங்களி லும் எம்மை பாதுகாக்க. நீக்குதற்கரிய மறைப்பைச் செய்யும் பகைவரா லுங் கொல்ல முடியாத அக்கினிகேவன் எம்முடைய இந்த வன்மையைப் பாதுகாப்பானாக என்பது.

அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது:—

இரண்டாம் மந்திரம்.

रथन्तरं सामभिः पात्वस्मान् गायत्री छन्दसां विश्वरूपा । त्रिवृन्नो
विष्टयास्तोमे भद्राः समुद्रोवात इदमोजः पिपर्तु ।

என்பது.

வாக்கியங்கள்)

உரை

இரத்தந்தரம் என்னுஞ் சாமப் பாடல், ஏனைய சாமப் பாடல்களால் எம்மைப் பாதுகாக்க. சந்தங்களுக்குள் காயத்திரிச் சந்தம் பல்வேறு வடிவுகளையுடையதாம். அத்தகையதாகிய அது எம்மைப் பாதுகாக்க. ஒரு நாள் சோமரசம் பிழிதல் முதலான யாகங்களில் விநியோகிக்கப்பட்ட திரிவிருத் என்னுங்கீதத் துதியானது எம்மைப் பாதுகாக்க. சடல் என்னும் வாயு எமது ஆற்றலை நிரப்புக என்பது.

‘இந்திராய த்ரைஷ்டுபாய பஞ்சதசாய பார்ஹதாய க்வைஷ்டமாய ஏகாதச கபாலம்’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது,

மூன்றாம் மந்திரம்.

उग्रादिशामभिभूतिर्वयोधाश्चुचिशुक्रे अह्न्योजसीना । इन्द्राधिपतिः
पिपृतादतो नो महि क्षत्रं विश्वतो धारयेदम् ।

என்பது.

உரை.

திக்குக்களுக்குட் சிறந்ததும், இறந்தவர்களை எமபுரஞ் சேர்க்கும் உக்கிர முடையதும், ஆனி ஆடி மாதங்களின் பகலில் மிகுந்த வெப்பியிருக்கின்றதுமாகிய அத்தகைய தென்திசைக்கும், ஆனி ஆடி மாதப் பகல்களுக்கும் இந்திரா, நீ, இறைவனா யிருக்கின்றாய். அத்தகைய நீ எம்மைப் பாதுகாப்பாயாக. மற்றும், எல்லாவற்றுள்ளும் பெரிதாகிய இந்த அரச வன்மையைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது.

அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது,

நான்காம் மந்திரம்.

बृहत्साम क्षत्रभृद्बृहद्वृणियन्त्रिष्टुभौजश्चुभितमुग्रवीरम् । इन्द्रस्तोमेन
पञ्चदशेन मध्यमिदं वातेन सगरेण रक्ष ।

என்பது.

உரை

ஆற்றலை யுடையதும், ஆண் தன்மை யுதிக்கப்பெற்றதும், வன்மையை அளிப்பதும், அழகுடையதும், பேராற்றலுடைய குழந்தையை யளிப்பதுமாகிய பிருகத் என்னுஞ் சாம மறைப்பாட்டு, திருஷ்டுப் சந்தத்துடன் கூட எம்மைப் பாதுகாக்க என்பது.

‘விசுவேப்யோ தேவேப்யோ சாகதேப்ய: ஸப்ததசேப்யோ வைருபேப்யோ வார்ஷிகேப்யோ த்வாதச கபாலம்’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது,

ஐந்தாம் மந்திரம்.

प्राची दिशाः सह यशायशस्वती विश्वे देवाः प्रावृषाऽह्नाः सुवर्चती ।

इदं क्षत्रमुष्टुरमस्त्वोजोऽनाधृष्टः सहस्रियः सहस्वत् ।

என்பது.

உரை.

கிக்குக்குளுக்குள் மேல் திசையானது, நாம் தேடும் பெருமையையுடையதும், தனது பெருமை யுடையதும், சுவர்க்கத்திலுள்ள இரவி அத்தமிக்குங் காலத்தை யுடையதுமாம்; அத்தகைய மேற்குத்திசை எம்மைப் பாதுகாக்க, அங்ஙனமே, விசுவே தேவர்கள், மழை நாட்களுடன் கூடிய மழைக்காலத்தால் எம்மைப் பாதுகாக்க. எம்மால் பரிபாலிக்கப்பெற்ற இந்த அரச வுடம்பு ஒரு பகையாலும் தாண்டமுடியாததாகுக. எமது ஆற்றல், எவராலும் அடக்க முடியாததாகுக. மற்றும், ஆயிரக்கணக்கான இடங்களாகுக என்பது.

அதற்கே யாஜ்ஞா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது,

ஆறாம் மந்திரம்.

वैरूपे सामन्निहतच्छकेम जगत्यैनं विद्धवा वेशयामः । विश्वे देवा-

ःसप्तदशेन वर्च इदं क्षत्रः सलिलवातसुमम् ।

என்பது.

உரை.

வைரூபம் என்னும் சாமப்பாடலைப் பற்றிய யாம், வேண்டிய பயன்களைத் தேட வல்லுநராவோம். அங்ஙனமே, சக்தி என்னுஞ் சந்த தேவதையால் அருள்புரியப் பெற்ற யாம், இந்த எசமானனை, பிரசைகட்டு இறைவனாகச் செய்வோம். விசுவதேவர்களே! பதினேழு என்னும் ஸ்தோமத்தால் உங்க ளால் அருளப்பெற்றதும், எம்மால் பரிபாலித்ததுமாகிய இந்த அரச வுடம்பு, அழகுடையதும், சலிலம் என்னும் வாயு விசேடத்தால் அருள் செய்யப்பெற் றதுமாம். அத்தகைய இது, பகைவரால் கெடாததாகுக என்பது.

மித்திர வருணாய்யாம் அநுஷ்டோபாய்யாம் ஏகவிம்சாய்யாம் வைராசாப் யாம் சாரதாய்யாம் பயஸ்யா” என்பதற்குப் புரோநுவாக்கியங் கூறப்படுகின் றது,

ஏழாம் மந்திரம்.

धर्त्री दिशां क्षत्रमिदन्दाधारोपस्थाऽऽशानां मित्रवदस्त्वोजः । मित्रा-

वरुणा शरदाऽह्नाश्चिक्विन् अस्मै राष्ट्राय महि शर्म यच्छतम् ।

என்பது.

வாக்கியங்கள்)

உரை

வடக்குத் திசையின் அதுக்கிரகத்தால், எமது ஆற்றல் பல் வகை நண் பர்களுடன் கூட இருக்கின்றது. ஆகலின், எம்மால் தனவிருப்பை முடிக்கும் பொருட்டு வழிபடத்தக்கது வடதிசையாம். மித்திர வருணர்களே ! குளிர்கால மாகிய இருதுவால் அதைப்பற்றிய பகல்களை யறிந்த நீங்கள் இப்போதுள்ள எமது இராச்சியத்திற்கு மிகுந்த சுகத்தைத் தேடுவீர்களாக என்பது.

அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

எட்டாம் மந்திரம்.

वैराजे सामन्निमि मनीषाऽनुदुभा संभृतं वीर्यं सहः । इदं क्षत्रं
मित्रवदार्द्रदानुमित्रावरुणा रक्षतमाधिपत्यैः ।

என்பது.

உரை.

வெராசம் என்னுஞ் சந்தத்தில் எனது புத்தி நிலையுடையதாகுக. எனது தேகச் செயலின் வன்மையும், பகைவரை யடக்கு மாற்றலும், அதுஷ்டுப் சந்த மென்னுந் தேவதையால் தேடப்படுவதாகுக. மித்திர வருணர்களே ! இந்த அரசனுடைய உடம்பு பல்வகை நட்பாளர்களுடன் கூடியது. இது நரமுள்ள நிலத்தை உள்ளவாறு கொடுக்கும். வழியை யுணர்ந்து பாதுகாப்பீர் களாக என்பது.

‘மிருகஸ்பதயே பாந்த்தாய த்ரிணவாய சாக்வராய ஹைமந்திகாய சரு:’ என்பதற்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது,

ஒன்பதாம் மந்திரம்.

सम्राट् दिशाः सहसाम्नी सहस्वत्युतुहमन्तो विष्ठानः पिपर्तु ।
अवस्युवाता बृहतीर्नुशक्नीरिमं यज्ञमवन्तु नो घृताचीः ।

என்பது.

உரை

திக்குக்களுக்குள் இனிது விளங்கும் மேல் திசை, சாமங்களுடன் கூடி வலியுடையதாய் எம்மைப் பரிபாலிப்பதாகுக. மற்றும், பனிக்காலம் என் னும் இருது, சிறப்புடையதாயிருந்து எம்மைப் பாதுகாக்க. பரிபாலிக்கும் வாயுக்களையுடைய சாக்வர சந்தத்திற்குக் காரணமாக இருக்கும் நெய்யாகுதி யுடன் கூடியதாய் எம்முடைய இவ்வேள்வியைப் பரிபாலிக்க என்பது.

அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது,

பத்தாம் மந்திரம்.

सुवर्चती सुदुधानः पयस्वती दिशान्देव्यवतु नो वृताची । त्वन्नोपाः पुर
एतोत पश्चात् बृहस्पते याम्यां युङ्धिवाचम् ।

என்பது.

உரை

திக்குக்களுக்குத் தலைபரிய தேவி சுவர்க்கத்தைக் கொடுப்பவள். காம தேவனைப் போல் எமக்குக் கருக்கத் தகுந்தவள். பால் முதலிய இரசங்களை யுடையவள். நெய்யைப் பெற்றவள். இருகஸ்பதியே! நீ, முன்னும் பின்னும் நன்றாய்ப் பாதுகாப்பவன் அத்தனைய நீ, எமபயத்தை யுண்டாக்குவதாகிய வாக்கை யுண்டாக்குவாயாக என்பது.

—

‘சவித்ரா ஆதிச்சந்தஸ்ய த்ரயத்திரிம்ஸ்ய ரைவதாய சைசிராய த்வாதச கபால:’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியங் கூறப்படுகின்றது,

பதினோராவது மந்திரம்.

ऊर्वा दिशाः रन्तिराशौपधीनाः संवत्सरेण सनितानो अहाम् । रेव-
त्सामातिच्छन्दा उच्छदोऽजात शत्रुस्स्योनानो अस्तु ।

என்பது.

உரை.

திக்குக்களுக்குள் மேல் திசையானது பிரியத்திற்குக் காரணமானது. ஆண்டு, அது மழைவாயிலாக கொடி செடிகளைத் தேடுவதாம் என்பது எஞ்சி ன். அத்தன்மைய மேல் திக்கு எமக்குச் சகத்தைக் கொடுப்பதாகுக. அங் னனமே ரைவதி என்னுஞ் சாமமும் அதிச்சந்தத்துடன் கூடிய இருக்கும் அதிலுள்ள சந்தமுங்கூடி பகைவர் எமக்குத் தோன்றாதவாறு செய்க என்பது.

அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது,

பன்னிரண்டாம் மந்திரம்.

स्तोमत्रयस्त्रिंशे भुवनस्य पत्नि विवस्वदाते अभिनो गृणाहि । घृतवती
सवितराधिपत्यैः पयस्वती रन्तिराशनो अस्तु ।

என்பது.

உரை.

மூப்பத்து முன்று ஸ்தோமங்களையுடைய மேல் திக்கே! பூதசமுதாயங் களைப் பரிபாலிப்போய்! விவஸ்வத் என்னும் காற்றையுடையோய்! நீ, எமக்கு

வாக்கியங்கள்)

இனிமையை உபதேசிப்பாயாக. சவிதாவே! இத்தகைய மேல் திசை, மிகுந்த நெய்யைத் தேடுவதும், பரிபாலன சத்திகளுடன் கூட்டிவைப்பதும், பாலைத் தேடுவதும், பிரியத்திற்குக் காரணமுமாகுக என்பது.

‘ஆதித்யை விஷ்ணு பதந்யை சரு:’ என்பதற்குப் புரோது வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது.

பதினமூன்றாம் மந்திரம்.

ध्रुवा दिशां विष्णुपत्न्यघोराऽस्येशाना सहसोयामनोता । बृहस्पति-
र्मातरिऽवोत वायुस्सन्धुवानावाता अभिनो गृणन्तु ।

என்பது.

உரை.

விஷ்ணுவின் பாதுகாப்பை முடையவைகளும், சாந்தவடிவ முடையவைகளும், ஆற்றலை நியமிப்பவைகளும், பூசிக்கத்தக்கவைகளும், சூரியனுதித்தொடுங்கலை நோக்கி கிழக்கு முதலிய பாகுபாடு இல்லாதவைகளுமான திக்குக்களும், பிருகஸ்பதி, மாதரிஸ்வா என்னும் முக்கிய வாயுவும், மற்றும் ஆங்காங்கு ஆட்டிவைக்கின்ற காற்றுக்களும் எமக்கு இனிமையைப் போதிப்பனவாகுக என்பது.

அதற்கே யாஜ்யா வாக்கியங் கூறப்படுகின்றது,

பதினான்காம் மந்திரம்.

विष्टभो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी । विश्व-
व्यचा इषयन्ती सुभूतिरिशवानो अस्त्वदितिरुपस्थे ।

என்பது.

உரை.

வானுலகத்திற்கு ஆகாரமும், மண்ணைத் தாங்குவதும், உலகனைத்திற்கும் இறைவியும், விஷ்ணுவால் பாதுகாக்கப்படுகின்றவளும், உலகத்தை வியாபித்தவளும், உண்வு வகைகளைத் தோற்றுவிப்பவளும், அழகிய ஐசுவரிய முடையவளுமாகிய அகண்ட திக்கென்னும் அதிதிமாதா, தனது மடிமேல் இருக்கின்ற எமக்குச் சுகத்தைக் கொடுப்பவளாகுக என்பது.

‘அக்னயே வைசுவாநராய த்வாதசகபாலம்’ என்பதற்கு, யாஜ்யா புரோது வாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள் கூறப்படுகின்றன.

பதினைந்து பதினாறாவது மந்திரங்கள்.

वैश्वानरो न ऊत्या पृथो दिवि ।

என்பது.

உரை.

‘வைசுவாநரோ ந ஊத்யா’ என்பது புரோது வாக்கியம். ‘பிருஷ்டோ திவி’ என்பது யாஜ்யா வாக்கியம் என்பது. இதன் உரை முதற் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது.

‘அநாமக்ஷா சநா’ என்பதற்கு யாஜ்யா புரோது வாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள்,

பதினேழு பதினேட்டாவது மந்திரங்கள்.

अनुनोऽद्यानुमतिरिविदनुमतेत्वम् ।

என்பது.

உரை.

‘அநுநோ அத்யாநுமதி’ என்பது புரோது வாக்கியம். ‘அன்விதநும தேத்வம்’ என்பது யாஜ்யா வாக்கியம். இதற்கு, ‘இதம் வாமஸ்யே ஹவி:’ என்னும் அதுவாகத்தில் உரை கூறப்பட்டுள்ளது.

‘காய வச கபால’ என்பதற்கு யாஜ்யா புரோதுவாக்கியங்களின் தலைப்புச் சொற்கள்,

பத்தொன்பது இருபதாவது மந்திரங்கள்.

कयानश्चित्र आभुवत्को अद्युक्ते ॥

என்பது.

உரை.

‘கயா நஸ்சித்ரா ஆபுவத்’ என்பது புரோதுவாக்கியம். ‘கோ அத்யாபுங்கதே’ என்பது யாஜ்யா வாக்கியம். இதற்கு ‘இந்திராக்கிவி ரோசுனா’ என்னும் அதுவாகத்தில் உரை கூறப்பட்டுள்ளது.

சுப்ரமண்யோம்.

சுப்ரமண்யோம்.

சுப்ரமண்யோம்.

பன்னிரண்டாம் அநுவாகம் முடிந்தது

கிருஷ்ண எகர்வேத தைத்திரீய சங்கீதையில்

நான்காம் காண்ட நான்காவது பிரபாடகம் முடிந்தது.